திருச்சிற்றம்பலம்

பரஞ்சோதி முனிவர்

அருளிச்செய்த

திருவிளையாடற் புராணம்

திருவாலவாயக் காண்டம்

திருச்சி, பிஷப் ஹீபர் காலேஜ்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்

திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்

எழுதிய

உரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த

நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
: PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD. :
TINNEVELLY, & MADRAS.

July 1931.

பொருளடக்கம்

திருவாலவாய்க் காண்டம்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிளையாடற்புராணம்

மூலமும் - உரையும்

திருவாலவாய்க்காண்டம்

நாற்பத் தொன்பதாவது

திருவாலவாயானபடலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

பாயுடையார் விதித்தபழி யழல்வழுதி யுடல்குளிப்பப் பதிக மோதுஞ்
சேயுடையா ரணந்திளைக்குஞ் செவியுடையா ரளவிறந்த திசைக ளெட்டுந்
தோயுடையார் பொன்னிதழித் தொடையுடையார் விடவரவஞ் சுற்றுமால
வாயுடையார் புகழ்பாடப் பெறுவமேல் வேண்டுவதிம் மனித யாக்கை.

(இ-ள்.) பாய் உடையார் விதித்த பழி அழல் - பாயை உடை யாகவுடைய அமணர் (சமண் திருமடத்தின்கண்) வைத்த பழிக்கு ஏதுவாகிய நெருப்பு, வழுதி உடல் குளிப்ப - பாண்டியனுடலிற் சென்று பற்றுமாறு, பதிகம் ஓதும் - திருப்பதிகம் பாடியருளும், சேய் உடை ஆரணம் திளைக்கும் செவியுடையார் - ஆறுடைய பிள்ளையாரின் தமிழ் மறையை நிலையாகக் கேட்குஞ் செவியினை யுடையாரும், அளவு இறந்த திசைகள் எட்டும் தோய் உடையார் - எல்லையின்றிப் பரந்த எட்டுத் திக்குகளையும் பொருந்திய ஆடையாக உடையாரும், பொன் இதழித் தொடை உடையார் - பொன்போன்ற கொன்றைமாலையை யுடையாரும், விட அரவம் சுற்றும் ஆலவாய் உடையார் - நஞ்சினை யுடைய பாம்பினாற் சூழ்ந்து எல்லை வரையறுக்கப்பட்ட திருவாலவாயினை யுடையாருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின், புகழ் பாடப் பெறுவேமேல் - புகழைப் பாடும் பேறு பெறுவோமானால், இம் மனித யாக்கை வேண்டுவது - இந்த மனித்த உடம்பு வேண்டுவதே யாகும்.

அழல் வழுதியுடல் குளிப்பப் பதிகமோதிய வரலாற்றை மேல் பாண்டியன் சுரந்தீர்த்த படலத்திற் காண்க. சேய் - பிள்ளையார். சேயுடை பாரணம் என் புழி ஆறுவது செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது ; கபிலரது பாட்டு என்புழிப்போல. திசைகள் எட்டும் தோயுடையார் - திகம்பரர்.

" வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும்
தாழ்க்கச் சென்னியும் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேனெடுங் காலமே "

" குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே "

என்னும் திருநாவுக்கரசர் திருப்பாட்டுக்கள் இங்கே சிந்திக்கற்பாலன. (க)

வேதனெடு மாலாதி விண்ணாடர் மண்ணாடர் விரதயோகர்
மாதவர்யா வருங்காண மணிமுறுவல் சிறிதரும்பி மாடக் கூடல்
நாதனிரு திருக்கரந்தொட் டம்மியின்மேல் வைத்தகய லுட்டச் செல்வி
பாதமல ரெழுபிறவிக் கடனீந்தும் புணையென்பர் பற்றி லாதோர்.

(இ - ள்.) வேதன் நெடுமால் ஆதி விண்ணாடர் - பிரமனும் நெடியனாகிய திருமாலும் முதலிய தேவர்களும், மண்ணாடர் - புவியிலுள்ளாரும், விரதயோகர் மாதவர் யாவரும்-அரிய நோன்பினை மேற்கொண்ட சிவயோகியரும் பெரிய தவத்தினையுடைய முனிவரும் ஆகிய அனைவரும், காண - காணும்படி, மாடக்கூடல் நாதன் - நான்மாடக்கூடலின் நாயகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், மணிமுறுவல் சிறிது அரும்பி - அழகிய புன்னகை முகிழ்த்து, இரு திருக்கரம் தொட்டு - இரண்டு திருக்கரங்களாலும் தீண்டி, அம்மியின்மேல் வைத்த - அம்மியின்மேல் வைத்தருளப்பெற்ற, கயல்நாட்டச் செல்வி பாதமலர் - அங்கயற்கண்ணம்மையின் திருவடி மலர்களை, பற்று இலாதோர் - இருவகைப் பற்றுமற்ற பெரியோர், எழுபிறவிக் கடல் நீந்தும் புணை என்பர் - எழுவகைப்பட்ட பிறவியாகிய கடலைக் கடப்பதற்குரிய நாவாய் என்று கூறுவார்.

அம்மியின்மேல் வைத்தமை முன் திருமணப்படலத்திற் காண்க. வைத்த பாதமலர் என்க. பிறவி எழாவன தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பன. பிறவி காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய் அநாதியாக வந்து கொண்டிருத்தலின் அளவிட முடியாததென்பார், 'கடல்' என்றார். பற்றிலாதோர் - எவ்வகைப் பற்றுமற்று இறைவன் திருவடியையே பற்றி நின்றோர் ;

" முற்று வெண்டிங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்று நின்றாரைப் பற்று பாவமே "

"பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவ னடிசேரா தார்"

என்னும் மறைமொழிகள் ஈண்டே கருதற் பாலன. (௨)

[வேறு]

ஓல்வாய் மறைகள் தேறா வொருவன்றன் னுலகந் தன்னைச்
சேல்வா யுழலுங் காரைக் கருளிய செயலீ தம்ம
நீலவாய் மணிசேர் கண்ட னெடியநான் மாடக் கூடல்
ஆலவா யாகச் செய்த வருட்டிற மெடுத்துச் சொல்வாம்.

(இ-ள்.) ஓல் வாய் மறைகள் தேறா ஒருவன் - வாய்திறந்து ஓலமிடும் மறைகளும் தெளியாத இறைவன், தன் உலகந்தன்னை - தனது சிவலோகத்தை, சேல் அவாய் உழலும் காரைக்கு அருளிய செயல் ஈது - சேல்மீனை விரும்பிச் சுழன்று திரியும் காரைக்கு அருளிய திருவிளையாடல் இதுவாகும்; நீலம் வாய் மணி சேர் கண்டன் - நீலநிறம் வாய்ந்த மணியினை ஒத்த திருமிடற்றையுடைய அவ்விறைவன், நெடிய நான்மாடக்கூடல் - நீண்ட நான்மாடக்கூடலை, ஆலவாயாகச் செய்த அருள் திறம் - திருவாலவாயாகச் செய்த திருவிளையாடலை, எடுத்துச் சொல்வாம் - (இனி) எடுத்துக் கூறுவாம்.

ஓலமிடுதல் - முறையிடுதல் :

"அருமறை முறையிட் டின்னு மறிதற் கரியான்"

எனவும்,

"மடக்கரு மறையோ லிட்டு மாகடர் தேட நின்றான்"

எனவும் திருத்தொண்டர் புராணம் கூறுதல் காண்க. ஓலம், நீலம் என்பன ஈறு கெட்டன. அம்ம, இடைச்சொல். (௩)

சித்திர மேரு வென்ற திரண்டதோட் கருணன் பின்பு
சித்திர விரதன் சித்ர பூடணன் திண்டேர் வல்ல
சித்திர துவசன் வென்றிச் சித்திர வருமன் வன்றோட்
சித்திர சேனன் சீர்சால் சித்திர விக்கிர மனென்போன்.

(இ-ள்.) சித்திரம் மேரு வென்ற திரண்டதோள் கருணன் பின்பு - அழகிய மேருமலையை வென்ற திரண்ட தோள்களையுடைய கருண பாண்டியனுக்குப் பின், சித்திர விரதன் - சித்திர விரதனும், சித்திர பூடணன் - சித்திர பூடணனும், திண்தேர்வல்ல சித்திரத்துவசன் - வலியதேர்ப்போரில் வல்ல சித்திரத்துவசனும், வென்றிச் சித்திர வருமன் - வெற்றி பொருந்திய சித்திரவருமனும், வன்தோள் சித்திரசேனன் - வலிய தோள்களையுடைய சித்திரசேனனும், சீர்சால் சித்திரவிக்கிரமன் என்போன் - சிறப்பு அமைந்த சித்திரவிக்கிரமன் எனப்படுவானும்.

சித்ர என்பது தமிழியற்கு மாறாயினும் சீர்நோக்கித் திரியாது நின்றது; பின்வரும் பராக்ரம என்பதும் அது. (௪)

மணிகெழு தேரி ராச மார்த்தாண்ட னிராச சூடா
மணியணி முடிபி ராச சார்த்தூல வழுதி சிந்தா
மணிநிகர் துவிச ராச குலோத்தமன் மடங்கா வென்றி
மணிதிகழ் பொலம்பூ ணாயோ தனப்பிர வீணன் மன்னோ.

(இ - ள்.) மணிகெழு தேர் இராசமார்த்தாண்டன் - மணிகள் பதித்த தேரினையுடைய இராசமார்த்தாண்டனும், இராச சூடாமணி - இராசசூடாமணியும், அணி முடி இராசசார்த்தூலவழுதி - அழகியமுடியினையுடைய இராசசார்த்தூல பாண்டியனும், சிந்தாமணி நிகர் துவிசராச குலோத்தமன் - சிந்தாமணி போன்ற கொடையினையுடைய துவிசராச குலோத்தமனும், மடங்காவென்றி மணி திகழ் பொலம் பூண் ஆயோதனப் பிரவீணன் - மடங்காத வெற்றியையும் மணிகள் பதிக்கப்பட்டு விளங்கும் பொன்னணிகளையு முடைய ஆயோதனப் பிரவீணனும்.

சிந்தாமணி - சிந்தித்தவற்றைக் கொடுக்கும் ஓர் தெய்வமணி. ஆயோதனம் - போர். பிரவீணன் - வல்லன். மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. (௫)

இயம்பருந் திறலி ராச குஞ்சரன் பரவி ராச
பயங்கரன் கைக்கும் பைந்தா ருக்கிர சேனன் பாரைச்
சயங்கெழு தோண்மே லேந்து சத்துருஞ் சயன்வீ மத்தேர்
வயங்கெழு மன்னன் வீம பராக்ரம வழுதி மாதோ.

(இ - ள்.) இயம்பரும் திறல் இராசகுஞ்சரன் - சொல்லுதற்கரிய வெற்றியையுடைய இராசகுஞ்சரனும், பரவிராச பயங்கரன் - பரவிராச பயங்கரனும், கைக்கும் பைந்தார் உக்கிரசேனன் - கசக்கும் பசிய வேப்பமலர் மாலையை யணிந்த உக்கிரசேனனும், பாரை சயம் கெழு தோள்மேல் ஏந்து சத்துருஞ்சயன் - புவியை வெற்றி பொருந்திய தோளின்கண் தாங்கிய சத்துருஞ்சயனும், வயம் கெழு வீமத்தேர் மன்னன் - வெற்றிபொருந்திய வீமரதன் என்னும் வேந்தனும், வீம பராக்ரமவழுதி - வீமபராக்கிரம பாண்டியனும். (௬)

மாது: ஓ அசைகள்.

பெய்வளை விந்தை சேர்ந்த பிரதாப மார்த்தாண் டப்பேர்த்
தெவ்வடு சிலையான் றேர்விக் கிரமகஞ் சுகன்றே ரார்போர்
வெளவிய சமர கோலா கலனெனும் வாகை வேலான்
அவ்விய மவித்த சிந்தை யதுலவிக் கிரம னென்பான்.

(இ - ள்.) பெய்வளை விந்தை சேர்ந்த பிரதாப மார்த்தாண்டப் பேர்-இடப்பட்ட வளையலையுடைய வீரமகள் அணைந்த பிரதாப மார்த்தாண்ட னென்னும் பெயரினையுடைய, தெவ் அடுசிலையான் - பகைவரைக்கொல்லும் வில்லினையுடையானும், தேர்விக்கிரம கஞ்சுகன் - தேரையுடைய விக்கிரமகஞ்சுகனும், தேரார் போர் வெளவிய - பகைவர் போர்வலியைக் கவர்ந்த, சமரகோலாகலன் எனும்

வாகைவேலான் - சயகோலாகலன் என்றும் பெயர்பெற்றுடையான். இக்கீ-
யம் அசித்த கீர்த்தி அதுலவிக்கிரமன் என்பான் - பொருளையழித்த கீர்த்தி-
யையுடைய அதுலவிக்கிரமன் எனப்பெயரான்.

தெவ்வார் - பகைவர்.

எழிற்பனை யதுல கீர்த்தி யெனவிரு பத்தி ரண்டு
வழிவழி மைந்த ராகி வையகங் காத்த வேந்தர்
பழிதவி ரதுல கீர்த்தி பாண்டியன் றன்பா லின்பம்
பொழிதர வுதித்த கீர்த்தி பூடணன் புரக்கு நாளில்.

(இ - ள்.) எழிற்பனை அதுலகீர்த்தி என - அழகுபெற்ற அதுலகீர்த்தியும் என்று, இருபத்திரண்டு மைந்தர் வழிவழி ஆகி - இருபத்திரண்டு மைந்தர்கள் வழி வழியாகத்தோன்றி, வையகம் காத்த வேந்தர் - இந் நிலவுலகை ஆண்ட அவ் வேந்தருள், பழிதவிர் அதுல கீர்த்திபாண்டியன் தன்பால் - பழி நீங்கிய அதுல கீர்த்தி என்னும் வழுதியினிடத்து, இன்பம் பொழிதர உதித்த - இன்பம் மிகும் படி தோன்றிய, கீர்த்திபூடணன் புரக்கும் நாளில் - கீர்த்திபூடண பாண்டியன் செங்கோலோச்சிவரும் காலயில்.

இருபத்திரண்டு மைந்தர் வழிவழித்தோன்றி வையகம் புரந்தனர் அங்ஙனம் புரந்த வேந்தருள் என விரித்துரைத்துக் கொள்க. பனைதலும் பொழிதலும் மிகுதலை யுணர்த்தின. (௪)

கருங்கட லேழுங் காவற் கரைகடந் தார்த்துப் பொங்கி
ஒருங்கெழுந் துருத்துச் சீறி யும்பரோ டிம்பர் மூடிப்
பொருங்கட கரியு மெட்டுஞ் செம்பொனெட் டிக்கிரியுஞ் சேடப்
பெருங்கடு வரையும் போய்ப் பிரளயங் *கோத்த வன்றே.

(இ - ள்.) கருங்கடல் ஏழும் - கரிய கடல்கள் ஏழும், ஒருங்கு பொங்கி எழுந்து - ஒருசேரப் பொங்கி மேலெழுந்து, உருத்துச் சீறி ஆர்த்து - வெகுண்டு சீறி ஆரவாரித்து, காவல் கரைகடந்து - காவலாகிய எல்லையைக்கடந்து, உம்பரோடு இம்பர் - விண்ணுலகும் மண்ணுலகும், பொரும் எட்டு கடகரியும் - போர்செய்யும் மதத்தையுடைய எட்டு யானைகளும், சேண் பொன் எட்டுக்கிரியும் - செய்ய பொன்னையுடைய எட்டு மலைகளும், பெருங்கடு சேட் வரையும் - பெரிய அச்சத்தைத் தரும் சக்கரவாள கிரியும், போய - நிலைபெயருமாறு, பிரளயம் கோத்த - பிரளயமாக ஒன்றோடொன்று கோத்தன.

கருமை - பெருமையுமாம். உருத்துச்சீறி, ஒருபொருட் பன்மொழி. கடி - காவலுமாம். அன்று, ஏ அசைகள்.

பா - ம். *கோத்த தன்றே.

அப்பெருஞ் சலதி வெள்ளத் தழுந்தின வழிவி லாத
எப்பெரும் பொழிலு மேழு தீபமு மிவற்றுட் டங்கி
நிற்பன செல்வ வான திணைகளு நீண்ட சென்னிப்
பர்ப்பத வகையு மீறு பட்டன வாக வங்கண்.

(இ - ள்.) அப்பெருஞ் சலதிவெள்ளத்து அழுந்தின - அந்தப்பெரிய கடல் வெள்ளத்துள் மூழ்கி, அழிவு இலாத எப்பெரும் பொழிலும் - அழிவில்லாத எத்துணைப் பெரிய பூமியும், ஏழு தீபமும் - ஏழு தீவுகளும், இவற்றுள் தங்கி நிற்பன செல்வ ஆன திணைகளும் - இவைகளிலே தங்கிநிற்பனவும் செல்வனவுமாகிய பொருள்களும், நீண்ட சென்னிப் பர்ப்பதவகையும் - உயர்ந்தமுடிகளையுடைய மலைவகைகளும்; ஈறுபட்டனவாக - ஒழிந்தனவாக ; அங்கண் - அப்பொழுது.

அழுந்தின, முற்றெச்சம். பொழில் - உலகம்.

இஃது இப்பொருட்டாதலை,

"செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கு மற்றை
மூவர்கோ னாய்நின்ற முதல்வன்"

என்னும் திருவாசகத்திற் காண்க. நிற்பனவான திணை - நிலைத்திணை. செல்வ வான திணை - இயங்குதிணை. திணை - குலம். (ய)

தேனிழி குதலைத் தீஞ்சொற் சேனெடுங் கண்ணி கோயில்
வானிழி விமானம் பொற்று மரைவிளை யாட்டின் வந்த
கானிழி யிடபக் குன்றங் கரிவரை நாகக் குன்றம்
ஆனிழி வரைவ ராக வரைமுத லழிவி லாத.

(இ - ள்.) தேன் இழி குதலைத்தீஞ்சொல் - தேன் ஒழுகும் இனிய குதலைச் சொல்லையுடைய, சேல் நெடுங் கண்ணி கோயில் - சேல் போலும் நீண்ட விழிகளையுடைய உமையம்மையின் திருக்கோயிலும், வான் இழி விமானம் - வானினின்றும் இறங்கிய இந்திரவிமானமும், பொற்றுமரை - பொற்றாமரை வாவியும், விளையாட்டின் வந்த கான் இழி இடபக்குன்றம் - இறைவன் திருவிளையாட்டினால் வந்து தங்கிய மணம்வீசுஞ் (சோலைகளையுடைய) இடபமலையும், கரிவரை - யானைமலையும், நாகக்குன்றம் - நாகமலையும், ஆன் இழிவரை - பசுவின் உருத்திரிந்த பசுமலையும், வராகவரை - பன்றிமலையும், முதல் - முதலிய இடங்கள், அழிவு இலாத - (அந்நீரினால்) அழியாதனவாயின.

தேன் இழி என்பதற்குத் தேனும் புறங்கொடுக்கும் என்றுரைத்தலுமாம். சேல் நெடுங்கண்ணி - அங்கயற்கண்ணம்மை. கான் இழி சோலைகளையுடைய என வருவித்துரைக்க. முதல் - முதலன. ஆக்கச்சொல் விரித்து அழிவிலாதனவாயின என்க. (கக)

வெள்ளநீர் வறப்ப வாதி வேதியன் ஞால முன்போல்
உள்ளவா றுதிப்ப நல்கி யும்பரோ டிம்ப ரேனைப்
புள்ளொடு விலங்கு நல்கிக் கதிருடற் புத்தேள் மூவர்
தள்ளரு மரபின் முன்போற் றமிழ்வேந்தர் தமையுந் தந்தான்.

(இ - ள்.) வெள்ள நீர் வறப்ப - பிரளயநீர் வற்ற, ஆதி வேதியன் - சிவபெருமான், முன் உள்ளவாறுபோல் ஞாலம் உதிப்பநல்கி - முன் இருந்ததன்மை போலவே உலகந் தோன்றுமாறு அருள்புரிந்து, உம்பரோடு இம்பர் ஏனைப் புள்ளொடு விலங்குநல்கி - தேவர்களையும் மக்களையும் மற்றைப் பறவைகளையும் விலங்குகளையும் தோற்றுவித்து, கதிர்உடல் புத்தேள் மூவர் தள் அரு மரபின் - ஒளிவடிவமுடைய சந்திரனும் சூரியனும் தீக்கடவுளுமாகிய மூவரின் தள்ளுதற் கரிய மரபில், முன்போல் தமிழ் வேந்தர்தமையும் தந்தான் - முன்போலவே மூன்று தமிழ் மன்னர்களையும் தந்தருளினான்.

போல், அசையுமாம். உம்பர், இம்பர் என்பன அவ்விடங்களிலுள்ளாரை உணர்த்தின. திங்கள்மரபினர் பாண்டியரும், ஞாயிற்றின்மரபினர் சோழரும், அங்கிமரபினர் சேரரும் ஆம். (கஉ)

[கலி விருத்தம்]

அங்கியை மதிமர பென்னு மாழியுட்
டங்கிய கலையெண்ணான் கிரட்டி தன்னொடும்
பொங்கிய நிலாமதி போலத் தோன்றினான்
வங்கிய சேகர வழுதி மன்னனே.

(இ - ள்.) அங்கு இயை மதிமரபு என்னும் ஆழியுள் - அங்ஙனமியைந்த சந்திரன்மரபாகிய கடலுள், தங்கிய எண்ணான்கு இரட்டி கலையொடும் - பொருந்திய அறுபத்துநான்கு கலைகளோடும், பொங்கிய நிலாமதிபோல - விளங்கித்தோன்றிய நிலவினையுடைய சந்திரன்போல, வங்கிய சேகரவழுதி மன்னன் தோன்றினான் - வங்கியசேகர பாண்டியன் என்னும் வேந்தன் தோன்றினான்.

தொடக்கமும் ஈறும் தோன்றாது நெடிதாய் வருதலின் மதிமரபை ஆழியாக உருவகித்தார். இவன் அறுபத்துநான்கு கலையும் நிரம்பினான் ஆகலின் எண்ணான்கிரட்டி கலையொடும் பொங்கிய மதிபோல என்றார்; இஃது இல்பொருளுவமை. வங்கியம் - வம்சம். (கங)

தாளணி கழலினான் றங்க ணாயகன்
கோளணி புரிசைசூழ் கோயில் சூழவோர்
வாளணி கடிநகர் சிறிது வைகவைத்
தாளரி யேறென வவனி காக்குநாள்.

(இ - ள்.) தாள் அணி கழலினான் - காலிற்கட்டிய வீரக்கழலையுடைய அவ்வேந்தன், தங்கள்நாயகன் - தங்கள்தலைவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின், கோள்

அணி புரிசைசூழ் கோயில் சூழ - ஒன்பது கோள்களுந் தவழும் மதில்சூழ்ந்த திருக்கோயிலைச்சூழ, ஓர் வாள் அணி கடிநகர் சிறிது வைகவைத்து - ஒளிபொருந்திய காவலையுடைய ஒரு நகரைச்சிறிதாக ஆக்கிக்கொண்டு, ஆளரி எறென அவனி காக்கு நாள் - சிங்கவேறுபோலப் புவியைப் பாதுகாத்து வரும்நாளில்.

கோள் அணிபுரிசை - கோட்களை அணிந்த மதில்; மதிலின் உயர்ச்சி கூறியவாறு. வைக வைத்து - பொருந்தவைத்து ; ஆக்கி என்றபடி. (கச)

செய்யகோன் மனுவழி செலுத்து நீர்மையாற்
பொய்கெழு கலிப்பகை புறந்தந் தோடத்தன்
வையகம் பல்வளஞ் சுரப்ப வைகலும்
மெய்கெழு மன்பதை மிக்க வாலரோ.

(இ - ள்.) செய்ய கோல் மனுவழி செலுத்தும் நீர்மையால் - செங்கோலை மனுவறத்தின்வழியே ஓச்சுகின்றதன்மையால், பொய்கெழு கலிப்பகை புறந்தந்து ஓட - பொய்மிக்க கலி என்னும் பகைவன் புறங்காட்டி ஓட, தன்வையகம்வைகலும் பல்வளம் சுரப்ப - தன் நாடு நாள்தோறும் பலவளங்களையுஞ் சுரத்தலால், மெய்கெழு மன்பதை மிக்க - உண்மைமிக்க மக்கட்கூட்டங்கள் (நாள்தோறும்) மிக்கன.

கலி - வறுமை முதலிய தீமை. வைகலும் என்பதனை ஈரிடத்துங்கூட்டுக. ஆல், அரோ அசைகள். (கரு)

பல்குறு மானிடப் பரப்பெ லாமொருங்
கல்குற விடங்குறை வாக வாய்மதுப்
பில்குறு தாரினன் பிறைமு டித்தவன்
மல்குறு கோயிலின் மருங்க ரெய்தினன்.

(இ - ள்.) பல்குறும் மானிடப்பரப்பு எலாம் - (அங்ஙனம்) பல்கிய மக்கட்பரப்பு அனைத்தும், ஒருங்கு அல்குற இடம் குறைவாக - ஒருங்கு தங்குவதற்கு இடம் குறைவுபட, ஆய்மதுப் பில்குறு தாரினன் - (வண்டுகள்) ஆராயுந் தேன்பிலிற்றும் மாலையையுடைய பாண்டியன், பிறைமுடித்தவன் மல்குறு கோயிலின் மருங்கர் எய்தினன் - பிறையையணிந்த சோமசுந்தரக்கடவுள் வீற்றிருந்து விளங்குந் திருக்கோயிலின் பக்கத்தை அடைந்தனன்.

உறுதல் எல்லாம் துணைவினை. வண்டு ஆயும் எனவிரிக்க. மல்குதல் - விளங்குதன்மேற்று. மருங்கர், ஈற்றுப்போலி. (கசு)

கறையணி கண்டனைத் தாழ்ந்து கைதொழு
திறையவ நின்னருள் வலியி னிங்கிலப்
பொறையது வாற்றுவேற் கீண்டிப் போதொரு
குறையதுண் டாயின தென்று கூறுவான்.

(இ - ள்.) கறை அணி கண்டனைத் தாழ்ந்து-நஞ்சக்கறையினை அணிந்த திருமிடற்றினையுடைய இறைவனை வணங்கி, கைதொழுது - கைகூப்பி, இறையவ - தலைவனே, நின் அருள்வலியின் - நினது அருள்வலியினால், இந்நிலப் பொறையது ஆற்றுவேற்கு - இந்நிலச்சுமையைத் தாங்கிவந்த எனக்கு, ஈண்டு இப்போது ஒரு குறையது உண்டாயினது என்று கூறுவான் - இங்கு இப்பொழுது ஒருகுறை உண்டாயிற்றென்று அதனைக் கூறுவானாயினன்.

பொறையது, குறையது என்பவற்றில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (கஎ)

இத்தனை மாக்களு மிருக்கத் தக்கதாப்
பத்தனங் காணவிப் பதிக்க ணாதியே
வைத்தறை செய்திடும் வரம்பு காண்கிலேன்
அத்தமற் றதனையின் றறியக்காட் டென்றான்.

(இ - ள்.) இத்தனை மாக்களும் இருக்கத் தக்கதா - இவ்வளவு மக்களும் இருக்கத்தகுதியுடையதாக, பத்தனம் காண - ஒரு நகரினை ஆக்குவதற்கு, இப்பதிக்கண் ஆதியேவைத்து அறைசெய்திடும் வரம்பு காண்கிலேன் - இந்நகரின்கண் ஆதிகாலத்திலிருந்து வரையறுத்து வைத்த எல்லையை அறியேன்; அத்த அதனை இன்று அறியக்காட்டு என்றான் - (ஆதலால்) அத்தனே அவ்வெல்லையை இன்று யான் அறியுமாறு காட்டியருள்வாயாக வென்று இரந்து வேண்டினன்.

பத்தனம் - பட்டணம்; நகரம். அறைசெய்துவைத்த என மாறுக. மற்று, அசை. (கஅ)

நுண்ணிய பொருளினு நுண்ணி தாயவர்
விண்ணிழி விமானநின் றெழுந்து மீனவன்
திண்ணிய வன்பினுக் கெளிய சித்தராய்ப்
புண்ணிய வருட்கட லாகிப் போதுவார்.

(இ - ள்.) நுண்ணிய பொருளினும் நுண்ணிதாயவர் - அணுவினும் அணுவாயுள்ள அச்சோமசுந்தரக்கடவுள், விண் இழி விமானம் நின்று எழுந்து - வானினின்றும் இறங்கிய இந்திர விமானத்தினின்றும் எழுந்து, மீனவன் திண்ணிய அன்பினுக்கு எளிய சித்தராய் - பாண்டியனது வலிய அன்பிற்கு எளிய சித்தமூர்த்தியாகி, புண்ணிய அருள் கடல் ஆகிப் போதுவார் - அறமும் அருளுமாய கடலாகி வருவாராயினர்.

இறைவன் எவற்றினும் நுண்பொருளாதலை,

"அணுத்தருந் தன்மை யிலையோன் காண்க"
"நூலுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க"

என்னும் **திருவாசகம்**. அவரைக் கண்ட துணையானே அறக்கடலென்றும் அருட்கடலென்றும் அனைவரும் கருதுமாறு போதுவாராயினர் என்க. (கக

கலிநிலைத்துறை.

பாம்பி னாற்கடி சூத்திரங் கோவணம் பசுந்தாட்
பாம்பி னாற்புரி நூல்சன்ன வீரம்வெம் பகுவாய்ப்
பாம்பி னாற்குழை குண்டலம் பாதகிண் கிணிநாண்
பாம்பி னாற்கர கங்கணம் பரித்தனர் வந்தார்.

(இ - ள்.) பாம்பினால் கடிசூத்திரம் கோவணம் - பாம்பினால் அரைஞாணும் கோவணமும், பசுந்தாள் பாம்பினால் - இல்லாத காலையுடைய பாம்பினால், புரிநூல் சன்னவீரம் - பூணுநூலும் வெற்றிமாலையும், வெம்பகுவாய்ப் பாம்பினால் - கொடிய பிளந்தவாயையுடைய பாம்பினால், குழை குண்டலம் பாதகிண்கிணிநாண் - குழையுங் குண்டலமும் காற்சதங்கை கோத்த கயிறும், பாம்பினால் கரகங்கணம் பரித்தனர் வந்தார் - பாம்பினால் கைவளையும் தாங்கிவந்தார்.

பசுந்தாட் பாம்பு முதலியவற்றைச் சுட்டாகக்கொள்க. பசுமை - இன்மை மேற்று; "அருங்கேடன்" என்புழிப்போல இல்லாத தாளையுடைய பாம்பு என்றார்;

"பச்சைத்தா ளரவாட்டி"

என்னும் தமிழ்மறையுங் காண்க. சன்னவீரம் - மார்பிலும் முதுகிலும் மாறியணியும் ஒருவகை வெற்றிமாலை;

"சன்னவீரம் திருமார்பில் வில்லிலக"

என்பது திருக்கைலாய ஞானவுலா. பரித்தனர்; முற்றெச்சம். (உώ)

வந்த யோகர்மா மண்டப மருங்குநின் றங்கைப்
பந்த வாலவா யரவினைப் பார்த்துநீ யிவனுக்
கிந்த மாநக ரெல்லையை யளந்துகாட் டென்றார்
அந்த வாளரா வடிபணிந் தடிகளை வேண்டும்.

(இ - ள்.) வந்தயோகர் - அங்ஙனம் வந்த சித்தமூர்த்திகள், மாமண்டபம் மருங்குநின்று - பெரியமண்டபத்தின் மருங்குநின்று, அங்கைப்பந்த ஆலவாய் அரவினைப் பார்த்து - அழகிய திருக்கரத்திற்கட்டிய நஞ்சுபொருந்திய வாயையுடைய பாம்பைப்பார்த்து, நீ இவனுக்கு இந்த மாநகர் எல்லையை அளந்து காட்டு என்றார் - நீ இப்பாண்டியனுக்கு இந்தப் பெரியநகரத்தின் எல்லையை வரையறுத்துக் காட்டுவாயாக என்று கூறியருளினார்; அந்த வாள் அரா அடிபணிந்து அடிகளைவேண்டும் - அந்த ஒளிபொருந்திய பாம்பு அடிவணங்கிச் சித்தமூர்த்திகளை இரந்து வேண்டும்.

பந்தம் - கட்டு; கங்கணம். (உக)

பெருமவிந்நக ரடியனேன் பெயரினால் விளங்கக்
கருணை செய்தியென் றிரந்திடக் கருணையங் கடலும்
அருண யந்துநேர்ந் தனையதே யாகெனப் பணித்தான்
உருகெ ழுஞ்சின வுரகமு*மொல்லெனச் செல்லா.

(பா - ம்) *உருகெழுஞ் செலவுரகமும்.

(இ - ள்.) பெரும-பெருமானே, இந்நகர் அடியனேன் பெயரினால் விளங்க-இந்த நகரம் அடியேன் பெயரினால் விளங்குமாறு, கருணைசெய்தி என்று இரந்திட - அருள்புரிவாயாகவென்று இரந்துவேண்ட, அம் கருணைக்கடலும் - அழகிய கருணைக் கடலும், அருள்நயந்து நேர்ந்து அனையதே ஆக எனப்பணித்தான் - அருளினால் விரும்பி உடன்பட்டு அங்ஙனமே ஆகுக என்று அருளினான்; உருகெழுஞ்சின உரகமும் - (கண்டோர்க்கு) அச்சந்தருதலைப் பொருந்திய சினத்தையுடைய அப்பாம்பும், ஒல்லெனச் செல்லா - விரைந்து சென்று.

செய்தி - செய்வாய்; த் எழுத்துப்பேறு. ஆக என்பதன் அகரந் தொக்கது. உரு - உட்கு; அச்சம்.

"உருவுட்காகும்"

என்பது தொல்காப்பியம். ஒல்லென, விரைவுக் குறிப்பு. செல்லா, செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (உஉ)

கீட்டி சைத்தலைச் சென்றுதன் கேழ்கிளர் வாலை
நீட்டி மாநகர் வலம்பட நிலம்படிந் துடலைக்
கோட்டி வாலைவாய் வைத்துவேற் கொற்றவற் கெல்லை
காட்டி மீண்டரன் கங்கண மானது கரத்தில்.

(இ - ள்.) கீழ்த்திசைத்தலைச் சென்று - கீழைத்திசையின்கட் சென்று, தன கேழ்கிளர்வாலை நீட்டி - தனது ஒளிபொருந்தி விளங்கும் வாலை நீட்டி, மாநகர் வலம்பட நிலம்படிந்து - பெரிய அந்நகருக்கு வலமாக நிலத்திற்படிந்து, உடலைக் கோட்டி - உடலை வளைத்து, வாலைவாய் வைத்து - வாலைத் தனது வாயில் வைத்து, வேல் கொற்றவற்கு எல்லைகாட்டி - வேற்படை யேந்திய பாண்டி வேந்தனுக்கு எல்லையைக்காட்டி, மீண்டு அரன் கரத்தில் கங்கணம் ஆனது - மீள இறைவனது திருக்கரத்தின்கட் கங்கணமாயது.

கிழக்குத்திசை என்பது கீட்டிசை என மருவியது. கோட்டி - வளைத்து. (உ௩)

சித்தர் தஞ்சின கரத்தெழுந் தருளினர் செழியன்
பைத்த வாலவாய் கோலிய படிசுவ ரெடுத்துச்*
சுத்த நேமிமால் வரையினைத் தொட்டகழ்ந் தெடுத்து
வைத்த தாமென வகுத்தனன் மஞ்சுசூ ழிஞ்சி.

(இ - ள்.) சித்தர் - சித்தமூர்த்திகள், தம் சினகரத்து எழுந்தருளினர் - தமது திருக்கோயிலின்கண் எழுந்தருளினர்; செழியன் - வங்கிய சேகரபாண்டியன், பைத்த ஆலவாய் கோலியபடி - படத்தையுடைய பாம்பு வளைந்து எல்லை வரையறுத்தபடி, சுவர் எடுத்து - மதிலுக்கு அடிநிலை பாரித்து, சுத்த மால் நேமி வரையினை - தூய பெரிய சக்கரவாள மலையை, தொட்டு அகழ்ந்து எடுத்து

(பா - ம்) *சுவடெடுத்து.

வைத்தது ஆம் என-அடியோடு தோண்டி எடுத்து வைத்ததாகும் என்று கண்டோர் கருதும் வண்ணம், மஞ்சுசூழ் இஞ்சி வகுத்தனன் - முகில் சூழ்ந்த மதில்கட்டி முடித்தனன்.

சினகரம் - அருகன் கோட்டம்; இது பின் எல்லாக் கடவுளராலயங்களையும் குறிப்பதாயிற்று. பைத்த - படத்தையுடைய; பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். ஆலவாய் - பாம்பு; ஆலத்தை வாயிலுடையது எனக்காரணக் குறி. தொட்டு அகழ்ந்து என்பன ஒரு பொருளன. (உ௪)

தென்றி சைப்பரங் குன்றமும் வடதிசை யிடபக்
குன்ற முங்குடக் கேடக நகரமுங் குணபாற்
பொன்ற லங்கிழித் தெழுபொழிற் பூவண நகரும்
என்று நாற்பெரு வாயில்கட் கெல்லையா வகுத்தான்.

(இ - ள்.) நால் பெருவாயில்கட்கு - நான்கு பெரியவாயில்களுக்கும், தென்திசைப்பரங்குன்றமும்-தெற்கின்கண் திருப்பரங்குன்றமும், வடதிசை இடபக்குன்றமும் - வடக்கின்கண் இடபமலையும், குடக்கு எடகநகரும் - மேற்கின்கண் திருவேடகப்பதியும், குணபால் - கிழக்கின்கண், பொன்தலம் கிழித்து எழுபொழில் பூவணநகரும் - தேவருலகத்தை ஊடுருவி மேலெழுந்த சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்பூவண நகரும், என்றும் எல்லையா வகுத்தான் - எஞ்ஞான்றும் எல்லையாமாறு அம் மதில் வாயில்களை அமைத்தான்.

என்று நான்கினையும் என வருவித் துரைத்தலுமாம். (உ௫)

அனைய நீண்மதி லாலவாய் மதிலென வறைவர்
நனைய வார்பொழி னகரமு மாலவாய் நாமம்
புனைய லாயதெப் போதுமப் பொன்னகர் தன்னைக்
கனைய வார்கழற் காலினன் பண்டுபோற் கண்டான்.

(இ - ள்.) அனைய நீள்மதில் ஆலவாய் மதிலென அறைவர் - அந்த நீண்ட மதிலை ஆலவாய் மதில் என்று கூறுவர்; நனைய வார்பொழில் நகரமும் - தேனையுடைய நெடிய சோலை சூழ்ந்த அந்த நகரமும், எப்போதும் ஆலவாய் நாமம் புனையலாயது - எஞ்ஞான்றும் ஆலவாயென்னும் பெயரைப் பெறுவதாயிற்று; அப்பொன் நகர்தன்னை - அந்த அழகிய நகரத்தை, கனைய வார்கழல் காலினன் - ஒலித்தலையுடைய நெடிய வீரக்கழலையணிந்த காலையுடைய அப்பாண்டியன், பண்டுபோல் கண்டான் - முன்போல ஆக்கினன்.

நனைய, கனைய என்பன குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம்; கனைய என்பதில் அகரம் அசையுமாம். (உ௬)

கொடிக ணீண்மதின் மண்டபங் கோபுரம் வீதி
கடிகொள்*பூம்பொழி லின்னவும் புதியவாக் கண்டு
நெடிய கோளகை கிரீடம்வா ணிழன்மணி யாற்செய்
தடிகள் சாத்திய கலன்களும் வேறுவே றமைத்தான்.

(இ - ள்.) 'கொடிகள் நீள்மதில் மண்டபம் - கொடிகள் கட்டிய நீண்ட திருமதிலும் திருமண்டபமும், கோபுரம் வீதி - திருக்கோபுரமும் திருவீதியும், கடிகொள் பூம்பொழில் இன்னவும் - மணம்மிக்க பூக்களையுடைய சோலைகளும் இவைபோன்ற பிறவும், புதியவாக் கண்டு-புதியனவாகச் செய்து, அடிகள் சாத்திய- சோமசுந்தரக்கடவுள் அணியும்படி, நெடிய கோளகை கிரீடம் - நீண்ட கவசமும் முடியும், வாள்நிழல் மணியால் செய்து - விளங்கும் ஒளியையுடைய மணிகளாற் செய்து, வேறுவேறு கலன்களும் அமைத்தான் - இன்னும் வேறுவெறு அணிகளும் செய்தனன்.

கோளகை - கவசத்தை உணர்த்திற்று. சாத்திய - அணியும்படி; செய்திய வென்னும் வினையெச்சம்; பெயரெச்சமாகக்கொண்டு, சாத்திய கோளகை கிரீடம் கலன்களும் மணியாற்செய்து அமைத்தான் என்றுரைத்தலுமாம். (உஎ)

பல்வ கைப்பெருங் குடிகளின் பரப்பெலா நிரப்பிச்
செல்வ வானவன்†புரந்தரன் புரத்தினுஞ் சிறப்ப
மல்லன் மாநகர் பெருவளந் துளும்பிட வளர்த்தான்
தொல்லை நாட்குல சேகரன் போல்வரு தோன்றல்.

(இ - ள்.) பல்வகைப் பெருங்குடிகளின் பரப்பு எலாம் நிரப்பி - பலவகைப் பட்ட சிறந்த குடிகளின் பரப்பு அனைத்தையுங் குடியேற்றி, செல்வவானவன் புரந்தரன் புரத்தினும் சிறப்ப - செல்வமிக்க குபேரனும் இந்திரனுமாகிய இவர்கள் நகரத்தினுஞ்சிறந்தோங்க, மல்லல் மாநகர் பெருவளம் துளும்பிட - வளமிக்க பெரிய அந்நகரின்கண் பெரிய செல்வங்கள் நிறைய, தொல்லைநாள் குலசேகரன் போல்வரு தோன்றல் வளர்த்தான் - முன்னாளில் விளங்கிய குலசேகர பாண்டியனைப்போல வந்த வங்கியசேகரபாண்டியன் வளர்த்தான்.

வானவனாகிய புரந்தரன் என்றுமாம். குலசேகரன் பண்டு திருநகரங் கண்டானாகலின் 'குலசேகரன்போல் வருதோன்றல்' என்றார்; இருபெயரும் ஒரே பொருளவாதலும் காணற்பாலது. (உஅ)

ஆகச்செய்யுள் - உ௩௪

(பா - ம்.) *கொடிகொள். †வானவர்.

ஐம்பதாவது

சுந்தரப்பேரம்பெய்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அங்கண ருரக மணிந்தருள் வடிவ மடைந்தர சகமகிழக்
கங்கண விடவர வங்கொடு கடிநகர் கண்டருண் முறையிதுவாஞ்
சங்கணி குழையினர் பஞ்சவன் வழிபடு தம்பெய ரெழுதியகூர்
வெங்கணை கொடுவள வன்படை முடுகிய வென்றியை யினிமொழிவாம்.

(இ - ள்.) அங்கணர் - அருட்பார்வையையுடைய இறைவர், உரகம் அணிந்தருள் வடிவம் அடைந்து - பாம்பினை அணிந்தருளிய சித்தமூர்த்திகள் வடிவங் கொண்டருளி, அரசு அகம் மகிழ - வங்கிய சேகரமன்னன் உள்ளமகிழ, கங்கண விட அரவம்கொடு - கங்கணமாகிய நஞ்சினையுடைய பாம்பினால், கடிநகர் கண்டருள் முறை இதுவாம் - காவலையுடைய நகரின் எல்லையை வரையறுத்துக் காட்டியருளிய திருவிளையாடல் இதுவாகும்; சங்கு அணி குழையினர் - அணிந்த சங்கினாலாகிய குழையையுடைய அவ்விறைவர், பஞ்சவன் வழிபடும் தம்பெயர் எழுதிய - பாண்டியன் வழிபடுகின்ற தமது திருப்பெயர்தீட்டிய, கூர்வெங்கணைகொடு - கூரிய கொடிய அம்புகளினால், வளவன்படை முடுகிய வென்றியை - விக்கிரம சோழன் படையைத் துரத்திய திருவிளையாடலை, இனிமொழிவாம் - இனிக்கூறுவாம்.

கொடு - கொண்டு; மூன்றும் வேற்றுமைச்சொல். தம் பெயர் - சுந்தரன் என்னும் பெயர். முடுகிய - ஓட்டிய வென்னும் பொருட்டு. (க)

வெங்கய னீள்கொடி வங்கிய சேகரன் வெண்குடை நீழலின்வாய்
வங்கமு லாவிய தெண்கடன் ஞால மடந்தையு மாசறுசீர்ச்
செங்கம லாலய மங்கையும் வாலிய திண்பது மாலயமேல்
நங்கையு மோவற மங்கல மான நயம்பெற* வாழ்வுறுநாள்.

(இ - ள்.) வெங்கயல் நீள் கொடி வங்கிய சேகரன் - வெவ்விய கயல் எழுதிய நீண்ட கொடியையுயர்த்திய வங்கிய சேகரபாண்டியனது, வெண்குடைநீழலின் வாய் - வெண்கொற்றக்குடையின் நிழலின்கண், வங்கம் உலாவிய தெண்கடல் ஞாலமடந்தையும் - மரக்கலங்கள் உலாவும் தெளிந்தகடல் சூழ்ந்த நிலமகளும், மாசு அறுசீர்ச் செங்கமல ஆலய மங்கையும் - குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய செந்தாமரை மலரைக் கோயிலாக உடைய திருமகளும், வாலிய திண்பதும ஆலயமேல் நங்கையும் - வெண்மையாகிய திண்ணிய தாமரை மலராகிய கோயிலின்கண் வீற்றிருக்கும் நாமக

(பா - ம்.) * நயம்பெறு.

கி. ப. 50 சுந்தரப் போர்பெய்தது.

ளும்; ஓவுஅற - நீங்குதலில்லாமல், மங்கலம் ஆனநயம் பெற - (அந்நாட்டிலுள்ளார்) மங்கலமான நன்மைகளைப் பெறுமாறு, வாழ்வுறும் நாள் - வாழும் நாளில்.

நயம்பெற என்பது பாடமாயின் அம்மூவரும் நன்மைபொருந்திய வாழ்வினைப் பொருந்துநாளில் என்க. கல்வி செல்வங்களானும் பிறநலங்களானும் ஞாலம் பொலிவெய்திய தென்பது கருத்து. (உ)

வேழ மறப்படை சூழவெதிர்த்தவர் வீறு கெடுத்தடியிற்
றாழ வடர்த்திகல் வாகை தொடுத்தலர் தார்புனை விக்கிரமச்
சோழன் மதிக்குல நாயக னைப்பொரு சூள்கரு தித்தொலையா
ஆழ்கட லுக்கிணை யாமனி கத்தொடு மாடம ருக்கெழுவான்.

(இ - ள்.) மறவேழப்படை சூழ எதிர்த்தவர் - கொலைத்தொழிலையுடைய யானைப்படைசூழ எதிர்த்த பகைவர், அடியில் தாழ - தனது அடியில் வீழ்ந்து வணங்குமாறு, வீறுகெடுத்து அடர்த்து - அவர் தருக்கை யொழித்து வென்று, இகல்வாகை தொடுத்து அலர்தார் புனை விக்கிரமச்சோழன் - வெற்றிக்குரிய வாகை மலராற் றொடுத்து விளங்கிய மாலையையணிந்த விக்கிரமசோழன், மதிக்குலநாயகனைப் பொரு சூள் கருதி - சந்திரமரபிற் றோன்றிய வங்கிய சேகரபாண்டியனைப் பொருது வெல்லும் வஞ்சினத்தை எண்ணி, தொலையா ஆழ்கடலுக்கு இணை ஆம் அனிகத்தொடும் - அழியாத ஆழ்ந்த கடலுக்கு ஒப்பாகிய படையோடும், ஆடு அமருக்கு எழுவான் - அடுதலைச்செய்யும் போருக்கு எழுவானாயினன்.

பொரு சூள் கருதி என்பதற்குச் சூளுடன் பொருது வெல்லுதல் கருதி என்பது கருத்தாகக்கொள்க. (ங)

கயபதி காய்சின நரபதி பாய்துர கதபதி யேமுதலா
வயமிகு தோள்வட திசையின ராதிபர் வலிகெழு சேனையினோ
டியமிடி யேறிமி ழிசையென வாய்விட விரதம தேறிநடாஅய்ப்
பயன்மலி காவிரி நதியரு கேயுறை பதிகொடு மேயினனால்.

(இ - ள்.) கயபதி - கயபதியும், காய்சின நரபதி - வருத்தும் சினத்தை யுடைய நரபதியும், பாய் துரகதபதி முதலா - பாய்ந்து செல்லும் துரகபதியும் முதலாக, வயம்மிகுதோள் வடதிசையின் நராதிபர் - வெற்றிமிக்க தோள்களையுடைய வடதிசை மன்னர்களின், வலிகெழுசேனையினோடு - வலிமைமிக்க படையோடு, இயம் இடியேறு இமிழ் இசையென வாய்விட - பல்லியங்கள் இடியேறு ஒலிக்கும் ஒலிபோல ஒலிக்க, இரதம் ஏறி நடாஅய் - தேரில் ஏறி அதனைச்செலுத்தி, பயன் மலி காவிரிநதி அருகே - பயன்மிக்க காவிரியாற்றின் அருகேயுள்ள, உறைபதி கொடு - தான் உறையும் பதியினின்று, மேயினன் - புறப்பட்டு வந்தனன்.

கயபதி முதலிய பெயர்கள் யானைகளையுடைய தலைவன் என்பது முதலிய பொருளுடையன. நராதிபர், வடமொழித் தீர்க்கசந்தி. இரதமது, அது பகுதிப்

பொருள்விகுதி. நடாஅய், சொல்லிசை யளபெடை. பதிகொடு - பதியினின்று என்னும் பொருட்டு. (௪)

சிலைத்தெழு செம்பியன் வெம்படை மள்ளர் செயிர்த்து மதிக்கடவுட்
குலத்தவ னாட்டினி ருந்*தெழி லானிரை கொண்டு குறும்புசெய்து
மலர்த்தட மேரி யுடைத்து நகர்க்கு வரும்பல பண்டமுமா
றலைத்து முடுக்கி நடுக்கம் விளைத்து மமர்க்கடி யிட்டனரால்.

(இ - ள்.) சிலைத்து எழுசெம்பியன் வெம்படைமள்ளர்-ஆரவாரித்து எழுந்த சோழனுடைய கொடிய படைவீரர், செயிர்த்து - சினந்து, மதிக்கடவுள் குலத்தவன் நாட்டின் இருந்து - திங்கட்புத்தேள் மரபினனாகிய பாண்டியன் நாட்டிற் றங்கி, எழில் ஆன் நிரைகொண்டு குறும்பு செய்தும் - அழகிய பசுநிரைகளைக் கவர்ந்து தீமை புரிந்தும், மலர்த்தடம் ஏரி உடைத்தும் - மலர் நிறைந்த குளங்களையும் ஏரிகளையும் உடைத்தும், நகர்க்கு வரும் பல பண்டமும் ஆறலைத்து முடுக்கி நடுக்கம் விளைத்தும் - நகருக்குள் வருகின்ற பலபொருள்களையும் வழிப்பறித்து அவை கொண்டுவருவோரைத் துரத்தி அவருக்குத் துன்பம் விளைத்தும், அமர்க்கு அடியிட்டனர் - இங்ஙனமாகப் போர்புரிதற்கு அடி கோலினர்.

ஆனிரைகொண்டும் என உம்மைவிரித்து, குறும்புசெய்து உடைத்து எனக் கூட்டியுரைத்தலுமாம். அடியிடுதல் - தொடக்கஞ்செய்து கொள்ளுதல். (௫)

மாற னறிந்தினி யென்செய்து நேரியன் வன்படையோ டளவின்
றேறி யெதிர்ந்தம ராட லெனக்கரி† திக்குறை யைப்பிறையோ
டாறணி பூரண சுந்தர னெந்தை யடித்தல முன் குறுகாக்
கூறியி ரந்து வரம்பெறு கென்றிறை கோயி லடைந்தன னால்.

(இ - ள்.) மாறன் அறிந்து - (அதனைப்) பாண்டியன் அறிந்து, இனி என் செய்து - இனி யான் யாது செய்வேன்; நேரியன் வன்படையோ அளவு இன்று - சோழனது வலிய படையோ அளவில்லாதது; ஏறி எதிர்ந்து அமர் ஆடல் எனக்கு அரிது - (ஆதலால்) மேற் சென்று எதிர்த்துப் போர் புரிதல் எனக்கு முடியாத தொன்று; இக்குறையை - இந்தக் குறைபாட்டை, பிறையோடு ஆறுஅணிபூரண சுந்தரன் எந்தை - சந்திரனோடு கங்கையையு மணிந்த எங்கும் நிறைந்த சோமசுந்தரக் கடவுளாகிய எம் தந்தையினது, அடித் தலம் முன் குறுகா - திருவடிகளின் முன்பெய்தி, கூறி - சொல்லி, இரந்து வரம் பெறுகு - குறை யிரந்து வரம் பெறுவேன்; என்று இறை கோயில் அடைந்தனன் - என்று கருதி அவ்விறைவன் திருக்கோயிலை அடைந்தான்.

செய்து, பெறுகு என்பன தன்மை யொருமை எதிர்கால முற்றுக்கள்; செய்தும் எனப்பிரித்துப் பன்மை யொருமை விரவி வந்தன எனலுமாம். (௬)

(பா - ம்.) * நாட்டிலிருந்து. † ஆடலெனக்கரிது.

அடைந்து பணிந்தரு ணாயக னேயடி யேனொடு விக்கிரமன்
தொடர்ந்தம ராட வயற்புல மன்னவர் தொகையொடு பாசறைவாய்ப்
படர்ந்திறை கொண்டன னேபொர வொத்த பதாதி யெனக்கிலையே
மிடைந்து வரும்படை மிக்க விடத்தரண் வேறுள தோவிறைவா.

(இ - ள்.) அடைந்து - அங்ஙனம் அடைந்து, பணிந்து - வணங்கி, அருள் நாயகனே - (அடியார் வேண்டியவற்றை) அருளும் பெருமானே, விக்கிரமன் - விக்கிரம சோழனென்பான், அடியேனொடு தொடர்ந்து அமர் ஆட - அடியேனுடன் எதிர்த்துப் போர் புரிய, அயல்புல மன்னவர் தொகையொடு-வேற்று சில மன்னரின் தொகுதியோடும், பாசறைவாய்ப் படர்ந்து இறை கொண்டனன் - பாசறையின் கண் வந்து தங்கினன்; பொர - அவனோடு பொருதற்கு, ஒத்த பதாதி எனக்கு இலையே - தகுதியுடைய சேனை என்னிடத்தில் இல்லையே, மிடைந்து வரும் படை மிக்க விடத்து - நெருங்கி வரும் படை மிகைத்தெழுந்த பொழுது, இறைவா அரண் வேறு உளதோ-இறைவனே எனக்கு அரணாவது வேறு உண்டோ? (இல்லையென்றபடி).

அருள் நாயகன் - கருணையுடைய நாயகன் என்றுமாம். அயற்புலம் - தனது நாட்டிற்குப் பக்கத்திலுள்ள வேறு நாடுகள். இறைகொண்டனன் - இறுத்தனன், தங்கினன். பதாதி என்பது சேனை என்னும் பொதுப் பொருளில் வந்துளது. அரண் வேறுளதோ என்றது நின்னையன்றி வேறு காவல் இல்லையென்றபடி. (எ)

என்னை யினிச்செயு மாறென மாற னிரந்து மொழிந்திடலும்
முன்னவன் வானிடை நின்றச ரீரி மொழிந்தருள் வான்முதனீ
அன்னவ னோடம ராடுபி னாமு மடைந்துத வித்துணையாய்
நின்னது வாகை யெனப்பொரு கின்றன நீயினி யஞ்சலென.

(இ - ள்.) இனிச் செயுமாறு என்னை என - இனி என்னாற் செய்யக் கடவது யாது என்று, மாறன் இரந்து மொழிந்திடலும் - பாண்டியன் குறையிரந்து கூறலும், முன்னவன் - முதல்வனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், வான் இடை நின்று அசரீரி மொழிந்தருள்வான் - விண்ணிலே நின்று அசரீரியாகக் கூறியருளுவான்; முதல் நீ அன்னவனோடு அமர் ஆடு - முதற்கண் நீ அவனுடன் எதிர்த்துப் போர் செய்; பின் நாமும் அடைந்து - பின்னர் நாமும் அங்குவந்து, உதவித்துணையாய் - நினக்கு உதவிபுரியுந் துணையாகி, வாகை நின்னது எனப் பொருகின்றனம் - வெற்றி உன்னுடையதென்று கூறும்படி போர்புரிவோம்; நீ இனி அஞ்சல் என - நீ இனி அஞ்சுதலொழிக வென்றருள.

துணையாய் அடைந்து பொருகின்றனம் எனக் கூட்டி யுரைத்தலுமாம். பொருகின்றனம் என்பது ஈண்டுப் பொருவாம் என எதிர்காலப் பொருட்டு. அஞ்சல், 'மகனெனல்' என்புழிப்போல எதிர்மறை. (அ)

சிந்தை களித்திரு கண்க டுளித்திரு செங்கை குவித்திறைவன்
அந்தி மதிச்சடை யந்தணை னைத்தொழு தன்று புறப்படமுன்
வந்தன னொற்றுவ னந்தி வரைக்கயல் வந்தது விக்கிரமன்
வெந்தறு கட்படை யென்றர சற்கு விளம்பின னப்பொழுதே.

(இ - ள்.) இறைவன் - பாண்டியன், சிந்தைகளித்து - (அம்மொழியைக் கேட்டலும்) மனமகிழ்ந்து, இருகண்கள் துளித்து - இரண்டு கண்களிலும் ஆனந்த நீர் பெருக்கி, இருசெங்கை குவித்து - இரண்டு கரங்களையுங் கூப்பி, அந்திமதிச் சடை அந்தணனைத் தொழுது - பிறை மதியினை அணிந்த சடையை யுடைய அந்தணனாகிய பெருமானை வணங்கி, அன்று புறப்பட - அப்போது (திருக்கோயிலினின்றும்) வெளிப்பட, ஒற்றுவன் அரசற்கு முன் வந்தனன் - ஒற்றன் அவனுக்கு முன் வந்து, விக்கிரமன் வெந்தறுகண்படை - விக்கிரமசோழனது கொடிய அஞ்சாமையை யுடைய படை, நந்தி வரைக்கு அயல் வந்தது என்று விளம்பினன் - இடப மலைக்கு அருகில் வந்தது என்று கூறினன்; அப்பொழுதே - அப்போதே.

அந்திமதி - மாலைப் பொழுதிலே செக்கர் வானத்திற் றோன்றும் பிறை. வந்தனன், முற்றெச்சம். (க)

அரச னியம்பல வதிர வலம்புரி யலற வலங்குளைமான்
இரத மணைந்திட விசைகொடு சிந்தைபி னிடவல வன்கடவப்
புரசை நெடுங்கரி திரையெறி யுங்கடல் பொருபரி விண்டொடுதேர்
விரைசெய் நறுந்தொடை விருதர்க ணம்புடை விரவ நடந்தனனால்.

(இ - ள்.) அரசன் - பாண்டியன், பல இயம் அதிர - பல இயங்கள் ஒலிக்கவும், வலம்புரி அலற - வலம்புரிச் சங்கம் முழங்கவும், அலங்கு உளை மான் இரதம் அணைந்திட - அசைகின்ற தலையாட்டமணிந்த குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் ஏற, சிந்தை பின்னிட விசைகொடு வலவன் கடவ - மனவேகமும் பின்னிடுமாறு விசையுடன் பாகன் செலுத்த, புரசை நெடுங்கரி - கழுத்திடு கயிற்றை யுடைய பெரிய யானையும், திரை எறியும் கடல் பொருபரி - அலை வீசுங் கடலை யொக்கும் குதிரையும், விண்தொடுதேர் - வானை அளாவுந் தேரும், விரைசெய் நறுந் தொடை விருதர் கணம் - மணம் வீசும் நறிய மாலையை யணிந்த வீரர் கூட்டமு மாகிய நாற் படையும், புடை விரவ நடந்தனன் - அயலிலே சூழ்ந்து வரச் சென்றனன்.

அலங்கு உளை - அசைகின்ற தலையாட்டம்;
"அலங்குளைப் புரவி யையவரொடு சினைஇ"

என்னும் புறப்பாட்டடியின் உரையை நோக்குக; உளை - பிடரிமயிருமாம். விருதர் - வீரர். அரசன் இரதம் அணைந்திட வலவன் கடவ அவன் நடந்தனன் என முடிக்க. (உ)

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

அளந்து சூழ்திரு வால வாய்மதி லின்பு றத்தக ழாழிபோல்
வளைந்த சோழ னெடும்ப டைக்கெதிர் வஞ்சி வேய்ந்தெழு பஞ்சவன்
கிளர்ந்த சேனை யதிர்ந்து கிட்டின கிட்டி யவ்விரு படைஞரும்
களஞ்சி றந்திட வஞ்சி னங்கொடு கைவ குத்தமர் செய்வரால்.

(இ - ள்.) அளந்து சூழ் - வரையறுக்கப்பட்டுச் சூழ்ந்த, திருவாலவாய் மதிலின் புறத்து - திருவாலவாயின் மதிற்புறத்திலே, அகழ் ஆழிபோல் - தோண்டிய கடல்போல், வளைந்த சோழன் நெடும்படைக்கு எதிர் - முற்றிய சோழனது பெரிய படைக்கு எதிரே, வஞ்சி வேய்ந்து எழு பஞ்சவன் - வஞ்சிமாலை யணிந்து போருக் கெழுந்த பாண்டியனது, கிளர்ந்த சேனை அதிர்ந்து கிட்டின - ஊக்கத்துடன் எழுந்த படைகள் ஆரவாரித்து நெருங்கின; கிட்டி அவ்விருபடைஞரும் - அங்ஙனம் நெருங்கி அவ்விருதிறத்துப் படைவீரரும், களம் சிறந்திட வஞ்சினம்கொடு கை வகுத்து அமர் செய்வர் - போர்க் களஞ் சிறக்க வஞ்சினங் கூறிப் படை வகுத்துப் போர்புரிவா ராயினர்.

அகழ் ஆழிபோல் என்பதற்கு அகழியாகிய ஆழிபோல் என்றுரைத்தலுமாம். அகழ் - அகழியாதலை 'வையையும் ஒருபுறத் தகழாம்' என நகரப் படலத்துட் போந்தமையா லறிக. வஞ்சி - மண்ணசையால் மேற்சேறல். (கக)

சைய மொத்தெழு தேரி ஞரொடு சைய மொத்தெழு தேரரும்
மையல் மைக்கரி வீர ரோடெதிர் மையல் மைக்கரி வீரருங்
கொய்யு ளைப்பரி வயவ ரோடிகல் கொய்யு ளைப்பரி வயவருங்
கைய ழற்படை வீசி மின்விடு கார்எ னப்பொரு வாரரோ.

(இ - ள்.) சையம் ஒத்து எழு தேரிஞரொடு சையம் ஒத்து எழு தேரரும் - மலையை யொத்தெழுந்த தேரினையுடைய வீரருடன் தேர்வீரரும், மையல் மைக் கரி வீரரோடு எதிர் மையல் மைக்கரி வீரரும்-மதமயக்கத்தையுடைய கரிய யானை வீரருடன் யானைவீரரும்,கொய் உளைப்பரி வயவரோடு இகல் கொய் உளைப் பரி வயவரும் - கொய்யப்பட்ட பிடரி மயிரையுடைய குதிரை வீரருடன் மாறுபட்டெழுந்த குதிரை வீரரும், கை அழல் படை வீசி - கைகளால் நெருப்புச் சிந்தும் படைக் கலங்களை வீசி, மின் விடு கார் எனப் பொருவார் - மின்னலை வீசும் மேகம்போல நின்று போர் புரிவாராயினர்.

சையம் - மேற்கிலுள்ள ஓர் மலை. அடைகள் தேர் முதலியவற்றிற் குரியன. அரோ, அசை. (கஉ)

முடங்கு வெஞ்சிலை வில்ல ரோடு முடங்கு வெஞ்சிலை வில்லரும்
விடங்க லுழ்ந்திடு வேல ரோடு விடங்க லுழ்ந்திடு வேலரும்
இடங்கை தோல்வல வாள ரோடி டங்கை தோல்வல வாளரும்
மடங்க லேறு மடங்க லேறு மலைப்ப தென்ன மலைப்பரால்.

(இ - ள்.) முடங்கு வெஞ்சிலை வில்லரோடு முடங்கு வெஞ்சிலை வில்லரும் - வளைந்த கொடிய வில்லையுடைய வீரருடன் வில் வீரரும், விடம் கலுழ்ந்திடு வேலரோடு விடம் கலுழ்ந்திடு வேலரும் - நஞ்சினை யுமிழும் வேலினையுடைய வீரருடன் வேல்வீரரும், இடம் கை தோல் வலம் வாளரோடும் - இடக் கையிற் கேடகமும் வலக்கையில் வாட்படையு முடைய வாள் வீரருடன், இடம் கை தோல் வலம் வாளரும் - அவற்றையுடைய வாள் வீரரும், மடங்கல் ஏறும் மடங்கல் ஏறும் மலைப்பது என்ன - சிங்க வேறும் சிங்க வேறும் போர்புரிவது போல, மலைப்பர் - போர் புரிவர்.

சிலை என முன் வந்தமையின் வில்லர் என்பது வீரர் என்னும் பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது. (கஙூ)

அரவி னன்னில மம்பு யம்பொறை யாற்று மீனவ னாற்றல்கூர்
புரவி யின்னிரை வைய மேல்கொடு போந்த நேரியர் வேந்தனேர்
விரவி மின்னிய முரசி யம்ப மிடைந்து வெஞ்சம ராடுமா
றிரவி தன்னொடு மதிய வன்பொர வேகி னாலிக ராகுமால்.

(இ - ள்.) அரவின் - அனந்தன் என்னும் பாம்பினைப்போல, நல்நிலம் அம்புயம் பொறை ஆற்றும் மீனவன் - நல்ல நிலவுலகத்தை அழகிய தோளினாற் றாங்கும் பாண்டியன், ஆற்றல் கூர் புரவியின் நிரை வையம் மேல் கொடு - வலி மிக்க குதிரைகள் வரிசையாகப் பூட்டப்பட்ட தேரில் ஏறி, போந்த நேரியர் வேந்தன் நேர் விரவி - போருக்கு வந்த சோழமன்னன் எதிர் சென்று கலந்து, மின்னிய முரசு இயம்ப - விளங்கிய போர் முரசு ஒலிக்க, மிடைந்து வெஞ்சமர் ஆடும் ஆறு - நெருங்கி வெவ்விய போர் புரியுந் தன்மை, இரவி தன்னொடு மதியவன் பொர ஏகினால் நிகர் ஆகும் - சூரியனோடு சந்திரன் போர்புரியச் சென்று புரிந்ததை ஒக்கும்.

அரவின், இன் ஒப்புப் பொருட்டு; அரவினாற் சுமக்கப்பட்ட நிலத்தை என விரித்துரைத்தலுமாம். நேரியர் - நேரி வெற்பினை யுடையவர்; சோழர். பரிதி மரபினனாகிய சோழனொடு திங்கள் மரபினனாகிய பாண்டியன் பொரச் சென்றது பரிதியொடு திங்கள் பொரச் சென்றது போலும் என்றார்; இதனாற் சோழன் முன் பாண்டியன் ஆற்றல் குன்று மென்பதும் குறிப்பித்தவாறாயிற்று. (கச)

துள்ளு மாவொலி தான யாறு துளும்பு மாவொலி தூண்டுதேர்
தள்ளு மாவொலி படையொ டும்படை தாக்கு மாவொலி பொருநரார்த்
தெள்ளு மாவொலி மள்ளர் பைங்கழ லேங்கு மாவொலி வீங்கிபந்
தெள்ளு மாவொலி வேறுபாடு திரிந்து கல்லென லாயதே.

(இ - ள்.) துள்ளும் மா ஒலி - தாவிச் செல்லுங் குதிரைகளின் கனைப்பொலியும், தான யாறு துளும்பும் மா ஒலி - மத நீரை ஆறுபோலப் பெருக்கும் யானைகளின் பிளிறொலியும், தூண்டு மா தள்ளும் தேர் ஒலி - தூண்டப்படுங் குதிரைகளால் இழுக்கப்படுந் தேர்களின் ஒலியும், படையொடு படைதாக்கும் மா ஒலி -

படைகளோடு படை தாக்கும் பேரொலியும், பொருநர் ஆர்த்து எள்ளும் மா ஒலி - வீரர்கள் ஆரவாரித்து ஒருவரை ஒருவர் இகழ்ந்து கூறும் பேரொலியும், மள்ளர் பைங்கழல் ஏங்கும் மா ஒலி - அவ்வீரர்கள் கட்டிய பசிய வீரக்கழல்கள் ஒலிக்கும் பேரொலியும், வீங்கு இயம் தெள்ளும் மா ஒலி - மிக்க இயங்கள் ஒலிக்கும் பேரொலியும், வேறுபாடு திரிந்து கல்லெனல் ஆயது - தம்முள் வேறுபாடு இன்றி ஒன்றாகி எங்கும் கல்லென்னும் ஒலியாயிற்று.

மா என்னும் ஓரெழுத்தொரு மொழி குதிரை, யானை, பெருமை என்னும் பல பொருளில் வந்தது. தூண்டு தேர் தள்ளும் மா வொலி என்பதற்குத் தூண்டப்படும் தேர்களால் உண்டாக்கப்படும் பேரொலி என்றுரைத்தலுமாம். (கஙு)

துடித்த வாளர வென்ன வீசிய தூங்கு கையின வீங்குநீர்
குடித்த காரொடு கார்ம லைந்திடு கொள்கை போல வுடன்றுடன்
றிடித்த வாயின வசனி யேறி னிருப்பு லக்கை யெடுத்தெறிந்
தடித்த சோரியொ டாவி சோர விழுந்த வெஞ்சின வானையே.

(இ - ள்.) துடித்த வாள் அரவு என்ன - துடிக்கும் ஒள்ளிய பாம்புபோல, வீசிய தூங்கு கையின - வீசிய தொங்குகின்ற துதிக்கையை யுடையனவாகி, வீங்கு நீர் குடித்த காரொடு கார் மலைந்திடு கொள்கைபோல - மிக்க நீரைப் பருகிய முகிலோடு முகில் போர்புரியுந் தன்மைபோல, உடன்று உடன்று அசனி ஏறின் இடித்த வாயின - மாறுபட்டு மாறுபட்டு இடியேறுபோல முழங்கின வாயினையுடையன வாகி, இருப்பு உலக்கை எடுத்து எறிந்து அடித்த சோரியொடு - இருப்புலக்கையை எடுத்து வீசி அடித்தலால் வருங் குருதியோடு, ஆவிசோர - உயிருஞ்சோர, வெஞ் சின யானை விழுந்த - கொடிய சினத்தையுடைய யானைகள் விழுந்தன.

யானையாற் சுழற்றி வீசப்படும் துதிக்கை துடிக்கின்ற பாம்புபோலும் என்றார்; வாளால் எறியப்பட்ட யானைக்கை உருமெறிந்த பாம்புபோற்புரளும் எனக் களவழி நாற்பதில் வந்திருத்தல் நோக்கற் பாலது. ஏற்றின் எனற் பாலது ஏறின் என விகாரமாயிற்று. அடித்த, பெயரெச்சம் காரணப் பொருட்டாயது; 'ஆறு சென்ற வியர்' என்புழிப்போல. விழுந்த, அன்பெறாத முற்று. (கசு)

எய்த வாளி விலக்கு வார்பிறி தெய்யும் வாளித மார்புதோள் *
செய்த போதவ ராண்மை கண்டு சிரித்து வென்றி வியப்பரால்
வைத வாவடி வேலெ றிந்திட வருவ தைக்குறி வழியினுற்
கொய்த தார்மற வாளெ றிந்து குறைத்து வேறு படுத்துவார்.

(இ - ள்.) எய்தவாளி விலக்குவார் - (பகைவர்) எய்த அம்பினை விலக்குவாரா கிய வீரர், பிறிது எய்யும்வாளி தம்மார்புதோள் செய்தபோது - (மீண்டும் அவர்) எய்த வேறு கணை தமது மார்பினைத் துளைத்தபோது, அவர் ஆண்மை கண்டு சிரித்து-அவரது ஆண்மையினைக்கண்டு மகிழ்ந்து, வென்றிவியப்பர் - அவர் வெற்

(பா - ம்.) * மார்ப போழ்.

றியை வியந்து பாராட்டுவார்; வை தவா வடிவேல் எறிந்திட - கூர்மை நீங்காத வடித்த வேற்படையினைப் பகைவர்வீச, வருவதை - வருகின்ற அவ்வேற்படையை, குறிவழியினுல்-குறிவைக்கும் நெறியினுல், கொய்ததார் மறவாள் எறிந்து - கொய்த மாலையையணிந்த வீரவாளை வீசி, குறைத்து வேறுபடுத்துவார் - துண்டித்து அழிப்பார்.

தோள், தோட்ட என்பதன் முதனிலை: போழ்செய்த என்னும் பாடத்திற்குப் பிளந்த என்றுரைக்க. வாளிமார்பினைத் துளைத்தபொழுது சிரித்து வியப்பர் என்றது அவரது ஊறஞ்சா மறத்தினை விளக்கியபடி. வை - கூர்மை. கொய்தார் என்புழிச் சினையடை முதலொடு வந்தது. (கஎ)

பின்னி டாதிரு படையு மொத்தம ராடு மெல்லை பெரும்படைச்
சென்னி தன்றுணை யாய வுத்தர தேய மன்னவர் படையொடுந்
துன்னி ஞால முடிக்கு நாளெழு சூறை தள்ள வதிர்ந்தெழும்
வன்னி யென்ன வுடன்றெ திர்ந்தனன் வழுதி சேனை யுடைந்ததே.

(இ - ள்.) பின்னிடாது இருபடையும் ஒத்து அமர் ஆடும் எல்லை - இங்ஙனம் புறங்காட்டாமல் இருதிறத்துச் சேனைகளும் ஒத்துப் போர் புரியும்போது, பெரும் படைச் சென்னி - பெரிய படையினையுடைய சோழன், தன் துணை ஆய உத்தரதேய மன்னவர் படையொடும் துன்னி - தனக்கு உதவியாகிய வடநாட்டுவேந்தர் படையோடும் நெருங்கி, ஞாலம் முடிக்கும் நாள் எழு சூறைதள்ள - உலகத்தை அழிக்கும் நாளில் எழுந்த ஊழிக்காற்று உந்துவதால், அதிர்ந்து எழும் வன்னி என்ன-முழங்கி யெழுந்த ஊழித் தீயைப்போல, உடன்று எதிர்ந்தனன் - வெகுண்டு எதிர்ந்தான்; வழுதிசேனை உடைந்தது - (அவ்வளவில்) பாண்டியன் சேனை சிதைந்தோடியது.

ஞாலம் முடிக்குநாள் - ஊழிக்காலம். சூறை - பெருங்காற்று. (கஅ)

மின்ன லங்கிலை * வாளொ டுஞ்சிலை வில்லி ழந்தனர் வீரரே
பன்ன லம்புனை தேரொ டுங்கரி பரியி ழந்தனர் பாகரே
தென்ன வன்பொரு வலியி ழந்தன னென்று செம்பியன் வாகையுந்
தன்ன தென்று தருக்கு மேல்கொடு சங்கெ டுத்து முழக்கினன்.

(இ - ள்.) வீரர் - பாண்டியன் படைவீரர், மின் அலங்கு இலைவாளொடும் சிலைவில் இழந்தனர் - மின்போல விளங்கும் தகட்டு வடிவமாகிய வாட்படையோடு ஒலித்தலையுடைய வில்லையும் இழந்தனர்; பாகர் - பாகர்கள், பல் நலம்புனை தேரொடும் கரிபரி இழந்தனர் - பலவகை நலம்பெற அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரோடு யானைகளையும் குதிரைகளையும் இழந்தார்கள்; செம்பியன் - விக்கிரம சோழன், தென்னவன் பொருவலி இழந்தனன் என்று - பாண்டியன் பொருதற்குரிய வலியை இழந்து விட்டனன் என்றும் (அதனுல்), வாகையும் தன்னது என்று - வெற்றியும் தன்னு

(பா - ம்.) * மின்னிலங்கிலை.

டைய தென்றுங்கருதி, தருக்குமேல்கொடு சங்கு எடுத்து முழக்கினன் - செருக்கினை மேற்கொண்டு வெற்றிச்சங்கை எடுத்து ஊதினன். (கக)

அந்த வேலையின் முன்ன ருந்தம தருளெ னக்குளிர் கடிபுனற்
பந்தர் நீழ லளித்து மோடைப டுத்தி யும்பகை சாயவே
வந்த வேடர வண்ண மேயொரு மான வேடர சாய்வலஞ்
சிந்த வாகுல மூழ்கு மீனவன் * சேனை காவல ராயினர்.

(இ - ள்.) அந்த வேலையின் - அப்பொழுது, முன்னரும் - முன்னேயும், தமது அருள் எனக்குளிர் கடிபுனல் பந்தர் நீழல் அளித்தும் - தமது அருள்போலக் குளிர்ந்த மணமுள்ள நீரைப் பந்தர் நிழலின்கண் கொடுத்தும், ஓடைபடுத்தியும் பகைசாயவே வந்தவேடர் - சோழனை மடுவில் வீட்டியும் பகைவர் புறங்கொடுக்குமாறு வந்த திருவேடத்தையுடைய அச்சோமசுந்தரக்கடவுள், அவ்வண்ணமே ஒரு மானவேடு அரசாய் - அங்ஙனமே ஒரு பெருமையையுடைய வேட மன்னராய் (வந்து), வலம் சிந்த ஆகுலம் மூழ்கும் - வெற்றி அழிந்ததால் துன்பக் கடலுள் மூழ்கிய, மீனவன் சேனை காவலர் ஆயினர் - பாண்டியனது சேனைக்குத் தலைவர் ஆயினர்.

புனல் பந்தர் நீழல் அளித்ததைத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்த படலத்திலும், ஓடைபடுத்தியதைச் சோழனை மடுவில் வீட்டிய படலத்திலும் காண்க. வேடமுடையர் என்றும் வேட்டுவர் என்றும் இருபொருள்பட 'வந்த வேடர்' என்றார்; சோழனை மடுவில் வீட்டியபொழுது இறைவன் வேட்டுருக்கொண்டு வந்தமை காண்க; அதுபற்றியே இங்கு 'அவ்வண்ணமே யொருமான வேடரசாய்' என்றார். (உ௦)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்

குன்றவில் வேடன் சாபங் குழைவித்துச் சுந்த ரேசன்
என்றதன் னாமந் தீட்டி யிட்டகூர்ங் கணைக டூண்டி
வென்றன மென்று வாகை மிலைந்துவெண் சங்க மார்த்து
நின்றவன் சேனை மீது நெறிப்படச் செலுத்தா நின்றான்.

(இ - ள்.) குன்ற வில்வேடன் - மேருமலையை வில்லாகவுடைய இறைவனாகிய வேடன், சாபம் குழைவித்து - வில்லைவளைத்து, சுந்தரேசன் என்ற தன் நாமம் தீட்டியிட்ட கூர்ங்கணைகள் - சுந்தரேசன் என்ற தனது திருப்பெயர்தீட்டிய கூரிய கணைகளை, வென்றனம் என்று வாகைமிலைந்து - வென்றுவிட்டோமென்று கருதி வெற்றிமாலைசூடி, வெண்சங்கம் ஆர்த்து - வெள்ளிய சங்கினைமுழக்கி, நின்றவன் சேனைமீது - நின்ற விக்கிரமசோழன் சேனையின்மேல், நெறிப்படத் தூண்டிச் செலுத்தா நின்றான் - வரிசைப்படத் தொடுத்துவிடாநின்றான்.

வேடன் கணைகளை நின்றவன் சேனைமீது செலுத்தாநின்றான் என முடிக்க.

(பா - ம்.) * மீனவர்.

அம்முனை வாளி யொவ்வொன் றடல்புனை * நூற்று நூறு
தெம்முனை வீரர் தம்மைச் செகுத்துயி ருண்ண நோக்கி
இம்முனை வாளி யொன்றுக் கித்துணை வலியா தென்று
வெம்முனை மறவேற் சென்னி வியந்தனு மான மெய்தா.

(இ - ள்.) அம்முனைவாளி ஒவ்வொன்று - அந்தக் கூரியகணை ஒவ்வொன்றும், அடல்புனை தெவ்முனை நூற்று நூறு வீரர்தம்மை - வெற்றிபுனைந்த பகைவன் போர் முனையிலுள்ள பதினாயிர வீரர்களை, செகுத்து உயிர் உண்ண - கொன்று உயிரைப் பருக, நோக்கி - அதனைப்பார்த்து, இம்முனைவாளி ஒன்றுக்கு இத்துணைவலி யாது என்று - இந்தக்கூரிய அம்பு ஒன்றுக்கு இவ்வளவு வலி ஏது என்று, வெம்முனை மறவேல் சென்னி - வெவ்வியகூர்மையுடைய கொலைத்தொழில் பொருந்திய வேலினையேந்திய சோழன், வியந்து அனுமானம் எய்தா - வியந்து அனுமானமுற்று.

நூற்று நூறு - நூறுன் உறழ்ந்த நூறு; பதினாயிரம். ஒன்றுக்கு - ஓரொன் றுக்கு. யாது - எங்ஙனம் பொருந்தியது. அநுமானம் - கருதல்; ஈண்டு ஐயுறவு என்னும் பொருட்டு. (உஉ)

அன்னகூர் வாளி தன்னைக் கொணர்கென வதனை வாசித்
தின்னது சுந்த ரேச னெனவரைந் திருப்ப தீது
தென்னவற் கால வாயான் றுணைசெய்த செயலென் றஞ்சிப்
பொன்னிநா டுடையான் மீண்டு போகுவான் போகு வானை.

(இ - ள்.) அன்ன கூர்வாளி தன்னைக்கொணர்க என - அந்த அம்பினைக் கொண்டு வரக்கடவை என ஒருவனை ஏவி, அதனை வாசித்து - (அவனால் கொண்டு வரப்பட்ட) அந்த வாளியைப்படித்து, இன்னது சுந்தரேசன் என வரைந்திருப்பது - இது சுந்தரேசன் என்று எழுதப்பட்டுளது; ஈது - (ஆதலால்) இது, தென்னவற்கு - பாண்டியனுக்கு, ஆலவாயான் துணைசெய்த செயல் என்று - ஆலவாய் அண்ணல் துணைபுரிந்த செய்தியாகும் என்று கருதி, அஞ்சி - பயந்து, பொன்னிநாடு உடை யான் மீண்டு போகுவான் - காவிரி நாடனாகிய சோழன் திரும்பிப் போவானாயி னன்; போகுவானை - அங்ஙனம் போகும் அவனை.

கொணர்கவென ஏவிக் கொண்டு வந்த அதனை வாசித்து என விரித்துரைத் துக்கொள்க. கொணர்கென, அகரம் தொகுத்தல். (உ௩)

செருத்துணை யாகி வந்த வுத்தர தேயத் துள்ளார்
துருக்கரொட் டியர்வே றுள்ளார் யாவருஞ் சூழ்ந்து நில்லென்
றுருத்தனர் வைது நீபோர்க் குடைந்தனை போதி யீதுன்
கருத்தெனி னுண்மை யாவர் கண்ணதுன் மான மென்னும்.

(இ - ள்.) செருத்துணையாகி வந்த - போர்த்துணையாகி வந்த, உத்தரதே யத்து உள்ளார் துருக்கர் ஒட்டியர் - வடநாட்டிலுள்ளாராகிய துருக்கரும் ஒட்டி

(பா - ம்.) * நூறு நூறு

யரும், வேறு உள்ளார் யாவரும் சூழ்ந்து - இவரொழிந்த ஏனையோருமாகிய அனை வருங் கூடி, நில் என்று உருத்தனர் வைது - நிற்பாயாக என்று கூறிச்சினந்து வைது, நீ போர்க்கு உடைந்தனை போதி - நீ போருக்குத் தோற்றுப் போகின்றாய்: ஈது உன் கருத்து எனின் - இது உனது கருத்தானால், ஆண்மை யாவர் கண்ணது- ஆண் தன்மை யாரிடத்தது; உன்மானம் என்னும் - உனது பெருமை என்னாகும்.

உருத்தனர், உடைந்தனை யென்பன முற்றெச்சங்கள். போதி, எழுத்துப் பேறு. (உச)

செல்லலை வருதி யென்னாச் செயிர்த்தெழுந் திடியி னார்த்துக்
கல்லெழு வனைய திண்டோட் கௌரியன் படைமேற் சென்று
வில்லிற வலித்து வாங்கி வேறுவே றாகி நின்று
சொல்லினுங் கடிய வாளி தொடுத்தனர் விடுத்தா ரார்த்தார்.

(இ - ள்.) செல்லலை வருதி என்னா - (ஆதலால்) நீ செல்லற்க வருவாயாக வென்று கூறி, செயிர்த்து எழுந்து இடியின் ஆர்த்து - சினந்து எழுந்து இடிபோல ஆரவாரித்து, கல் எழு அனைய திண்தோள் கௌரியன் படைமேல் சென்று - கற் றூணை யொத்த திண்ணிய தோளையுடைய பாண்டியன் சேனை மேற்சென்று, வில் இறவலித்து வாங்கி - வில் முறியுமாறு இழுத்துவளைத்து, வேறு வேறு ஆகி நின்று - தனித்தனி ஒவ்வோரிடத்தில் நின்று, சொல்லினும் கடியவாளி - (முனிவர் சாப) மொழியினும் விரைந்து செல்லும் வாளிகளை, தொடுத்தனர் விடுத்தார் ஆர்த்தார் - தொடுத்து விடுத்துத் ஆர்த்தனர்.

"சொல்லொக்குங் கடியவேகச் சுடுசரம்" என்னும் கம்பராமாயணச் செய் யுட்டொடர் ஈண்டுக் கருதற்பாலது. தொடுத்தனர், விடுத்தார் என்பன முற்றெச் சங்கள். (உரு)

வடுத்தவா மருமச் செம்புண் மறமக னாகி நின்ற
கடுத்தவா மிடற்று முக்கட் கண்ணுதற் சாமி தான்முன்
னடுத்தவா டகவி லன்ன * விருஞ்சிலை வாளி யொன்று
தொடுத்தவா டவர்தாம் விட்ட சுடுசரந் தொலைத்துப் பின்னும்.

(இ - ள்.) வடு தவா மருமம் செம்புண் மறமகன் ஆகி நின்ற-வடுநீங்காத மார் பின்கண் செம்புண்ணையுடைய வேடத்திருவுருவங் கொண்டு நின்ற, கடுதவா மிடற்று முக்கண் கண்ணுதல் சாமி - நஞ்சு நீங்காத திருமிடற்றையும் மூன்றுகண் களையு முடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், தான் முன் எடுத்த ஆடகவில் அன்ன இருஞ் சிலை - தான் திரிபுரமெரித்தஞான்று எடுத்த மேருவில்லைப் போலும் பெரியவில் லில், வாளி ஒன்று தொடுத்து - ஒரு அம்பினைத் தொடுத்து விடுத்து, அ ஆடவர் விட்டசுடுசரம் தொலைத்து - அந்த ஆடவர் விட்ட கொடியகணைகளை அழித்து, பின்னும் - மீண்டும்.

(பா - ம்.) * வில்லென்ன.

வடு - தழும்பு. கண்ணுதல் பெயர் மாத்திரமாய் நின்றது. ஆடவர் - வீரர் என்னும் பொருட்டு;

"ஆடவன் கொன்றான் அச்சோ"

என்பது பெரிய புராணம். (உசு)

பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துமான் றேரைச் சாய்த்தான்
பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துவெங் களிற்றை மாய்த்தான்
பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துவாம் பரியைக் கொன்றான்
பத்தம்பு தொடுத்து நூற்றுப் பத்துமா னுடரை வென்றான்.

(இ - ள்.) பத்து அம்பு தொடுத்து - பத்துக்கணைகளை விடுத்து, நூற்றுப்பத்து மான் தேரைச் சாய்த்தான் - குதிரை பூட்டிய ஆயிரந்தேரை அழித்தான்; பத்து அம்பு தொடுத்து - பத்து அம்புகளை ஏவி, நூற்றுப்பத்து வெங்களிற்றை மாய்த்தான் - ஆயிரங்கொடிய யானைகளைக் கொன்றான்; பத்து அம்பு தொடுத்து - பத்து வாளிகளைத் தூண்டி, நூற்றுப்பத்து வாம்பரியைக் கொன்றான் - ஆயிரம் தாவுங் குதிரைகளை மாய்த்தான்; பத்து அம்பு தொடுத்து - பத்துப்பாணங்களைக்கடாவி, நூற்றுப்பத்து மானுடரை வென்றான் - ஆயிரம் வீரர்களைக் கொன்றான். (உஎ)

நூறம்பு தொடுத்து நூற்று நூறு * வெம் பரிமே லெய்தான்
நூறம்பு தொடுத்து நூற்று நூறுவெங் கரிமேற் பெய்தான்
நூறம்பு தொடுத்து நூற்று நூறுதேர் சிதைய விட்டான்
நூறம்பு தொடுத்து நூற்று நூறுசே வகரை யட்டான்.

(இ - ள்.) நூற்றுநூறு வெம்பரிமேல் - வெவ்விய பதினாயிரங் குதிரைகள் மேல், நூறு அம்பு தொடுத்து எய்தான் - நூறுகணைகளை வில்லிற்பூட்டி விடுத்து (அவற்றை அழித்தான்); நூற்றுநூறு வெங்கரிமேல் - கொடிய பதினாயிரம் யானைகளின் மேல், நூறு அம்பு தொடுத்துப் பெய்தான் - நூறு வாளிகளை வில்லிற்பூட்டிப் பொழிந்து (அவற்றை அழித்தான்); நூற்றுநூறு தேர்சிதைய நூறு அம்பு தொடுத்து விட்டான் - பதினாயிரந் தேர் சிதையுமாறு நூறு அம்புகளை வில்லிற் றொடுத்து விட்டான்; நூறு அம்பு தொடுத்து நூற்று நூறு சேவகரை அட்டான் - நூறு பாணங்களை ஏவிப் பதினாயிரம் வீரர்களைக் கொன்றான். (உஅ)

ஆயிரம் வாளி யானூ றாயிரம் பரியைக் கொன்றான்
ஆயிரம் வாளி யானூ றாயிரங் கரியை வென்றான்
ஆயிரம் வாளி யானூ றாயிரந் தேரைச் சாய்த்தான்
ஆயிரம் வாளி யானூ றாயிரம் பேரைத் தேய்த்தான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் வாளியால் நூறாயிரம் பரியைக்கொன்றான்-ஆயிரம் கணைகளினால் நூறாயிரம் குதிரைகளைக் கொன்றான்; ஆயிரம் வாளியால் நூறாயிரம் கரி

(பா - ம்.) * நூறு நூறு (நான்கடியிலும்)

யைவென்றான் - ஆயிரம் வாளிகளால் நூறாயிரம் யானைகளை அழித்தான்; ஆயிரம் வாளியால் நூறாயிரம் தேரைச் சாய்த்தான் - ஆயிரம் அம்புகளினால் நூறாயிரந்தேர்களை உடைத்தான்; ஆயிரம் வாளியால் நூறாயிரம் பேரைத் தேய்த்தான் - ஆயிரம் பாணங்களால் நூறாயிரம் வீரர்களைத் தொலைத்தான்.

இம்மூன்று செய்யுளிலும் இறுதிச் சீர்கள் இவ்விரண்டு ஒவ்வோரெதுகையாக அமைந்திருத்தல் காண்க. (உக)

தடிந்தன தோளுந் தாளுந் தகர்ந்தன சென்னி மண்ணிற்
படிந்தன மடிந்தோர் யாக்கை பரிந்தன தும்பைத் தாமம்
மடிந்தன மையல் யானை மாண்டன தாண்டும் பாய்மான்
ஒடிந்தன கொடிஞ்சி மான்றே ரொதுங்கின வொழிந்த சேனை.

(இ - ள்.) தோளும் தாளும் தடிந்தன - வீரர்களின் தோள்களும் கால்களும் அறுபட்டன; சென்னி தகர்ந்தன - தலைகள் உடைபட்டன; மடிந்தோர் யாக்கை மண்ணில் படிந்தன - இறந்தவர்களின் உடல்கள் மண்ணிற் கிடந்தன; தும்பைத்தாமம் பரிந்தன - தும்பைமாலைகள் அறுந்தன; மையல் யானை மடிந்தன - மதமயக்கத்தையுடைய யானைகள் மடிந்தன; தாண்டும் பாய்மான் மாண்டன - தாவுங்குதிரைகள் இறந்தன; கொடிஞ்சி மான் தேர் ஒடிந்தன - மொட்டையுடைய குதிரை பூண்ட தேர்கள் நொறுங்கின; ஒழிந்த சேனை ஒதுங்கின - எஞ்சிய சேனைகள் ஓடி மறைந்தன.

தும்பைத்தாமம் வலிமை காட்டுதலே பொருளாகப் பொருவார் சூடுவது. தாண்டும் என முன் வந்தமையால் பாய்மான் என்றது பெயர் மாத்திரையாக நின்றது. ஒழிந்த - இறவாது எஞ்சிய. (உஉ)

ஆவிமுன் னேகத் தாமு மருக்கமண் டலத்தா றேகத்
தாவுவ வென்ன வாடுந் தலைபல சிலைவாள் * பட்டுக்
கூவிளி யெடுத்து வீழுங் குறைத்தலை யாடப் பாதிச்
சாவுட னின்று கைகள் கொட்டுவ தாள மென்ன.

(இ - ள்.) ஆவி முன் ஏக - உயிர் முன்னே செல்ல, தாமும் அருக்க மண்டலத்து ஆறு ஏகத்தாவுவ என்ன - தாமுஞ் சூரிய மண்டலத்தின் வழியாகப்போதற்குத்தாவுதல் போல, பல தலை ஆடும் - பல தலைகள் ஆடா நிற்கும்; சிலைவாள் பட்டு கூவிளி எடுத்து வீழும் - வாளிகளும் வாளும் பட்டுக்கூவும் ஓசையைச் செய்து வீழ்கின்ற, குறைத்தலை ஆட - கவந்தங்கள் ஆடாநிற்க, பாதிச்சாவுடன் நின்று தாளம் என்ன கைகள் கொட்டுவ - குற்றுயிரோடு கூடிய உடல்கள் நின்று தாளம் போடுதல் போலக்கைகளைக் கொட்டுவன.

போரில் உயிர் துறந்தோர் சூரியமண்டல வழியாக வீரசுவர்க்கம் எய்துவர் என்ப. கூவிளி - கூவும் ஓசை. குறைத்தலை - தலையற்ற உடல். (உங)

(பா - ம்.) * சிலவாள்.

தறைவிழத் தனது சென்னி வீட்டினார் தம்மை நின்ற
குறையுடல் கைவேல் * குத்தி நூக்குவ குரவை பாடி
எறிபடு தலைகள் வாய்மென் றெயிறது கறித்து வீழ்ந்து
கறுவின மார்பந் தட்டி நிற்பன கவந்த யாக்கை.

(இ - ள்.) தனது சென்னி தறை விழ - தனது தலை தரையில் வீழ, வீட்டினார் தம்மை - அறுத்து வீழ்த்தினவரை, நின்ற குறையுடல் - வீழாது நின்ற கவந்தம், கைவேல் குத்தி நூக்குவ - கையிலுள்ள வேலாற்குத்தித்தள்ளுவன; எறிபடு தலைகள் - அறுபட்ட தலைகள், குரவைபாடி - குரவைப்பாட்டுப்பாடி, வாய் மென்று எயிறு கறித்து வீழ்ந்து கறுவின - வாயினை மென்று பல்லைக்கடித்து வீழ்ந்து சினந்தன; கவந்த யாக்கை மார்பம் தட்டிநிற்பன - குறையுடல்கள் மார்பைத்தட்டி நிற்பன.

தனது, பன்மையிலொருமை. எயிறது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (கூஉ)

ஒருவழிப் பட்டு வீழு மிருதலை யொன்றற் கொன்று
மருவிய கேண்மை யாகி † வாலெயி றிலங்க நக்குப்
பிரிவற வந்தாய் நீயு மென்றெதிர் பேசிப் பேசிப்
பரிவுற மொழிந்து மோந்து பாடிநின் றாடல் செய்த.

(இ - ள்.) ஒருவழி பட்டு வீழும் இருதலை - ஓரிடத்தில் அறுபட்டு வீழ்கின்ற இரண்டு தலைகள், ஒன்றற்கு ஒன்று கேண்மை மருவிய ஆகி - ஒன்றற்கொன்று நட்பினைப்பொருந்தியனவாய், வால் எயிறு இலங்க நக்கு - வெள்ளியபற்கள் விளங்கச் சிரித்து, பிரிவு அற நீயும் வந்தாய் என்று எதிர் பேசிப்பேசி-பிரிவின்றி நீயும் வந்தாயென்று எதிரெதிரே பேசி, பரிவு உறமொழிந்து மோந்து - அன்பு மிக (வேறு செய்திகளையும்) கூறி ஒன்றையொன்று மோந்து, பாடி நின்று ஆடல் செய்த - பாடி நின்று ஆடின.

செய்த, அன்பெறாத பலவின்பால் முற்று. (கூகூ)

மாகவாறியங்கு சேனம் வல்லிருட் குவையி னன்ன
காகம்வன் கழுகு வெம்போர்க் களனிடை யவிந்து வீழ்ந்தோர்
ஆகமேற் சிறக டிக்கொண் டசைவன வேடை நீக்கப்
பாகநின் றால வட்டம் பணிப்பன போன்ற வன்றே.

(இ - ள்.) மாக ஆறு இயங்குசேனம் - வானின் வழியே உலாவும் பருந்துகளும், வல் இருட்குவையின் அன்னகாகம் - செறிந்த இருளின் திரட்சியை ஒத்த காக்கைகளும், வன்கழுகு - வலிய கழுகுகளும், வெம்போர்க்களன் இடை அவிந்து வீழ்ந்தோர் - கொடிய போர்க்களத்தின்கண் இறந்து வீழ்ந்தவர்களின், ஆகம் மேல் - உடல்களின் மேல், சிறகு அடிக்கொண்டு அசைவன - சிறகுகளை அடித்து

(பா - ம்.) * குறையுடற்கைவேல். (பா - ம்.) † கேண்மைத்தாகி

அசைதல், வேடைநீக்கப் பாகம் நின்று ஆலவட்டம் பணிப்பன போன்ற - வெப்பத்தைப்போக்கப் பக்கத்தில் நின்று விசிறியை அசைத்தலை ஒக்கும்.

குவையினன்ன, சாரியை நிற்க உருபு தொக்கது. அடிக்கொண்டு - அடித்தல் பொருந்தி; அடித்து, அன்று, ஏ அசைகள். (நூச)

வெள்ளமாச் சோரி யீர்ப்ப மிதக்கின்ற தேர்கள் வெம்பேய்ப்
பிள்ளைகண் மூழ்கிக் கீழ்போய் மறித்தெனப் பெயர்ந்து வீழ்வ
தெள்ளுநீர்க் கடலின் மீதூர் சிதைக்கல நிரையுந் தாக்கித்
துள்ளிமற் றவற்றைச் சாய்க்குஞ் சுறவமும் போன்ற வன்றே.

(இ - ள்.) மாச்சோரி வெள்ளம் ஈர்ப்ப - பெரிய குருதி வெள்ளம் இழுக்க, மிதக்கின்ற தேர்கள் - மிதந்து செல்லுந்தேர்களும், வெம்பேய்ப்பிள்ளைகள் - கொடியபேயின் பிள்ளைகளும், மூழ்கிக்கீழ் போய் மறித்தெனப் பெயர்ந்து வீழ்வ - (அப்பிள்ளைகள்) முழுகிக்கீழ்வழியே சென்று தாக்குதலால் (அத்தேர்கள்) செல்லு நிலை பெயர்ந்து வீழ்தலும், தெள்ளும் நீர்க்கடலின் மீது ஊர் சிதைக்கலம் நிரையும் - தெளிந்த நீரையுடைய கடலின் மேல் ஓடாநின்ற வரிசையாகிய பாய்மரத்தையுடைய மரக்கலங்களையும், துள்ளித்தாக்கி அவற்றைச் சாய்க்கும் சுறவமும் - மேலெழுந்து தாக்குதலால் அம்மரக்கலங்களை வீழ்த்தும் சுறா மீன்களையும் (அவற்றால் அவை வீழ்தலையும்), போன்ற - ஒத்தன.

தேர்கள் மரக்கலங்களையும், பேய்ப்பிள்ளைகள் சுறவங்களையும், தேர்கள் மறிந்து வீழ்தல் மரக்கலங்கள் சாய்தலையும் ஒத்தன வென்க. பேய்கள் குருதி வெள்ளத்தில் மூழ்குமென்பது ஐதீகம். மறித்தென - மறிக்க; செய்தென என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (நூரு)

கத்திநின் றொருபா லீர்ப்பக் கருங்கொடி சேனந் துண்டங்
கொத்திநின் றொருபா லீர்ப்பக் குடவயிற் றழல்கட் பூதப்
பத்திநின் றொருபா லீர்ப்பப் பட்டவ ராகங் கூளி
பொத்திநின் றொருபா லீர்ப்ப வைம்பொறி போல மன்னோ.

(இ - ள்.) ஐம்பொறி போல - (மனத்தைத்தத்தம் வழி இழுக்கும்) ஐம்பொறிகள் போல, பட்டவர் ஆகம் - மடிந்தவர் உடல்களை, கருங்கொடி கத்தி நின்று ஒரு பால் ஈர்ப்ப - கரியகாகங்கள் கத்தி நின்று ஒரு பக்கம் இழுக்க, சேனம் - பருந்துகள், துண்டம் கொத்தி நின்று ஒரு பால் ஈர்ப்ப - மூக்கினால் கொத்தி நின்று ஒரு பால் இழுக்க, குடவயிற்று அழல் கண் பூதப்பத்தி - குடம் போன்ற வயிற்றையும் எரிகின்ற கண்களையு முடைய பூதவரிசைகள், நின்று ஒருபால் ஈர்ப்ப - நின்று ஒரு பால் இழுக்க, கூளி பொத்தி நின்று ஒரு பால் ஈர்ப்ப - பேய்கள் மொய்த்து நின்று ஒரு பால் இழுப்பன.

துண்டம் - பறவை மூக்கு. மன், ஓ அசைகள். (நூசு)

துடுவைவான் முறங்கா றள்ளுந் துணைச்செவி யரிசி கோட்டின்
உடுவைநேர் மணியின் குப்பை யுரலடி யுலக்கை திண்கோ
டடுகலங் கடந்தீச் சோரி மத்தக மடுப்பென் றியானைப்
படுகளம் விசயச் செல்வி யடுமடைப் பள்ளி மானும்.

(இ - ள்.) வால் துடுவை - வாலைத் துடுப்பாகவும், கால் தள்ளும் துணைச் செவி - காற்றைத் திரட்டும் இரண்டு செவிகளையும், முறம் - முறமாகவும், கோட்டின் உடுவை நேர் மணியின் குப்பை அரிசி - தந்தங்களிலுள்ள நாண் மீனை ஒத்த முத்துக் குவியலை அரிசியாகவும், அடி உரல் - அடியை உரலாகவும், திண்கோடு உலக்கை - திண்ணிய கொம்பை உலக்கையாகவும், கடம் அடுகலம் - கதுப்பைச் சமைக்கும் கலமாகவும், சோரிதீ - குருதியை நெருப்பாகவும், மத்தகம் அடுப்பு என்று - மத்தகத்தை அடுப்பாகவும் (கொண்டு), யானைப் படுகளம் - யானைகள் மடிந்த போர்க்களம், விசயச் செல்வி அடும் மடைப்பள்ளி மானும் - வீரத் திருமகள் சமைக்கும் மடைப்பள்ளியை ஒக்கும். (௩எ)

பிணத்தினைக் கோலிப் புண்ணீ ராற்றினைப் பெருக்கி யுண்பேய்க்
கணத்தினை யுதைத்து நூக்கிக் கரையுடைத் தொருவன் பூதம்
நிணத்தொடும் வருமந் நீத்த நேர்பட விருந்து கையால்
அணைத்துவாய் மடுக்கும் வையை யருந்திய பூத மென்ன.

(இ - ள்.) ஒரு வன் பூதம்-ஒரு வலிய பூதமானது, வையை அருந்திய பூதம் என்ன - வையை நீர்ப் பெருக்கை (இரண்டு கரங்களாலுந் தடுத்துக்) குடித்த குண்டோதரனென்னும் பூதம்போல, பிணத்தினைக் கோலி - பிணங்களை அணையாகக் கோலி, புண்ணீர் ஆற்றினைப் பெருக்கி - சோரி யாற்றினைப் பெருக்கி, உண்பேய்க் கணத்தினை உதைத்து நூக்கி - உண்ணுகின்ற பேய்க்கூட்டத்தை உதைத்துத்தள்ளி, கரை உடைத்து - அவ்வணையை உடைத்து, நிணத்தொடும் வரும் அந்நீத்தம் - நிணங்களோடும் வாராநின்ற அச்சோரிப் பெருக்கினை, நேர்பட இருந்து - நேர்முகமாக இருந்து, கையால் அணைத்து வாய் மடுக்கும் - இரண்டு கைகளாலும் தடுத்துப் பருகும். (௩அ)

புரத்தினு ளுயர்ந்த கூடற் புண்ணிய னெழுதி யெய்த
சரத்தினி லவிந்தார் சென்னிக் குற்றுழிச் சார்வாய் வந்த
அரத்தினை யறுக்கும் வைவே லயற்புல வேந்தர் நச்சு
மரத்தினை யடுத்த சந்துங் கதழெரி மடுத்த தென்ன.

(இ - ள்.) புரத்தினுள் உயர்ந்த கூடல் புண்ணியன் - முத்தி நகரங்களுள் உயர்ந்த கூடலில் வீற்றிருக்கும் அறவடிவினனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், எழுதி எய்த சரத்தினில் - தன் பெயர் எழுதி விடுத்த வாளிகளால், சென்னிக்கு உற்றுழிச் சார்வாய் வந்த - சோழனுக்கு இடையூறு நேர்ந்துழி உதவியாகிக் காக்கவந்த, அரத்தினை அறுக்கும் வைவேல் அயல்புல வேந்தர் - அரத்தை அறுக்கும் கூரிய

வேற்படையை யுடைய மறுபுல மன்னர் அனைவரும், நச்சு மரத்தினை அடுத்த சந்தும் - நஞ்சு மரத்தை அடுத்த சந்தனமரங்களும், கதழ் எரி மடுத்தது என்ன - விரைந்து பற்றும் நெருப்பினால் எரியுண்டாற்போல, அவிந்தார் - இறந்து பட்டனர்.

புரம் - காசிமுதலிய பதிகள். வேலின் திண்மையும் கூர்மையும் தோன்ற 'அரத்தினை யறுக்கும் வைவேல்' என்றார். நச்சுமரத்தை யழித்தற்பொருட்டு மூட்டும் எரியால் அதனைச் சார்ந்த சந்தனமரமும் அழிதல்போலச் சோழனை அழித்தற்பொருட்டுப் புரிந்த போரில் அவற்குத் துணையாய் வந்த மன்னர்களும் அழிந்தனர் என்றார்;

"மனத்தான் மறுவில ரேனுந்தாஞ் சேர்ந்த
இனத்தா லிகழப் படுப—புனத்து
வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே
எறிபுனந் தீப்பட்டக் கால்"

என்னும் நாலடிச் செய்யுள் இங்கு நோக்கற்பாலது. (௬க)

மாசறு காட்சி யான்றன் வாளியா லவிந்தோர் தம்மை
மூசுவண் டென்னச் சூழ்ந்து மொய்த்தன பைத்த கூளி
காய்சினச் சேனங் காகங் கழுகினம் பற்றி யீர்த்துப்
பூசலிட் டொன்றோ டொன்று போர்செய்வான் றொடங்கிற் றம்மா.

(இ - ள்.) மாசு அறு காட்சியான் தன் வாளியால் - குற்றமற்ற இயற்கை அறிவினையுடைய இறைவன் வாளிகளால், அவிந்தோர் தம்மை - இறந்தவர்களை, பைத்த கூளி-பரந்த பேய்கள், மூசுவண்டு என்னச் சூழ்ந்து மொய்த்தன - மலரில் மொய்க்கும் வண்டுகள்போலச் சூழ்ந்து மொய்த்தன; காய்சினச்சேனம் காகம் கழுகு இனம்பற்றி ஈர்த்து - மிக்கசினத்தையுடைய பருந்துகளும் காகங்களும் கழுகுக் கூட்டங்களும் பிடித்து இழுத்து, பூசல் இட்டு ஒன்றோடு ஒன்று போர்செய்வான் தொடங்கிற்று - கலகம் விளைத்து ஒன்றோடொன்று போர் புரிதற்குத் தொடங்கியது.

செய்வான், வானீற்று வினையெச்சம். தொடங்கிற்று, பன்மையிலொருமை, அம்மா, இடைச்சொல். (௪0)

வெஞ்சின மறக்கோ னம்பி விடுகணை வெள்ளத் தாழ்ந்து
வஞ்சின முறுதன் சேனை மடிந்தது கண்டு மாழாந்
தெஞ்சின படையுஞ் சூழ வேதிலார் நகையுஞ் சூழத்
துஞ்சின மறமுஞ் சூழச் சோழனு முடைந்து போனான்.

(இ - ள்.) வெஞ்சின மறக்கோன் நம்பி - கொடிய சினத்தையுடைய வேடர் தலைவனாகிய நம்பி, விடுகணை வெள்ளத்து ஆழ்ந்து - விடுத்த அம்பு வெள்ளத்து மூழ்கி, வஞ்சினம் உறுதன் சேனை மடிந்தது கண்டு - வஞ்சினங்கூறிப் போருக்கு உற்ற தனது சேனை இறந்தொழிந்தமை கண்டு, மாழாந்து - மயங்கி, எஞ்சினபடை

யும் சூழ - எஞ்சிய சேனையுந் தன்னைச்சூழ, ஏதிலார் நகையும் சூழ - பகைவர் நகையும் சூழ, துஞ்சின மறமும் சூழ - வீரமின்மையுஞ் சூழ, சோழனும் உடைந்துபோனான் - சோழனுந் தோற்றுப்போயினான்.

வீரம் சிறிதுமின்றி என்பார் 'துஞ்சின மறமுஞ்சூழ' என்றார். சோழனும் என்னும் உம்மை எச்சப்பொருட்டு; ஏனைய எண்ணும்மை. (௪௧)

வில்லொடு மேக மன்ன வெஞ்சிலை வேட வேந்தன்
மல்லொடு பயின்ற தென்னன் மலர்முகச் செவ்வி நோக்கி
அல்லொடு மதிவந் தென்ன வருணகை சிறிது பூத்துச்
செல்லொடு பகைபோற் கொண்ட திருவுரு மறைந்து போனான்.

(இ - ள்.) வில்லொடு மேகம் அன்னவெஞ் சிலைவேட வேந்தன் - வில்லோடு கூடிய முகில்போன்ற கொடிய வில்லையுடைய வேட மன்னன், மல்லொடு பயின்ற தென்னன் - மற்போரிற் பயின்ற பாண்டியனது, மலர்முகச் செவ்வி நோக்கி - தாமரை மலர்போன்ற முகத்தின் பொலிவைப் பார்த்து, அல்லொடு மதி வந்தென்ன - இருளோடு சந்திரன் வந்தாற்போல, அருள்நகை சிறிது பூத்து - அருளோடு கூடிய புன்னகை சிறிது அரும்பி, செல்லொடு பகைபோல் கொண்ட - இடியுடன் பகை கொண்டாற்போலக் கொண்ட, திருஉரு மறைந்துபோனான் - திருவுருவம் மறைந்தருளினான்.

வேட நம்பியின் கரிய உடலுக்கும் வில்லுக்கும் முறையே மேகமும் இந்திர வில்லும், மற்றும் அவ்வுடற்கும் நகையொளிக்கும் இருளும் மதியும் உவமைகளாயின. முன்பு மேகம் கூறப்பட்டமையின் செல் என்பதற்கு இடி என்று பொருள் கூறப்பட்டது. அச்சம் விளக்கும் உரு என்பது கருத்தாகக் கொள்க. (௪௨)

பாடுவா யளிதே னூட்டும் பைந்தொடைச் செழியன் வென்றிக்
கோடுவாய் வைத்திட் டார்த்துக் குஞ்சர முகட்டி லேறித்
தோடுவாய் கிழிக்குங் கண்ணார் மங்கலந் துவன்றி யேந்த
நீடுவார் திரைநீர் வேலி நீண்மதி னகரிற் புக்கான்.

(இ - ள்.) பாடு அளிவாய் தேன் ஊட்டும் பைந்தொடைச் செழியன் - இசை பாடும் வண்டுகளின் வாயில் மதுவை ஊட்டும் பசிய மாலையை யணிந்த பாண்டியன், வென்றிக் கோடுவாய் வைத்திட்டு ஆர்த்து - வெற்றிச் சங்கை வாயில் வைத்து முழக்கி, குஞ்சர முகட்டில் ஏறி - யானையின் மத்தகத்தில் ஏறி, தோடுவாய் கிழிக்குங் கண்ணார் - தோட்டின் வாயைக் கிழிக்குங் கண்ணையுடைய மகளிர், மங்கலம் துவன்றி ஏந்த - நெருங்கி அட்ட மங்கலங்களையும் ஏந்த, நீடுவார் திரைநீர் வேலி - நீண்ட பெரிய அலைகளையுடைய நீரையே வேலியாகவுடைய, நீண்மதில் நகரில் புக்கான் - நீண்ட மதிலாற் சூழப்பட்ட நகரின்கட் சென்றனன்.

பாடுவாயளிதேனூட்டும் பைந்தொடைச் செழியன் என்றது பாடும் பரிசிலர்க்கு வரிசை நல்கும் பண்பினன் என்பதைக் குறிப்பிற் பெறவைத்தவாறு. கோடு — சங்கு. (௪௩)

[எண்சீரடி யாசிரிய விருத்தம்]

சிலைவிற்சே வகஞ்செய்து வாகை வாங்கித்
திருவளித்த சேவகற்குச் சிறந்த பூசை
நிலைவித்தாய் மணிப்பொலம்பூ ணிறுவிச் சாத்தி
நிழல்விரிக்கும் வெயின்மணியா னெடிய மேரு
மலைவிற்றா னென்னவரிச் சிலையு நாமம்
வரைந்தகடுங் கூர்ங்கணையும் வனைந்து சாத்தி
அலைவித்தாழ் கடலுலகுக் ககலச் செங்கோ
லறம்பெருக்கும் வங்கியசே கரனு மண்ணல்.

(இ – ள்.) சிலைவில் சேவகம் செய்து - ஒலித்தலையுடைய வில்லாற் போர் செய்து, வாகை வாங்கி - வெற்றிபெற்று, திரு அளித்த சேவகற்கு — (தனக்கு) அரசியற்றிருவினை அளித்த வீரனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு, சிறந்த பூசை நிலைவித்து - சிறந்த பூசனை நிலைபெறச் செய்து, ஆய்மணிப் பொலம்பூண் நிறுவிச்சாத்தி- ஆராய்ந்த மணிகள் அழுத்திய பொன்னாலாகிய அணிகளைச் செய்து சாத்தி, நிழல் விரிக்கும் வெயில் மணியால் - ஒளி பரப்புஞ் சிவந்த மணிகளால், நெடியமேரு மலை வில்தான் என்ன வரிச்சிலையும் - நீண்ட மேருமலையாகிய வில் இதுதான் என்று கண்டோர் கருதக் கட்டமைந்த வில்லையும், நாமம் வரைந்த கடுங்கூர்ங்கணையும் - (சுந்தரேசன் என்னும்) திருப்பெயர் தீட்டிய கடிய கூரிய கணையையும், வனைந்து சாத்தி - செய்து சாத்தி, இத்தாழ்கடல் உலகுக்கு அலைவு அகல - இந்தக் கடல் சூழ்ந்த உலகிற்குத்துன்பமொழிய, வங்கிய சேகரனும் அண்ணல் - வங்கிய சேகரன் என்னும் பெருமை பொருந்திய பாண்டியன், செங்கோல் அறம் பெருக்கும் - செங்கோலினால் அறம் தழைத்தோங்கச் செய்து வந்தான்.

சிலைவில் - மலைபோலும் வில் என்றுமாம். சேவகஞ் செய்து - வீரத்தைக் காட்டி; பொருது. தன் வழிபாட்டிற் கிரங்கி இறைவன் புரிந்த பேரருட் செயலைப் பின்னுள்ளார் பலரும் அறிந்துய்தல் கருதி வில்லும், சுந்தரேசன் என்னும் பெயர் தீட்டிய கணையும் வனைந்து சாத்தினன் என்க. அண்ணல் பூசை நிலைவித்து, நிறுவிச்சாத்தி, வனைந்து சாத்தி, உலகுக்கு அலைவு அகல அறம் பெருக்கும் என வினை முடிக்க. (௪௪)

ஆகச் செய்யுள் - உ௩௧௩

ஐம்பத்தொன்றாவது

சங்கப்பலகை தந்தபடலம்

[அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்]

வேடுரு வாகி மேரு வில்லிதன் னாமக் கோலெய்
தாடம ராடித் தென்ன னடுபகை துரந்த வண்ணம்
பாடினஞ் சங்கத் தார்க்குப் பலகைதந் தவரோ டொப்பக்
கூடிமுத் தமிழின் செல்வம் விளக்கிய கொள்கை சொல்வாம்.

(இ - ள்.) மேருவில்லி - மேருமலையை வில்லாகவுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், வேடு உருவாகித் தன் நாமக்கோல் எய்து - வேட்டுவத்திருமேனி கொண்டு தனது திருப்பெயர் தீட்டிய கணைகளை விடுத்து, ஆடு அமர் ஆடி-வெற்றியையுடைய போர்புரிந்து, தென்னன் அடுபகை துரந்த வண்ணம் பாடினம் - பாண்டியனது கொல்லும் பகையாகிய வந்த சோழனைத் துரத்திய திருவிளையாடலைக் கூறினோம்; சங்கத்தார்க்குப் பலகை தந்து - (இனி அவ்விறைவனே) சங்கப் புலவர்க்குப் பலகை அளித்தருளி, அவரோடு ஒப்பக்கூடி - அவரோடு வேற்றுமையின்றிக் கூடியிருந்து, முத்தமிழின் செல்வம் விளக்கிய கொள்கை சொல்வாம் - முத்தமிழாகிய செல்வத்தைப் பொலிவுபெறச் செய்த திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

கோல் - அம்பு. அடு, பகைக்கு அடை. முத்தமிழ் - இயல், இசை, நாடகம் என்னும் மூவகைத் தமிழ். தமிழின், இன்சாரியை அல்வழிக்கண் வந்தது. (க)

வங்கிய சேக ரன்கோல் வாழுநாண் மேலோர் வைகற்
கங்கையந் துறைசூழ் கன்னிக் கடிமதிற் காசி தன்னிற்
பங்கய முளரிப் புத்தேள் பத்துவாம் பரிமா வேள்வி
புங்கவர் மகிழ்ச்சி தூங்க மறைவழி போற்றிச் செய்தான்.

(இ - ள்.) வங்கிய சேகரன் கோல் வாழுநாள் - வங்கிய சேகரபாண்டியனது செங்கோல் நன்கு நடைபெறும் நாளில், மேல் ஓர்வைகல் - முன் ஒரு நாளில், கங்கை அம்துறை சூழ் - கங்கையின் அழகிய துறை சூழ்ந்த, கன்னிக் கடிமதில் காசி தன்னில் - அழியாத காவலையுடைய மதில் சூழ்ந்த காசிப்பதியின்கண், பங்கய முளரிப் புத்தேள் - தாமரைமலரை இருக்கையாக வுடைய பிரமன், வாம்பரி மாவேள்வி பத்து-தாவுகின்ற துரங்க வேள்வி பத்தினை, புங்கவர் மகிழ்ச்சி தூங்க-தேவர்கள் மகிழ்கூர, மறைவழி போற்றிச் செய்தான் - வேதவிதிப்படி பேணிச் செய்தான்.

தி. ப. 51 சங்கப்பலகை தந்தது.

முகிழ்தரு முலைநின் மெய்யா முதலெழுத் தைம்பத் தொன்றிற்
றிகழ்தரு மாகா ராதி ஹாகார மீறாச் செப்பிப்
புகழ்தரு நாற்பத் தெட்டு நாற்பத்தெண் புலவ ராகி
அகழ்தரு கடல்சூழ் ஞாலத் தவதரித் திடுவ வாக.

(இ - ள்.) முகிழ்தரும் முலை - அரும்பு போலும் முலையையுடைய மாதே, நின் மெய்யாம் முதல் எழுத்து ஐம்பத்து ஒன்றில் - நினது வடிவமாகிய ஐம்பத் தொரு முதலெழுத்துக்களில், திகழ்தரும் - விளங்கா நின்ற, ஆகார ஆதி ஹாகாரம் ஈறாச் செப்பிப் புகழ்தரும் நாற்பத்தெட்டும் - ஆகாரம் முதல் ஹாகாரம் இறுதி யாகக் கூறிப் புகழப்பட்ட நாற்பத்தெட்டு எழுத்துக்களும், நாற்பத்து எண் புலவர் ஆகி - நாற்பத்தெட்டுப் புலவர்களாகி, அகழ்தரு கடல்சூழ் ஞாலத்து - தோண்டிய கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகில், அவதரித்திடுவ ஆக - அவதரித்திடுவனவாக.

நாற்பத்தெட்டெழுத்து - வடமொழி உயிரெழுத்தில் ஆகாரம் முதலிய பதி னைந்தும் ககரம் முதலிய முப்பத்து மூன்றும் ஆம். க்ஷ முதலியன கூட்டெழுத்து ஆதலின் விலக்கப்பட்டன. சீர் நிரம்புதற்கு ஹாகாரம் என நெடிலாக்கிச் சாரியை கொடுத்தார். (அ)

அத்தகு வருண மெல்லா மேறிநின் றவற்ற வற்றின்
மெய்த்தகு தன்மை யெய்தி வேறுவே றியக்கந் தோன்ற
உய்த்திடு மகாரத் திற்கு முதன்மையா யொழுகு நாதர்
முத்தமி ழால வாயெம் முதல்வரம் முறையான் மன்னோ.

(இ - ள்.) அத்தகு வருணம் எல்லாம் - அத்தகைய எழுத்துக்கள் அனைத் திலும், ஏறி நின்று - ஊர்ந்து நின்று, அவற்று அவற்றின் மெய்த்தகு தன்மை எய்தி - அவ்வவ்வெழுத்துக்களின் மெய்யாய தன்மையைப்பொருந்தி, வேறு வேறு இயக்கம் தோன்ற உய்த்திடும் அகாரத்திற்கு - வேறு வேறாக இயங்குமாறு செலுத் தும் அகரத்திற்கு, முதன்மையாய் ஒழுகும் நாதர் - தலைமையாய் ஒழுகும் இறை வர், முத்தமிழ் ஆலவாய் எம் முதல்வர் - மூன்று தமிழையுமுடைய ஆலவாயின் கண் அமர்ந்த எமது சோமசுந்தரக் கடவுள்; அம்முறையால் - அம்மரபினால்.

வருணம் - வர்ணம்; எழுத்து.

“ மெய்யி னியக்கம் அகரமொடு சிவணும் ”

என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திர வுரையில் ‘இங்ஙனம் மெய்க்கண் அகரம் கலந்து நிற்குமாறு கூறினாற் போலப் பதினோருயிர்க்கண்ணும் அகரம் கலந்து நிற்குமென் பது ஆசிரியர் கூறாராயினர், அந்நிலைமை தமக்கே புலப்படுதலானும் பிறர்க்கு இவ் வாறு உணர்த்துதல் அரிதாகலானும் என்று உணர்க. இறைவன் இயங்குதிணைக் கண்ணும் நிலைத்திணைக்கண்ணும் பிறவற்றின் கண்ணும் அவற்றின் தன்மையாய் நிற்குமாறு எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தாற்போல அகரமும் உயிர்க்கண்ணும் தனி

மெய்க்கண்ணும் கலந்து அவற்றின் தன்மையாயே நிற்குமென்பது சான்றோர்க் கெல்லாம் ஒப்ப முடிந்தது' என நச்சினார்க்கினியர் கூறி யிருப்பதும்,

"அகர முதல வெழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே யுலகு"

என்னும் முதற் குறளும்,

"அகர வுயிர்போல் அறிவாகி யெங்கும்
நிகரிலிறை நிற்கும் நிறைந்து"

என்னும் திருவருட்பயன் முதற் செய்யுளும் இங்கு நோக்கற்பாலன. மன்னும ஓவும் அசைகள். (க)

தாமொரு புலவ ராகித் திருவுருத் தரித்துச் சங்க
மாமணிப் பீடத் தேறி வைகியே நாற்பத் தொன்ப
தாமவ ராகி யுண்ணின் றவரவர்க் கறிவு தோற்றி
ஏமுறப் புலமை காப்பா ரென்றனன் கமலப் புத்தேள்.

(இ - ள்.) தாம் ஒரு புலவர் ஆகித் திரு உருத் தரித்து - தாமும் ஒரு புலவ ராகத் திருமேனி தாங்கி, சங்கம் மாமணிப் பீடத்து ஏறி - சங்கத்தின் பெருமை பொருந்திய மணிகள் அழுத்திய தவிசில் ஏறி, வைகி - ஒரு சேர வீற்றிருந்து, நாற்பத்தொன்பதாம் அவராகி - நாற்பத்தொன்பதாவது புலவர் என்னும் எண்ணை யுடையராய், உள் நின்று அவர் அவர்க்கு அறிவு தோற்றி - அகத்தின்கண் நின்று அந்நாற்பத் தெண்மருக்கும் அறிவை விளக்கி, ஏமுறப் புலமை காப்பார் என்றனன் கமலப்புத்தேள் - அரணுகப் புலமையைக் காத்தருளுவர் என்று பிரமன் கூறினான்.

சங்கப்பீடம் - சங்கப்பலகை. (உ)

அக்கர நாற்பத் தெட்டு மவ்வழி வேறு வேறு
* மக்களாய்ப் பிறந்து பன்மாண் கலைகளின் வகைமை தேர்ந்து
தொக்கவா ரியமு மேனைச் சொற்பதி னெட்டு மாய்ந்து
தக்கதென் கலைநுண் டேர்ச்சிப் புலமையிற் றலைமை சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) அக்கரம் நாற்பத்து எட்டும் - நாற்பத்தெட்டு எழுத்துக்களும், அவ்வழி வேறுவேறு மக்களாய் பிறந்து - அங்ஙனமே வெவ்வேறு மக்களாகத் தோன்ற, பல் மாண் கலைகளின் வகைமை தேர்ந்து - (அவர்கள்) பல மாட்சிமைப் பட்ட கலைகளின் வகைகளைத் தெளிந்து, ஆரியமும் ஏனை தொக்க சொல்பதினெட் டும் ஆய்ந்து - ஆரிய மொழியையும் மற்றைய பதினெட்டாகத் தொகுக்கப்பட்ட

* அக்கரங்கள் மக்களாய்ப் பிறந்தனவாகக்கூறியதன்கருத்து, கபிலர் என்னும் உரை நூலில் விளக்கப் பெற்றுளது

மொழிகளையும் ஆராய்ந்து, தக்க தென் கலைநுண் தேர்ச்சிப்புலமையில் - பெருமை வாய்ந்த தமிழ்க்கலையின் நுண்ணிய தேர்ச்சிப்புலமையில், தலைமை சார்ந்தார் — தலைமை பெற்றார்.

மக்களாய்ப்பிறக்க அங்ஙனம் பிறந்த நாற்பத்தெண்மரும் தேர்ந்து ஆய்ந்து தலைமை சார்ந்தார் என விரித்து முடித்துக்கொள்க, சிறப்புப்பற்றி ஆரியமும் தமிழும் பிரித்தோதப்பட்டன. (௧௧)

கழுமணி வயிரம் வேய்ந்த கலன்பல வன்றிக் கண்டிக்
கொழுமணிக் கலனும் பூணுங் குளிர்நிலா நீற்று மெய்யர்
வழுவறத் தெரிந்த செஞ்சொன் மாலையா லன்றி யாய்ந்த
செழுமலர் மாலை யானுஞ் சிவார்ச்சனை செய்யு நீரார்.

(இ - ள்.) கழுமணி வயிரம் வேய்ந்த - (அவர்கள்) சாணைபிடித்த மணிகளாலும் வயிரங்களாலும் புனைந்த, கலன் பல அன்றி - பல கலன்களை அல்லாமல், கண்டிக் கொழுமணிக் கலனும் பூணும் - உருத்திராக்க மாலையாகிய கொழுவிய மணிக்கலனையும் அணியும், குளிர் நிலா நீற்று மெய்யர் - தண்ணிய நிலாப்போலுந் திருநீறு தரித்த மேனியையுடையார், வழு அறத்தெரிந்த செஞ்சொல் மாலையால் அன்றி - குற்றமற ஆராய்ந்த செவ்விய சொற்களாற் றொடுக்கப்பட்ட பாமாலையாலல்லாமல், ஆய்ந்த செழுமலர் மாலையாலும் - ஆராய்ந்தெடுத்துத் தொடுத்த புதிய மலர்மாலையினாலும், சிவார்ச்சனை செய்யும் நீரார் - சிவ வழிபாடு செய்யுந் தன்மையையுடையார்.

பாமாலை சூட்டுவதும் அருச்சனையாதலை,

"மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றொண்ட னென்னு நாமம்
பெற்றனை நமக்கு மன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
அர்ச்சனை பாட்டே யாகு மாதலான் மண்மேல் நம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்"

என்று சிவபிரான் வன்றொண்டர்க்கு அருளினமை கூறும் பெரியபுராணச் செய்யுளால் அறிக. (௧௨)

புலந்தொறும் போகிப் போகிப் புலமையால் வென்று வென்று
மலர்ந்ததண் பொருநை நீத்த வளங்கெழு நாட்டில் வந்து
நிலந்தரு திருவி னன்ற நிறைநிதிச் செழியன் செங்கோல்
நலந்தரு மதுரை நோக்கி நண்ணுவார் நண்ணு மெல்லை.

(இ - ள்.) புலந்தொறும் போகிப் போகி - நாடுகடோறுஞ் சென்று சென்று, புலமையால் வென்று வென்று - புலமைத் திறத்தால் அங்குள்ளவர்களை வென்று வென்று, மலர்ந்த தண் பொருநை நீத்தம் - பரந்த தண்ணிய பொருநை வெள்ளத்தால், வளம் கெழு நாட்டில் வந்து - வளம் மிக்க பாண்டிநாட்டின்கண்

வந்து, நிலம் தருதிருவின் - மாற்றாரது நிலத்தைத் தனக்கு நல்கும் போர்த்திருவி னால், ஆன்ற நிறை நிதிச் செழியன் - மிகவும் நிறைந்த நிதியினையுடைய பாண்டிய னது, செங்கோல் நலம் தரு மதுரை நோக்கி நண்ணுவார் - செங்கோலால் நன்மை பொருந்திய மதுரையை நோக்கி வருவாராயினர்; நண்ணும் எல்லை - அங்ஙனம் வரும்பொழுது.

அடுக்கு தொழிற் பயில்வுப்பொருட்டு. தொல்காப்பியப் பாயிரவுரையில் "நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன்" என்பதற்கு 'மாற்றாரது நிலத்தைக்கொள்ளும் போர்த்திருவினையுடைய பாண்டியன்' என நச்சினார்க்கினியர் உரை கூறியது இங்கு நோக்கற்பாலது; வேற்று நாட்டு மன்னர்களாலே திறையாகத் தரப்பட்ட திரு என்றுமாம். திருவின் என்பதற்குத் திருவுடன் என்றுரைத்தலுமாம். (௧௩)

பற்பல கலைமாண் டேர்ச்சிப் பனுவலின் பயனாய் நின்ற
அற்புத மூர்த்தி யெந்தை யாலவா யடிக ளாங்கோர்
கற்பமை கேள்வி சான்ற கல்வியின் செல்வ ராகிச்
சொற்பதங் கடந்த பாத மிருநிலந் தோய வந்தார்.

(இ - ள்.) பற்பலகலை - பலவகைப்பட்ட கலைகளையுடைய, மாண்தேர்ச்சிப் பனுவலின் பயனாய் நின்ற அற்புதமூர்த்தி எந்தை - மாட்சிமைப்பட்ட தேர்ச்சியை யுடைய மறையின் பயனாய் நிலைபெற்ற ஞானமூர்த்தியும் எமது தந்தையும் ஆகிய, ஆலவாய் அடிகள் - மதுரைப் பிரானாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், ஆங்கு - அங்கு, ஓர் கற்பு அமை கேள்வி சான்ற கல்வியின் செல்வராகி - கற்றலும் அமைந்த கேள் வியும் நிறைந்த ஒரு புலவராகி, சொல்பதம் கடந்த பாதம் இருநிலம் தோயவந்தார்- சொல்லளவைக் கெட்டாத திருவடிகள் இப்பெரிய நிலத்திற் றோய நடந்து வந்தார்.

கற்பும் அமை கேள்வியும் சான்ற என்க;

"கற்றல் கேட்ட லுடையார் பெரியார்"

என்பது திருநெறித்தமிழ்மறை. கல்வியின் செல்வர் - கல்வியாகிய செல்வத்தை யுடையர்; சாரியை அல்வழிக்கண் வந்தது. பாதம் சொற்பதங் கடந்ததாதலைப்

"பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்"

என்னும் திருவாசகத்தானறிக. (௧௪)

அவ்விடை வருகின் றாரை நோக்கிநீ ராரை நீவிர்
எவ்விடை நின்றும் போது கின்றனி ரென்ன வன்னார்
வெவ்விடை யணையீர் யாங்கள் விஞ்சைய ரடைந்தோர் பாவம்
வெளவிடு பொருநை நாட்டின் வருகின்றே மென்ன லோடும்.

(இ - ள்.) அவ்விடை வருகின்றாரை நோக்கி நீர் ஆர் - அங்கு வருகின்ற வரை நோக்கி நீவிர் யாவர், நீவிர் எவ்விடை நின்றும் போதுகின்றனிர் என்ன -

நீவிர் எங்கிருந்து வருகின்றீர் என்று கேட்க, அன்னோர் - அப்புலவர்கள், வெவ்விடை அனையீர் - பெருமிதமுடைய இடபம் போல்வீர், யாங்கள் விஞ்சையர் - யாங்கள் புலவர்களாவேம்; அடைந்தோர் பாவம் வெளவிடு - அடைந்தாரது பாவத்தைப் போக்கும், பொருநை நாட்டின் வருகின்றேம் - பொருநை சூழ்ந்த பாண்டி நாட்டின்கண்ணே வந்துகொண்டிருக்கின்றேம், என்னலோடும் - என்று கூறிய வளவில்.

ஆரை, ஐகாரம் முன்னிலைக்கண் வந்தது. வெவ்விடை - விருப்பஞ் செய்யும் விடையுயாம். பொருநை நாட்டின் எல்லையை அடைந்து அங்கு நின்றும் வருகின்றேம் என்றுமாம். (௪௫)

தனிவரு புலவர் நீவிர் தண்டமி ழால வாயெங்
கனிவரு கருணை மூர்த்தி கனைகழ லிறைஞ்சல் வேண்டும்
இனிவரு கென்ன நீரே யெங்களுக் களவில் கோடி
துனிவரு வினைக டீர்க்குஞ் சுந்தரக் கடவு ளென்றார்.

(இ - ள்.) தனிவரு புலவர் - தனியே வந்த புலவராகிய இறைவர், நீவிர் - நீங்கள், தண்தமிழ் ஆலவாய் - தண்ணிய தமிழையுடைய திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய, எம் கனிவரு கருணைமூர்த்தி கனைகழல் இறைஞ்சல் வேண்டும் - எமது கனிந்த அருளையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளின் ஒலிக்கும் வீரக்கழலணிந்த திருவடியை வணங்கவேண்டும் (ஆதலால்), இனி வருக என்ன - இப்பொழுதே வரக்கடவீர் என்று கூறியருள, எங்களுக்கு அளவு இல்கோடி துனிவரு வினைகள் தீர்க்கும் - எங்களுக்கு அளவிறந்த கோடி துன்பத்தைத் தரும் வினைகளைப் போக்கியருளும், சுந்தரக்கடவுள் நீரே என்றார் - சோமசுந்தரக்கடவுள் நீரே என்று அப்புலவர்கள் கூறினார்கள்.

சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடியை வணங்குமாறு நீர் எதிர்வந்து அழைத்த பேருதவியை உன்னின் எங்கட்கு நீரே அக்கடவுளாவீர் என்றனர்; சமற்காரமாக உண்மையை வெளிப்படுத்தியவாறுங் காண்க. வருகென்ன, அகரந் தொகுத்தல். (௪௬)

மறையினா றொழுகும் பன்மாண் கலைகள்போன் மாண்ட கேள்வித்
துறையினா றொழுகுஞ் சான்றோர் சூழமீண் டேகிக் கூடற்
கறையினார் கண்டத் தாரைப் பணிவித்துக் கரந்தா ரொற்றைப்
பிறையினார் மகுடந் தோற்றா தறிஞராய் வந்த பெம்மான்.

(இ - ள்.) மறையின் ஆறு ஒழுகும் பல்மாண் கலைகள்போல் - வேதத்தின் வழியே ஒழுகும் பல மாட்சிமைப்பட்ட கலைகள்போல, மாண்ட கேள்வித் துறையின் ஆறு ஒழுகும் சான்றோர் சூழ - மாட்சிமைப்பட்ட கேள்வித் துறையின் வழியே ஒழுகும் புலவர் தம்மைச் சூழ்ந்துவர, ஒற்றைப் பிறையின் ஆர் மகுடம் தோற்றாது - ஒற்றைப்பிறை பொருந்திய சடை முடியை வெளிப்படுத்தாது, அறிஞராய் வந்த பெம்மான் - புலவராய் வந்த சோமசுந்தரக் கடவுள், மீண்டு ஏகி - திரும்பிச்

சென்று, கூடல் கறையின் ஆர் கண்டத்தாரைப் பணிவித்துக் கரந்தார் - கூடலி லெழுந்தருளிய நஞ்சக் கறை பொருந்திய திருமிடற்றையுடைய இறைவனை வணங்குவித்து மறைந்தருளினார்.

சான்றோர் கலைகள்போற் சூழ என்க. கறையினார், பிறையினார் என்பவற் றில் இன் வேண்டாவழிச் சாரியை. (கஎ)

விம்மித மடைந்து சான்றோர் விண்ணிழி விமான மேய
செம்மலை வேறு வேறு செய்யுளாற் பரவி யேத்திக்
கைம்மலை யுரியி னார்தங் காறொழு திறைஞ்சி மீண்டு
கொய்ம்மலர் வாகைச் செவ்வேற் செழியனைக் குறுகிக் கண்டார்.

(இ - ள்.) சான்றோர் - புலவர்கள், விம்மிதம் அடைந்து - வியப்புற்று, விண் இழி விமானம் மேய செம்மலை - வானினின்றும் இறங்கிய இந்திரவிமானத் தில் எழுந்தருளிய இறைவரை, வேறு வேறு செய்யுளால் பரவி ஏத்தி - வெவ்வேறு செய்யுட்களாலே துதித்துப் புகழ்ந்து, கைமலை உரியினார் தம் கால் தொழுது - யானைத்தோலைப் போர்வையாகவுடைய அவ்விறைவர் திருவடிகளைத் தொழுது, இறைஞ்சி - வணங்கி, மீண்டு - திரும்பி, கொய் வாகைமலர் செவ்வேல் செழி யனைக் குறுகிக் கண்டார் - கொய்த வாகை மலர்மாலை சூடிய சிவந்த வேலையுடைய பாண்டியனைச் சென்று கண்டனர்.

தம்மை அழைத்துவந்து தரிசிப்பித்தவர் அவ்விறைவரேயென உணர்ந்த மையால் விம்மித மெய்தினர் என்க. வாகைமாலை - வெற்றிமாலை. (கஅ)

மறமலி நேமிச் செங்கோன் மன்னவன் வந்த சான்றோர்
அறமலி கேள்வி நோக்கி யவைக்களக் கிழமை நோக்கித்
திறமலி யொழுக்க நோக்கிச் சீரியர் போலு மென்னா
நிறைமலி யுவகை பூத்த நெஞ்சின னிதனைச் செய்தான்.

(இ - ள்.) மறம்மலி நேமிச் செங்கோல் மன்னவன் - வெற்றிமிக்க சக் கரத்தையும் செங்கோலையுமுடைய வங்கிய சேகர பாண்டியன், வந்த சான்றோர் அறம்மலி கேள்வி நோக்கி - வந்த புலவர்களின் அறம் நிறைந்த கல்வியை நோக்கி யும், அவைக்களக் கிழமை நோக்கி - அவைக்களத்தில் இருத்தற்குரிய தகுதியை நோக்கியும், திறம்மலி ஒழுக்கம் நோக்கி - வகையமைந்த ஒழுக்கத்தை நோக்கியும், சீரியர்போலும் என்னா - சிறந்தவர்கள் என்று கருதி, நிறைமலி உவகை பூத்த நெஞ்சினன் இதனைச் செய்தான் - நிறைதல் மிக்க மகிழ்பூத்த உள்ளமுடையனாய் இதனைச் செய்வானாயினன்.

அவைக்களத்தில் இருத்தற்குரிய தகுதியாவது,

"குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தூய்மை
நடுச்சொல்லு நல்லணி யாக்கங் - கெடுக்கும்
அழுக்கா றவாவின்மை யவ்விரண்டோ டெட்டும்
இழுக்கா அவையின்க ணெட்டு"

என வெண்பாமாலையிற் கூறப்பட்ட எண்வகை யியல்பினை உடைத்தாயிருத்தல். போலும், ஒப்பில் போலி. (௧௧)

திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த செக்கரஞ் சடில நாதன்
மங்கலம் பெருகு கோயில் வடகுட புலத்தின் மாடோர்
சங்கமண் டபமுண் டாக்கித் தகைமைசால் சிறப்பு நல்கி
அங்கமர்ந் திருத்தி ரென்ன விருத்தினா னறிஞர் தம்மை.

(இ - ள்.) திங்கள் அம் கண்ணி வேய்ந்த - சந்திரனாகிய அழகிய மாலையை யணிந்த, செக்கர் அம் சடிலநாதன் - சிவந்த அழகிய சடையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளின், மங்கலம் பெருகு கோயில் - மங்கலம் மிக்க திருக்கோயிலின், வடகுடபுலத்தின் மாடு - வடமேற்றிசைப் பக்கத்தில், ஓர் சங்கமண்டபம் உண்டாக்கி - ஒரு சங்கமண்டபம் எடுத்து, தகைமைசால் சிறப்பு நல்கி - தகுதிநிறைந்த பலவரிசைகளை அளித்து, அங்கு அமர்ந்து இருத்திர் என்ன இருத்தினான் அறிஞர் தம்மை - அங்கே தங்கி யிருப்பீராக என்று அப்புலவர்களை இருத்தினான்.

அமர்ந்திருத்திர் என்பதற்கு விரும்பி யுறைவீர் என்றுரைத்தலுமாம். (௨௰)

வண்டமிழ் நாவி னோர்க்கு மன்னவன் வரிசை நல்கக்
கண்டுளம் புழுங்கி முன்னைப் புலவரக் கழகத் தோரை
மண்டினர் மூண்டு மூண்டு வாதுசெய் தாற்றல் முட்டிப்
பண்டைய புலனுந் தோற்றுப் படருழந் தெய்த்துப் போனார்.

(இ - ள்.) வண்தமிழ் நாவினோர்க்கு - வளவிய தமிழையுடைய செந்நாப் புலவர்கட்கு, மன்னவன் வரிசை நல்க - பாண்டியன் பலவரிசைகளை அளிக்க (அதனை), முன்னைப் புலவர் கண்டு உளம் புழுங்கி - பழைய புலவர்கள் கண்டு உள்ளம் வெந்து, அக்கழகத்தோரை - அச்சங்கப் புலவரை, மண்டினர் மூண்டு மூண்டு வாது செய்து - நெருங்கிச் சென்று சென்று வாது புரிந்து, ஆற்றல் முட்டிப் பண்டைய புலனும் தோற்று - தங்கள் ஆற்றல் குன்ற முன்னுள்ள புலமையையும் இழந்து, படர் உழந்து எய்த்துப் போனார் - துன்புற்று மனமிளைத்துச் சென்றனர்.

மண்டினர், முற்றெச்சம். அடுக்கு தொழிற் பயில்வுப் பொருட்டு. முட்டி, செயவெனெச்சத் திரிபு. பழைய புலமை இழுக்குற்றமையால் 'பண்டைய புலனுந் தோற்று' என்றார். (௨௧)

இணையர்போல் வந்து வந்து மறுபுலத் திருக்குங் கேள்வி
வினையொரு மதமேற் கொண்டு வினாய்வினாய் வாதஞ் செய்து
மனவலி யிளைப்ப வென்று வைகுவோ ரொன்றை வேண்டிப்
புனையிழை பாக நீங்காப் புலவர்மு னண்ணி னாரே.

(இ - ள்.) இனையர்போல் - இந்தப் புலவர்கள்போலவே, மறுபுலத்து இருக்கும் கேள்வி வினைஞரும் - வேற்று நாட்டிலுள்ள நூற்கேள்வி வல்ல புலவர்களும், வந்து வந்து மதம் மேற்கொண்டு வினாய் வினாய் வாதம் செய்து - வந்து வந்து தருக்கினை மேற்கொண்டு பலமுறை வினவி வாதித்து, மனவலி இளைப்ப - மனத்தின் திட்பங்கெட, வென்று - (அவர்களை) வென்று, வைகுவோர் - தங்கியிருக்கும் அக்கழகத்தார், ஒன்றை வேண்டி - ஒரு பொருளைக் கருதி, புனை இழை பாகம் நீங்காப் புலவர்முன் நண்ணினார் - உமையம்மையை இடப்பாகத்தில் நீங்காத புலவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் திருமுன் சென்றனர்.

ஈண்டும் அடுக்குகள் அப்பொருளன. நூற்கேள்வியே தொழிலாகவுடையரென்பார் 'கேள்வி வினைஞரும்' என்றார். மதம் மேற்கொண்டு என்பதற்கு உடன்படல் முதலிய எழுவகை மதத்தினை மேற்கொண்டு என்றுரைத்தலுமாம். வினாவி என்பது விகாரமாயிற்று. ஒன்று, பண்பாகு பெயர். புனையிழை - அணியப்பட்ட அணியினையுடையாள்; அன்மொழித்தொகை. (உஉ)

முந்துநூன் மொழிந்தார் தம்மை முறைமையால் வணங்கி யெம்மை
வந்துவந் தெவரும் வாதஞ் செய்கின்றார் வரிசை யாக
அந்தமில் புலமை தூக்கி யளப்பதா* வெம்ம னோர்க்குத்
தந்தருள் செய்தி சங்கப் பலகையொன் றென்று தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) முந்துநூல் மொழிந்தார் தம்மை - முதனூலாகிய வேதாகமங்களை அருளிச்செய்த இறைவனை, முறைமையால் வணங்கி - முறைப்படி வணங்கி, எம்மை வரிசையாக வந்து வந்து எவரும் வாதம் செய்கின்றார் - எம்மோடு தொடர்ச்சியாக வந்து வந்து எவரும் வாதிக்கின்றனர்; அந்தம் இல் புலமை தூக்கி அளப்பதா - (ஆதலால்) முடிவில்லாத புலமையைச் சீர்தூக்கி அளக்குங் கருவியாக, எம்மனோர்க்கு - எமக்கு, சங்கப்பலகை ஒன்று தந்தருள் செய்தி என்று தாழ்ந்தார் - ஒரு சங்கப் பலகை அளித்தருளுவாயாக என்று வேண்டி வணங்கினர்.

முந்துநூல் - தமிழ் இலக்கண முதனூலுமாம்;

"வினையி னீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்"

என்பதுங் காண்க. வரிசையாக - இடையறாது என்றபடி. (உந)

பாடிய பாணற் கன்று வலியவே பலகை யிட்டார்
பாடிய புலவர் வேண்டிற் பலகைதந் தருளார் கொல்லோ
பாடிய புலவ ராகும் படியொரு படிவங் கொண்டு
பாடிய புலவர் காணத் தோன்றினார் பலகை யோடும்.

(பா - ம்.) *அளப்பதாய்

(இ - ள்.) பாடிய பாணற்கு அன்று வலியவே பலகை இட்டார் - தம்மைப் பாடிய பாணபத்திரனுக்கு அன்று வலிந்து பலகை அருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், பாடிய புலவர் வேண்டில் - பாடிய புலவர்கள் தாமே (ஒரு பலகையை) வேண்டினால், பலகை தந்தருளார் கொல்லோ - அதனைத் தாரா திருப்பரோ, பாடிய புலவர் ஆகும்படி ஒரு படிவம் கொண்டு - பாடுகின்ற புலவராம் வண்ணம் ஒரு திருவுருவந்தாங்கி, பாடிய புலவர் காண பலகையோடும் தோன்றினார் - பாடிய அப்புலவர்கள் காணப் பலகையுடன் வெளிவந்தனர்.

பாணற்குப் பலகை யிட்டமை பலகையிட்ட படலத்திற் காண்க. வலிய - கேளாமலே. இட்டார், பெயர். கொல்லோ என்பதில் கொல் அசை நிலை; ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருட்டு. இது சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி. (௧௪)

சதுரமா யளவி ரண்டு சாணதிப் பலகை யம்ம
மதியினும் வாலி தாகு மந்திர வலிய தாகும்
முதியநும் போல்வார்க் கெல்லா முழம்வளர்ந் திருக்கை நல்கும்
இதுநுமக் களவு கோலா யிருக்குமென் றியம்பி யீந்தார்.

(இ - ள்.) சதுரமாய் அளவு இரண்டு சாணது இப்பலகை - சதுர வடிவினதாய் இரண்டு சாண் அளவுள்ளதாகிய இந்தப் பலகை, மதியினும் வாலி தாகும் - சந்திரனிலும் வெள்ளியதாகும்; மந்திரவலியது ஆகும் - மந்திரவலியை யுடையதாகும்; முதிய நும்போல்வார்க்கு எல்லாம் - அறிவால் முதிய நும் போன்றார்க்கெல்லாம், முழம் வளர்ந்து இருக்கை நல்கும் - ஒவ்வொரு முழமாக வளர்ந்து இருக்கை யளிக்கும்; இது - இப்பலகை, நுமக்கு அளவு கோலாய் இருக்கும் என்று இயம்பி - உங்களுக்கு ஒரு அளவு கருவியாக இருக்குமென்று கூறி, ஈந்தார் - (அதனைத்) தந்தருளினார்.

சாணது, குறிப்பு முற்று பெயரெச்சமாயது. அம்ம, வியப்பிடைச்சொல். பலகை வெண்ணிற முடையதென்பதனை வருஞ்செய்யுளாலுமறிக; அறிவால் அளத்தற்கரிய புலமைத் திறத்தை இஃது அளத்தலால் அறிவினும் தூயதாகும் என்றனுமாம். புலமை முற்றியார்க்கு வளர்ந்து இருக்கை நல்கி ஏனையர்க்கு இடந்தராமையின் 'மந்திரவலியது' என்றார். (௨௫)

நாமக ளுருவாய் வந்த நாவலர் தமக்கு வெள்ளைத்
தாமரை யமளி தன்னைப் பலகையாத் தருவ தென்னக்
காமனை முனிந்தார் நல்கக் கைக்கொடு களிறு தாங்கும்
யாமணிக் கோயி றன்னை வலந்துதங் கழகம் புக்கார்.

(இ - ள்.) நாமகள் உருவாய் வந்த நாவலர் தமக்கு - கலைமகள் வடிவாக வந்த அப்புலவர்களுக்கு, வெள்ளைத்தாமரை அமளி தன்னை - வெண்டாமரையாகிய தவிசினை, பலகையாத் தருவதென்ன - ஒரு பலகையாகச் செய்து தருவது போல, காமனை முனிந்தார் நல்க - மன்மதனை எரித்த இறைவர் தந்தருள, கைக்

கொடு - (அவர்கள்) அதனை ஏற்றுக்கொண்டு, களிறுதாங்கும் மாமணிக்கோயில் தன்னை - யானைகள் சுமக்கும் பெரிய மணிகள் அழுத்திய திருக்கோயிலை; வளைந்து-வலம் வந்து, தம் கழகம் புக்கார் - தமது அவையிற் புகுந்தனர்.

தருவது, தொழிற்பெயர். (௨௬)

நாறுபூந் தாம நாற்றி நறும்பனி தோய்ந்த சாந்தச்
சேறுவெண் மலர்வெண் டூசு* செழும்புகை தீப மாதி
வேறுபல் வகையாற் பூசை வினைமுடித் திறைஞ்சிக் கீரன்
ஏறினன் கபில னோடு பரண னு மேறி னானே.

(இ - ள்.) நாறுபூந்தாமம் நாற்றி-மணமுள்ள பூமாலைகளைத் தொங்கவிட்டு, நறும்பனி தோய்ந்த சாந்தச்சேறு - நறிய பனிநீர் அளாவிய சந்தனக்குழம்பும், வெண்மலர் வெண்தூசு செழும்புகை தீபம் ஆதி - வெண்மலரும் வெள்ளாடையும் செழிய தூபமும் தீபமும் முதலிய, வேறு பல்வகையால் பூசை வினைமுடித்து-வேறு பலவகையாலும் பூசைவினை முடித்து, இறைஞ்சி - வணங்கி, கீரன் ஏறினன்-நக்கீரன் முன்னர் ஏறினன்! கபிலனோடு பரணனும் ஏறினன் - கபிலனோடு பரணனும் ஏறினன்.

இறைவனால் அருளப்பட்ட தெய்வமாப் பலகை ஆதலின் பூசித்து வணங்கி யேறினர் என்க. முதன்மைபற்றி இம் மூவரையும் விதந்து கூறினார். ஓடு, உடனிகழ்ச்சி. (௨௭)

இருங்கலை வல்லோ ரெல்லா மிம்முறை யேறி யேறி
ஒருங்கினி திருந்தார் யார்க்கு மொத்திடங் கொடுத்து நாதன்
தருஞ்சிறு பலகை யொன்றே தன்னுரை செய்வோர்க் கெல்லாஞ்
சுருங்கிநின் றகலங் காட்டித் தோன்றுநூல் போன்ற தன்றே.

(இ - ள்.) இருங்கலை வல்லோர் எல்லாம் - பெரியநூல் வல்லோரனைவரும், இம்முறை ஏறி ஏறி ஒருங்கு இனிது இருந்தார் - இங்ஙனமே ஏறியேறி ஒருசேர வீற்றிருந்தனர்; நாதன் தரும் சிறுபலகை ஒன்றே - இறைவன் தந்தருளிய சிறிய பலகையொன்றே, யார்க்கும் ஒத்து இடம்கொடுத்து - அனைவர்க்கும் ஒக்க இடங் கொடுத்து, தன் உரை செய்வோர்க்கு எல்லாம் - தன் உரை காண்பாரனைவருக்கும், சுருங்கி நின்று அகலம் காட்டித் தோன்றும் நூல்போன்றது - எழுத்தாற் சுருங்கி நின்று பொருள் விரிவு காட்டித் தோன்றும் நூலை ஒத்தது.

ஒத்து - ஒக்க. கொடுத்து அதனால் நூல்போன்றது என்க. அகலம் - விரிவுரை. அன்று, ஏ அசைகள். (௨௮)

(பா - ம்.) *வண்மலர் வண்டூசு

மேதகு சான்றோர் நூலின் வினைபொருள் விளங்கத் தம்மில்
ஏதுவு மெடுத்துக் காட்டு மெழுவகை மதமுங் கூறும்
போதவை தெளிந்த கிள்ளை பூவையே புறம்பு போந்து
வாதுசெய் வார்கள் வந்தான் மறுத்துநேர் நிறுத்து மன்றே.

(இ - ள்.) மேதகு சான்றோர் - மேம்பட்ட அப்புலவர்கள், நூலின் வினை பொருள் விளங்க - நூல்களில் அமைந்த பொருள் விளங்க, தம்மில் - தம்முள், ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் எழுவகை மதமும் கூறும்போது - ஏதுவும் உதாரணமும் எழுவகை மதமும் கூறும்போது, அவை தெளிந்த கிள்ளை பூவையே - அவற்றைக் கேட்டுத் தெளிந்த கிளியும் நாகணவாய்ப் பறவையுமே, புறம்பு போந்து - வெளியே வந்து, வாது செய்வார்கள் வந்தால் - வாதஞ்செய்வார்கள் வந்தால், மறுத்து நேர் நிறுத்தும் - அவர்கள் கொள்கையை மறுத்துத் தங்கொள்கையை நிலைநாட்டும்.

ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் தமது மேற்கோளை நிலைபெறுத்துதற் பயத்தன. எழுவகை மதமாவன - உடன்படல், மறுத்தல், பிறர் மதம் மேற்கொண்டு களைதல், தான் நாட்டித் தனாது நிறுப்பு, இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணிதல், பிறர் நூற் குற்றங் காட்டல், பிறிதொடு படான் றன்மதங்கொளல் என்பன. எண்ணும்மை தொக்கன. நூற்பொருள் விளங்க ஏது திருட்டாந்தங்களும் எழுவகை மதம் முத லியவும் இடையறாது கூறுதலின் கிளியும் பூவையும் அவற்றைப் பயின்று கூறுவ வாயின என்க. அவையே அங்ஙனஞ் செய்யுமென அச்சான்றோர் பெருமை கூறிய வாறு. மன்னும் ஓவும் அசைகள்.

> "பாரிசையும் பண்டிதர்கள் பன்னாளும் பயின்றோதும் ஓசை கேட்டு
> வேரிமலி பொழிற்கிள்ளை வேதங்கள் பொருட் சொல்லும் மிழலை யாமே"

என்னும் பிள்ளையார் தேவாரமும்,

> "உள்ள மாருரு காதவர் ஊர்விடை
> வள்ள லார்திரு வாரூர் மருங்கெலாம்
> தெள்ளு மோசைத் திருப்பதி கங்கள்பைங்
> கிள்ளை பாடுவ கேட்பன பூவைகள்"

என்னும் பெரிய புராணச் செய்யுளும் இங்கே சிந்திக்கற் பாலன. (உக)

[கலி விருத்தம்]

ஆய வாறெண் புலவரு மாய்ந்துணர்
பாய கேள்விப் பயன்பெற மாட்சியாற்
றூய பாட றொடங்கினர் செய்துகொண்
டேய வாறிருந் தாரந்த வெல்லைவாய்.

(இ - ள்.) ஆய ஆறு எண் புலவரும் - அந்நாற்பத்தெட்டுப் புலவர்களும், ஆய்ந்து உணர் பாய கேள்விப் பயன் பெற - (தாம்) ஆராய்ந்து தெளிந்த பரந்தநூற்

கேள்வியின் பயன் விளங்க, மாட்சியால் தூயபாடல் தொடங்கினர் செய்து கொண்டு - மாண்புடனே தூயபாடல்களைத் தொடங்கிப் பாடிக்கொண்டு, ஏயவாறு இருந்தார் - தம்மிச்சை வழியே இருந்தனர்; அந்த எல்லைவாய் - அப்பொழுது.

பயனைப் பிறரும் பெறுதற்பொருட்டு என்றுமாம். தொடங்கினர், முற்றெச்சம். ஏயவாறு என்பதற்கு இறைவர் பணித்தவாறு என்றுரைத்தலுமாம். (ந0)

பலருஞ் செய்த பனுவலு மாண்பொருண்
மலருஞ் செல்வமுஞ் சொல்லின் வளமையுங்
குலவுஞ் செய்யுட் குறிப்புமொத் தொன்றியே
தலைம யங்கிக் கிடந்தவத் தன்மையால்.

(இ - ள்.) பலரும் செய்த பனுவலும் - அப்புலவர் பலருஞ் செய்த பாட்டுக்கள் அனைத்தும், மலரும் மாண்பொருள் செல்வமும் - (உரை காண்போர் அறிவிற்கேற்றவாறு) விரியும் மாட்சிமையுடைய பொருள் விழுப்பமும், சொல்லின் வளமையும் - சொல்வளப்பமும், குலவும் செய்யுள் குறிப்பும் - செய்யுளிலே குறிப்பிற்றோன்றும் பொருளும், ஒத்து ஒன்றி - ஒரு நிகரவாகப் பொருந்துதலால், தலைமயங்கிக்கிடந்த - (வேறுபாடு அறியமுடியாது) தலைமயங்கிக் கிடந்தன; அத்தன்மையால் - அதனால்.

பனுவல் - பாட்டு. குறிப்பு - வியங்கியம். கிடந்த, அன்பெறாத பலவின்பால் முற்று. (நக)

வேறு பாடறி யாது வியந்துநீர்
கூறு பாட லிதுவென் றுங் கோதிலென்
தேறு பாட லிதுவென் றுஞ் செஞ்செவே*
மாறு பாடுகொண் டார்சங்க வாணரே.

(இ - ள்.) வேறுபாடு அறியாது - வேறுபாடு உணராமல், வியந்து - தம்முள் வியப்புற்று, நீர் கூறு பாடல் இது என்றும் - நீர் கூறிய பாடல் இதுதான் என்றும், கோதுஇல் என் தேறு பாடல் இது என்றும் - குற்றமில்லாத எனது தெளிந்த பாடல் இதுதான் என்றும், சங்கவாணர் செஞ்செவே மாறுபாடு கொண்டனர் - சங்கப்புலவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் நேரே மாறுபாடு கொண்டனர்.

செஞ்செவே - செவ்வையாக; நன்றாக. வாணர், மரூஉ. (நஉ)

மருளு மாறு மயக்கற வான்பொருள்
தெருளு மாறுஞ் செயவல்ல கள்வர்சொற்
பொருளு மாமது ரேசர் புலவர்முன்
அருளு நாவல ராய்வந்து தோன்றினார்.

(பா - ம்.) *செஞ்சவே

(இ - ள்.) மருளுமாறும் - மயங்குமாறும், மயக்குஅற வான் பொருள் தெருளுமாறும்-அம்மயக்கம் நீங்க உண்மைப் பொருள் தெளியுமாறும், செயவல்ல கள்வர்- செய்தற்கு வல்ல கள்வரும், சொல் பொருளும் ஆம் மதுரேசர் - சொல்லும் பொருளுமாம் மதுரேசருமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், புலவர் முன் அருளும் நாவலராய் வந்து தோன்றினர் - அப்புலவர்கள் முன் அருளுகின்ற ஒரு புலவராய் வந்து தோன்றினர்.

இறைவர் சொல்லும் பொருளுமாதலை,

"சொல்லை நம்பி பொருளாய் நின்ற நம்பி"

என நம்பியாரூரர் தேவாரத்துள் ஓதுதலான் அறிக. (கூஙு)

வந்த நாவலர் வந்திக்கு நாவலர்
சிந்தை யாகுலஞ் செய்ய மயக்குறும்
பந்த யாப்பைக் கொணர்கெனப் பாவலர்
எந்தை யீங்கிவை யென்றுமுன் னிட்டனர்.

(இ - ள்.) வந்த நாவலர் - அங்ஙனம் வந்த நாவலராகிய இறைவர், வந்திக்கும் நாவலர் சிந்தை ஆகுலம் செய்ய மயக்குறும் - தம்மை வணங்கும் புலவர்களின் மனம் வருந்த மயக்கும், பந்த யாப்பைக் கொணர்க என - தளையமைந்த செய்யுட்களைக் கொண்டு வருவீராக என்று கட்டளையிட, பாவலர் - அப்புலவர்கள், எந்தை - எமது தந்தையே, ஈங்கு இவை என்று முன் இட்டனர் - இங்குள இவையே என்று அவற்றைக் கொண்டுவந்து திருமுன் வைத்தனர்.

பந்தம் - தளை. யாப்பு - செய்யுள் என்னும் பொருட்டு. கொணர்கென, அகரந்தொகுத்தல். (கூச)

தூய சொல்லும் பொருளின் றொடர்ச்சியும்
ஆய நாவல ரவ்வவர் தம்முது
வாய பாடல் வகைதெரிந் தவ்வவர்க்
கேய வேயெடுத் தீந்தன ரென்பவே.

(இ - ள்.) தூயசொல்லும் பொருளின் தொடர்ச்சியும் ஆய நாவலர் - தூய சொல்லும் தொடர்ந்தபொருளுமாகிய அந்நாவலர் பெருமான், அவ்வவர்தம் முதுவாயபாடல் - அவ்வப்புலவர்களின் பொருள் முதிர்ச்சி வாய்ந்த பாடல்களின், வகை தெரிந்து - வேறுபாடுகளை அறிந்து, அவ்வவர்க்கு ஏயவே - அவ்வவர்க்கு மனம் பொருந்துமாறு, எடுத்து ஈந்தனர் - எடுத்து அளித்தனர்.

பொருளின் றொடர்ச்சி என்பதனைத் தொடர்ந்த பொருள் என மாறுக. சொல்லும் பொருளுமாம் என்பதற்கு மேல் எடுத்துக்காட்டினமை காண்க. இதற்குச் சொல்லின் தொடர்ச்சியும் பொருளின் றொடர்ச்சியும் ஆராய என்

றுரைப்பாருமுளர். முதுவாய பாடல் என்பதற்கு முதிர்ந்த வாயிடத்தவான பாடல் என்றுரைத்தலுமாம். என்ப, அசை. (௫௫)

வாங்கு சங்கப் புலவர் மனங்களித்
தீங்கு நீரெம ரோடு மொருத்தராய்
ஓங்கி வாழ்திரென் றொல்லெனத் தங்களைத்
தாங்கு செம்பொற் றவிசி லிருத்தினர்.

(இ - ள்.) வாங்கு சங்கப்புலவர் - அவற்றை வாங்கிய சங்கப்புலவர்கள், மனம் களித்து - மனமகிழ்ந்து, நீர் எமரோடும் ஒருத்தராய் ஈங்கு ஓங்கி வாழ்திர் என்று - நீர் எம்முடன் ஒருவராய் இங்கே சிறந்து வாழ்வீராக என்று கூறி, ஒல்லென - விரைந்து, தங்களைத் தாங்கு செம்பொன் தவிசில் இருத்தினர் - தங்களைத் தாங்குகின்ற சிவந்த பொன்னாலாகிய பலகையில் இருத்தினார்கள்.

ஒல்லென, விரைவுக் குறிப்பு. ஒல்லென இருத்தினர் என்க. (௫௬)

பொன்னின் பீடிகை யென்னும்பொன் னாரமேல்
துன்னு நாவலர் சூழ்மணி யாகவே
மன்னி னார்நடு நாயக மாமணி
என்ன வீற்றிருந் தார்மது ரேசரே.

(இ - ள்.) பொன்னின் பீடிகை என்னும் - பொற்பலகை என்னும், பொன் ஆரமேல் - பொன்னாரத்தில், துன்னும் நாவலர் சூழ் மணியாக மன்னினார் - பொருந்திய நாற்பத்தெண் புலவரும் சுற்றிலும் பதித்த மணிகளாக இருந்தனர், மதுரேசர் - சோமசுந்தரக்கடவுள், மாநடு நாயகம் மணி என்ன வீற்றிருந்தார் - பெருமை பொருந்திய நடுநாயகமணி என்னுமாறு வீற்றிருந்தனர்.

நாயகமணி - தலைமை மணி. (௫௭)

நதிய ணிந்தவர் தம்மொடு நாற்பத்தொன்
பதின்ம ரென்னப் படும்புல வோரெலாம்
முதிய வான்றமிழ் பின்னு முறைமுறை
மதிவி ளங்கத் தொடுத்தவண் வாழுநாள்.

(இ - ள்.) நதி அணிந்தவர் தம்மொடும் - கங்கையைத் தரித்த இறைவரோடும், நாற்பத்தொன்பதின்மர் என்னப்படும் புலவோரெலாம் - நாற்பத்தொன்பதின்மரென்று கூறப்படும் புலவர்களனைவரும், பின்னும் முதியவான் தமிழ் - மீண்டும் தொன்மையுஞ் சிறப்புமுடைய தமிழ்ப்பாக்களை, முறை முறை மதிவிளங்கத் தொடுத்து - முறை முறையாகக் கற்போர்க்கு அறிவு விளங்கத் தொடுத்து, அவண் வாழுநாள் - அங்கு வாழும்பொழுது.

தமிழ் என்றது தமிழ்ச் செய்யுட்களை யுணர்த்திற்று. முதிய என்றது தமிழுக்கு அடை. மதிவிளங்க என்பதற்குப் புலமைத்திறம் வெளிப்பட என்றுரைத்தலுமாம். (ௗ அ)

[கலிநிலைத்துறை]

வங்கிய சேகரன் வங்கிய சூடா மணிதன்னைப்
பொங்கிய தேசார் முடிபுனை வித்துப் புவிநல்கி
இங்கியல் பாச வினைப்பகை சாய விருந்தாங்கே
சங்கியல் வார்குழை யானடி யொன்றிய சார்புற்றான்.

(இ - ள்.) வங்கிய சேகரன் - வங்கிய சேகரபாண்டியன், வங்கிய சூடாமணி தன்னை - வங்கிய சூடாமணிக்கு, பொங்கியதேசு ஆர் முடி புனைவித்து - விளங்கிய ஒளி நிறைந்த முடி சூட்டி, புவிநல்கி - புவியாட்சியை அளித்து, இங்கு இயல்பாச வினைப்பகைசாய இருந்து - இம்மையில் அமைந்த வினைப்பாசம் என்னும் பகைமை கெட இருந்து, ஆங்கே சங்கு இயல்வார் குழையான் அடி ஒன்றிய சார்பு உற்றான் - மறுமையிற் சங்கினலமைந்த நீண்ட குழையினையுடைய சிவபெருமான் திருவடியிற் கலத்தலாகிய வீடுபேற்றை அடைந்தனன்.

வங்கிய சூடாமணிக்கு என நான்கனுருபாகத் திரிக்க. பாசவினை - வினைக் கயிறு;

"பாசமாம் வினைப் பற்றறுப்பான்"

என்னும் திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுளும் நோக்குக, சார்பு - முத்திநிலை என்னும் பொருட்டு. (ௗ க)

ஆகச் செய்யுள் உ௬௱ உ.

ஐம்பத்திரண்டாவது

தருமிக்குப் பொற்கிழியளித்த படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

சொற்குவை தேரும் பாவலர் மேவத் தொகுபீடம்
அற்குவை கண்டத் தண்ண லளித்த தறைந்தேமால்
தற்குவை தந்தா லுய்குவ லென்னுந் தருமிக்குப்
பொற்குவை நல்கும் வண்ண மெடுத்துப் புகல்கிற்பாம்.

(இ - ள்.) சொல்குவை தேரும் பாவலர் மேவ - சொற்கூட்டங்களை ஆராய்ந்து தெளியும் புலவர்கள் தங்க, தொகு பீடம் - சங்கப் பலகையை, அல் குவை கண்டத்து அண்ணல் - செறிந்த இருளையுடைய திருமிடற்றினையுடைய இறைவன், அளித்தது அறைந்தேம் - தந்தருளியதைக் கூறினேம்; தற்கு உவை தந்தால் உய்குவல் என்னும் தருமிக்கு - தனக்கு அந்தப் பொற்கிழியிலுள்ள காசுகளை அளித்தாற் பிழைப்பேன் என்று வேண்டுந் தருமிக்கு, பொன்குவை நல்கும் வண்ணம் எடுத்துப் புகல்கிற்பாம் - அப் பொற் காசுகளை ஈந்தருளிய திருவிளையாடலை இனி விதந்து கூறுவாம்.

சொற்குவை - பெயர் வினை இடை உரிகள் ஆகும் செஞ்சொல் ஆக்கச் சொல் குறிப்புச் சொல் என்பன. தொகுபீடம் - தொக்கிருக்கும் பீடம்; சங்கப் பலகை. ஆல், அசை. உவை, சுட்டிடைச் சொல் அடியாகப் பிறந்த பலவின்பாற் பெயர். (க)

மன்னவர் மன்னன் வங்கிய சூடா மணிமாறன்
தென்னவ ராகித் திகிரி யுருட்டுந் தென்கூடல்
முன்னவ ரன்னங் கண்டறி யாத முடிக்கேற்பப்*
பன்மலர் நல்கு நந்தனம் வைக்கும் பணிபூண்டான்.

(இ - ள்.) மன்னவர் மன்னன் வங்கிய சூடாமணி மாறன் - வேந்தர் வேந்தனாகிய வங்கிய சூடாமணி பாண்டியன், தென்னவராகித் திகிரி உருட்டும் - சுந்தர பாண்டியராய் ஆக்கினை சக்கரஞ் செலுத்திய, தென்கூடல் முன்னவர் - தென்றிசைக் கண்ணதாகிய நான்மாடக் கூடலில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளின், அன்னம் கண்டு அறியாத முடிக்கு ஏற்ப - பிரமனாகிய அன்னப்பறவை காணாத திருமுடிக்குப் பொருந்த, பல்மலர் நல்கும் - பல மலர்களைக்கொடுக்கும், நந்தனம் வைக்கும் பணிபூண்டான் - திருநந்தவனம் வைத்தலாகிய திருப்பணியை மேற்கொண்டான்.

* (பா - ம்.) முடிக்கேற்ற; முடிக்கேற.

தி. ப. 52 தருமிக்குப் பொற்கிழியளித்தது.

நந்தவனம் நந்தனம் என மரீஇயது; மகிழ்ச்சியைத் தரும் பூந்தோட்டம் என்பது பொருள். (உ)

மாதவி பாதிரி தாதகி கூவிள மந்தாரந்
தாதவிழ் மல்லிகை முல்லையி லஞ்சி தடங்கோங்கம்
வீதவழ் கொன்றை கரந்தைசெ ழுங்கர வீரந்தண்
போதவிழ் நந்தி செருந்திகு ருந்தம் புன்னாகம்.

(இ - ள்.) மாதவி பாதிரி தாதகி கூவிளம் மந்தாரம் - குருக்கத்தியும் பாதிரியும் ஆத்தியும் வில்வமும் மந்தாரமும், தாது அவிழ் மல்லிகை - மகரந்தத் தொடு மலர்ந்த மல்லிகையும், முல்லை இலஞ்சி தடம் கோங்கம் - முல்லையும் மகிழும் பெரிய கோங்கும், வீ தவழ் கொன்றை கரந்தை செழுங்கரவீரம் - வண்டுகள் மொய்க்கும் கொன்றையும் கரந்தையும் வளவிய அலரியும், தண்போது அவிழ் நந்தி செருந்தி குருந்தம் புன்னாகம் - தண்ணிய போது விரிந்த நந்தியாவட்டமும் செருந்தியும் குருந்தமும் புன்னாகமும். (ந)

முண்டக மென்கடி நீலமு தற்பல முப்போதும்
எண்டிசை யுங்கம ழும்படி நந்தன மெங்குந்தேன்
உண்டிசை வண்டு படிந்துமு ரன்றிட வுண்டாக்கி
வண்டியிர் சண்பக நந்தன முந்தனி வைத்தானால்.

(இ - ள்.) முண்டகம் மென்கடி நீலமுதல் பல - தாமரையும் மெல்லிய மணமுள்ள நீலோற்பலமுமாகிய இவை முதலிய பல மலரும், முப்போதும் எண் திசையும் கமழும்படி - மூன்றுகாலத்தும் எட்டுத் திக்குகளிலும் மணங்கமழுமாறு, நந்தனம் - திருநந்தவனத்தினை, எங்கும் தேன் படிந்து உண்டு வண்டு இசைமுரன்றிட - எங்கும் தேனிற்படிந்து அதனைப் பருகி வண்டுகள் இசைபாட, உண்டாக்கி - ஆக்குவித்து, வண்டு இயிர் சண்பக நந்தனமும் - வண்டுகள் ஒலிக்கும் சண்பக நந்தவனமும், தனிவைத்தான் - தனியே வைத்தான்.

முப்போது - காலை, நண்பகல், மாலை என்பன. கமழ என்பது கமழும்படி என வழக்கில் வந்தது. மகரந்தத்திற் படிந்து என்றுமாம். (ச)

பொய்த்திடு நுண்ணிடை மங்கல மங்கையர் பொன்பூண்டார்
ஒத்தெழு சண்பக மொய்த்தரு ரும்ப ருடைந்தெங்கும்
வைத்திடு நந்தன வாசம்வி ழுங்கி மணாங்கான்று
பைத்து மலர்ந்தன கண்டு மகிழ்ந்து பரித்தேரான்.

(இ - ள்.) பொய்த்திடு நுண் இடை மங்கல மங்கையர் - இளைத்த நுண்ணிய இடையினையுடைய மங்கலமகளிர், பொன் பூண்டார் ஒத்து - பொன்னணி பூண்டதை யொத்து, எழு சண்பகம் - மேலெழுந்த சண்பகங்கள், மொய்த்த அரும்பர் உடைந்து - நெருங்கிய அரும்புடைந்து, எங்கும் வைத்திடு நந்தனவாச

விழுங்கி - வேறெங்கும் வைத்த நந்தவனத்தின் மணத்தைத் தன்னுட்படுத்தி, மணம் கான்று - மணம்வீசி, பைத்து மலர்ந்தன - பசந்து மலர்ந்தன; பரித்தேரான் கண்டு மகிழ்ந்து - குதிரை பூட்டிய தேரையுடைய பாண்டியன் அதனைக்கண்டு மகிழ்ந்து.

புலப்படாமையின் பொய்யென்று கூறத்தக்க இடையென்பார். 'பொய்த்திடு நுண்ணிடை' என்றார். பூண்டார் என்னும் முற்று தொழில்மேனின்றது. அரும்பர், ஈற்றுப்போலி. அரும்பருடைந்து என்னுஞ் சினைவினை முதன்மேல் நின்றது. பைத்து, பசுமை யென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். (ரு)

செருக்கிய வண்டு விழாமலர் கொய்து தெரிந்தாய்ந்து
நெருக்கிய விண்டை நிரைத்தொடை தொங்க னெடுந்தாமம்
மருக்கிளர் கண்ணி தொடுத்தணி வித்து வணங்காரூர்
கருக்கிய கண்ணுத லார்திரு மேனி கவின்செய்தான்.

(இ - ள்.) செருக்கிய வண்டு விழாமலர் கொய்து தெரிந்து ஆய்ந்து - கள்ளுண்டு களித்த வண்டுகள் மோவாத மலர்களைக் கொய்து குற்றமில்லன தெரிந்து காம்பு முதலியன ஆய்ந்து, நெருக்கிய இண்டை நிரைத்தொடை தொங்கல் நெடுந்தாமம் - நெருங்கத்தொடுத்த இண்டையும் வரிசையாகிய தொடையும் தொங்கலும் நெடிய தாமமும், மருக்கிளர் கண்ணி தொடுத்து அணிவித்து - மணம் வீசும் கண்ணியும் ஆகிய பலவகை மாலைகளைத் தொடுத்து அணிவித்து, வணங்கார் ஊர் கருக்கிய கண்ணுதலார் திருமேனி கவின் செய்தான் - பகைவரின் திரிபுரத்தை எரித்து நீறாக்கிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருமேனியை அழகு செய்தான்.

இண்டை - தண்டவடிவமாகத் தொடுத்தமாலை; தொடை - சதுரமாகத் தொடுத்தமாலை; தாமம் - கோத்தமாலை; கண்ணி - வட்டவடிவமாகத் தொடுத்த மாலை. தொடை - தொடுக்கப்படுவது; மாலை. (சு)

அன்னவி யன்பொழின் மாமது ரேச ரடித்தாழ்வோன்
பொன்னவிர் சண்பக மாலைபு னைந்த புதுக்கோலம்
தன்னைவி யந்திவர் சண்பக சுந்தரர் தாமென்று
முன்னரி றைஞ்சின னிம்பம ணிந்த முடித்தென்னன்.

(இ - ள்.) அன்னவியன் பொழில் மாமதுரேசர் - அந்தப் பரந்த சோலை சூழ்ந்த மதுரையில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளின், அடித்தாழ்வோன் - அடியை வணங்குவோனாகிய, நிம்பம் அணிந்த முடித்தென்னன் - வேப்ப மலர் மாலை சூடிய முடியையுடைய அப்பாண்டியன், பொன் அவிர் சண்பகமாலை புனைந்த புதுக்கோலம் தன்னை வியந்து - பொன்போல விளங்கும் சண்பகமாலை அணிந்த புதிய கோலத்தைக் கண்டு வியப்புற்று, இவர் சண்பக சுந்தரர் என்று முன்னர் இறைஞ்சினன் - இவர் சண்பக சுந்தரர் என்று கூறித் திருமுன் வணங்கினன்.

அன்ன, அகரச் சுட்டின் றிரிபு. தாழ்வோனாகிய தென்னன் எனக் கூட்டுக. சண்பகசுந்தரர் என்று பெயர் கூறி வணங்கினன் என்க. (எ)

அன்னதோர் நாமம் பெற்றன ரின்று மணிக்கூடன்
முன்னவ ரந்தத் தாமம வர்க்கு முடிக்கேற்றும்
இன்னதோர் நீராற் சண்பக மாற னென்றேபேர்
மன்னிவி ளங்கினன் வங்கிய சூடா மணிதானும்.

(இ - ள்.) அணிக்கூடல் முன்னவர் - அழகிய கூடலில் எழுந்தருளிய முதல்வராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், இன்றும் அன்னது ஓர் நாமம் பெற்றனர் - இதுபோதும் அந்த ஒரு திருநாமத்தைப் பெற்றார்; அந்தத் தாமம் - அந்தச் சண்பக மாலைகளை, அவர் முடிக்கு ஏற்றும் இன்னதோர் நீரால் - அவரது திருமுடிக்கு ஏற்றும் இத்தன்மையால், வங்கிய சூடாமணியும் - வங்கிய சூடாமணி என்னும் பாண்டியனும், சண்பக மாறன் என்றே பேர் மன்னி விளங்கினன் - சண்பக பாண்டியன் எனப் பெயரெய்தி விளங்கினன்.

அன்னது, இன்னது என்பன சுட்டுத் திரிபுகள். ஓர், விகாரம். இறுதியி லுள்ள உம்மை எச்சவும்மை. (அ)

சண்பக மாறன் சண்பக சுந்தரர் தம்பாடே
நண்பக மாறு நன்பணி செய்யு நன்னாளிற்
பண்பகர் சொல்லார் தம்புடை மாரன் படுபோர்மூண்
டெண்பக வெய்வா னாகிய வந்தன் றிளவேனில்.

(இ - ள்.) சண்பகமாறன் - சண்பகபாண்டியன், சண்பக சுந்தரர் தம்பாடு - சண்பக சுந்தரரிடத்து, நண்பு அகம் மாறு நன்பணி செய்யும் நல்நாளில் - அன்பு உள்ளத்தினின்றும் நீங்காமல் நல்ல திருப்பணி செய்துவரும் நல்ல நாளில், பண் பகர் சொல்லார் தம்புடை - பண்ணும் புகழுஞ் சொல்லினையுடைய மகளிரிடத்து, மாரன் படுபோர் மூண்டு - மதவேள் மிக்க போர்த்தொழிலின் மூண்டு, எண்பக எய்வான் ஆகிய - அளவிறப்ப அம்புகளை எய்ய, இளவேனில் வந்தன்று - இள வேனிற்காலம் வந்தது.

நண்பு - நண்ணுதல் என்றுரைப்பாருமுளர். பண்பகர் சொல்லார் என்பதற் குப் பண்போலப் பகர்கின்ற சொல்லார் என்றும், கேட்போர் பண்ணென்று கூறுஞ் சொல்லினையுடையார் என்றும் உரைத்தலுமாம்; எண்பக என்பதற்கு நெஞ்சுபிளக்க என்றுரைத்தலும் ஆம். எய்வானாகிய, ஒருசொல்; செய்யிய வென்னும் வினையெச் சம். வந்தன்று, உடன்பாட்டு முற்று. (௯)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மனிதர்வெங் கோடை தீர்க்கும் வசந்தமென் காலும் வேறு
தனிதவி ரிளங்கால் வேண்டுஞ் சோலையுஞ் சோலை வேண்டும்
புனிதநீர்த் தடமும் வேறு புதுமல ரோடை வேண்டும்
பனிதரு மதியும் வேறு பான்மதி வேண்டுங் காலம்.

(இ - ள்.) (அவ்விளவேனில்) மனிதர் வெங்கோடை தீர்க்கும் வசந்த மென்காலும் - மக்களின் கொடிய வெப்பத்தைப் போக்கும் இளந்தென்றலும், துனிதவிர் வேறு இளங்கால் வேண்டும் - (தனது வெப்பத்தாலாகிய) துன்பத்தை நீக்கும் வேறு இளந்தென்றலை !விரும்பும், சோலையும் சோலை வேண்டும் - சோலையும் வேறு சோலையை விரும்பும், புனித நீர்த்தடமும் - தூயநீர் நிறைந்த தடாகமும், வேறு புதுமலர் ஓடைவேண்டும் - வேறு நாள் மலர் நிறைந்த நீரோடையை விரும்பும், பனிதரு மதியும் - மக்களுயிர்க்குத் தட்பந் தருஞ் சந்திரனும், வேறு பால் மதி வேண்டும் - வேறு வெள்ளிய சந்திரனை விரும்பும், காலம் - காலமாயிருந்தது.

மனிதர் வெங்கோடை தீர்க்கும் என்னும் அடையைச் சோலை முதலிய வற்றோடும் கூட்டி, வேண்டும் என்னும் பெயரெச்சம் நான்கனையும் காலம் என்பதனோடு தனித்தனி முடிக்க. மக்கள் வெப்பொழிக்கும் தண்ணிய பொருள்களும் தமக்கு வேறு தண்ணிய பொருள்களை விரும்புமெனக் கூறியது வெம்மை மிகுதியைக் குறிப்பாகத் தந்து நிற்றலால் இது குறிப்பு என்னும் குணவணியாகும். பெருங்காப்பியத்திற்குரிய பருவ வருணனை இது முதலிய செய்யுட்களாற் கூறப்படுகின்றது. (ம)

அண்டவான் றருமேற் சீறிச் சிவந்தெழுந் தாங்குத் தேமாத்
தண்டளி ரீன்று வானந் தைவர நிவந்த காசு
கொண்டிடை யழுத்திச் செய்த குழையணி மகளிர் போல
வண்டிறை கொள்ளப் பூத்து மலர்ந்தன செருந்தி யெல்லாம்.

(இ - ள்.) தேமா - மாமரங்கள், அண்டவான் தருமேல் சீறிச் சிவந்து எழுந்தாங்கு - வானின்கண் உள்ள சிறந்த கற்பகத் தருவின்மேற் சீறிச் சிவந்தெழுந்தாற்போல, தண் தளிர் ஈன்று - தண்ணிய செந்தளிர்களைத் தந்து, வானம் தைவர நிவந்த - வானுலகை யளாவ உயர்ந்தன; காசு கொண்டு இடை அழுத்திச் செய்த - நீலமணிகளைக்கொண்டு இடையிடையிற் பதித்துச் செய்த, குழை அணி மகளிர் போல - காதணியை அணிந்த பெண்கள்போல, செருந்தி எல்லாம் - செருந்திகள் அனைத்தும், வண்டு இறைகொள்ளப் பூத்து மலர்ந்தன - வண்டுகள் இடையிடை தங்கப் பூத்து மலர்ந்தன.

சிவத்தல் - வெகுளலும் செந்நிற முறுதலும் ஆம். புளிமா ஒன்றுளதாதலாற் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணந்தந்து 'தேமா' என்றார். தைவர — தடவ. நிவந்த, அன்பெறாத பலவின்பால் முற்று. செருந்திமலர் பொற்குழைபோன்றும், வண்டு நீலமணி போன்றும் விளங்கினவென்க. மாமரங்கள் இயல்பாகத் தளிர்த்து உயர்ந்தமையைத் தேவதருக்கள்மேற் சீறிச் சிவந்தெழுந்தாற்போல எனக் கற்பித்துக் கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்ற வுவமையணி; வானுலகுடன் சம்பந்தமில்லா திருக்கச் சம்பந்தம் கற்பித்து 'வானந் தைவர நிவந்த' எனக் கூறுதலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி; இவ்விரண்டும் விரவுதலால் இச்செய்யுள் கலவையணி. (கக)

செங்கதிர் மேனி யான்போ லவிழ்ந்தன செழும்ப லாசம்
மங்குலூர் செல்வன் போல மலர்ந்தன காஞ்சி திங்கட்
புங்கவன் போலப் பூத்த பூஞ்சினை மரவஞ் செங்கை
அங்கதி ராழி யான்போ லலர்ந்தன விரிந்த காயா.

(இ - ள்.) செழும்பலாசம் - வளவிய முண் முருக்குகள், செங்கதிர்மேனி யான்போல் அவிழ்ந்தன - செவ்வொளி பொருந்திய மேனியையுடைய சூரியனைப் போலச் செந்நிறமாக மலர்ந்தன; காஞ்சி - காஞ்சிமரங்கள், மங்குல் ஊர் செல்வன்போல மலர்ந்தன - முகிலை ஊர்தியாகக்கொண்டு ஊரும் இந்திரன்போலக் கருநிறமாக மலர்ந்தன; பூஞ்சினை மரவம் - பொலிவுள்ள கிளைகளையுடைய குங்கும மரங்கள், திங்கள் புங்கவன்போலப் பூத்த - சந்திரனைப்போல வெண்ணிறமாக மலர்ந்தன; விரிந்த காயா - விரிந்த காயாஞ்செடிகள், செங்கை அம் கதிர் ஆழியான் போல் அலர்ந்தன - சிவந்த கையில் அழகிய ஒளியையுடைய திகிரியையுடைய திருமால்போல நீலநிறமாக மலர்ந்தன.

மரவம் - வெண்கடம்புமாம். பூத்த, முற்று. உவமம் நான்கும் உருவு பற்றியன.

"ஒருகுழை யொருவன்போ லிணர்சேர்ந்த மராஅமும்
பருதியஞ் செல்வன்போ னனையூழ்த்த செருந்தியும்
மீனேற்றுக் கொடியோன்போன் மிஞிறார்க்குங் காஞ்சியும்
ஏனோன்போ னிறங்கிளர்பு கஞலிய ஞாழலும்
ஆனேற்றுக் கொடியோன்போ லெதிரிய இலவமும்"

என்னும் பாலைக்கலியடிகள் இங்கு நோக்கற்பாலன. இதனைப் பலவயிற்போலி யுவமை யணியின்பாற் படுத்தலுமாம். (கஉ)

தரைகிழித் தெழுநீர் வையைத் தடங்கரை யெக்க ரல்குல்
அரவமே கலைசூழ்ந் தென்ன வலர்ந்துதா துகுப்ப ஞாழல்
மரகதந் தழைத்து வெண்முத் தரும்பிப்பொன் மலர்ந்து வாங்குந்
திரைகடற் பவளக் காடு செய்வன கன்னிப் புன்னை.

(இ - ள்.) தரை கிழித்து எழு நீர் வையைத் தடங்கரை - தரையைக் கிழித்துச் செல்லா நின்ற நீரையுடைய வையையாற்றின் பெரிய கரையாகிய பெண், எக்கர் அல்குல் - மணல்மேடாகிய அல்குலில், அரவம் மேகலை சூழ்ந்தென்ன - ஒலியையுடைய மேகலையை அணிந்தாற்போலத் (தோன்றுமாறு), ஞாழல் அலர்ந்து தாது உகுப்ப - குங்குமமரங்கள் மலர்ந்து மகரந்தத்தைச் சிந்துவன; கன்னிப் புன்னை - இளமையாகிய புன்னைமரங்கள், மரகதம் தழைத்து - மரகதம்போலும் இலைகள் தழைத்து, வெண்முத்து அரும்பி - வெள்ளிய முத்துக்கள்போலும் மொகைகள் அரும்பி, பொன் மலர்ந்து - பொன்போலும் பூக்கள் மலர்ந்து, வாங்கும் திரை கடல் பவளக்காடு செய்வன - வளைந்த அலைதலையுடைய கடலிலுள்ள பவளக்காடு போலும் மகரந்தஞ் சிந்துவன.

எக்கரை அல்குலாக உருவகஞ்செய்து கரையைப் பெண்ணாக உருவகஞ் செய்யாமையால் இது வியனிலை யுருவகமும்; மரகதம், முத்து, பொன், பவளம் என்னும் உவமைகளால் முறையே இலை, அரும்பு, மலர், மகரந்தம் என்னும் பொருள்களை இலக்கணையாகக் கூறுதலால் உருவக வுயர்வு நவிற்சியணியும் ஆம். உகுப்ப, முற்று. திரைகடல், வினைத்தொகை. (கந)

ஊடினார் போல வெம்பி யிலையுதிர்ந் துயிரன் னாரைக்
கூடினார் போல வெங்குங் குழைவரத் தழைத்து நீங்கி
வாடினார் போலக் கண்ணீர் வாரமெய் பசந்து மையல்
நீடினா ரலர்போற் பூத்து நெருங்கின மரங்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) மரங்கள் எல்லாம் - மரங்கள்யாவும், ஊடினார்போல வெம்பி இலை உதிர்ந்து — ஊடிய மகளிர்போல வெம்பி இலையை உதிர்த்து, உயிர் அன்னாரைக் கூடினார்போல - உயிரையொத்த நாயகர்களைக் கூடிய மகளிர்போல, எங்கும் குழைவரத் தழைத்து - எவ்விடத்தும் குழைகள் தோன்றத் தழைத்து, நீங்கி வாடினார்போல - அத்தலைவரைப் பிரிந்து வாடுகின்ற மகளிர்போல, கண்ணீர்வார மெய்பசந்து - கண்ணீரொழுக உடல் பசந்து, மையல் நீடினார் அலர்போல் பூத்து நெருங்கின - காமமயக்கம் மிக்க மகளிரின் பழிச்சொல்போல பூக்கள் மலர்ந்து நெருங்கின.

ஊடினார் உளம் வெம்பி அணிகளைக் களைதல் போல எனவும்,கூடினார் உடல் குழையத் தழைத்தல்போல எனவும், நீங்கிவாடினார் விழிநீரொழுக மெய் பசலையுறுதல்போல எனவும் உவமைகளை விரித்துரைத்துக்கொள்க. குழைவரத் தழைத்து - குழையாக வளரும்படி தழைகொண்டு, உடல் குழையப் பூரித்து. கண்ணீர் - கண்களினின்று பெருகுநீர், தேனாகிய நீர். பசந்து - பசுமைகொண்டு, பசலை பூத்து. அலர் - மலர், பழிச்சொல். இது பலவயிற் போலியுவமையணி.(கச)

விழைதரு காத லார்தா மெலிவுற மெலிந்து நெஞ்சங்
குழைவுறக் குழைந்து நிற்குங் கோதிலாக் கற்பி னார்போல்
மழையறுங் கோடை * தீப்ப மரந்தலை வாட வாடித்
தழைவுறத் தழைத்து நின்ற தழீஇயபைங் கொடிக ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) விழைதரு காதலார் தாம் மெலிவுற மெலிந்து - தம்மால் விரும்பப்பட்ட காதலர் மெலியத் தாமும் மெலிந்து, நெஞ்சம் குழைவுறக் குழைந்து நிற்கும் - அவர் மனங் களிகூரத் தாமுங் களிகூர்ந்து நிற்கும், கோது இலாக் கற்பினார் போல் - குற்றமற்ற கற்புடைய மகளிர்போல, மழை அறும் கோடை தீப்ப - மழையற்ற கோடை தீத்தலால், மரம் தலைவாட-மரங்கள் தலைவாட, தழீஇய பைங்கொடிகள் எல்லாம் - அவற்றைச் சுற்றிய பசிய கொடிகள் யாவும், வாடி - தாமும் வாடி, தழைவுறத் தழைத்து நின்ற - அவைகள் தழைக்கத் தாமும் தழைத்து நின்றன.

(பா - ம்.) *மழைவறுங்கோடை.

கற்புடைய மகளிரும் காதலரும் ஈருடற்கோருயிர்போல் அன்பால் இயைந்து நிற்பராகலின் அவருள் ஒருவரெய்தும் இன்ப துன்பங்கள் ஏனையர்க்கும் எய்துமென்க;

''காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே மணிகலந் தாங்கிருவர்
ஆகத்து ளோருயிர் கண்டனம் யாமின்றி யாவையுமாம்
ஏகத் தொருவ னிரும்பொழி லம்பல வன்மலையில்
தோகைக்குந் தோன்றற்கு மொன்றாய் வருமின்பத் துன்பங்களே''

என்னும் திருக்கோவையார்ப்பாட்டு இங்கே சிந்திக்கற்பாலது. நின்ற, அன் சாரியை பெறாத பலவின்பால் முற்று. இது தொழிலுவமையணி. (௧௫)

சேட்டிகைத் தென்கா றள்ளத் தெண்மதுச் சிதறத் தும்பி
நீட்டிசை முரலச் சாயா நின்றுபூங் கொம்ப ராடல்
நாட்டியப் புலவ னூட்ட நகைமுகம் வெயர்வை சிந்தப்
பாட்டிசைத் தாடா நின்ற பாவைமார் போன்ற வன்றே.

(இ - ள்.) சேண் தென்திகைக் கால்தள்ள - நெடிய தென்றிசையினின்று வருந் தென்றற் காற்று தள்ளுதலால், தெண் மதுச் சிதற - தெளிந்த தேன் துளிக்க, தும்பி நீட்டிசை முரல - வண்டுகள் நெட்டிசைபாட, சாயா நின்று ஆடல் பூங்கொம்பர் - ஒசிந்து ஆடும் பூங்கொம்புகள், நாட்டியப் புலவன் ஆட்ட - கூத்து வல்லோன் ஆட்டுவிக்க, நகைமுகம் வெயர்வை சிந்த - ஒளிபொருந்திய முகத்தினின்றும் வியர்வை சிதற, பாட்டு இசைத்து ஆடாநின்ற பாவைமார் போன்ற - பாட்டுப்பாடி ஆடா நின்ற நாடக மகளிரை ஒத்தன.

திகை - திசை. கொம்பர், இறுதிப்போலி. கொம்பர் ஆடல் பாவைமார் ஆடல்போன்றன என மாற்றித் தொழிலுவமை யாக்கலுமாம். (௧௬)

மலர்ந்தசெவ் வந்திப் போதும் வகுளமு முதிர்ந்து வாடி
உலர்ந்துமொய்த் தளிதே னக்கக் கிடப்பன வுள்ள மிக்க
குலந்தரு நல்லோர் செல்வங் குன்றினுந் தம்பா லில்லென்
றலந்தவர்க் குயிரை மாறி யாயினுங் கொடுப்ப ரன்றே.

(இ - ள்.) மலர்ந்த செவ்வந்திப்போதும் வகுளமும் - விரிந்த செவ்வந்தி மலரும் மகிழம் பூவும், உதிர்ந்து வாடி உலர்ந்தும் - நிலத்தில் உதிர்ந்து வாடிப் புலர்ந்தும், அளிமொய்த்துத் தேன் நக்கக் கிடப்பன - வண்டுகள் மொய்த்துத் தேன் உண்ணக் கிடப்பனவாயின; உள்ளம் மிக்க - உள்ள மிகுதியையுடைய, குலம்தரு நல்லோர் - உயர்குடிப் பிறந்த நல்லோர்கள், செல்வம் குன்றினும் - செல்வஞ் சுருங்கிய விடத்தும், தம்பால் இல் என்று அலந்தவர்க்கு - தம்மிடத்து வந்து இல்லை என்று கூறி வருந்தியவர்க்கு, உயிரை மாறியாயினும் கொடுப்பர் அன்றே - தம்முயிரை மாறியாகிலும் கொடுப்பாரல்லவா.

உள்ள மிகுதி - மனவெழுச்சி; சுருங்கா உள்ளமுமாம்;

"உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு"

என்னும் திருக்குறளும்,

"வளன் வலியுறுக்கும் உளமிலாளர்"

என்னும் புறப்பாட்டடியும் இங்கு நோக்கற் பாலன. பூக்கள் உலர்ந்து கிடந்தும் அளிதேன் நக்கக்கிடக்கின்றன என்னும் பொருளை நல்லோர் செல்வங் குன்றினும் அலந்தவர்க்கு உயிரை மாறியாயினும் கொடுப்பர் என்னும் பொருளாற் சாதித்த லின் இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. (கஎ)

நாறிய தண்ணந் தேமா நறுந்தளிர் கோதிக் கூவி
ஊறிய காமப் பேட்டை யுருக்குவ குயின்மென் சேவல்
வீறிய செங்கோல் வேந்தன் வெளிப்படத் தேயங் காவல்
மாறிய வேந்தன் போல வொடுங்கின மயில்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) மென்குயில் சேவல் - மெல்லிய ஆண்குயில்கள், நாறியதண் அம் தேமா நறுந்தளிர் கோதி - தோற்றிய குளிர்ந்த அழகிய தேமாவின் நறிய தளிர்களைக்கோதி, காமம் ஊறிய பேட்டைக் கூவி உருக்குவ - காமமரும்பிய பேட்டினைக் கூவி உருக்குவன; வீறிய செங்கோல் வேந்தன் வெளிப்பட - பெருமிதமுடைய செங்கோலையுடைய பெருவேந்தன் தோன்ற, தேயம் காவல் மாறிய வேந்தன்போல - நாடு காவல்மாறிய குறுநில மன்னன்போல, மயில்கள் எல்லாம் ஒடுங்கின - மயில்கள் யாவும் ஒடுங்கின.

இளவேனிற்காலத்தில் மாமரம் தளிர்த்தலும், குயில்கள் அதன்மீதிருந்து கூவி மகிழ்தலும், மயில்கள் கூவா தொடுங்கலும் இயல்பு. நறுந்தளிர் எனப் பின்வருதலின் நாறிய என்பதற்குத் தோன்றிய என்றுரைக்க. இளவேனிலைச் செங்கோல் வேந்தனாகக் கொள்க. நாடு காவல் மாறி யொடுங்கிய குறுநில மன்னன் என விரித்துக் கொள்க. (கஅ)

பொங்கரி னுழைந்து வாவி புகுந்துபங் கயந்து ழாவிப்
பைங்கடி மயிலை முல்லை மல்லிகைப் பந்தர் தாவிக்
கொங்கலர் மணங்கூட் டுண்டு குளிர்ந்துமெல் லென்று தென்றல்
அங்கங்கே கலைக டேரு மறிவன்போ லியங்கு மன்றே.

(இ - ள்.) தென்றல் - தென்றற் காற்று, அங்கு அங்கே கலைகள் தேரும் அறிவன் போல் - பல விடங்களிலுஞ் சென்று நூல்களை ஆராய்ந்தறியும் அறிவுடை மாணவன் போல, பொங்கரில் நுழைந்து - சோலையில் நுழைந்து, வாவி புகுந்து - தடாகத்திற் புகுந்து, பங்கயம் துழாவி - தாமரையை அளாவி, பைங்கடி மயிலை முல்லை மல்லிகைப் பந்தர்தாவி - பசிய மணமுள்ள இருவாட்சியும் முல்லையும் மல்லி

கையுமாகிய இவற்றின் பந்தரிலே தாவி, கொங்கு அலர் மணம் கூட்டுண்டு - மகரந்தத்தையுடைய மலர்களின் மணங்களைக் கவர்ந்து, குளிர்ந்து மெல்லென்று - குளிர்ந்து மெதுவாய், இயங்கும் - உலாவும்.

நன் மாணாக்கனொருவன் நல்லாசிரியர் பலருழையுஞ் சென்று அவர்கள் பால் நூற்பொருள் பலவும் உணர்ந்து நன்னடை வாய்ந்து சாந்த குணமுடையனாய் ஒழுகுதல் போலத் தென்றல் பல விடங்களினுஞ் சென்று தவழ்ந்து அங்கங்குள்ள குணங்களைக் கவர்ந்து தண்ணிதாய் மெத்தென்ற தன்மை வாய்ந்து உலாவும் எனத் தொழிலுவமங்கொள்க.

"அருடருங் கேள்வி யமையத் தேக்கப்
பற்பல ஆசான் பாங்குசெல் பவர்போல்
மூன்றுவகை யடுத்த தேன்றரு கொழுமலர்
கொழுதிப் பாடுங் குணச்சுரும் பினங்காள்"

என்று கல்லாடங் கூறுவது சிந்திக்கற்பாலது. பந்தர், ஈற்றுப்போலி. (கக)

தாமரை களாஞ்சி தாங்கத் தண்குயின் முழவ மேங்க
மாமரு தமருங் கிள்ளை மங்கல மியம்பத் தும்பி
காமர மிசைப்ப முள்வாய் கைதை*வா ளெடுப்ப வேனிற்
கோமகன் மகுடஞ் சூடி யிருப்பதக் குளிர்பூஞ் சோலை.

(இ - ள்.) தாமரை களாஞ்சி தாங்க - தாமரை காளாஞ்சி தாங்கவும், தண் குயில் முழவம் ஏங்க-குளிர்ந்த குயில் முழவம் ஒலிக்கவும், மாமருது அமரும் கிள்ளை - பெரிய மருதமரத்தில் இருக்குங் கிளி, மங்கலம் இயம்ப - மங்கலங் கூறவும், தும்பி காமரம் இசைப்ப - வண்டுகள் இசைப்பாட்டுப் பாடவும், முள்வாய் கைதை வாள் எடுப்ப - முட்களையுடைய தாழை வாளை ஏந்தவும், வேனில் கோமகன் மகுடம் சூடி இருப்பது - வேனிற்காலத்திற்குரிய மன்மதன் முடிசூடி வீற்றிருக்கப்பெறுவது, அக் குளிர் பூஞ்சோலை - அந்தத் தண்ணிய பூஞ்சோலை.

களாஞ்சி - காளாஞ்சி; தாம்பூலமெடுக்குங் கலம். தாமரை, குயில், கிளி, வண்டு, தாழை என்பவற்றை முறையே காளாஞ்சி யேந்துவார், முழவொலிப்பார், மங்கலங்கூறுவார், இசைபாடுவார், வாளெடுப்பார் ஆகவும், தாமரை மலர், குயிலொலி, கிளிமொழி, வண்டிசை, தாழைமடல் என்பவற்றை முறையே காளாஞ்சி, முழவு, மங்கல வாழ்த்து, இசைப்பாட்டு, வாள் ஆகவும் கொள்க. இங்கேகூறியவெல்லாம் ஓர் அரசற்கும் மன்மதனுக்கும் பொருந்துமாறு காண்க. வேனிற் கோமகன் என்பதற்கு வேனிலாகிய அரசன் என்றுரைப்பாரு முளர்.

"தண்டலை மயில்க ளாடத் தாமரை விளக்கந் தாங்கக்
கொண்டல்கள் முழவி னேங்கக் குவளைகண் விழித்து நோக்கத்
தெண்டிரை யெழினி காட்டத் தேம்பிழி மகர யாழின்
வண்டுக ளினிது பாட மருதம்வீற் றிருக்கு மாதோ

* (பா - ம்.) முள்வாய்க் கைதை.

என்னும் கம்பராமாயணப்பாட்டு இதனுடன் ஒருபுடை ஒத்து நோக்கற்பாலது. இச் செய்யுள் உருவகவுயர்வுநவிற்சி. (௨௰)

கலையினா னிறைந்த விந்து காந்தமண் டபத்துஞ் * செய்த
மலையினு மெழுது மாட மருங்கினு நெருங்கு சோலைத்
தலையினுங் கமல வாவித் தடத்தினுந் தண்முத் தார
முலையினு மன்றிக் கோடை முடிவிடங் காணார் மைந்தர். †

(இ - ள்.) மைந்தர் - ஆடவர்கள், கலையினால் நிறைந்த இந்துகாந்த மண்டபத்தும் - கலைகளால் நிறைந்த சந்திரகாந்தக் கல்லாலாகிய மண்டபத்திலும், செய்த மலையினும் - செய்குன்றிலும், எழுதும் மாடமருங்கினும் - சித்திரம் வரைந்த மாடத்திடத்தும், நெருங்கு சோலைத்தலையினும் - நெருங்கிய சோலையினிடத்தும், கமலவாவித்தடத்தினும் - தாமரையையுடைய பொய்கையினிடத்தும், தண்முத்து ஆரம்முலையினும் - குளிர்ந்த முத்தாரமணிந்த மகளிர் கொங்கைகளிலும், அன்றி - அல்லாமல், கோடைமுடிவு இடம் காணார் - வேனில் வெம்மையை ஆற்றும் இடம் வேறு காணார்.

கலை நிறைதல் இந்துவுக்கு அடை. இந்து காந்தம் - சந்திரனைக்கண்டு நீர் கக்கும் கல். எழுது மாடம் - சித்திர மண்டபம். சந்திரகாந்த மண்டபம் முதலிய இடங்களில் மகளிர் முலைத்தடத்தில் என்பது கருத்தாகக் கொள்க. (௨௧)

நிலந்தரு திருவி னுன்ற னிழன்மணி ‡ மாடக் கூடல்
வலந்தரு தடந்தோண் மைந்தர் வானமும் வீழும் போக
நலந்தரு மகளி ரோடு நாகநா டவர்தஞ் செல்வப்
பொலந்தரு வனைய காட்சிப் பூம்பொழி னுகர்வான் போவார்.

(இ - ள்.) நிலம்தரு திருவினுன்தன் - மாற்றாரது நிலத்தைத்தரும் போர்த்திருவினையுடைய வங்கிய சூடாமணி மாறனது, நிழல் மணிமாடக்கூடல் - ஒளியினையுடைய மணிகள் அழுத்திய மாடங்கள் நிறைந்த கூடலிலுள்ள, வலம் தருதடம் தோள்மைந்தர் — வெற்றியைத் தரும் பெரியதோள்களையுடைய காளையர், வானமும் வீழும் போக நலம்தரு மகளிரோடு - விண்ணவரும் விரும்பும் இன்ப நலத்தை அளிக்கும் மாதராருடன், நாகநாடவர்தம் செல்வப் பொலம்தரு அனைய காட்சி - அவ்வான நாட்டின் செல்வமிக்க பொன்மயமாகிய கற்பகச்சோலைபோன்ற தோற்றத்தையுடைய, பூம்பொழில் நுகர்வான் போவார் - பூஞ்சோலையின் இன்பத்தை நுகர்தற்குப் போவாராயினர்.

"நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன்"

என்னும் தொல்காப்பியப் பாயிரவடிக்கு நச்சினார்க்கினியர் கூறிய பொருள்காணற் பாலது; நிலந்தரு திருவினுன்ற எனப் பாடமோதி, 'மரக்கலத்தாலுமன்றி நில

---

* (பா - ம்.) காந்த மண்டபத்தில். † காணார் மாந்தர்.

‡ (பா - ம்.) திருவினுன்ற நிழன்வணி.

வுலகு தருஞ்செல்வத்தால் நிறைந்த' என்று பொருளுரைப்பாருமுளர். மாடக் கூடல் - நான்மாடக்கூடல் என்பது முதல் குறைந்து நின்றது என்றுமாம். விழும்- விரும்பும். நாகநாடு - விண்ணுலகம். நுகர்வான், வினையெச்சம். (௨௨)

வேறு

மாத்தாண் மதமா னெருத்தின் மடங்க லெனச்செல் வாரும்
பூத்தா ரொலிவாம் பரிமேற் புகர்மா வெனப்போ வாரும்
பாத்தார்*பரிதி யெனவாம் பரித்தே ருகைத்தூர் வாருந்
தேத்தா ருளர்வண் டலம்பச் சிலம்பி னடக்கின் றாரும்.

(இ - ள்.) மாத்தாள் மதமான் எருத்தில் - பெரியதாளையும் மதமயக்கத்தையுமுடைய யானையின் பிடரில், மடங்கல் எனச் செல்வாரும்-சிங்கத்தைப்போலச் செல்வாரும், பூத்தார் ஒலிவாம் பரிமேல் - அழகிய கிண்கிணிமாலை ஒலிக்கும் தாவுகின்ற குதிரைமேல், புகர்மா எனப் போவாரும் - புள்ளியையுடைய முகத்தையுடைய யானையைப்போலப் போவாரும், பாத்து ஆர் பரிதிஎன - (பன்னிரண்டாகப்) பகுக்கப்பட்டு நிறைந்த சூரியர்களைப்போல, வாம்பரித்தேர் உகைத்து ஊர்வாரும்-தாவுங்குதிரை பூட்டிய தேரினைத் தூண்டி நடத்துவாரும், தேம்தார் உளர் வண்டு அலம்பச் சிலம்பின் நடக்கின்றாரும் - தேன்நிறைந்த மாலையிலே கிண்டுகின்ற வண்டுகள் ஒலிக்க மலைபோல நடந்து செல்வாரும்.

யானைமீது சிங்கம் செல்வதுபோலவும், குதிரை மீது யானை போவதுபோலவும், மலை நடப்பது போலவும் என இல்பொருளுவமையாக்கலுமாம். ஆதித்தர் பன்னிருவராகலின் 'பாத்தார்' என்றார். தேன் தேம் எனத் திரிந்தது. செல்வாரும் போவாரும் ஊர்வாரும் நடக்கின்றாரும் ஆகிய ஆடவரும் என உ௫ - ம் செய்யுளோடு இயைக்க. (௨௩)

நீலப் பிடிமேற் பிடிபோ னெறிக்கொள் வாருந் தரள
மாலைச் சிவிகை மிசைவெண் மலரா ளெனச்செல் வாரும்
ஆலைக் கரும்பன் றுணைபோ லணித்தார்ப் பரியூர் வாருங்
கோலத் தடக்கை பற்றிக் கொழுந ருடன்போ வாரும்.

(இ - ள்.) நீலப்பிடிமேல் பிடிபோல் நெறிக்கொள்வாரும் - கரிய பெண் யானை மீது பெண்யானைபோலச் செல்வாரும், தரளமாலைச் சிவிகைமிசை வெண்மலராள் எனச் செல்வாரும் - முத்துமாலைகள் தூக்கிய பல்லக்கின்மேல் வெண்டாமரையாளாகிய கலைமகள்போலச் செல்வாரும், ஆலைக்கரும்பன் துணைபோல் - ஆலையில் அமையுங் கருப்பு வில்லையுடைய மதவேளின் வாழ்க்கைத்துணையாகிய இரதிதேவியைப்போல, அணித்தார்ப் பரிஊர்வாரும் - அழகிய கிண்கிணி மாலையையணிந்த குதிரைமேற் செல்வாரும், கோலத்தடக்கைபற்றி - (கொழுநர்களின்)

* (பா - ம்.) பார்த்தார்.

அழகிய பெரிய கையைப் பிடித்து, கொழுநருடன் போவாரும்-அவருடன் நடந்து செல்வாரும்.

நெறிக்கொள்வாரும் செல்வாரும் ஊர்வாரும் போவாரும் ஆகிய படையன்ன மகளிரும் எனவருஞ் செய்யுளோடு இயைக்க. (உச)

சுரும்புக் கமழ்தேங் கண்ணித் தொடுபைங் கழலா டவருங்
கருப்புச் சிலைமன் னவனாற் கருவிப் படையன் னவரும்
விருப்புற் றெறிநீர் வையை வெள்ளைத் தரளந் தெள்ளிப்
பொருப்பிற் குவிக்கும் புளினம் புறஞ்சூழ் சோலை புகுவார்.

(இ - ள்.) சுரும்பு கமழ்தேம் கண்ணி - வண்டு மொய்த்த மணங்கமழும் தேன் நிறைந்த மாலையையணிந்த, பைங்கழல் தொடு ஆடவரும் - பசிய வீரக்கழல் அணிந்த ஆடவர்களும், கருப்புச்சிலை மன்னவன் - கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதனது, நால் கருவிப்படை அன்னவரும் - நான்கு வகைப்பட்ட படைகளைப்போன் மகளிரும், விருப்புற்று - விரும்பி, எறிநீர் வையை-எற்றுகின்ற நீர் நிறைந்த வையையாறு, தரளம் தெள்ளி வெள்ளைப் பொருப்பில் குவிக்கும் — முத்துக்களைக் கொழித்து வெள்ளைமலைபோலக் குவிக்கின்ற, புளினம் புறம் சூழ் சோலை புகுவர் — மணற்குன்றுகள் புறஞ்சூழ்ந்த சோலைகளிற் புகுவாராயினர்.

சுரும்பு, கரும்பு என்பன வலித்தல் பெற்றன; கருவிப்படை, கருவியாகிய படை; இருபெயரொட்டு. (உரு)

கூந்தற் பிடியும் பரியு மூர்வார் கொழுநர் தடந்தோள்
ஏந்தச் சயமா தென்னத் தழுவா விழிந்து பொழில்வாய்ப்
பூந்தொத் தலர்பொற் கொடிதா துகுமா றென்னப் புனைந்த
சாந்தக் கலவை யுகப்போய் வனமங் கையர்போற் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) கூந்தல் பிடியும் பரியும் ஊர்வார் - புறமயிரையுடைய பெண் யானைகளிலும் குதிரைகளிலும் ஏறிச்சென்ற மகளிர், கொழுநர் தடம்தோள் ஏந்த — தத்தம் கொழுநர்கள் பெரியதோளால் ஏந்த, சயமாது என்னத் தழுவா இழிந்து - வெற்றிமகளைப் போலத் தழுவி இறங்கி, பொழில்வாய் - சோலையினிடத்து, பூந்தொத்து அலர் பொற்கொடி தாது உகுமாறு என்ன — பூங்கொத்துக்கள் அலர்ந்த பொன்போன்ற கொடியினின்றும் மகரந்தஞ் சிந்துதல்போல, புனைந்த சாந்தக் கலவை உக — அணிந்த கலவைச்சந்தனம் உலர்ந்து சிந்த, போய் - சென்று, வனமங்கையர்போல் சார்ந்தார் - வனத்தில் வாழுந் தெய்வமகளிரைப் போல அடைந்தனர்.

கொழுநரின் தோளைத் தழுவினமையால் அத்தோள்மீது இருக்கும் விசய இலக்குமிபோல் விளங்கின ரென்க. ஊர்வார் தழுவா இழிந்து உகப்போய்ச் சார்ந்தார் என வினைமுடிக்க. (உசா)

ஏமா சலமென் முலையார் நடைபோ லவியமே யென்னப்
பூமா தவிசேர் வாருங் புன்னை நிழல்சேர் வாருந்
தேமா நிழல்சேர் வாருஞ் செருந்தி நிழல்சேர் வாருங்
காமா யுதசா லைகள்போற் கைதை நிழல்சேர் வாரும்.

(இ - ள்.) ஏம அசலம் என் முலையார் - பொன்மலையென்று கூறத்தக்க கொங்கையையுடைய மகளிர், நடை ஓவியம் என்ன பூமாதவி சேர்வாரும் - நடக்கும் பதுமைபோலச் சென்று பூக்கள் நிறைந்த குருக்கத்தி நிழலை அடைவாரும், புன்னை நிழல் சேர்வாரும் - புன்னைமரத்தின் நிழலை அடைவாரும், தேமா நிழல் சேர்வாரும் - தேமாவின் நிழலை அடைவாரும், செருந்திநிழல் சேர்வாரும் - செருந்தியின் நிழலை அடைவாரும், காம ஆயுத சாலைகள்போல் - மதவேளின் படைச் சாலைகள் போல் (மலர்ந்த), கைதை நிழல் சேர்வாரும் - தாழையின் நிழலை அடைவாரும் (ஆயினர்).

ஏமாசலம், காமாயுதம் என்பன வடமொழித் தீர்க்கசந்தி. போல் என இயல்பாகப் பாடமோதி, போலுங் கைதை எனப் பொருளுரைத்தல் சிறப்பு. ஆயினர் என ஒருசொல் வருவித்து முடிக்க. (உள)

கோடும் பிறைவா ணுதலார் குழலைக் கருவிக் காரென்
றாடுந் தோகை யவர்கண் ணோக்கிக் கணையென் றஞ்சி
ஓடுங் கொடியி னன்னா ருருமாந் தளிரென் றயில்வான்
நாடுங் குயிலன் னவர்பண் ணிசைகேட் டொதுங்கி நாணும்.

(இ - ள்.) கோடும்பிறைவாள் நுதலார் குழலை - வளைந்த பிறைபோன்ற ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய மகளிரது கூந்தலை, கருவிக்கார் என்று ஆடும்தோகை - மின்னுமுதலிய தொகுதியையுடைய முகில் என்று கருதி ஆடுகின்ற மயில்கள், அவர் கண் நோக்கிக் கணை என்று அஞ்சி ஓடும் - அவர் கண்களைக் கண்டு அம்பென்று கருதி அஞ்சி ஓடாநிற்கும்; கொடியின் அன்னார் உருமாந்தளிர் என்று அயில்வான் நாடும் குயில் - கொடிபோன்ற அம்மகளிரின் உருவத்தை மாந்தளிரென்று கருதிக் கோதி உண்ணச் செல்லுங் குயில்கள், அன்னவர்பண் இசைகேட்டு ஒதுங்கி நாணும் - அவர் பாடும் பண்ணொலியைக் கேட்டு நாணிச் செல்லாநிற்கும்.

கருவி - தொகுதி. களிப்பால் ஆடும் என்க. கொடியின், சாரியை நிற்ப உருபு தொக்கது. அயில்வான், வினையெச்சம். நாணி ஒதுங்கும் என மாறுக. நாணுதல் தம் அறியாமையை உணர்ந்து வெள்குதலும், இசைக்குத் தோற்று நாணலும் ஆம். கூந்தலை மேகம் எனவும் கண்ணை அம்பெனவும் மயிலும், உருவை மாந்தளிரெனக் குயிலும் மயங்கினவெனக் கூறுதலால் இது மயக்கவணி. (உஅ)

நீடுந் தரங்க மிரங்கு நிறைநீர் நிலையே யன்றிப்
பாடுஞ் சுரும்புண் கழுநீர் பைந்தாட் குமுதம் பதுமங்
கோடும் பூத்த வென்னக் கொடியே ரிடையார் குழையுந்
தோடுங் கிடந்த வதனத் தொகையாற் பொலிவ சோலை.

(இ - ள்.) நீடும் தரங்கம் இரங்கும் நிறை நீர் நிலையே அன்றி - நீண்ட அலைகள் ஒலிக்கும் நிறைந்த ஓடைகளே அல்லாமல், பாடும் சுரும்பு உண் கழுநீர் பைந்தாள் குமுதம் பதுமம் - இசைபாடும் வண்டுகள் மது உண்ணும் குவளையையும் பசிய தாளையுடைய ஆம்பலையும் தாமரையையும், கோடும் பூத்த என்ன - பூங்கொம்புகளும் பூத்தனபோல, கொடி எர் இடையார் குழையும் தோடும் கிடந்த வதனத் தொகையால் - கொடி போன்ற அழகிய இடையையுடைய மகளிரின் குண்டலமும் தோடும் பொருந்திய முகங்களின் தொகுதியால், சோலை பொலிவ - சோலைகள் விளங்காநின்றன.

நீரிற் பூத்தற்குரிய குவளை ஆம்பல் தாமரை என்பன கோட்டிற் பூத்தாற் போல மகளிருடைய கண் வாய் முகம் என்பன விளங்கின வென்க. குவளை முதலிய வற்றைக்கோடு பூத்தவென்ன என்றது இல்பொருளுவமை. (உக)

பிடிக ளென்ன நடந்தா ருடன்போய்க் கொழுநர் பெருந்தண்
கொடிகண் மிடைந்த வில்லி லியக்கர் போலக் குறுகிக்
கடிகொள் பனிநீர் தெளித்து வேடை தணித்துங் கன்றும்
அடிகள் பிடித்துஞ் சேடி யவர்கைக் குதவி யாவார்.

(இ - ள்.) கொழுநர் - கணவர்கள், பிடிகள் என்ன நடந்தாருடன் போய் - பெண் யானைகள் போல நடந்த மகளிருடன் சென்று, பெருந்தண் கொடிகள் மிடைந்த இல்லில் - பெரிய குளிர்ந்த கொடிகள் மிடைந்த இல்லின்கண், இயக்கர் போலக் குறுகி - இயக்கர்கள் போலச் சார்ந்து, கடி கொள் பனிநீர் தெளித்து வேடைதணித்தும் - மணங்கொண்ட பனிநீரைத்தெளித்து வெம்மையை ஆற்றியும், கன்றும் அடிகள் பிடித்தும் — நடத்தலாற் கன்றிய அவர்கள் அடிகளைப் பிடித்தும், சேடியர்கைக்கு உதவியாவார் - தோழியர்களின் கைகளுக்கு உதவி புரிவாராவர்.

கொடிகள் மிடைந்தஇல் - இல்போன்று கொடி மிடைந்த இடம்: லதாக் கிருஹம். சேடியர் செய்யும் பணியைத் தாம் செய்தலால் அவர் கைக்குதவியாவார் என்றனர். (நட)

மைவார் தடங்கண் மடவார் வளைப்பார் கொம்பின் மலரைக்
கொய்வார் குமிழ்மோந் துயிர்ப்பார் குழையுஞ் செவியுங் குழலும்
பெய்வார் மகிழ்ச்சி செய்வார் பேரா மையல் கூர
எய்வார் கணைபோற் றைப்பக் கொழுநர் மார்பத் தெறிவார்.

(இ - ள்.) மைவார்தடம் கண்மடவார் - மைதீட்டிய நீண்டபெரிய கண்களையுடையமகளிர், வளைப்பார் கொம்பின் மலரைக்கொய்வார் - கொம்புகளை வளைத்து அவற்றின் மலர்களைக் கொய்து, குமிழ் மோந்து உயிர்ப்பார் - குமிழம்பூப்போன்ற மூக்கில் மோந்து உயிர்த்து, குழையும் செவியும் குழலும் பெய்வார் - குழைகளிலும் காதுகளிலும் கூந்தலிலும் அணிந்து, மகிழ்ச்சி செய்வார் - (நாயகர்களுக்கு) மகிழ்ச்சியை விளைப்பார்கள்; பேரா மையல் கூர - நீங்காத காமமயக்கம் மிக, எய்

வார் கணைபோல் தைப்ப '- (மன்மதன்) எய்யும் நீண்ட கணைபோலப் பாயுமாறு, கொழுநர் மார்பத்து எறிவார் - அவற்றைக் கணவர் மார்பில் எறிவார்கள்.

வளைப்பார் முதலியவற்றை எச்சமாக்காது தனித்தனி முடித்தலுமாம். குமிழ் - குமிழம் பூப்போலும் மூக்கு. (௩௧)

முத்தேர் நகையார் வளைப்ப முகைவிண் டலர்பூங் கொம்பர்ப்
புத்தேள் வண்டும் பெடையும் புலம்பிக் குழலிற் புகுந்து
தெத்தே யெனப்பாண் செய்து தீந்தே னருந்துந் துணையோ
டொத்தே ழிசைபா டிக்க ளுண்ணும் பாண ரொத்தே.

(இ - ள்.) முத்து ஏர் நகையார் வளைப்ப - முத்துப்போன்ற அழகிய பற்களையுடைய மகளிர் கொம்புகளை வளைக்க, முகைவிண்டு அலர் பூங்கொம்பர் - அரும்புகள் நெகிழ்ந்து மலர்ந்த அப்பூங் கொம்புகளிலுள்ள, புத்தேள் வண்டும் - புதிய ஆண் வண்டுகளும், பெடையும் - பெண் வண்டுகளும், புலம்பி - ஒலித்து, குழலில் புகுந்து - அவர் கூந்தலிற் புகுந்து, தெத்தே எனப் பாண்செய்து - தெத்தே என்று இசைபாடி, துணையோடு ஒத்து எழ் இசைபாடி - விறலியோடு சேர்ந்து எழிசைகளையும் பாடி, கள் உண்ணும் பாணர் ஒத்து - கள்ளினை அருந்தும் பாணர் போல, தீந்தேன் அருந்தும் - இனிய தேனைப் பருகும்.

கொம்பர், ஈற்றுப்போலி; வருஞ்செய்யுளிலும் இது. புத்தேள் - புதுமை என்னும் பொருட்டு. தெத்தே, அனுகரணம். துணையுடன் ஏழிசைபாடி அதற்குப் பரிசிலாகக் கள்ளினைப் பெற்றுண்ணும் பாணர்போல வண்டு பெடையுடன் பாண் செய்து தேனருந்தும் என்க. இது பரிவநத்தனையணி. (௩௨)

வேறு

இம்பர்வீ டளிக்குந் தெய்வ மகளிரே யென்பார் கூற்றம்
வம்பல மெய்யே போலும் வளைக்கையார் வளைப்பத் தாழ்ந்து
கம்பமுற் றடிப்பூச் சிந்தி மலர்முகங் கண்ணீர் சோரக்
கொம்பரும் பணிந்த வென்றா*லுலகியல் கூறற் பாற்றே.

(இ - ள்.) இம்பர் வீடு அளிக்கும் தெய்வம் - இந்நிலவுலகில் வீடு பேறு அளிக்கும் தெய்வம், மகளிரே என்பார் கூற்றம் - மகளிரே என்றுரைப் பாரது உரை, வம்பு அல மெய்யே போலும் - பொய்யல்ல மெய்யே போலும்; வளைக்கையார் வளைப்பத் தாழ்ந்து - வளையலணிந்த கையை யுடைய அம்மகளிர் வளைக்க வணங்கி, கம்ப முற்று - நடுங்கி, அடிப்பூச்சிந்தி - அவரடிகளில் மலர்களைச் சிதறி, மலர் முகம் கண்ணீர் வார - மலர் முகத்தினின்றும் கண்ணீரொழுக, கொம்பரும் பணிந்த என்றால் - கொம்புகளும் வழிபட்டன என்னின், உலகு இயல் கூறல்பாற்றே - உலகின் தன்மை கூறும் பகுதியையுடையதோ (அன்று என்றபடி).

(பா - ம்). * பணிந்த தென்றால்.

மகளிரே தெய்வம் என்பார் உலகாயதர்;

"ஊடுவ துணர்வதுற்ற கலவிமங் கையரை யுள்கி
வாடுவ தடியில் வீழ்ந்து வருந்துவ தருந்த வம்பின்
கூடுவ துணர்வு கெட்டுக் குணமெலாம் வேட்கை யேயாய்
நீடுவ தின்ப முத்தி யித்தினின் றோர்கண் முத்தர்"

என உலகாயதன் கூற்றாகச் சிவஞான சித்தியார்ப் பரபக்கத்துள் ஓதுதல் காண்க. மகளிர் வளைப்ப இயல்பாக நடுங்கி மலர் சிந்தித் தேன் சொரியும் கொம்பினை வேட்கையால் உடல் கம்பித்து அவரருளைப்பெற வேண்டி அடிகளில் மலர் தூவிக் கண்ணீருடன் வணங்குவனவாகக் கற்பித்தார். மலர் முகம் - மலரினிடம், மலர் போலும் முகம். கண்ணீர் - கள்ளாகிய நீர், விழி நீர். உலகியல் என்றது ஆடவர் ஒழுகுந்தன்மை. மெய்யே போலும் என்றது தற்குறிப்பு. (கூகூ)

மைக்கணா ளொருத்தி யெட்டா நிமிர்கொம்பை வளைக்குந் தோறுங்
கைக்குநேர் படாமை வாடுங் கடிமலர்க் கொடிபோ னிற்பத்
தைக்கும்பூங் கணைவே ளன்னா னொருமகன் றலைப்பட் டென்னை
எய்க்கின்றாய் தோண்மே லேறிப் பறியென வேந்தி நின்றான்.

(இ - ள்.) மைக்கணாள் ஒருத்தி-மைதீட்டிய கண்ணையுடைய ஒரு பெண், நிமிர் கொம்பை எட்டா வளைக்குந் தோறும் - உயர்ந்த கொம்பொன்றை எட்டிவளைக்குந் தோறும், கைக்கு நேர்படாமை - கைக்கு எட்டாமையால், வாடும் கடிமலர்க்கொடி போல் நிற்ப - வாட்டமுற்ற மணமுள்ள மலர்க்கொடி போலச் சோர்ந்து நிற்க, தைக்கும் பூங்கணை வேள் அன்னான் ஒரு மகன் தலைப்பட்டு - பாய்ந்துருவும் மலர்க் கணையையுடைய மன்மதன் போன்றானாகிய ஓர் ஆண் மகன் எதிர்ப்பட்டு, என்னை எய்க்கின்றாய் - என்னை வாடுகின்றாய், தோள்மேல் ஏறிப் பறி என - எனது தோளின் மேல் ஏறி மலர்களைக் கொய்வாயாக வென்று கூறி, ஏந்தி நின்றான் - அவளைத் தாங்கி நின்றான்.

நேர்படாமையின் என உருபு விரிக்க. யானிருக்க நீ இளைப்ப தென்னை என்றானென்க. இது கலவியைக் குறிப்பாலுணர்த்தலின் உதாரம் என்னும் குணவணியாகும். (கூசா)

தையலா ளொருத்தி யெட்டா மலர்க்கொம்பைத் தளிர்க்கை நீட்டி
ஐயநுண் மருங்கு னோவ வருந்தலு மாற்றாக் கேள்வன்
ஒய்யென விதுவு மென்னை யூடிய மகளி ரேயோ
கொய்யென வளைத்து நின்றான் கண்முத்தங் கொழிப்ப நின்றாள்.

(இ - ள்.) தையலாள் ஒருத்தி - ஒரு பெண், எட்டாமலர்க் கொம்பை - எட்டாத பூங்கொம்பொன்றை வளைக்க, தளிர்க்கை நீட்டி - தளிர்போன்ற தனது கையை நீட்டி, ஐயம் நுண்மருங்குல் நோவவருந்தலும் - (உண்டோ இல்லையோ என்னும்) ஐயம் விளைக்கும் நுண்ணிய இடை வருந்த வருந்தலும்,

ஆற்றுக்கேள்வன் - அதனைப் பொறுத அவள் கொழுநன், ஒய்யென - விரைந்து, இதுவும் என்னை ஊடிய மகளிரேயோ - என்னை இக்கொம்பும் பிணங்கிய மாத ரேயோ, கொய் என வளைத்து நின்றான் - பறிப்பாய் என்று கூறி அதனை வளைத்து நின்றனன்; கண் முத்தம் கொழிப்ப நின்றாள் - அவள் கண்களில் முத்துப்போல நீர் துளிக்க நின்றனள்.

வளைக்க என ஒரு சொல் வருவிக்க. ஒய்யென, விரைவுக் குறிப்பு. ஒய்யென வளைத்து நின்றான் என இயைக்க. கைக்கு அகப்படாது விலகி நிற்றலால் ஊடிய மகளிர் போலும் எனத் தலைவன் கூறிய தொடர்க்கு என்னுடன் ஊடிய மகளிர் போலும் எனக் கூறினானாகப்பொருள் கொண்டு, அவன் பரத்தையருடன் இன்பம் நுகர்ந்தானெனக் கருதிப் புலந்தழுதாள் என்க. இது தூரகாரிய வேதுவின்பாற் படும். (௬௫)

மைக்குழ லொருத்தி காதில் வட்டப்பொன் னோலை யூடே
திக்கய மனையான் கொய்த செருந்திப்பூச் செருகி நோக்கி
இக்குழை யழகி தென்றா னிடுவெங்கைக் * கிடுதி யென்னா
அக்குழை யோடும் வீசி யன்பனுக் கலக்கண் செய்தாள்.

(இ - ள்.) மைக்குழல் ஒருத்திகாதில் - கரிய கூந்தலை யுடைய ஒரு பெண் ணின் காதில், வட்டப்பொன் ஓலையூடு - வட்டமாகிய பொன்னாற் செய்த ஓலை யூடே, திக்கயம் அனையான் கொய்த செருந்திப் பூச்செருகி-திக்கு யானை போன்ற ஒருவன் தான் பறித்த செருந்தி மலரைச் செருகி, நோக்கி — அதனைப் பார்த்து, இக்குழை அழகிது என்றான் - இந்தக் குழையானது அழகாயுள்ளது எனக் கூறி னான், எங்கைக்கு இடு இடுதி என்னா - எமது தங்கைக்கு, இடுவாய் இடுவாய் என்று கூறி, அக்குழையோடும் வீசி - அந்தக் காதணியோடு மலரையும் எறிந்து, அன் பனுக்கு அலக்கண் செய்தாள் - (அவள்) அந்த அன்பனுக்குத் துன்பம் விளைத்தாள்.

தலைவன் ஆர்வ மிகுதியால் மலரைச் செருகி அழகிது என்று பாராட்டா நிற்க, அவன் தன்னால் விரும்பப்பட்ட பிறமகளிர்க்கு இக்கோலத்தைக் காட்டுதற் பொருட்டு இங்ஙனஞ் செய்தான் எனத்தலைவி உட்கொண்டு பிணங்கினாள் என்க;

"கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று"

என்னுங் குறள் இங்கு நோக்கற்பாலது. முதற்கண் ஊடியிருந்த தலைவியது ஊட லைத் தீர்த்தற்கு மலர் கொணர்ந்து செருகினான் என்றும், பரத்தையர்க்கு ஒப்பனை செய்த பயிற்சியால் இங்ஙனம் மலர் செருகினானெனக்கருதினள் என்றும் கோடலு மாம். திக் என்னும் வடசொல் திரியாது நின்றது. எங்கை என்றது பரத்தையை. இடு இடுதி என வெகுளியால் இருகாற் கூறினாள். (௬௬)

(பா - ம்.) * இடுமெங்கை.

மயிலிளம் பெடையன் னாளோர் மாதர்மாங் குடம்பை செல்லுங்
குயிலிளம் பெடைதன் னாவிச் சேவலைக் கூவ நோக்கி
அயிலிளங் களிறன் னானைக் கடைக்கணித் தளியுந் தேனும்
பயிலிளஞ் சோலை மாடோர் மாதவிப் பந்தர் சேர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) இளம்பெடை மயில் அன்னாள் ஓர் மாதர் - இளமை பொருந்திய பெண் மயில் போல்வாளாகிய ஒரு பெண், மாங்குடம்பை செல்லும் இளங்குயிற் பெடை - மாமரத்திலுள்ள தனது கூட்டின்கட்செல்லும் இளமையுடைய பெண் குயில், தன் ஆவிச்சேவலைக் கூவ-தன் உயிர்போன்ற ஆண்குயிலைக் கூவி அழைக்க, நோக்கி - அதனைக் கண்டு, அயில் இளங்களிறு அன்னானை - வேற்படை ஏந்திய மழயானை போன்ற தன் காதலனை, கடைக்கணித்து - கடைக்கண்ணால் நோக்கி, அளியும் தேனும் பயில் இளஞ்சோலை மாடு - ஆண் வண்டும் பெண் வண்டும் பயிலும் இளமரக்காவின் மருங்கு, ஓர் மாதவிப் பந்தர் சேர்ந்தாள் - ஒரு குருக்கத்திப் பந்தரை அடைந்தனள்.

குயிற்பேடை சேவலைக் கூவிக் குடம்பை சென்றதனை நோக்கிய வளவில் காதலனைக் கூடும் வேட்கை விஞ்சினமையின் தலைவற்குக் குறிப்பா னுணர்த்தி மாதவிப்பந்த ரெய்தினாளென்க. கடைக்கணித்தல் - கடைக்கண்ணாற் கலவிக் குறிப்புணர்த்தல். நாணம் மகளிர்க்கு இயல்பாய குணம் ஆகலின் வாயாற் கூறாளாயினாள். தன் ஆவி, ஆறும் வேற்றுமை ஒற்றுமைக் கிழமைப் பொருளில் வந்தது. கடைக்கணித்து, பெயரடியாகப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம். பந்தர், போலி. (௩௭)

பாசிழை யொருத்தி யாற்றுப் புலவியாள் பைந்தா ரான்முன்
பூசகில் வாசங் காலிற் போக்கியும் புனைபூண் காஞ்சி
ஓசையைச் செவியி லுய்த்துங் கலவியி னுருவந் தீட்டுந்
தூசினை யுடுத்தும் போர்த்துந் தூதுவிட் டவள்போ னின்றாள்.

(இ - ள்.) பாசிழை ஒருத்தி - பசிய அணிகளை யணிந்த ஒரு பெண், ஆற்றாப் புலவியாள் - பொறாத புலவியையுடையவளாய், பைந்தாரான்முன் - பசியமாலையை யணிந்த தலைவன் முன், பூசு அகில் வாசம் காலில் போக்கியும்-பூசிய அகிலின் மணத்தைக் காற்றின் வழிச் செலுத்தியும், புனைபூண் காஞ்சி ஓசையை - இடையில் அணிந்த காஞ்சி யென்னும் அணியின் ஒலியை, செவியில் உய்த்தும் - அவன் காதிற் புகச் செய்தும், கலவியின் உருவம் தீட்டும் தூசினை உடுத்தும் போர்த்தும் - கலவியின் வடிவங்களை எழுதிய ஆடையை உடுத்தும் போர்த்தும், தூதுவிட்டவள் போல் நின்றாள் - தூதனுப்பியவள்போல நின்றனள்.

பசுமை என்பதன் ஈறுகெட்டு முதல் நீண்டது. ஆற்றாப்புலவியாள் - தலைவனுடன் ஊடி நின்றவள் பின் அவ்வூடல் நீட்டிக்கப் பொறாதவளாய். காஞ்சி - இடையிலணியும் அணிவிசேடம்; எண்கோவையுடையது. கலவியினுருவம் - பற்குறி நகக்குறிகள் பாணிகொடு தட்டல், நற்கமிழ்து துய்த்தவல் களி நன்கெழ

அணைத்தல்' முதலியன. இச்செய்யுள் உதாரம் என்னும் குணவணி; தொழில் நுட்பமும் ஆம். (௩அ)

வாய்ந்தநாண் மலர்கொய் தீவான் மெய்யிலம் மலர்த்தேந் தாது
சாந்தமான் மதம்போற் சிந்திக் கிடப்பவோர் தையல் யாரைத்*
தோய்ந்தசாந் தென்று னுள்ளத் துன்னையுஞ் சுமந்து கொய்த
ஆய்ந்தசண் பகத்தா தென்று னெய்சொரி யழலி னின்றாள்.

(இ - ள்.) ஓர் தையல் - ஒரு பெண்ணானவள், வாய்ந்த நாள்மலர் கொய்து ஈவான் மெய்யில் - மணம் வாய்ந்த புதிய மலரைப் பறித்துக் கொடுக்குந் தலைவன் உடலில், அத்தேம் மலர்த்தாது - அத்தேன் நிறைந்த மலரின் மகரந்தம், சாந்தம் மான்மதம் போல் சிந்திக் கிடப்ப - சந்தனத்தோடு கலந்த கத்தூரி போலச் சிந்திக் கிடக்க (அதனைக் கண்டு), யாரைத் தோய்ந்த சாந்து என்றாள் - இஃது எந்த மாதரைக் கூடினமையா லமைந்த சாந்து என்றாள்; உள்ளத்து உன்னையும் சுமந்து கொய்த - (அவன்) உள்ளத்தின்கண் உன்னையுந் தாங்கிக்கொய்த, ஆய்ந்த சண்பகத்தாது என்றான் - ஆராய்ந்த சண்பக மலரின் மகரந்தம் என்று கூறினான். நெய்சொரி அழலின் நின்றாள் — (அது கேட்டலும்) நெய்சொரியப்பட்ட நெருப்பைப் போலச் சினமூண்டு நின்றாள்.

தோய்ந்த என்னும் பெயரெச்சம் காரணப்பொருட்டு. தலைவியின் பொருட்டே மலர் கொய்தலானும், சண்பக மலரின் நிறம் தலைவியின் மேனியையும் அதன் மணம் அவள் மணத்தையுங் காட்டி நிற்றலானும் தலைவியை அகத்தே நினைந்த வண்ணமாக நின்று மலர் கொய்தமையை 'உள்ளத்துன்னையுஞ் சுமந்து கொய்த' எனத் தலைவன் கூறினான்; நான் தனித்தன்றி நீயும் உடனிருக்க என்பது தோன்ற இங்ஙனம் கூறினான் என்க. இங்ஙனமாய எச்சவும்மையைப் பிறமகளிரையன்றி உன்னையும் சுமந்து என்னும் பொருட்டாகக் கொண்டு தலைவி வெகுண்டு நின்றாள் என்க. (௩௬)

பிணியவிழ் கோதை யாளோர் பேதைதன் பதிதன் னூடல்
தணியவந் தடியில் வீழத் தன்னிழ லனையான் சென்னி
மணியிடைக் கண்டு கங்கை மணாளனை யொப்பீ ரெம்மைப்
பணிவதென் னென்று நக்குப் பரிவுமேற் பரிவு செய்தாள்.

(இ - ள்.) பிணி அவிழ்கோதையாள் ஓர் பேதை - கட்டு அவிழ்ந்த மலர் மாலையை யணிந்தாளாகிய ஒரு பெண், தன் பதி தன் ஊடல் தணிய வந்து அடியில் வீழ - தனது நாயகன் தன் ஊடல் தணியுமாறு வந்து காலில் வீழ்ந்து வணங்க, தன் நிழல் அனையான் சென்னிமணி இடைக்கண்டு - தனது நிழலை அத்தலைவன் முடியிலுள்ள மணியின்கட் கண்டு, கங்கை மணாளனை ஒப்பீர் - (முடியில் ஒருத்தியை ஒளித்து வைத்திருப்பதால்) கங்கையின் நாயகனாகிய சிவபிரானைப்போல்வீரே,

(பா - ம்.) * தையலாரை.

எம்மைப் பணிவது என் என்று நக்கு - எம்மை வணங்குவது என் கருதி என்று கூறிச் சிரித்து, பரிவுமேல் பரிவு செய்தாள் - (தலைவனுக்குத்) துன்பத்தின் மேல் துன்பஞ் செய்தாள்.

மற்றொருத்தியைத் தலையிடை ஒளித்துவைத்திருக்கின்றீர் என்பாள் 'கங்கை மணாளனை யொப்பீர்' எனச் சுருங்கச் சொல்லல் என்னும் அணிதோன்றக் கூறினாள். வெகுளியால் 'எம்மை' என்றும், பணிவது சரவு என்பது தோன்றப் 'பணிவது என்' என்றும் கூறினாளென்க. முன்னிருந்த துன்பத்தின் மேலும் மிக்க துன்பம் விளைத்தனள் என்பார் 'பரிவுமேற் பரிவு செய்தாள்' என்றார். (சும)

மதுகைவா ளொருவ னங்கோர் மங்கைதன் வடிவைநோக்கிப்
பதுமமே யடிகை காந்தள் பயோதரங் கோங்குகாவிப்
புதுமலர் விழிவா யாம்பற் போதுநும் மூர லெப்போ
ததனைவாய் திறந்து காட்டிப் போமினென் றடுத்து நின்றான்.

(இ - ள்) மதுகைவாள் ஒருவன் அங்கு ஓர் மங்கை தன் வடிவை நோக்கி-வலியவாளையுடைய ஒரு ஆடவன் அங்கு ஒரு பெண்ணின் வடிவத்தை நோக்கி, அடி பதுமமே - (நுமது) பாதம் தாமரை மலரே, கை காந்தள் - கை காந்தள் மலரே, பயோதரம் கோங்கு - கொங்கை கோங்கின் அரும்பே, விழி காவிப்புது மலர் - விழி புதிய குவோற்பல மலரே, வாய் ஆம்பல் போது-வாய் ஆம்பல் மலரே, நும்மூரல் எப்போது - நுமதுபல் எந்த மலரோ (அறியேன்), அதனை வாய்திறந்து காட்டிப்போமின் என்று - அதனை வாய் திறந்து காண்பித்துப் போவீராக என்று கூறி, அடுத்து நின்றான் - நெருங்கி நின்றான்.

நினது புன்னகையாற் றலையளி செய்ய வேண்டுமென இரப்பான் 'மூரல் எப்போது அதனை வாய்திறந்து காட்டுக' என வேறொரு நாற்றாற் கூறினான். நும் என்றும் போமின் என்றும் பன்மையாற் கூறினது தன் எளிமை தோன்ற அவளை உயர்த்துச் சொல்லியவாறு. இது வஞ்ச நவிற்சியணி. (சுக)

விடைத்தனி யேறன் னானோர் விடலையோர் வேற்க ணாண்முன்
கிடைத்துநும் மிடத்தெ னெஞ்சங் கெட்டுவந் தொளித்த தல்குற்
றடத்திடை யொளித்த தேயோ தனத்திடை யொளித்த தோபூம்
படத்தினைத் திறந்து காட்டிப் போகெனப் பற்றிச் சென்றான்.

(இ - ள்.) தனிவிடை ஏறு அன்னான் ஓர் விடலை - ஒப்பற்ற இடபவேறு போல்வானாகிய ஒரு விடன், ஓர் வேல்கணாள் முன் கிடைத்து - ஒரு வேல் போன்ற கண்ணையுடைய பெண்ணின் முன் சென்று, என் நெஞ்சம் கெட்டு வந்து நும்மிடத்து ஒளித்தது - என் மனம் (என்னினின்றும்) நீங்கி வந்து நும்பால் ஒளித்தது; அல்குல் தடத்திடை ஒளித்ததேயோ - அது அல்குலிடத்து ஒளித்ததோ, தனத்திடை ஒளித்ததோ - கொங்கையின் கண் ஒளித்ததோ, பூம்படத்தினைத் திறந்து காட்டிப்போக என-(அவற்றை மூடிய) அழகிய ஆடையைத் திறந்து

காட்டிப் போவாயாக வென்று கூறி. பற்றிச் சென்றான்-அவளைப் பின்றொடர்ந்து சென்றான்.

பூம்படம் - பூத்தொழிலமைந்த ஆடையுமாம். போக என்னும் வியங்கோள் ஈறுதொக்கது. பற்றி என்பதற்கு உடையைப் பற்றிக்கொண்டு என்றுரைத்தலு மாம். (சஉ)

மாந்தளி ரடியார் சாய்ப்ப வளைந்தபூஞ் சினைவண் டன்னார்
கூந்தலிற் கிடந்த செம்மற் கோதைமேல் வீழ்ந்த கற்பின்
ஏந்திழை யவரை நீத்துப் பலர்நுகர்ந் தெச்சி லாக்கும்
பூந்தொடி யவரைத் துய்க்கும் பேதையர் போன்ற தன்றே.

(இ - ள்.) மாந்தளிர் அடியார் சாய்ப்ப - மாந்தளிர் போன்ற அடிகளை யுடைய மகளிர் வளைத்தலால், வளைந்த பூஞ்சினை - வளைந்த மலர்க்கொம்பினின் றும், அன்னார் கூந்தலில் கிடந்த - அம்மகளிரின் குழலிற் றங்கிக்கிடந்த, செம்மல் கோதை மேல் வீழ்ந்த வண்டு - பழம் பூமாலையின் மேல் வீழ்ந்த வண்டு, கற்பின் ஏந்திழையவரை நீத்து - கற்பு நிறைந்த மனைக்கிழத்தியரை விடுத்து, பலர் நுகர்ந்து எச்சில் ஆக்கும் பூந்தொடியவரைத் துய்க்கும் - பலரும் நுகர்ந்து எச்சிலாக்கிய பொருட் பெண்டிரைத் துய்க்கும், பேதையர் போன்றது - அறிவிலிகளை ஒத்தது.

செம்மல் - பழம்பூ. சினையினின்றும் கோதை மேல் வீழ்ந்த வண்டு பேதை யர் போன்றது என முடிக்க. கொம்பிலுள்ள மலரைக் கற்புடை மகளிராகவும் கூந்தலிலுள்ள வாடிய மலரை விலை மாதராகவும் உவமைக் கேற்பப் பொருளையும் விரித்து ஒருவம வாசகந் தோன்றக் கூறினமையால் இஃது ஒருவயிற்போலி யுவ மையணி. அன்று, ஏ அசை. (சங)

கலிவிருத்தம்.

புல்லி மைந்தர் பொருள்கவர்ந் தாரென
வல்லி யன்ன மடந்தையர் கொய்தலின்
அல்லி நாண்மல ரற்றபின் கைப்பொருள்
இல்லி யென்ன விளைத்தன காவெலாம்.

(இ – ள்.) புல்லி - தழுவி, மைந்தர் பொருள் கவர்ந்தார் என - ஆட வர் பொருளைவிலைமாதர் கவர்ந்ததுபோல, வல்லி அன்ன மடந்தையர் கொய்தலின்- கொடி போன்ற மகளிர் பறித்தலினால், அல்லி நாள்மலர் அற்றபின் - அக விதழையுடைய புதிய மலர்கள் ஒழிந்த பின், கைப்பொருள் இல்லி என்ன - (அங் ஙனம் பரத்தையர்க்குக் கொடுத்தலால்) கைப்பொருள் அற்ற வறியன் போல, கா எலாம் இளைத்தன - சோலைகளெல்லாம் வறங்கூர்ந்தன.

கவர்ந்தார் என்பது தொழிலையுணர்த்திற்று. அல்லி - பூவின் அகவிதழ். இல்லி, இகரவிகுதி வினைமுதற் பொருள் குறித்தது. குலமகளிர்க்கு விலை மக

ளிரை உவமை கூறியது உவமை வழுவாயினும் பூக்கொய்தலிற் பெரிது முயன்றன‌ர் என்னும் குணமிக்குத் தோன்றுதலால் வழுவன் றென்க. (சச)

மையுண் கண்ணியர் மைந்தரோ டம்மலர்
கொய்யுஞ் செல்வ நுகர்ந்து கொழுங்கணும்
மெய்யுந் தோயிற் கொழுநரின் வேற்றுமை
செய்யும் பொய்கை திளைப்பச்சென் றாரரோ.

(இ - ள்.) மைஉண் கண்ணியர் - மையுண்ட கண்களை யுடைய அம்மகளிர், மைந்தரோடு - ஆடவரோடு, அம்மலர் கொய்யும் செல்வம் நுகர்ந்து - அப்பூக் கொய்யும் செல்வத்தைத் துய்த்து, தோயில் - கலந்தால், கொழுங்கணும் மெய்யும் - மதர்த்த கண்களையும் உடலையும், கொழுநரின் வேற்றுமை செய்யும் - கொழுநர் வேறுபடுத்துவதுபோல் வேறுபடுத்தும், பொய்கை திளைப்பச்சென்றார் - பொய்கையின்கண் நீராட்டயரச் சென்றனர்.

செல்வம் என்றது காமத்தை; சீவகசிந்தாமணியில் "வீணைச் செல்வம்" என்பதற்கு 'இசை நாடகம் காமத்தை விளைத்தலின் அவற்றாற் பிறக்கும் காமத்தை வீணைச் செல்வம் என்றார்' என நச்சினார்க்கினியர் உரைத்திருப்பது நோக்கற்பாலது. கொழுநரைத் தோய்தலால் உண்டாகும் வேறுபாடு பொய்கையிற் றிளைத்தலாலும் உண்டாகுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. அவ்வேறுபாடாவன - கண் சிவத்தல், இதழ் வெளுத்தல், கொங்கைமேற் சந்தனக்கோலம் அழிதல், உடம்பு அலசல் முதலியன. 'கொழுநரின் வேற்றுமை செய்யும் பொய்கை' என்றதும் அவர்கள் காமக் குறிப்புடன் திளைப்பச் சென்றன ரென்பதைக் குறித்தற் பொருட்டாம். அரோ, அசை. பெருங்காப் பியத்துட் புணர்ந்து கூறு தற்குரிய புனல் விளையாட்டு இச்செய்யுள் முதலாகக் கூறுகின்றார். (சரு)

அன்ன மன்னவ ராடுங் கயந்தலை
நன்னர் நீல நளினங் குமுதமென்
றின்ன வன்றி யெழின்முல்லை சண்பகம்
பொன்னங் கோங்கமும் பூத்தது போன்றதே.

(இ - ள்.) அன்னம் அன்னவர் ஆடும் கயந்தலை - அன்னம் போன்ற அம்மகளிர் நீர் விளையாடும் பொய்கையானது, நன்னர் நீலம் நளினம் குமுதம் என்று இன்ன அன்றி - நல்ல நீலோற்பலமும் தாமரையும் ஆம்பலுமென்று கூறப்படும் இம்மலர்களையே யன்றி, எழில்முல்லை சண்பகம் பொன்அம் கோங்கமும் - அழகிய முல்லையையும் சண்பகத்தையும் பொன்போன்ற அழகிய கோங்கினையும், பூத்தது போன்றது பூத்திருத்தலை - ஒத்தது.

இந்நூலாசிரியர் கயந்தலை என்பதனைக் கயமென்னும் பொருளிற் பலவிடத்தும் வழங்குவர். நன்னர், பண்புப்பெயர்; நல்பகுதி, நர் விகுதி. நீர் விளையாடப் புகுந்த மகளிர் பற்களும் உடலும் தனமும் பொய்கையிலே தோன்றுதலால்

அப்பொய்கை நீர்ப்பூவே யன்றிக் கொடிப்பூவும் கோட்டுப்பூவும் பூத்ததையொத்தது என்பார் 'இன்னவன்றி யெழின்முல்லை சண்பகம் பொன்னங் கோங்குமும் பூத்தது போன்றது' என்றார். கொடிப்பூமுல்லை, ஏனைய கோட்டுப்பூக்கள். முல்லை, சண்பகம், கோங்கு என்னும் உவமைகளால் முறையே பல், மேனி, தனம் என்னும் பொருள்களை இலக்கணையாகக் கூறுதலின் இஃது உருவகவுயர்வு நவிற்சியணி. (சசு)

[கலி நிலைத்துறை]

குரவ வோதியர் கயந்தலை குறுகுமுன் கயனும்
அரவு மாமையு * மலவனு மன்னமு மகன்ற
பருவ ரால்களு மிரிந்தன பகைஞர்மே லிட்டு
வருவ ரேலெதிர் நிற்பரோ வலியிழந் தவரே.

(இ - ள்.) குரவ ஓதியர் கயந்தலை குறுகுமுன் - குராமலரை யணிந்த கூந்தலையுடைய மகளிர் பொய்கையை அடையுமுன்பே, கயனும் அரவும் ஆமையும் அலவனும் அன்னமும் அகன்ற - சேல்மீனும் பாம்பும் யாமையும் ஞெண்டும் அன்னமும் அஞ்சி அகன்றன; பருவரால்களும் இரிந்தன - பெரிய வரால் மீன்களும் ஓடின : பகைஞர் மேலிட்டு வருவரேல் - பகைவர் மேலெழுந்து போருக்கு வருவரேல், வலி இழந்தவர் எதிர் நிற்பரோ - வலியற்றவர் எதிர்த்து நிற்பரோ (நில்லார் என்றபடி).

கயல் மகளிரின் கண்ணுக்கும், அரவு அல்குலுக்கும், ஆமை புறவடிக்கும், அலவன் முழந்தாளுக்கும், அன்னம் நடைக்கும், வரால் கணைக்காலுக்கும் அஞ்சி அகன்றொளித்தன என்றார். அகன்ற, அன்பெறாத பல வறிசொல். ஓகாரம் எதிர்மறை. குறுகுமுன் அகன்றன இரிந்தன என்பது விரைவுயர்வு நவிற்சி. முன்னர்க் கூறிய பொருளை முடித்தற்கு "பகைஞர் மேலிட்டு வருவரேல் எதிர் நிற்பரோ வலி யிழந்தவரே' என உலகியல்பை விதந்து கூறுவது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. (சஎ)

பண்ணெ னுஞ்சொலார் குடைதொறும் பன்மலர் வீழ்ந்த
தண்ணெ னுந்திரை யலைதொறு நிரைநிரை தாக்கல்
கண்ணு நீலமு முகங்களுங் கமலமும் வாயும்
வண்ண வாம்பலுந் தத்தமின் மலைவன வனைய.

(இ - ள்.) பண் எனும் சொலார் குடைதொறும் - பண் என்று கூறப்படும் சொல்லை யுடைய மகளிர் மூழ்குந்தோறும், பல் மலர் - பல மலர்கள், வீழ்ந்த தண்ணெனும் திரை அலைதொறும்-மேலெழுந்து வீழ்ந்த குளிர்ந்த அலைகள் அலைக்குந்தோறும், நிரை நிரை தாக்கல் - வரிசை வரிசையாக மோதுதல், கண்ணும்

(பா - ம்.) அரவும் யாமையும்.

நீலமும் - கண்களும் நீலோற்பல மலர்களும், முகங்களும் கமலமும் - முகங்களும் தாமரை மலர்களும், வாயும் வண்ண ஆம்பலும் - வாய்களும் அழகிய ஆம்பல் மலர்களும், தத்தமில் மலைவன அனைய - தங்கள் தங்களுக்குள்ளே போர் புரிதலை ஒத்தன.

மலர்கள் மகளிர் அவயவங்களோடு தாக்கல் மலைதலை யொத்தன வென்க. தொறும், தொழிற் பயில்வுப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். மலைவன, தொழிலை யுணர்த்தி நிற்று. (சஅ)

கூழை பாசியின் விரிந்திட மகிழ்ந்துநீர் குடையும்
மாழை யுண்கணார் கொங்கையு முகங்களு மருங்கர்
சூழ ரும்பொடு மலர்ந்தசெந் தாமரைத் தொகுதி
ஆழ்த ரங்கநீ ரிடைக்கிடந் தலைவன வனைய.

(இ - ள்.) கூழை பாசியின் விரிந்திட - கூந்தல் பாசியைப்போல விரிய, மகிழ்ந்து நீர் குடையும் - மகிழ்ந்து நீராடுகின்ற, மாழை உண்கணார் - மாவடுவின் பிளவு போன்ற மையுண்ட கண்களையுடைய மகளிரின், கொங்கையும் முகங்களும் - கொங்கைகளும் முகங்களும், ஆழ்தரங்கம் நீரிடைக் கிடந்து அலைவன - ஆழ்ந்த அலைகளையுடைய நீரின்கட் கிடந்து அசைவனவாகிய, மருங்கர்சூழ் அரும்பொடு - பக்கத்திற் சூழ்ந்த மொட்டுகளோடு, மலர்ந்த செந்தாமரைத் தொகுதி அனைய - மலர்ந்த செந்தாமரைக் கூட்டங்களை ஒத்தன.

அலைவனவாகிய அரும்பையும் மலரையும் ஒத்திருந்தன வென்க. கொங்கையும் முகங்களும் அசைதல் அரும்பொடு மலர்த்தொகுதி அலைதலை யொத்தன என ஒரு சொல் வருவித் துரைத்தலுமாம். மருங்கர், போலி. அலைவன, தொழிற் பெயர். (சகூ)

தூய நீர்குடைந் தேறுந்தன் றுணைவியைத் துணைவன்
வாயுங் கண்களும் வேறுற்ற வண்ணங்கண் டென்கண்
ஏய வின்னுயி ரனையவ ளெங்குளா ளென்றான்
காயும் வேற்கணாள் முலைகுளிப் பாட்டினாள் கண்ணீர்.

(இ - ள்) தூயநீர் குடைந்து ஏறும் தன் துணைவியை - தூயநீரில் மூழ்கிக் கரையேறுந் தனது தலைவியை, துணைவன் - தலைவன், வாயும் கண்களும் வேறுற்ற வண்ணம் கண்டு - அவள் வாயும் விழிகளும் வேறுபட்டிருக்குந் தன்மையைக் கண்டு (தன் தலைவி அல்லள் இவள் என்று கருதி), என்கண் ஏய இன் உயிர் அனையவள் எங்குளாள் என்றான் - என்னிடத்துப் பொருந்திய இனிய உயிர் போல்வாள் எங்கே உள்ளாள் என்று வினவினான்; காயும் வேல்கணாள் - (அதனைக் கேட்ட அவள்) கொல்லுலையிற் காயும் வேல்போலுஞ் சிவந்த கண்களையுடையளாய், கண்ணீர் முலை குளிப்பாட்டினாள் - கண்ணீரால் முலைகளைக் குளிப்பாட்டினாள்.

வாயுங் கண்களும் வேறுற்ற வண்ணம் - செந்நிறமுடைய வாய் வெண்ணிறமாகவும் வெண்ணிறமுடைய கண் செந்நிறமாகவும் மாறிய தன்மை. தலைவி

யின் வாயுங் கண்களும் இங்ஙனம் நிறம் மாறினமையாலே அவளை வேறு மாதாகக் கருதி 'என் உயிரனையவள் எங்குளாள்' என வினவினன்: அது கேட்ட தலைவி அவன் மற்றொருத்தியைத் தன் இன்னுயிரனையளாகக் கொண்டு வினவினன் எனக்கருதி வெருண்டு அழுதனள் என்க. காயும் - பகைவரைக் கொல்லும் என்றுமாம். காயும் வேற்கணாள் என்றது அவளது வெகுளியைக் குறித்தவாறு. கண்ணீரால் என உருபுவிரிக்க. மிக அழுதாள் என்பதனை வேறுவகையாற் கூறினர். (௩௰)

மங்கை நல்லவ ளொருத்திநீ ராடுவான் மகிழ்நன்
அங்கை பற்றின ளேகுவாளவன் குடைந்*தேறும்
பங்க யக்கணா ளொருத்தியைப் பார்த்தலுஞ் சீசீ†
எங்கை யெச்சினீ ராடலே னெனக்கரை நின்றாள்.

(இ - ள்.) மங்கை நல்லவள் ஒருத்தி - மங்கைப் பருவமுடைய ஒரு பெண் நீர் ஆடுவான் - நீராடுதற் பொருட்டு, மகிழ்நன் அம்கைபற்றினள் ஏகுவாள் - கொழுநனது அழகிய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு செல்கின்றவள், அவன் - அக்கொழுநன், குடைந்து ஏறும் பங்கயக்கணாள் ஒருத்தியைப் பார்த்தலும் - அங்கு நீராடிக் கரையேறும் தாமரை போன்ற கண்களையுடைய ஒரு பெண்ணைப் பார்த்த வளவில், சீசீ எங்கை எச்சில்நீர் ஆடலேன் என - சீச்சீ எனது தங்கையின் எச்சிலாகிய நீரில் யான் ஆடேன் என்றுகூறி, கரை நின்றாள் - கரையிலே நின்றனள்.

ஆடுவான், வானிறு வினையெச்சம். பற்றினள், முற்றெச்சம். ஏகுவாள், பெயர். சீசீ, இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. நீராடச் சென்ற இருவருள் தலைவன் தன் னெதிர்ப்பட்ட ஓர் மாதைப் பராக்காக நோக்க, அது கண்ட தலைவி இவன் இவள் காமக்கிழத்தியாகல் வேண்டும் அதனாலன்றோ உவந்து நோக்கினன் எனக் கருதி, அவள் ஆடிய நீரிலேதான் ஆடேனெனப்புலந்து நின்றாள் என்க. (௩௧)

வனைந்த பைங்கழ லான்புன லாடலின் மார்பின்
நனைந்த குங்குமத் தலையெறி நளினமொட் டழுந்தப்
புனைந்த கொங்கையால் வடுப்படப் பொறித்தவள் யாரென்
றினைந்த ழுங்கினா ணெய்சொரி யெரியென வொருத்தி.

(இ - ள்.) வனைந்த பைங் கழலான் - பசிய வீரக்கழலை யணிந்த ஒரு ஆடவன், புனல் ஆடலின் - நீராடுதலால், மார்பில் நனைந்த குங்குமத்து - அவனது மார்பின்கண் நனைந்துள்ள குங்குமக் குழம்பில், அலைஎறி நளினமொட்டு அழுந்த - அலைகளால் வீசப்பட்ட தாமரை மொட்டு அழுந்தி வடுப்படுத்த, ஒருத்தி - (அதனைக்கண்ட) தலைவி, புனைந்த கொங்கையால் வடுப்படப் பொறித்தவள் யார் என்று - முத்து மாலை அணிந்த கொங்கைகளால் வடுப்படுமாறு அழுத்தியவள் யார் என்று வினவி, இனைந்து - வருந்தி, நெய்சொரி எரிஎன இனைந்து அழுங்கினாள் - நெய் சொரிந்த நெருப்புப் போலச் சினம் மிக்கு நைந்து வருந்தினாள்.

(பா - ம்.) * அவண் குடைந்து. † பார்த்தனன் சீச்சீ.

பைங்கழல் - பசும் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கழல். தலைவன் மார்பிலே தாமரை மொட்டு அழுந்திய வடுவைக் காமக் கிழத்தியின் முலைச்சுவடாகக் கருதித் தலைவி புலந்தனள் என்க. எரியெனச் சினமிக்கு என விரித்துரைத்துக் கொள்க. (குஉ)

வீழ்ந்த காதலன் செய்ததீங் காகிய வேலாற்
போழ்ந்த நெஞ்சினள் புலவிநோய் பொறுளவன் காண
ஆழ்ந்த நீரிடை யழுந்துவாள் * போன்றயர்ந் தயலே
தாழ்ந்த வன்னத்தை நோக்கிக்கை தாவென விரந்தாள்.

(இ - ள்.) வீழ்ந்த காதலன் - தன்னால் விரும்பப்பட்ட காதலன், செய்த தீங்கு ஆகிய வேலால் - தனக்குச் செய்த தீமை என்னும் வேற்படையால், போழ்ந்த நெஞ்சினள் - பிளக்கப்பட்ட உள்ளத்தை யுடையளாகிய ஒருமாது, புலவி நோய் பொறாள் - ஊடல் நோய் பொறாதவளாய், அவன் காண - அக்காதலன் பார்க்க, ஆழ்ந்த நீரிடை அழுந்துவாள் போன்று - ஆழமாகிய நீரின்கண் அழுந்துவாள் போலப் பாவனை காட்டி, அயர்ந்து - சோர்ந்து, அயலே தாழ்ந்த அன்னத்தை நோக்கி - அருகிலே (தாமரை மலரில்) தங்கிய அன்னத்தைப் பார்த்து, கைதா என இரந்தாள் - கைகொடு எனக் குறை யிரந்தாள்.

புலவி துன்பஞ் செய்தலின் அதனைப் பொறாளாயினள் என்க. தலைவன் தன்னை அணைத்து எடுக்குங் கருத்தினளாய் நீரில் அழுந்துவாள் போன்று அயர்ந்து அன்னத்தை நோக்கி இரப்பாளாயினள். தாழ்தல் - தங்குதல். (குங)

கரும்பு போன்மொழி யாளொரு காரிகை வதனஞ்
சுரும்பு சூழ்கம லங்களுட் கமலமாய்த் தோன்ற
விரும்பு காதல னையுற்று மெலிந்தன மெல்ல
அரும்பு முல்லைகண் டையத்தி னீங்கிச்சென் றணைந்தான்.

(இ - ள்.) கரும்பு போல் மொழியாள் - கருப்பஞ்சாறு போலுஞ் சொற்களை யுடையளாகிய, ஒரு காரிகை-ஒரு பெண்ணினுடைய, வதனம்-முகமானது, சுரும்பு சூழ் கமலங்களுள் கமலமாய்த் தோன்ற-வண்டுகள் சூழ்ந்த தாமரை மலர்களுள் ஒரு தாமரைமலராய்த் தோன்ற, விரும்பு காதலன் ஐயுற்று மெலிந்தனன்-அவளை விரும்பிய காதலன் ஐயுறவு கொண்டு மெலிந்து, மெல்ல அரும்பு முல்லை கண்டு - (அது போழ்து) மெல்ல அரும்பிய முல்லையரும்பு போலும் பற்களைக்கண்டு, ஐயத்தின் நீங்கிச்சென்று அணைந்தான் - சந்தேகத்தினின்றும் நீங்கிப்போய்க் காதலியைக் கலந்தான்.

கரும்பு அதன் சாற்றிற்கும், கமலம் அதன் மலருக்கும், முல்லை அதன் அரும்புக்கும் ஆகுபெயர். முல்லை யரும்பு பற்களை உணர்த்திற்று. இது தாமரை மலரோ காதலியின் முகமோ என ஐயுற்று மெலிந்த காதலன் அதனைக் கண்டு

(பா - ம்.) * அமிழ்த்துவாள்.

அவள் புன்னகை செய்தமையாற் றோன்றிய பற்களால் அவள் முகமெனத் தெளிந்து சென்று அணைந்தனன் என்க. கூந்தலாற் சூழப்பட்ட முகம் வண்டு சூழ்ந்த கமலம் போன்றிருந்தது. இதன்கண் ஐயவணியும், தெரிதருதேற்றவுவமை யணியும் விரவியுள்ளன. (௫௪)

களித்த காதலன் மொக்குள்வாய்த் தன்னிழல் கண்டு
தெளித்து வாணகை செய்யமாற் றாளென்று சீறித்
தளிர்க்கை நீட்டினள் கண்டில டடவினள் சலத்துள்
ஒளித்தி யோவெனா வுதைத்தனள் பேதைமா தொருத்தி.

(இ-ள்.) பேதைமாது ஒருத்தி - பேதையாகிய ஒரு பெண், களித்த காதலன் - களிப்புற்ற தலைவன், மொக்குள்வாய் - நீர்க்குமிழியில், தன் நிழல் கண்டு - தனது நிழலைப் பார்த்து, தெளித்து வாள் நகை செய்ய - உரப்பி ஒள்ளிய நகை செய்ய, மாற்றாள் என்று சீறி - (அவள் அந்நிழலைத்) தனது மாற்றாளென்று சினந்து, தளிர்க்கை நீட்டினள் தடவினள் கண்டிலள் - தனது தளிர் போன்ற கைகளை நீட்டித்தடவிக் காணாது, சலத்துள் ஒளித்தியோ எனா உதைத்தனள் - நீருள் மறைந்தனையோ வென்று சொல்லி உதைத்தாள்.

தன்னிழல் - காதலியின் பிரதி பிம்பம். தெழித்து என்பது தெளித்து என்றாயது; அவட்குத் தெளிவித்து என்றும், அதனைக் கலங்காது நிறுத்தி என்றும் உரைத்தலுமாம். நீட்டினள், கண்டிலள், தடவினள் என்பன முற்றெச்சம். சலத்துள் ஒளித்தியோ என்பதனை இரட்டுற மொழிதலாக்கி, வஞ்சத்தால் உள்ளே மறைந்தனையோ என்றும் உரைத்தல் அமையும். இது நிழலை மாற்றாளென மயங்கினமையால் மயக்கவணி. (௫௫)

நாறு சுண்ணமென் கலவையு நானமுந் தம்மின்
மாறி வீசிநின் றாடுவார் மாலைதா ழகலத்
தூறு பாடற வந்தரத் தளிகவர்ந் துண்ப
ஆறு செல்பவர் பொருள்வெளவு மரட்டரே போல.

(இ-ள்.) நாறு சுண்ணம் மென்கலவையும் நானமும் — நறுமணங்கமழுஞ் சுண்ணப்பொடியையும் மெல்லியகலவையையும் மான் மதத்தையும், தம்மில் மாறி வீசி நின்று ஆடுவார் - தம்முள் மாறி மாறி வீசி விளையாடும் ஆடவர் மகளிர்களின், மாலைதாழ் அகலத்து - மாலை தங்கிய மார்பின்கண், ஊறுபாடு அற - அவை சென்று பொருந்துதல் இல்லையாக, ஆறு செல்பவர் பொருள் வெளவும் அரட்டர் போல - வழிச்செல்வாரின் பொருளை இடையே பறித்துக்கொள்ளும் ஆறலைப்பார் போல, அளி - வண்டுகள், அந்தரத்து - இடை வெளியுணின்று, கவர்ந்து உண்ப - அவற்றைக் கொள்ளை கொண்டு உண்பன.

வீசுகின்ற சுண்ணம் கலவை நானம் என்பன குறித்த இடத்திற்குச் செல்லாமல் இடையே வண்டுகள் கவர்ந்துண்டல் வழிச்செல்வார் பொருளை இடையே

ஆறலைப்பார் கவர்ந்துண்டல் போலும் என்க. ஊறுபாடு - உறுதல், பாடு, தொழிற் பெயர் விகுதி. அரட்டர் - ஈண்டு ஆறலைப்பார். (௫௬)

கொய்யு நீலமுங் கமலமுங் கொண்டுகொண் டனங்கன்
எய்யும் வாளியி னெறிவரா லெறிந்திடு மலரைக்
கையி னாற்புடைத் தெறிந்தவர் கதிர்முகம் படக்கண்
டைது வாணகை செய்தக மகிழ்ச்சியு ளாழ்வார்.

(இ - ள்.) கொய்யும் நீலமும் கமலமும் கொண்டு கொண்டு - கொய்த நீல மலரையும் தாமரை மலரையும் கைக்கொண்டு, அனங்கன் எய்யும் வாளியின் எறிவர் - மதவேள் எய்யும் மலர்க்கணைபோல ஒருவர் மேலொருவர் வீசுவர், எறிந்திடு மலரை - அங்ஙனம் வீசிய மலரை, கையினால் புடைத்து - கரத்தினால் (அது எதிர்த்துச் செல்லுமாறு) தாக்கி, எறிந்தவர் முகம் படக்கண்டு - (அது சென்று) எறிந்தவரின் முகத்திற் படுதலைப்பார்த்து, ஐதுவாள் நகை செய்து - அழகிதாக ஒள்ளிய நகைபுரிந்து, அகமகிழ்ச்சியுள் ஆழ்வார் - மனமகிழ்ச்சியாகிய கடலில் அழுந்துவார்.

அனங்கன் - உடம்பில்லாதவன் எனக் காரணப் பெயர். நீலமும் கமலமும் அவற்கு அம்புகளாகலின் 'அனங்கன் எய்யும் வாளியின்' என்றார்; இவர் எறிதலும் காமத்தை மிகுத்தல் கொள்க. ஆல், அசை. ஐது, இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த குறிப்பு முற்று எச்சமாயது. (௫௭)

வாச மென்பனி நீரொடு சுண்ணமும் வாரி
வீசு வாரிளம் பிடியொடு வேழமா நிரைபோற்
காசு லாந்தொடி வில்லிடக் கைகளா லள்ளிப்
பூசு சாந்தவை யழிந்திடப் புனிதநீ ரிறைப்பார்.

(இ - ள்.) இளம்பிடியொடு வேழமா நிரைபோல் - இளமையாகிய பெண் யானைகளோடு ஆண் யானையின் கூட்டங்கள் நீரை வீசி விளையாடுதல் போல, வாசம் மென்பனி நீரொடு சுண்ணமும் வாரி வீசுவார் - மணமுள்ள மெல்லிய பனி நீருடன் சுண்ணப்பொடியையும் அள்ளி (மகளிரும் ஆடவரும்) வீசி விளையாடுவர்: காசு உலாம் தொடி வில்லிட - மணிகள் அழுத்திய வளைகள் ஒளி வீச, கைகளால் புனிதநீர் அள்ளி - கைகளாலே தூயநீரை அள்ளி, பூசு சாந்து அழிந்திட இறைப்பார் - பூசிய சந்தனம் அழியுமாறு வீசுவர்.

மகளிரும் ஆடவரும் கூடி நின்று நீர் முதலியவற்றை இறைத்தல் பிடிகளும் வேழங்களும் கூடி நின்று நீரினை இறைத்தல் போலுமென்க. தொடி என்பது வீரவளையும் ஆகலின் ஆடவர்க்கும் பொருந்தும்; மகளிர் அள்ளி ஆடவர் மார்பில் இறைப்பர் என்றுமாம். சாந்தவை, அவை பகுதிப் பொருள் விகுதி. (௫௮)

அப்பெ ரும்புனற் றடங்குடைந் தாடுவா ராயத்
தொப்ப ருந்தனி யொருமக ளொருவன்றன் முகத்துத்
துப்பை வென்றசெந் துவரிதழ்ச் செய்யவாய்த் தூநீர்
கொப்ப ளித்தனள்* ஆம்பலந் தேனெனக் குடித்தான்.

(இ - ள்.) அப்பெரும் புனல் தடம் குடைந்து ஆடுவார் ஆயத்து - அந்தப் பெரிய நீர் நிறைந்த வாவியில் குடைந்து நீராடும் மகளிர் கூட்டத்து; ஒப்பு அருந் தனி ஒரு மகள் - ஒப்பற்ற ஒருமாது; ஒருவன் தன் முகத்து - ஒரு ஆடவன் முகத்தில், துப்பை வென்ற செந்துவர் இதழ்ச் செய்யவாய்த் தூநீர் கொப்பளித்தனள் - பவளத்தை வென்ற செந்நிறம் வாய்ந்த இதழையுடைய சிவந்த வாயிலுள்ள தூய நீரைக் கொப்பளித்தாள்; ஆம்பல் அம்தேன் எனக் குடித்தான் - (அவன் அந்நீரை) ஆம்பல் மலரிலுள்ள அழகிய தேன் என்று கருதிக் குடித்தான்.

தனியொரு, செந்துவர் என்பவற்றில் ஒரு பொருண்மேல் இரு சொற்கள் வந்தன. வாய் ஆம்பல் மலர் போலுதலின் 'ஆம்பலந்தேனெனக் குடித்தான்' என்றார்; அஃது அவனுக்கு இனிமை மிக்கிருந்தது தேன் என்பதனாற் பெற்றாம். ()

ஆழ மவ்விடைச் செல்லலை நில்லென வடுத்தோர்
வேழ மன்னவன் விலக்குவான் போலொரு வேற்கண்
ஏழை தன்னைக்கை யால்வளைத் தேந்திவண் டறைதார்
சூழு மார்பணைத் திரதிதோ டோய்ந்தவ னொத்தான்.

(இ - ள்.) ஓர் வேழம் அன்னவன் - ஆண்யானை போன்ற ஒரு ஆடவன், ஒரு வேல் கண் ஏழை தன்னை - வேல்போன்ற விழிகளையுடைய ஒரு மாதினை, அவ்விடை ஆழம் செல்லலை நில் என - அவ்விடம் ஆழமுடைத்தாகலின் செல்லாதே நில் என்று, விலக்குவான்போல் அடுத்து - தடுப்பவன்போலச் சென்று, கையால் வளைத்து ஏந்தி - கரங்களால் வளைத்துத் தூக்கி, வண்டு அறை தார் சூழும் மார்பு அணைத்து - வண்டுகள் ஒலிக்கும் மாலை சூழ்ந்த மார்பின்கண் அணைத்து, இரதி தோள் தோய்ந்தவன் ஒத்தான் - இரதியின் தோளைக் கூடின மன்மதனை ஒத்தனன்.

செல்லலை, எதிர்மறை யொருமை ஏவல் முற்று; அல், எதிர்மறை இடைநிலை. அவன் கருத்து அவளைத் தழுவுவதாகலின் 'விலக்குவான்போல்' என்றார். இதனை இலேசவணியின்பாற் படுத்தலுமாம். (கூ0)

மாசி லனமுஞ் சூடிய மாலையு மெய்யிற்
பூசு சாந்தமு மாரமும் பொய்கைக்குக் †கொடுத்து
வாச மெய்யினி லம்புய வாசமு மயங்க
ஆசை மைந்தரோ டிளையவ ரகன்கரை யடைவார்.

(பா - ம்.) *கொப்புளித்தனள்.
(பா - ம்.) †மார்பமும் பொய்கைக்கு.

(இ - ள்.) மாசு இல் நானமும் - குற்றமில்லாத மான்மதமும், சூடிய மாலையும் - அணிந்த மாலைகளும், மெய்யில் பூசு சாந்தமும் ஆரமும் - மெய்யினிற் பூசிய சந்தனமும் முத்தாரமுமாகிய இவற்றை, பொய்கைக்குக் கொடுத்து - வாவிக்குக் கொடுத்து, வாசம் மெய்யினில் - மணமிக்க தங்கள் மேனியில், அம்புய வாசமும் மயங்க - தாமரை மலரின் மணமும் விரவ, இளையவர் ஆசை மைந்தரோடு - இளமை வாய்ந்த மகளிர் அன்புள்ள ஆடவருடன் - அகன்கரை அடைவார் - அகன்ற கரையை அடைவாராயினர்.

இளையவர் மகளிரை யுணர்த்திற்று;
"பந்தினை யிளையவர் பயிலிடம்"

எனக் கம்பர் கூறுதலுங் காண்க. அகன், லகரம் னகரமாய்த் திரிந்தது புணர்ச்சியில் விகாரம்; மரூஉ என்றுமாம். நானம் முதலியவற்றைப் பொய்கைக்குக் கொடுத்து அங்குள்ள அம்புயவாசம் பெற்றனர் என்றமையால் இது பரிவருத்தனை யணி. (கூக)

தைய லார்சிலர் நனைந்தநுண் டானையுட் பொதிந்த
மெய்யெ லாம்வெளிப் படக்கரை யேறுவான் வெள்கி
ஐய தாபொலந் துகிலென வன்பரைக் கூய்க்கண்
செய்ய மாயனைக் கேட்குமாய்ச் சிறுமிய ரொத்தார்.

(இ - ள்.) தையலார் சிலர்-மகளிர் சிலர், நனைந்த நுண்தானையுள் - நனைந்த மெல்லிய ஆடையுள்ளே, பொதிந்த மெய் எலாம் - மறைபட்ட உறுப்புக்கள் யாவும், வெளிப்பட - வெளித்தோன்றலால், கரை ஏறுவான் வெள்கி - கரை ஏற வெட்கி, அன்பரைக் கூய் - தங்கள் தங்கள் காதலரைக் கூவி, ஐய பொலம் துகில் தா என - ஐயனே பொன்னுடை அளிப்பாயென்று கேட்டலால் (அவர்கள்), செய்ய கண் மாயனைக் கேட்கும் - சிவந்த கண்களையுடைய கண்ணனை (துகில்) கேட்கின்ற, ஆய்ச் சிறுமியர் ஒத்தார் - இடைச் சிறுமியரைப் போன்றார்.

ஆடை மிக்க மென்மை யுடைமையால் நனைந்த விடத்து அற்றம் வெளிப்படுப்பதாயிற்று. ஏறுவான், வினையெச்சம். தனித்தனி கூவிக் கேட்டன ரென்பார் 'ஐயதா' என ஒருமையாற் கூறினர். யமுனையாற்றில் நீராடிய ஆய்ச்சிறுமியரின் உடைகளைக் கவர்ந்து கண்ணன் குருந்தமரத்தில் ஒளித்தனன் என்பது வரலாறு. ()

உலத்தை வென்றதோ ளாடவ ருச்சிமேற் பொறித்த
அலத்த கத்தொடு குங்கும மளைந்துசெம் புனலாய்
மலர்த்த டங்குடைந் தவர்க்குநீ ராஞ்சன* வட்டக்
கலத்தை யொத்தன சுற்றிநின்† றுரொத்த கடிக்கா.‡

(இ - ள்.) மலர்த்தடம் - மலர்கள் நிறைந்த பொய்கைகள், உலத்தை வென்ற தோள் ஆடவர் உச்சிமேல் பொறித்த - திரண்ட கல்லை வென்ற தோளையுடைய

(பா - ம்.) *நீராசனம். †சுற்ற. ‡கடிகா.

ஆடவர்களின் முடிமீது தீட்டிய, அலத்தகத்தொடு - செம்பஞ்சுக் குழம்போடு, குங்குமம் அளைந்து - குங்குமமுங் கலந்து, செம்புனல் ஆய் - சிவந்த நீரினையுடையனவாய், குடைந்தவர்க்கு நீராஞ்சன வட்டக் கலத்தை ஒத்தன - நீராடிக் கரையேறியவர்க்கு (அமைத்த) நீராஞ்சனமெடுக்கும் வட்டக் கலத்தினை ஒத்தன; கடிக்கா - மணமுள்ள சோலைகள், சுற்றி நின்றார் ஒத்த - (அவற்றைச்) சுற்றி நின்ற மகளிரை ஒத்தன.

மகளிரின் ஊடல் தீர்த்தற்கு ஆடவர் அவர் காலில் வீழ்ந்து வணங்கும் பொழுது அன்னார் சினமிக்கு ஆடவர் தலைமீது உதைத்தலால் அவர் காலில் ஊட்டிய செம்பஞ்சுக் குழம்பு ஆடவரின் தலைமீது பொறிக்கப்பட்டிருக்கு மென்க. நீராஞ்சனம் - ஆலத்தி. வட்டக்கலம் - வட்டில்; தட்டம். சுற்றி - சுழற்றி. (சுரு)

பட்டும் பன்னிறக் கலிங்கமும் பன்மணிக் கலனுங்
கொட்டுஞ் சாந்தமு நானமுங் குங்குமச் சேறுங்
கட்டுந் தாமமுந் தமதுகட் டழகெலாங் கவர
மட்டுண் கோதைய ராடவர் மனமெலாங் கவர்ந்தார்.

(இ - ள்.) பட்டும் பல்நிறக் கலிங்கமும் - பட்டாடைகளும் பலநிறமுள்ள பருத்தி நூலாடைகளும், பல்மணிக் கலனும் - பல மணிகள் அழுத்திய அணிகளும், கொட்டும் சாந்தமும் - நிறையப் பூசிய சந்தனமும், நானமும் - மான்மதமும், குங்குமச் சேறும் - குங்குமக் குழம்பும், கட்டும் தாமமும் - கட்டிய மாலைகளுமாகிய இவைகள், தமது கட்டழகு எலாம் கவர-தங்கள் கட்டழகு முழுதையுங் கவர்ந்து கொள்ள, மட்டு உண் கோதையர் - மணமிக்க மாலையணிந்த மகளிர், ஆடவர்மனம் எலாம் கவர்ந்தார் - ஆடவர்களின் உள்ளமனைத்தையும் கவர்ந்தனர்.

ஆடையணி முதலியவற்றால் மகளிர் அழகு பெறாது அவரால் அவை அழகு பெற்றன வென அவர்களது இயற்கை யழகின் சிறப்புக் கூறுவார் 'தமது கட்டழகெலாங் கவர' என்றார். மேல் 'புதுமது நுகரப்புக்கார்' என்று கூறுதலின் ஈண்டு மதுவுண்ட மகளிர் என்னலாகாமை யறிக. (சுசு)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

காவியுங் கமலப் போதுங் கள்ளொழு காம்பற் போதும்
ஆவியுட் பூத்த போல வாடியுட் பூப்ப நோக்கி
ஏவிரண் டன்ன கண்ணா லனங்கனை யேவல் கொள்ளும்
பூவிரி பொலங்கொம் பன்னார் புதுமது நுகரப் புக்கார்.

(இ - ள்.) காவியும் கமலப்போதும் - நீலோற்பல மலரும் தாமரை மலரும், கள் ஒழுகு ஆம்பல் போதும் - தேன் ஒழுகும் ஆம்பல் மலருமாகிய இவை, ஆவியுள் பூத்தபோல - வாவியுள் மலர்ந்தனபோல, ஆடியுள் பூப்ப நோக்கி - கண்ணாடியுள் ளும் மலருமாறு பார்த்து, இரண்டு ஏ அன்ன கண்ணால் - இரண்டு கணைகளை ஒத்த கண்களால், அனங்கனை ஏவல் கொள்ளும் - மதவேளையும் பணிகொள்ளும், பூவிரி

பொலங் கொம்பு அன்னார் - பூக்கள் மலர்ந்த பொற்கொம்பு போன்ற அம்மகளிர், புதும்து நுகரப் புக்கார் - புதிய மதுவினைப் பருகப் புகுந்தனர்.

மகளிர் கண்ணாடியில் முகம் பார்த்த காலையில் அவர் கண் முகம் வாய் என்பன அதனுட் டோன்றுதல் காவி கமலம் ஆம்பல் என்னும் பூக்களை அது பூத்தமை போன்றிருந்த தென்க. பூத்த, தொழிற்பெயர். அனங்கனையும் என்னுஞ் சிறப்பும்மை தொக்கது. (சுரு)

பொன்னினும் வெள்ளி யானும் பளிங்கினும் புலவன் செய்த
நன்னிறக் கலத்திற் கூர்வா ணட்டென வாக்கிச் சேடி
மின்னனா ரளித்த தேறற் சிறுதுளி விரலிற் றெள்ளித்
துன்னிவீழ் களிவண் டோச்சித் தொண்டையங் கனிவாய் வைப்பார்.

(இ - ள்.) சேடி மின் அனார் - மின்போன்ற தோழிகள், பொன்னினும் வெள்ளியானும் பளிங்கினும் - பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் பளிங்காலும், புலவன் செய்த நல் நிறக் கலத்தில் - கம்மப் புலவனாற் செய்யப்பட்ட நல்ல ஒளியையுடைய கலங்களில், கூர்வாள் நட்டென வாக்கி அளித்த - கூரிய வாளை நட்டாற்போல் வார்த்துக் கொடுத்த, தேறல் - மதுவில், சிறு துளி விரலில் தெள்ளி - சிறிய துளியை விரலாற்றெறட்டுத் தெறித்து, துன்னி வீழ் களிவண்டு ஓச்சி - நெருங்கி வீழும் மதுமயக்கத்தையுடைய வண்டுகளை ஓட்டி, அம் தொண்டைக் கனிவாய் வைப்பார் - அழகிய கோவைக் கனிபோன்ற வாயில் வைத்து அருந்துவார்.

புலவன் - பொன் முதலியவற்றாற் கலம் இயற்றும் அறிவுடையான்; கம்மியன். கலத்தில் வீழும் மதுவின் இடையறா வொழுக்கு அதில் வாள் நட்டது போன்றிருந்தது. நட்டென, தொகுத்தல். சேடி மின்னனார், பன்மையிலொருமை. வாக்கி - வார்த்து; வாக்கு, பகுதி. கள்ளுண்பார் அதனை விரலாற் றெறட்டுத் தெறித்துப் பின் உண்ணுதல் மரபு என்க. (சுசு)

வள்ளத்து வாள்போல் வாக்கு மதுக்குடந் தன்பாற் பெய்த
கொள்ளைத்தேன் மதுவைக்* கொள்ளை கொளவந்த வள்ள மீதென்
றுள்ளத்து வெகுண்டு வைவா ளூன்றிமார் பிடப்ப தொத்த
கள்ளைச்சூழ் காளை வண்டு செருச் செயல் காண்ப வொத்த.

(இ - ள்.) வள்ளத்து வாள்போல் வாக்கும் மதுக்குடம் - கிண்ணத்தில் வாளை நட்டாற்போல வார்க்கா நின்ற மதுக்குடமானது (அத்தோற்றத்தால்), தன்பால் பெய்த கொள்ளைத் தேன் மதுவை - தன்னிடத்துப் பெய்துவைத்த மிக்க மணமுள்ள கள்ளினை, கொள்ளை கொளவந்த வள்ளம் ஈது என்று - கவர வந்த வள்ளம் இதுவென்று கருதி, உள்ளத்து வெகுண்டு - மனத்திற் சினங்கொண்டு, வைவாள் ஊன்றி மார்பு இடப்பது ஒத்த - கூரிய வாளை ஊன்றி அதன் மார்பைப் பிளப்பதை ஒக்கும்; கள்ளைச் சூழ் காளை வண்டு - அம்மதுவினைச் சூழ்ந்த இளமை

(பா - ம்.) *தென்மது.

புடைய வண்டுகள், செருச் செயல் காண்ப ஒத்த - அப்போர்ச் செயலைக் காண்பன ஒத்தன.

கொள்ளை இரண்டனுள் முன்னது மிகுதிப் பொருட்டு. தேன் -மணம்; தெண்மது எனப் பாடமாயின் தெளிந்த மது என்க. இடப்பது, தொழிற் பெயர்.()

தணியலுண் டுள்ளஞ் சோரு மொருமக ளணிய லுண்பான்
பிணியவிழ் கோதை யாளோர் பெண்மகள் கலத்தில் வாக்குந்
துணிமதுத் தாரை தன்னை வாளெனத் துணிந்து பேதாய்
திணிகதிர் வாளால் வள்ளஞ் சிதைத்தியோ வென்று நக்காள்.

(இ - ள்.) தணியல் உண்டு உள்ளம் சோரும் ஒருமகள் - கள்ளினை நுகர்ந்து மதிமயங்கிய ஒரு மாது, தணியல் உண்பான் - கள்ளினைப் பருகுதற் பொருட்டு, பிணி அவிழ் கோதையாள் ஓர் பெண்மகள் - முறுக்கவிழ்ந்த மலர்மாலை யணிந்த ஒரு பெண், கலத்தில் வாக்கும் துணிமதுத் தாரை தன்னை - வள்ளத்தில் வார்க்கின்ற தெளிந்த மதுத் தாரையை, வாள் எனத் துணிந்து - வாட்படை என்று துணிந்து, பேதாய் - அறிவில்லாதவளே, திணி கதிர் வாளால் - செறிந்த ஒளியையுடைய வாட்படையினால், வள்ளம் சிதைத்தியோ என்று நக்காள் - வள்ளத்தை அழிக்கின்றாயோ என்று கூறிச் சிரித்தாள்.

தணியல் - கள். உண்பான், வினையெச்சம். உண்பான் வாக்கும் தாரையை என்க. துணி - தெளிவு. இது போல்வனவற்றை மயக்கவணியிற்பாற் படுத்துக. ()

மலர்தொறுஞ் சிறுதே னக்கித் திரிவண்டு மடவார் தங்கைத்
தலனெடுத் தோச்ச வோடா தழீஇத்தடஞ் சாடி மொய்ப்ப
இலமெனப் பல்லோர் மாட்டு மிரந்திரந் தின்மை நீங்கா
தலமரும் வறியோர் வைத்த நிதிகண்டா லகல்வ ரேயோ.

(இ - ள்.) மலர்தொறும் சிறு தேன் நக்கித் திரிவண்டு - பூக்கள் தோறுஞ் சென்று சிறிய தேனை நக்கித் திரிகின்ற வண்டுகள், மடவார் - மதுவுண்ணும் மகளிர், தம் கைத்தலன் எடுத்து ஓச்ச - தமது கையை மேலெடுத்து ஓட்டவும், ஓடா - ஓடாமல், தடம் சாடி - பெரிய மதுச் சாடியை, தழீஇமொய்ப்ப - தழுவி மொய்ப்பன வாயின; இலம் எனப் பல்லோர் மாட்டும் இரந்து இரந்து - வறியம் என்று கூறிப் பலரிடத்தும் பலகாலும் இரந்தும், இன்மை நீங்காது அலமரும் வறியோர் - இலம்பாடு நீங்காமல் மனஞ் சுழன்று அலையும் வறுமையுடையோர், வைத்த நிதி கண்டால் - சேமித்து வைத்த நிதியினைக்காணின், அகல்வரேயோ - (யாவர் அகற்றினும் அதனைவிட்டு) நீங்குவரோ (நீங்கார் என்றபடி.)

மலர்தொறுஞ் சிறுதேன் நக்கித் திரிதல் பல்லோர் மாட்டும் இரந்து திரிதலை யொக்கும். ஓடா, ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம். தழீஇ, சொல்லிசையளபெடை. இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (௬௬)

உண்டவ ளொருத்தி கள்வா யுதிக்குந்தன் முகமுங் கண்ணுங்
கண்டுதா மரைகள் வேலை முளைத்ததக் கள்ளை யார
மொண்டுணுப் பேதைத் தும்பி யம்மது முளரி வார்தேன்
நுண்டுளி செறிவ தென்று நொடித்துக்கை புடைத்து நக்காள்.

(இ - ள்.) உண்டவள் ஒருத்தி - மதுவைப் பருகிய ஒரு பெண், கள்வாய் உதிக்கும் தன் முகமும் கண்ணும் கண்டு - கள்ளின்கண் தோன்றுந் தனது முகத்தையும் கண்ணையுங்கண்டு, தாமரைகள் வேலை முளைத்தது - தாமரை மதுக்கடலில் முளைத்தது, அக்கள்ளை ஆரமொண்டு உணுப் பேதைத் தும்பி - அம்மதுவை நிறைய அள்ளி உண்ணுத அறிவில்லாத வண்டு, அம்மது முளரிவார் தேன் நுண் துளி செறிவது என்று நொடித்து - அம்மதுக் கடலில் முளைத்த தாமரையினின்று ஒழுகும் மதுவின் சிறு துளியைச் சூழ்கின்றது என்று சொல்லி, கை புடைத்து நக்காள் - கை தட்டிச் சிரித்தாள்.

கள்ளிலே தோன்றிய முகத்தைத் தாமரையாகவும், கண்ணை வண்டாகவும் மயங்கினுள் என்க. (எ0)

மங்கையா ளொருத்தி தானுண் டெஞ்சிய மதுவுட் டோன்றுந்
திங்களை நோக்கி யென்னைப் பிரிவின்கட் டீயாய்ச் சுட்டாய்
இங்குவந் தகப்பட் டாயே யினிவிடேன் கிடத்தி யென்று
அங்கொரு வள்ளங் கொண்டு சேமித்தா ளருந்தல் செய்யாள்.

(இ - ள்.) மங்கையாள் ஒருத்தி - மங்கைப் பருவமுள்ள ஒரு பெண், தான் உண்டு எஞ்சிய மதுவுள் - தான் பருகி மிகுந்த கள்ளினுள், தோன்றும் திங்களை நோக்கி - பிரதிபலிக்கும் சந்திரனைப் பார்த்து, பிரிவின்கண் என்னைத் தீயாய்ச் சுட்டாய் - (என் தலைவனைப்) பிரிந்திருந்த காலத்து என்னை நெருப்பாக நின்று காய்ந்தனை; இங்கு வந்து அகப்பட்டாயே - (இன்று) இங்கே வந்து அகப்பட்டுக் கொண்டாயே, இனி விடேன் - இனி உன்னை விடமாட்டேன், கிடத்தி என்று - இங்ஙனே கிடப்பாயாக என்று கூறி, அருந்தல் செய்யாள் - அக்கள்ளைப் பருகாது, அங்கு ஒரு வள்ளம் கொண்டு சேமித்தாள் - அங்கு மற்றொரு வள்ளத்தினால் மூடி வைத்தனள்.

கிடத்தி, த் எழுத்துப்பேறு, இ விகுதி. சேமித்தல் - காவல் செய்தல். (எக)

வெவ்விய நறவ முண்ட விளங்கிழை யொருத்தி கையிற்
கௌவிய வாடி தன்னிற் கருங்கய னெடுங்கட் சேப்புங்
கொவ்வைவாய் விளர்ப்பு நோக்கி யென்னலங் கூட்டுண் டேகும்
ஔவிய மனத்தான் யாரென் றயர்கின்று ளயலா ரெள்ள.

(இ - ள்.) வெவ்விய நறவம் உண்ட விளங்கிழை ஒருத்தி - வெம்மையுடைய கள்ளை உண்ட விளக்கமாகிய அணிகலையணிந்த ஒரு பெண், கையில்

கௌவிய ஆடிதன்னில் - கைபிற்பற்றிய கண்ணாடியில், கருங் கயல் நெடுங்கண் சேப்பும் - கரிய கயல்போன்ற நெடிய கண்களின் சிவப்பையும், கொவ்வைவாய் விளர்ப்பும் நோக்கி - கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயின் வெளுப்பையும் பார்த்து, என் நலம் கூட்டுண்டு ஏகும் - எனது இன்பத்தைக் கொள்ளை கொண்டு செல்லும், ஔவியமனத்தான் யார் என்று - வஞ்சமனத்தையுடையான் யாவன் என்று கூறி, அயலார் எள்ள அயர்கின்றாள் - அயலவர் நகைக்கச் சோர்கின்றாள்.

கள்ளுண்டலால் வந்த கண் சிவப்பையும் வாய் விளர்ப்பையும் கலவியால் வந்தனவாக மயங்கினாள் என்க. சேப்பு, செம்மையென்னும் பண்படியாக வந்த தொழிற் பெயர். (எஉ)

ஒருத்திகள் ளுண்கின் றாடன் னுருவமந் நறவுட் டோன்ற
ஒருத்தியென் னுடன்வந் துண்பாள் காணென வுண்ட தோழி
ஒருத்திவந் தென்செய் வாடன் னுருவமு நோக்கிப் பேதாய்
ஒருத்தியோ விருவ ரென்றா ளெச்சிலென் றுகுத்து நக்காள்.

(இ - ள்.) ஒருத்தி கள் உண்கின்றாள் - கள் உண்கின்ற ஒரு பெண், தன் உருவம் அந் நறவுள் தோன்ற - தன் வடிவம் அம் மதுவுள்ளே தோன்ற, (க்கண்டு) ஒருத்தி என்னுடன் வந்து உண்பாள் காண் என - ஒருத்தி என்னோடு வந்து உண்கின்றாள் (இதைக்) காண்பாயாகவென்று கூற, உண்டதோழி ஒருத்திவந்து - கள்ளுண்டதோழி ஒருத்தி அங்குவந்து, என் செய்வாள் - என்னசெய்கின்றவளெனின், தன் உருவமும் நோக்கி - தனதுவடிவத்தையும் (அதனுட்) கண்டு, பேதாய் - அறிவில்லாதவளே, ஒருத்தியோ - (உன்னோடு உண்பவள்) ஒருத்தியா (அன்று) ; இருவர் என்றாள் - இருவர் என்று கூறினாள் ; எச்சில் என்று உகுத்து நக்காள் - (அவள்), இது எச்சிற்பட்டதென்று அதனைக் கீழே உகுத்துச் சிரித்தனள்.

உண்கின்றாளாகிய ஒருத்தி என்க. உருவமும், எச்சவும்மை. ஒருத்தியோ, ஓகாரம் தெரிநிலை. (எங)

சாடியு ணறவ முண்டா டன்னுரு வேறு பாட்டை
ஆடியு ணோக்கி நானோ வல்லனோ வெனைத்தான் கைக்கொண்
டோடினர் பிறரு முண்டோ வுயிரன்னான் வந்திங் கென்னைத்
தேடினென் செய்கே னென்னைத் தேடித்தா சேடி யென்றாள்.

(இ - ள்.) சாடியுள் நறவம் உண்டாள் - சாடியிலேயுள்ள மதுவை உண்ட ஒரு பெண், தன் உருவேறுபாட்டை ஆடியுள் நோக்கி - தனது வடிவத்தின் வேறுபாட்டினைக் கண்ணாடியுட்கண்டு, நானோ அல்லனோ - (இங்கிருப்பது) நான்தானோ வேறுமகளோ, எனைத்தான் கைக்கொண்டு ஓடினர் பிறரும் உண்டோ - பிறர் என்னைக் கைப்பற்றி ஓடினரோ, உயிர்அன்னான் வந்து இங்கு என்னைத்தேடின் என் செய்கேன் - என் உயிர்போன்ற காதலன் வந்து இங்கு என்னைத் தேடினால் யான் என்செய்வேன், சேடி என்னைத் தேடித்தா என்றாள் - தோழியே என்னைத் தேடிக் கண்டு பிடித்துத் தருவாயாக என்று வேண்டினள். (எச)

களித்தவ ளொருத்தி நின்ற வாடியுட் கணவன் றன்பின்
ஒளித்தவ னுருவுந் தானு நேர்பட வுருத்து நோக்கித்
துளித்தகண் ணீர ளாகி யேதிலா டோடோய்ந் தின்பங்
குளித்தனை யிருத்தி யோவென் றுதைத்தனள் கோப மூண்டாள்.

(இ - ள்.) களித்தவள் ஒருத்தி நின்ற ஆடியுள் - கள்ளுண்ட ஒரு பெண் தான் நின்று பார்த்த கண்ணாடியுள், தன் பின் ஒளித்தவன் கணவன் உருவும் - தன் பின்னே மறைந்து நின்ற கேள்வன் வடிவமும், தானும் நேர்பட - தன் வடிவமுந் தோன்ற, உருத்து நோக்கி - செயிர்த்து நோக்கி, துளித்த கண்ணீரளாகி - துளிக்கின்ற கண்ணீரை யுடையளாய், ஏதிலாள் தோள் தோய்ந்து இன்பம் குளித்தனை - அயலாள் தோளைப் புணர்ந்து இன்பக் கடலுள் மூழ்கி, இருத்தியோ என்று - இருக்கின்றாயோ வென்று கூறி, கோபம் மூண்டாள் உதைத்தனள் - சினமுதிர்ந்து உதைத்தாள்.

களித்தல் - கள்ளுண்டு மயங்கல். ஒளித்தவனாகிய கணவன் என்க. கணவன் நிழலைக் கணவனாகவும், தன் நிழலை மற்றொருத்தியாகவும் மயங்கினாள். மதுவுண்டல் கூறிய இச்செய்யுட்களிலே பேதைமை பற்றிய நகைச்சுவை விஞ்சியிருத்தல் காண்க.

"எள்ளல் இளமை பேதைமை மடனென்
றுள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்ப"

என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும். (எஉ)

இளம்புளிந் தயிர்வி ராய வின்சுவை பொதிந்த சோறு
வளம்பட விருந்தி னோடு மருந்துவார் வசந்த வீணை
களம்படு மெழாலி னோடு கைவிர னடாத்திக் காமன்
உளம்புகுந் தலைப்ப வெண்ணெய்ப் பாவைபோ லுருகிச் சோர்வார்.

(இ - ள்.) இளம் புளித் தயிர் விராய - இளம் புளிப்பினையுடைய தயிர் கலந்த, இன்சுவை பொதிந்த சோறு - இனியசுவை நிறைந்த சோற்றினை, விருந்தினோடும் வளம்பட அருந்துவார் - விருந்தினரோடும் வளம் பொருந்த உண்பார்கள்; களம்படும் எழாலினோடு - மிடற்றிலுண்டாகும் ஓசை யமைந்த பண்ணுடன், வசந்த வீணை — வசந்த காலத்துக்குரிய வீணையை, கைவிரல் நடாத்தி - வாசித்து, காமன் உளம் புகுந்து அலைப்ப - மதவேள் உள்ளத்திற் சென்று வருத்துதலால், வெண்ணெய்ப் பாவைபோல் உருகிச் சோர்வார் - வெண்ணெயாற் செய்த பதுமைபோல் உருகித் தளர்வார்.

"புளிப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்"

என்பதனால், புளித் தயிர் என மெலி மிக்கது. விருந்து - புதுமை; அது புதியராய் வந்தார் மேல் நின்றது. எழால் - மிடற்றிசை; 'வெள்ளை காகுளி கீழோசை வெடி

குரல் நாசியின்ன, எள்ளிய வெழாலின் குற்றம்' என விறகு விற்ற படலத்திற் கூறினமையுங் காண்க. (எக)

இவ்விள வேனிற் காலத் தின்னுயிர்த் துணைவி யோடும்
செவ்விய செங்கோ னேமிச் செண்பக மாற ஞோர்நாள்
கைவினை வல்லோன் செய்த கதிர்விடு காந்தக் குன்றில்
வெவ்விய வேடை நீப்பா னிருந்தனன் வேறு வைகி.

(இ - ள்.) இவ்விளவேனில் காலத்து ஓர் நாள் - இந்த இளவேனிற் காலத்தில் ஒருநாள், கைவினை வல்லோன் செய்த - சிற்பநூல் வல்லோன் செய்த, கதிர் விடு காந்தக் குன்றில் - ஒளிவிடும் சந்திரகாந்தக் கல்லாலாகிய செய்குன்றின்கண், வெவ்விய வேடை நீப்பான் — கொடிய வெப்பத்தைப் போக்கும் பொருட்டு, செவ்விய செங்கோல் நேமிச் செண்பகமாறன் - திருந்திய செங்கோலையும் ஆணைத்திகிரியையுமுடைய செண்பகமாறன் என்பான், இன் உயிர்த் துணைவியோடும் - தனது இனிய உயிர்போலும் மனைவியோடும், வேறு வைகி இருந்தனன் - வேறாகத் தங்கியிருந்தனன்.

இவ்விளவேனிற் காலம் - இதுகாறும் வருணித்த இயல்பினையுடைய இளவேனிற்காலம். செவ்விய என முன்வந்தமையின் செங்கோல் என்பது பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது. காந்தம் - சந்திரகாந்தம். வெவ்விய வேடை - மிக்க வெப்பம். நீப்பான், வினையெச்சம். (எஎ)

மாந்தளி ரீன்று கோங்கு வண்டள வரும்பித் தண்டேங்
காந்தள்செங் கமல மாம்பல் சண்பகங் கழுநீர் பூத்துச்
சாய்ந்தமென் கொடியுந் தானுந் தனியிடத் திருப்பா னேரே
வாய்ந்ததோர்* நாற்றந் தோன்ற வசைந்தது வசந்தத் தென்றல்.

(இ - ள்.) மாந்தளிர் ஈன்று - மாந்தளிர் தளிர்த்து, கோங்கு வண்தளவு அரும்பி - கோங்கு மொட்டும் வளவிய முல்லையரும்பும் அரும்பி, தண் தேம் காந்தள் - தண்ணிய தேன் நிறைந்த காந்தள் மலரும், செங்கமலம் ஆம்பல் சண்பகம் கழுநீர் பூத்து - செந்தாமரை மலரும் குமுத மலரும் சண்பக மலரும் குவளைமலரும் மலர்ந்து, சாய்ந்த மென்கொடியும் தானும் - ஒசிந்த மெல்லிய கொடி (ஒன்று உளதேல் அது) போன்ற தேவியுந் தானுமாக, தனி இடத்து இருப்பான் நேரே - தனியிடத்தில் இருக்கும் அச்சண்பகமாறனுக்கு நேரே, வாய்ந்தது ஓர் நாற்றம் தோன்ற - புதுமை வாய்ந்ததாகிய ஓர் நறுமணந் தோன்றுமாறு, வசந்தத் தென்றல் அசைந்தது - வசந்த காலத்திற்குரிய தென்றல் மெல்லென வீசியது.

மாந்தளிர் முதலியவற்றையுடைய கொடியொன்றுளதேல் அதுபோலுந் என விரித்து இல்பொருளுவமை யாக்குக. மாந்தளிர் மேனியையும், கோ தனத்தையும், தளவு பற்களையும், காந்தள் கையையும், கமலம் முகத்தை போல பல ருபு விரிக்க

(பா - ம்.) * ஆய்ந்ததோர்.

பல் வாயையும், சண்பகம் மூக்கையும், கழுநீர் கண்ணையும், இவற்றையுடைய கொடி தலைவியையும் உணர்த்தின. உவமானச் சொற்களால் உவமேயங்களைக் கூறுதலால் உருவகவுயர்வு நவிற்சியணியுமாம். கொடியும் தானும் இருப்பான் என்றது வழூவமைதி;

"தானுந்தன் றையலுந் தாழ்சடையோ னுண்டிலனேல்"

என்னுந் திருவாசகத்திற்போல. (எ௮)

வெவ்விய வேலான் வீசும் வாசமோந்* தீது வேறு
திவ்விய வாச மாக விருந்தது தென்றல் காவில்
வெளவிய வாச மன்று காலுக்கும் வாச மில்லை
எவ்வியல் வாச மேயோ விதுவென வெண்ணங் கொள்வான்.

(இ - ள்.) வெவ்விய வேலான் - கொடிய வேற்படையினையுடைய சண்பக மாறன், வீசும் வாசம் மோந்து - அங்ஙனம் வீசிய மணத்தை உயிர்த்து, ஈது வேறு திவ்விய வாசமாக இருந்தது - இது வேறு தெய்வத் தன்மை பொருந்திய மணமாக இருந்தது; தென்றல் காவில் வெளவிய வாசம் அன்று - தென்றல் சோலையிற் கவர்ந்த மணம் அன்று; காலுக்கும் வாசம் இல்லை - காற்றுக்கும் இயல்பாக மண மில்லை (ஆயின்), இது எவ்வியல் வாசமேயோ என - இம்மணம் எதன்கட் பொருந் திய மணமோ என்று, எண்ணங்கொள்வான் - எண்ணுவானாகி.

திவ்வியம் - தெய்வத் தன்மை. இவ்வுலகத்து இதுகாறும் உணர்ந்த வாச மன்றென்பான் 'வேறு திவ்விய வாசமாக விருந்தது' என்றான். காவில் வெளவிய வாசமன்று, வேறு திவ்விய வாசமாக விருந்தது என மாற்றியுரைத்தலுமாம். காற்று ஊறு, ஓசை என்னும் இருகுணமே உடையதாகலின் 'காலுக்கும் வாச மில்லை' என்றான். எவ்வியல் என்பதனை எதன்கட் பொருந்திய என விரித்துக் கொள்க. எண்ணங்கொள்வான், ஒரு சொல்லாய் எச்சமாயிற்று; (எகூ)

திரும்பித்தன் றேவி தன்னை நோக்கினான் றேவி யைம்பால்
இரும்பித்தை வாச மாகி யிருந்தது கண்டிவ் வாசஞ்
சுரும்பிற்குந் தெரியா தென்னாச் சூழ்ந்திறும் பூது கொண்டீ
தரும்பித்தைக் கியல்போ செய்கை யோவென வையங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) திரும்பித் தன் தேவி தன்னை நோக்கினான் - திரும்பித் தனது மனைவியைப் பார்த்தான்; தேவி ஐம்பால் இரும்பித்தை வாசமாகி இருந்தது கண்டு - (அந்தமணம்) தேவியின் ஐந்து பகுப்பாக முடிக்கப்படும் பெருமை பொருந்திய கூந்தலின் மணமாயிருத்தலைக் கண்டு, இவ்வாசம் சுரும்பிற்கும் தெரி யாதென்னாச் சூழ்ந்து - இம்மணம் வண்டிற்கும் தெரியாது என்று எண்ணி, இறும் பூதுகொண்டு - வியப்புற்று, ஈது - இம்மணம், அரும்பித்தைக்கு இயல்போ செய் என்பதனால், ...

வந்தார் மேல் நிஃ.) * வாசமோர்ந்து.

கையோ என ஐயங்கொண்டான் - அரிய கூந்தலுக்கு இயற்கையோ (அன்றிச்) செயற்கையோ என்று ஐயுற்றான்.

ஐம்பால் - ஐந்து பகுப்பு; முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சை என்பன. பித்தை பெண் மயிரை உணர்த்தி நின்றது. செய்கை - செயற்கை. (அ0)

ஐயுறு கருத்தை யாவ ராயினு மறிந்து பாடல்
செய்யுந ரவர்க்கே யின்ன வாயிரஞ் செம்பொ னென்றக்
கையுறை வேலா னீந்த பொற்கிழி கைக்கொண் டேகி
மெய்யுணர் புலவர் முன்னுத் தூக்கினர் வினைசெய் மாக்கள்.

(இ - ள்.) ஐயுறு கருத்தை அறிந்து - யான் ஐயுற்ற கருத்தினை உணர்ந்து, பாடல் செய்யுநர் யாவராயினும் - பாடுகின்றவர் யாவராயிருந்தாலும், அவர்க்கே இன்ன ஆயிரம் செம்பொன் என்று - அவருக்கே இந்த ஆயிரம் செம்பொன் அடங்கிய முடிப்பு உரியதென்று கூறி, அ கை உறை வேலான் ஈந்த பொற்கிழி - அந்த வேற்படை ஏந்திய கையினனாகிய சண்பகமாறன் கொடுத்த பொன்முடிப்பை, வினைசெய் மாக்கள் கைக்கொண்டு ஏகி - ஏவலாளர் பெற்றுச் சென்று, மெய் உணர் புலவர் முன்னுத் தூக்கினர் - உண்மையை உணர்ந்த சங்கப் புலவர் இருக்கை முன்னே கட்டித் தொங்கவிட்டனர்.

இன்ன, இகரச் சுட்டின் திரிபு. கையிற் பொருந்திய வேல் எனக் கிடந்தவாறுரைத்தலுமாம். வேலான் ஈந்தனன் அங்ஙனம் ஈந்த என விரித்துரைக்க. முன்னு - முன்னுக. (அக)

வங்கத்தார் பொருள்போல் வேறு வகையமை கேள்வி நோக்கிச்
சங்கத்தா ரெல்லாந் தம்மிற் றனித்தனி தேர்ந்து தேர்ந்து
துங்கத்தார் வேம்ப னுள்ளஞ் சூழ்பொரு டுழாவி யுற்ற
பங்கத்தா ராகி யெய்த்துப் படருறு மனத்த ரானார்.

(இ - ள்.) சங்கத்தார் எல்லாம் - சங்கப்புலவரனைவரும், வங்கத்து ஆர் பொருள் போல் - மரக்கலத்தில் நிறைந்த பொருளின் வகைபோல, வேறுவகை அமை கேள்வி - வேறு வேறு வகையாக அமைந்த நூல்களால், தம்மில் நோக்கி - தம்முள் (ஒன்றுபட்டு) ஆராய்ந்தும், தனித்தனி தேர்ந்து தேர்ந்து - ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே பன்முறை ஆராய்ந்தும், துங்கத் தார் வேம்பன் உள்ளம் சூழ் பொருள் துழாவி - சிறந்த வேப்ப மலர் மாலையை யணிந்த சண்பகமாறன் உள்ளத்துக் கருதிய பொருளைத் தேடி (க் காணாமையால்), உற்ற பங்கத்தாராகி - சிறுமையுற்றவராய், எய்த்துப் படர் உறு மனத்தரானார் - இளைத்துத் துன்ப மிக்க மனத்தினையுடையரானார்.

வங்கத்திலே பல திணைப் பொருள்களும் நிறைந்திருக்குமாறுபோல பல திணைப் பொருள்களும் நிறைந்த நூல்கள் என்க. கேள்வியால் என உருபு விரிக்க.

தார் வேம்பன் என்பதை வேப்பந்தாரன் எனவும், உற்ற பங்கத்தாராகி என்பதைப் பங்க முற்றவராகி எனவும் மாறுக. சூழ்பொருள் - கருதிய பொருள்; வினைத் தொகை. படர் – துன்பம். (அஉ)

[கலிவிருத்தம்]

அந்த வேலையி லாதி சைவரில்
வந்த மாணவன் மணஞ்செய் வேட்கையான்
முந்தை யாச்சிம முயலும் பெற்றியான்
தந்தை தாயிலான் றருமி யென்றுளான்.

(இ - ள்.) அந்த வேலையில் - அப்பொழுது, ஆதிசைவரில் வந்த மாணவன் – ஆதி சைவ மரபில் வந்த மாணவனும், தந்தை தாய் இலான் - தந்தையும் தாயும் இல்லாதவனும், முந்தை ஆச்சிமம் முயலும் பெற்றியான் - பிரமசரிய நிலையில் வழுவாது ஒழுகுந் தன்மையனும் ஆகிய, தருமி என்றுளான் - தருமி என்ற பெயருள்ள ஒருவன், மணம் செய் வேட்கையான் - மணஞ்செய்யும் விருப்புடையவனாய்.

ஆதிசைவர் – சிவனை அருச்சிக்கும் சிவ மறையோர். இவர்களைச் சதாசிவ மூர்த்தியின் ஐந்து திருமுகங்களினின்றும் தோன்றிய ஐந்து முனிவரின் வழியினர் என்பர். முந்தை – முன். ஆச்சிரமம் என்பது திரிந்து நின்றது. வேட்கையான் என்பதை எச்சமாக்குக. (அங)

ஒருவ னான்முகத் தொருவன் மார்புறை
திருவ னாடருந் தேவ னானுரு
அருவ நாலகன் றானைத் தன்கலி
வெருவ நாடிமுன் வீழ்ந்து வேண்டுவான்.

(இ - ள்.) ஒருவன் - ஒப்பற்றவனும், நான்முகத்து ஒருவன் - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனாலும், மார்பு உறை திருவன் - திருமகள் உறையும் மார்பினையுடைய திருமாலினாலும், நாடரும் தேவன் - தேடிக் காண்பதற்கு அரியதேவனும், நால் உரு நால் அருவம் அகன்றானை - நான்கு உருவங்களும் நான்கு அருவங்களும் (அருவுருவம் ஒன்றும்) ஆகிய இவற்றைக் கடந்தவனுமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை, தன் கலி வெருவ நாடி - தன் துன்பம் அஞ்சி ஓடக் கருதி, முன்வீழ்ந்து வேண்டுவான் - திருமுன் வீழ்ந்து வணங்கி வேண்டுவானாயினன்.

மார்பு உறை திருவன் என்பதனைத் திரு உறை மார்பன் என விகுதி பிரித்துக்கூட்டுக. உருவம் நான்கு அயன், மால், உருத்திரன், மகேசன். அருவம் நான்கு விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம். உபலக்கணத்தால் அருவுருவாகிய சதாசிவமுங் கொள்க. இவ்வொன்பது பேதங்களிலும் வியாபித்து நின்று தொழில் நடாத்தும் துரிய சிவனாகிய முழுமுதல்வன் உண்மையில் இவற்றைக் கடந்து நிற்பன் என்க;

"சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் றிகழு மீசன்
உவந்தரு ளுருத்தி ரன்றான் மாலய னொன் றி னொன்றாய்ப்
பவந்தரு மருவ நாலிங் குருவநா லுபய மொன்றாய்
நவந்தரு பேத மேக நாதனே நடிப்ப னென்பர்"

என்னும் சிவஞான சித்தியார்த் திருவிருத்தங் காண்க. (அச)

தந்தை தாயிலேன் றனிய னாகிய
மைந்த னேன்புது வதுவை வேட்கையேன்
சிந்தை நோய்செயுஞ் செல்ல றீர்ப்பதற்
கெந்தை யேயிது பதமென் றேத்தியே.

(இ - ள்.) எந்தையே - எமது தந்தையே, தந்தை தாய் இலேன் - தந்தை தாய் அற்றவனாய், தனியனாகிய மைந்தனேன் - ஒரு பற்றுக்கோடு மில்லாதவனாயுள்ள சிறியேன், புதுவதுவை வேட்கையேன் - கடிமணம் புரியும் விருப்பமுடையேன்; சிந்தை நோய் செயும் செல்லல் தீர்ப்பதற்கு - (அது முடித்தற்குப் பொருளின்மையின்) மனத்தை வருத்தும் வறுமைத் துன்பினை நீக்குவதற்கு, இது பதம் என்று ஏத்தியே - இது தருணம் என்று கூறித் துதித்து.

செல்லல் - துன்பம்; வறுமைத் துன்பம். (அரு)

நெடிய வேதநூ னிறைய வாகமம்
முடிய வோதிய முறையி னிற்கெனும்*
வடுவி† லில்லற வாழ்க்கை யின்றிநின்
அடிய ருச்சனைக் கருக னாவனோ.

(இ - ள்.) நெடிய வேதநூல் நிறைய - உயர்ந்த மறை நூல்கள் முற்றவும், ஆகமம் முடிய - ஆகமங்கள் முற்றவும், ஓதிய முறையில் நிற்கு எனும் - ஓதி அறிந்த முறையில் நிற்பேன் எனினும், வடு இல் இல்லற வாழ்க்கை இன்றி - குற்றமில்லாத இல்லற வாழ்க்கை இல்லாமல், நின் அடி அருச்சனைக்கு அருகன் ஆவனோ - தேவரீரின் திருவடியை அருச்சிப்பதற்கு உரியன் ஆவனோ (ஆகேன்).

வேதநூலை நிறைய ஓதிய முறையில், ஆகமங்களை முடிய ஓதிய முறையில் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. நிற்கு - நிற்பேன். எனினும் என்பது எனும் என விகாரமாயிற்று. இல்லறவாழ்க்கை உற்றோரே சிவபெருமானை அருச்சித்தற்குரிய ரென்பது வேதாகமங்களின் துணிபென்பது இதனாற் பெற்றாம். (அசு)

ஐய யாவையு மறிதி யேகொலாம்
வையை நாடவன் மனக்க ருத்துணர்ந்
துய்ய வோர்கவி யுரைத்தெ னக்கருள்
செய்ய வேண்டுமென் றிரந்து செப்பினான்.

(பா - ம்.) *நிற்பினும். †வடிவில்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே. யாவையும் அறிதியே - நீ யாவற்றையும் அறிவா யன்றே, வையை நாடவன் மனக்கருத்து உணர்ந்து - வையை நாட்டையுடைய பாண்டியனது உள்ளக் கருத்தை ஓர்ந்து, உய்ய - யான் உய்திபெற, ஓர் கவி உரைத்து - ஒரு கவிபாடி, எனக்கு அருள் செய்ய வேண்டும் என்று - அடியேனுக்கு அருளல் வேண்டுமென்று, இரந்து செப்பினான் - குறையிரந்து கூறினான்.

இல்வாழ்க்கையை மேவியே நின் அடியை அருச்சிக்க வேண்டும் என்பதனை யும், மணமுடித்தற்குப் பொருளில்லாது நான் வருந்துதலையும் நீ அறிவாய் என் பான் 'யாவையும் அறிதி' என்றான். முற்றுணர்வுடைய நினக்குப் பாண்டியன் மனக்கருத்துணர்தல் அரிதன்றென்பதும் கருத்தாகக் கொள்க. கொல், ஆம் அசை கள். (௮எ)

தென்ன வன்குல தெய்வ மாகிய
மன்னர் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யின்றமிழ்
சொன்ன லம்பெறச் சொல்லி நல்கினார்
இன்ன றீர்ந்தவ னிறைஞ்சி வாங்கினான்.

(இ - ள்.) தென்னவன் குல தெய்வமாகிய—பாண்டியன் குலதெய்வமாகிய, மன்னர் — சுந்தர பாண்டியர், கொங்குதேர் வாழ்க்கை இன் தமிழ் - கொங்குதேர் வாழ்க்கை என்னும் முதலையுடைய இனிய தமிழ்ப்பாவை, சொல் நலம் பெறச் சொல்லி நல்கினார் - சொல்லழகு நிரம்பப் பாடித் தந்தருளினார்; இன்னல் தீர்ந்து அவன் இறைஞ்சி வாங்கினான் - துன்பம் நீங்கி அத்தருமி என்பவன் (அதனை) வணங்கி வாங்கினான்.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை என்பது,

"கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவு முளவோ நீயறியும் பூவே"

என்னும் பாசுரத்திற்கு முதற்குறிப்பு. தமிழ் என்பது செய்யுளை உணர்த்திற்று. இச்செய்யுள் நலம் புனைந்துரைத்தல் என்னும் துறை யமைந்தது. 'மணத்தினை ஆராய்ந்து திரியும் வாழ்க்கையை யுடைய அழகிய சிறையினையுடைய வண்டே, பயிற்சிமிக்க நட்பும், மயில்போற்சாயலும், நெருங்கியபற்களும் உடைய இவ்வரிவை யின் கூந்தல்போல நறுமணமுடையன நீ அறியும் பூக்களுள் உளவோ, விருப்பம் பற்றிக்கூறாது உண்மை கூறுக' என்பது இதன் பொருள். இங்ஙனம் புனைந் துரைக்கு முகத்தால் தலைவன் நயப்புணர்த்தினான் என்க. இதனாற் றலைவி கூந்தல் இயற்கை மண முடைத்தென்பது பெறப்படுதல் காண்க. இச்செய்யுள் குறுந் தொகையிற் கோக்கப் பெற்றுள்ளது. (௮௮)

பொற்ற னிச்சடைப்* புவன நாயகன்
சொற்ற பாடலைக் கொண்டு தொன்னிதி
பெற்றெ டுத்தவன் போன்று பீடுறக்
கற்ற நாவலர் கழக நண்ணினான்.

(இ - ள்.) பொன்சடை - பொன்போலுஞ் சடையினையுடைய, தனி புவன நாயகன் - ஒப்பற்ற உலக நாயகனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், சொற்ற பாடல் கைக் கொண்டு - திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருப்பாசுரத்தைக் கையிலேற்று, தொல் நிதி பெற்றெடுத்தவன் போன்று - வைப்பு நிதியைப் பெற்றவன்போல (மகிழ்ந்து), பீடு உறக் கற்ற நாவலர் கழகம் நண்ணினான்-பெருமை பொருந்தக் கற்று வல்ல புலவர் சங்கத்தை அடைந்தான்.

பீடுறக் கற்ற என்றும், பீடுற நண்ணினான் என்றும் இயைத்தல் அமையும்.()

கல்வி யாளர்தங் கையி னீட்டினான்
வல்லை யாவரும் வாங்கி வாசியாச்
சொல்லின் செல்வமும் பொருளுந் தூக்கியே
நல்ல நல்லவென் றுவகை நண்ணினார்.

(இ - ள்.) கல்வியாளர் தம் கையில் கட்டினான் - புலவர் கையில் (அத்திருப் பாசுரத்தைக்) கொடுத்தான்; வல்லை வாங்கி - விரைந்து வாங்கி, யாவரும் வாசியா - அனைவரும் அதனைப் படித்து, சொல்லின் செல்வமும் பொருளும் தூக்கியே - சொல்வளத்தையும் பொருள் வளத்தையும் சீர் தூக்கி - நல்ல நல்ல என்று - (அவை) மிகவும் நல்லன என்று கூறி, உவகை நண்ணினார் - மகிழ்ச்சி யுற்றனர்.

அடுக்கு உவகை பற்றியது; வியப்புமாம். (கம)

அளக்கில் கேள்விய ரரசன் முன்புபோய்
விளக்கி யக்கவி விளம்பி னார்கடன்
உளக்க ருத்துநே ரொத்த லாற்சிரந்
துளக்கி மீனவன் மகிழ்ச்சி தூங்கினான்.

(இ - ள்.) அளக்கு இல் கேள்வியார் - அளவில்லாத நூற்கேள்வியையுடைய சங்கப் புலவர்கள், அரசன் முன்பு போய் - பாண்டியன் முன்சென்று, அக்கவி விளம்பி விளக்கினார்கள் - அக்கவியினைக் கூறிப் பொருள் விளக்கினார்கள்; தன் உளக் கருத்து நேர் ஒத்தலால் - தன் உள்ளக் கருத்துடன் (அது) முற்றும் ஒத்திருத் தலால், மீனவன் சிரம் துளக்கி மகிழ்ச்சி தூங்கினான் - பாண்டியன் முடியசைத்துக் களிகூர்ந்தான்.

அளக்கு தொழிற்பெயர். விளம்பி விளக்கினார் என மாறுக. நேரொத்தல் - முழுதொத்தல். (கக)

(பா - ம்.) * பொற்றனிர்ச்சடை.

உணர்ந்த கேள்வியா ரிவரொ டொல்லைபோய்ப்
புணர்ந்த வாயிரம் பொன்னு மின்றமிழ்
கொணர்ந்த வேதியன் கொள்க வின்றென
மணந்த தாரினன் மகிழ்ந்து நல்கினன்.

(இ - ள்.) உணர்ந்த கேள்வியார் இவரொடு - உண்மை யுணர்ந்த கேள்வி வல்லாராகிய இப்புலவரோடும், ஒல்லைபோய் - விரைந்து சென்று, புணர்ந்த ஆயிரம் பொன்னும் - பொருந்திய ஆயிரம் பொன்னையும், இன்தமிழ் கொணர்ந்த வேதியன் இன்று கொள்க என - இனிய பாசுரத்தைக் கொண்டுவந்த வேதியன் இப்பொழுதே கொள்ளக் கடவனென்று, மணந்த தாரினன் - மணம் வீசும் மாலையையணிந்த பாண்டியன், மகிழ்ந்து நல்கினன் - மகிழ்ந்து அளித்தான். (கஉ)

வேந்த னேவலால் விபுதர் தம்மொடும்
போந்து மீண்டவைப் புறம்பு தூங்கிய
ஆய்ந்த பொற்கிழி யறுக்கு நம்பியை
நேர்ந்து கீரனில் லெனவி லக்கினன்.

(இ - ள்.) வேந்தன் ஏவலால் - பாண்டியன் ஏவலினால், விபுதர் தம்மொடும் மீண்டு போந்து - புலவரோடும் திரும்பிச் சென்று, அவைப் புறம்பு தூங்கிய - கழகத்தின் வெளியிற் றொங்கிய, ஆய்ந்த பொன் கிழி அறுக்கும் நம்பியை - சிறந்த பொன் முடிப்பை அறுக்கும் அத்தருமியை, கீரன் நேர்ந்து நில் என விலக்கினன் - நக்கீரன் எதிர்ந்து அறுக்காதே நில் என்று தடுத்தான்.

விபுதர் - புலவர். இதனால் முன்பு கீரன் ஆண்டிருந்தில னென்பது பெற்றாம். (கங)

குற்ற மிக்கவிக் கென்று கூறலுங்
கற்றி லானெடுங் காலம் வெம்பசி
உற்ற வன்கலத் துண்ணு மெல்லைகைப்
பற்ற வாடினன் பண்பு பற்றினன்.

(இ - ள்.) இக்கவிக்குக் குற்றம் என்று கூறலும் - இந்தப் பாடலுக்குக் குற்றம் (உண்டு) என்று கூறலும், கற்றிலான் - தமிழ்ப்புலமை யில்லானாகிய அவ்வேதியன், நெடுங்காலம் வெம்பசி உற்றவன் - நீண்ட காலமாகக் கொடிய பசி உற்றவனாய், கலத்து உண்ணும் எல்லை - கலத்தின்கண் உணவுபெற்று உண்ணுங்கால், கைபற்ற வாடினன் - (உண்ணற்கவெனத் தடுத்து ஒருவன்) கையைப் பற்றிக் கொள்ள வாட்டமடைந்த ஒருவனது, பண்பு பற்றினன் - தன்மையை அடைந்தான்.

குற்றமின்றெனக் கூறுதற்கேற்ற வலியிலானென்பார் 'கற்றிலான்' என்றார். (கச)

உலர்ந்த நெஞ்சுகொண் டொதுங்கி நாயகன்
நலந்த ருங்கழ னண்ணி னானவன்
மலர்ந்த பாடல்கொண் டறிஞர் வைகிடத்
தலர்ந்த சிந்தைகொண் டடைந்த மைந்தனே.

(இ - ள்.) உலர்ந்த நெஞ்சுகொண்டு ஒதுங்கி - வாடிய மனத்துடன் நடந்து, நாயகன் நலம் தரும் கழல் நண்ணினான் - இறைவனது நன்மையைத் தரும் திருவடியை அடைந்தனன்; அவன் மலர்ந்த பாடல்கொண்டு - அவ்விறைவன் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருப்பாசுரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, அறிஞர் வைகுஇடத்து - சங்கப்புலவர் இருக்கும் இடத்திற்கு, அலர்ந்த சிந்தையோடு அடைந்த மைந்தன் - மகிழ்ந்த உள்ளத்தோடு சென்ற அத்தருமி என்பான்.

மலர்ந்த - அருளிச்செய்த. அலர்ந்த சிந்தை - களிப்பு மிக்க சிந்தை. மைந்தன் நண்ணினான் என்க. (கூரு)

செய்யுள் கொண்டுபோய்த் திருமுன் வைத்துளப்
பையுள் கொண்டவப் பனவ னென்னைநீ
மையுண் கண்ட*வில் வழுவு பாடலைக்
கையு ளல்கினாய் கதியி லேற்கெனா.

(இ - ள்.) உளம் பையுள் கொண்ட அப்பனவன் - உள்ளத்திற் கவலை கொண்ட அம்மறையோன், செய்யுள்கொண்டுபோய் திருமுன் வைத்து - திருப்பாசுரத்தைக் கொண்டுபோய்த் திருமுன் வைத்து, மை உண் கண்ட - கருமை பொருந்திய திருமிடற்றை யுடையவனே, நீ இவ்வழுவு பாடலை - நீ குற்றமுள்ள இப்பாடலை, கதி இலேற்குக் கையுள் நல்கினாய் என்னை எனா - ஒரு பற்று மற்ற எனக்குக் கையில் அளித்தருளினையே அது என்னை என்று கூறி.

பையுள் - துன்பம். மையள் கண்ட எனப் பாடமோதி, மையும் கரு நிறம் பெறக் கருதும் கண்டத்தை யுடையாய் என்றுரைப்பாரு முளர். சிறான் இக்கவி குற்றமுடைத்தென்று கூறினமையின் 'வழுவு பாடல்' என்றானென்க. (கூசா)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வறுமைநோய் பிணிப்பப் பன்னாள் வழிபடு மடியே னின்பாற்
பெறுபொரு ளிழந்தே னென்று பேசிலேன் யார்க்கு மேலாங்
கறைகெழு மிடற்றோய் நின்றன் கவிக்குற்றஞ் சில்வாழ் நாட்சிற்
றறிவுடைப் புலவர் சொன்னா லாருனை மதிக்க வல்லார்.

(இ - ள்.) வறுமை நோய் பிணிப்ப - வறுமையாகிய பிணி என்னைக்கட்டி வருத்த, பல் நாள் வழிபடும் அடியேன் - பலநாட்களாக வழிபாடு செய்துவரும் அடி

* (பா - ம்.) மையள் கண்ட.

யேன், நின்பால் பெறு பொருள் இழந்தேன் என்று பேசிலேன் - நின்னிடத்துப் பெறுகின்ற பொருளை இழந்தேன் என்று கூறிற்றிலேன்; யார்க்கும் மேலாம் கறை கெழுமிடற்றோய் - அனைவருக்கும் மேலாகிய நஞ்சக்கறை பொருந்திய திருமிடற்றினையுடைய இறைவனே, நின்றன் கவி - நீ பாடியருளிய பாசுரத்திற்கு, சில் வாழ்நாள் சிற்றறிவு உடைப் புலவர் - சில் வாழ்நாளும் சிற்றறிவுமுடைய புலவர், குற்றம் சொன்னால் - குற்றங் கூறினால், உனை மதிக்க வல்லார் யார் - நின்னை மதிக்கவல்லவர் யாவர் (ஒருவரும் இல்லையென்றபடி.)

யான் பொருளிழந்த வருத்தத்தினும் புலவர் நின் கவிக்குக் குற்றங்கூறியதனாலாகிய வருத்தம் பெரிதுடையே னென்றான் என்க.

"யாவர்க்கு மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்"

என்பது திருவாசகம். (கஎ)

எந்தையிவ் விகழ்ச்சி நின்ன தல்லதை யெனக்கியா தென்னாச்
சிந்தைநோ யுழந்து சைவச் சிறுவனின் றிரங்க யார்க்கும்
பந்தமும் வீடும் வேதப் பனுவலும் பயனு மான
சுந்தர விடங்க னங்கோர் புலவனாய்த் தோற்றஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) எந்தை - எமது தந்தையே, இவ்விகழ்ச்சி நின்னது அல்லது - இந்த நிந்தை நின்னைச் சார்ந்ததல்லது, எனக்கு யாது என்னா - எனக்கு யாதுளதென்று கூறி, சைவச் சிறுவன் - அவ் வாதிசைவ மாணவன், சிந்தைநோய் உழந்து நின்று இரங்க - மனக்கவலையால் வருந்தி நின்று இரங்க, யார்க்கும் பந்தமும் வீடும் - அனைவருக்கும் பந்தமும் வீடும், வேதப் பனுவலும் பயனுமான - மறைநூலும் அதன் பயனுமாகிய, சுந்தர விடங்கன் - சோமசுந்தரக் கடவுள், அங்கு ஓர் புலவனாய்த் தோற்றம் செய்தான் - அங்கு ஒரு புலவனாகத் தோற்றுவானாயினன்.

இவ்விகழ்ச்சி நின்னது என்றது நீ அதனைப்போக்கவேண்டுமென்னும் குறிப்பிற்று. அல்லதை, ஐ சாரியை. இறைவன் பந்தமும் வீடுமாயினமையும், வேதமும் அதன் பயனுமாயினமையும்,

"பந்தமுமாய் வீடுமாயினார்க்கு"

எனவும்,

"மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென் மனத்திடை மன்னிய மன்னே"

எனவும் திருவாசகத்திற் கூறப்படுதல் சிந்திக்கற்பாலது. (கஅ)

கண்டிகை மதாணி யாழி கதிர்முடி வயிரம் வேய்ந்த
குண்டலங் குடிகொண் டாகத் தழகெலாங் கொள்ளை கொள்ளத்
தண்டமிழ் மூன்றும் வல்லோன் றானெனக் குறியிட் டாங்கே
புண்டர நுதலிற் பூத்துப் பொய்யிருள் கிழித்துத் தள்ள.

(இ - ள்.) கண்டிகை மதாணி ஆழி கதிர்முடி - மகரகண்டிகையும் பதக்கமும் மோதிரமும் ஒளி பொருந்திய முடியும், வயிரம் வேய்ந்த குண்டலம் - வயிரங்கள் பதித்த குண்டலமும், ஆகத்துக் குடிகொண்ட அழகு எலாம் கொள்ளை கொள்ள - திருமேனியின்கண் குடியாக இருக்கும் அழகையெல்லாம் கவரவும், தண் தமிழ் மூன்றும் வல்லோன் - தண்ணிய மூன்று தமிழிலும் வல்லவன், தான் எனக் குறியிட்டாங்கே - தானே எனக் குறியிட்டதுபோல, புண்டரம் - திரிபுண்டரம், நுதலில் பூத்து - நெற்றியின்கண் இடப்பெற்று, பொய் இருள் கிழித்துத்தள்ள - நிலையில்லாத அஞ்ஞான விருளைக் கிழித்து ஓட்டவும்.

கொண்ட என்னும் பெயரெச்சத்து அகரம் தொக்கது; கண்டிகை முதலியன ஆகத்திற் குடிகொண்டு என்றுரைத்தலுமாம். புண்டரம் - திருநீறு மூன்று கீற்றாக நெற்றியில் இடப்படுவது. முத்தமிழும் வல்லோன் எனக் குறியிட்டாற் போல் இடப்பட்ட திரிபுண்டரம் என்றது தற்குறிப்பு. பொய்யிருள் - ஆணவமலமாகிய இருள்; மும்மல இருள் என்றுமாம். (கக)

விரிகதிர்ப் படாத்திற் போர்த்த மெய்ப்பையு ளடங்கிப் பக்கத்
தெரிமணிக் கடகத் திண்டோ ளிளையவ ரடைப்பை யோடுங்
குருமணிக் களாஞ்சி யம்பொற் கோடிகந் தாங்க முத்தாற்
புரிமதிக் குடைக்கீழ்ப் பொற்காற் கவரிபால் புரண்டு துள்ள.

(இ - ள்.) விரிகதிர் படாத்தில் போர்த்த - விரிந்த ஒளியையுடைய ஆடையாற் போர்க்கப் பெற்ற, மெய்ப்பையுள் அடங்கி - நிலையங்கியினுள் உடலைக்கரந்து, பக்கத்து - இருபக்கங்களிலும், எரிமணிக் கடகத் திண்தோள் இளையவர் - நெருப்புப்போலும் மணிகள் அழுத்திய கடகங்கள் அணிந்த திண்ணிய தோள்களையுடைய இளைஞர், அடைப்பையோடும் குருமணிக் களாஞ்சி - அடைப்பையையும் நிறம் பொருந்திய மணிகள் பதித்த காளாஞ்சியையும், அம்பொன் கோடிகம் தாங்க - அழகிய பொன்னாலாகிய பூந்தட்டினையும் தாங்கி வரவும், முத்தால் புரி மதிக் குடைக்கீழ் - முத்தாலாகிய சந்திரவட்டக் குடையின் கீழே, பால் பொன்கால் கவரி புரண்டு துள்ள - இருபாலும் பொற்காம்பினையுடைய சாமரை புரண்டு துள்ளவும்.

போர்த்த என்பது தைத்த என்னும் பொருட்டு. மெய்ப்பை - சட்டை. எரிமணி - மாணிக்கமணி. அடைப்பை - வெற்றிலைப்பை. களாஞ்சி - தாம்பூலத் தட்டு, உமிழுங்கலன். (௱)

சொல்வரம் பிகந்த பாத மென்பது தோன்ற வேதம்
நல்லபா துகையாய்ச் சூட நவின்றன கற்றுப் பாட
வல்லவர் மறையி னுறு மனுமுதற் கலைபோற் பின்பு
செல்லநூ லாய்ந்தோர் வைகுந் திருந்தவைக் களத்தைச் சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சொல்வரம்பு இகந்த பாதம் என்பது தோன்ற - சொல்லின் எல்லையைக் கடந்த திருவடி யென்பது புலப்பட, வேதம் நல்ல பாதுகையாய்ச் சூட -

[நன்றாகவல்ல] பாதுகை வடிவமாகி (அதனைத் தன் முடியிற்) சூடவும், நவின்றன கற்றுப் பாட வல்லவர் - கூறியருளிய பாசுரங்களைக் கற்றுப் பாடவல்லவர்கள், மறையின் ஆறு மனுமுதல் கலைபோல் பின்புசெல்ல - மறையின் வழியே மனுமுறை முதலிய கலைகள் பின்செல்வதுபோலப் பின் செல்லவும், நூல் ஆய்ந்தோர் வைகும் திருந்து அவைக்களத்தைச் சேர்ந்தான் - நூலாராய்ச்சி வல்ல புலவர் இருக்கும் திருத்தமாகிய கழகத்தை அடைந்தனன்.

பாதம் சொல்வரம்பிகந்த தென்பதனை,
"பாதாள மேழினுங் கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்"

என்னும் திருவாசகத்தாலறிக; வேதத்தின்மேல் நிற்றலால் சொல்லைக் கடந்தமை குறிக்கப்பட்டது. கலை செல்வதுபோல் என விரித்துரைக்க. நவின்றன கற்றுப் பாடவல்லவர் - மாணுக்கர்; கற்றுச் சொல்லிகள் எனப்படுவர். (௱௧)

ஆரவை குறுகி நேர்நின் றங்கிருந் தவரை நோக்கி
யாரைநங் கவிக்குக் குற்ற மியம்பினு ரென்னு முன்னங்
கீரனஞ் சாது நானே கிளத்தினே னென்றா னின்ற
சீரணி புலவன் குற்றம் யாதெனத் தேராக் கீரன்.

(இ - ள்.) ஆர் அவை குறுகி - புலவர் நிறைந்த அவையினைச் சார்ந்து, நேர் நின்று - எதிர் நின்று, அங்கு இருந்தவரை நோக்கி - அங்கிருந்த புலவர்களைப் பார்த்து, நம் கவிக்குக் குற்றம் இயம்பினுர் யார் என்னு முன்னம் - எமது கவிக்குக் குற்றம் கூறினவர் யார் என்று கேட்பதற்கு முன்னரே, கீரன் அஞ்சாது நானே கிளத்தினேன் என்றான் - நக்கீரன் சிறிதும் அஞ்சாது நானே குற்றங் கூறினேன் என்றனன், நின்ற சீர் அணி புலவன் - அதனைக் கேட்டு நிலைபெற்ற புகழ்வாய்ந்த புலவன், குற்றம் யாது என - குற்றம் யாதென்று வினவ, தேராக் கீரன் - தெளியாத நக்கீரன்.

ஆரவை - நிறையவை. யாரை, ஐகாரம் சாரியை. நின்ற சீர் - நிலைபெற்ற புகழ்; வந்து நின்ற என்றுமாம். தேரா - பொருளுண்மை தெரியாத. (௱௨)

சொற்குற்ற மின்று வேறு பொருட்குற்ற மென்றான் றாய
பொற்குற்ற வேணி யண்ணல் பொருட்குற்ற மென்னை யென்றான்
தற்குற்றம் வருவ தோரான் புனைமலர்ச் சார்பா லன்றி
அற்குற்ற குழற்கு நாற்ற மில்லையே யென்றா னையன்.

(இ - ள்.) சொல் குற்றம் இன்று - சொற்குற்றமில்லை; வேறு பொருள் குற்றம் என்றான் - வேறே பொருளின் குற்றமென்று கூறினன்; தூயபொற்கு உற்ற வேணி அண்ணல் - தூயபொன்னை யொத்த சடையையுடைய இறைவன், பொருள் குற்றம் என்னை என்றான் - பொருட்குற்றம் என்னை என்று வினவினன் - தன் குற்றம் வருவது ஓரான் - தனக்குக் குற்றம் வருவதை அறியாத கீரன், புனைமலர்ச்சார்

பால் அன்றி - அணிந்த மலர்ச்சார்பினாலல்லாமல், அற்கு உற்ற குழற்கு - இருளை யொத்த கூந்தலுக்கு, நாற்றம் இல்லை என்றான் - இயற்கையாக மணம் இல்லை என்று கூறினான்; ஐயன் - இறைவன்.

பொற்குற்ற, அற்குற்ற என்பவற்றில் குவ்வுருபை ஐயுருபாகத் திரித்து உற்ற என்பதை உவமவுரு பாக்குக; குற்ற எனப் பிரித்து, பறித்த என்று பொருளுரைப்பாரும் உளர். (௱௩)

பங்கய முகமென் கொங்கைப் பதுமினி குழலோ வென்ன
அங்கது மனைத்தே யென்றா னாலவா யுடையான் றெய்வ
மங்கையர் குழலோ வென்ன வன்னது மந்தாரத்தின்
கொங்கல ரளைந்து நாறுங் கொள்கையாற் செய்கைத் தென்றான்.

(இ - ள்.) பங்கயம் முகம் மென் கொங்கைப் பதுமினி குழலோ என்ன - தாமரை மலர்போன்ற முகத்தையும் மெல்லிய கொங்கையையுமுடைய பதுமினி கூந்தலோ என்று வினவ, அங்கு அதும் அனைத்தே என்றான் - அக்கூந்தலும் அத் தன்மைத்தே எனக் கூறினான்; ஆலவாய் உடையான் தெய்வமங்கையர் குழலோ என்ன - திருவாலவாயுடைய இறைவன் தேவமகளிரின் கூந்தலோ என்று வினவ, அன்னதும் - அக்கூந்தலும், மந்தாரத்தின் கொங்கு அலர் அளைந்து நாறும் கொள்கையால் - மந்தாரத்தின் மணமுடைய மலர்களைக் கலந்து மணங்கமழுந் தன்மையினால், செய்கைத்து என்றான் - செயற்கை மணமுடையதே என்று கூறினான்.

பத்தினிப் பெண்டிர் கூந்தலுக்கும், தேவமகளிர் கூந்தலுக்கும் இயற்கை மணமுண்டென்பார் அவற்றை விதந்து வினவினார். அங்கதும் என்பதில் அங்கு அசை; அதும் என முற்றுகரம் கெட்டது. செய்கைத்து - செயற்கை யுடையது. (௱௪)

பரவிநீ வழிபட் டேத்தும் பரஞ்சுடர் திருக்கா ளத்தி
அரவுநீர்ச் சடையார் பாகத் தமர்ந்தஞா னப்பூங் கோதை
இரவினீர்ங் குழலு மற்றோ வெனவஃது மற்றேயென்னா
வெருவிலான் சலமே முற்றச் சாதித்தான் விளைவு நோக்கான்.

(இ - ள்.) நீ பரவி வழிபட்டு எத்தும் - நீ துதித்து வழிபட்டு வணங்கும், பரஞ்சுடர் - பரஞ்சோதியாகிய, திருக்காளத்தி அரவு நீர்ச்சடையார் - திருக்காளத்தியிற் கோயில் கொண்டருளிய பாம்பையும் கங்கையையும் அணிந்த சடையையுடைய இறைவரது, பாகத்து அமர்ந்த ஞானப் பூங்கோதை - இடப்பாகத்தில் எழுந்தருளிய ஞானப் பூங்கோதையின், இரவின் ஈர் குழலும் அற்றோ என - இருளை யொத்த தண்ணிய கூந்தலும் அத்தன்மைத்தோவென்று வினவ, அஃதும் அற்றேஎன்னா - அக்கூந்தலும் அத்தன்மையை உடையதே என்று, வெருவிலான் - சிறிதும் அஞ்சாது, விளைவு நோக்கான் சலமே முற்றச் சாதித்தான் - மேல் வருவதை அறியாமல் முடியவும் சலஞ்சாதித்தான்.

நீ வழிபட்டேத்தும் சடையார் என்க: ஞானப் பூங்கோதை என்னலு மாம். சலம் - பொய், வஞ்சனை. சலஞ்சாதித்தல் - வைரஞ் சாதித்தல் என்னும் பொருளிலும் வழங்கும். (௱ரு)

கற்றைவார் சடையா னெற்றிக் கண்ணினைச் சிறிதே காட்டப்
பற்றுவா னின்னு மஞ்சா னும்பரார் பதிபோ லாகம்
முற்றுநீர் கண்ணு னாலு மொழிந்தநம் பாடல் குற்றங்
குற்றமே யென்றான் றன்பா லாகிய குற்றந் தேரான்.

(இ - ள்.) கற்றைவார் சடையான் - திரண்ட நீண்ட சடையை யுடைய இறைவன், நெற்றிக் கண்ணினைச் சிறிது காட்ட - நுதல் விழியைச் சிறிது திறந்து காட்ட, பற்றுவான் - அதனாற் பற்றப்படுவோனாகியும், இன்னும் அஞ்சான் - இன்னும் அஞ்சாதவனாய், உம்பரார் பதிபோல் ஆகம் முற்றும் நீர் கண்ணனாலும் - தேவேந்திரன்போல் உடல் முற்றும் நீர் கண்களை உடையீரானாலும், மொழிந்த நம் பாடல் குற்றம் குற்றமே என்றான் - கூறிய நமது செய்யுள் குற்ற முடையதே என்று கூறினன்; தன் பால் ஆகிய குற்றம் தேரான் - தன்னிடத்துள்ள குற்றத்தை அறியாத கீரன்.

அவனைத் தீமை தீர்த்து ஆட்கொள்ளும் கருத்தின ரென்பார் 'கண்ணினைச் சிறிதே காட்ட' என்றார். உம்பரார் - விண்ணுலகிலுள்ளவர்; தேவர். வலி யுறுத்துவான் 'குற்றங் குற்றமே' என்றான். (௱சு)

[கலிநிலைத்துறை]

தேய்ந்த நாண்மதிக் கண்ணியா னுதல்விழிச் செந்தீப்
பாய்ந்த வெம்மையிற் பொறுதுபொற் பங்கயத் தடத்துள்
ஆய்ந்த நாவலன் போய்விழுந் தாழ்ந்தன னவனைக்
காய்ந்த நாவல னிம்மெனத் திருவுருக் கரந்தான்.

(இ - ள்.) தேய்ந்த நாள்மதிக் கண்ணியான் - குறைந்த பிறைமதியாகிய கண்ணியை உடைய இறைவனது, நுதல்விழிச் செந்தீ பாய்ந்த வெம்மையில் - நெற்றிக் கண்ணின் செந்தழல் பற்றிய வெப்பத்தால், பொறுது - பொறுக்க லாற்றாது, பொன் பங்கயத் தடத்துள் - பொற்றாமரை வாவியுள், ஆய்ந்த நாவலன் போய் விழுந்து ஆழ்ந்தனன் - நூல்களை ஆராய்ந்தறிந்த நாவல்லோனாகிய கீரன் சென்று விழுந்து அழுந்தினன்; அவனைக் காய்ந்த நாவலன் - அவனைச் சினந்து ஒறுத்த புலவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், இம்மெனத் திருவுருக்கரந்தான் - விரைந்து தனது திருவுருவை மறைத்தருளினன்.

தனக்குப் பிழை செய்தாரும் மீட்டும் வந்தடைந்தால் அவர்க்கு அருள் புரியும் இயல்பினன் என்பது தோன்ற 'தேய்ந்த நாண்மதிக் கண்ணியான்' என்றார்; இது கருத்துடை யடையணி. இம்மென, விரைவுக் குறிப்பு. (௱எ)

ஆகச் செய்யுள் - உ௲௬௧.

தி. ப. 53 கீரனைக் கரையேற்றியது.

ஐம்பத்து மூன்றாவது

கீரனைக் கரையேற்றிய படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

மார னைப்பொடி கண்டவ னந்தண மைந்தனுக்
கார நற்கன கக்கிழி யீந்த தறைந்தனம்
ஏர னத்திரள் சூழ்மல ரோடை யிடத்தினுங்
கீர னைக்கரை யேற்றிய வாறு கிளத்துவாம்.

(இ-ள்.) மாரனைப்பொடி கண்டவன் - மன்மதனை நீறாக்கிய இறைவன், அந்தண மைந்தனுக்கு - மறைச்சிறுவனாகிய தருமிக்கு, ஆர — மனமகிழ, நல்கனகக் கிழி ஈந்தது அறைந்தனம் - நல்ல பொற்கிழியை அளித்தருளிய திருவிளையாடலைக் கூறினேம்; ஏர் அனத்திரள் சூழ்மலர் ஓடை இடத்தினும் - அழகிய அன்னப்பறவையின் கூட்டம் சூழ்ந்த பொற்றாமரை வாவியினின்றும், கீரனைக் கரையேற்றிய வாறு - நக்கீரனைக் கரையேற்றிய திருவிளையாடலை, கிளத்துவாம் - (இனிக்) கூறுவாம்.

பொடி கண்டவன்-பொடியாக்கியவன்; ஒரு சொல். கிழி பின்னர்க்கொடுக்கப்படுவதாயினும், அதற்கேதுவான 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை' என்னும் பாசுரம் முன்பு அளிக்கப்பெற்றமையின் 'கனகக்கிழி யீந்தது' என்றார். (க)

தாழ்ந்த வேணிய னெற்றி முளைத்த தழற்கணாற்
போழ்ந்த நாவல னாடக பங்கயப் பொய்கைவாய்
வீழ்ந்த ரும்படர் வேலையில் வீழ்ந்தனன் விம்முறச்
சூழ்ந்த நாவலர் கண்டு பொறாது துளங்குவார்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்த வேணியன் - நீண்ட சடையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளின், நெற்றி முளைத்த தழல் கணால் - நெற்றியிற்றோன்றிய அனற்கண்ணால் போழ்ந்த நாவலன் - பிளக்கப்பட்ட கீரன், ஆடக பங்கயப் பொய்கைவாய் வீழ்ந்து - பொற்றாமரை வாவியுள் வீழ்ந்து, அரும்படர் வேலையில் வீழ்ந்தனன் விம்முற - கடத்தற்கரிய துன்பக்கடலுள் வீழ்ந்து வருந்த, சூழ்ந்த நாவலர் கண்டு பொறாது துளங்குவார் - சூழ்ந்துநின்ற ஏனைப் புலவர்கள் (அதனைக்) கண்டு பொறுக்கலாற்றாது வருந்துவாராயினர்.

தாழ்ந்த - தொங்கிய; நீண்ட, போழ்ந்த என்பது பாயப்பட்ட என்னும் கருத்திற்று. படர் - துன்பம். வீழ்ந்தனன், முற்றெச்சம். (உ)

என்ற வேந்த னிலாக்குடி யீட்டமு மின்கதிர்
கான்ற நாயக மாமணி போகிய கண்டியும்
ஆன்ற ஞானமி லாதவர் கல்வியு மானதே
சான்ற கீரனி லாதவை கூடிய சங்கமே.

(இ-ள்.) சான்ற கீரன் இலாது அவை கூடிய சங்கம் - புலமை சான்ற நக்கீரன் இல்லாது பிற புலவர் கூடிய இச்சங்கமானது, என்ற வேந்தன் இலாக்குடி ஈட்டமும் - பொருந்திய மன்னனில்லாத குடியின் கூட்டத்தையும், இன் கதிர் கான்ற நாயகம் மாமணி போகிய கண்டியும் - இனிய ஒளி வீசும் நடுநாயகமாகிய பெரிய மணியை இழந்த கண்டிகையையும், ஆன்ற ஞானம் இலாதவர் கல்வியும் ஆனது - நிறைந்த மெய்யுணர்வில்லாதவர் கல்வியையும் போன்றது.

கவற்சியும், விளக்கமின்மையும், பயனின்மையும் உவமைகளாற் கொள்க. இது பலபொருளுவமையணி. (௩)

ஐய சொற்பொரு டன்வடி வானவ ராலவாய்
மைத ழைத்த மிடற்றினர் தம்மொடும் வாதுதான்
செய்த விப்பிழை யோபெரி தெப்படி தீருமோ
உய்வ தற்புத மேயென யாவரு முன்னினார்.

(இ-ள்.) சொல் பொருள் வடிவு ஆனவர் - சொல்லும் பொருளும் தனது வடிவமாயுள்ளவரும், ஆலவாய் மைதழைத்த மிடற்றினர் தம்மொடும் - திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருக்கும் இருள்மிக்க திருமிடற்றினையுடையவருமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளுடன், வாதுசெய்த இப்பிழையோ பெரிது - வாதஞ்செய்த இந்தப் பிழை மிகப்பெரியது (ஆகலின்), எப்படி தீருமோ - (இஃது) எங்ஙனம் நீங்குமோ, உய்வது அற்புதமே என - இனி பிழைத்தல் அரிதே என்று, யாவரும் உன்னினார் - அனைவருங் கருதினர்.

ஐய, அசைநிலை; குறிப்புப்பெயரெச்சமாகக் கொண்டு, அழகிய என்றுரைத்தலுமாம். சொற்பொருள் - சொல்லின் பொருள் என்றுமாம். சொற்பொருள் வடிவானவருடன் சொற்பொருள்பற்றி வாதுசெய்யப் பிறர் எங்ஙனம் வல்லுநராவர் என்பது தோன்றச் 'சொற்பொருள் தன்வடிவானவர்' என்றார். தான் என்பதும் அசை. (௪)

எய்தி வெள்ளி மலைபெயர்த் தானு மிறுத்ததன்
கையில் வீணைதொட் டின்னிசை பாடக் கனிந்தவன்
செய்த தீங்கு பொறுத்தது மன்றித்திண் டேரொடும்
மொய்கொள் வாளுங் கொடுத்தனன் புண்ணிய மூர்த்தியே.

(இ-ள்.) எய்தி வெள்ளிமலை பெயர்த்தானும் - வெள்ளிமலைக்குச் சென்று (அதனைப்) பெயர்த்த இராவணனும், இறுத்த தன் கையில் வீணைதொட்டு - (அம்

மலையைப்) பறித்த தனது கையில் வீணையைத் தழுவி, இன் இசை பாடக்களித்து - இனிய இசை பாடத் திருவுள்ளங் களித்து, அவன் செய்த தீங்கு பொறுத்ததும் அன்றி - அவன் செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளியதும் அல்லாமல், திண்தேரொடும் மொய்கொள்வாளும் கொடுத்தனன் - திண்ணிய தேரும் வலிய வாளும் கொடுத்தருளினன்; புண்ணியமூர்த்தியே - இந்தப் புண்ணிய வடிவாகிய இறைவன்.

இலங்கையர் வேந்தனாகிய இராவணன் குபேரனைவென்று புட்பகத்தின் மீது இவர்ந்து திருக்கைலையை அடைந்த வழி அவ்விமானம் தடைப்பட்டதாகலின் சினங்கொண்டு அம்மலையைப்பெயர்த் தெடுக்கலுற்றவன் இறைவனது திருவடி விரலூன்றியால் ஊன்றப்பட்ட மலையின் கீழ்க்கிடந்து உழந்து பின் தெளிந்து இறைவனை இசைபாடி வழுத்த அவர் அவனுக்கு நெடிய வாழ்நாளும், தேரும், வாளும் கொடுத்தருளினர் என்பது வரலாறு. இறைவனது இத்தகைய கருணைத் திறத்தை விளக்கவே திருஞான சம்பந்தரும், திருநாவுக்கரையரும் பதிகந்தோறும் இவ்வரலாற்றைக் குறிப்பிப்பாராயினரென்க. (௯)

யாவ ராலு மகற்றரி திப்பிழை யாவர்க்குந்
தேவ ராமவ ரேதிரு வுள்ளந் திரும்பினாற்
போவ தேயிது வேதுணி பென்று புகன்றுபோய்ப்
பாவ லோர்பரன் றாணிழ லிற்பணிந் தேத்துவார்.

(இ - ள்.) இப்பிழை யாவராலும் அகற்றரிது - இப்பெரும் பிழையை யாவராலும் நீக்குதல் அரிது; யாவர்க்கும் தேவராம் அவரே - அனைவர்க்குந் தேவராகிய அப்பெருமானே, திருஉள்ளம் திரும்பினால் - திருவுள்ளம் இரங்குவராயின், இது போவது துணிபே என்று புகன்று - இப்பிழை நீங்குவது உறுதியே என்று கூறி, பாவலோர் போய் பரன் தாள் நிழலில் பணிந்து ஏத்துவார் - புலவர்கள் சென்று சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடி நிழலில் வீழ்ந்து வணங்கித் துதிப்பாராயினர்.

அகற்று, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; அகற்ற என்னும் பெயரெச்சத்து அகரந் தொக்கதுமாம். உள்ளந் திரும்புதல் - செற்றமொழிந்து இரங்குதல். (௧௦)

திருத்த னேசர ணஞ்சர ணம்மறைச் சென்னிமேல்
நிருத்த னேசர ணஞ்சர ணந்நிறை வேதநூல்
அருத்த னேசர ணஞ்சர ணந்திரு வாலவாய்
ஒருத்த னேசர ணஞ்சர ணங்க ளுனக்குநாம்.

(இ - ள்.) திருத்தனே நாம் உனக்குச் சரணம் சரணம் - தூயவனே நாங்கள் உனக்கு அடைக்கலம்; மறைச் சென்னிமேல் நிருத்தனே சரணம் சரணம் - மறைமுடியின்மேல் திருக்கூத்தாடுபவனே உனக்கு அடைக்கலம்; நிறை வேதநூல் அருத்தனே சரணம் சரணம் - நிறைந்த மறைகளின் பொருளாயுள்ளவனே உனக்கு

அடைக்கலம்; திருவாலவாய் ஒருத்தனே சரணம் சரணம் - திருவாலவாயின்கண் எழுந்தருளிய ஒப்பற்றவனே உனக்கு அடைக்கலம்.

அடைக்கலம் - அடைக்கலப் பொருள் என்றவாறு-தமக்கொரு சுதந்தரமு மின்றித் தம்மை ஒப்புவிப்பது அடைக்கல்ம் புகலாகும். (எ)

பாயு மால்விடை மேல்வரு வோய்பல் லுயிர்க்கெலாந்
தாயுந் தந்தையு மாகுநின் றண்ணளி தாமரைக்
கேயு மாதவன் போனல்ல தீய வியற்றினோர்க்
காயு மின்பமுந் துன்பமு மாக்குவ தாதலால்.

(இ - ள்.) பாயும் மால்விடை மேல் வருவோய் - பாய்ந்து செல்லும் திருமாலாகிய இடபவூர்தியில் ஏறி (அடியார்க்கருள விரைந்து) வருபவனே, பல் உயிர்க்கு எலாம் தாயும் தந்தையும் ஆகும் நின் தண் அளி - பல வேறு வகைப்பட்ட உயிர்கள் யாவற்றிற்கும் அன்னையும் அத்தனுமாகும் நினது தண்ணிய அருளே, தாமரைக்கு ஏயும் ஆதவன்போல் - தாமரை மலருக்குப் பொருந்திய சூரியன் (மலர்தலையும் வாடுதலையுஞ் செய்தல்) போல, நல்ல தீய இயற்றினோர்க்கு – நன்மைகளையும் தீமைகளையுஞ் செய்தார்க்கு, ஆயும் இன்பமும் துன்பமும் ஆக்குவது – ஆராயும் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் செய்வது; ஆதலால் - ஆகையால்.

மால்விடை - பெரியவிடை என்றுமாம். உயிர்க்கெலாம் தாயும் தந்தையுமாகும் என்றமையால் உயிர்கட்கு இறைவனாலளிக்கப்படும் துன்பங்கள் தாய் தந்தையரால் மக்களுக்கு அளிக்கப்படும் துன்பங்கள் போலும் என்க.

"தந்தை தாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொ லாற்றின்
வந்திடா விடினு றுக்கி வளாரினா லடித்துத் தீய
பந்தமு மிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகும்
இந்தநீர் முறைமை யன்றோ வீசனார் முனிவு மென்றும்"

என்னும் சிவஞான சித்தியும் காண்க. தாமரைக்கு ஏயும் ஆதவன்போல் என்றது ஆதவன் சன்னிதியில் தாமரை தன்னியல்பிற்கேற்ப அலர்தலும் உலர்தலும் உடைமைபோல் நன்மை தீமை புரியும் உயிர்கள் இறைவன் சன்னிதியில் இன்ப துன்பங்களை எய்துகின்றன என்றபடி. நல்ல தீய இயற்றினோர்க்கு இன்பமும் துன்பமும் என்றது நிரனிறை. (அ)

அத்த கற்ற செருக்கி னறிவழி கீரனின்
வித்த கக்கவி யைப்பழு தென்ற விதண்டையான்
மத்த கக்கண் விழித்து வெதுப்பின் மலர்ந்தபொன்
முத்த கக்கம லத்திடை வீழ முடுக்கினாய்.

(இ - ள்.) அத்த - இறைவனே, கற்ற செருக்கின் - கற்றுணர்ந்த இறுமாப்பினால், அறிவு அழி கீரன் - உணர்வழிந்த கீரன், நின் வித்தகக் கவியை -

நினது சதுரப்பாடுடைய பாசுரத்தை, பழுது என்ற விதண்டையால் - குற்றமென்ற விதண்டையினாலே, மத்தகக் கண் விழித்து - நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து, வெதுப்பின் - அதன் வெம்மையால், முத்து அகம் - முத்துக்களைத் தன்னிடத்துள்ள, மலர்ந்த பொன் கமலத்திடை வீழ முடுக்கினாய் - மலர்ந்த பொற்றாமரை வாவியில் வீழுமாறு செலுத்தினாய்.

கற்ற என்னும் பெயரெச்சம் காரணப் பொருட்டு ; முற்றக் கற்றேன் என்னுஞ் செருக்கால் என்பது கருத்தாகக் கொள்க. விதண்டை - வாதத்தில் வெல்லும் வேட்கை யுடையார் தமது பக்கத்தைத் தாபித்தலின்றிப் பிறர் பக்கத்தை இகழ்தல் மாத்திரமான கதை. (௬)

இருணி றைந்த மிடற்றடி கேளினி யிப்பிழை
கருணை செய்து பொறுத்தரு ளென்று கபிலனும்
பரண னும்முத லாகிய பாவலர் யாவருஞ்
சரண மென்று விழுந்திரந் தாரடி சாரவே.

(இ - ள்.) இருள் நிறைந்த மிடற்று அடிகேள் - இருள் நிரம்பிய திருமிடற்றினை யுடைய பெரியோய், இனிக் கருணை செய்து - இனி அருள் புரிந்து, இப்பிழை பொறுத்தருள் என்று - இக்குற்றத்தைப் பொறுக்கக் கடவை என்று, கபிலனும் பரணனும் முதலாகிய பாவலர் யாவரும் - கபிலனும் பரணனு முதலான புலவர் அனைவரும், சரணம் என்று அடிசார விழுந்து - அடைக்கலமென்று திருவடியிற் பொருந்த வீழ்ந்து, இரந்தார் - குறை யிரந்து வேண்டினர்.

பாவலர் யாவரும் இப்பிழை பொறுத்தருள் என்று அடிசார விழுந்து இரந்தார் என முடிக்க. (எ)

[அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்]

அக்கீர வேலை யால மயின்றவெங் கருணை வள்ளல்
இக்கீர மழலைத் தீஞ்சொ லிறைவியோ டெழுந்து போந்து
நக்கீரன் கிடந்த செம்பொ னளினப்பூந் தடத்து ஞாங்கர்ப்
புக்கீர மதுரத் தீஞ்சொற் புலவர்தங் குழாத்து னின்றான்.

(இ - ள்.) அக்கீர வேலை ஆலம் அயின்ற - அந்தப் பாற்கடலிற் றோன்றிய நஞ்சினை உண்டருளிய, எம் கருணை வள்ளல் - எமது அருள் வள்ளலாகிய இறைவர், இக்கு ஈர் அம்மழலைத் தீஞ்சொல் - கரும்பின் சுவையினை வென்ற அழகிய மழலையாகிய இனிய சொல்லை யுடைய, இறைவியோடு எழுந்து போந்து - உமைப் பிராட்டியோடு எழுந்து வந்தருளி, நக்கீரன் கிடந்த செம்பொன் நளினப் பூந்தடத்து ஞாங்கர் - நக்கீரன் அழுந்திக் கிடந்த சிவந்த பொற்றாமரை மலர்களை யுடைய வாவியினருகு, புக்கு-அடைந்து, ஈரம் மதுரத்தீஞ்சொல் புலவர்தம் குழாத்துள் நின்றான் - அன்புச் சுவைகனிந்த இனிய சொல்லை யுடைய புலவர் கூட்டத்துள் நின்றான்.

அகரச்சுட்டு உயர்வு குறித்தது. கீரம் - க்ஷீரம் என்பதன் சிதைவு. நக்கீரன் என்பதில் நகரம் சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல். "குலவினையல் நம்பி" என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுளுரையில் 'நப்பின்னை' என்பதனை விளக்குழி நச்சினார்க்கினியர் இங்ஙனம் கூறுதல் காண்க. (கக)

அனற்கணா னோக்கி னான்பின் னருட்கணா னோக்க வாழ்ந்த
புனற்கணே கிடந்த கீரன் பொறிபுலன் கரணமெல்லாங்
கனற்கணார் தமவே யாகக் கருணைமா கடலி லாழ்ந்து
வினைக்கணே யெடுத்த யாக்கை வேறிலன் புருவமானான்.

(இ - ள்.) அனல் கணால் நோக்கினான் - முன் அழற் கண்ணால் நோக்கிய இறைவன், பின் அருள் கண்ணால் நோக்க - பின் அருள் விழியால் நோக்கி யருள, ஆழ்ந்த புனற்கணே கிடந்த கீரன் - ஆழமாகிய நீரின் கண்ணே கிடந்த நக்கீரன், பொறிபுலன் கரணம் எல்லாம் - பொறியும் புலனும் கரணமுமாகிய அனைத்தும், கனல் கணார் தமவேயாக - நெற்றிக்கண்ணினை யுடைய அவ்விறைவருடையவே யாக, கருணைமாகடலில் ஆழ்ந்து - அருளென்னும் பெரிய கடலில் அழுந்தி, வினைக்கணே எடுத்த யாக்கை - வினையினா லெடுத்த உடல், வேறு இல் அன்பு உருவம் ஆனான் - அழிதலில்லாத அன்பு வடிவமானான்.

அனற் கண்ணால் நோக்கப் பொற்றாமரை வாவியில் அழுந்திக் கிடந்தமை போலஅருட்கண்ணால் நோக்கக் கருணைக் கடலில் ஆழ்ந்தனன் என்றார். பொறி, புலன் கரணமெல்லாம் இறைவருடைய வாதலாவது அளத்திற்பட்ட புற்போலப் பசு கரணமெல்லாம் பதிகரணமாதல். தம, பலவின்பாற் குறிப்பு முற்று; தாம் பகுதி. வினைக்கணே, வேற்றுமை மயக்கம்.

" திங்கள்சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர் காணா முன்னே
அங்கணர் கருணைகூர்ந்த வருட்டிரு நோக்க மெய்திற்
றங்கிய பவத்தின் முன்னைச் சார்புவிட் டகல நீங்கிப்
பொங்கிய வொளியி னீழற் பொருவிலன் புருவ மானார் "

எனக் கண்ணப்பர் செய்தி கூறும் பெரிய புராணச் செய்யுள் இங்கு நோக்கற் பாலது. (கஉ)

போதையா ருலக மீன்ற புனிதையார் பரஞானப்பூங்
கோதையார் குழற்குத் தீங்கு கூறிய கொடிய நாவின்
றீதையார் பொறுப்ப ரேயோ* வவரன்றித் திருக்கா ளத்திக்
காதையார் குழையி னாரைக் காளத்தி கயிலையென்னா.

(இ-ள்.) போதையார் - ஞானவடிவினரும், உலகம் ஈன்ற புனிதையார் - உலகத்தைப்பெற்ற தூய்மையுடையாருமாகிய,பரஞானப்பூங்கோதையார் குழற்கு -

பா - ம். *பொறப்பாரேயோ.

சிறந்த ஞானப்பூங்கோதையாரின் கூந்தலுக்கு, தீங்குகூறிய கொடிய நாவின் தீதை - பழுது சொன்ன கொடிய நாவின் குற்றத்தை, அவர் அன்றிப் பொறுப்பரேயோ - அவ்விறைவர் பொறுப்பாரே அல்லாமல் வேறொருவர் பொறுப்பரோ, திருக்காளத்தி காது ஆர் குழையினரை - திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளிய காதிற் பொருந்திய குழையினையுடைய அவ்விறைவரை, காளத்தி கயிலை என்று - காளத்தி கயிலை என்று.

போதை - போதமுடையாள்; போதம் - ஞானம்;
“போதையார் பொற்கிண்ணத் தடிசில்”

என்பது ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாக்கு. அபரஞானமன்றென்பார் ‘பரஞானம்’ என்றார். அவரன்றிப் பொறுப்பார்யாரென அவரது கருணைத்திறத்தை நினைந்து என விரித்துரைத்துக்கொள்க. காதுஆர் - காதிற்பொருந்திய. கைலைகாளத்தி யென்பது செய்யுளாதலின் மாறிநின்றது. (௯)

எடுத்தசொன் மாறிமாறி யிசையநே ரிசைவெண் பாவாற்
றொடுத்தவந் தாதி சாத்தத் துணைச்செவி மடுத்து நேர்வந்
தடுத்தவன் கையைப் பற்றி யகன்கரை யேற்றினார்தாள்
கொடுத்தெழு பிறவி வேலைக் கொடுங்கரை யேற்ற வல்லார்.

(இ-ள்.) எடுத்த சொல் மாறி மாறி இசைய - எடுத்த சொல் மாறி மாறி வந்து பொருந்த, நேரிசை வெண்பாவால் தொடுத்த அந்தாதி சாத்த - நேரிசை வெண்பாவால் தொடுத்த (கைலை பாதி காளத்தி பாதி என்னும்) அந்தாதி மாலையைச் சாத்த, தாள்கொடுத்து - (அடியார்கட்குத்) திருவடியாகிய புணையை அருளி, எழுபிறவிக் கொடும் வேலை - எழுவகைப் பிறவியாகிய கொடிய கடலினின்றும் கரை ஏற்றவல்லார் - வீடு என்னுங் கரையில் ஏற்றவல்ல அவ்விறைவர், துணைச் செவி மடுத்து நேர்வந்து - (அவ்வந்தாதியை) இரண்டு செவிகளாலுங் கேட்டு நேரே வந்து, அடுத்து அவன் கையைப்பற்றி அகன்கரை ஏற்றினார் - நெருங்கி அந்தக் கீரன் கையைப்பிடித்து அகன்ற கரையின்கண் ஏற்றியருளினர்.

எடுத்த சொல் மாறி மாறியிசைய என்றது ஒரு பாட்டில் கைலையும், அடுத்த பாட்டிற் காளத்தியும் மாறி மாறி அமைய என்றவாறு.

“சொல்லும் பொருளுமே ஆத்திரியும் செய்யுமா
நல்லிடிஞ்சி லென்னுடைய நாவாகச் - சொல்லரிய
வெண்பா விளக்கா வியன்கயிலை மேலிருந்த
பெண்பாகர்க் கேற்றினேன் பெற்று”

“பெற்ற பயனிதுவே யன்றே பிறந்தியான்
கற்றவர்க ளேத்துஞ்சீர்க் காளத்திக் - கொற்றவர்க்குத்
தோளாகத் தாடரவஞ் சூழ்ந்தணிந்த வம்மானுக்
காளாகப் பெற்றே னடைந்து”

என்பன காண்க. நேரிசைவெண்பா - வெண்பாவின் பொதுவிலக்கண முடைத்தாய், நான்கடி யுள்ளதாய், நான்கடியும் ஓரெதுகையான ஒரு விகற்பத்தா லேனும், முன்னிரண்டடியும் ஓரெதுகையும் பின்னிரண்டடியும் மற்றோரெதுகை யுமான இருவிகற்பத்தாலேனும் இரண்டாமடி இறுதிச்சீர் தனிச்சீராகப்பெற்று வரு வது. தாளைக்கொடுத்து கடலினின்றும் கரையேற்றவல்லார் கையைப்பற்றிப் பொய்கையினின்றும் கரையேற்றினார் என்னும் நயம் சிந்தித்தற்குரியது. (௧௪)

கைதந்து கரையே றிட்ட கருணையங் கடலைத் தாழ்ந்து
மைதந்த கயற்க ணாளை வந்தித்துத் தீங்கு நன்கு
செய்தந்தோர்க் கிகலு மன்புஞ் செய்தமை பொருளாச் செய்யுட்
பெய்தந்து பாடு கின்றான் பிரானருள் நாடு கின்றான்.

(இ-ள்.) கைதந்து கரை ஏறிட்ட கருணை அம் கடலைத் தாழ்ந்து - கை கொடுத்துக் கரையேற்றிய அழகிய கருணைக்கடலாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கி, மைதந்த கயல்கணாளை வந்தித்து — மையெழுதிய கயல்போலுங் கண்களை யுடைய அங்கயற்கண்ணம்மையையும் வணங்கி, தீங்கு நன்கு செய்தந்தோர்க்கு - தீமையும் நன்மையும் புரிந்தவர்க்கு, இகலும் அன்பும் செய்தமை பொருளா - சினத் தையும் அருளையும் செய்தமையே பொருளாக, செய்யுள் பெய்தந்து - செய்யுளி லமைத்து, பிரான் அருள் நாடுகின்றான் - இறைவன் திருவருளை நாடும் நக்கீரன்; பாடுகின்றான் - பாடுவானாயினன்.

ஏற்றிட்ட என்பது ஏறிட்ட என விகாரமாயிற்று. செய்தந்தோர் - செய் தோர்; பெய்தந்து - பெய்து; தா, துணைவினைப்பகுதி. இகலும் அன்பும் - கோப மும் பிரசாதமும். தீங்கு செய்தோர்க்கு இகலும், நன்கு செய்தோர்க்கு அன்பும் என நிரனிறையாகக் கொள்க. நாடுகின்றான், பெயர். (௧௫)

அறனிலா னிழைத்த வேள்வி யழித்தபே ராண்மை போற்றி
மறனிலாச் சண்டிக் கீந்த மாண்பெருங் கருணை போற்றி
கறுவிவீழ் கூற்றைக் காய்ந்த கழைகழற் கமலம் போற்றி
சிறுவனுக் கழியா வாழ்நா ளளித்தருள் செய்தி போற்றி.

(இ-ள்.) அறன் இலான் இழைத்த வேள்வி - அறம் சற்றுமில்லாத தக்கன் செய்த வேள்வியை, அழித்த பேர் ஆண்மை போற்றி - அழித்த பெரிய ஆண்மை (அடியேனைக்) காக்க; மறன் இலாச் சண்டிக்கு - பாவஞ் சற்றுமில்லாத சண்டேச ருக்கு, ஈந்த மாண் பெருங்கருணை போற்றி - அளித்தருளிய மாட்சிமை பொருந் திய பெரிய கருணைகாக்க; கறுவிவீழ் கூற்றைக் காய்ந்த - சினந்து (மாணியின் மேல்) வீழ்ந்த கூற்றுவனை உதைத்தருளிய, கழைகழல் கமலம் போற்றி - ஒலிக் கின்ற வீரக்கழலணிந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகாக்க; சிறுவனுக்கு அழியா வாழ்நாள் - அச்சிறுவனாகிய மார்க்கண்டனுக்கு அழிவில்லாத ஆயுளை, அளித்தருள் செய்தி போற்றி - அளித்தருளிய செய்திகாக்க.

தக்கன் வேள்வி அழித்தமையும் கூற்றைக் காய்ந்தமையும் இகலும் சண்டிக்குக் கருணை பாலித்தமையும் சிறுவனுக்கு வாழ்நாள் அளித்தமையும் அன்பும் ஆகும். தக்கன் வேள்வி புரியினும் அது மறமாதலும், சண்டி வேதியனாகிய தாதையின் தாளைச் சேதிப்பினும் அது அறமாதலும் முறையே அரனடிக்கு அன்பின்மையானும் அன்புடைமையானும் என்க:

"அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமும் அறம தாகும்
பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்
வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி
நரரினிற் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை யாய்த்தே"

என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தம் காண்க. (கசு)

சலந்தர னுடலந் கீண்ட சக்கரப் படையாய் போற்றி
வலந்தரு மதனை மாயோன் வழிபடக் கொடுத்தாய் போற்றி
அலர்ந்தசெங் கமலப் புத்தே ணடுச்சிர மரிந்தாய் போற்றி
சிலந்தியை மகுடஞ் சூட்டி யரசருள் செல்வம் போற்றி.

(இ - ள்.) சலந்தரன் உடலம் கீண்ட சக்கரப் படையாய் போற்றி - சலந்தராசுரன் உடலைப் பிளந்த திகிரிப்படையை யுடையவனே வணக்கம்; வலம் தரும் அதனை - வெற்றிதரும் அப்படையினை, மாயோன் வழிபடக் கொடுத்தாய் போற்றி - திருமால் வழிபாடு செய்ய அளித்தருளியவனே வணக்கம்; அலர்ந்த செங் கமலப் புத்தேள் - மலர்ந்த செந்தாமரையில் இருக்கும் பிரமனின், நடுச்சிரம் அரிந்தாய் போற்றி - நடுத்தலையை அறிந்தவனே வணக்கம்; சிலந்தியை மகுடம் சூட்டி - சிலந்திக்கு முடிசூட்டி, அரச அருள் செல்வம் போற்றி - அரசு அருளிய செல்வமே வணக்கம்.

சலந்தரன் உடல் கீண்ட சக்கரத்தை இறைவன் மாயோனுக்கு அருளினமையை,

"செருமேவு சலந்தரனைப் பிளந்தசுட ராழி
செங்கண்மலர்ப் பங்கயமாச் சிறந்தானுக் கருளி"

எனத் திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்துள் அருளிச் செய்தலாலறிக. இங்ஙனமே இவ்வரலாறுகளனைத்தும் தேவாரம் முதலிய திருமுறைகளில் எடுத்தாளப்படுகின்றன என்க. வலந்தரும் மதனை எனப்பிரித்து, மன்மதனை என்றுரைப்பாருமுளர்; சக்கரப்படை என்பதே ஈண்டுச் சிறந்த பொருளாதல் உய்த்துணர்க. சலந்தரனுடலங் கீண்டமையும் பிரமன் சிரமரிந்தமையும் இகலும், மாயோற்குச் சக்கரம் அளித்தமையும் சிலந்தியை மகுடஞ் சூட்டினமையும் அன்பும் ஆகும். (கஎ)

திரிபுர மெரிய* நக்க சேவகம் போற்றி மூவர்க்
கருளிய தலைமை போற்றி யனங்கனை யாகந் தீய
எரியிடு நயனம் போற்றி யிரதிவந் திரப்ப மீளக்
கரியவன் மகனுக் காவி யுதவிய கருணை போற்றி.

(இ - ள்.) திரிபுரம் எரிய நக்க சேவகம் போற்றி - திரிபுரம் எரியுமாறு சிரித்தருளிய வீரம் காக்க; மூவர்க்கு அருளிய தலைமை போற்றி - அப்புரத்திலுள்ள மூவருக்கு அருளிய தலைமை காக்க; அனங்கனை ஆகம் தீய எரியிடும் நயனம்போற்றி- மதவேளை அவன் உடல் நீறாக எரித்தருளிய நுதல்விழி காக்க; இரதிவந்து இரப்ப- இரதிவந்து குறை யிரப்ப, மீள - திரும்பவும், கரியவன் மகனுக்கு ஆவி உதவிய கருணை போற்றி - திருமாலின் புதல்வனாகிய அம்மதவேளுக்கு உயிர் அளித்தருளிய கருணை காக்க.

திரிபுரம் எரித்த ஞான்று மூவர் உய்ந்தனர் என்பதும் அவர்க்கு இறைவன் அருள் பாலித்தனன் என்பதும்,

"மூவெயில் செற்றஞான் றுய்ந்த மூவரி லிருவர் நின்றிருக் கோயிலின் வாய்தல்
காவ லாளரென் றேவிய பின்னை யொருவ னீகரி காடரங் காக
மானை நோக்கியோர் மாநட மகிழ மணிமுழா முழக்க வருள்செய்த
தேவ தேவநின் றிருவடி யடைந்தேன் செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே"

என்னும் நம்பியாரூரர் தேவாரத்து அருளிச் செய்யப்பட்டமை காண்க. (௧௫)

நகைத்தட வந்த† வந்த நகுசிரந் திருகி வாங்கிச்
சிகைத்திரு முடிமேல் வைத்த திண்டிறல் போற்றி கோயில்
அகத்தவி சுடரைத் தூண்டு மெலிக்கர சாள மூன்று
சகத்தையு மளித்த தேவர் தம்பிரான் சரணம் போற்றி.

(இ - ள்.) நகைத்து அட வந்த அந்த நகுசிரம் - சிரித்துக் கொல்லுதற்கு வந்த அந்த வெண்டலையை, திருகி வாங்கி - திருகி எடுத்து, சிகைத் திருமுடிமேல் வைத்த திண்திறல் போற்றி - சடையையுடைய அழகிய முடியின்கண் வைத்த மிக்க திறல் காக்க; கோயில் அகத்து அவிசுடரை - திருக்கோயிலினுள் அவிகின்ற விளக்கை, தூண்டும் எலிக்கு - தூண்டிய எலிக்கு, அரசு ஆள மூன்று சகத்தையும் அளித்த - ஆட்சி புரிய மூன்று உலகத்தையும் அளித்தருளிய, தேவர் தம்பிரான் சரணம் போற்றி - தேவ தேவனது திருவடி காக்க.

நகுசிரம் - வெண்டலை; இது தாருக வனத்து முனிவர்களால் விடுக்கப்பட்டது. எலி விளக்கைத் தூண்டிய சிவபுண்ணியத்தால் மாவலியாகப் பிறந்து உலகாண்ட தென்பது வரலாறு. (௧௬)

(பா - ம்.) *திரிபுரம் பொரிய. †நகைத்திடவந்த.

பொருப்பகழ்ந் தெடுத்தோன் சென்னி புயமிற மிதித்தாய் போற்றி
இருக்கிசைத் தவனே பாட விரங்கிவாள் கொடுத்தாய் போற்றி
தருக்கொடி யிருவர் தேடத் தழற்பிழம் பானாய் போற்றி
செருக்குவிட் டவரே பூசை செய்யநேர் நின்றாய் போற்றி.

(இ - ள்.) பொருப்பு அகழ்ந்து எடுத்தோன் - திருக்கைலையைப் பறித்தெடுத்த இராவணனது, சென்னி புயம் இற மிதித்தாய் போற்றி - தலைகளும் தோள்களும் முறிய மிதித்தருளியவனே வணக்கம்; அவனே இருக்கு இசைத்துப் பாட - அவ்விராவணனே வேதத்தைக் கூறிப் பாட, இரங்கி வாள் கொடுத்தாய் போற்றி - கருணை கூர்ந்து அவனுக்கு வாட்படை யருளியவனே வணக்கம்; தருக்கொடும் இருவர் தேட - செருக்கோடு திருமாலும் பிரமனும் தேட, தழற் பிழம்பு ஆனாய் போற்றி - அனற் பிழம்பானவனே வணக்கம்; அவரே - அவ்விருவருமே, செருக்குவிட்டுப் பூசை செய்ய - அத்தருக்கினை ஒழித்து வழிபட, நேர் நின்றாய் போற்றி - நேரில் நின்றருளியவனே வணக்கம்.

இருக்கு என்பது ஈண்டு வேதம் என்னும் பொதுப்பொருளில் வந்துளது.()

பருங்கைமால் யானை யேனம் பாய்புலி யரிமான் மீனம்
இருங்குறள் யாமை கொண்ட விகல்வலி கடந்தாய் போற்றி
குரங்குபாம் பெறும்பு நாரை கோழியா னலவன் றேரை
கருங்குரீஇ கழுகி னன்புக் கிரங்கிய கருணை போற்றி.

(இ - ள்.) பருங்கைமால் யானை - பருத்த துதிக்கையையுடைய யானையும், ஏனம் பாய் புலி அரிமான் மீனம் - பன்றியும் பாய்கின்ற புலியும் சிங்கமும் மீனமும், இருங்குறள் யாமை கொண்ட இகல்வலி கடந்தாய் போற்றி - பெரிய குறளும் யாமையுங்கொண்ட மிக்க வலியை அடக்கினவனே வணக்கம்; குரங்கு பாம்பு எறும்பு நாரை கோழி - குரங்கும் பாம்பும் எறும்பும் நாரையும் கோழியும், ஆண் அலவன் தேரை கருங்குரீஇ கழுகின் - ஆண் நெண்டும் தவளையும் கரிக்குருவியும் கழுகுமாகிய இவற்றின், அன்புக்கு இரங்கிய கருணை போற்றி - அன்புக்கு இரங்கிய கருணையே வணக்கம்.

யானையும் புலியும் கொண்ட வன்மையை யொழித்து அவற்றின் தோலைப் போர்வையாகவும் உடையாகவும் கொண்டருளினமை முன் கூறப்பட்டது. ஏனம், அரிமான், மீனம், குறள், யாமை என்பன திருமால் எடுத்த அவதாரங்கள். திருமால், புவியைப் பாயாகச்சுருட்டிப் பாதலத்திலொளித்த இரணியாக்கனை வெள்ளைப்பன்றி யுருவெடுத்துச் சென்று கொன்று புவியை முன்போல் நிறுவியும், எல்லாவுலகங்களையும் தன்னடிப்படுத்து யாவரும் தன் பெயரையே மந்திரமாகக்கூறி வழுத்தும்படி செய்து இடுக்கண் விளைத்த இரணியனை நரசிங்கவுருக்கொண்டு கொன்றும், வேதங்களைக் கவர்ந்து கடலிலொளித்த சோமகன் என்னும் அசுரனை மீனவுருக்கொண்டு சென்று கொன்று வேதங்களை வெளிப்படுத்தியும், எல்லாவுல

கங்களையும் தன்னடிப்படுத்துத் தேவர்கள் ஏவல் கேட்ப அரசு செலுத்திய மாவலி யென்பானை வாமனன் என்னும் குறளுருவாகத் தோன்றிச் சென்று மூன்றடிமண் இரந்து வளர்ந்து ஈரடியால் நிலத்தையும் வானத்தையும் அளந்து மூன்றாமடியைத் தலைமீது வைத்துப் பாதலத்தில் அழுத்தியும், பாற்கடல் கடையுங்கால் அமிழ்ந்த மந்தரமலையை ஆமையுருக்கொண்டு தாங்கியும் உலகிற்கு நலம்புரிந்து, பின் அவ்வச் செயலின் முடிவிலே தருக்குற்று உலகிற்கு அச்சமும் இடரும் விளைத்தகாலை சிவபெருமான் திருமாலின் அவ்வத் தோற்றங்களையும் அழிப்பித்தனர் எனப் புராணங்கள் கூறும்.

திருக்குரங்கணில் முட்டம், குரங்காடுதுறை முதலிய திருப்பதிகளில் குரங்கும்; திருநாகேச்சுரம், சீகாளத்தி முதலிய திருப்பதிகளில் பாம்பும்; திருவெறும்பீச்சரத்தில் எறும்பும்; திருக்கழுக்குன்றம், திருப்புள்ளிருக்கு வேளூர் முதலியவற்றில் கழுகும்; பூசித்துப் பேறு பெற்றன. நாரையும், கரிக்குருவியும் மதுரையிற் பேறுபெற்ற செய்திகள் இப்புராணத்துள் முன் ஓதப்பட்டன. கோழி காசியில் முத்தியடைந்தமையும் முன் கூறப்பட்டது. அலவனும் தேரையும் பேறு பெற்றமை வந்தவழிக் காண்க. ஆற்றூர் என்னுந் திருப்பதியிலே சிவதீர்த்தத்தில் இருந்த ஓர் தவளை சிவனிராவில் ஓர் பாம்பால் விழுங்கப்பட்டு உயிர்விடும் அமையத்தில் உமையால் திருவைந்தெழுத்து உபதேசிக்கப் பெற்றுச் சிவசாரூபம் பெற்றதென ஆற்றூர்ப் புராணம் கூறுவதனைத் தேரை அருள் பெற்றமைக்குக் கொள்ளலுமாம். நண்டு கற்கடகேச்சுரத்தில் முத்திபெற்றதென்றும் கூறுப. (உக)

சாலநா னிழைத்த தீங்குக் கென்னையுந் தண்டஞ் செய்த
கோலமே போற்றி பொல்லாக் கொடியனேன்* றொடுத்த புன்சொன்
மாலைகேட் டென்னை யாண்ட மலைமகண் மணாள போற்றி
ஆலவா யடிகள் போற்றி யம்மைநின் னடிகள் போற்றி.

(இ - ள்.) நான் சால இழைத்த தீங்குக்கு - நான் மிகவும் செய்த குற்றத்திற்கு, என்னையும் தண்டம் செய்த கோலமே போற்றி - அடியேனையும் ஒறுத்தருளிய திருவுருவே வணக்கம்; பொல்லாக் கொடியனேன் - பொல்லாத கொடியவனாகிய யான், தொடுத்த புன்சொல் மாலை கேட்டு - தொடுத்த புல்லிய சொல்மாலையைக் கேட்டு, என்னை ஆண்ட மலைமகள் மணாள போற்றி - அடியேனை ஆண்டருளிய மலைமகளின் மணாளனே வணக்கம்; ஆலவாய் அடிகள் போற்றி - திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய பெருமானே வணக்கம்; அம்மைநின் அடிகள்போற்றி - பிராட்டியே நின் திருவடிகட்கு வணக்கம்.

இப்பாட்டிலே தனக்குச்செய்த இகலும் அன்பும் கூறப்பட்டன. போற்றி என்னுஞ் சொல் வணக்கம் எனவும் காக்க எனவும் பொருள்படும். ஆகையால் இச்செய்யுட்களில் இவ்விரு பொருளும் கூறப்பட்டன. (உஉ)

(பா - ம்.) * போற்றியஞ்சிக் கொடியனேன்.

கலிநிலைத்துறை

ஆவலந்தனே னடியனேற் கருளரு ளென்னுக்
கோவ மும்பிர சாதமுங் குறித்துரை பனுவற்
பாவ லங்கலாற் பரனையும் பங்கிலங் கயற்கட்
பூவை தன்னையு முறைமுறை போற்றியென் றேத்தா*.

(இ-ள்.) ஆ - ஐயோ, அலந்தனேன் - வருந்தினேன், அடியனேற்கு அருள் அருள் என்னு- அடியேனுக்கு அருளாய் அருளாய் என்று வேண்டி, கோவமும் பிரசாதமும் குறித்து உரை - இறைவனுடைய வெகுளியையும் அருளையும் குறித்துக் கூறும், பனுவல் பா அலங்கலால்- நூலாகிய பாமாலையால், பரனையும்-சோமசுந்தரக் கடவுளையும், பங்கில் அங்கயற்கண் பூவை தன்னையும் - அவன் பாகத்திலமர்ந்த அங்கயற்கண் ணம்மையையும், முறை முறை போற்றி என்று ஏத்தா-முறை யாகப் போற்றி என்று துதித்து.

ஆ, இரக்கப்பொருள் குறித்த இடைச்சொல். பனுவல் - கோபப் பிரசாதம் என்னும் பிரபந்தம்; அது,

"தவறு பெரிதுடைத்தே தவறு பெரிதுடைத்தே
வெண்டிரைக் கருங்கடன் மேற்றுயில் கொள்ளும்
அண்ட வாணனுக் காழியன் றருளியும்
உலக மூன்று மொருங்குடன் படைத்த
மலரோன் றன்னை வான்சிர மரிந்துங்
கான வேடுவன் கண்பரிந் தப்ப
வான நாடு மற்றவற் கருளியுங்
கடிபடு பூங்கணைக் காம னுருடல்
பொடிபட விழித்தும் பூதலத் திசைந்த
மானுட னாகிய சண்டியை
வானவ னாக்கியும்................" என்பது. (உக)

தேவ தேவனைப் பின்பெருந் தேவிபா ணியொடுந்
தாவி லேழிசை யேழுகூற் றிருக்கையுஞ் சாத்திப்
பூவர் சேவடி சென்னிமேற் பூப்பவீழ்ந் தெழுந்தான்
பாவ லோர்களுந் தனித்தனி துதித்தனர் பணிந்தார்.

(இ-ள்.) பின் தேவதேவனைப் பெருந் தேவபாணியொடும் - பின்பு தேவ தேவனாகிய அவ்விறைவனுக்குப் பெருந் தேவபாணியுடன், தாஇல் எழ்இசை எழு கூற்றிருக்கையும் சாத்தி-கெடுதலில்லாத எழிசை யமைந்த திருவெழு கூற்றிருக் கையும் சாத்தி, பூவர் சேவடி சென்னிமேல் பூப்ப-மலர்போன்ற சிவந்த திருவடிகள் தனது முடியின்மேல் மலருமாறு, வீழ்ந்து எழுந்தான்-விழுந்து வணங்கி எழுந்

(பா - ம்.) * போற்றிநின் றேத்தா.

தனன்; பாவலோர்களும் தனித்தனி துதித்தனர் பணிந்தார் - ஏனைப் புலவர்களும் தனித்தனியே துதித்து வணங்கினர்.

தேவபாணி-தெய்வத்தைப் பாடும் பாட்டு. முதற் கடவுளைப் பாடினமையின் பெருந் தேவபாணி எனப்பட்டது. அது,

"சூல பாணியை சுடர்தரு வடிவனை
நீல கண்டனை நெற்றியோர் கண்ணனை
பால்வெண் ணீற்றனை பரம யோகியை
காலனைக் காய்ந்த கறைமிடற் றண்ணலை
நூலணி மார்பனை நுண்ணிய கேள்வியை
கோல மேனியை கொக்கரைப் பாடலை
வேலுடைக் கையனை விண்டோய் முடியனை
ஞாலத் தீயினை நாதனைக் காய்ந்தனை
தேவ தேவனை திருமறு மார்பனை
கால மாகிய கடிகமழ் தாரனை ...."

என்பது. எழுகூற்றிருக்கை - ஒன்று முதல் ஏழுவரையுள்ள எண்களை அமைத்துப் பாடும் ஒருவகைச் சித்திரப் பாட்டு. அது,

"ஓருடம் பீருரு வாயினை யொன்றுபுரிந்
தொன்றி நீரிதழ்க் கொன்றை சூடினை
மூவிலைச் சூல மேந்தினை
சுடருஞ் சென்னி மீமிசை
இருகோட் டொருமதி யெழில்பெற மிலைத்தனை
ஒருகணை யிருதோள் செவியுற வாங்கி
மூவெயி லொற்றிசை முரணரண் செகுத்தனை
ஆற்ற முன்னெறி பயந்தனை
செறிய விரண்டு நீக்கி
ஒன்று நினைவோர்க் குறுதி யாயினை
அந்நெறி யொன்று
மனம்வைத் திரண்டு நினைவி லோர்க்கு
முன்னெறி யுலகங் காட்டினை யந்நெறி
நான்கென வூழி தோற்றினை
சொல்லு மைந்தலை யரவசைத் தசைந்தனை
நான்முகன் மேன்முகங் கபால மேந்தினை
நான்முக முப்புரி மார்பில்
இருவ ரங்க மொருங்குட னேந்திய
ஒருவ நின்னொலி காணு திருவர்
மூவுல குழன்று நாற்றிசை யுழிதர
ஐம்பெருங் குன்றத் தழலாய்த் தோன்றினை
ஆறுநின் சடையது வைந்துநின் னிலையது

நான்குநின் வாய்மொழி மூன்றுநின் கண்ணே
இரண்டுநின் குழையே யொன்றுநின் னேறே
ஒன்றிய காட்சி யுமையவ ளடங்க
இருங்களிற் றுரிவை போர்த்தனை நெருங்கி
முத்தீ நான்மறை யைம்புல னடக்கிய
அறுதொழி லாளர்க் குறுதி பயந்தனை
எழி லின்னரம் பிசைத்தனை
ஆறி லமுதம் பயந்தனை யைந்தில்
விறலியர் கொட்டு மழுத்த வேந்தினை
ஆல நீழ லன்றிருந் தறநெறி
நால்வர் கேட்க நன்கினி துரைத்தனை
நன்றி யில்லா மூந்நீர்ச் சூர்மாக்
கொன்றங் கிருவரை யெறிந்த வொருவன்
தாதை யொருமிடற் றிருவடி வாயினை
தரும மூவகை யுலக முணரக்
கூறுவ னல்வகை
இலக்கண விலக்கிய நலத்தக மொழிந்தனை
ஐங்கணை யவனொடு காலனை யடர்த்தனை
அறுவகைச் சமயமு நெறிமையில் வகுத்தனை
எழி னோசை யிராவணன் பாடத்
தாழ்வாய்க் கேட்டவன் றலையளி பொருத்தினை
ஆறிய சிந்தை யாகி யைங்கதித்
தேரொடு திசைசெல விடுத்தோன்
நாற்றோ ளலனேய் நந்திபிங் கிருடியென்
றேற்ற பூத மூன்றுடன் பாட
இருகண் மொந்தை யொருகணங் கொட்ட
மட்டுவிரி யலங்கன் மலைமகள் காண
நட்ட மாடிய நம்ப வதனாற்
சிறியேன் சொன்ன வறிவில் வாசகம்
வறிதெனக் கொள்ளா யாக வேண்டும்
வெறிகமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்து
கீதம் பாடிய வண்ணல்
பாதஞ் சென்னியிற் பரவுவன் பணிந்தே."

என்பது. பூவார் எனற்பாலது எதுகை நோக்கிக் குறுகிநின்றது; ஆர் உவமவுருபு; பூவர் என்பதற்குச் சுந்தரர் என்றுரைப்பாரு முளர். துதித்தனர், முற்றெச்சம்.

நக்கீரர் பாடிய இந்நான்கு பிரபந்தங்களும், மற்றும் இவர் பாடிய திருவீங் கோய்மலை எழுபது, திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை, காரெட்டு, போற்றித் திருக் கலி வெண்பா, திருக்கண்ணப்பர் திருமறம் என்பனவும், திருமுருகாற்றுப்படை

யும் சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் பதினோராந் திருமுறையில் அடங்கியுள்ளன. (உச)

துதித்த கீரனுக் கின்னருள் சுரந்துநீ முன்போன்
மதித்த நாவலர் குழாத்திடை வதியென மறைநூல்
உதித்த நாவினார் கருணைசெய் துருக்கரந் தயன்சேய்
விதித்த கோயில்புக் கிருந்தனர் விளங்கிழை யோடும்.

(இ - ள்.) மறைநூல் உதித்தநாவினார்-வேதநூல் தோன்றிய நாவினையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், துதித்தகீரனுக்கு - இங்ஙனம் துதித்த நக்கீரனுக்கு, இன் அருள் சுரந்து - இனிய அருள் சுரந்து, நீ முன்போல் — நீ முன்போலவே, மதித்த நாவலர் குழாத்திடை வதி எனக் கருணை செய்து - நின்னை நன்குமதித்த புலவர் கூட்டத்து நடுவிலே தங்குவாயாக வென்று கூறியருளி, உருக்கரந்து - திருவுருவை ஒளித்து, அயன்சேய் விதித்த கோயில்புக்கு – பிரமன் புதல்வனாகிய தேவதச்சன் அமைத்த திருக்கோயிலினுட் புகுந்து, விளங்கிழையோடும் இருந்தனர் - விளக்கமாகிய அணிகளை அணிந்த உமையம்மையோடும் வீற்றிருந்தனர்.

மதித்த - யாவரானும் மதிக்கப்பட்ட என்றுமாம். விளங்கிழை, வினைத் தொகைப் புறத்துப் புறந்த அன்மொழித் தொகை. (உரு)

கற்ற கீரனுங் கலைஞருங் கழகமண் டபத்தில்
உற்ற வாடகக் கிழியறுத் தந்தணற் குதவிக்
கொற்ற வேந்தனும் வரிசைகள் சிலசெயக் கொடுப்பித்
தற்ற நீங்கிய கல்வியின் செல்வரா யமர்ந்தார்.

(இ - ள்.) கற்றகீரனும் கலைஞரும்-பல கலைகளையுங் கற்ற நக்கீரனும் புலவர்களும், கழக மண்டபத்தில் உற்ற - சங்க மண்டபத்தின் முன்தூக்கிய, ஆடகக்கிழி அறுத்து அந்தணற்கு உதவி - பொன் முடிப்பை அறுத்துத் தருமி என்னும் மறையவனுக்குக் கொடுத்து, கொற்ற வேந்தனும் வரிசைகள் சில செயக் கொடுப்பித்து - வெற்றி வேந்தனாகிய சண்பகமாறனும் சில வரிசைகள் செய்யுமாறு கொடுப்பித்து, அற்றம் நீங்கிய கல்வியின் செல்வராய் அமர்ந்தார் - குற்றம் நீங்கிய கல்விச் செல்வராக இருந்தனர்.

அற்றம் - சோர்வு; குற்றம். கல்வியின், சாரியை அல்வழிக்கண் வந்தது. (உசு)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

சம்பக மாற னென்னுந் தமிழ்நர்தம் பெருமான் கூடல்
அம்பக நுதலி னானை யங்கயற் கண்ணி னாளை
வம்பக நிறைந்த செந்தா மரையடி வந்து தாழ்ந்து
நம்பக நிறைந்த வன்பாற் பல்பணி நடாத்தி வைகும்.

(இ - ள்.) சம்பகமாறன் என்னும் தமிழ்நர்தம் பெருமான்—சண்பகமாறன் என்னும் தமிழர் வேந்தன், கூடல் அம்பகம் நுதலினானை அங்கயற் கண்ணினாளை—கூடலில் வீற்றிருக்கும் நெற்றிக் கண்ணனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளையும் அங்கயற் கண்ணம்மையையும், வம்பு அகம் நிறைந்த செந்தாமரை அடி வந்து தாழ்ந்து - மணம் உள்ளே நிறைந்த செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளில் வந்து வணங்கி, நம்புஅகம் நிறைந்த அன்பால் - சிவமே பொருளெனத் துணிந்த உள்ளத்தின்கண் நிறைந்த அன்பினால், பல்பணி நடாத்தி வைகும் - பல திருப்பணிகள் நடாத்தி இனிதிருப்பானாயினன்.

தமிழ்நர், நர் பெயர் விகுதி. அம்பகம் - கண். எண்ணும்மைகள் தொக்கன. ஆறனுருபாகத் திரித்தலுமாம். வம்பு - மணம். நம்பு - விருப்பம்;

"நம்பும் மேவும் நசையா கும்மே"

என்பது தொல்காப்பியம். இச்சொல் இக்காலத்து நம்பகம், நம்பிக்கை என உருத்திரிந்து, பொருள் வேறுபட்டு வழங்குகிறது. (உஎ)

ஆகச்செய்யுள் - உ௫௩௩.

ஐம்பத்து நான்காவது

கீரனுக்கு இலக்கண முபதேசித்த படலம்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

கொன்றையந் தெரியல் வேய்ந்த கூடலெம் பெருமான் செம்பொன்
மன்றலங் கமலத் தாழ்ந்து வழிபடு நாவ லோனை
அன்றகன் கரையே றிட்ட வருளுரை செய்தே மிப்பாற்
றென்றமி ழனையான் றேறத் தெருட்டிய திறனுஞ் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) கொன்றை அம் தெரியல் வேய்ந்த - அழகிய கொன்றை மாலை அணிந்த, கூடல் எம்பெருமான் - கூடலில் வீற்றிருக்கும் எம்பெருமானாகிய சோம சுந்தரக் கடவுள், மன்றல் அம் செம்பொன் கமலத்து ஆழ்ந்து - மணமிக்க அழகிய சிவந்த பொற்றாமரைத் தடத்து வீழ்ந்து அழுந்தி, வழிபடு நாவலோனை - துதித்த நாவலனாகிய நக்கீரனை, அன்று அகன் கரை ஏறிட்ட அருள் உரை செய்தேம் - அப்பொழுது அகன்ற கரையின்கண் ஏற்றி யருளிய திருவிளையாடலை உரைத்தேம்; இப்பால் - பின், தென்தமிழ் அனையான் தேற - அழகிய தமிழிலக்கணத்தை அந்நக்கீரன் தெளியுமாறு, தெருட்டிய திறனும் சொல்வாம் - தெளிவித்த திருவிளையாடலையும் உரைப்பாம்.

தென்றமிழ் என்றது இயற்றமிழ் இலக்கணத்தை. தெருட்டிய, பிறவினைப் பெயரெச்சம்; தெருட்டு, பகுதி. (க)

முன்புநான் மாடக் கூடன் முழுமுத லாணை யாற்போய்
இன்புற வறிஞ ரீட்டத் தெய்தியாங் குறையுங் கீரன்
வன்புறு கோட்டந் தீர்ந்து மதுரையெம் பெருமான் றாளில்
அன்புறு மனத்த னாகி யாய்ந்துமற் றிதனைச் செய்வான்.

(இ - ள்.) நான்மாடக் கூடல் முழுமுதல் ஆணையால் - நான்மாடக் கூடலின் கண் எழுந்தருளிய முழுமுதற் கடவுளாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் ஏவலால், முன்பு போய் - முன்பு சென்று, இன்பு உற - மகிழ்ச்சி மிக, அறிஞர் ஈட்டத்து எய்தி ஆங்கு உறையும் கீரன் - புலவர் கூட்டத்தை அடைந்து அங்கு வதியும் நக்கீரன், வன்பு உறு கோட்டம் தீர்ந்து - வலிமிக்க அழுக்காறு நீங்கி மதுரை எம்பெருமான் தாளில் - மதுரையில் அமர்ந்தருளிய எமது பெருமான் திருவடியில், அன்பு உறு மனத்தனாகி - அன்புமிக்க மனமுடையனாய், ஆய்ந்து இதனைச் செய்வான் - ஆராய்ந்து இதனைச் செய்வானாயினன்.

கோட்டம் - மனக்கோண்; அழுக்காறு. மற்று, அசை. (உ)

தி. ப. 54 கீரனுக்கு இலக்கண முபதேசித்தது.

கட்டவிழ் கடுக்கை யண்ணல் கண்ணினா லவிந்த காளை
மட்டவிழ் மலரோ னானு மாயவ னானுங் காக்கப்
பட்டவ னல்ல னன்னா னுதல்விழிப் படுதீ நம்மைச்
சுட்டபோ துருப்பந் தீர்த்துக் காத்ததிச் சுவண கஞ்சம்.

(இ - ள்.) கட்டு அவிழ் கடுக்கை அண்ணல் - முறுக்கு அவிழ்ந்த கொன்றை மலர் மாலையை அணிந்த இறைவனது, கண்ணினால் அவிந்த காளை - நுதற் கண்ணினால் நீறாகிய மதவேள், மட்டு அவிழ் மலரோனாலும் - மணத்தொடு மலர்ந்த தாமரை மலரில் இருக்கும் பிரமனாலும், மாயவனாலும் காக்கப்பட்டவன் அல்லன் - திருமாலினாலும் காக்கப்பட்டிலன்; அன்னான் நுதல் விழிப்படுதீ - அவ்விறைவனது நெற்றிக் கண்ணில் உண்டாகிய நெருப்பு, நம்மைச் சுட்டபோது - நம்மை வெதுப்பிய பொழுது, உருப்பம் தீர்த்து - அவ்வெம்மையைப் போக்கி, இச்சுவண கஞ்சம் காத்தது - இப்பொற்றாமரைத் தடம் ஓம்பியது.

காமனைச் சிவபிரானிடத்து ஏவிய பிரமனும், காமனுக்குத் தந்தையாகிய திருமாலும் அவனைக்காக்கும் வலியுடையரேல் காத்திருப்பர்; அவர்களாலும் காக்க வொண்ணாத இறைவனது நுதல்விழிச் செந்தீயின் வெம்மையை மாற்றி இப்பொற் றாமரை காத்தது ; என இறைவனது முதன்மையும், பொற்றாமரையின் மேன்மை யும் புலப்பட அவ்வரலாறு குறிக்கப்பட்டது. (ரு)

இப்பெருந் தடமே யெம்மை யெம்மையுங் காப்ப தென்னாக்
கப்பிலா மனத்தான் மூன்று காலமு மூழ்கி மூழ்கி
அப்பனை யால வாயெம் மடிகளை யடியார் சேம
வைப்பினை யிறைஞ்சி நித்தம் வழிபடு நியமம் பூண்டான்.

(இ - ள்.) இப்பெருந்தடமே - இந்தப் பெருமை வாய்ந்த தீர்த்தமே, எம்மை எம்மையும் காப்பது என்னா - எம்மை எப்பிறப்பினும் ஓம்புவதாகும் என்று கருதி, கப்பு இலா மனத்தால் - பிளவுபடாத (ஒன்றுபட்ட) மனத்துடன், மூன்று காலமும் மூழ்கி மூழ்கி - மூன்று காலங்களிலும் அதில் நீராடி, அப்பனை ஆலவாய் எம் அடிகளை - எல்லா உயிர்கட்கும் அத்தனும் திருவாலவாயில் அமரும் எமது இறைவனும், அடியார் சேமவைப்பினை - அடியார்களின் சேமநிதியுமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை, இறைஞ்சி நித்தம் வழிபடும் நியமம் பூண்டான் - வணங்கி நாள் தோறும் வழிபடுகின்ற கடப்பாட்டினை மேற்கொண்டான்.

எம்மையும் - எப்பிறப்பினும்; இம்மையினும் மறுமையினும் என்றுமாம். அடியார் சேம வைப்பினை என்ற கருத்தை,

"காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க"

எனத் திருவாசகத்தும்,

"நல்லடியார் மனத் தெய்ப்பினில் வைப்பை"

என வன்றொண்டர் தேவாரத்தும் காண்க. (சு)

மையறு மனத்தான் வந்து வழிபடு நியம நோக்கிப்
பையர வாரம் பூண்ட பரஞ்சுடர் மாடக் கூடல்
ஐயனு மணிய னாகி யகமகிழ்ந் தவனுக் கொன்று
செய்யநன் கருணை பூத்துத் திருவுளத் திதனைத் தேர்வான்.

(இ - ள்.) மை அறும் மனத்தான் - குற்றம் நீங்கிய மனத்தையுடைய நக்கீரன், வந்து வழிபடும் நியமம் நோக்கி - நாள்தோறும் வந்து வழிபடுங் கடப்பாட்டினைப் பார்த்து, பை அரவு ஆரம்பூண்ட பரஞ்சுடர் மாடக்கூடல் ஐயனும் - படத்தையுடைய பாம்பினை ஆரமாகப் பூண்ட பரஞ்சோதியாகிய நான்மாடக்கூடல் இறைவனும், அணியனாகி அகமகிழ்ந்து - அண்மையனாய்த் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்து, அவனுக்கு ஒன்று செய்ய நன் கருணைபூத்து - அந்தக்கீரனுக்கு ஒன்று புரியத் திருவருள் கூர்ந்து, திருவுளத்து இதனைத் தேர்வான் - திருவுள்ளத்தின்கண் இதனைக் கருதுவானாயினன்.

அணியனாதல் - அவன் உள்ளத்தே விளங்குதல். (ரு)

இலக்கண மிவனுக் கின்னுந் தெளிகில விதனா லாய்ந்த
நலத்தசொல் வழூஉச்சொ லென்ப தறிகில னவைதீர் கேள்விப்
புலத்தவர் யாரைக் கொண்டு போதித்து மிவனுக் கென்னா
மலைத்தனு வளைத்த முக்கண் மன்னவ னுன்னு மெல்லை.

(இ - ள்.) இவனுக்கு இன்னும் இலக்கணம் தெளிகில - இவனுக்கு இன்னும் இலக்கணம் விளங்கவில்லை; இதனால் - இதனாலே, ஆய்ந்த நலத்தசொல் - ஆராய்ந்த நன்மையையுடைய சொல்லும், வழூஉச் சொல் என்பது அறிகிலன் - குற்றமுடைய சொல்லும் இது இது என்பதை அறியாதவனாயினன்; நவைதீர் கேள்விப் புலத்தவர் யாரைக் கொண்டு - குற்றமற்ற நூற்கேள்வியின் புலமையோர் யாவரால், இவனுக்குப் போதித்தும் என்னா - இவனுக்குப் போதிப்போ மென்று, மலைத்தனு வளைத்த முக்கண் மன்னவன் - மலையை வில்லாக வளைத்த மூன்று கண்களையுடைய சுந்தர பாண்டியன், உன்னும் எல்லை - நினைத்த பொழுது.

தெளிகில - விளங்கிற்றில. நலத்த, குறிப்புப் பெயரெச்சம். புலத்தவர் - புலமை யுடையார். போதித்தும், போதிப்போம்; தன்மைப் பன்மை எதிர்கால முற்று; பன்மை தலைமை பற்றியது. உன்னினன் அங்ஙனம் உன்னும் பொழுது என விரிக்க. (சு)

பங்கயச் செங்கை கூப்பிப் பாலினேர் மொழியாள் சொல்வாள்
அங்கணா வங்கை நெல்லிக் கனியென வனைத்துங் கண்ட
புங்கவா நினது சங்கைக் குத்தரம் புகல வல்லார்
எங்குளா ரேனு மென்னெஞ் சுதிப்பதொன் றிசைப்பே னையா.

(இ - ள்.) பாலின் நேர்மொழியாள் - பால்போலும் மொழியினையுடைய உமையம்மையார், பங்கயச் செங்கை கூப்பிச் சொல்வாள் - தாமரை மலர்போன்ற

சிவந்த கரங்களைக் குவித்து வணங்கிக் கூறுவாள், அங்கணா - அங்கணனே, அங்கை நெல்லிக்கனி என அனைத்தும் கண்ட புங்கவா - உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல யாவையும் உணர்ந்த புங்கவனே, நினது சங்கைக்கு உத்தரம் புகலவல்லார் எங்கு உளார் - உனது கேள்விக்கு விடைகூற வல்லவர் எங்கே உள்ளார் (ஒருவருமில்லை), எனும் - எனினும், என் நெஞ்சு உதிப்பது ஒன்று - எனது உள்ளத்திலே தோன் றுவதொன்றை, இசைப்பேன் ஐயா - கூறுவேன் ஐயனே.

புங்கவன் – உயர்ந்தோன்; தேவன். எனும் - அங்ஙனமாயினும். (எ)

பண்டொரு வைகல்* வெள்ளிப் பனிவரை யிடத்துன் பாங்கர்ப்
புண்டவழ் குலிசக் கோமான் பூமகன் மாயப் புத்தேள்
அண்டருஞ் சனக னாதி யருந்தவர் பிறரு மீண்டிக்
கொண்டன ரிருந்தா ரிந்தக் குவலயம் பொறாது மாதோ.

(இ – ள்.) பண்டு ஒரு வைகல்-முன்னொரு நாள், பனி வெள்ளிவரை இடத்து உன் பாங்கர் - வெளிய இமய மலையின்கண் உன்பக்கலில், புண்தவழ் குலிசக் கோமான் - புலால் விளங்கும் வச்சிரப்படையையுடைய இந்திரனும், பூமகன் மாயப் புத்தேள் அண்டரும் - பிரமனும் திருமாலும் பிறதேவர்களும், சனகன் ஆதிஅருந்த வர் பிறரும் - சனகன் முதலிய அரிய முனிவரும் பிறரும், ஈண்டிக்கொண்டனர் இருந்தார் - நெருங்கி இருந்தார்; இந்தக் குவலயம் பொறாது - அதனால் இந்த ஞாலம் பொறுக்கலாற்றாது.

பண்டொரு வைகல் என்றது திருக்கல்யாண காலத்தை. மாயப்புத்தேள் முதலிய அண்டரும் பிறரும் என விரிக்க. கொண்டனர், முற்றெச்சம். மாது, ஓ அசை. (அ)

தாழ்ந்தது வடகீ ழெல்லை யுயர்ந்தது தென்மேற் கெல்லை
சூழ்ந்தது கண்டு வானோர் தொழுதுனைப் பரவி யைய
ஊழ்ந்திடு மரவம் பூண்டோ யொருவனின் னொப்பா னங்கே
வாழ்ந்திட விடுத்தா லிந்த வையநேர் நிற்கு மென்றார்.

(இ – ள்.) வடகீழ் எல்லை தாழ்ந்தது - வடகிழக் கெல்லை தாழ்ந்தது; தென் மேற்கு எல்லை உயர்ந்தது - தென்மேற் கெல்லை உயர்ந்தது; அது கண்டு - அதனைப் பார்த்து, வானோர் உனைச் சூழ்ந்து - தேவர்கள் உன்னைச் சூழ்ந்து கொண்டு, தொழுது பரவி - வணங்கித் துதித்து, ஐய - ஐயனே, ஊழ்ந்திடும் அரவம் பூண் டோய் - ஊருகின்ற பாம்பினை அணிந்தவனே, நின் ஒப்பான் ஒருவன் அங்கே வாழ்ந்திட விடுத்தால் - நின்னையொப்பா னொருவனை அத் தென்மேற் கெல்லையில் வாழும்படி விடுப்பின், இந்த வையம் நேர்நிற்கும் என்றார் - இந்த நிலவுலகம் சம மாக நிற்கும் எனக் கூறினர்.

சூழ்ந்து - ஆலோசித்து என்றுமாம். ஊழ்ந்திடல் - ஊர்தல் என்னும் பொருட்டு. நின்னை உள்ளத்தே கொண்டிருத்தலால் நின்னொப்பான் என்க. (க)

(பா – ம்) * பண்டொரு போது.

பைத்தலை புரட்டு முந்நீர்ப் பௌவமுண் டவனே யெம்மை
ஒத்தவ னனையான் வாழ்க்கைக் குரியளா கியவு லோபா
முத்திரை யிமவான் பெற்ற முகிழ்முலைக் கொடியொப் பாளென்
றத்திரு முனியை நோக்கி யாயிடை விடுத்தா யன்றே.

(இ - ள்.) பைத்து அலைபுரட்டும் முந்நீர்ப் பௌவம் உண்டவனே - பரந்து அலைவீசும் மூன்று நீரினையுடைய கடலைக்குடித்த குறுமுனிவனே, எம்மை ஒத்தவன் - எம்மை ஒப்பான், அனையான் வாழ்க்கைக்கு உரியளாகிய உலோபா முத்திரை - அம்முனிவன் இல்வாழ்க்கைக்கு உரியவளாகிய உலோபா முத்திரை என்பாளே, இமவான்பெற்ற முகிழ் முலைக்கொடி ஒப்பாள் என்று-மலையரையன்பெற்ற அரும்பிய கொங்கையையுடைய கொடிபோன்ற உமையை ஒத்தவள் என்று கூறி, அத்திருமுனியை நோக்கி - அந்தத் திருமுனிவனைப் பார்த்து, ஆயிடை விடுத்தாய் - அங்குப் போகுமாறு பணித்தனை.

பைத்து - விரிந்தென்னும் பொருட்டு. அன்று ஏ அசை. (ய)

விடைகொடு போவா னொன்றை வேண்டினு னேகுந் தேயந்
தொடைபெறு தமிழ்நா டென்று சொல்லுப வந்த நாட்டின்
இடைபயின் மனித்த ரெல்லா மின்றமி ழாய்ந்து கேள்வி
உடையவ ரென்ப கேட்டார்க் குத்தர முரைத்தல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) விடைகொடு போவான்-விடைபெற்றுப் போகும் அம்முனிவன், ஒன்றை வேண்டினுன் - ஒன்றை வேண்டுவானாயினன்; ஏகும்தேயம் - யான் செல்லும் நாடு, தொடைபெறு தமிழ்நாடு என்று சொல்லுப - (செய்யுளாகத்) தொடுத்தலைப்பெறும் தமிழ்நாடு என்று கூறுவர்; அந்த நாட்டின் இடைபயில் மனித்தர் எல்லாம் - அந்த நாட்டின்கண் வாழும் மக்களனைவரும், இன்தமிழ் ஆய்ந்து கேள்வி உடையவர் என்ப - இனிய தமிழை ஆராய்ந்து அந் நூற்கேள்வி மிக்கவரென்று கூறுவர்; கேட்டார்க்கு உத்தரம் உரைத்தல் வேண்டும் - (ஆதலால் அத்தமிழ் நூலில்) வினவினார்க்கு விடைகூறுதல் வேண்டும்.

தொடை - செய்யுளுறுப்புக்களுள் ஒன்று; அது மோனை, எதுகை, முரண், இயைபு, அளபெடை, பொழிப்பு, ஒரூஉ, செந்தொடை, நிரனிறை, இரட்டை என்னும் விகற்பங்களுடையது. (கக)

சித்தமா சகல வந்தச் செந்தமி ழியனூ றன்னை
அத்தனே யருளிச் செய்தி யென்றன னனையான் றேற
வைத்தனை முதனூ றன்னை மற்றது தெளிந்த பின்னும்
நித்தனே யடியே னென்று நின்னடி காண்பே னென்றான்.

(இ - ள்.) சித்தம் மாசு அகல - மனத்திலுள்ள அறியாமையாகிய குற்றம் நீங்க, அந்தச் செந்தமிழ் இயல்நூல் தன்னை - அச்செந்தமிழின் இலக்கண நூலை.

அத்தனே அருளிச் செய்தி என்றனன் - இறைவனே அருளிச் செய்வாயாக என்று வேண்டினன்; அனையான் தேற முதனூல் தன்னை வைத்தனே - அம்முனிவன் தெளியுமாறு முதனூல் அருளினை; அது தெளிந்த பின்னும் - அம் முதல்நூலைத் தேர்ந்துணர்ந்த பின்னும், நித்தனே – அழிவில்லாதவனே, அடியேன் நின் அடி என்று காண்பேன் என்றான் - அடியேன் நினது திருவடியை என்று காண்பேன் என்று வினவினன்.

மற்று, அசை. (கஉ)

கடம்பமா வனத்தி லெம்மைக் கண்டனை யிறைஞ்சி யுள்ளத்
திடம்பெற யாது வேட்டா யவையெலா மெம்பாற் பெற்றுத்
திடம்பெற மலயத் தெய்தி யிருக்கென விடுத்தாய் சென்று
குடம்பெறு முனியு மங்கே யிருக்கின்றான் கொடியி னோடும்.

(இ - ள்.) மாகடம்பவனத்தில் - பெரிய கடம்பவனத்தின்கண், எம்மைக் கண்டனை இறைஞ்சி - எம்மைக் கண்டு வணங்கி, உள்ளத்து இடம் பெற யாது வேட்டாய் - நின் உள்ளத்தின்கண் நிரம்ப யாதனை யாதனை விரும்பினையோ, அவை எலாம் எம்பால் பெற்று - அவற்றை எல்லாம் எம்மிடத்துப் பெற்று, திடம்பெற மலயத்து எய்தி இருக்க எனவிடுத்தாய் - மனஞ்சலியாது பொதியின் மலையிற் சென்று இருக்கக்கடவை என்று ஏவினை; குடம்பெறு முனியும் அங்கே சென்று - கலசமுனியாகிய அவனும் அங்குச் சென்று, கொடியினோடும் இருக்கின்றான், உலோபா முத்திரையோடும் இருக்கின்றான்.

கண்டனை, முற்றெச்சம். அவையெனப் பின் வருதலின் யாது என்பதனை அடுக்கிக் கொள்க; ஒருமையும் பன்மையும் மயங்கின வென்றுமாம். இருக்கென, அகரம் தொக்கது. (கங)

இனையதுன் றிருவுள் ளத்துக் கிசைந்ததே லிவற்குக் கேள்வி
அனையமா தவனைக் கூவி யுணர்த்தென வணங்கு கூற
இனையநா ளிகழ்ச்சி* யெல்லா மறந்திடா தின்று சொன்னாய்
அனையதே செய்து மென்னா வறிவனை நினைந்தா னையன்.

(இ - ள்.) இனையது உன் திருவுள்ளத்திற்கு இசைந்ததேல் - இச்செய்தி நினது திருவுள்ளத்துக்குப் பொருந்துவதாயின், அனைய மாதவனைக் கூவி-அம்முனிவனை அழைத்து, இவற்குக் கேள்வி உணர்த்து என அணங்குகூற-இந்நக்கீரனுக்குத் தமிழிலக்கணத்தை அறிவுறுத்துவாயாக என்று இறைவிகூற, இனையநாள் நிகழ்ச்சி எல்லாம்-இத்துணை நாட்செய்திகளனைத்தையும், மறந்திடாது இன்று சொன்னாய் மறந்திடாது இன்று கூறினை, அனையதே செய்தும் என்னா-அதனையே செய்வேம் என்று கூறி, ஐயன் அறிவனை நினைந்தான்-இறைவன் அம்முனிவனை நினைந்தனன்.

கூவி அவனால் உணர்த்து எனவிரிக்க. பாலினோர் மொழியாளாகிய அணங்கு என இயைக்க. சொன்னாயென வியந்து என்க. (கச)

(பா - ம்)*எனைய நாணிகழ்ச்சி.

கலிநிலைத்துறை

உடைய நாயகன் றிருவுள முணர்ந்தனன் முடிமேல்
அடைய வஞ்சலி முகிழ்த்தன னருந்தவ விமானத்
திடைபு குந்தனன் பன்னியோ டெழுந்தன னகல்வான்
நடைய னாகிவந் தடைந்தன னற்றமிழ் முனிவன்.

(இ - ள்.) உடைய நாயகன் திருவுளம் உணர்ந்தனன் -எல்லாமுடைய இறைவனது திருவுள்ளக் குறிப்பினை அறிந்து, முடிமேல் அடைய அஞ்சலி முகிழ்த்தனன் - முடிமீது பொருந்த அஞ்சலியாகக் கைகளைக் குவித்து, அருந்தவ விமானத்திடை பன்னியோடு புகுந்தனன் - அரியதவமாகிய விமானத்தில் மனைவியோடும் ஏறி, எழுந்தனன் - மேலே எழுந்து, அகல்வான் நடையன் ஆகிவந்து-அகன்ற வானை வழியாகக் கொண்டு நடப்பவனாய், நல்தமிழ் முனிவன் அடைந்தனன்-நல்ல தமிழ் முனிவன் மதுரையை அடைந்தான்.

வானிலே செல்லும் தவ ஆற்றலை விமானமாக உருவகித்தார். உணர்ந்தனன், முகிழ்த்தனன், புகுந்தனன், எழுந்தனன் என்பன முற்றெச்சங்கள். (கரு)

இயங்கு மாதவத் தேரினும் பன்னியோ டிழிந்து
புயங்க னாலயம் புகுந்துநாற் புயம்புடை கிளைத்துத்
தயங்கு செம்பவ ளாசலந் தன்னையு மதன்பால்
வயங்கு மிந்திர நீலமால் வரையையும் பணியா.

(இ - ள்.) இயங்கும் மாதவத்தேரினும்-இயங்குதலையுடைய பெரிய தவமாகிய தேரினின்றும், பன்னியோடு இழிந்து - மனைவியோடும் இறங்கி, புயங்கன் ஆலயம் புகுந்து - சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருக்கோயிலுட்புகுந்து, புடைநால்புயம் கிளைத்துத் தயங்கு - மருங்கில் நான்கு திருத்தோள்கள் கிளைத்து விளங்கும், செம்பவள அசலம் தன்னையும் - சிவந்த பவளமலையை ஒத்த இறைவனையும், அதன்பால் வயங்கும் இந்திர நீலமால் வரையையும் பணியா - அதன் மருங்கில் விளங்கும் பெரிய இந்திர நீலமலையை ஒத்த அம்மையையும் வணங்கி.

தேரினும் - தேரினின்றும். புயங்கன் - சிவபிரான் றிருப்பெயர்;

"புயங்கனாள்வான் பொன்னடிக்கே" என்பது திருவாசகம்; அரவாபரண முடையன் என்றுரைப்பாரு முளர். இறைவன் பவளமலையையும், இறைவன் பக்கத்துள்ள இறைவி பவளமலையின் பாங்கர் விளங்கும் இந்திர நீலமலையையும் போன்று தோன்றினர்;

"வெள்ளி வெற்பின்மேல் மரகதக் கொடியுடன் விளங்கும்
தெள்ளு பேரொளிப் பவளவெற் பெனவிடைப் பாகங்
கொள்ளு மாமலை யாளுடன் கூடவீற் றிருந்த
வள்ள லாரைமுன் கண்டனர் வாக்கின்மன் னவனார்"

என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுள் சிந்திக்கற்பாலது. (கசு)

பெருகு மன்புளந் ததும்பமெய் யானந்தம் பெருக
அருகி ருந்தன னாவயிற் கீரனு மப்பொன்
முருக விழ்ந்ததா மரைபடிந் திறைவனை முன்போல்
உருகு மன்பினா லிறைஞ்சுவா னொல்லைவந் தடைந்தான்.

(இ - ள்.) பெருகும் அன்பு உளம் ததும்ப - சுரந்து பெருகும் அன்பானது உள்ளம் நிறைந்து ததும்புவதால், மெய் ஆனந்தம் பெருக - சிவானந்தம் பெருக, அருகு இருந்தனன் - அருகில் இருந்தனன்; கீரனும் - நக்கீரனும். முருகு அவிழ்ந்த தாமரைபடிந்து - மணம்விரிந்த அழகிய பொற்றாமரையிற் படிந்து, முன்போல் - முன்போலவே, உருகும் அன்பினால் இறைவனை இறைஞ்சுவான் - உருகுகின்ற அன்பினால் இறைவனை வணங்குதற்பொருட்டு, ஆவயின் ஒல்லைவந்து அடைந்தான் - அங்கு விரைந்து வந்து சேர்ந்தனன்.

மெய் - ஆக்கை என்றுமாம். அன்பினால் உள்ள முருகுதலும் ஆனந்தம் விளைதலும்,

"அன்பினா லடியே னாவியோ டாக்கை யானந்த மாய்க்கசிந் துருக"

என்னும் திருவாசகத்தால் அறியப்படும். ஆவயின், சுட்டுநீண்டது. இறைஞ்சுவான் வினையெச்சம். (கஎ)

இருந்த மாதவச் செல்வனை யெதிர்வர நோக்கி
அருந்த வாவிவற் கியற்றமி ழுணர்த்தில வெம்பாற்
றெரிந்த நீயதை யரிறபத் தெருட்டெனப் பிணியும்
மருந்து மாகிய பெருந்தகை செய்யவாய் மலர்ந்தான்.

(இ - ள்.) இருந்த மாதவச் செல்வனை - அருகில் இருந்த பெரிய தவமாகிய செல்வத்தையுடைய அகத்திய முனிவனை, எதிர்வர நோக்கி - திருமுன் வருமாறு கடைக்கண்சாத்தி, அருந்தவா - அரிய தவச் செல்வ, இவற்கு இயல்தமிழ் உணர்த்தில - இந்நக்கீரனுக்குத் தமிழிலக்கணம் உணர்த்திற்றிலை; எம்பால் தெரிந்த நீ - எம்மிடத்துக் கேட்டுத் தெரிந்த நீ, அதை அரில்தபத் தெருட்டு என - அவ்விலக்கணத்தைக் குற்றம்நீங்க இவற்கு விளக்குக என்று, பிணியும் மருந்துமாகிய பெருந்தகை செய்யவாய்மலர்ந்தான் - பிணியும் மருந்துமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் செவ்விய திருவாய்மலர்ந்தருளினன்.

தப - நீங்க; தபு, பகுதி;

"உப்பகார மொன்றென மொழிப
இருவயினிலையும் பொருட்டாகும்மே"

என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தால் தபு என்பது தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் உரித்தாதல் பெறப்படும்; ஈண்டுத் தன்வினைக்கண் வந்தது. தெருட்டு, தெருள் என்பதன் பிறவினை. இறைவன் தன் ஆணைவழி நில்லாத உயிர்கட்குத் துன்பமும், நிற்கும் உயிர்கட்கு இன்பமும் அருளுதலின் பிணியும் அதற்கு மருந்துமாகிய பெருந்தகை என்றார். இதனைக் கோபப்பிரசாதத்தாலும் அறிக. (கஅ)

வெள்ளை மாமதிப் பிளவணி வேணியங் கருணை
வள்ள லார்பணி சிரத்தினு மனத்தினுந் தாங்கிப்
பள்ள மேழையும் பருகினோன் பணியுநக் கீரன்
உள்ள மாசற வியாகர ணத்தினை யுணர்த்தும்*.

(இ - ள்.) வெள்ளை மாமதிப் பிளவு அணி - வெண்மையாகிய பெருமை பொருந்திய பிறைமதியை அணிந்த, வேணி அம்கருணை வள்ளலார் பணி-சடையையுடைய அழகிய அருள்வள்ளலாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் கட்டளையை, சிரத்தினும் மனத்தினும் தாங்கி, - முடியிலும் மனத்திலும் தாங்கி,பள்ளம் ஏழையும் பருகினோன் - கடல் ஏழையுங்குடித்த குறுமுனிவன், பணியும் நக்கீரன் உள்ளம் மாசு அற - தன்னை வணங்கிய நக்கீரனது உள்ளத்திலுள்ள அறியாமை நீங்க, வியாகரணத்தினை உணர்த்தும் - இலக்கணத்தை அறிவுறுத்தும்.

வியாகரணம் - இலக்கணம். (கக)

இருவ கைப்புற வுரைதழீஇ யெழுமத மொடுநாற்
பொருளொ டும்புணர்ந் தையிரு குற்றமும் போக்கி
ஒருவி லையிரண் டழகொடு முத்தியெண் ணான்கும்
மருவு மாதிநூ லினைத்தொகை வகைவிரி முறையால்.

(இ - ள்.) இருவகைப்புறவுரை தழீஇ-பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய இருவகைப் புறவுரைகளையும் முன்னர்ப்பொருந்தி, எழுவகை மதமொடு - உடன்படல் முதலிய எழுவகை மதங்களோடும், நாற்பொருளொடும் புணர்ந்து - அறமுதலிய நான்கு பொருளோடுங்கூடி, ஐஇரு குற்றமும் போக்கி - குன்றக்கூறல் முதலிய பத்துக் குற்றங்களையும் அகற்றி, ஒரு இல் ஐ இரண்டு அழகொடும்- நீங்குதல் இல்லாத சுருங்கச் சொல்லல் முதலிய பத்து அழகோடும், உத்தி எண்ணான்கும் மருவும் - முப்பத்திரண்டு உத்தியும் பொருந்தும், ஆதிநூலினைத் தொகைவகை விரிமுறையால் - முதனூலினைத் தொகையும் வகையும் விரியுமாகிய முறையினால்.

புறவுரை - பாயிரம். நாற்பொருள் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு. எழுவகை மதம், பத்துக் குற்றம், பத்தழகு, முப்பத்திரண்டு தந்திரவுத்தி (நூற்புணர்ப்பு) என்பவற்றைப் பின்வருஞ் சூத்திரங்களால் முறையே அறிக:

"எழுவகை மதமே யுடம்படன் மறுத்தல்
பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே
தாஅ னாட்டித் தனாது நிறுப்பே
இருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணிவே
பிறர்நூற் குற்றங் காட்ட லேனைப்
பிறிதொடு படாஅன் றன்மதங் கொளலே."

பா - ம். * வியாகரணத்தினை யுரைக்கும்.

குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல்
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
வழூஉச்சொற் புணர்த்தன் மயங்க வைத்தல்
வெற்றெனத் தொடுத்தன் மற்றொன்று விரித்தல்
சென்றுதேய்ந் திறுத னின்றுபய னின்மை
என்றிவை யீரைங் குற்ற நூற்கே.”

“சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல்
நவின்றோர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்
ஓசை யுடைமை யாழமுடைத் தாதல்
முறையின் வைப்பே புலகமலை யாமை
விழுமியது பயத்தல் விளங்குதா ரணத்த
தாகுத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.”

“நுதலிப் புகுத லோத்துமுறை வைப்பே
தொகுத்துச் சுட்டல் வகுத்துக் காட்டல்
முடித்துக் காட்டன் முடிவிடங் கூறல்
தானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள் விரித்த றொடர்சொற் புணர்த்தல்
இரட்டுற மொழித லேதுவின் முடித்தல்
ஒப்பின் முடித்தன் மாட்டெறிந் தொழுகல்
இறந்தது விலக்க லெதிரது போற்றல்
முன்மொழிந்து கோடல் பின்னது நிறுத்தல்
விகற்பத்தின் முடித்தன் முடிந்தவை முடித்தல்
உரைத்து மென்ற லுரைத்தா மென்றல்
ஒருதலை துணித லெடுத்துக் காட்டல்
எடுத்த மொழியி னெய்த வைத்தல்
இன்ன தல்ல திதுவென மொழிதல்
எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறல்
பிறநூன் முடிந்தது தானுடன் படுதல்
தன்குறி வழக்க மிகவெடுத் துரைத்தல்
சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்தல்
ஒன்றின முடித்த றன்னின முடித்தல்
உய்த்துணர வைப்பென வுத்தியெண் ணான்கே.” (௨௰)

கருத்துக் கண்ணழி வாதிய காண்டிகை யானும்
விருத்தி யானுநூற் கிடைப்பொரு ளெக்கற விளக்கித்
தெரித்து ரைத்தன னுரைத்திடு திறங்கண்டு நூலின்
அருத்த மேவடி வாகிய வாதியா சிரியன்.

(இ - ள்.) கருத்துக் கண்ணழிவு ஆதிய காண்டிகையானும் - கருத்துரையும் பதவுரையு முதலிய காண்டிகை யுரையானும், விருத்தியானும் - விருத்தி யுரை

யானும், நூல் கிடைப்பொருள் துளக்கு அற விளக்கி-அம்முதனூலின் உட்கிடைப் பொருளை ஐயமற விளக்கி, தெரித்து உரைத்தனன் - தெருட்டிக் கூறினன்; உரைத்திடு திறம் கண்டு-அவன் கூறிய வன்மையைப் பார்த்து, நூலின் அருத்தமே வடிவு ஆகிய - அந்நூலின் பொருளே திருவுருவமாகிய, ஆதி ஆசிரியன் - முதற் குரவனுகிய சோமசுந்தரக் கடவுள்.

காண்டிகையாவது கருத்து, பதப்பொருள், எடுத்துக்காட்டு, வினு, விடை என்னும் ஐந்துங் கொண்டது. விருத்தியாவது பாடம், கருத்து, சொல்வகை, சொற்பொருள், தொகுத்துரை, உதாரணம், வினு, விடை, விசேடம், விரிவு, அதிகாரம், துணிவு, பயன், ஆசிரியவசனம் என்னும் பதினுன்கனையும் கொண்டது. (உக)

தருக்கு மின்பமுங் கருணையுந் தழைய*மா தவனைத்
திருக்க ரங்களான் மகிழ்ச்சியுட் டிளைத்திடத் தடவிப் †
பெருக்க வேண்டிய பேறெலாம் பீடுற நல்கி
இருக்கை யிற்செல விடுத்தன னுலவா யிறைவன்.

(இ - ள்.) தருக்கும் இன்பமும் கருணையும் தழைய-களிப்பும் இன்பமும் அருளும் பெருக, மாதவனை- தவப்பெரியானுகிய அவ்வகத்திய முனிவனை, மகிழ்ச்சியுள் திளைத்திட - (அவன்) மகிழ்ச்சிக் கடலுள் திளைக்க, திருக்கரங்களால் தடவி - தனது திருக்கைகளாலே தடவி, வேண்டிய பேறு எலாம் - அவன் பெறவேண்டிய பயன் அனைத்தையும், பெருக்க - நிரம்ப, பீடுஉற நல்கி - சிறக்கக் கொடுத்தருளி, இருக்கையில் செல விடுத்தனன் - அவன் இருக்கையிற் செல்ல விடுத்தருளினுன்; ஆலவாய் இறைவன் - திருவாலவாயின்கண் எழுந்தருளிய இறைவன். (உஉ)

பொன்ன னுளொடுங் குறுமுனி விடைகொடு போன
பின்னை யாருயிர்க் கிழத்திதன் பிரானைநேர் நோக்கி
என்னை நீயிவற் குணர்த்திடா தித்தவப் பொதியின்
மன்ன னுணர்த் தியதென மதுரைநா யகனும்.

(இ - ள்.) பொன் அனுளொடும் குறுமுனி விடைகொடு போன பின்னை - பொன்னை யொத்த உலோபா முத்திரை யோடுங் குறுமுனி விடைபெற்றுப் போன பின்னர், ஆர் உயிர்க்கிழத்தி - அரிய உயிர்போன்ற பிராட்டியார், தன் பிரானை நேர்நோக்கி - தன் தலைவனுகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை எதிரே பார்த்து, இவற்கு நீ உணர்த்திடாது – இந் நக்கீரனுக்கு நீ இலக்கணம் அறிவித்தருளாது, இத்தவப் பொதியின் மன்னனுல் உணர்த்தியது என்னை என - இத்தவமுடைய பொதியின் மலைத்தலைவனுகிய அகத்தியனுல் உணர்த்திய காரணம் என்னென்று வினவ, மதுரை நாயகனும் - மதுரைப் பெருமானும்.

கிழத்தி உரிமை யுடையாள்; கிழமை பகுதி. (உங)

(பா - ம்) * தழைப்ப. † திளைத்திடத் தழுவி.

தன்னை நித்தலும் வழிபடுந் தகுதியோர் சாலப்
பொன்னை யீப்பவர் தொடுத்தமற் சரமிலாப் புனிதர்
சொன்ன சொற்கட வாதவர் துகடவிர் நெஞ்சத்
தின்ன வர்க்குநூல் கொளுத்துவ தறனென விசைப்ப.

(இ - ள்.) தன்னை நித்தலும் வழிபடும் தகுதியோர் - தன்னை நாள் தோறும் வழிபடும் தன்மை யுடையோரும், சாலப் பொன் அளிப்பவர் - நிறையப் பொருள் கொடுப்போரும், தொடுத்த மற்சரம் இலாப்புனிதர் - அழுக்காறு அடைதலில்லாத மனத்தூய்மை உடையவரும், சொன்ன சொல் கடவாதவர் - சொன்ன சொல்லைக் கடவாதவரும் ஆகிய, துகள்தவிர் நெஞ்சத்து இன்னவர்க்கு - குற்றம் நீங்கிய உள்ள மூடைய இவர் போல்வார்க்கு, நூல் கொளுத்துவது அறன்என இசைப்ப - நூல் போதிப்பது அறமென்று கூறுவர் அறிந்தோர்.

மற்சரம் - மாற்சரியம், அழுக்காறு. (உ௪)

இவனெ டுத்தமற் சரத்தினுல் யாமுணர்த் தாதத்
தவனை விட்டுணர்த் தினமெனச் சாற்றினுன் கேட்டுக்
கவலை விட்டக மகிழ்ச்சிகொண் டிருந்தனள் கதிர்கால்
நவம ணிக்கலம் பூத்ததோர் கொடிப்புரை நங்கை.

(இ - ள்.) இவன் எடுத்த மற்சரத்தினுல் - இவன் கொண்ட அழுக்காற்றினுல், யாம் உணர்த்தாது - யாம் அறிவுறுத்தாமல், அத் தவனை விட்டு உணர்த்தினம் எனச் சாற்றினுன் - அம்முனிவனை விட்டு அறிவித்தோம் என்று கூறியருளினுன்; கேட்டு - அதனைக் கேட்டு, கவலை விட்டு - ஐயமொழிந்து, கதிர்கால் நவமணிக் கலம் பூத்தது ஓர் கொடிபுரை நங்கை - ஒளி வீசும் நவமணிகள் பதித்த அணிகளைப் பூத்ததாகிய ஒரு கொடிபோன்ற பிராட்டி, அகம் மகிழ்ச்சி கொண்டு இருந்தனள் - மனமகிழ்ச்சி கொண்டு இருந்தனள்.

கவலை - முற்றுமுணர்ந்த பெருமான் தான் உணர்த்தாது ஓர் முனிவனுல் உணர்த்தியது என்னை யென்னும் ஐயம். (உ௫)

கற்ற கீரனும் பின்புதான் முன்செய்த கவிகள்
முற்று மாய்ந்துசொல் வழுக்களும் வழாநிலை முடிபும்
உற்று நோக்கினு னறிவின்றி முழுதொருங் குணர்ந்தோன்
சொற்ற பாடலிற் பொருள்வழுச் சொல்லினே னென்று.

(இ - ள்.) கற்ற கீரனும் - அகத்தியர்பால் இலக்கணங் கற்ற நக்கீரனும், பின்பு - பின்னர், தான் முன் செய்த கவிகள் முற்றும் ஆய்ந்து - தான் முன்னே செய்த கவிகள் அனைத்தையும் ஆராய்ந்து, சொல் வழுக்களும் வழாநிலை முடிபும் உற்று நோக்கினுன் - வழூஉச்சொல் முடிபும் வழாநிலைமுடிபும் ஆகிய இவற்றைச் சிந்தித்துப் பார்த்து; முழுது ஒருங்கு உணர்ந்தோன் சொற்ற பாடலில் - முற்றும் ஒருசேர உணர்ந்த இறைவன் கூறியருளிய பாசுரத்தில், அறிவு இன்றி - அறிவில்லாமையினுல், பொருள்வழுச் சொல்லினேன் என்று - பொருட் குற்றஞ் சொல்லினேன் என்று.

சொல்வழுக்கள் — திணைவழு, பால்வழு, இடவழு, காலவழு; வினாவழு, விடைவழு, மரபுவழு என எழு வகைப்படும். சொல்வழுக்கள் என்றாரேனும் அகத்திணை வழுவும், புறத்திணை வழுவுமாகிய பொருளிலக்கண வழுக்களும் கொள்க. வழுவமைதி என்பதும் உபலக்கணத்தாற் பெறப்படும். (உசு)

மறையி னந்தமுந் தொடாததா ணிலந்தொட வந்த
நிறைப ரஞ்சுடர் நிராமய நிருத்தற்குப் பிழைத்தேன்
சிறிய கேள்வியோர் கழியவுஞ் செருக்குடை யோரென்
றறிஞர் கூறிய பழஞ்சொலென் னளவிற்றே யம்ம.

(இ - ள்.) மறையின் அந்தமும் தொடாத தாள் - மறை முடியும் தீண்டு தற்கரிய திருவடிகளை, நிலம் தொட வந்த - நிலமகள் தீண்டுமாறு நடந்து வந்த; நிறை பரஞ்சுடர் நிராமய நிருத்தற்குப் பிழைத்தேன் - எங்கும் நிறைந்த பரஞ்சோதி யாகிய பாசமற்ற கூத்தப்பிரானுக்குப் பிழை செய்தேன் (ஆகலின்), சிறிய கேள்வி யோர் - நிரம்பாத கல்வியுடையவர், கழியவும் செருக்கு உடையோர் என்று - மிக வும் இறுமாப்புடையவராய் இருப்பர் என்று, அறிஞர் கூறிய பழஞ்சொல் - அறி வுடையோர் கூறிய பழமொழி, என் அளவிற்று - என் அளவினதாயது.

மறையின் அந்தம் - வேதாந்தம்; உபநிடதம். நிராமயன் - பாசநோயில்லா தவன்; ஆமயம் - நோய். கழிய, உரிச்சொல்லடியாக வந்த வினையெச்சம். சிறிய கேள்வியோர் செருக்குறுவ ரென்பது,

"கரையமை கல்வி சாலாக் கவிஞர்போ லிறுமாந்து"

என இவ்வாசிரியராலும் முன் குறிக்கப்பட்டது. அம்ம, இடைச்சொல். (உஎ)

அட்ட மூர்த்திதன் றிருவடிக் கடியனேன் பிழைக்கப்
பட்ட தீங்கினு லெனையவ னுதல்விழிப் படுதீச்
சுட்ட தன்றியென் னெஞ்சமுஞ் சுடுவதே யென்றென்
றுட்ட தும்பிய விழுமநோ யுவரியு ளாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அட்டமூர்த்தி தன் திருவடிக்கு - அட்டமூர்த்தியாகிய இறை வன் திருவடிகட்கு, அடியனேன் பிழைக்கப்பட்ட தீங்கினால் - அடியேன் பிழை செய்ய நேர்ந்த தீங்கினால், எனை - அடியேனை, அவன் நுதல் விழிப்படு தீ சுட்டது அன்றி - அவ்விறைவனது நெற்றி விழியில் உண்டாகிய நெருப்புச் சுட்டதே அல் லாமல், என் நெஞ்சமும் சுடுவதே என்று என்று - என் உள்ளமும் என்னைச் சுடுகின்றதே என்று எண்ணி எண்ணி, உள் ததும்பிய விழுமநோய் உவரியுள் ஆழ்ந் தான் - உள்ளே நிரம்பித் ததும்பும் துன்பநோ யென்னுங் கடலுள் ஆழ்ந்தான்.

அட்டமூர்த்தி - நிலம், நீர், தீ, வளி, வான், ஞாயிறு, திங்கள், உயிர் என்னும் எட்டும் வடிவாகிய இறைவன். நெஞ்சமும், இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை. நெஞ் சம் சுடுதலை,

"தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்"

என்னும் வாயுறை வாழ்த்தானும் அறிக. விழுமம் - துன்பம்; கவலை. (உஅ)

மகவை யீன்றதாய் கைத்திடு மருந்துவாய் மடுத்துப்
பகைப டும்பிணி யகற்றிடும் பான்மைபோ லென்னை
இகலி ழைத்தறி வுறுத்திறைற்* கேழையேன் செய்யத்
தகுவ தியாதென வரம்பிலா மகிழ்ச்சியுட் டாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) மகவை ஈன்றதாய் - பிள்ளையைப் பெற்ற தாய், கைத்திடும் மருந்து வாய் மடுத்து - கசக்கும் மருந்தினை அதன் வாயில் ஊட்டி, பகைபடும் பிணி அகற்றிடும் பான்மைபோல் - புகைத்தலைப் பொருந்திய பிணியை நீக்குந் தன்மை போல, என்னை இகல் இழைத்து - என்மேற் சினங்கொண்டு, அறிவுறுத்திறைற்கு - அறிவுறுத்திய அவ்விறைவனுக்கு, ஏழையேன் செய்யத்தகுவது யாது என - அறிவிலியாகிய என்னாற் செய்யத்தக்க கைம்மாறு யாதென்று, வரம்பு இலா மகிழ்ச்சியுள் தாழ்ந்தான் - எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சிக் கடலுள் அழுந்தினான்.

மகவு மருந்தினை உண்ணாதாகவும் தாய் அதனை வலிதின் ஊட்டிப் பிணியகற்றுதல் போல என்க. பகைபடும் - உடம்பிற்குப் பகையாகப் பொருந்தும். தன் பிழை கருதித் துன்பத்துள் ஆழ்ந்தவன் பின்பு இறைவன் புரிந்த அருள் கருதி இன்பத்துள் ஆழ்ந்தான்.

"கோகழியெங் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை"

என்றார் மாணிக்கவாசகப் பெருமானும். (உக)

மாதவன் றனக்கா லவாய் மன்னவ னருளாற்
போதகஞ்செய்த நூலினைப் புலவரே னோர்க்கும்
ஆதரஞ்செயக் கொளுத்தியிட் டிருந்தன னமலன்
பாதபங்கய மூழ்கிய பத்திமைக் கீரன்.

(இ - ள்.) அமலன் பாதபங்கயம் மூழ்கிய பத்திமைக்கீரன் - நின்மலனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவடித் தாமரையில் அழுந்திய அன்பையுடைய நக்கீரன், மாதவன் தனக்கு ஆலவாய் மன்னவன் அருளால் - குறுமுனிவனானவன் தனக்கு அவ்விறைவனருளால், போதகம் செய்த நூலினை - போதித்த இலக்கண நூலை, புலவர் ஏனோர்க்கும் - ஏனைய புலவர்களுக்கும், ஆதரம் செயக் கொளுத்தியிட்டு இருந்தனன் - அன்புமிக அறிவுறுத்தியிருந்தான்.

ஆலவாய் மன்னவன் - மதுரையிற் சுந்தர பாண்டியனாக அரசுபுரிந்த இறைவன்; சுட்டாகக் கொள்க. (கூ0)

ஆகச் செய்யுள் - உகககூ.

(பா - ம்.) *உறுத்தினைய்க்கு.

ஐம்பத்தைந்தாவது

சங்கத்தார் கலகந் தீர்த்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

காமனைப் பொடியாக் கண்ட கண்ணுத றென்னூல்* கீர
நாமநற் புலவற் கீந்த நலமிது பொலம்பூங் கொன்றைத்
தாமனச் சங்கத் துள்ளார் தலைதடு மாற்றந் தேற
ஊமனைக் கொண்டு பாட லுணர்த்திய வொழுக்கஞ் சொல்வாம்.

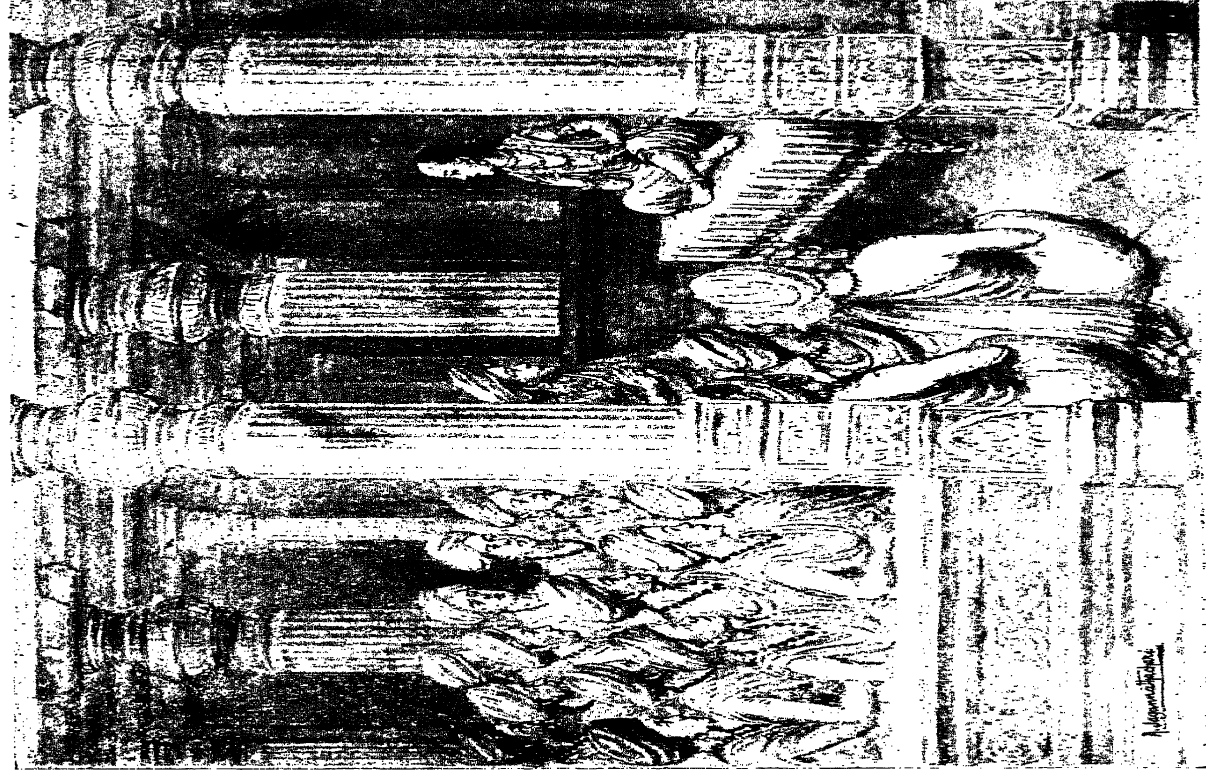
(இ-ள்.) காமனைப் பொடியாக் கண்ட கண்ணுதல் - மன்மதனை நீறாக்கிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய இறைவன், தென்னூல் - தமிழிலக்கணத்தை, கீர நாம நல் புலவற்கு ஈந்த நலம் இது - கீரனென்னும் பெயரையுடைய நல்ல புலவனுக்கு உபதேசித்த திருவிளையாடல் இது; பொலம்பூங்கொன்றைத் தாமன் - பொன்போன்ற கொன்றைமலர் மாலையை யணிந்த அப்பெருமான், அச்சங்கத்து உள்ளார் - அச் சங்கப் புலவர்கள், தலை தடுமாற்றம் தேற - தத்தம் மயக்கத்தினின்றும் தெளிய, ஊமனைக்கொண்டு பாடல் உணர்த்திய ஒழுக்கம் சொல்வாம் - மூங்கை ஒருவனால் பாடல்களின் பெருமை சிறுமையை (அப்புலவர்களுக்கு) அறிவித்தருளிய திருவிளையாடலை (இனிக்) கூறுவாம். (க)

அந்தமில் கேள்வி யோரெண் ணறுவரும் வேறு வேறு
செந்தமிழ் செய்து தம்மிற் செருக்குறு பெருமை கூறித்
தந்தமின் மாறாய்த் தத்தந் தராதர மளக்க வல்ல
முந்தைநூன் மொழிந்த வாசான் முன்னர்வந் தெய்தி னாரே.

(இ - ள்.) அந்தம் இல் கேள்வியோர் எண்ணறுவரும் - அளவிறந்த புலமை சான்ற நாற்பத்தெட்டுப் புலவர்களும், வேறு வேறு செந்தமிழ் செய்து - தனித் தனியாகச் செவ்விய தமிழ்ப்பாக்கள் செய்து, தம்மில் செருக்குறு பெருமை கூறி - தங்களுள் தருக்குமிக்க பெருமைகூறி, தந்தமில் மாறாய் - தம்முள்ளே ஒருவர்க் கொருவர் பகையாய், தத்தம் தராதரம் அளக்க வல்ல - தத்தம் பெருமை சிறுமையை அளந்தறியவல்ல, முந்தை நூல் மொழிந்த ஆசான் - முன்னூல் மொழிந் தருளிய குரவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின், முன்னர் வந்து எய்தினார் - திருமுன் வந்து சேர்ந்தனர்.

செந்தமிழ் - செந்தமிழ்ப்பாக்கள். தருக்குறு பெருமை கூறி என்பதனைப் பெருமைகூறித் தருக்குற்று என மாறுக. தராதரம்- பெருமை சிறுமை; தகுதி. (உ)

(பா - ம்.) * தொன்னூல்.

தி. ப. 55 சங்கத்தார் கலகந் தீர்த்தது.

தொழுதன ரடிகள் யாங்க டொடுத்தவிப் பாட றம்முள்
விழுமிதுந் தீதுந் தூக்கி வேறுபா டளந்து காட்டிப்
பழுதறுத் தையந் தீரப் பணிக்கெனப் பணிந்தார் கேட்டு
முழுதொருங் குணர்ந்த வேத முதல்வனு முக்கண் மூர்த்தி.

(இ - ள்.) தொழுதனர் - வணங்கி, அடிகள் - இறைவ, யாங்கள் தொடுத்த இப் பாடல் தம்முள் - யாங்கள் பாடிய இப்பாடல்களுள், விழுமிதும் தீதும் தூக்கி - வழுவில்லாததனையும் வழுவுள்ளதனையும் சீர்தூக்கி, வேறு பாடு அளந்து காட்டி - அவற்றின் பெருமை சிறுமைகளைத் தெரித்துக்காட்டி, பழுது அறுத்து ஐயம் தீரப் பணிக்க எனப் பணிந்தார் - எம்முள் எழுந்த இறுமாப்பினைப்போக்கி எமது ஐயுறவு நீங்குமாறு பணித்தருளக் கடவை என்று வேண்டி (மீண்டும்) வணங்கினர்; முழுது ஒருங்கு உணர்ந்த வேதம் முதல்வனும் முக்கண் மூர்த்தி கேட்டு - முற்றும் ஒருசேர உணர்ந்தருளிய மறை முதல்வனாகிய அம் முக்கட்பெருமான் (அதனைக்) கேட்டருளி.

தொழுதனர், முற்றெச்சம். பழுது - குற்றம், செருக்கு. பணிக்கென அகரந்தொகுத்தல். (௬)

இருவருந் தருவ நீண்ட வெரியழற் றூணிற் றோன்றும்
உருவென வறிவா னந்த வுண்மையா யுலகுக் கெல்லாங்
கருவென முளைத்த மூல விலிங்கத்து ணின்றுங் காண்டற்
கரியதோர் புலவ னாகித் தோன்றியொன் றருளிச் செய்வான்.

(இ - ள்.) இருவரும் தருவ - திருமாலும் பிரமனும் தேட, நீண்ட எரி அழல் தூணில் - எட்டாது நீண்ட தீப்பிழம்பினின்றும், தோன்றும் உரு என - தோன்றியருளிய திருவுருவம்போல, அறிவு ஆனந்த உண்மையாய் - சச்சிதானந்த வடிவமாய், உலகுக்கு எல்லாம் கரு என முளைத்த - உலகத்திலுள்ள இலிங்கங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய் முளைத்த, மூல இலிங்கத்துள் நின்றும் காண்டற்கு அரியது ஓர் புலவனாகி - மூலவிலிங்கத்துள் நின்றும் காணுதற்கரிய ஒரு புலவனாகத் திருவுருக்கொண்டு, தோன்றி - வெளிப்பட்டு, ஒன்று அருளிச்செய்வான் - ஒரு செய்தி கூறியருளுவான்.

அறிவானந்த உண்மையாய் என்பதனை உண்மை யறிவானந்தமாய் என மாறுக; உண்மை - சத்து. இது சச்சிதானந்த வடிவமான தென்பதும், மேரு முதலிய இடங்களிலுள்ள இலிங்கமெல்லாம் தோன்றுதற்கு முன் தோன்றினமையாலும், அவ்விலிங்கமெல்லாம் இதினின்றும் கிளைத்தமையாலும் இது மூலவிலிங்கம் எனப்படும் என்பதும் மூர்த்தி விசேடப் படலத்திற் கூறப்பட்டமை காண்க. இனி, உலகுக்கெல்லாம் என்பதற்கு உலகத்தின் தோற்றரவுக்கெல்லாம் என்றுரைத்தலு மாம்; இதனை,

" ஆதியி லான்ம தத்துவ மான வலர்மகன் பாகமும் நடுவில்
நீதியின் விச்சா தத்துவ மான நெடியவன் பாகமு முடிவில்
ஓதிய சிவதத் துவமென லான வுருத்திரன் பாகமு முதிக்கும்
பேதியம் மூன்றி லெண்ணிறத் துவங்கள் பிறக்குமிம் மூன்றினு முறையால் "

என்னும் வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்த படலச்செய்யுளாலறிக. (ச)

[கலி விருத்தம்]

இம்மாநக ருள்ளானொரு வணிகன்றன பதியென்
றம்மாநிதிக் கிழவோன்மனை குணசாலினி யனையார்
தம்மாதவப் பொருட்டால்வெளிற் றறிவாளரைத் தழுவும்
பொய்ம்மாசற வினன்போலவ தரித்தானொரு புத்தேள்.

(இ - ள்.) தனபதி என்று ஒரு வணிகன் - தனபதி என்னும் பெயருடையனாய் ஒரு வணிகன், இம்மாநகர் உள்ளான் - இப்பெரிய நகரில் இருக்கின்றான்; அம்மாநிதிக்கிழவோன் மனை குணசாலினி - அப்பெரிய நிதிக்கிழவன் மனைவி குணசாலினி என்பாள்; அனையார் தம் மாதவப்பொருட்டால் - அவர்கள் செய்த பெரியதவம் காரணமாக, வெளிற்று அறிவாளரைத் தழுவும் பொய் மாசு அற - வெள்ளறிவினரைத் தழுவிய நிலையுதல் இல்லாத அஞ்ஞானம் ஆகிய இருள் நீங்க, இனன்போல் ஒரு புத்தேள் அவதரித்தான் - சூரியன் தோன்றினாற்போல ஒப்பற்ற முருகக்கடவுள் அவதரித்தான்.

வெளிற்றறிவு - புல்லறிவு. இனன் - சூரியன். புத்தேள் - தெய்வம்; முருகக்கடவுள் என்பதை இப்புராணத்து வலைவீசிய படலத்திலும், இறையனாரகப் பொருள் உரைப்பாயிரத்திலும் காண்க. இதனை ஐஞ்சீராகப் பிரித்துக் கலிநிலைத்துறையாக்கலாம் எனினும் அதற்கு ஓசை யின்பமின்மையின் கலிவிருத்தம் எனலே பொருத்தமென்க. (ரு)

ஓயாவிறன் மதனுக்கிணை யொப்பானவ னூமச்
சேயாமவ னிடைநீருரை செய்யுட்கவி யெல்லாம்
போயாடுமி னனையானது புந்திக்கிசைந் தானன்
றியாவரு மதிக்குந்தமி ழதுவேயென வறைந்தான்.

(இ - ள்.) ஓயாவிறல் மதனுக்கு இணை ஒப்பானவன் - அவன் இடையீடுபடாத வெற்றியையுடைய மதவேளுக்கு இணையொத்தவன்; ஊமச்சேயாம் அவனிடைபோய் - மூங்கைப் பிள்ளையாகிய அவனிடத்துச் சென்று, நீர் உரை செய்யுள் கவி எல்லாம் ஆடுமின் - நீவிர் பாடிய கவிகள் அனைத்தையுங் கூறுங்கள்; அனையானது புந்திக்கு இசைந்தால் - அவனது உள்ளத்திற்குப் பொருந்துமேல், யாவரும் நன்றாய் மதிக்கும் தமிழ் அதுவே என அறைந்தான் - அனைவரும் சிறப்பாகக் கருதிப்பாராட்டும் கவி அதுவேயாகும் என்று கூறியருளினான்

செய்யுள் - சூத்திரம், உரை, பாட்டு என்னும் மூன்றற்கும் பொதுவான பெயர். கவி - பாட்டு. செய்யுளாகிய கவியெல்லாம் என்க. ஆடுதல் - கூறுதல். ()

வன்றாண்மழ விடையாயவன் மணிவாணிக னூமன்
என்றாலவன் கேட்டெங்ஙன மிப்பாடலிற் கிடக்கும்
நன்றானவுந் தீதானவு நயந்தாய்ந்ததன் றன்மை
குன்றாவகை யறைவானென மன்றாடிய கூத்தன்.

(இ - ள்.) வல்தாள் மழவிடையாய் - வலிய கால்களையுடைய இளமையாகிய இடபவூர்தியை யுடையாய், அவன் மணிவாணிகன் ஊமன் என்றால் - அவன் மணிகளின் குணங் குற்றங்களை ஆராயும் வணிகர் மரபினனும் ஊமனுமாகில், அவன் நயந்து கேட்டு - அவன் (இப்பாடலை) விரும்பிக் கேட்டு, இப்பாடலில் கிடக்கும் நன்றானவும் தீது ஆனவும் ஆய்ந்து - இதிற் கிடக்கின்ற நன்மையையும் தீமையையும் ஆராய்ந்து, அதன் தன்மை குன்றாவகை எங்ஙனம் அறைவான் என - அதன் தன்மையைக் குறைவின்றி எவ்வாறு கூறுவான் என்று வினவ, மன்று ஆடிய கூத்தன் - வெள்ளியம்பலத்திலே திருக்கூத்தாடிய பெருமான்.

மணிவாணிகனு யுள்ளான் பாட்டின் றன்மையை ஆராய்ந்தறிதல் எங்ஙனம், ஊமனுயுள்ளவன் அதனைச் சொல்லுவதெங்ஙனம் என ஐயுற்றவினுவினுரென்க. (எ)

மல்லார்தடம் புயவாணிக மைந்தன்றனக் கிசையச்
சொல்லாழமும் பொருளாழமுங் கண்டான்முடி துளக்காக்
கல்லார்புயம் புளகித்துளங் களிதூங்குவன் கலகம்
எல்லாமகன் றிடுமுங்களுக் கென்றாலயஞ் சென்றான்.

(இ - ள்.) மல்ஆர்தடம்புய வாணிக மைந்தன் - வலி நிறைந்த பெரிய தோளையுடைய அவ்வணிக மைந்தன் - தனக்கு இசைய - தனக்குப் பொருந்த, சொல் ஆழமும் பொருள் ஆழமும் கண்டால் - சொல்லாழத்தையும் பொருளாழத் தையும் காணின், முடிதுளக்கா - முடியை அசைத்து, கல் ஆர் புயம் புளகித்து உளம்களி தூங்குவன் - மலைபோன்ற தோள்புளகித்து உள்ளத்தின்கண் மிக மகிழ் வன்; உங்களுக்குக் கலகம் எல்லாம் அகன்றிடும் - உங்களுள் நேர்ந்த கலகம் அனைத்தும் நீங்கும், என்று - என்று கூறியருளி, ஆலயம் சென்றான் - திருக்கோயி லுட் சென்றருளினன்.

துளக்கா, செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். கல் - மலை. ஆர், உவமவுருபு. (அ)

பின்பாவல ரெல்லாம்பெரு வணிகக்குல மணியை
அன்பாலழைத் தேகித்தம தவையத்திடை யிருத்தா
நன்பான்மலர் நறுஞ்சாந்துகொண் டருச்சித்தனர் நயந்தே
முன்பாலிருந் தருந்தீந்தமிழ் மொழிந்தாரவை கேளா.

(இ - ள்.) பின் - பின்பு, பாவலர் எல்லாம் - புலவர் அனைவரும், பெரு வணிகக்குல மணியை அன்பால் அழைத்து ஏகி - பெரிய வணிகர்குல சிகாமணியை அன்போடு அழைத்துச் சென்று, தமது அவையத்திடை இருத்தா - தங்கள் கழகத்தின்கண் இருத்தி, நன்பால் மலர் நறுஞ்சாந்து கொண்டு நயந்து அருச்சித்தனர் - நல்ல வெண்மலரும் நறிய சந்தனமுமாகிய இவற்றால் விரும்பி அருச்சித்து, முன்பால் இருந்து - முன்னர் இருந்து, அருந்தீந்தமிழ் மொழிந்தார் - அரிய இனிய தமிழ்க் கவிகளை மொழிந்தனர்; அவை கேளா - அவற்றைக் கேட்டு.

பால் மலர் - பால் போலும் வெள்ளிய மலர்; 'வெளியதுஉடீஇ வெண்பூச் சூட்டி' என்று களவியலுரை கூறுதலுங் காண்க. அருச்சித்தனர், முற்றெச்சம். முன்பால் - முன்பக்கம். முன்பு ஆல் எனப் பிரித்து வேற்றுமை மயக்க மாக்கி முன்பில் என்றுரைத்தலுமாம். (௬)

மகிழ்ந்தான்சிலர் சொல்லாழ்ச்சியை மகிழ்ந்தான்சிலர் பொருளை
இகழ்ந்தான்சிலர் சொல்வைப்பினை யிகழ்ந்தான்சிலர் பொருளைப்
புகழ்ந்தான்சிலர் சொல்லின்பமும் பொருளின்பமு மொருங்கே
திகழ்ந்தான்சிலர் சொற்றிண்மையும் பொருட்டிண்மையுந் தேர்ந்தே.

(இ - ள்.) சிலர் சொல் ஆழ்ச்சியை மகிழ்ந்தான் - சிலர் சொல்லாழத்தை மகிழ்ந்தான்; சிலர் பொருளை மகிழ்ந்தான் - சிலர் பொருளாழத்தை மகிழ்ந்தான்; சிலர் சொல் வைப்பினை இகழ்ந்தான் - சிலர் சொல் வைத்த முறையினை இகழ்ந்தான்; சிலர் பொருளை இகழ்ந்தான் - சிலர் பொருளமைப்பினை இகழ்ந்தான்; சிலர் சொல் இன்பமும் பொருள் இன்பமும் ஒருங்கே புகழ்ந்தான் - சிலர் சொல்லின்பத்தையும் பொருளின்பத்தையும் ஒரு சேரப் புகழ்ந்தான்; சிலர் சொல் திண்மையும் பொருள் திண்மையும் தேர்ந்து திகழ்ந்தான் - சிலர் சொல்வலியையும் பொருள் வலியையும் ஆராய்ந்தறிந்து (மகிழ்ச்சியுடன்) விளங்கினான்.

மகிழ்தல் இகழ்தல், புகழ்தல் என்பவற்றை மெய்ப்பாட்டால் வெளிப்படுத்தினனென்க. (௰)

இத்தன்மைய னாகிக்கலை வல்லோர்தமி ழெல்லாஞ்
சித்தங்கொடு தெருட்டுஞ்சிறு வணிகன்றெருள் கீரன்
முத்தண்டமிழ் கபிலன்றமிழ் பரணன்றமிழ் மூன்றும்
அத்தன்மைய னறியுந்தொறு மறியுந்தொறு மெல்லாம்.

(இ - ள்.) கலைவல்லோர் தமிழ் எல்லாம் சித்தம் கொடு - கலையில் வல்ல அப்புலவர்களின் கவிகள் அனைத்தையும் உள்ளத்திற் கொண்டு, இத்தன்மையன் ஆகி தெருட்டும் சிறுவணிகன் - (அவற்றி னியல்புகளை) இவ்வகை மெய்ப்பாட்டினாலே புலப்படுத்திய சிறிய வணிகன், தெருள் கீரன் முத்தண்தமிழ் - தெளிந்த நக்கீரனது மூன்று வகைப்பட்ட தண்ணிய தமிழும், கபிலன் தமிழ் பரணன் தமிழ் மூன்றும் - கபிலனது தமிழும் பரணனது தமிழுமாகிய மூன்றினையும், அத்தன்மை

யன் - அங்ஙனம் உளங்கொண்டு. அறியுந்தொறும் அறியுந்தொறும் எல்லாம்-உணருந்தோறும் உணருந்தோறும்.

சொன்றமிழ் முதலியவற்றில் கூறுவது செய்யுட்கிழமை. அடுக்கு மிகுதிப் பொருள் குறித்தது. (கக)

நுழைந்தான்பொரு டொறுஞ்சொற்றொறு நுண்டீஞ்சுவையுண்டே
தழைந்தானுடல் புலனைந்தினுந் தனித்தான்சிரம் பனித்தான்
குழைந்தான்விழி வழிவேலையுட் குளித்தான்றனை யளித்தான்
விழைந்தான்புரி தவப்பேற்றினை விளைத்தான் களிதிளைத்தான்.

(இ - ள்.) தனை அளித்தான் விழைந்தான் புரிதவப் பேற்றினை விளைத்தான் - தன்னைப் பெற்ற தந்தை விரும்பிச் செய்த தவத்தின் பயனைப் புலப்படுத்திய அவ்வணிக மைந்தன், நுண் பொருள்தொறும் சொல்தொறும் நுழைந்தான் - நுண்ணிய பொருள்தோறும் சொல்தோறும் நுழைந்து, தீஞ்சுவை உண்டு உடல் தழைத்தான் - அவற்றின் இனிய சுவையினை அருந்தி உடல் பூரித்து, புலன் ஐந்தினும் தனித்தான் - ஐம்புலன்களினின்றுந் தனித்து அச்சுவை மயமாயினன்; சிரம் பனித்தான் - முடி துளக்கினன்; குழைந்தான் விழிவழி வேலையுள் குளித்தான் களிதிளைத்தான் - மனங்குழைந்து விழிகளினின்றும் வழிகின்ற ஆனந்தக் கண்ணீராகிய கடலுட் குளித்துக் களிகூர்ந்தனன்.

பொருட்சுவை - நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை, சமநிலை என்னும் ஒன்பதுமாம். சொற்சுவை - குணம், அலங்காரம் என்பன. புலனைந்தினும் தனித்தலாவது ஐம்புலவுணர்வு மின்றிச் சுவை மயமாதல். அளித்தான், விளைத்தான் என்பன வினையாலணையும் பெயர்கள். நுழைந்தான், தழைந்தான், குழைந்தான், விழைந்தான் என்பன முற்றெச்சங்கள். (கஉ)

பல்காசொடு கடலிற்படு பவளஞ்சுடர் தரளம்
எல்லாநிறுத் தளப்பானென வியல்வாணிகக் குமரன்
சொல்லாழமும் பொருளாழமுந் துலைநாவெனத் தூக்க
நல்லாறறி புலவோர்களு நட்டாரிகல் விட்டார்.

(இ - ள்.) பல்காசொடு கடலில் படுபவளம் சுடர்தரளம் எல்லாம் - பல மணிகளும் கடலிற்றோன்றும் பவளமும் ஒளிவிடும் முத்துமாகிய அனைத்தையும், நிறுத்து அளப்பான் என - நிறுத்து அறுதி யிடுவான்போல, இயல்வாணிகக் குமரன் - அழகிய வணிகமைந்தன், சொல் ஆழமும் பொருள் ஆழமும் நா துலை எனத் தூக்க-சொல்லாழத்தையும் பொருள் ஆழத்தையும் நாவினையே துலையாகக் கொண்டு நிறுத்துக்காட்ட, நல் ஆறு அறிபுலவோர்களும் இகல் விட்டார் நட்டார் - நன்னெறியை அறிந்த புலவர்கள் யாவரும் பகையை விடுத்து நண்பராயினர்.

சுடர்தரளம், வினைத்தொகை. நா என்றது உபசாரம்; துலையினது நாவென்ன என்றுமாம். விட்டார், முற்றெச்சம். (கங)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

உலகினுட் பெருகி யந்த வொண்டமிழ் மூன்றும் பாடற்
றிலகமாய்ச் சிறந்த வாய்ந்த தெய்வநா வலருந் தங்கள்
கலகமா நவையிற் றீர்ந்து காசறு பனுவ லாய்ந்து
புலமிகு கோட்டி செய்து பொலிந்தன ரிருந்தார் போலும்.

(இ - ள்.) அந்த ஒண்தமிழ் மூன்றும் - அவ்வணிக மைந்தனால் முற்றும் பாராட்டப் பெற்ற நக்கீரன் கபிலன் பரணன் என்னும் மூவருடைய பாடல்கள், உலகினுள் பெருகி - உலகத்திற் பரவி, பாடல் திலகமாய்ச் சிறந்த - பாக்களுக்குத் திலகமாக விளங்கின; ஆய்ந்த தெய்வ நாவலரும் - கலைகளை ஆராய்ந்த தெய்வப் புலவர்களும், தங்கள் கலகமாம் நவையில் தீர்ந்து - தங்கள் கலகமாகிய குற்றத்தினின்றும் நீங்கி, காசு அறு பனுவல் ஆய்ந்து - குற்றமற்ற நூல்களை ஆராய்ந்து, புலம் மிகு கோட்டி செய்து பொலிந்தனர் இருந்தார் - அறிவான் மிக்க அளவளாவுதலைச் செய்து விளங்கி இருந்தனர்.

சிறந்த, அன்பெறாத பல வறிசொல். தெய்வ நாவலர் - தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த புலவர், கோட்டி செய்தல்-கூடி அளவளாவுதல்; வாதஞ் செய்தல். பொலிந்தனர், முற்றெச்சம். போலும், ஒப்பில் போலி. (கச)

ஆகச் செய்யுள் - உ௲கo.

தி. ப. 56 இடைக்காடன் பிணக்குத் தீர்த்தது.

ஐம்பத்தாறாவது

இடைக்காடன் பிணக்குத் தீர்த்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

குடைக்காடன் பசிக்கன்னக் குழியருத்தி
வேட்கையறக் கொடுத்த கங்கைச்
சடைக் காடன் புலவரிக ழணிவித்த
முறையிதுமேற் றன்னைப் பாடுந்
தொடைக்காடன் பகன்றிகழ்ந்த தென்னவனை
முனிந்துதன்னைத் தொழுது போன
இடைக்காட னுடன்போய்ப்பின் பெழுந்தருளிப்
பிணக்கறுத்த வியல்பு சொல்வாம்.

(இ - ள்.) குடைக்கு ஆள்தன் பசிக்கு - குடை பிடிப்பதற்கு ஆளாகிய குண்டோதரனது பசியை நீக்குதற்கு, அன்னக்குழி அருத்தி - அன்னக்குழியை வருவித்து ஊட்டி, வேட்கை அறக்கொடுத்த கங்கைச் சடைக்காடன் - அவன் நீர் வேட்கை நீங்கக் கொடுக்கப்பட்ட கங்கையை அணிந்த சடைக் காட்டினையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், புலவர் இகல் தணிவித்த முறை இது - புலவர்களின் கலகத்தைத் தீர்த்தருளிய திருவிளையாடல் இது: மேல் - இனி, தன்னைப் பாடும் தொடைக்கு ஆடு அன்பு அகன்று இகழ்ந்த - தன்னைப் பாடிய செய்யுளுக்குச் செய்யும் அன்பு நீங்கி அவமதித்த, தென்னவனை முனிந்து - பாண்டியனை வெறுத்து, தன்னைத் தொழுது போன - தன்னை வணங்கிப் பிணங்கிச் சென்ற, இடைக்காடன் உடன்போய் - இடைக்காடனுடன் சென்று, பின்பு எழுந்தருளிப் பிணக்கு அறுத்த இயல்பு சொல்வாம் - பின் எழுந்தருளி அவனது பிணக்குத் தீர்த்த திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

ஆள்தன், தன் சாரியை. தன்னைப் பாடும் - பாண்டியனைப்பாடும். தன்னைத் தொழுது இறைவனைத் தொழுது. செய்யுளாறுப்பாகிய தொடை என்பது செய்யுளை யுணர்த்திற்று; பாமாலை என்றுமாம். ஆடு - பொருந்திய. (௧)

இந்திரன்றன் பழிதுரத்தி யரசளித்துப் பின்புகதி யின்ப மீந்த [சாத்தி
சுந்தரன்பொன் னடிக்கன்பு தொடுத்துநறுஞ் சண்பகத்தார் தொடுத்துச்
வந்தனைசெய் திருத்தொண்டின் வழிக்கேற்பச் சண்பகப்பூ மாற வேந்தன்
அந்தரசூ டாமணியாஞ் சிவபுரத்து ணிறைசெல்வ மடைந்தா னிப்பால்.

(இ - ள்.) இந்திரன் தன்பழி துரத்தி அரசு அளித்து - இந்திரன் பழியை நீக்கி அவனுக்கு அரசுரிமையையுந் தந்து, பின்புகதி இன்பம் ஈந்த சுந்தரன் - பின் வீட்டின்பத்தையும் அளித்த சோமசுந்தரக் கடவுளின், பொன் அடிக்கு அன்பு தொடுத்து - பொன்போலுந் திருவடிகட்கு அன்பு கூர்ந்து, நறுஞ்சண்பகத்தார் தொடுத்துச் சாத்தி - நறுமணங் கமழுஞ் சண்பகமாலை தொடுத்து (அக்கடவுளுக்குச்) சாத்தி, வந்தனைசெய் திருத்தொண்டின் வழிக்கு ஏற்ப - வழிபாடு செய்து வந்த திருத்தொண்டின் நெறிக்குப் பொருந்த, சண்பகப்பூமாற வேந்தன் - சண்பக மாறனென்னும் மன்னன், அந்தர சூடாமணியாம் சிவபுரத்துள் - (மேலேழுலகங் களுக்கும்) முடிவாயுள்ள சூளாமணி போலுஞ் சிறந்த சிவபுரத்துள், நிறை செல்வம் அடைந்தான் - நிறைந்த செல்வத்தைப் பெற்றான்; இப்பால் - பின்.

அந்தர சூடாமணியாம்-மேலுள்ள உலகங்கட்குச் சூடாமணி போன்றதாகிய;
"ஏழின் முடியதாஞ் சிவலோகம்"

என்றார் முன்னும். (உ)

ஆற்றன்மிகு பிரதாப சூரியன்வங் கிசத்துவச னளவில் சீர்த்தி
சாற்றரிய விரிபுமருத் தனன்சோழ வங்கிசாந் தகன்றன் வென்றி
மாற்றரிய புகழ்ச்சேர வங்கிசாந் தகன்பாண்டி வங்கி சேசன்
தோற்றமுறு பரித்தேர்வங் கிசசிரோ மணிபாண்டீச் சுரன்றன் மன்னே.

(இ - ள்.) ஆற்றல்மிகு பிரதாப சூரியன் - வலிமிக்க பிரதாப சூரியனும், வங்கிசத்துவசன்-வங்கிசத்துவசனும், அளவு இல் சீர்த்தி சாற்று அரிய இரிபு மருத்தனன் — அளவிறந்த புகழ்வாய்ந்த சொல்லுதற்கரிய இரிபு மருத்தனனும், சோழ வங்கிசாந்தகன் - சோழவங்கிசாந்தகனும், வென்றி மாற்று அரிய புகழ்ச் சேர வங்கிசாந்தகன் — நீக்குதற்கரிய வெற்றியும் புகழும் வாய்ந்த சேரவங்கிசாந்தக னும், பாண்டி வங்கிசேசன் - பாண்டிவங்கிசேசனும், தோற்றம் உறு பரித்தேர் வங்கிச சிரோமணி - பொலிவு மிக்க குதிரைபூண்ட தேரினையுடைய வங்கிச சிரோ மணியும், பாண்டீச்சுரன் - பாண்டீச்சரனும்.

வம்சம் என்பது வங்கிசம் எனத் திரிந்தது. இரிபு மருத்தனன்-பகைவரைக் கொல்பவன். வங்கிசாந்தகன் - வமிசத்திற்குக் காலன் போன்றவன். மன், ஓ அசைகள். (௩)

துணிவுடைய குலத்துவசன் வங்கிசபூ டணமாறன் சோம சூடா
மணிகுலசூ டாமணியே யிராசசூ டாமணியே மாற்றார் போற்றிப்
பணியவரும் பூபசூ டாமணியே குலேசபாண் டியனே யென்னக்
கணிதமுறு பதினைவர் வழிவழிவந் துதித்துநிலங் காவல் பூண்டார்.

(இ - ள்.) துணிவுடைய குலத்துவசன் - போர்த்துணிவு மிக்க குலத்துவச னும், வங்கிசபூடண மாறன் - வங்கிசபூடண மாறனும், சோம சூடாமணி - சோம சூடாமணியும், குலசூடாமணி - குலசூடாமணியும், இராச சூடாமணி - இராச சூடா

மணியும், மாற்றார் போற்றிப் பணிவரும் பூப சூடாமணி - பகைவர்கள் துதித்து வணங்குமாறு வருந்தோற்றத்தையுடைய பூப சூடாமணியும், குலேச பாண்டியன் என்னக் கணிதம் உறு பதினைவர் - குலேச பாண்டியனும் என்று எண்ணப்படும் பதினைந்து பாண்டியர்களும், வழிவழி வந்து உதித்து நிலம் காவல் பூண்டார் - ஒருவர் பின் ஒருவராய்த் தோன்றி நிலவுலகினைக் காத்தலைமேற் கொண்டார். (சு)

அத்தகைய பாண்டியருட் குலேசபாண் டியனென்னு மரசன் றோண்மேல்
வைத்தவனி தலம்புரப்போ னிலக்கணமு மிலக்கியமும் வரம்பு கண்டோன்
எத்தகைய பெருநாலு மெல்லைகண்டோ னாதலினா லிவனுக் கேற
முத்தமிழோர் பயில்சங்க மிடங்கொடுத்த தனையமணி முழவுத் தோளான்.

(இ - ள்.) அத்தகைய பாண்டியருள் - அத்தன்மையை யுடைய பாண்டியருள், அவனிதலம் தோள்மேல் வைத்து புரப்போன் - நிலவுலகைத் தோளின்கண் வைத்துக் காப்பவனாகிய, குலேச பாண்டியன் என்னும் அரசன் - குலேச பாண்டியன் என்னும் மன்னன், இலக்கணமும் இலக்கியமும் வரம்பு கண்டோன் - இலக்கணமும் இலக்கியமுமாகிய இவற்றின் முடிவைக் கண்டு, எத்தகைய பெருநூலும் எல்லை கண்டோன் ஆதலினால் - வேறு எத்தகைய பெரிய நூலையும் முடிவு கண்டவனாதலால், இவனுக்கு - இப்பாண்டியனுக்கு, முத்தமிழோர் பயில் சங்கம் ஏற இடம் கொடுத்தது - மூன்று தமிழையு முணர்ந்த புலவர் இருக்கும் சங்கப்பலகை ஏறுதற்கு இடந்தந்தது; அனையமணி முழவுத் தோளான் - அந்த அழகிய மத்தளம் போலுந் தோளையுடைய குலேச பாண்டியன்.

புரப்போனாகிய அரசன் என்க. வரம்பு கண்டு என எச்சமாக்குக. வரம்பு கண்டோனும் எல்லை கண்டோனும் ஆதலினால் என உரைத்தலுமாம். (௭)

கழிந்தபெருங் கேள்வியினா னெனக்கேட்டு
  முழுதுணர்ந்த கபிலன் றன்பாற்
பொழிந்தபெருங் காதன்மிகு கேண்மையினா
  னிடைக்காட்டுப் புலவன் றென்சொன்
மொழிந்தரசன் றனைக்காண்டு மெனத்தொடுத்த
  பனுவலொடு மேகித் தென்
வழிந்தொழுகு தாரானைக் கண்டுதொடுத்
  துரைப்பனுவல் வாசித் தானால்.

(இ - ள்.) கழிந்த பெருங் கேள்வியினான் எனக்கேட்டு - மிகப்பெரிய நூல் வல்லான் என்று (கற்றோர் கூறக்) கேட்டு, முழுது உணர்ந்த கபிலன்தன்பால் - கலைகள் முற்றுமுணர்ந்த கபிலனிடத்து, பொழிந்த பெருங் காதல்மிகு கேண்மையினான் இடைக்காட்டுப் புலவன் - பொழியப்பட்ட பெரிய அன்புமிக்க நட்பினனாகிய இடைக்காட்டுப் புலவன், தென்சொல் மொழிந்து அரசன் தனைக்காண்டும் என - ஒரு தமிழ்ப் பிரபந்தங் கூறிச் சென்று அரசனைக் காண்போமென்று கருதி,

தொடுத்த பனுவலொடு - இயற்றிய அந்நூலுடன், மூரித்தீந்தேன் வழிந்து ஒழுகு தாரானைக் கண்டு - மிகவும் இனிய மது வழிந்தொழுகும் வேப்ப மலர்மாலையை யணிந்த அப்பாண்டியனைக் கண்டு, தொடுத்த உரைப்பனுவல் வாசித்தான் - தானியற்றிய உரை யமைந்த செய்யுளைப் படித்தனன்.

முழவுத் தோளான் கேள்வியினான் எனக்கேட்டு என இயைக்க. கழிந்த பெரு, ஒரு பொருண் மேல் வந்தன. காண்டும், தன்மைப் பன்மை யெதிர்கால முற்று. மூரி - பெருமை. தொடுத்த என்பதன் ஈற்றகரம் தொக்கது. ஆல் அசை. (௬)

வழுக்காத சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும்
பகிர்ந்தருந்த வல்லோ னுள்ளத்
தழுக்காற்றாற் சிரந்துளக்கா னகமகிழ்ச்சி
சிறிதுமுகத் தலர்ந்து காட்டான்
எழுக்காயுந் திணிதோளா னொன்றுமுரை
யான்வாளா விருந்தா னய்ந்த
குழூக்காத னண்புடையான் றனைமானம்
புறந்தள்ளக் கோயில் புக்கான்.

(இ - ள்.) வழுக்காத சொல் சுவையும் பொருள் சுவையும் பகிர்ந்து அருந்த வல்லோன் - குற்றமில்லாத சொல்லின் சுவையையும் பொருளின் சுவையையும் பாகுபடுத்தி நுகரவல்ல அப்பாண்டியன், உள்ளத்து அழுக்காற்றால் - மனத்தின்கண் உள்ள பொறாமையால், சிரம் துளக்கான் - முடியை அசைக்காமலும், அகமகிழ்ச்சி சிறிதும் முகத்து அலர்ந்து காட்டான் - உள்ள மகிழ்ச்சியை முகத்தின்கண் சிறிதும் மலர்ந்து காட்டாமலும், எழுக்காயும் திணிதோளான் - தூணைவென்ற திண்ணிய தோளையுடைய அப்பாண்டியன், ஒன்றும் உரையான் வாளா இருந்தான் - ஒன்றுங்கூறாது சும்மா இருந்தனன்; ஆய்ந்த குழூகாதல் நண்பு உடையான் - நூல்களை ஆராய்ந்த புலவர் கூட்டத்தால் விரும்பப்பட்ட நட்பினையுடைய அப்புலவன், தனைமானம் புறம்தள்ளக் கோயில் புக்கான் - தன்னை மானமானது வெளியே தள்ள (ச் சென்று) திருக்கோயிலைச் சார்ந்தான்.

வல்லோனாகிய தோளான் என இயைக்க; தோளான் வல்லோன் எனினும் என விரித்துரைத்தலுமாம். முகமலர்ச்சியால் அகமகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தா தென்க. (எ)

சந்நிதியில் வீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும் பெருமானே தன்னைச் சார்ந்தோர்
நன்னிதியே திருவால வாயுடைய நாயகனே நகுதார் வேம்பன்
பொன்னிதிபோ லளவிறந்த கல்வியுமிக் குளனென்று புகலக் கேட்டுச்
சொன்னிறையுங் கவிதொடுத்தே னவமதித்தான் சிறிதுமுடி துளக்கானாகி.

(இ - ள்.) சந்நிதியில் வீழ்ந்து எழுந்து - திருமுன் விழுந்து வணங்கி எழுந்து, தமிழ் அறியும் பெருமானே - தமிழை அறியும் பெருமானே, தன்னைச

சார்ந்தோர் நல்நிதியே-சார்ந்தவர்க்கு நல்ல நிதிபோல்வாய், திருவாலவாயுடைய நாயகனே - திருவாலவாயினை உடைய இறைவனே, ஏகு தார் வேம்பன் - விளங்குகின்ற வேப்பமலர் மாலையை யணிந்த பாண்டியன், பொன் நிதிபோல்அளவு இறந்த கல்வியும் மிக்குளன் என்று புகல — பொருட் செல்வ மிக்குடையனுதல் போல அளவிறந்த கல்விச் செல்வமும் மிக்குள்ளான் என்று (கற்றோர்) கூற, கேட்டு - அதனைக்கேட்டு, சொல் நிறையும் கவிதொடுத்தேன்-சொற்சுவை நிரம்பிய கவிபாடி அவனிடஞ் சென்றேன் ; சிறிதும் முடி துளக்கானுகி அவமதித்தான் - சிறிதும் தலை அசைக்காமல் அவமதித்தான்.

எனது செய்யுள் எத்தன்மை யுடையதென நீ அறிவாய் என்பார் 'தமிழறியும் பெருமானே' என்றார். (அ)

பரிவாயின் மொழிதொடுத்து வருணித்தோர்க் ககமகிழ்ந்தோர் பயனு நல்கா
விரிவாய தடங்கடலே நெடுங்கழியே யடுங்கான விலங்கே புள்ளே
பொரிவாய பராரைமர நிரையேவான் றொடுகுடுமிப் பொருப்பே வெம்பும்
எரிவாய கொடுஞ்சுரமே யெனவிவற்றோ டஃறிணையொத் திருந்தா னெந்தாய்.

(இ - ள்.) எந்தாய் - எமது தந்தையே, பரிவாய் இன்மொழி தொடுத்து வருணித்தோர்க்கு - அன்புடன் இனியமொழியாற் கவி தொடுத்து வருணித்த புலவர்களுக்கு, அகமகிழ்ந்து ஓர் பயனும் நல்கா - மனமகிழ்ந்து ஒரு பயனும் அளிக்காத, விரிவாய தடங்கடலே - விரிந்த பெரிய கடலும், நெடுங்கழியே - நெடிய உப்பங்கழியும், அடுங்கான விலங்கே - கொல்லுகின்ற காட்டிலுள்ள விலங்கும், புள்ளே - பறவையும், பொரிவாய பராரை மரநிரையே - பொருக்குவாய்ந்த பருத்த அரையையுடைய மரவரிசையும், வான்தொடு குடுமிப் பொருப்பே - வானை அளாவிய முடியினையுடைய மலையும், வெம்பும் எரிவாய கொடுஞ்சுரமே - வெதுப்புகின்ற அனலைத் தன்னிடத்துடைய கொடிய பாலைநிலமும், என இவற்றொடு ஓர் அஃறிணை ஒத்து இருந்தான் - என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றுள் ஓர் அஃறிணைப் பொருளைப் போன்றிருந்தான்.

கடல் முதலிய அஃறிணைப் பொருள்களை எவ்வளவு வருணிப்பினும் அவை அகமகிழ்தலும் பயனளித்தலும் இல்லாமைபோல் இவனும் இருந்தனன் என்றார். இதனால் அவனது இழிவைப் புலப்படுத்தியவாறுங் காண்க. ஏகாரங்கள் எண்ணுப் பொருளன. பராரை, மரூஉ. (க)

என்னையிகழ்ந் தனனென்சொல் வடிவாய்நின்
னிடம்பிரியா விமையப் பாவை
தன்னையுஞ்சொற் பொருளான வுன்னையுமே
யிகழ்ந்தனனென் றனக்கியா தென்று

முன்னைமொழிந் திடைக்காடன் றணியாத
முனிவீர்ப்ப முந்திச் சென்றான்
அன்னவுரை திருச்செவியி னூறுபா
டெனவுறைப்ப வருளின் மூர்த்தி.

(இ - ள்.) என்னையோ இகழ்ந்தனன் - அவன் என்னையோ இகழ்ந்தான், சொல்வடிவாய் நின் இடம்பிரியா - சொல்லின் வடிவமாக நினது இடப்பாகத்தினின்றும் பிரியாத, இமையப்பாவை தன்னையும் - பார்வதிதேவியையும், சொல்பொருளான உன்னையுமே இகழ்ந்தனன் - அச்சொல்லின் பொருளான நின்னையுமே இகழ்ந்தனன், என் தனக்கு யாது என்று - அதனால் எனக்கு வந்த குறை யாது என்று, முன்னைமொழிந்து - திருமுன் நின்று கூறி, இடைக்காடன் தணியாத முனிவுஈர்ப்ப முந்திச் சென்றான்—இடைக்காடன் பொறுத்தற்கரிய சினம் இழுப்ப முன்னே சென்றனன்; அன்னஉரை - அந்தச்சொல், திருச்செவியின் ஊறுபாடு என உறைப்ப - திருச்செவியின்கண் வேற்படைபோலுஞ் சென்று தைக்க, அருளின் மூர்த்தி - கருணை வடிவினனாகிய அச்சோமசுந்தரக் கடவுள்.

பொருளமைந்த சொற்களாற் றொடுக்கப்பெற்ற செய்யுளை இகழ்ந்தமையின் சொல்வடிவாகிய இறைவியையும் பொருள்வடிவாகிய இறைவனையும் இகழ்ந்தானும் என்றார். சொல்லும் பொருளும் பேதமும் அபேதமுமின்றி நிற்றல்போல் சத்தியும் சிவனும் இயைந்து நிற்பரென்க; ஊறுபாடு என்பது கருவியை உணர்த்திற்று. (ம)

போனவிடைக் காடனுக்குங் கபிலனுக்கு மகத்துவகை பொலியுமாற்றான்
ஞானமய மாகியதன் னிலிங்கவுரு மறைத்துமையா நங்கை யோடும்
வானவர்தம் பிரானெழுந்து புறம்போய்த்தன் கோயிலினேர் வடபால்வையை
ஆனநதித் தென்பாலோ ராலயங்கண் டங்கினி தமர்ந்தான் மன்னோ.

(இ - ள்.) போன இடைக்காடனுக்கும் - (அங்ஙனம் கூறிச் சினந்து) சென்ற இடைக்காடனுக்கும், கபிலனுக்கும் அகத்துஉவகை பொலியும் ஆற்றால் - (அவன் உயிர் நண்பனாகிய) கபிலனுக்கும் மனத்தின்கண் மகிழ்ச்சி மிகுமாறு, வானவர் தம்பிரான் - தேவர்கள் தேவனாகிய அவ்விறைவன், ஞானமயமாகிய தன் இலிங்க உருமறைத்து - ஞானமயமாகிய தனது இலிங்கவுருவை மறைத்து, உமையாம் நங்கையோடும் எழுந்து - உமைப் பிராட்டியுடன் எழுந்து, புறம்போய் - வெளியே சென்று, தன் கோயிலின்நேர் வடபால் - தனது திருக்கோயிலுக்கும் நேரே வடதிசையில், வையை ஆனநதித் தென்பால் - வையையாற்றின் தென்பக்கத்து, ஓர் ஆலயம் கண்டு இனிது அமர்ந்தான் - ஒரு திருக்கோயிலை ஆக்கி அதன்கண் இனிதாக அமர்ந்தருளினான்.

மன், ஓ அசைகள். (கக)

சங்கவான் றமிழ்த்தெய்வப் புலவோரு முடனெழுந்து சைல வேந்தன்
மங்கைநா யகன்போன வழிபோயங் கிருந்தாரவ் வழிநாள் வைகற்
கங்குல்வாய் புலரவரும் வைகறையிற் பள்ளியுணர் காலத் தெய்தி
அங்கணு யகனடியார் சேவிப்பா ரிலிங்கவுரு வங்குக் காணூர்.

(இ - ள்.) வான்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப் புலவோரும் - சிறந்த தமிழ்ச் சங்கத்துத் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய புலவர்களும், உடன் எழுந்து - ஒரு சேர எழுந்து, சைலவேந்தன் மங்கைநாயகன்போன வழிபோய் - மலைமன்னன் புதல்வி யாராகிய உமையின் கேள்வன் சென்றவழியே சென்று, அங்கு இருந்தார் - அங்குத் தங்கினர்; அவ்வழி நாள் வைகல் கங்குல்வாய் புலரவரும் வைகறையில் - அந்நா ளின் பின்னுள் இராப்பொழுது கழியவரும் காலைப்போதில், பள்ளி உணர்காலத்து எய்தி - இறைவனது திருப்பள்ளி எழுச்சிக்காலத்திற் சென்று, அங்கண் நாயகன் அடியார் சேவிப்பார் - அச்சிவபெருமான் அடியார்கள் வணங்கலுற்றவர்கள், அங்கு இலிங்க உருக்காணூர் - அத் திருக்கோயிலின்கண் இலிங்கத் திருவுருவத்தைக் காணுதவராய்.

சேவிப்பாராகிய அடியார் என்றுமாம். (கஉ)

என்னவதி சயமோவென் றயிர்த்தா ரிரங்கினூ ரிதனை யோடி
மன்னவனுக் கறிவிப்பான் வேண்டுமெனப் புறப்பட்டு வருவா ராவி
அன்னவரைப் பிரிந்துறையு மணங்கனையா ரெனவுமல ரணங்கு நீத்த
பொன்னவிர்தா மரையெனவும் புலம்படைந்து பொலிவழிந்த புரமுங் கண்டார்.

(இ - ள்.) ஈது என்ன அதிசயம என்று அயிர்த்தார் - இஃது என்ன அதிசயம் என்று ஐயுற்று, இரங்கினூர்-வருந்தி, ஓடி இதனை மன்னவனுக்கு அறிவிப் பான் வேண்டும் என - விரைந்து சென்று இச்செய்தியை அரசனுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கருதி, புறப்பட்டு வருவார் - புறப்பட்டுவரும் அடியார்கள், ஆவி அன்னவரைப் பிரிந்து உறையும் அணங்கு அனையார் எனவும் - உயிர்போன்ற கேள்வரைப் பிரிந்து வசிக்கும் தெய்வமகளிர் போன்ற பெண்கள்போலவும், அலர் அணங்குநீத்த பொன் அவிர்தாமரை எனவும் - திருமகள் கைவிட்ட பொன்போல விளங்கும் தாமரை போலவும், புலம்பு அடைந்து - தனிமை அடைந்து, பொலிவு அழிந்தபுறமும் கண்டார் - பொலிவழிந்து நிற்கும் நகரத்தினையுங் கண்டனர்.

அயிர்த்தார் இரங்கினூர் என்பவற்றை முற்றெச்சமே யுரைத்தலுமாம். அறி விப்பான், வினையெச்சம். பொன்னவிர் என்பது தாமரைக்கு இயற்கையடை. (கங)

அரசனிடைப் புகுந்துள்ள நடுநடுங்கி நாவுணங்கி யரசே யாமெமான்
றுறைசெயவந் தருமுங்க ணுயகனைத் திருப்பள்ளி யுணர்ச்சி நோக்கி
மறைமலர்ச்சே வடிபணியப் புகுந்தனமின் றங்கவன்றன் வடிவங் காணேம்
புரமுநனி புலம்படைந்த தென்றழல்வே லெனச்செவியிற் புகுத்த லோடும்.

(இ - ள்.) அரசனிடைப் புகுந்து - வேந்தனிடத்துச் சென்று, உள்ளம் நடு நடுங்கி நா உணங்கி - மனம் பதைபதைத்து நாவுலர்ந்து, அரசே - மன்ன, யாம் ஒன்று உரைசெய அஞ்சுதும் - யாங்கள் ஒரு செய்தியை இங்குக் கூற அஞ்சுகின்றோம்; உங்கள் நாயகனை - உங்கள் நாயகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை, திருப்பள்ளி உணர்ச்சி நோக்கி - திருப்பள்ளி எழுச்சியில் நோக்கி, மரைமலர்ச் சேவடி பணியப் புகுந்தனம் - தாமரை மலர்போலுஞ் சிவந்த திருவடிகளைப் பணிதற்குச் சென்றோம்; இன்று ஆங்கு அவன் தன்வடிவம் காணோம் - இன்று அவ்விடத்தில் அப்பெருமானது திருவடிவத்தைக் கண்டிலேம்; புரமும் கனிபுலம்பு அடைந்தது - நகரமும் மிகவும் பொலிவிழந்தது, என்று செவியில் - என்று (அவன்) செவியின் கண், அழல் வேல் எனப் புகுத்தலோடும் - நெருப்பிற் காய்ச்சிய வேற்படைபோலப் புகுத்தியவளவில்.

நடுநடுங்கி - மிகநடுங்கி; வழக்கிலே இரட்டைக் கிளவிபோல் இங்ஙனம் வாரா நின்றது. மரை முதற்குறை என்று அச் சொற்களை வேலெனச் செவியிற் புகுத்தலோடும் என்க. (கச)

வழுதியரி யணையிலிருந் தடியிறவீழ்
 பழுமரம்போன் மண்மேல் யாக்கை
பழுதுறவீழ்ந் துயிரொடுங்க வறிவொடுங்கி
 மட்பாவை படிந்தாங் கொல்லைப்
பொழுதுகிடந் தறிவுசிறி தியங்கவெழுந்
 தஞ்சலிக்கைப் போது கூப்பி
அழுதிருகண் ணீர்வெள்ளத் தாழ்ந்தடியே
 னென்பிழைத்தே னண்ண லண்ணல்.

(இ - ள்.) வழுதி - பாண்டியன், அடிஇறவீழ் பழுமரம்போல் - வேர் அற வீழ்ந்த ஆலமரம்போல், அரி அணையில் இருந்து - சிம்மாதனத்தினின்றும், மண்மேல் யாக்கை பழுதுஉற வீழ்ந்து - மண்ணின்மேல் உடலின்கண் வடுப்படுமாறு வீழ்ந்து, உயிர் ஒடுங்க அறிவு ஒடுங்கி - உயிர் ஒடுங்குதலால் அறிவு ஒடுங்கி, மண்பாவை படிந்தாங்கு - சுதையாற் செய்த பிரதிமை கிடந்தாற்போல, ஒல்லைப் பொழுது கிடந்து - சிறிதுநேரங் கிடந்து, சிறிது அறிவு இயங்க எழுந்து - சிறிது உணர்ச்சியுண்டாக எழுந்து, அஞ்சலி கைப்போது கூப்பி அழுது - அஞ்சலியாகக் கைத்தாமரைகளைத் தலையின்மேற் குவித்துஅழுது, இருகண் நீர் வெள்ளத்து ஆழ்ந்து - இரண்டு கண்களினின்றும் பொழியும் நீர்ப்பெருக்கில் மூழ்கி, அடியேன் என் பிழைத்தேன் அண்ணல் அண்ணல் - அடியேன் என்ன தவறு இழைத்தேன் பெருமவோ பெருமவோ.

பழுமரம் - முதிர்ந்த ஆலமரம்; ஒல்லை - விரைவு; ஈண்டுச் சிறிது என்னும் பொருளில் வந்தது. அவலம், கவலை, கையாறு, அழுங்கல் என்னும் அவத்தைகளை யடைந்தானென்க. (கரு)

கொலையினையோ ரவுணர்புர நொடிவரையிற்
பொடியாகக் குனித்த மேருச்
சிலையினையோ பழையசிவ புரத்தினையோ
வருவிமணி தெறிக்கும் வெள்ளி
மலையினையோ தம்மைமறந் துனைநினைப்பார்
மனத்தினையோ வாழ்த்தும் வேதத்
தலையினையோ வெங்குற்றா யெங்குற்றா
யென்றென்று தளரு மெல்லை.

(இ-ள்.) கொலையினை ஓர் அவுணர் புரம் - கொலைபுரியும் நெறியை ஆராய்ந்தறியும் அவுணர்களின் திரிபுரம், நொடிவரையில் பொடியாக - நொடிப் பொழுதிலே பொடியாகு மாறு, குனித்த மேருச்சிலையினையோ - வளைத்த மேருவாகிய வில்லை யுடையோய், பழைய சிவபுரத்தினையோ - நீ பழைய சிவலோகத்தின்கண் உள்ளாயோ, அருவிமணி தெறிக்கும் வெள்ளிமலையினையோ - அருவி மணிகளை எறியும் கைலாய மலையின்கண் உள்ளாயோ, தம்மை மறந்து உனை நினைப்பார் மனத்தினையோ - தம்மை மறந்து நின்னை நினைக்கின்ற அடியார்கள் மனத்தின்கண் உள்ளாயோ, வாழ்த்தும் வேதத் தலையினையோ - (நினை இடையறாது) வாழ்த்து கின்ற மறை முடியின்கண் உள்ளாயோ, எங்கு உற்றாய் எங்கு உற்றாய் என்று என்று தளரும் எல்லை - (இவற்றுள்) எங்குச் சென்றாய் எங்குச் சென்றாய் என்று சொல்லிச் சொல்லி வருந்தும் பொழுது.

நொடி - கைந்நொடி; மாத்திரைப் பொழுதை யுணர்த்திற்று. சிவபுரத்தினை யுற்றாயோ, வெள்ளி மலையினை யுற்றாயோ என்றிங்ஙனம் கூட்டியுரைத்தலுமாம்; சிவபுரத்தை யுடையாய், வெள்ளி மலையை யுடையாய் என்றிங்ஙனம் கூறி, ஓகாரம் புலம்பின்கண் வந்ததென் றுரைத்தலும் பொருந்தும். அடுக்குகள் அவலங் குறித்து நின்றன. (கக)

சிலர்வந்து மன்னவோ ரதிசயங்கண்
டனம்வையைத் தென்சா ராக
அலர்வந்தோன் படைத்தநாண் முதலொருகா
லமுங்கண்ட தன்று கேள்வித்
தலைவந்த புலவரொடு மாலவா
யுடையபிரான் றனே செம்பொன்
மலைவந்த வல்லியொடும் வந்திறைகொண்
டுறைகின்றான் மாதோ வென்றார்*.

(இ-ள்.) சிலர்வந்து மன்ன ஓர் அதிசயம் கண்டனம் - சிலர் வந்து வேந்தே யாங்கள் ஒரு அதிசயத்தினைக் கண்டோம் (அது யாதெனில்), வையைத்

(பா-ம்.) *யாதோ வென்றார்.

தென்சாராக - வையை யாற்றின் தென்பாலாக, அலர் வந்தோன் படைத்த நாள் முதல் - பிரமன் இவ்வுலகை ஆக்கிய கால முதல், ஒரு காலமும் கண்டது அன்று - ஒரு காலத்திலேனும் பார்த்திராதது; கேள்வித் தலை வந்த புலவரோடும் - நூலாராய்ச்சியாற் சிறந்த சங்கப் புலவர்களோடும், ஆலவாய் உடைய பிரான் - திருவாலவாயினையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், செம்பொன்மலை வல்லி யொடும் தானே வந்து - சிவந்த பொன்னையுடைய மலையரையன் புதல்வியாகிய உமா தேவியாரோடும் தானே வந்து, இறைகொண்டு உறைகின்றான் என்றார் - நிலை பெற்று அமர்ந்திருக்கின்றனன் என்று கூறினர்.

பண்டு அங்கே கோயில் இருந்த தில்லை யென்பார் 'பிரமன் படைத்த நாண் முதற் கண்டதன்று' என்றும், சோம சுந்தரக் கடவுளே யன்றி வேறன் றென்பார் 'பிரான்றானே' என்றும் கூறினார். செம்பொன்மலை, பெயருமாம். மாது; ஓ அசைகள். (கஎ)

அவ்வுரைதன் செவிநுழைந்து புகுந்தீர்ப்ப
வெழுந்தரச னச்சத் தாழ்ந்து
தெவ்வர்முடித் தொகையிடறுங் கழற்காலா
னடந்தேகிச் செழுநீர் வையை
கௌவைநெடுந் திரைக்கரத்தாற் கடிமலர் தூஉய்ப்
பணியத்தென் கரைமேல் வந்து
மௌவலிள் முகைமூரன் மாதினொடு
மிருக்கின்ற மணியைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) அவ்வுரை தன் செவி நுழைந்து புகுந்து ஈர்ப்ப - அச்சொல்லானது தன் செவி வழியே நுழைந்து உள்ளே புகுந்து இழுக்க, அரசன் எழுந்து - மன்னன் எழுந்து, அச்சத்து ஆழ்ந்து - பயத்தின்கண் அழுந்தி, தெவ்வர் முடித்தொகை இடறும் கழல் காலால் நடந்து ஏகி - பகைவரின் முடித் தொகையினை இடறா நின்ற வீரக் கழலணிந்த காலினால் நடந்துசென்று, செழுநீர் வையை - தெள்ளிய நீரையுடைய வையை யாறானது, கௌவைநெடும் திரைக் கரத்தால் கடிமலர் தூஉய்ப் பணிய - ஒலியினையுடைய நீண்ட அலையாகிய கையினால் மணம் பொருந்திய மலர்களைத் தூவி வணங்க, தென் கரைமேல் - அதன் தென்கரைமேல், மௌவல் இளமுகை மூரல் மாதினொடும் வந்து இருக்கின்ற மணியைக் கண்டான் - முல்லையினது இளமை பொருந்திய அரும்பு போன்ற பற்களையுடைய பிராட்டியோடும் வந்திருக்கும் பெருமானைக் கண்டான்.

யான் செய்த பிழை என்னோவென அச்சமுற்றனனென்க. காலானாகிய அரசன் என்றுமாம். வந்து பணிய இருக்கின்ற மணி என்க. (கஅ)

படர்ந்துபணிந் தன்புருக்கும்* கண்ணீர்சோர்ந்
தானந்தப் பௌவத் தாழ்ந்து
கிடந்தெழுந்து நாக்குழறித் தடுமாறி
நின்றிதனைக் கிளக்கும் வேதந்
தொடர்ந்தறியா வடிசிவப்ப நகர்புலம்ப
வுலகீன்ற தோகை யோடிங்
கடைந்தருளுங் காரணமென் னடியேனாற்
பிழையுளதோ வையா வையா.

(இ - ள்.) படர்ந்து பணிந்து - அங்ஙனஞ் சென்று கண்டு வணங்கி, அன்பு உருக்கும் கண்ணீர் சோர்ந்து - அன்பானது சிந்துகின்ற கண்ணீரைப் பொழிந்து, ஆனந்தப் பௌவத்து ஆழ்ந்து கிடந்து - இன்பக்கடலுள் அழுந்திக் கிடந்து, எழுந்து - பின்எழுந்து, நாக்குழறித் தடுமாறி நின்று இதனைக் கிளக்கும் - நாவானது குழறுற்றுத் தடுமாறி நின்று இதனைக் கூறுவான்; வேதம் தொடர்ந்து அறியா அடி சிவப்ப - மறைகளுந் தொடர்ந்தறியாத திருவடி சிவக்கவும், நகர் புலம்ப - நகரிலுள்ளோர் வருந்தவும், உலகு ஈன்ற தோகையோடு இங்கு அடைந்தருளும் காரணம் என் - உலகினைப் பெற்ற அம்மையோடும் இங்கு வந்து தங்கியருளிய காரணம் யாது, அடியேனால் பிழையுளதோ ஐயா ஐயா - ஐயனே ஐயனே அடியேனால் ஏதாயினும் தவறு ஏற்பட்டதோ.

நாக்குழறலும் தடுமாறலும் முதலாயின அன்பின் மிகுதியால் நிகழ்வன. புலம்ப - தனிமையுற என்றுமாம். அடுக்கு முறையீட்டின்கண் வந்தது. (கக)

அல்லதையென் றமராலென் பகைஞராற்
கள்வரா லரிய கானத்
தொல்லைவிலங் காதிகளா லிடையூறின்
றமிழ்நாட்டி லெய்திற் றேலோ
தொல்லைமறை யவரொழுக்கங் குன்றினரோ
தவந்தருமஞ் சுருங்கிற் றேலோ
இல்லறனுந் துறவறனும் பிழைத்தனவோ
யானறியே னெந்தா யெந்தாய்.

(இ - ள்.) அல்லது - அன்றி, என் தமரால் - என் பரிசனங்களாலாயினும், என் பகைஞரால் - எனது பகைவரா லாயினும், கள்வரால் - கள்வரா லாயினும், அரிய கானத்து எல்லை விலங்கு ஆதிகளால் - செல்லுதற்கரிய காட்டின்கண் உள்ள விலங்கு முதலாயவைகளா லாயினும், இன் தமிழ் நாட்டில் இடையூறு எய்திற்றோ - இனிய இத்தமிழ் நாட்டின்கண் இடையூறு நேர்ந்ததோ, மறையவர் தொல்லை ஒழுக்கம் குன்றினரோ - வேதியர் தமக்குத் தொன்று தொட்டு வந்த ஒழுக்கத்திற்

(பா - ம்.) * அன்புருக்கும்.

குறைந்தனரோ, தவம் தருமம் சுருங்கிற்றோ - தவமும் தருமமும் சுருங்கினவோ, இல்லறனும் துறவறனும் பிழைத்தனவோ - இல்லறமும் துறவறமும் தத்தம் நெறியினின்றும் தவறினவோ, எந்தாய் எந்தாய் யான் அறியேன் - எமது தந்தையே எமது தந்தையே (நிகழ்ந்தது யாதென) யான் அறியேன்.

அல்லதை, ஐ சாரியை. மாநிலம் புரக்கும் வேந்தன் தன்னாலும் தமராலும் பகைவராலும் ஏனை உயிர்களாலும் குடிகட்கு இடையூறு உண்டாகாமற் போக்கி, அறத்தினைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ப வாகலின் இங்ஙனம் கூறினன் என்க; இதற்கேற்ப, மேற்பாட்டில் 'அடியேனாற் பிழையுளதோ' என்பதற்கு,என்னாற் குடிகளுக்குத் துன்ப முளதாயிற்றோ என்பது கருத்தாகக் கொள்க. இந்நாட்டில் என்றும் இத்தகைய தீமை நிகழ்ந்ததில்லை யென்பான் 'இன்றமிழ் நாட்டில் எய்திற்றோ' என்றான். சுருங்கிற்றோ என்பதைத் தவத்துடனும் தருமத்துடனும் தனித்தனி கூட்டுக. ஆல், அசை. (உ0)

கள்ளேறு கடுக்கைநறுஞ் சடையானே போற்றிபெருங் கருணை போற்றி
வெள்ளேறு கொடியுயர்த்த விடையானே போற்றி யருள் விகிர்தா போற்றி
புள்ளேறு கொடியுயர்த்த புனிதனயன் றேறாத புனிதா போற்றி
வள்ளேறு சிறுகுழவி மதிநுதலங் கயற்கண்ணி மணாள போற்றி.

(இ - ள்.) கள் ஏறு நறுங் கடுக்கை சடையானே போற்றி - தேன் நிறைந்த நறிய கொன்றை மாலையை யணிந்த சடையை யுடையானே வணக்கம்; பெருங் கருணை போற்றி - பேரருள் உடையானே வணக்கம்; வெள் ஏறு கொடி உயர்த்த விடையானே போற்றி - வெள்ளிய இடபத்தைக் கொடியில் உயர்த்திய இடபவூர்தியை யுடையானே வணக்கம்; அருள் விகிர்தா போற்றி - கருணை விகிர்தனே வணக்கம்; புள் ஏறு கொடி உயர்த்த புனிதன் - கலுழனைக் கொடியின்கண் உயர்த்திய தூயோனாகிய திருமாலும், அயன் - பிரமனும், தேறாத புனிதா போற்றி - அறியாத தூயவனே வணக்கம்; வள் ஏறு சிறு குழவி மதிநுதல் - கூர்மை மிக்க நுனியினையுடைய சிறிய பிறைபோலும் நெற்றியையுடைய, அங்கயற்கண்ணி மணாள போற்றி - அங்கயற்கண்ணம்மையின் கேள்வனே வணக்கம்.

வெள்ளேறு கொடியுயர்த்த விடையானே என்பதற்குக் கொடியின்கண் உயர்த்திய வெண்மை மிக்க இடபத்தினை யுடையானே என்றுரைத்தலுமாம். புள் ஏறிய கொடியை உயர்த்திய என்றுமாம். குழவி மதி - பிறை. (உக)

பாதமல ரிணைபோற்றி பன்னிரண்டு கையானைப் பயந்தாய் போற்றி
வேதமுடி கடந்தபர ஞானத்தி லானந்த விளைவே போற்றி
போதவடி வாய்நால்வர்க் கசைவிறந்து நிறைந்தபரம் பொருளே போற்றி
மாதவள நீறணிந்த மன்னவங் கயற்கண்ணி மணாள போற்றி.

(இ - ள்.) பாதமலர் இணைபோற்றி - திருவடித் தாமரைமலர் இரண்டிற்கும் வணக்கம்; பன்னிரண்டு கையானைப் பயந்தாய் போற்றி - பன்னிரண்டு திருக்

கரங்களையுடைய அறுமுகக்கடவுளை அளித்தருளியவனே வணக்கம்; வேதமுடி கடந்த பரஞானத்தில் - மறைமுடியைக் கடந்த பரஞானத்தின்கண் விளையும், ஆனந்த விளைவேபோற்றி - இன்பவிளைவே வணக்கம்; போதவடிவாய் - உபதேச வடிவமாய், நால்வர்க்கு அசைவு இறந்து நிறைந்த பரம்பொருளே போற்றி - சனகர் முதலிய நால்வருக்கும் அசைவின்றி நிறைந்தருளிய மேலானபொருளே வணக்கம். மா தவள நீறு அணிந்த மன்னு-பெருமை பொருந்திய வெள்ளிய திருநீற்றையணிந் தருளிய இறைவனே, அங்கயற்கண்ணி மணாள போற்றி - அங்கயற்கண்ணம்மையின் காதலனே வணக்கம்.

வேதம் முதலிய கலைகளெல்லாம் பாசஞானமாகியஅபரஞான மாகலானும், பதிஞானமாகிய பரஞானத்தினன்றிச் சிவம் விளங்காதாகலானும் 'வேத முடி கடந்த பரஞானத்திலானந்தவிளைவே' என்றார்; தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவ தாரப்படலத்தில்

> "வேதமுடிமே லானந்த வுருவாய் நிறைந்து விளையாடும்
> மாதரரசே"

என்றதனையுங் காண்க. வேத முதலியவை பாசஞான மென்பதை

> "வேதசாத் திரமிருதி புராணகலை ஞானம்
> விரும்பசபை வைகரியா தித்திறங்கண் மேலாம்
> நாதமுடி வானவெலாம் பாச ஞானம்"

என்னும் சிவஞான சித்தியார்த் திருவிருத்தத்தால் அறிக. போதவடிவாய்- போதக வடிவாய்; ஞானவடிவாய் நிறைந்த என்றுமாம். அசைவிறந்தமை கடவுள் வாழ்த் தில் உரைத்தவாறுங் காண்க. (உ௨)

> பொக்கமுடை யார்செய்யும் பூசைதவங் கண்டுநகும் புராண போற்றி
> தக்கன்மகம் பொடியாகத் திருப்புருவ நெரித்தகொடுந் தழலே போற்றி
> செக்கமலக் கண்ணிடந்த கண்ணனுக்குத் திகிரியருள் செல்வா போற்றி
> மைக்குவளை யனையமணி கண்டாவங் கயற்கண்ணி மணாள போற்றி.

(இ - ள்.) பொக்கம் உடையார் செய்யும் பூசை தவம் கண்டு நகும் புராண போற்றி- பொய்மையுடையவர் செய்கின்ற பூசையையுந் தவத்தினையுங் கண்டு சிரிக் கும் பழையோய் வணக்கம்; தக்கன் மகம் பொடியாக - தக்கன் செய்த வேள்வி நீறுகுமாறு, திருப்புருவம் நெரித்த கொடுந் தழலே போற்றி - திருப்புருவத்தினை நெரித்தருளிய கொடிய நெருப்பே வணக்கம்; செக்கமலக்கண் இடந்த கண்ண னுக்கு - செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்ணை இடந்து அருச்சித்த திருமாலுக்கு, திகிரி அருள் செல்வாபோற்றி - சக்கரப்படை அருளிய செல்வனே வணக்கம், மைக்குவளை மலர் அனைய மணிகண்டா - கரிய குவளைமலர் போன்ற நீலகண் டனே, அங்கயற்கண்ணி மணாள போற்றி - அங்கயற்கண்ணம்மையின் மணவாள னே வணக்கம்.

பொக்கம் - பொய்; கரவு. அன்பால் உருகுவார்க்கன்றி, அன்பில்லாது பூசையும் தவமும் புரிவார்க்கு இறைவன் அருளானென்பதை,

"நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும்பொன் ஞார்சடைப் புண்ணியன்
பொக்க மிக்கவர் பூவுநீ ருங்கண்டு
நக்கு நிற்ப னவர்தமை நாணியே"

என்னும் திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தாலறிக. சினந்த வென்பது புருவ நெரித்த என்பதனாற் குறிக்கப்பட்டது. மகத்தைப் பொடியாக்கினமையின் 'கொடுந் தழலே' என்றான். செக்கமலம், வலித்தல் விகாரம். (உங)

தென்னவ னின்ன வண்ண மேத்தினன் செம்பொற் கூடன்
மன்னவன் கேட்டா காய வாணியால் வையை நாட
உன்னது சோத்த நாங்கேட் டுவந்தன மினிய தாயிற்
றின்னமொன் றுளது கேட்டி யென்றன னருளிச் செய்வான்.

(இ - ள்.) தென்னவன் இன்ன வண்ணம் ஏத்தினன் - குலேசபாண்டியன் இவ்வாறு துதித்தானாக, செம்பொன் கூடல் மன்னவன் கேட்டு - செம்பொன் நிறைந்த ஆலவாயில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் அதனைக் கேட்டு ஆகாய வாணியால் - அசரீரியால், வையை நாட - வையை நாடனே, உன்னது சோத்தம் நாம் கேட்டு உவந்தனம் - உனது துதியினைக் கேட்டு நாம் மகிழ்ந்தோம்; இனியது ஆயிற்று - (அது எமக்கு) இனிமையுடையதாயிற்று; இன்னம் ஒன்று உளது - (உனக்குக் கூற வேண்டியது) இன்னும் ஒன்று உண்டு; கேட்டி என்றனன் அருளிச்செய்வான் - அதனைக் கேட்பாயாக என்று கூறியருளுவான்.

வாணி - வாக்கு. உன்னது, னகரம்விரித்தல். சோத்தம் - இழிந்தார் செய்யும் அஞ்சலி; ஈண்டுத் துதியை உணர்த்திற்று:

"சோத்துன் னடியமென் றோரை"

என்னும் திருக்கோவையார் உரையை நோக்குக. இனிஎன்பது அம் சாரியை பெற்றுத் திரிந்து இன்னம் என வழங்குவதாயிற்று. கேட்டி, கேள் பகுதி, த் எழுத்துப்பேறு, இ விகுதி. என்றனன், முற்றெச்சம். (உச)

இயம்பரும் பதிகடம்மு ளாலவா யேற்ற மீங்குச்
சயம்புவா யனந்த முள்ள தானவ ரியக்கர் சித்தர்
வயம்புரி யரக்கர் வானோர் முனிவரர் மனித ருள்ளார்
நயம்பெற விதியாற் கண்ட நங்குறி யனந்த முண்டால்.

(இ - ள்.) இயம்பரும் பதிகள்தம்முள் - சொல்லுதற்கரிய திருப்பதிகள் பலவற்றுள்ளும், ஆலவாய் ஏற்றம் - திருவாலவாய் சிறந்தது; ஈங்கு சயம்புவாய்

அனந்தம் உள்ள - இங்குத் தாமே தோன்றியனவாய் அளவிறந்த அருட்குறிகள் உள்ளன; தானவர் இயக்கர் சித்தர் - அசுரர்களும் இயக்கர்களும் சித்தர்களும், வயம் புரி அரக்கர் வானோர் முனிவரர் மனிதர் உள்ளார் - வெற்றியை விரும்பிய அரக்கர்களும் தேவர்களும் முனிவர்களும் மனிதர்களும், நயம் பெற விதியால் கண்ட - தாங்கள் விரும்பிய நலன்களைப் பெறுதற் பொருட்டு ஆகமவிதிப்படி நிலைபெறுத்திய, நம் குறி அனந்தம் உண்டு-நமது அருட்குறிகளும் பல உள்ளன.

சயம்பு - சுயம்பு; தானே தோன்றியது. உள்ள, அன்பெறாத பலவறி சொல். குறி - இலிங்கம். ஆல், அசை. (உரு)

அக்குறி களின்மேம் பட்ட குறியறு பத்து நான்காம்
இக்குறி களின்மேம் பட்ட குறிகளெட் டினைய வெட்டுத்
திக்குறை வானோர் பூசை செய்தன விவற்றியாம் வந்து
புக்குறை குறிநந் தோழன் பூசித்த குறிய தாகும்.

(இ - ள்.) அக்குறிகளில் மேம்பட்டகுறி அறுபத்து நான்காம் - அவ்வருட் குறிகளிற் சிறந்த குறிகள் அறுபத்து நான்காகும்; இக்குறிகளில் மேம்பட்ட குறிகள் எட்டு - இவ்வறுபத்து நான்கு குறிகளிற் சிறந்த குறிகள் எட்டாகும்; இனைய - இவ்வெட்டுக்குறிகளும், எட்டுத்திக்கு உறை வானோர் பூசை செய்தன - எட்டுத் திசைகளிலும் இருக்கும் தேவர்களாற் பூசிக்கப்பட்டன; இவற்று யாம் வந்து புக்கு உறைகுறி - இவ்வெட்டனுள் யாம் வந்து புகுந்து உறையுங் குறியானது, நம் தோழன் பூசித்த குறியது ஆகும் - நமது நண்பனாகிய குபேரன் வழிபட்ட குறியாகும்.

குறியது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (உசு)

அறைந்தவித் தெய்வத் தான மனைத்துமோ ரூழிக் காலத்
திறந்தநந் தோழன் கண்ட விலிங்கமா மதனா லிங்கே
உறைந்தன முறைத லாலே யுத்தர வால வாயாய்ச்
சிறந்திடத் தகுவ தின்று முதலிந்தத் தெய்வத் தானம்.

(இ - ள்.) அறைந்த இத் தெய்வத்தானம் அனைத்தும் - மேற்கூறிய இந்த அருட்குறிகள் உள்ள இடம் அனைத்தும், ஓர் ஊழிக்காலத்து இறந்த - ஒரு ஊழிக் காலத்தில் மறைந்தன; நம் தோழன் கண்ட இலிங்கமாம் அதனால் - இது நமது நண்பன் கண்டு வழிபட்ட இலிங்கமாகுமாதலால், இங்கே உறைந்தனம் - இக்குறியின்கண் உறைந்தருளினோம்; உறைதலாலே - இங்ஙனம் உறைதலால், இந்தத் தெய்வத்தானம் - இத் தெய்வத்தானமானது, இன்று முதல் - இன்று முதலாக, உத்தர ஆலவாயாய்ச் சிறந்திடத் தகுவது - வடதிருவால வாயாகிச் சிறக்கத்தக்கது.

இறந்த, அன்பெறாத பலவின்பால் முற்று. உத்தர ஆலவாயாய்ச் சிறந்திடத் தகுவது - வடமதுரை யென்னும் பெயருடன் விளங்கத்தகுவது. (உஎ)

ஓங்குதண் பணைசூழ் நீப வனத்தைநீத் தொருபோ தேனும்
நீங்குவ மல்லேங் கண்டா யாயினு நீயும் வேறு
தீங்குளை யல்லை காடன் செய்யுளை யிகழ்த லாலே
ஆங்கவ னிடத்தியாம் வைத்த வருளினால் வந்தே மென்றா.

(இ - ள்.) ஓங்கு தண்பணை சூழ் நீப வனத்தை நீத்து - சிறந்த தண்ணிய வயல்கள் சூழ்ந்த கடம்பவனத்தை விட்டு, ஒரு போதேனும் நீங்குவம் அல்லேம் - ஒரு பொழுதாயினும் நீங்கியிருப்பேமல்லேம்; ஆயினும் - ஆனாலும், நீயும் வேறு தீங்குளை அல்லை-நீயும் வேறு தீங்குடையை அல்லை; காடன் செய்யுளை இகழ்தலால்- இடைக்காடன் செய்யுளை அவமதித்தாயாதலால், ஆங்கு அவனிடத்து யாம் வைத்த அருளினால் வந்தேம் என்றா - அப்பொழுதே அவன்கண் யாம் வைத்த அருளினால் இங்கு வந்தேமென்று.

நீங்குவமல்லேம் நீயும் தீங்குளையல்லை ஆயினும் இகழ்தலாலும் அருளாலும் வந்தேம் என முடிக்க. கண்டாய், முன்னிலையசை; காடன், முன்மொழி கெட்டு நின்றது. ஆங்கு, அசையுமாம். இடத்தியாம், குற்றியலிகரம். (உஅ)

பெண்ணினைப் பாகங் கொண்ட பெருந்தகைப் பரம யோகி
விண்ணிடை மொழிந்த மாற்ற மீனவன் கேட்டு வானோர்
புண்ணிய சிறியோர் குற்றம் பொறுப்பது பெருமை யன்றோ
எண்ணிய பெரியோர்க் கென்னா வேத்தினா னிறைஞ்சி னானே.

(இ - ள்.) பெண்ணினைப் பாகம் கொண்ட - உமையை ஒரு பாகத்திற் கொண்ட, பெருந்தகைப் பரமயோகி - பெரிய தகுதியையுடைய மேலான யோகியாகிய இறைவன், விண்ணிடை மொழிந்த மாற்றம் - வானின்கண் அசரீரியாகக் கூறிய வார்த்தையை, மீனவன் கேட்டு - பாண்டியன் கேட்டு, வானோர் புண்ணிய - தேவர்களின் புண்ணியனே, எண்ணிய பெரியோர்க்கு - யாவராலும் நன்கு மதிக்கப்பெறும் பெருமையுடையார்க்கு, சிறியோர் குற்றம் பொறுப்பது பெருமை அன்றோ என்னா - சிறியோர்கள் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளுவது பெருமையல்லவா என்று, ஏத்தினான் இறைஞ்சினான் - துதித்து வணங்கினான்.

பெண்ணினைப் பாகங்கொண்ட பரமயோகி என்றது இறைவன் உயிர்கட்குப் போகம் அருளுதற் பொருட்டு உமையை ஒரு கூற்றிற் கொண்டானாயினும் தூய வுடம்பும் இயல்பாகவே பாசமின்மையும் உடையன் என்றவாறு;

"மங்கையோ டிருந்தே யோகு செய்வானை"

என்பது கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா. சிறியோர் குற்றம் பொறுப்பது பெரியோர்க்குப் பெருமை என்னும் கருத்தினை

"வெறுப்பனவே செய்யுமென் சிறுமையைநின் பெருமையினாற்
பொறுப்பவனே"

எனவும்,

"பொறுப்பரன்றே பெரியோர் சிறுநாய்கடம் பொய்யினையே"

எனவும் வரும் திருவாசகங்களிற் காண்க. எத்திறன், மூன்றெச்சம். (௨௧)

அடிபணிந் தேத்தி னானை யருள்சுரந் தசையு மின்னுக்
கொடியணி மனையிற் போக்கிக் கோமள வல்லி யோடும்
உடனுறை புலவ ரோடு மொல்லைதன் கோயில் புக்கான்
வடதிரு வால வாயில் வந்துவீற் றிருந்த வள்ளல்.

(இ - ள்.) வடதிரு ஆலவாயில் வந்து வீற்றிருந்த வள்ளல்-வடதிருவாலவாயின்கண் (இடைக்காடன் பொருட்டு) வந்து வீற்றிருந்தவள்ளலாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், அடிபணிந்து ஏத்தினானை - அடி வணங்கித் துதித்த அக்குலேச பாண்டியனை, அருள்சுரந்து - கருணை கூர்ந்து, அசையும் மின்னுக்கொடி அணி மனையில் போக்கி - அசைகின்ற மின்போன்ற கொடிகட்டிய மாளிகையிற்போக விடுத்து, கோமள வல்லியோடும் - பசுங்கொடி போன்ற பிராட்டியாரோடும், உடன் உறை புலவரோடும் ஒல்லை தன் கோயில் புக்கான் - உடன் உறைந்த சங்கப் புலவர்களோடும் விரைந்து தனது திருக்கோயிலுட் புகுந்தருளினான்.

எத்தினானைப் போக்கியென்க. மின் உகரச்சாரியை பெறுதலை,

"மின்பின் பன்கன் றொழிற்பெய ரனைய"

என்னும் நன்னூற் சூத்திரத்தாலறிக. (௨௨)

மின்மதிச் சடையி னான்பி னடந்துபோய் விடைகொண் டேகும்
மன்னவன் றன்னைப் பாடி வந்தவன் றன்னை மாட்சித்
தன்மைசால் சங்க வாணர் தம்மொடுங் கொடுபோ யென்றும்
பொன்மகள் காணி கொண்ட புரிசைசூழ் கோயில் புக்கான்.

(இ - ள்.) மின்மதிச் சடையினான் பின் நடந்து போய் - மின்னலை ஒத்த சந்திரனை அணிந்த சடையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளின் பின் திருக்கோயிலுக்கு நடந்து சென்று, விடை கொண்டு ஏகும் மன்னவன் - விடை பெற்று மீளும் பாண்டியன், தன்னைப் பாடி வந்தவன் தன்னை-தன்னைப் பாடிவந்த இடைக்காடனை, மாட்சித்தன்மை சால் சங்க வாணர் தம்மொடும் கொடு போய் - மாண்பின் தன்மைநிறைந்த சங்கப்புலவரோடும் அழைத்துக் கொண்டு சென்று, என்றும் பொன் மகள் காணிகொண்ட - எஞ்ஞான்றுந் திருமகள் தனக்கு ஆட்சியிடமாகக் கொண்ட, புரிசை சூழ் கோயில் புக்கான் - மதில் சூழ்ந்த மாளிகையிற் புகுந்தனன்.

மின்னையொத்த சடை யென்க. மேற் செய்யுளிலிலே மனையிற் போக்கிக் கோயில் புக்கான் என்றாரேனும் கோயில் புகுமளவும் பின்னே நடந்து சென்று விடை பெற்றேகினன் என்பது இச்செய்யுளாற் பெறும். (௬க)

விதிமுறை கதலி பூகங் கவரிவால் விதானந் தீபம்
புதியதார் நிறைநீர்க் கும்பங் கதலிகை புனைந்த மன்றற்
கதிர்மணி மாடத் தம்பொற் சேக்கைமேற் கற்றோர் சூழ
மதிபுனை காடன் றன்னை மங்கல வணிசெய் தேற்றி.

(இ - ள்.) விதிமுறை - விதிப்படி, கதலி பூகம் கவரி - வாழையும் கமுகும் சாமரையும், வால் விதானம் தீபம் - வெள்ளிய மேல்விதானமும் விளக்கும், புதிய தார் நிறை நீர்க் கும்பம் கதலிகை புனைந்த - அன்றலர்ந்த மலராற்றொடுத்த மாலையும் பூரண கும்பமும் கொடியும் ஆகிய இவைகளால் அலங்கரித்த, மன்றல் கதிர் மணிமாடத்து - விழா நீங்காத ஒளியினையுடைய மணிகள் அழுத்திய மாளிகையின் கண், அம் பொன் சேக்கைமேல் - அழகிய பொன்னாலாகிய இருக்கையின் மேல், கற்றோர் சூழ - புலவர்கள் சூழ, மதிபுனை காடன் தன்னை - அறிவையே அணிகலமாகப் பூண்ட இடைக்காடனை, மங்கல அணிசெய்து - மங்கலமாக அலங்கரித்து, ஏற்றி - அமர்த்தி.

மன்றல் - மங்கல விழா. (௬உ)

சிங்கமான் சுமந்த பொன்னஞ் சேக்கைமே லிருந்து வெள்ளைக்
கொங்கவிழ் தாமந் தூசு குளிர்மணி யாரந் தாங்கி
மங்கல முழவ மார்ப்ப மறையவ ராக்கங் கூற
நங்கையர் பல்லாண் டேத்த நன்மொழிப் பனுவல் கேட்டு.

(இ - ள்.) சிங்கமான் சுமந்த பொன்னம் சேக்கைமேல் - சிங்கஞ் சுமந்த பொன்னாலாகிய அழகிய ஆதனத்தின் மேல், இருந்து - தானும் இருந்து, கொங்கு அவிழ் வெள்ளைத் தாமம் - மகரந்தத் தோடு மலர்ந்த வெண்மலர் மாலையும், தூசு - வெள்ளாடையும், குளிர்மணி ஆரம் தாங்கி - தண்ணிய முத்து மாலையுமாகிய இவற்றை அணிந்து, மங்கல முழவம் ஆர்ப்ப - மங்கல இயங்கள் ஒலிக்கவும், மறையவர் ஆக்கம் கூற - அந்தணர் ஆக்கமொழி கூறவும், நங்கையர் பல்லாண்டு ஏத்த - பாவையர் பல்லாண்டு பாடவும், நன்மொழிப் பனுவல் கேட்டு - நல்ல சொற்கள் புணர்த்தியற்றிய செய்யுளைக் கேட்டு.

சிங்கமான் - சிங்கமாகிய விலங்கு; இருபெயரொட்டு. வெள்ளை என்பதனைத் தூசு ஆரம் என்பவற்றோடும் ஒட்டுக. பாட்டுடைத்தலைவன் வெண்மலர்மாலையும், வெள்ளாடையும், வெள்ளணியும் அணிந்து கேட்டல் மரபாகலின் 'வெள்ளைக் கொங்கவிழ் தாமந் தூசு குளிர்மணி யாரந்தாங்கி' என்றார். ஆக்கம் - ஆசி. (௬௩)

அறிவுடைக் காட னுக்கு மருமைமாண் புலமை யோர்க்கும்
முறைமையா லாரந் தூசு முகிழ்முலைக் கொடியி னன்னார்
நிறைநிதி வேழம் பாய்மான் விளைநில நிரம்ப நல்கி
அறைகழற் காலிற் பின்னே யடிநடந் திதனை வேண்டும்.

(இ - ள்.) அறிவுடைக் காடனுக்கும் - அறிவுடைய இடைக்காடனுக்கும் அருமைமாண் புலமையோர்க்கும் - கிடத்தற்கரிய மாட்சி மிக்க புலவர்கட்கும், முறைமையால் - வரிசைப்படி, ஆரம் தூசு முகிழ் முலைக் கொடியின் அன்னார் - முத்தாரங்களையும் ஆடைகளையும் அரும்பு போன்ற கொங்கையையுடைய கொடி போன்ற ஏவன் மகளிரையும், நிறை நிதி வேழம் பாய்மான் விளை நிலம் - நிறைந்த பொருளையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் விளைநிலங்களையும், நிரம்ப நல்கி - நிரம்பக் கொடுத்து, அறைகழல் காலில் பின் அடி நடந்து - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்தகாலினால் ஏழடி தூரம் அவர்கள் பின் நடந்து சென்று, இதனை வேண்டும் - இதனை வேண்டுவானாயினன்.

அருமைமாண் - அருமை மிக்க என்றுமாம். "ஞாலத்தின் மாணப்பெரிது" என்புழி 'மாண்' மிகுதிப்பொருட்டானமை காண்க. "பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே" என்பவாகலின் 'முறைமையால்' என்றார். ஏழடி பின் சேறல் மரபு. பாடும் புலவனியல்பினையும், தலைவன் பாட்டினைக் கேட்கு முறைமையினையும்,

"பாடுமுறை தொடர்செய்யுட் டொரிக்க வல்ல
பாவலர்க்குக் குணங்குறிச் சொழுக்க மென்மை
நீடுமகார் சமயநூல் அறநூன் மற்று
நிகழ்த்துநூ லிலக்கணநாற் கவிபு லானும்
நாடுநுப்பிற் குறையிலனாய் நோயி லானாய்
நாற்பொருளு முணர்ந்துகலை தெளிந்து மூப்பான்
கூடுவய திழிந்தெழுபான் வயதி லேனாக்
குறிபுடைய னாயினவன் கவிதை கொள்ளே"

"கொள்ளுமிடம் விதானித்துத் தொடையி னூந்திக்
கொடிகதலி தோரணம்பா லிகைநீர்க் கும்பம்
துள்ளுபொறி விளக்கொளிர முரசி யம்பத்
தோகையர்பல் லாண்டிசைப்ப மறையோர் வாழ்த்த
வெள்ளைமலர் துகில்புனைந்து தவிசின் மேவி
வேறுமொரு தவிசிருத்திச் செய்யுட் கேட்டே
உள்ளமகிழ் பொன்புவிபூ ணுடை மற்று
முதவியே யடிபுலவ னுடன்போய் மீளே"

என்னும் பொருத்தப் பாட்டியற் செய்யுட்களா னறிக. (கூ௨)

புண்ணியப் புலவீர் யானிப் போழ்திடைக் காட னார்க்குப்
பண்ணிய குற்ற மெல்லாம் பொறுக்கெனப் பரவித் தாழ்ந்தான்
நுண்ணிய கேள்வி யோரு மன்னநீ நுவன்ற சொல்லாந்
தண்ணிய வமுதா லெங்கள் கோபத்தீத் தணிந்த தென்று.

(இ - ள்.) புண்ணியப் புலவீர் - புண்ணிய வடிவாயுள்ள புலவர்களே, யான் - அடியேன், இப்போழ்து இடைக்காடனார்க்கு - இப்பொழுது இடைக்காடருக்கு, பண்ணிய குற்றம் எல்லாம் பொறுக்க என - செய்த குற்றங்களனைத்தையும் பொறுக்கக்கடவீர் என்று, பரவித் தாழ்ந்தான்- துதித்து வணங்கினான், நுண்ணிய கேள்வி யோரும் - நுட்பமாகிய நூற்கேள்வி வல்லோரும், மன்ன- மன்னனே, நீ நுவன்ற சொல்லாம் தண்ணிய அமுதால் - நீ கூறிய சொல்லாகிய குளிர்ந்த அமிழ்தத்தால், எங்கள் கோபத் தீ தணிந்தது என்று-எங்கள் சினமாகிய நெருப்பு அவிந்தது என்று கூறி.

பொழுது போழ்தென விகார மாயிற்று. பொறுக்கென, அகரந்தொக்கது. அமுது - நீர் என்றுமாம். (நரு)

இன்னமு மாலவாயெம் மிறையவன் கருணை நோக்காற்
பன்னரும் புகழ்மை குன்றாப் பாக்கிய முனக்குண் டாக
என்னநல் லாக்கங் கூறி யேகினா ராக வந்தத்
தென்னவன் குலேசன் செய்த தவமுருத் திரிந்தா லென்ன.

(இ - ள்.) இன்னமும் ஆலவாய் எம் இறையவன் கருணை நோக்கால் - இன்னும் ஆலவாயிலுறையும் எம்மையனது அருட்பார்வையினால், பன் அரும் புகழ்மை குன்றாப் பாக்கியம் - புகலுதற்கரிய புகழ் குன்றாத பெருஞ்செல்வம், உனக்கு உண்டாக என்ன நல் ஆக்கம் கூறி ஏகினார் ஆக-உனக்கு உண்டாகக்கடவது என்று நல்ல ஆக்க மொழி அறைந்து அகன்றனராக; அந்தத் தென்னவன் குலேசன் செய்த தவம் - அந்தக் குலேச பாண்டியன் செய்த தவமானது, உருத்திரிந்தால் என்ன - உருமாறி வந்தாற்போல.

புகழ்மை, மை பகுதிப் பொருள் விகுதி. கேள்வியோரும் ஆக்கங்கூறி ஏகினார், ஏகினபின்பு என விரித்துரைத்துக் கொள்க. (நசு)

எரிமருத் தவனி முன்று மெண்வகை மூர்த்தி யன்பு
புரிமருத் துவனைச் சூழ்ந்த பொருபழி துடைத்தோன் சோதி
விரிமருத் துடல்வான் றிங்கண் மிலைந்தவ னருளின் வந்தான்
அரிமருத் தனனுந் தென்ன னடலரிக் குருளை யன்னான்.

(இ - ள்.) எரி மருத்து அவனி மூன்றும் எண்வகை மூர்த்தி - தீயும் காற்றும் நிலனுமுதலாகிய எண்வகை வடிவ முள்ளவனும், அன்பு புரி மருத்துவனைச் சூழ்ந்த - அன்பினால் வழிபாடு செய்யும் இந்திரனைச் சூழ்ந்த,

பொரு பழி துடைத்தோன் - வருத்தும் பழியினைப் போக்கினவனும், சோதி விரிமருத்து உடல் வான் திங்கள் மிலைந்தவன் அருளின் - ஒளிவிரிந்த அமிழ்தமய மாகிய உடலையுடைய வான் மதியைச்சூடியவனுமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளால், அடல் அரிக் குருளை அன்னான் - வலிமிக்க சிங்கக் குட்டிபோன்ற, அரிமருத்தனனும் தென்னன் வந்தான் - அரிமருத்தன னென்னும் பாண்டியன் - மகனாக வந்து தோன்றினான்.

இறைவன் அட்ட மூர்த்தியாதலை,

“இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி யியமான னாயெறியுங் காற்று மாகி
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி யாகாய மாயட்ட மூர்த்தி யாகி”

என்னும் திருத்தாண்டகத்தாலறிக. மருத்துவன் - இந்திரன். மருந்து மருத்து என வலித்தது. திங்கள் மிலைந்தவன் அருளினாலே குலேசன் செய்த தவம் உருத்திரிந்தாலென்ன அரிமருத்தனனுந் தென்னன் வந்தான் என்க. (௧௭)

(கலிநிலைத்துறை)

பரிசிலைப் புலவருக் கருள்குலே சன்பல பகல்கழீஇத்
திரிமருப் பிரலைவெம் மழுவெடுத் தவன்மதிச் சென்னிமேல்
வரிசிலைப் படைபொறித் தவனெனப் பெறுவர மைந்தனும்
அரிமருத் தனனிடத் தவனிவைத் தரனடி யெய்தினான்.

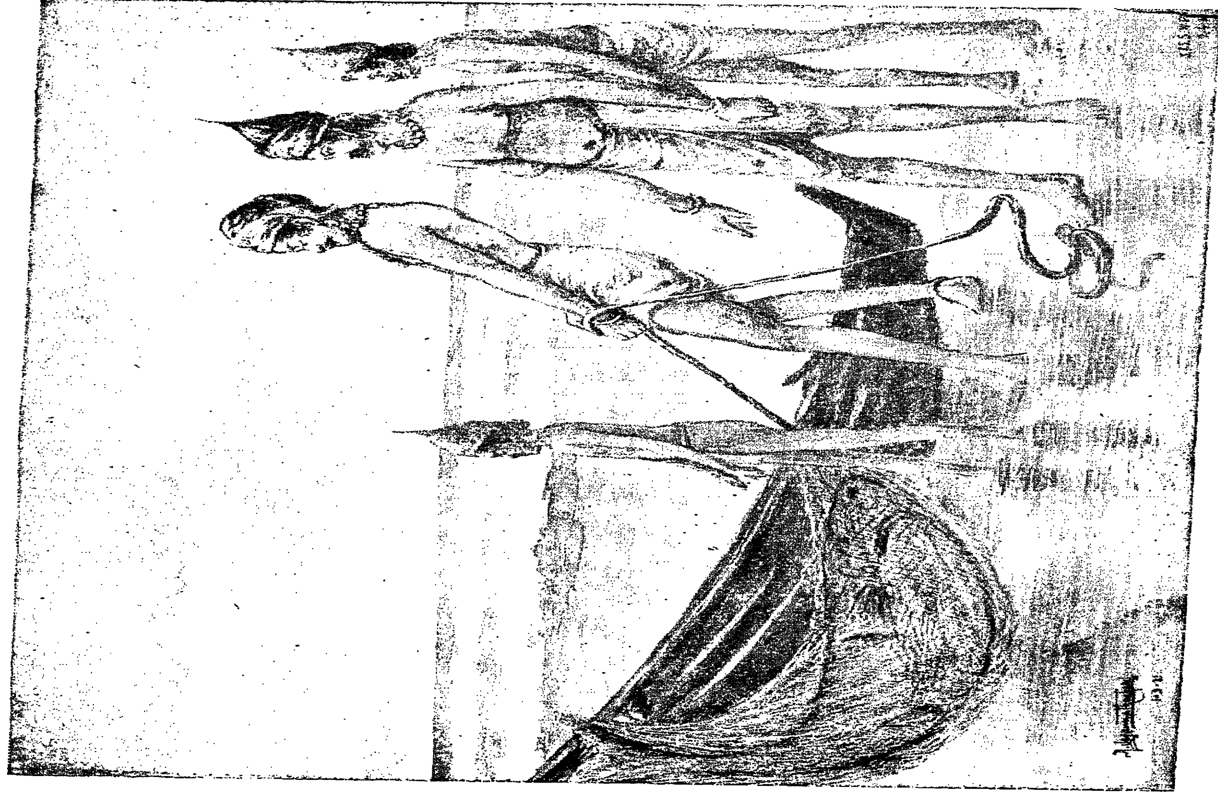
(இ - ள்.) பரிசிலைப் புலவருக்கு அருள் குலேசன் - புலவர்கட்குப் பரிசில் அளித்த குலேசபாண்டியன், பலபகல் கழீஇ - பல காலங்களைக் கழித்து, திரி மருப்பு இரலை வெம்மழு எடுத்தவன் - திரிந்த கொம்பினையுடைய மானையும் கொடிய மழுவையும் ஏந்திய இறைவனது, மதிச்சென்னிமேல் - பிறை முடியின் மேல், வரிசிலைப் படை பொறித்தவன் என - கட்டமைந்த விற்படையினால் அடித்த அருச்சுனன் போல, வரம் பெறு மைந்தனும் அரிமருத்தனனிடத்து - வரம் பெறும் புதல்வனாகிய அரிமருத்தன னிடத்தில், அவனி வைத்து அரன் அடி எய்தினான் - நிலவுலகை வைத்து விட்டு இறைவன் திருவடி நீழலை அடைந்தான்.

இடைக் காடர்க்கும் ஏனைச் சங்கப் புலவர்கட்கும் பரிசில் வழங்கினமையைச் சுட்டி 'பரிசிலைப் புலவருக் கருள் குலேசன்' என்றார். கழீஇ - கழித்து : சொல்லிசையளபெடை. பாண்டு மைந்தனாகிய அருச்சுனன் பகைவரை வெல்லப் பாசுபதாத்திரம் பெற வேண்டிச் சிவபிரானை நோக்கி அருந்தவம் புரியா நிற்புழி, அவன் தவநிலையைச் சிதைக்குமாறு துரியோதனன் ஏவிய மூகன் என்னும் அசுரன் பன்றி யுருவெடுத்து வந்தனனாகச், சிவபிரான் வேட்டுவத் திருவுருக் கொண்டு போந்து அப்பன்றியைக் கொன்று அருச்சுனனுடன் விளையாட்டாகப் போர் புரிந்து அவனது வில்லின் நாணினை யறுக்க, அவன் நாணற்ற விற்கழுத்தால்

இறைவன் திருமுடிமீது அடித்துப் பின் இறைவனை யறிந்து வழுத்தி வரம் பெற்றன னென்பதனைப் பாரதத்துக் காண்க. அருச்சுனன் வில்லாலடித்து வரம் பெற்றமைபோலப் பிரம்பாலடித்து வரம் பெறுதல்கருதிச் 'சிலைப்படை பொறித்தவ னெனப் பெற வரமைந்தன்' என்றார் ; பகைவரை அழிக்கும் ஆற்றலுங் கொள்க. (ருஅ)

ஆகச்செய்யுள் - உசுசஅ

தி. ப. 57

வலை வீசினது.

தணமான வேத மறைப்பொருள் உணர்த்தும் - இரகசியமான வேதத்தின் உட்பொருளைக் கூறியருளுவானாயினன்.

இறைவி உலகமெலாம் ஈன்றும் கன்னியாதலை,

"சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யீன்றும்
உவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங் குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்
பவன்பிர மசாரி யாகும் பான்மொழி கன்னி யாகும்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியு மன்றே"

என்னும் சிவஞான சித்தியார்த் திருவிருத்தத்தாலறிக. மறை - உபநிடதமுமாம். மாது, ஓ அசைகள். (௨)

நாதனின் னருளாற் கூறு நான்மறைப் பொருளை யெல்லாம்
யாதுகா ரணத்தான் மன்னோ வறிகிலே மெம்பி ராட்டி
காதர மடைந்தாள் போலக் கவலையுஞ் சிறிது தோன்ற
ஆதர மிலளாய்க் கேட்டா ளஃதறிந் தமலச் சோதி.

(இ - ள்.) நாதன் இன் அருளால் கூறும் - இறைவன் இனிய திருவருளினாற் கூறுகின்ற, நான்மறைப்பொருளை எல்லாம் - நால்வேதப் பொருள்களையெல்லாம், யாதுகாரணத்தாலோ அறிகிலேம் - என்ன காரணத்தினாலோ யாம் அறியேம்; எம்பிராட்டி - எமது இறைவி, காதரம் அடைந்தாள்போல - அச்சமுற்றவள் போல, கவலையும் சிறிது தோன்ற - சிறிது வருத்தமும் வெளிப்பட, ஆதரம் இலளாய்க்கேட்டாள் - விருப்பமில்லாதவளாய்க் கேட்டனள்; அமலசோதி அஃது அறிந்து - நின்மலனாகிய இறைவன் அதனை உணர்ந்து.

அங்ஙனம் ஆர்வமின்றிக் கேட்குமியல்பினளல்லளென்பார் 'யாதுகாரணத்தாலோ அறிகிலேம்' என்றார்; இறைவன் பரதவர் வேந்தனுக்கு அருள்புரியுங் குறிப்பினனாதல் ஓர்ந்து அதற்கேற்ப இங்ஙனம் கேட்டாளென்று கொள்க. மன், அசை. (௩)

அராமுக மனைய வல்கு லணங்கினை நோக்கி யேனை
இராமுக மனைய வுள்ளத் தேழைமார் போல வெம்பாற்
பராமுகை யாகி வேதப் பயனொருப் படாது கேட்டாய்
குராமுகை யவிழ்ந்த கோதா யுற்றவிக் குற்றந் தன்னால்.

(இ - ள்.) அராமுகம் அனைய அல்குல் அணங்கினை நோக்கி - பாம்பின் படம் போன்ற அல்குலையுடைய பிராட்டியைப் பார்த்து, இராமுகம் அனைய உள்ளத்து ஏனை ஏழைமார் போல - இருள்போன்ற உள்ளத்தினையுடைய ஏனை மகளிர் போன்று, எம்பால் வேதப்பயன் - எம்மிடத்து வேதப்பொருளை, பராமுகை யாகி ஒருப்படாது கேட்டாய் - பராமுக முடையையாகி மனம் ஒருவழிப்படாது கேட்டனை; குராமுகை அவிழ்ந்த கோதாய் - குராவின் அரும்பு விரிந்த மலர்

மாலையை யணிந்த கூந்தலையுடையாய், உற்ற இக்குற்றம் தன்றால் - நேர்ந்த இக் குற்றத்தினால்.

இராமுகம் - இரவினிடம்; இருள். அறியாமையுடைய உள்ளமென்பதனை இங்ஙனம் இலக்கணையாகக் கூறினர்;

"அகம் குன்றி மூக்கிற் கரியார்"

எனத் திருக்குறளினும்;

"கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாகின்ற கோகிலமே"

எனத் திருக்கோவையாரினும் வருதல் காண்க. (ச)

விரதமு மறனு மின்றி மீன்படுத் திழிஞ ரான
பரதவர் மகளா கென்று பணித்தனன் பணித்த லோடும்
அரதன வாரந் தாழ்ந்த வாரமென் முலையா ளஞ்சி
வரதநிற் பிரிந்து வாழ வல்லனே னென்று தாழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) விரதமும் அறனும் இன்றி மீன்படுத்து - நோன்பும் அறனுமில்லாமல் மீன்களைப் பிடித்துக் கொலைபுரிதலால், இழிஞர் ஆன பரதவர் மகள் ஆக என்று பணித்தனன் - இழிஞராகக் கருதப்படுகின்ற பரதவரின் மகளாகக்கடவை என்று கட்டளையிட்டான்; பணித்தலோடும் - அங்ஙனம் பணித்தவளவில், அரதன ஆரம் தாழ்ந்த - மாணிக்கமாலை தொங்கியவையும், ஆரம்மென் முலையாள் அஞ்சி - சந்தனக்குழம் பணிந்த மெல்லிய கொங்கையையுடைய தேவி அச்சுற்று, வரத - வள்ளலே, நின் பிரிந்து வாழவல்லனே என்று தாழ்ந்தாள் - யான் நின்னைப்பிரிந்து வாழவல்லனோ என்று கூறி வணங்கினாள்.

"நோன்பென்பது கொன்று தின்னாமை"

என்பதனால் கொலை செய்வார் நோன்புடையரல்லராதலையும்,

"அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை"

என்பதனால் அவர் அறமுடையரல்லராதலையும்,

"கொலைவினைய ராகியமாக்கள் புலைவினையர்"

என்பதனால் அவர் இழிவெய்துதலையும் அறிக. (ரு)

வீங்குநீர்ச் சடையா னீங்கு மெல்லியல் பிரிவு நோக்கி
வாங்குநீர்க் கானல் வாழ்க்கை வலைஞர்கோன் மகளாய் வைகி
ஆங்குநீ வளர்நாள் யாம்போந் தருங்கடி முடித்து மென்னாத்
தேங்குநீ ரமுதன் னாளைச் செலவிடுத் திருந்தா னிப்பால்

(இ - ள்.) வீங்கும் நீர்ச்சடையான் - பெருக்கெடுக்குங் கங்கையை யணிந்த சடையினையுடைய இறைவன், எங்கும் மெல்லியல் பிரிவு நோக்கி - பிரி கின்ற உமையின் துன்பத்தைக் கண்டு, வாங்கு நீர்க்கானல் வாழ்க்கை வலைஞர் கோன் - வளைந்த கடற்கரையிலுள்ள சோலையில் வாழும் பரதவமன்னனுக்கு, மகளாய் வைகி ஆங்கு நீ வளர்நாள் - மகளாகப் பொருந்தி அங்கே நீ வளர்கின்ற அப்பொழுது, யாம் போந்து அருங்கடி முடித்தும் என்னு - யாம் வந்து அரிய திரு மணத்தை முடிப்போமென்று, தேங்குநீர் அமுது அன்னாளை - நிரம்பிய நீரினை யுடைய கடலிற்றோன்றிய அமுதம் போன்ற அம்மையை, செலவிடுத்து இருந்தான் - போகவிட்டு இருந்தனன்; இப்பால் - பின்.

வாங்குநர், தேங்குநர் என்பன கடல் என்னும் பொருளன. கானல் - கடற்கரைச்சோலை. முடித்தும் - முடிப்போம்; தன்மைப்பன்மை யெதிர்கால முற்று. (சு)

அன்னது தெரிந்து நால்வா யைங்கரக் கடவு டாதை
முன்னர்வந் திதனு லன்றோ மூண்டதிச் செய்தி* யெல்லாம்
என்னவீர்ங் கவளம் போலாங் கிருந்தபுத் தகங்க ளெல்லாந்
தன்னெடுங் கரத்தால் வாரி யெறிந்தனன் சலதி மீதால்.

(இ-ள்.) நால்வாய் ஐங்கரக்கடவுள் - தொங்கிய வாயினையும் ஐந்து திருக் கரங்களையுமுடைய மூத்த பிள்ளையார், அன்னது தெரிந்து - அச்செய்தியை யறிந்து, தாதை முன்னர் வந்து - தனது தந்தையாகிய இறைவன் திருமுன் வந்து, இச்செய்தி எல்லாம் இதனால் அன்றோ மூண்டது என்ன - இந்நிகழ்ச்சி அனைத் தும் இதனாலல்லவா மூண்டது என்று, ஆங்கு இருந்த புத்தகங்கள் எல்லாம் - அங் கிருந்த சுவடிகளையெல்லாம், தன் நெடுங்கரத்தால் - தனது நெடிய கையினால், ஈர்ங் கவளம்போல் வாரி - குளிர்ந்த கவளத்தை அள்ளுவதுபோல அள்ளி, சலதி மீது எறிந்தனன் - கடலின்கண் வீசினன்.

கவளம் - யானை யுண்ணும் உணவு. ஆல், அசை. (எ)

வரைபக வெறிந்த கூர்வேன் மைந்தனுந் தந்தை கையில்
உரைபெறு போத நூலை யொல்லெனப் பறித்து வல்லே
திரைபுக வெறிந்தா னுகச் செல்வநான் மாடக் கூடல்
நரைவிடை யுடைய நாத னந்நியை வெகுண்டு நோக்கா.

(இ-ள்.) வரைபக எறிந்த கூர்வேல் மைந்தனும் - கிரவுஞ்சமலை பிளக்கு மாறு எறிந்த கூரிய வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளும், தந்தை கையில் தந்தையாரின் திருக்கரத்தினின்றும், உரைபெறு போத நூலை ஒல்லெனப்பறித்து- புகழமைந்த சிவஞானபோத நூலை விரைந்து பிடுங்கி, வல்லே திரைபுக எறிந்தா

(பா - ம்.) *மூண்ட விச்செய்தி.

ஞக - விரைந்து அது கடலில் விழ எறிந்தனன்; செல்வ நான்மாடக்கூடல் நரைவிடை உடையநாதன் - செல்வமிக்க நான்மாடக்கூடலின்கண் எழுந்தருளிய வெள்ளிய இடபவூர்தியையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், நந்தியை வெகுண்டு நோக்கா - திருநந்திதேவரைச் சினந்து பார்த்து.

போதநூல் - சிவஞானபோதம். ஒல்லென, விரைவுக் குறிப்பு. நரை - வெண்மை. (அ)

அடுத்துநா மிருக்குஞ் செவ்வி யறிந்திடா திவரை வாயில்
விடுத்துநீ யிருந்தாய் தீங்கு விளைந்ததுன் றனக்கு மிந்தத்
தொடுத்ததீங் கொழிய வின்றோர் சுறவுரு வாகி வையம்
உடுத்தகா ரோத நீர்புக் குழல்கெனப் பணித்தான் மன்னோ.

(இ-ள்.) நாம் அடுத்து இருக்கும் செவ்வி அறிந்திடாது - நாம் பொருந்தி யிருக்கும் அமயத்தை அறியாமல், இவரை வாயில் விடுத்து நீ இருந்தாய் - இவர்களை வாயிலிற் புகவிட்டு நீ வாளா இருந்தனை; தீங்கு விளைந்தது - அதனால் தீங்கு விளைந்தது; உன் தனக்கும் தொடுத்த இந்தத் தீங்கு ஒழிய - உனக்கும் சேர்ந்த இக் குற்றம் நீங்குமாறு, இன்று ஓர் சுறவு உருவாகி - இப்பொழுதே ஓர் சுறாமீன் வடிவமாகி, வையம் உடுத்த கார் ஓத நீர் புக்கு உழல்க எனப் பணித்தனன் - நிலவுலகைச் சூழ்ந்த கரிய ஒலிபொருந்திய நீரினையுடைய கடலின்கட்புகுந்து வருந்துவாயாக என்று கட்டளையிட்டான்.

அடுத்து அறிந்திடாது எனக் கூட்டலுமாம். உன்றனுக்கும், உம்மை எச்சப் பொருட்டு. உழல்கென, அகரம் தொக்கது. மன், ஓ அசைகள். (க)

வெருவரு செலவின் வேழ முகத்தனை விதித்த சாபப்*
பெருவலி தன்னைச் சாரும் பெற்றியாற் சாபங் கூறான்
அருவரை நெஞ்சு போழ்ந்த வள்ளிலை நெடுவேற் செங்கை
முருகனை வணிகர் தம்மின் மூங்கையா கென்று ளிப்பால்.

(இ - ள்.) வெருவரு செலவின் வேழ முகத்தனை - கண்டோர்க்கு அச்சம் வருதற்கேதுவாகிய நடையினையுடைய யானையின் முகத்தையுடைய மூத்த பிள்ளையார்க்கு, விதித்த சாபப் பெருவலி - இடும் சாபத்தின் பெரிய வலியானது, தன்னைச்சாரும் பெற்றியால் - தன்னையே வந்தடையுந் தன்மையினாலே, சாபம் கூறான் - சாபங் கூறாமல், அருவரை நெஞ்சு போழ்ந்த - வெல்லுதற்கரிய கிரவுஞ்ச மலையின் மார்பினைப் பிளந்த, அள் இலை நெடுவேல் செங்கை முருகனை - கூரியதகட்டு வடிவாய் நீண்ட வேற்படை ஏந்திய சிவந்த திருக்கரத்தை யுடைய இளைய பிள்ளையாரை, வணிகர் தம்மில் மூங்கை ஆக என்றான் - வணிகர் மரபில் ஊமனாகத் தோன்றக் கடவை என்று சபித்தனன்; இப்பால் - பின்.

(பா - ம்) *சாபம் பெருவலி.

சாபமாகிய பெருவலி என்றுமாம். சாபம் பெருவலி என்பது பாடமாயின், பெருவலி என்பது இறைவனை யுணர்த்தும்; 'மதவலி' என்பது போல. (ய)

நாயக னேவ லாலே நாயகி வலைஞர் மாதர்
ஆயது நந்திப் புத்தே ளடுசுற வாகி முந்நீர்
மேயதுங் கருணை வள்ளன் மீன்படுத் தணங்கை வேட்டுப்
போயது மவட்குக் கேள்வி புகன்றது முறையிற் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) நாயகன் ஏவலாலே - இறைவனது ஆணையினால், நாயகி வலைஞர் மாதர் ஆயதும்- இறைவி பரதவமாது ஆனதும், நந்திப்புத்தேள் அடுசுறவு ஆகி முந்நீர் மேயதும் - திருநந்திதேவர் கொல்லுகின்ற சுறாமீனாகிக் கடலுட் சென்றதும், கருணைவள்ளல் மீன்படுத்து அணங்கை வேட்டுப் போயதும் - அருள் வள்ளலாகிய அவ்விறைவன் அம்மீனைப் பிடித்து அம் மாதினை மணந்து போனதும், அவட்குக் கேள்வி யகன்றதும் - அவ் வம்மையாருக்குத் திருவுத்தரகோச மங்கையில் உபதேசஞ் செய்தருளியதுமாகிய இவற்றை, முறையில் சொல்வாம் - முறையாகக் கூறுவாம்.

படுத்து - அகப்படுத்து. (கக)

[கலிநிலைத்துறை]

சூழும் வார்திரை வையையந் துறைகெழு நாட்டிட்
கீழை யார்கலி முகத்தது நெய்தலங் கீழ்நீர்
ஆழ நீள்கருங் கழியகழ் வளைந்துகா ரளைந்த*
தாழை மூதெயி லுடுத்ததோர் தண்டுறைப் பாக்கம்.

(இ - ள்.) ஓர் தண் துறைப்பாக்கம் - ஒரு தண்ணிய நீர்த்துறைகள் வாய்ந்த பாக்கம், வார்திரை சூழும் வையை அம் துறைகெழு நாட்டுள் - நீண்ட அலைகள் சூழ்ந்த வையை யாற்றின் அழகிய துறைகள் பொருந்திய பாண்டி நாட்டின்கண், கீழை ஆர்கலி முகத்தது-கீழைக்கடலின் முகத்துள்ளது, நெய்தலம் கீழ்நீர் - (அது) நெய்தனிலத்து உவர்நீரினையுடைய, ஆழம் நீள்கருங்கழி அகழ் வளைந்து - ஆழமுடைய நீண்ட கரிய கழியாகிய அகழியினாற் சூழப்பட்டு, கார் அளைந்த தாழை மூதெயில் உடுத்தது - முகிலை அளாவி உயர்ந்த தாழையாகிய பெரிய மதிலாற் சூழப்பட்டது.

நெய்தலம், அம் சாரியை. கீழ்நீர் - உவர்நீர்; கூவல் என்பாருமுளர். கழி - நெய்தனிலத்து நீரோடை. கழிஅகழி போலவும் உடுத்ததென்ப. பாக்கம் - கடற்பக்கத்து ஊர். உடுத்ததாகிய பாக்கம் முகத்தது என முடித்தலுமாம். (கஉ)

முடங்கு முள்ளிலை யாற்புதைந் தெதிரெதிர் மொய்த்து
நுடங்கு கைதைபோ தொடுவளி நூக்கநின் றசைவ
மடங்கு மெய்யராய்க் கையிருங் கேடக வட்டத்
தடங்கி வாள்பனித் தாடம ராற்றுவா ரனைய.

(பா - ம்) *காரளைந்து; தாதளைந்து.

(இ - ள்) முடங்குமுள் இலையால் புதைந்து - மடக்கிய முள்ளையுடைய இலைகளால் மறைபட்டு, எதிர்எதிர் மொய்த்து - தம்முள் எதிரெதிரே நெருங்கி, வளிநூக்க போடு நின்று அசைவ - காற்றுத் தள்ளுவதால் மலரோடு நின்று அசைவனவாகிய, முடங்குகைதை - வளைந்த தாழைகள், மடங்குமெய்யராய் - வளைந்த மெய்யினை யுடையராய், கை இருங்கேடக வட்டத்து அடங்கி - கையி லுள்ள பெரிய கேடகமாகிய வட்டத்துள் மறைந்து, வாள்பணித்து - வாளை விதிர்த்து, ஆடு அமர் ஆற்றுவார் அனைய - வெற்றிதரும் போரினைப் புரிவாரை ஒத்தன.

முள்ளிலை கேடகத்தையும், போது வாளையும், கைதை போர் செய்வாரை யும் போன்றிருந்தன என்க. (கரு)

புலவு மீனுணக் கோசையும் புட்களோப் பிசையும்
விலைப கர்ந்திடு மமலையு மீன்கொள்கம் பலையும்
வலையெ றிந்திடு மரவமும் வாங்குமா ரவமும்
அலையெ றிந்திடு பரவைவா யடைப்பன மாதோ.

(இ-ள்.) புலவுமீன் உணக்கு ஓசையும் - புலானாற்றமுடைய மீன்களை உலர்த்தும் ஒலியும், புட்கள் ஓப்பு இசையும் - (அவற்றை உண்ணவரும்) பறவை களை ஓட்டும் ஒலியும், விலை பகர்ந்திடும் அமலையும் - (அவற்றை) விலை கூறும் ஒலி யும், மீன்கொள் கம்பலையும் - அம்மீன்களை வாங்குவோர் ஒலியும், வலை எறிந்திடும் அரவமும் - பரதவர் வலை வீசும் ஒலியும், வாங்கும் ஆரவமும் - அவ்வலையை இழுக் கும் ஒலியும், அலை எறிந்திடு பரவை வாய் அடைப்பன - அலை வீசும் கடலின் ஒலி வாயை அடைப்பன.

ஓசை, இசை, அமலை, கம்பலை, அரவம், ஆரவம் என்பன ஒரு பொருள் குறித்த வேறு பெயர்த் திரிசொற்கள். ஆரவம் - அரவம் என்பதன் விகாரமு மாம். கடலின் ஒலி புலப்படாமற் செய்வன என்க. மாது, ஓ அசைகள். (கசு)

வாட்டு நுண்ணிடை நுளைச்சியர் வண்டலம் பாவைக்
கூட்டு கின்றசோ றருகிருந் துடைந்தபூங் கைதை
பூட்டு கின்றன நித்திலம் பொருகடற் றரங்கஞ்
சூட்டு கின்றன கடிமலர் சூழல்சூழ் ஞாழல்.

(இ-ள்.) வாட்டும் நுண் இடை நுளைச்சியர் - (கொங்கைகள்) வருத்தும் நுண்ணிய இடையினையுடைய நுளைச்சிறுமியரின், வண்டல் அம்பாவைக்கு - விளையாட்டிடத்துள்ள பாவைக்கு, உடைந்த பூங்கைதை அருகு இருந்து சோறு ஊட்டுகின்ற - மலர்ந்த மலர்களையுடைய தாழைகள் பக்கத்திலிருந்து சோற்றினை உண்பியாநின்றன; பொருகடல் தரங்கம் - மோதுகின்ற கடலின் அலைகள், நித் திலம் பூட்டுகின்றன - முத்து மாலையைப் பூட்டாநின்றன; சூழல் சூழ் ஞாழல் - சோலையைச் சூழ்ந்த புலிநகக் கொன்றை மரங்கள், கடிமலர் சூட்டுகின்றன - மணமிக்க மலர்களைச் சூட்டாநின்றன.

வண்டல் - மகளிர் விளையாட்டு. சோறு என்றது மகரந்தத்தை. எழுவாய் மூன்றும் இறுதியிலும், பயனிலை மூன்றும் முதலிலும் நின்றன;

"எச்சப் பெயர்வினை யெய்து மீற்றினும்"

என்னும் நன்னூற் சூத்திரம் நோக்குக. (கரு)

நிறைந்த தெண்கட லாடிநீ ணெறியிடைச் செல்வோர்க்
கறந்தெ ரிந்தபோற் பொதிந்தசோ றவிழ்ப்பன தாழை
சிறந்த முத்தொடு பசும்பொனும் பவளமுந் திரட்டிப்
புறந்தெ ரிந்திடக் கொடுப்பன மலர்ந்தபூம் புன்னை.

(இ - ள்.) நிறைந்த தெண்கடல் ஆடி - நீர் நிறைந்த தெள்ளிய கடலின்கண் நீராடி, நீள் இடைச்செல்வோர்க்கு - நெடுந்தூரம் வழிச்செல்லும் யாத்திரைக்காரர்களுக்கு, தாழை அறம் தெரிந்தபோல் - தாழைகள் அறநூல் உணர்ந்தனபோல, பொதிந்த சோறு அவிழ்ப்பன - ஊட்டுதற்குப் பொதிந்த சோற்றினை அவிழ்ப்பன; மலர்ந்த பூம்புன்னை - மலர்ந்த பொலிவினையுடைய புன்னை மரங்கள், சிறந்த முத்தொடு பசும் பொனும் பவளமும் திரட்டி - சிறந்த முத்தையும் பசியபொன்னையும் பவளத்தையும் ஒன்று சேர்த்து, புறம் தெரிந்திடக் கொடுப்பன - அயலோர் அறியுமாறு கொடாநின்றன.

அறம் தெரிந்து அழிபசி தீர்ப்பார் போலத் தாழைகள் சோறு அவிழ்ப்பன, பிறர் கண்டு புகழுமாறு கொடுப்பார் போலப் புன்னைகள் கொடுப்பன என்க. பொதிந்த சோறு - பொதி சோறு, மூடிய மகரந்தம். முத்து, பொன், பவளம் என்னும் உவமச் சொற்களால் அரும்பு, மலர், பழம் என்னும் பொருள்களைக் கூறுதல் உருவகவுயர்வு நவிற்சி. (கசு)

கொன்று மீன்பகர் பரதவர் குரம்பைக டோறுஞ்
சென்று தாவிமேற் படர்வன திரைபடு பவளம்
மன்றல் வார்குழ னுளைச்சியர் மனையின்மீ னுணக்கும்
முன்றில் சீப்பன கடலிடு முழுமணிக் குப்பை.

(இ - ள்.) மீன்கொன்று பகர்பரதவர் - மீன்களைக் கொன்றுவிற்கும் பரதவர்களின், குரம்பைகள் தோறும் - சிறு குடில் தோறும், திரைபடுபவளம் சென்று தாவிமேல்படர்வன - கடலில் உண்டாகிய பவளம் போய்த் தாவி மேலே படரா நின்றன; மன்றல் வார் குழல்நுளைச்சியர் - மணம் நிறைந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய நுளைச்சியர், மனையின் முன்றில் உணக்கும் மீன் - குடிலின் வாயிலிற் புலர்த்தும் மீன்களை, கடல் இடு முழுமணிக்குப்பை சீப்பன - கடலின் அலைகளால் இடப்படும் பருத்தமுத்தின் கூட்டங்கள் சிதைப்பன.

திரை, ஆகுபெயர். முன்றிலில் அலகிட்டுப் போக்கப்படுவன மணிக்குப்பை என்றுமாம். (கஎ)

கூற்றம் போன்றகண் ணுளைச்சியர் குமுதவாய் திறந்து
மாற்றம் போக்கினர் பகர்தரும் கயற்குநேர் மாறுந்
தோற்றம் போக்குவ வவர்விழித் துணைகளக் கயன்மீன்
நாற்றம் போக்குவ தவர்குழ னறுமலர்க் கைதை*

(இ - ள்.) கூற்றம் போன்ற கண் நுளைச்சியர் - கூற்றுவன் போன்ற கண்களையுடைய நுளைச்சியர், குமுதவாய் திறந்து மாற்றம் போக்கினர் - ஆம்பல் மலர் போன்ற வாயினைத் திறந்து கூவி, பகர்தரும் கயற்கு - விற்கும் கயல் மீனுக்கு, நேர் மாறும் அவர் விழித்துணைகள்- நேர்பகையாகிய அவர் இருகண்கள், அக் கயல் மீன் தோற்றம் போக்குவ - அக் கயல் மீன்களின் தோற்றத்தைப் போக்குவன; அவர் குழல் நறுங்கைதை மலர் - அவர் கூந்தலிலுள்ள நறியதாழைமலர், நாற்றம் போக்குவது - அவற்றின் நாற்றத்தைப் போக்கும்.

மாற்றம் போக்குதல் - விலை கூறுதல். போக்கினர், முற்றெச்சம். (கஅ)

அலர்ந்த வெண்டிரைக் கருங்கழிக் கிடங்கரி னரும்பர்
குலைந்த விழ்ந்துதேன் றுளும்பிய குமுதமே யல்ல
கலந்த ருங்கட லெறிகருங் காற்பனங் கள்வாய்
மலர்ந்த ருந்திய குமுதமு மொய்ப்பன வண்டு.

(இ - ள்.) அலர்ந்த வெண்திரைக் கருங்கழிக் கிடங்கரின் - பரந்த வெள்ளிய அலைகளையுடைய கரிய கழியாகிய கிடங்கில், அரும்பர் குலைந்து அவிழ்ந்து தேன் துளும்பிய குமுதமே அல்ல - முகையின் கட்டவிழ்ந்து மலர்ந்து தேன் ததும்பிய ஆம்பல் மலரின் மாத்திரமேயல்ல, கலம் தரும் கடல் எறி- மரக்கலங்களையுடைய கடலின் அலைமோதுகின்ற, கருங்கால் பனங்கள் - கரிய அடியையுடைய பனை மரத்தின் கள்ளை, வாய் மலர்ந்து அருந்திய குமுதமும் - வாயைத்திறந்து உண்ட நுளைச்சியரின் வாயாகிய ஆம்பல் மலரிலும், வண்டு மொய்ப்பன - வண்டுகள் மொய்ப்பன.

வெண்டிரைக் கருங்கழி என்பது முரண். கிடங்கர், அரும்பர் என்பன ஈற்றுப்போலி. குமுதம் இரண்டிலும் ஏழனுருபு விரிக்க. பின்னதாகிய குமுதம் வாய்க்கு ஆகுபெயர். (கக)

ஆய பட்டினத் தொருவன்மே லாற்றிய தவத்தாற்
றாய வானவர் தம்மினுந் தூயனுச் சிறிது
தீய தீவினைச் செய்தியாற் றிண்டிமில் வாணர்
மேய சாதியிற் பிறந்துளான் மேம்படு மனையான்.

(இ - ள்.) ஆயபட்டினத்து ஒருவன் - அந்தப் பட்டினத்தின்கண் ஒருவன், மேல் ஆற்றிய தவத்தால் - முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தினால், தூய வானவர் தம்மி

(பா - ம்.) *நகைமலர்க்கைதை.

னும் தூயனாய் - தூய்மையுள்ள தேவர்களினுந் தூய்மையுள்ளவனாய், சிறிது தீய தீவினைச்செய்தியால் - சிறிது கொடிய தீவினையைச் செய்தவதனால், திண்திமில் வாணர் மேய சாதியில் - திண்ணிய தோணியால் வாழ்வோர் பொருந்திய பரதவர் குலத்தில், பிறந்துளான் - பிறந்தனன்; மேம்படும் அனையான் - (அங்ஙனம் பிறந்து) மேம்பட்ட அவன்.

தீயதீவினை - மிக்க தீமையையுடையவினை; தீவினை என்றது பெயர் மாத்திரமாக நின்றதெனினும் அமையும். திமில் வாணர் - தோணியிற் சென்று மீன் பிடித்து வாழ்பவர். வாணர், வாழ்நர் என்பதன் மரூஉ. (உ0)

செடிய காருடற் பரதவர் திண்டிமி னடத்தா
நெடிய வாழியிற் படுத்தமீன் றிறைகொடு நிறைக்குங்
கடிய வாயிலோ னவர்க்கெலாங் காவலோ னேற்றுக்
கொடிய வானவ னடிக்குமெய் யன்புசால் குணத்தோன்.

(இ - ள்.) செடிய கார் உடல் பரதவர் - முடைநாற்ற முடைய கரிய உடலையுடையவலைஞர், திண்திமில் நடத்தா - திண்ணிய தோணியை நடத்தி, நெடிய ஆழியில் படுத்தமீன் - நீண்டகடலிற் பிடித்த மீன்களை, திறைகொடு நிறைக்கும் கடிய வாயிலோன் - திறையாக ஏற்று நிறைக்கப்படுங் காவலையுடைய வாயிலையுடையவன்; அவர்க்கு எலாம் காவலோன் - அப்பரதவர் அனைவருக்கும் காவலன்; ஏற்றுக் கொடிய வானவன் அடிக்கு - இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமான் திருவடிக்கு, மெய் அன்பு சால் குணத்தோன் - உண்மையன்பு நிறைந்த குணத்தினையுடையவன்.

செடிய கொடிய என்பன பெயரடியாகவும், நெடிய என்பது பண்படியாகவும், கடிய என்பது உரியடியாகவும் பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். (உக)

மகவி லாமையா லாற்றநாண் மறுமையோ டிம்மைப்
புகலி லானென வருந்துவா னொருபகற் போது
தகவு சால்பெருங் கிளையொடுஞ் சலதிமீன் படுப்பான்
அகல வார்கலிக் கேகுவா னதன்கரை யொருசார்.

(இ - ள்.) ஆற்றநாள் மகவு இலாமையால் - பன்னாட்கள் வரை மகப்பேறு இன்றி, மறுமையோடு இம்மைப்புகல் இலான் என - மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் ஒரு பற்றுக்கோடில்லாதவன் போல, வருந்துவான் - வருந்தும் அப்பரதவமன்னன், ஒருபகல் போது - ஒரு நாள், தகவுசால் பெருங்கிளையொடும் — தகுதிமிக்க பெரிய சுற்றத்தாருடன், சலதிமீன்படுப்பான் - கடல் மீனைப் பிடிப்பதற்கு, அகல ஆர் கலிக்கு ஏகுவான் - அகன்ற கடலுக்குச்செல்கின்றவன், அதன் கரை ஒருசார் - அக்கடற்கரையின் ஒரு பக்கத்தில்.

வருந்துவான், பெயர். படுப்பான், வினையெச்சம். (உஉ)

தக்க மேருமா மலைமக னோடையிற் றவத்தான்
மிக்க மீனவன் வேள்வியில் விரும்பிய மகவாய்ப்
புக்க நாயகி தன்பதி யாணையாற் புலவு
தொக்க மீன்விலை வலைஞன்மேற் றவப்பயன் றுரப்ப.*

(இ - ள்.) தக்கமேருமா மலைமகன் - தகுதி வாய்ந்த பெரிய மலையரையன் செய்த, மிக்கதவத்தால் ஓடையில் - சிறந்த தவத்தினால் மலரோடையிலும், மீனவன் வேள்வியில் - பாண்டியன் செய்த சிறந்ததவத்தினால் வேள்வியிலும், விரும்பிய மகவாய் - அவர்கள் வேண்டிய குழந்தை வடிவமாய், புக்கநாயகி - சென்று வெளிப்பட்ட இறைவி, தன்பதி ஆணையால் - தனது பதியாகிய இறைவன் ஆணையினால், புலவுதொக்க மீன்விலை வலைஞன் - புலால்நாற்ற மிக்க மீன்விற்கும் பரதவ மன்னன், மேல் தவப்பயன் துரப்ப - முற்பிறப்பிற் செய்த தவப்பயன் செலுத்த.

பொன்னென்னும் ஒற்றுமைபற்றி இமயத்தை மேருவென்றும், மேருவை இமயமென்றும் ஒரோவழிக் கூறுவர்:

"இமயவில் வாங்கிய"

என எட்டுத்தொகையுள் வருதலுங் காண்க. மிக்க தவத்தால் என மாறி மலைமகனுக்கும் மீனவனுக்கும் கூட்டுக. மலையரையனுக்கு மகளானமையைக் கந்தபுராணம் பார்ப்பதிப்படலத்திலும், மலயத்துவச பாண்டியனுக்கு மகளானமையை இப்புராணத்துத் தடாதகைப் பிராட்டியார் திருவவதாரப் படலத்திலும் காண்க. (௨௩)

இச்சை யாலவ னன்பினுக் கிரங்குவாள் போலச்
செச்சை வாய்திறந் தழுதொரு திருமக ளாகி
நெய்ச்ச பாசிலைப் புன்னைநன் னிழலிற் கிடந்தாள்
மைச்ச காருடற் கொடுந்தொழில் வலைஞர்கோன் கண்டான்.

(இ - ள்.) இச்சையால் ஒரு திருமகள் ஆகி - தமது இச்சையின் வழியே ஒரு திருமகளாகி, அவன் அன்பினுக்கு இரங்குவாள் போல் - அப்பரதவ மன்னன் அன்பினுக்குத் திருவுள்ள மிரங்குவாள் போல, செச்சைவாய் திறந்து அழுது - தமது செந்நிறமுள்ள திருவாயினைத்திறந்து அழுது, நெய்ச்ச பாசிலைப்புன்னை நல் நீழலில் கிடந்தாள் - நெய்ப்பினையுடைய பசிய இலைகளடர்ந்த புன்னை மரத்தின் குளிர்ந்த நிழலின்கண் கிடந்தனள்; மைச்சகார் உடல் கொடுந்தொழில் வலைஞர் கண்டான் - கரிய பெரிய உடலையும் கொடிய தொழிலையு முடைய பரதவர் மன்னன் கண்டனன்.

செச்சை - செந்நிறம். நெய்த்த, மைத்த என்னும் குறிப்புப்பெயரெச்சங்கள் எதுகை நோக்கிப் போலியாயின. கருமை பெருமையுமாகலின் காருடல் என்பதற்குப் பெரிய உடல் என உரைக்கப்பட்டது. (௨௪)

(பா - ம்.) *தவப்பயன் றூரப்ப.

கார்கொ ணீர்த்திரு மாதுகொல் கரந்துநீ ருறையும்
வார்கொள் பூண்முலை மடந்தைகொல் வனத்துறை வாழ்க்கைத்
தார்கொள் பூங்குழ லணங்குகொ றடங்கணு மிமைப்ப
ஆர்கொ லோமக வாகியீண் டிருந்தன ளென்று.*

(இ - ள்.) கார்கொள் நீர்த் திருமாதுகொல் - கரிய கடலின்கண் தோன்றிய திருமகளோ, கரந்துநீர் உறையும் - நீரின்கண் மறைந்து வசிக்கும், வார்கொள் பூண்முலை மடந்தைகொல் - கச்சினை அணிந்த அணிகலன் தங்கிய கொங்கையையுடைய நீரரமகளோ, வனத்துஉறை வாழ்க்கை - கானின்கண் உறையும் வாழ்க்கையினையுடைய, தார்கொள் பூங்குழல் அணங்குகொல் - மாலையை யணிந்த பொலிவான கூந்தலையுடைய கானரமகளோ, ஆர்கொலோ மகவுஆகி - இவருள் யாரோ ஒரு பெண் மகவாகி, தடங்கணும் இமைப்ப - பெரிய கண்களும் இமைக்க, ஈண்டு இருந்தனள் - இங்கு இருந்தனள்; என்று - என்று கூறி.

வனத்துறை வாழ்க்கை அணங்கு - வனதேவதை. குழவியின் பேரழகால் இங்ஙனம் ஐயுற்றானென்க. தடங்கணும் இமைப்ப என்றது மானுடவுருக் கொண்டிருத்தல் குறிப்பித்தவாறு. கொல், ஐயப்பொருட்டாய இடைச்சொல். (௨௫)

பிள்ளை யின்மையேற் கிரங்கியெம் பிரான்றமிழ்க் கூடல்
வள்ள னல்கிய மகவிது வேயென வலத்தோள்
துள்ள வன்புகூர்ந் தெடுத்திரு தோளுறப் புல்லித்
தள்ள ருந்தகைக் கற்பினா டனதுகைக் கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) பிள்ளை இன்மையேற்கு - பிள்ளையில்லாத எனக்கு, எம்பிரான் தமிழ்க்கூடல் வள்ளல் - எமது பெருமானாகிய தமிழையுடைய நான்மாடக் கூடலிலுறையும் சோமசுந்தரக் கடவுள், இரங்கி நல்கிய மகவு இதுவே என- அருள்சுரந்து ஈந்தருளியமகவே இது என்று கருதி, வலத்தோள் துள்ள - வலது தோள் துடிக்க, அன்பு கூர்ந்து எடுத்து இருதோள் உறப் புல்லி - அன்பு மிகுந்து எடுத்து இரண்டு தோள்களும் பொருந்தத் தழுவி, தள் அருந்தகைக் கற்பினாள் தனது கைக்கொடுத்தான் - நீங்குதலில்லாத தகுதியையுடைய கற்பினையுடைய மனைவியின் கையிற் கொடுத்தான்.

இன்மையேன் - இன்மையை உடையேன்; இல்லேன். வேண்டுவார் வேண்டுவதை யீதல் பற்றி 'வள்ளல்' என்றான். மகவே என ஏகாரம் பிரித்துக் கூட்டுக. ஆடவர்க்கு வலத்தோள் துடித்தல் நன்னிமித்தமாகும். (௨௬)

பிறவி யந்தகன் றெரிந்துகண் பெற்றெனக் கழிந்த
வறிய னீணிதி பெற்றென வாங்கினாள் வலைஞர்
எறியும் வேலையி னார்த்தனர் கையெறிந் திரட்டிக்
குறிய வாணகைவ லைச்சியர் குழறினார் குரவை.

(பா - ம்.) *இருந்தவளென்று.

(இ - ள்.) பிறவி அந்தகன் தெரிந்து - பிறவிக்குருடன் (பொருள்களை) அறியுமாறு; கண்பெற்றென - கண் பெற்றாற்போலவும், கழிந்த வறியன் நீள்நிதி பெற்றென வாங்கினாள் - மிக்க வறுமையுடையோன் பெரிய வைப்பு நிதியைப் பெற்றாற் போலவும்; வாங்கினாள்; எறியும் வேலையின் வலைஞர் ஆர்த்தனர் - அலை வீசுங் கடல் போல வலைஞர் ஆரவாரித்தனர்; குறிய வாள் நகை வலைச்சியர் - ஒளி பொருந்திய சிறிய பற்களையுடைய வலைச்சியர், கை எறிந்து இரட்டி - கையை ஒன்றோடொன்று தாக்கி வீசி, குரவைகுழறினார் - குரவைப்பாடல் பாடினார்.

பிறந்தநாள் தொட்டுக் கண்ணில்லானும் வறியனும் இடையேகண்ணும் நிதியும் பெற்றால் எய்தும் பெருமகிழ்ச்சிபோல மகப்பேறில்லாதவள் மகவு கிடைத்ததென்னும் பெருமகிழ்ச்சியோடு வாங்கினாள் என்க. தெரிந்து - தெரிய; எச்சத் திரிபு. பெற்றென - பெற்றாலென; விகாரம். கழிந்த, உரியடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சம். இரட்டி - மாறிவீசி. (உஎ)

பிழையில் கற்புடை மனைவியும் பெறாதுபெற் றெடுத்த
குழவி யைத்தடங் கொங்கையுங் கண்களுங் குளிரத்
தழுவி முத்தமிட் டுச்சிமோந் தன்புளந் ததும்ப
அழகி தாகிய மணிவிளக் காமென வளர்ப்பாள்.

(இ - ள்.) பிழை இல் கற்புடை மனைவியும் - தவறில்லாத கற்பினையுடைய மனைவியும், பெறாதுபெற்று எடுத்த குழவியை - வருந்திப் பெறாமற் பெற்றெடுத்த மகவினை, தடங்கொங்கையும் கண்களும் குளிரத்தழுவி - பெரிய கொங்கையும் விழிகளுங் குளிருமாறு புல்லி, முத்தமிட்டு உச்சிமோந்து - முத்தங்கொடுத்து உச்சி மோந்து, உளம் அன்பு ததும்ப - உள்ளத்தின்கண் அன்பு நிறைந்து ததும்ப, இது அழகாகிய மணிவிளக்கு ஆம் என வளர்ப்பாள் - இம்மகவு ஒரு அழகிய மாணிக்க விளக்காகும் என்று கருதிப்போற்றி வளர்ப்பாளாயினள்.

பிழைஇல் கற்பு - கலங்கா நிலைமையுடைய கற்பு. பெறாது - சூலுளைந்து பெறாது. இது அழகாகிய எனப் பிரித்தியைக்க; அழகினையுடையதாகிய என்றுமாம். என்றும் பொலிவு குன்றாமைபற்றி 'மணிவிளக்காமென' என்றார். (உஅ)

புலவு மீன்விலைப் பசும்பொனாற் செய்தபல் பூணும்
இலகு மாரமும் பாசியுங் காசிடை யிட்டுக்
குலவு கோவையுஞ் சங்கமுங் குலத்தினுக் கிசைய
அலகி லாதபே ரழகினுக் கழகுசெய் தணிந்தாள்.

(இ - ள்.) புலவுமீன் விலைப்பசும் பொனால் செய்த பல்பூணும் - புலால் நாற்றமுடைய மீன்களை விற்றதனால் வந்த பசியபொன்னாற்செய்த பல அணிகளும், இலகும் ஆரமும் பாசியும் - விளங்காநின்ற முத்துக்களும் பாசிகளுமாகிய இவற்றுடன், காசு இடை இட்டு — மணிகள் இடையிற் கோக்கப்பட்டு, குலவுகோவையும் — விளங்காநின்ற மாலைகளும், சங்கமும் - அக்குமணிகளுமாகிய இவற்றால்

குலத்தினுக்கு இசைய- தங் குலத்துக்குப்பொருந்த, அலகு இலாதபேர் அழகினுக்கு அழகு செய்து அணிந்தாள் - அளவிறந்த பெரிய அழகுக்கு ஓர் அழகு செய்து அலங்கரித்தாள்.

பாசி - பலகறை யென்பாருமுளர். அழகு செய்தணிந்தாள் என்பதற்கு அழகு செய்யாநின்று அணிந்தாள் என்றேனும், அணிந்து அழகு செய்தாள் என்றேனும் பொருள்கொள்க.

"அழகினுக் கழகுசெய்தார்"

என்றார் கம்பநாடரும். (உசு)

தொண்டை வாய்வலைச் சிறுமியர் தொகையொடுந் துறைபோய்
வண்ட லாடியு நித்தில மாமணி கொழித்துங்
கண்டன் ஞாழல்சூழ் கானலங் கடிமலர் கொய்துங்
கொண்ட லோதிபின் றாழ்தரக் குரைகடல் குளித்தும்.

(இ - ள்.) தொண்டை வாய் வலைச்சிறுமியர் தொகையொடும் - கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயினையுடைய பரதவச்சிறுமியர் கூட்டத்தோடும், துறைபோய் வண்டல் ஆடியும்-கடற்றுறைக்குப் போய்ச் சிற்றில் கோலி விளையாடியும், நித்திலமா மணிகொழித்தும் - பெரிய முத்துக்களை (ச்சிறுமுறத்தால்) கொழித்தும், கண்டல் ஞாழல்சூழ் கானல் - தாழைகளும் புலிநகக் கொன்றைகளுஞ் சூழ்ந்த சோலையில், அம் கடிமலர் கொய்தும் - அழகிய மணம் பொருந்திய மலர்களைக் கொய்தும், கொண்டல் ஓதி பின் தாழ்தர - முகில்போன்ற கூந்தல் பின்னேதாழ, குரை கடல் குளித்தும் - ஒலிக்குங் கடலின்கண் நீராடியும்.

வண்டல் விளையாட்டிற்கமைய முத்துக்களை அரிசியாகக்கொண்டு கொழித்தும் என்க. (உஎ)

தளர்ந்த பைங்கொடி மருங்குலுந் தன்னுயிர்த் தலைவன்
அளந்த வைகலுங் குறைபட வவனிடத் தார்வங்
கிளர்ந்த வன்புமொண் கொங்கையுங் கிளரநாட் சிறிதில்
வளர்ந்து வைகினள் வைகலு முயிரெலாம் வளர்ப்பாள்.

(இ - ள்.) தளர்ந்த பைங்கொடி மருங்குலும் - ஒல்கிய பசிய கொடிபோன்ற இடையும், தன் உயிர்த்தலைவன் அளந்த வைகலும் குறைபட - தனது உயிர்த் தலைவனாகிய இறைவன் வரையறுத்துக் கூறிய நாளும்தேயவும், அவனிடத்து ஆர்வம் கிளர்ந்த அன்பும் - அவனிடத்தில் விருப்பமிக்க அன்பும், ஒண்கொங்கையும் கிளர - ஒள்ளிய கொங்கையும் வளரவும், வைகலும் உயிர் எலாம் வளர்ப்பாள் - நாள் தோறும் உயிர்களனைத்தையும் வளர்க்கும் இறைவி, சிறிது நாளில் வளர்ந்து வைகினள் - சில நாளில் வளர்ந்து தங்கினள்.

மருங்குலும் வைகலும் குறைபட, அன்பும் கொங்கையும் கிளர என்றமை புணர்நிலை யணியின்பாற்படும். ஈற்றடியின் நயம் பாராட்டற்குரியது. (உஅ)

ஆல வாயுடை நாயக னேவிய வாறே
மாலை தாழிள மதிச்சடை மகுடமுங் கரங்கள்
நாலு மாகிய வடிவுடை நந்தியுஞ் சுறவக்
கோல மாகிவெண் டிரைக்கடல் குளித்தினி திருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆலவாய் உடை நாயகன் - திருவாலவாயுடைய இறைவன், ஏவியவாறே - பணித்தவண்ணமே, மாலை தாழ் இளமதிச்சடை மகுடமும் - மாலை தாழ்ந்த இளம்பிறையணிந்த சடைமுடியும், கரங்கள் நாலுமாகிய வடிவு உடை நந்தியும் - நான்கு திருக்கரங்களும் பொருந்திய வடிவினையுடைய திருநந்திதேவும், சுறவக்கோலமாகி - சுறாமீன் வடிவமாகி, வெண்திரைக்கடல் குளித்து இனிது இருந்தான் - வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலில் மூழ்கி இனிதாக இருந்தனன்.

நந்தியும், உம்மை எச்சப்பொருட்டு. (கஉ)

குன்றெ றிந்தவேற் குழகனுங் கரிமுகக் கோவும்
அன்றெ றிந்ததந் திரமெலாஞ் சிரமிசை யடக்காக்
கன்றெ றிந்தவ னறிவருங் கழன்மனத் தடக்கா
நின்றெ றிந்தகன் மத்தென* வுழக்கிடா நிற்கும்.

(இ - ள்.) குன்று எறிந்தவேல் குழகனும் - கிரவுஞ்சமலையைப் பிளந்த வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளும், கரிமுகக் கோவும் - யானை முகத்தையுடைய மூத்தபிள்ளையாரும், அன்று எறிந்த தந்திரம் எலாம் - அன்று கடலின்கண் வீசிய நூல்களனைத்தையும், சிரமிசை அடக்கா - முடியின்கண் அடக்கியும், கன்று எறிந்தவன் அறிவரும் கழல் - விளங்கனி உதிரக் கன்றினை வீசிய திருமாலும் அறிதற்கரிய திருவடியை, மனத்து அடக்கா நின்று - மனத்தின்கண் அடக்கியும் நின்று, எறிந்த கல் மத்து என உழக்கிடா நிற்கும் - கடலைக்கலக்கிய மந்தரமலையாகிய மத்தைப்போல அதனைக் கலக்கா நின்றது அச் சுறாமீன்.

தந்திரம் - நூல்; ஆகமம். ஓரசுரன் ஆன்கன்றின் வடிவு கொண்டு தீங்கு புரியவருதலையறிந்த கண்ணன் அக்கன்றினைக் குணிலாகக்கொண்டு விளவின்கனி யெறிந்து அவனுயிர் செகுத்தனன் என்பது வரலாறு;

"கன்றுகுணிலாக் கனியுதிர்த்த மாயவன்"

என்றார் இளங்கோவடிகளும். (கங)

கிட்டுந் தோணியைப் படகினைக்† கிழிபட விசைபோய்த்
தட்டுஞ் சோங்கினை மேலிடு சரக்கொடுங் கவிழ
முட்டுஞ் சீறிமேல் வரும்பல சுறவெலா முடுக்கி
வெட்டுங் கோடுகோத் தேனைய மீனெலாம் வீசும்.

(ப - ம்.) * வன்மத்தென. † படவினை.

(இ - ள்.) கிட்டும் தோணியைப் படகினைக் கிழிபட - நெருங்கிவரும் தோணியையும் படகினையும் அவை பிளவுபடுமாறு, விசை போய்த் தட்டும் - விரைந்து சென்று தாக்கும்; சோங்கினை மேல்இடும் சரக்கொடும் கவிழ முட்டும் - சோங்கினை அதன் மேலிட்ட சரக்குடன் கவிழுமாறு (கீழே சென்று) முட்டும்; சீறிமேல் வரும்பல சுறவு எலாம் மூடிக்கி வெட்டும் - சினந்து தன்மேல் வருஞ்சுறா மீன்களனைத்தையுந்துரத்தி வெட்டும்; ஏனைய மீன் எலாம் கோடுகோத்து வீசும் - மற்றைய மீன்களெல்லாவற்றையும் கொம்பிற் கோத்துப் புறத்தில் வீசும்.

தோணி, படகு, சோங்கு என்பன மரக்கலவிசேடம். (௩௪)

தரங்க வாரிநீர் கலக்கலாற் றந்திரங் கொடுமேல்
இரங்கு வான்புல வோர்க்கமு தீகையா லெண்ணார்
புரங்கண் மூன்றையும் பொடித்தவ னாணையாற் புனலிற்
கரங்க ணான்கையுங் கரந்தமீன் மந்தரங் கடுக்கும்.

(இ - ள்.) எண்ணார் புரங்கள் மூன்றையும் பொடித்தவன் ஆணையால் - பகைவரின் மூன்று புரங்களையும் எரித்த இறைவனது ஆணையினால், புனலில் - கடலின்கண், கரங்கள் நான்கையும் கரந்தமீன் - நான்கு திருக்கரங்களையும் மறைத்து உறையும் அச் சுறாமீன், தரங்கவாரி நீர்கலக்கலால் - அலைகளையுடைய கடல் நீரைக் கலக்குதலாலும், தந்திரம் மேல்கொடு - நூல்களைச் சிரத்திற்றாங்கி, இரங்குவான் புலவோர்க்கு - மனம் வருந்தும் சிறந்த புலவர்களுக்கு, அமுது ஈகையால் - ஞானாமிர்தத்தை அளித்தலாலும் (கடலைக்கலக்கித் தனது வலிமையைக் கொண்டு வருந்திய சுவர்க்கத்திலுள்ள தேவர்கட்குத் தேவாமிர்தத்தைக்கொடுத்த,) மந்தரம் கடுக்கும் - மந்தரமலையை நிகர்க்கும்.

தந்திரம் - நூல், தனது வலிமை. மேல் - சென்னி, மேலிடம். வான் - மேன்மை, சுவர்க்கம். புலவோர் - அறிஞர், தேவர். அமுது - ஞானம், தேவாமிர்தம். மேல்கொடு என மாற்றித் தலைமேற் கொண்டு எனவும், மேல்வான் எனக் கூட்டி மேலிடத்ததாகிய சுவர்க்கம் எனவும் உரைக்க. நந்தியாகிய மீன் என்பார் 'கரங்கள் நான்கையும் கரந்தமீன்' என்றார். இச்செய்யுள் செம்மொழிச் சிலேடையணி. (௩௫)

தள்ளு நீர்த்திரை போய்நுளைச் சேரிகள் சாய்ப்பத்*
துள்ளு நீர்குடித் தெழுமறை சூலிறப் பாயும்
முள்ளு நீண்மருப் புடையமீன் மொய்கல மந்தத்
தெள்ளு நீர்த்துறை நடையற வின்னணந் திரியும்.

(இ - ள்.) முள்ளு நீண்மருப்பு உடைய மீன் - முள் வாய்ந்த நீண்டகொம்பினையுடைய அச்சுறாமீன், தள்ளும் நீர்த்திரை போய் - தள்ளுகின்றநீரின் அலைகள

(பா - ம்.) *சேரிகள் சாய

சென்று, நுளைச்சேரிகள் சாய்ப்பத்துள்ளும் - நுளைச்சேரியிலுள்ள குடில்களை வீழ்த்துமாறு துள்ளும்; நீர் குடித்து எழுமழை சூல் இறப்பாயும் - நீரைப்பருகி மேலே எழும்முகிலின் கருச்சிதையுமாறு பாயும்; அந்தத் தெள்ளும் நீர்த்துறை - அந்தத் தெளிந்த நீரினையுடைய துறையின்கண், மொய்கலம் நடைஅற இன்னணம் திரியும் - நெருங்கிய கப்பல்களின் போக்கு வரவு இல்லையாமாறு இங்ஙனம் உலவும். (௨௬)

எற்றி தாமெனத் துறைமகன் பார்த்து பிடிக்கும்
பெற்றி யாதெனக் கிளையொடும் பெருவலைப் பாசம்
பற்றி யாழியூர் படகுகைத்* தெறிந்தனன் படகைச்
சுற்றி வாய்கிழித் தெயிற்றிறப் பாய்ந்தது சுறவம்.

(இ - ள்.) துறைமகன் - நெய்தனிலத்தலைவன், இது எற்று என-இஃது எத்தன்மைத்து எனவும், யாம் இது பிடிக்கும் பெற்றியாது என - யாம் இதனைப் பிடிப்பது எவ்வாற்றாலெனவும் (கருதி), கிளையொடும் ஆழி ஊர் படகு உகைத்து-தமருடன் கடலின்கண் செல்லும் படகினைச் செலுத்தி, பெருவலைப் பாசம் பற்றி எறிந்தனன் - பெரிய வலைக்கயிற்றைப் பிடித்து வீசினன்; சுறவம் - அச்சுறாமீன், படகைச் சுற்றி வாய் கிழித்து - அப்படகினைச் சூழ்ந்து வாயைப் பிளந்து, எயிற்று இறப்பாய்ந்தது - தனது கொம்பினால் அது சிதையுமாறு பாய்ந்தது.

எற்றுதால், ஆல் அசை. துறைமகன் - துறைவன்; நெய்தற்றலைவன். வாய்கிழித்து - வாய் பிளந்து;

"தேவா புழுவை கிழித்ததற்றோ"

என்னும் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்ச் செய்யுளினும் கிழித்தலென்பது இப்பொருட்டாதல் காண்க. எயிற்றால் என மூன்றனுருபு விரிக்க. (௨௭)

படவு டைப்பவோர் தோணிமேற் பாய்ந்துமத் தோணி
விடவு றத்தெறிந் தெறிந்திட விசைத்தொரு சோங்கின்
இடைபு குந்துநீள் வலையெறிந் திங்ஙனம் வெவ்வே
றுடல்பு குந்துழ லுயிரெனப் பரதனு முழல்வான்.

(இ - ள்.) படவு உடைப்ப-இங்ஙனம் அப் படகினை உடைக்க, ஓர் தோணி மேல் பாய்ந்தும் - ஒரு தோணிமேற் பாய்ந்து வலைவீசியும், அத்தோணி விடவு உரத்தெறிந்து எறிந்திட - அத்தோணியும் பிளவுபடுமாறு பாய்ந்து சிதைக்க, விசைத்து ஒரு சோங்கின் இடை புகுந்து நீள் வலை எறிந்து - விரைந்து ஒரு சோங்கின்கண் ஏறி நீண்ட வலையை வீசியும், இங்ஙனம் - இவ்வாற்றால், வெவ்வேறு உடல் புகுந்து உழல் உயிர் என - வெவ்வேறு உடலின்கட்புகுந்து உழலும் உயிர் போல, பரதனும் உழல்வான் - பரதவமன்னனும் உழன்று திரிவானாயினன்.

(பா - ம்.) *படவுகைத்து.

படகினும் தோணியும், தோணியினும் சோங்கும் பெரியனவாமென்க. விடவு - பிளவு. ஓருயிர் வினைவயத்தால் வெவ்வேறுடம்பெடுத்து உழலுதல் போல் இவன் மீன் பிடிக்கும் வினையால் வெவ்வேறு கலங்களிற் புகுந்து உழன்ருன் என்பதனால் இது தொழிலுவமம். (௩அ)

முன்னர் வீசினுற் பின்னுற முளைத்தெழு முயன்று
பின்னர் வீசினுன் முன்னுறப் பெயர்ந்தெழும் வலத்தில்
உன்னி வீசின விடம்பட வுருத்தெழு மிடத்தின்
மன்னி வீசினல் வலத்தெழு மகரவே றதுதான்.

(இ - ள்.) மகர ஏறு - அச்சுருமீன், முன்னர் வீசினால் பின்னுற முளைத்து எழும் - முன்னே வலை வீசினால் பின்னே தோன்றி மேலெழும்; முயன்று பின்னர் வீசினால் - முயன்று பின்னே அவ்வலையினை வீசினால், பெயர்ந்து முன்னுற எழும் - (அப்பின்னிடத்து நின்றும்) போய் முன்னே எழும்; வலத்தில் உன்னி வீசினால் - வலப்புறத்தில் (அது இருக்குமிடம்) அறிந்து வீசினால், இடம்பட உருத்து எழும் - இடப்புறத்தின்கண் சினந்து மேலெழும்; இடத்தில் மன்னி வீசினால் - இடப்புறத்தில் பொருந்த வீசினால், வலத்து எழும் - வலப்புறத்தில் மேலே எழும்.

மன்னி என்பதனை மன்ன வெனத் திரிக்க.

சுறவின் ஆணை ஏறெனப் படுதலை,

" கடல்வாழ் சுறவும் ஏறெனப் படுமே "

என்னும் தொல்காப்பிய மரபியற் சூத்திரத்தானறிக. அது, பகுதிப்பொருள் விகுதி. தான், அசை. (௩௯)

எறிவலைப்படு மகமலர்ந் தீர்ப்பவ னுள்ளம்
மறுதலைப்பட வலையினும் வழீஇப்பொரு ளாசை
நெறிமலர்க்குழ னல்லவர் நினைவென நினைவுற்
றறிப வர்க்கரி தாம்பரம் பொருளென வகலும்.

(இ - ள்.) எறி வலைப்படும் - வீசிய வலையின்கண் அகப்படும்; அகமலர்ந்து ஈர்ப்பவன் உள்ளம் மறுதலைப்பட - (அகப்பட்டதென) மனமகிழ்ந்து இழுப்பவனுடைய உள்ளம் வருந்த, வலையினும் வழீஇ - அவ்வலையினின்றும் வழுவி, பொருள் ஆசை நெறிமலர்க்குழல் நல்லவர் நினைவு என - பொருளாசை மிக்க நெறித்த மலரணிந்த கூந்தலையுடைய விலை மகளிர் நினைவுபோலவும், நினைவுற்று அறிபவர்க்கு அரிதாம் பரம்பொருள் என - சிந்தித்து அறிபவர்க்கு அறிதற்கரிய சிவபரம் பொருள்போலவும், அகலும் - நீங்கும்.

மறுதலைப்பட - மகிழ்ச்சிக்கு மாருக; துன்பமுண்டாக. வலையினும் - வலையினின்றும். விலை மகளிர் மனம் ஒருவழி நில்லாமைபோல ஓரிடத்து நில்லாமையாலும், ஆன்ம போதத்தால் அறிவேமென முயல்வார்க்குப் பரம்பொருள் அறி

யப்படாதகலுதல்போல அகப்படாது நீங்குதலாலும் பொதுமகளிர் வினைவென வும் பரம்பொருளெனவும் அகலும் என்றார். பரம்பொருள் ஆன்மபோதத்தால் காணப்படுவதன்றென்பதனை,

"தன்னறி வதனாற் காணுந் தன்மைய னல்ல னீசன்"

என்னும் சிவஞான சித்தியால் அறிக. (சo)

ஏவ லாளரோ டின்னவா றின்னமீன் படித்தற்
காவ தாந்தொழி லியற்றவு மகப்படா தாக
யாவ ரேயிது படிப்பவ ரென்றிருங் கானற்
காவ லாளனும் பரதருங் கலங்கஞ ருழந்தார்.

(இ - ள்.) ஏவலாளரோடு இன்னவாறு - ஏவலாளருடன் இங்ஙனம், இன்ன மீன் படித்தற்கு ஆவது ஆம் தொழில் இயற்றவும்-இந்த மீனைப் பிடிப்பதற்கு உரிய தொழிலைச் செய்யவும், அகப்படாதாக - அஃது அகப்படாதாக; யாவரே இது படிப்பவர் என்று - இனி யாவரே இதனைப் பிடிக்கவல்லார் என்று கருதி, இருங் கானல் காவலாளனும் - பெரிய நெய்தனிலத்தலைவனும், பரதரும் கலங்கு அஞர் உழந்தார் - பரதவரும் பெருந்துன்பத்தால் வருந்தினார்கள்.

ஆவதாம்தொழில் - பொருந்திய வினை. கலங்கு அஞர் - நெஞ்சு கலங் குந்துன்பம். (சக)

சங்க லம்புதண் டுறைகெழு நாடனிச் சலதித்
துங்க மந்தர மெனக்கிடந் தலமருஞ் சுறவை
இங்க ணைந்தெவன்* பிடிப்பவ னவனியா னீன்ற
மங்கை மங்கலக் கிழானென மனம்வலித் திருந்தான்.

(இ - ள்.) சங்கு அலம்பு தண்துறை கெழுநாடன் - சங்குகள் ஒலிக்கும் குளிர்ந்த நீர்த்துறைகள் பொருந்திய கடல் நாடன், இச்சலதி - இக் கடலின்கண், துங்க மந்தரம் எனக் கிடந்து அலமரு சுறவை - வலிமிக்க மந்தரமலைபோலக் கிடந்து கலக்கும் சுறாமீனை, இங்கு அணைந்து எவன் பிடிப்பவன் - இங்கு வந்து பிடிப்பவன் எவனோ, அவன் யான் ஈன்ற மங்கை மங்கலக்கிழான் என - அவனே யான் பெற்ற மங்கையின் மணவிழாவுக்கு உரியவன் என்று, மனம் வலித்திருந் தான் - உறுதிகொண்டிருந்தான்.

கிழான் - உரியவன். வலித்தல் - உறுதியாக எண்ணுதல். (சஉ)

நந்தி நாதனு மினையன யங்கய னாட்டத்
திந்து வாணுத லாளுமங் கனையளா யிருப்பத்
தந்தி நால்ிரண் டேந்திய தபனிய விமானத்
தந்து நீர்ச்சடை யாங்மனா முன்னினார் மன்னோ.

(பா - ம்.) * அங்கணைந்தெவன்.

(இ - ள்.) நந்திநாதனும் இனையனாய் - திருநந்திதேவும் இத்தன்மையனாயும், அங்கயல் நாட்டத்து - அழகிய கயல்போலும் கண்களையும், இந்துவாள் நுதலாளும் - பிறைபோன்ற ஒள்ளிய நெற்றியையும் உடைய தேவியும், அங்கு அனையளாய் இருப்ப - அங்கு அத்தன்மையளாயும் இருக்க, நாலிரண்டு தந்தி ஏந்திய - எட்டு யானைகள் தாங்கிய, தபனிய விமானத்து - பொன் விமானத்தின்கண் எழுந்தருளிய, உந்து நீர்ச்சடையார் - தாவுகின்ற கங்கையை யணிந்த சடையையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், மணம் உன்னினார் - திருமணத்தினைத் திருவுளம் கொண்டருளினார்.

மன், ஓ அசைகள். (சங)

உயர்ந்த சாதியுந் தம்மினு மிழிந்தவென் றுன்னிக்
கயந்த நெஞ்சுடை வலைக்குலக் கன்னியை வேட்பான்
வியந்து கேட்பதெவ் வாறவர் வெறுக்குமுன் னவருக்
கியைந்த மீன்வலை யுருவெடுத் தேகுது மென்னா.

(இ - ள்.) உயர்ந்த சாதியும் - உயர்ந்த மரபுகளும், தம்மினும் இழிந்த என்று உன்னி - தங்கள் மரபினும் தாழ்ந்தனவே என்று கருதி, கயந்த நெஞ்சுடை வலைக்குலக்கன்னியை - பெருமையமைந்த உள்ளத்தையுடைய வலைக்குலத்துத் தோன்றிய அம்மையை, வேட்பான் வியந்து கேட்பது எவ்வாறு - மணக்கும் பொருட்டு மேன்மை கூறிக் கேட்பது எங்ஙனம், அவர் வெறுக்குமுன் - அங்ஙனம் கேட்டு அவர் வெறுத்து இல்லையென்பதற்கு முன்னரே, அவருக்கு இயைந்த மீன் வலை உரு எடுத்து ஏகுதும் என்னா - அவருக்குப் பொருந்திய மீன் பிடிக்கும் வலைஞன் உருவினை எடுத்துப் போவோம் என்று கருதி.

கயந்த, கய என்னும் உரியடியாகப்பிறந்த பெயரெச்சம்; கய பெருமையாதலை,

" தடவும் கயவும் நளியும் பெருமை "

என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலறிக; இனி, கசந்த என்பதன் போலியாகக்கொண்டு, பிற குலங்களை வெறுத்த என்றுரைத்தலுமாம். வேட்பான், வினையெச்சம் வலை - வலைஞன். (சச)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

கருகிருண் முகந்தா லன்ன கச்சினன் கச்சோ டார்த்த
சுரிகையன் றோண்மே லிட்ட துகிலினன் குஞ்சி சூட்டும்*
முருகுகொப் பளிக்கு† நெய்தற் கண்ணியன் மூத்த வானோர்
இருவரு மறையுந் தேடி யிளைப்பவோர் வலைஞ னானான்.

(இ - ள்.) கருகு இருள் முகந்தால் அன்ன கச்சினன் - மிகக்கரிய இருளை முகந்தாலொத்த கச்சினையுடையவனாய், கச்சொடு*ஆர்த்த சுரிகையன் - அக்கச்

(பா - ம்.) * குஞ்சிச்சூட்டும் ; குஞ்சிசூடும். †கொப்புளிக்கும்

சடன் கட்டிய உடைவாளை யுடையவனும், தோள்மேல் இட்ட துகிலினன் - தோளின்கண் இட்ட மேலாடையுடையவனும், குஞ்சி சூட்டும் - மயிர்க்கண் சூட்டிய, முருகு கொப்பளிக்கும் நெய்தற்கண்ணியன் - தேன் கொப்பளிக்கும் நெய்தல்மாலையையுடையவனும், மூத்த வானோர் இருவரும் மறையும் தேட இளைப்ப - தேவர்களில் மூத்தவராகிய திருமாலும் பிரமனுமாகிய இருவரும் மறைகளும் தேடிக் காணாது இளைக்க, ஓர் வலைஞன் ஆனான் - ஒரு வலைஞன் வடிவங் கொண்டருளினான்.

கச்சினன் முதலிய குறிப்பு முற்றுக்கள் வினையெச்சமாயின. மூத்த - பெருமையுடைய என்றுமாம். (௪௧)

முழுதுல கீன்ற செல்வன் முதல்வியை யருளி லார்போல்
இழிதொழில் வலைமா தாகச் சபித்தவா றென்னே யென்றும்
பழிபடு சாப மேறார் பரதராய் வரவும் வேண்டிற்
றழகிது நன்று நன்றெம் மாலவா யடிகள் செய்கை.

(இ - ள்.) உலகு முழுது ஈன்ற செல்வன் முதல்வியை - உலகமனைத்தையும் பெற்றருளிய அங்கயற்கண்ணம்மையை, அருளிலார் போல் - அருளில்லாதவர் போல, இழிதொழில் வலைமாது ஆகச் சபித்தவாறு என்னே - இழிந்த தொழிலையுடைய வலைக்குலக்கன்னி ஆகுமாறு சபித்த காரணம் யாதோ (அங்ஙனம் சபித்ததால்), என்றும் பழிபடு சாபம் ஏறார் - எஞ்ஞான்றும் பழிபொருந்திய சாபம் ஏற்காதவராம், பரதராய் வரவும் வேண்டிற்று - ஒரு வலைஞராக வரவும் வேண்டியதாயிற்று; எம் ஆலவாய் அடிகள் செய்கை - எமது ஆலவாயின்கண் எழுந்தருளிய ஆண்டவன் செய்கை, நன்று நன்று அழகிது - நன்று நன்று அழகாயிருந்தது.

ஏனைத் தேவரெல்லாம் சாபத்தாற் பற்றப்படுவாராதலும், சிவபெருமான் ஒருவரே சாபத்தாற் பற்றப்படாராதலும் உணர்த்துவார் 'பழிபடு சாபமேறார்' என்றார்:

“ சங்கையின் முனிவர் யாருஞ் சாற்றிய சாபம் யாவும்
எங்கடம் பெருமான் முன்னு மெய்திய தில்லை யன்றோ
அங்கவன் றன்பா லுய்க்கு மளவையி லிறுதி நாளிற்
பொங்கெரி யதன்மேற் செல்லும் பூளைபோன் மாய்ந்த வன்றே ”

என்னும் கந்தபுராணம் - ததீசியுத்தரப்படலச் செய்யுள் காண்க. செய்கை - விளையாட்டு. அழகிது நன்று நன்று என்பன வியப்பின்கண் வந்தன. இது கவிக்கூற்று. (௪௨)

தன்பெருங் கணத்து ளாரோர் தலைவனுஞ் சலதி வாணன்
என்பது தோன்ற வேட மெடுத்தெறி வலைதோ ளிட்டு
வென்புற மலைப்பக் கூவி மீனிடு குடம்பை தாங்கிப்
பின்புற நடந்து செல்லப் பெருந்துறைப் பாக்கம் புக்கான்.

(இ - ள்.) தன்பெருங் கணத்துளான் ஓர் தலைவனும்-தனது சிவகணத்துள் தலைவனுயுள்ள ஒருவனும், சலதிவாணன் என்பது தோன்ற வேடம் எடுத்து - நெய்தனில வாழ்க்கையான் என்பது தோன்ற அவ் வுருக்கொண்டு, எறிவலைதோள் இட்டு - வீசும் வலையைத் தோளின்கண் இட்டு, வென்புறம் அலைப்ப - முதுகின் புறத்தை அலைக்க, மீன் இடு குடம்பை காவி தாங்கி - மீன் இடும் கூட்டினைத் தொடுத்துத் தாங்கி, பின்புறம் நடந்து செல்ல - பின்புறமாக நடந்துவர, பெருந் துறைப்பாக்கம் புக்கான் - பெரிய கடற்றுறையிலுள்ள பாக்கத்தை அடைந்தனன்.

காவுதல் - தண்டின் இருபுறத்தும் தொடுத்தல். (சஎ)

கழித்தலைக் கண்டற் காடுங் கைதையங் கானு நெய்தற்
சுழித்தலை கிடங்கு* நீத்துச் சஃறெனுந் தோட்டுப் பெண்ணை
வழித்தலை சுமந்து வார்கள் வார்ப்பவா யங்காந் தாம்பல்
குழித்தலை மலர்பூங் கானற் கொடுவலைச் சேரி சேர்ந்தான்.†

(இ - ள்.) கழித்தலைக்கண்டல் காடும் கைதையம் கானும் - கழியின்கண் உள்ள முள்ளிக்காட்டினையும் தாழைக்காட்டினையும், நெய்தல் சுழித்து அலை கிடங்கும் நீத்து - நெய்தன் மலரைச் சுழித்து அலைக்குங் கிடங்குகளையும் கடந்து, சஃறெனும் தோட்டுப் பெண்ணை - சஃறென்று ஒலிக்கும் மடலையுடைய பனையானது, வழி - வழியின்கண் நின்று, வார் கள் தலை சுமந்து வார்ப்ப - ஒழுகுங் கள்ளினைத் தலையின்கண் சுமந்து வார்க்க, குழித்தலை - குழியின்கண், ஆம்பல்வாய் அங்காந்து மலர் - ஆம்பல்வாய் திறந்து மலரும், பூங்கானல் கொடு வலைச்சேரி சேர்ந்தான் - அழகிய சோலைகள் சூழ்ந்த நுளைச்சேரியை அடைந்தான்.

கண்டல்-கடல்முள்ளிச்செடி; கண்டலைச் செந்தாழை என்றும், கைதையை வெண்டாழை என்றும் கூறுவாருமுளர். சஃறெனும், ஒலிக்குறிப்பு. பெண்ணை கள்வார்ப்ப ஆம்பல்வாயங்காந்து மலரும் என்ற வருணனையால் அச்சேரியிலுள்ளார் கள்ளுண்டல் குறிக்கப்பட்டது. கொடுவலை - வளைந்த முடிகளையுடைய வலை; கொடுமையுடைய சேரியுமாம். (சஅ)

பெருந்தகை யமுதன் னளைப் பெறுதுபெற் றெடுப்பா னேற்ற
அருந்தவ வலைஞர் வேந்த னதிசய மகத்துட் டோன்ற
வருந்தகை யுடைய காளை வலைமகன் வரவு நோக்கித்
திருந்தழ குடைய நம்பி யாரைநீ செப்பு கென்றான்.

(இ - ள்.) பெருந்தகை அமுது அன்னாளை - பெருந்தகைமை வாய்ந்த அமுதம் போலும் உமையம்மையை, பெறுது பெற்றெடுப்பான் நோற்ற அருந்தவ வலைஞர் வேந்தன் - பெறுது பெறுதற்குச்செய்த அரிய தவத்தினையுடைய வலைஞர் மன்னன், அகத்துள் அதிசயம் தோன்ற வரும் - மனத்தின்கண் ஒரு வியப்புத்தோன்று

(பாடம்.) *சுழித்தலைக் கிடங்கு. †சேரி சார்ந்தான்.

மாறு வருகின்ற. தகை உடைய காளை வலைமகன் வர நோக்கி - தகுதியை யுடைய காளைப்பருவமுடைய வலைமகனது வருகையைப் பார்த்து, திருந்து அழகு உடைய நம்பி - திருந்திய அழகினையுடைய நம்பீ, நீ யார் செப்புக என்றான் - நீ யார் கூறுவாயாக என்று வினவினன்.

எடுப்பான், வினையெச்சம். அதிசயம் அகத்துட்டோன்ற நோக்கி என்று மாம். நம்பி - ஆணிற் சிறந்தவன். யாரை, ஐகாரம் முன்னிலைக்கண் வந்தது. செப்புகென்றான், அகரம் தொகுத்தல். (சக)

சந்தநான் மறைக டேறாத் தனியொரு வடிவாய்த் தோன்றி
வந்தமீன் கொலைஞன் கூறு மதுரையில் வலைஞர்க் கெல்லாந்
தந்தைபோற் சிறந்து ளானோர் தனிவலை யுழவ னல்ல
மைந்தன்யான் படைத்துக் காத்துத் துடைக்கவும் வல்ல னாவேன்.

(இ - ள்.) சந்த நான் மறைகள் தேறாத் தனி ஒரு வடிவாய்த் தோன்றி வந்த - சந்தமமைந்த நான்கு மறைகளும் அறியாத ஒப்பற்ற ஒரு வடிவமாய்த்தோன்றி வந்தருளிய, மீன் கொலைஞன் கூறும் - மீன்கொலை புரியும் வலைஞன் கூறுவான்; மதுரையில் வலைஞர்க்கு எல்லாம் - மதுரையின்கண் வலைஞர் அனைவருக்கும், தந்தைபோல் சிறந்துளான் ஓர் தனிவலை உழவன் - தந்தைபோன்று மேம்பட்டான் ஆகிய ஒரு ஒப்பற்ற வலையுழவனது, நல்ல மைந்தன் யான் - நல்லபுதல்வன் யான்; படைத்துக் காத்து துடைக்கவும் வல்லன் ஆவேன் - ஆக்கி அளித்து அழிக்கவும் வல்லனாவேன்.

சந்தம் - பண். வலையுழவன் - வலையால் உழுதுண்பான்; வாழ்க்கை நடாத்துதற்குரிய எல்லாத்தொழில்களையும் உழவாகச் சார்த்திக் கூறுதல் வழக்கு. தான் இறைவனாதற் கேற்ப முத்தொழிலும் வல்லன் எனவும், வலைஞனாக வந்தமைக்கேற்ப மீன்படுத்து வைத்து விற்க வல்லன் எனவும் இவர் பொருள் படக் கூறினன் என்க; கடல் வாணனாகையால் கடற்குரிய முத்தொழிற்றொழிலும் தனக்குளவென்பது தோன்றக் கூறினான் எனலுமாம். (ருஉ)

அல்லது வான்மீ னெல்லா மகப்பட வலைகொண் டோச்ச
வல்லவ னாவே னென்ன மற்றிவன் வலைஞன் கோலம்
புல்லிய மகன்கொல் முன்னம் புகன்றசொல் லொன்றிப் போது
சொல்லிய தொன்றி ரண்டுஞ் சோதனை காண்டு மென்னா.

(இ - ள்.) அல்லது - அன்றியும், வான்மீன் எல்லாம் அகப்பட - பெரிய மீன்களனைத்தும் அகப்படுமாறு, வலைகொண்டு ஓச்சவல்லவன் ஆவேன் என்ன - வலைகொண்டு எறிவதிலும் வல்லவனாவேனென்று கூற, இவன் வலைஞர் கோலம் புல்லிய மகன்கொல் - இவன் (உண்மை வலைஞனன்றி) வலைஞர் வடிவெடுத்து வந்த மகனோ, முன்னம் புகன்ற சொல் ஒன்று - முன் கூறிய சொல் ஒன்று; இப்போது சொல்லியது ஒன்று - இப்பொழுது சொன்னசொல் ஒன்று : இரண்

டும் சோதனை காண்டும் என்று - இவ்விரண்டையுஞ் சோதித்துக் காண்போமென்று கருதி.

தன்து வரம்பிலாற்றலுடைமை தோன்ற விண்மீன்களெல்லாம் அகப்பட வலை வீசுவேன் எனவும், வலைஞனாக வந்தமைச் கேற்பப் பெரிய மீன்களெல்லாம் அகப்பட வலை வீசுவேன் எனவும் கவர்பொருள்படக் கூறினன் என்க. மகன் என்றது ஆடவன் என்னும் துணையாய் நின்றது. முன்னம் புகன்ற சொல் வலையுழவன் மைந்தன் என்றது. இப்போது சொல்லிய சொல் படைத்துக் காத்துத் துடைக்கவும் வல்லேன், வான்மீனெல்லாம் அகப்படுத்தவும் வல்லேன் என்றது.

தொண்டுறை மனத்துக் கானற் றுறைமக னஃதே லிந்தத்
தண்டுறை யிடத்தோர் வன்மீன் றழலெனக் கரந்து சீற்றங்
கொண்டுறை கின்ற தைய குறித்தது பிடித்தி யேலென்
வண்டுறை கோதை மாதை மணஞ்செய்து தருவே னென்றான்.

(இ - ள்.) தொண்டு உறை மனத்து - திருத்தொண்டு உறைத்த மனத்தினையுடைய, கானல் துறைமகன் - அந்நெய்தனிலத்தலைவன், அஃதேல் - அங்ஙனமாயின், இந்தத் தண்துறை இடத்து - இந்தக் குளிர்ந்த துறையின்கண், ஓர் வான்மீன் ஒரு வலிய மீன், தழல் எனக் கரந்து - வடவைக்கனல் மறைந்திருக்குமாறுபோல மறைந்து, சீற்றம் கொண்டு உறைகின்றது - சினத்தினை மேற்கொண்டு வசிக்கின்றது; ஐய - ஐயனே, அது குறித்துப் பிடித்தியேல் - அதனைக் குறிவைத்து(த்தவறாது) பிடிக்கவல்லையேல், என் வண்டு உறைகோதை மாதை - எனது புதல்வியாகிய வண்டுகள் உறையுங் கூந்தலையுடைய மாதினை, மணஞ்செய்து தருவேன் என்றான் - மணஞ்செய்து கொடுப்பேனென்று கூறினன்.

அஃதேல் - நீ அங்ஙனம் வல்லையாயின். (௫௨)

சிங்கவே றனையான் காலிற் செனனடைப் படகிற் பாய்ந்து
சங்கெறி தரங்கந் தட்பத் தடங்கடல் கிழித்துப் போகிக்
கிங்கர ருைன காளை வரையெனக் கிளைத்த தோண்மேற்
றொங்கலிற் கிடந்து ஞான்ற தொகுமணி வலையை வாங்கி.

(இ - ள்.) சிங்க ஏறு அனையான் - ஆண் சிங்கத்தையொத்த அவ்வலைஞனாகிய இறைவன், காலில் செல் நடைப்படகில் பாய்ந்து - காற்றைப்போலச் செல்லும் செலவினையுடைய படகின்கண் பாய்ந்து, சங்கு எறிதரங்கம் தட்ப - சங்குகளை வீசும் அலைகள் மேலெழுந்து தடுக்கவும், தடங்கடல் கிழித்துப்போகி - பெரிய கடலைக் கிழித்துக்கொண்டுசென்று, கிங்கரனை காளை - பணி செய்வோனாகிய காளைபோன்ற சிவகணத் தலைவனது, வரைஎனக் கிளைத்த தோள்மேல் - மலைபோலக் கிளைத்த தோளின்மேல், தொங்கலில் கிடந்து ஞான்ற - மாலைபோலக் கிடந்து அசையும், மணி தொகு வலையை வாங்கி - (விளிம்பிற்கோத்த) ஈயமணிகள் நெருங்கிய வலையினை வாங்கி.

கிங்கரன் - ஏவல் செய்வோன். (௫௩)

செவ்விதி னோக்கி யாகந் திருகநின் றெறிந்தான் பக்கங்
கௌவிய மணியில் வீச விசையொலி கறங்கிப் பாயப்
பைவிரித் துயிர்த்து நாகம் விழுங்கவாய்ப் பட்ட மீன்போல்
வெவ்வினைச் சுறவே றையன் விரிவலைப் பட்ட தன்றே.

(இ - ள்.) செவ்விதின் நோக்கி - (மீன் இருக்குமிடத்தினைத்) தப்பாமற் பார்த்து. ஆகம் திருக நின்று - உடல் திருகநின்று, பக்கம் கௌவிய மணியில் வீச - விளிம்பிற் பொருந்திய மணிகள் ஒலி வீசவும், விசை ஒலி கறங்கிப்பாய எறிந்தான் - வீசிய வேகத்தாலுண்டாகிய ஒலி எங்கும் ஒலித்துப்பரவவும் வீசினான்; பைவிரித்து உயிர்த்து நாகம் விழுங்க - படத்தினை விரித்துச் சீறிப் பாம்பானது விழுங்க, வாய்ப்பட்ட மீன்போல் - அதன்வாயில் அகப்பட்ட மீன்போல, வெவ்வினைச் சுறவு ஏறு - கொடிய தொழிலையுடைய ஆண் சுறாமீன், ஐயன் விரிவலைப்பட்டது - இறைவன் வீசிய வலையின்கண் அகப்பட்டது.

ஆகம் திருக நிற்றல் - பைசாசம், மண்டலம் முதலிய நிலைகளுள் அடங்கும். மணியில் வீசலாலும் விசையொலி கறங்கினமையாலும் அவ்வலை பை விரித்துயிர்த்த நாகம்போன்றது. அன்று, ஏ அசைகள். (ருச)

மாசறு கேளி ரன்பின் வலைப்படு வலைஞர் கோன்றாய்*
வீசிய வலையிற் பட்ட மீனினைச் சுருக்கி வாங்கிக்
காசெறி தரங்க முந்நீர்க் கரையிடை யிட்டான் கள்வாய்
மூசுதே னென்ன வார்த்து மொய்த்தன பரதச் சாதி.

(இ - ள்.) மாசு அறு கேளிர் அன்பின் வலைப்படு வலைஞர்கோன் - குற்றமற்ற அடியார்களது அன்பாகிய வலையின்கண் அகப்படும் வலைஞர் தலைவன், தாய் வீசிய வலையில் பட்ட மீனினை - தாவி வீசிய வலையின்கண் அகப்பட்ட மீனை, சுருக்கி வாங்கி - சுருக்கி இழுத்து, காசு எறி தரங்க முந்நீர்க்கரையிடை இட்டான் - மணிகளை வீசும் அலைகளையுடைய கடலினது கரையின்கண் போட்டான்; கள்வாய் மூசு தேன் என்ன - கள்ளினிடத்து மொய்த்த வண்டுகள்போல, பரதச்சாதி ஆர்த்து மொய்த்தன - வலைஞர் மரபினர் ஆரவாரித்து மொய்த்தனர்.

இறைவற்குக் கேளிராவார் அடியாரென்க. அன்பு வலையி லகப்படுதலை,

"பத்திவலையிற் படுவோன் காண்க"

என்னும் திருவாசகத்தாலறிக. தாய், தாவி என்பதன் விகாரம். இறைவன் இங்ஙனம் கானவனாகி மீன்வலை வீசிய திருவிளையாட்டை,

" அணிமுடி யாதி யமரர்கோமா னானந்தக் கூத்த னறுசமயம்
பணிவகை செய்து படவதேறிப் பாரொடு விண்ணும் பரவியேத்தப்
பிணிகெட நல்கும் பெருந்துறையெம் பேரரு ளாளன் பெண்பாலுகந்து
மணிவலை கொண்டு வான்மீன்விசிறும் வகையறி வாரெம் பிரானாவாரே"

என எடுத்தேத்தும் திருவாசகம்.

(பா - ம்.) *கோன்றான். (ருரு)

கிளையுநங் கோனும்! வீசு வலைஞராய்க் கிளர்தோ ளாற்றல்
விளைவொடு முயன்று பன்னாள் வினைசெயப் படாத மீனிவ்
விளையவ னொருவன் றானே யொருவிசை யெறிந்தா னீர்த்தான்
அளியநங் குலத்தோர் தெய்வ மகனிவ னருகு மென்றார்.

(இ - ள்.) நம்கோனும் கிளையும் - நமது மன்னனும் அவன் சுற்றத்தாரும், வீசு வலைஞராய் - வீசுகின்ற வலையினையுடையராய், கிளர்தோள் ஆற்றல் விளைவொடு - விளங்குகின்ற தோள்வன்மையின் கிளர்ச்சியொடு, பன்னாள் முயன்று வினைசெயப் படாதமீன் - பலநாட்கள் வரையில் முயன்று வீசியும் அகப்படாத மீனினை, இவ்விளையவன் ஒருவன் தானே - இவ்விளைஞன் ஒருவனே, ஒரு விசை எறிந்தான் ஈர்த்தான் - ஒருமுறை வலையினை வீசிச் சுருக்கி இழுத்துக் கரையிலிட்டான்; இவன் நம் குலத்து அளிய ஓர் தெய்வமகன் ஆகும் என்றார் - இவன் நமது குலத்திற்குரிய அருளையுடைய ஒரு தெய்வமகனுவான் என்று கூறினர்.

எறிந்தான், முற்றெச்சம். அளிய - அருளுடைய. (கூ)

கைதைசூழ் துறைவ னோகை கைமிகப் பம்பை யேங்க
நொய்தெனு நுசுப்பிற் கள்வாய் நுளைச்சியர் குரவை தூங்கப்
பைதழை பகுவாய்க் கச்சைப் பரதவற் கலங்கன் ஞாழல்*
செய்தபூங் கோதை மாதைத் திருமணம் புணர்த்தி னானே.

(இ - ள்.) கைதைசூழ் துறைவன் - தாழை சூழ்ந்த நெய்தனிலத்தலைவன், ஓகை கைமிக - மகிழ்ச்சி மிக்கோங்க, பம்பை ஏங்க - நெய்தனிலப்பறை ஒலிக்கவும், நொய்து எனும் நுசுப்பில் - நுண்ணியது என்று சொல்லப்படும் இடையினையும், கள்வாய் - கள்ளுண்ட வாயினையுமுடைய, நுளைச்சியர் குரவை தூங்க - நுளைச்சியர் குரவைக் கூத்தாடவும், பைதழை பகுவாய்க் கச்சைப் பரதவற்கு - படம் விரிந்த பிளந்த வாயையுடைய பாம்பாகிய கச்சினையுடைய வலைஞர் பெருமானுக்கு, ஞாழல் செய்த அலங்கல் கோதைமாதை - புலிநகக் கொன்றைமலராற் றொடுத்த பொலிவுமிகும் மாலையையணிந்த கூந்தலையுடைய தனது புதல்வியை, திருமணம் புணர்த்தினான் - திருமணம் செய்வித்தான்.

குரவை — கைகோத்தாடும் கூத்து. பகுவாய் - பிளந்த வாயையுடையது; பாம்பு. ஞாழற் செய்பூத அலங்கல் என மாறுக. (கஎ)

அந்நிலை வதுவைக் கோல மாயின மருக னாரும்
மின்னிலை வேற்க ணாளும் விண்ணிடை விடைமேற் கொண்டு
தந்நிலை வடிவாய்த் தோன்றத் தடங்கரை மீனந் தானும்
நன்னிலை வடிவே போன்று நந்தியாய் முந்தித் தோன்ற.

(இ - ள்.) அந்நிலை - அப்பொழுது, வதுவைக்கோலம் ஆயின மருகனாரும் - மணக்கோலம் பூண்ட மருகனாரும், மின் இலைவேல்கணாளும் - ஒளியினையுடைய

(பா - ம்.) *ஞாழற் செய்தெழுங்கோதை.

தகட்டுவடிவமைந்த வேல்போன்ற கண்களுடைய புதல்வியாரும், விண்ணிடை விடை மேற்கொண்டு - வானின்கண் இடபவூர்தியில் ஏறியருளி, தம் நிலை வடிவாய்த் தோன்ற - தமக்கு உரிய சகளத் திருமேனியுடன் தோன்ற, தடம்கரை மீனம் தானும் - பெரிய கடற்கரையிற் கிடந்த மீனும், நன்னிலை வடிவே போன்று - முன்னுள்ள நல்லவடிவமே போல, நந்தியாய் முந்தித்தோன்ற - திருநந்தி தேவராகித் திருமுன் முற்பட்டுத் தோன்ற.

வடிவேபோன்று - வடிவேயாகி. (௫௮)

கொற்றவெள் விடைமேற் காட்சி கொடுத்தவர் கருணை நாட்டம்
பெற்றலின் மேலைச் சார்பாற் பிணித்தவிப் பிறவி யாக்கைச்*
சிற்றறி வொழிந்து முந்நீர்ச் சேர்ப்பனல் லறிவு தோன்றப்
பொற்றனு மேரு வீரன் பூங்கழ லடிக்கீழ்த் தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) கொற்றம் வெள் விடைமேல்காட்சி கொடுத்தவர் - (அங்ஙனம்) வெற்றிபொருந்திய வெள்ளிய இடபவூர்தியிற் காட்சி கொடுத்த அவ்விறைவரது, கருணை நாட்டம் பெற்றலின் - அருட்பார்வையைப் பெற்றதனால், முந்நீர்ச் சேர்ப்பன் - கடற்றுறையினையுடைய நெய்தனிலத்தலைவன், மேலைச்சார்பால் பிணித்த - முன்வினைச்சார்பினாற் பந்தித்த, இப்பிறவியாக்கைச் சிற்றறிவு ஒழிந்து - இப்பிறவியின் சிற்றறிவு நீங்கி, நல் அறிவு தோன்ற - நல்லுணர்வு தோன்றா நிற்க, பொன் மேரு தனு வீரன் - பொன்மேருவை வில்லாக வளைத்த வீரனாகிய அவ்விறைவனது, பூங்கழல் அடிக்கீழ்த் தாழ்ந்தான் - அழகிய வீரக் கழலணிந்த திருவடியின் கீழ் வீழ்ந்து வணங்கினான்.

இறைவர் கருணை நாட்டத்தால் பிறவிச்சார்பு அகலுதலை,

"அங்கணர் கருணை கூர்ந்த வருட்டிரு நோக்க மெய்தித்
தங்கிய பவத்தின் முன்னைச் சார்புவிட் டகல"

என்னும் பெரிய புராணச் செய்யுளானுமறிக. (௫௯)

இரக்கமி லிழிந்த யாக்கை யெடுத்துழ லேழை யேனைப்
புரக்கவின் றென்போல் வந்த புண்ணிய வடிவம் போற்றி
அரக்கெறி பவளச் செவ்வா யணங்கினை மணந்தென் பாசங்
கரக்கவெள் விடைமே னின்ற கருணையே போற்றி யென்றான்.

(இ - ள்.) இரக்கம் இல் இழிந்தயாக்கை எடுத்து - (உயிர்களின்மாட்டு) அருளில்லாத இழிந்த உடலை எடுத்து, உழல் ஏழையேனை - வருந்தும் அறிவிலியாகிய என்னை, இன்று புரக்க - இன்று காத்தற் பொருட்டு, என்போல் வந்த புண்ணிய வடிவம் போற்றி - என்னைப்போலவே உருவெடுத்து வந்த அருளுருவே வணக்கம்; அரக்கு எறி பவளச் செவ்வாய் அணங்கினை மணந்து - செவ்வொளி

(பா - ம்.) *பிறவிவாழ்க்கை.

வீசும் பவளம் போன்ற சிவந்தவாயினை யுடைய அம்மையைத் திருமணம் புரிந்து, என்பாசம் கரக்க - எனது பாசம் ஒழியுமாறு, வெள்விடைமேல் நின்ற கருணையே போற்றி என்ருன் - வெள்ளிய இடபமூர்தியின்மேல் நின்று காட்சி கொடுத்தருளிய கருணையே வணக்கம் என்று கூறித்துதித்தனன்.

அரக்கு - செந்நிறம். (௬0)

அகவிலான் பரவி நின்ற வன்பனை நோக்கிப் பன்னாள்
மகவிலா வருத்த* நோக்கி யுமையைநா மகளாத் தந்து
தகவினுன் மணந்தே நீயித் தரணியிற் றனத னென்ன
நகவிலாப் போக மூழ்கி நம்முல கடைவா யென்ன.

(இ - ள்.) அக இலான் - அடியார்களின் மனமாகிய கோயிலையுடைய இறைவன், பரவி நின்ற அன்பனை நோக்கி - அங்ஙனம் துதித்து நின்ற அன்பனைப்பார்த்து, பன்னாள் மகவு இலா வருத்தம் நோக்கி - பலநாட்கள்வரை மகப் பேறின்மையாகிய நின் துன்பத்தினைக் கண்டு, நாம் உமையை மகளாத்தந்து - நாம் உமாதேவியை நினக்குப் புதல்வியாகத் தந்து, தகவினால் மணந்தேம் - முறைப்படி வந்து மணந்து கொண்டேம்; நீ இத்தரணியில் - நீ இந் நிலவுலகின்கண் இருந்து, தனதன் என்ன நகவு இலாப் போகம் மூழ்கி - குபேரனைப் போன்று இகழ்ச்சியில்லாத போகத்திலழுந்தி, நம் உலகு அடைவாய் என்ன - (இறுதியில்) நமது சிவலோகத்தை அடைவாயாக என்று.

அகம் - உள்ளம். தகவினால் - மரபுக்கேற்ற முறைமையால். நகவு - நகுதல்; எள்ளுதல். (௬க)

பெண்ணினை வதுவைக் கீந்த பெருந்துறைச் சேர்ப்பற் கன்று
தண்ணளி சுரந்து நல்கித் தருமமால் விடைமேற் றோன்றி
விண்ணிடை நின்ருன் சென்ருன் வேத்திரப் படையா னோடும்
உண்ணிறை யன்ப ரோடு முத்தர கோச மங்கை.

(இ - ள்.) பெண்ணினை வதுவைக்கு ஈந்த பெருந்துறைச் சேர்ப்பற்கு - தனது புதல்வியைத் திருமணம் புரிதற்குக் கொடுத்த பெரிய நெய்தற்றுறையை யுடைய சேர்ப்பனுக்கு, அன்று தண்அளிசுரந்து நல்கி - அன்று பேரருள் சுரந்து அளித்தருளி, தருமம்மால் விடைமேல் - தருமமாகிய பெரிய இடப மூர்த்தியின் மேல், விண்ணிடை தோன்றி நின்ருன் - வானின்கண் வெளிப்பட்டு நின்ற இறைவன், வேத்திரப் படையானோடும் - பிரப்பம் படையினையுடைய திருநந்திதேவரோடும், உள் நிறை அன்பரோடும் உத்தர கோசைமங்கை சென்ருன் - உள்ளத்தில் நிறைந்த அன்பினையுடைய அடியாரோடும் திருவுத்தரகோசமங்கைக்குச் சென்றருளினன்.

நின்ருன், பெயர். (௬உ)

(பா - ம்.) *மகவிலாவருமை.

அங்கிருந் தநாதி மூர்த்தி யாதிநான் மறைக ளேத்துங்
கொங்கிருங் கமலச் செவ்விக் குரைகழல் வணங்கிக் கேட்பப்
பங்கிருந் தவட்கு வேதப் பயனெலாந் திரட்டி முந்நீர்ப்
பொங்கிருஞ் சுதைபோ லட்டிப் புகட்டினான் செவிக ளார.

(இ - ள்.) அநாதி மூர்த்தி அங்கு இருந்து - அநாதி மூர்த்தியாகிய இறைவன் அத்தலத்தில் அமைந்தருளி, ஆதி நான் மறைகள் ஏத்தும் - பழைய நான்கு மறைகளும் துதிக்கும், கொங்கு இரும் கமலச்செவ்வி - மணமிக்க பெரியதாமரை மலர்போலுஞ் செவ்வி வாய்ந்த, குரைகழல் வணங்கிக்கேட்ப - ஒலிக்கும் வீரக்கழலணிந்த தன் திருவடிகளை வணங்கிக்கேட்ப, பங்கு இருந்தவட்கு - ஒருபாகத்தில் வீற்றிருந்த அம்மையார்க்கு, வேதப்பயன் எலாம் திரட்டி - மறைப் பொருள் அனைத்தையும் ஒருசேரத் திரட்டி, முந்நீர்ப்பொங்கு இருஞ்சுதைபோல் அட்டி - கடலிற் றோன்றிய பெருமையமைந்த அமிழ்தைப்போற் சொரிந்து, செவிகள் ஆர புகட்டினான் - செவிகள் நிரம்புமாறு புகட்டியருளினான்.

அட்டி - சொரிந்து;

"பூக்கையாலட்டி"

எனத்தேவாரத்துள் வருதலுங் காண்க. (௬௨)

வேறு.

அவ்வேலை யன்புடையா ரறுபதினா யிரவருக்கு மளித்துப் பாச
வெவ்வேலை கடப்பித்து வீடாத பரானந்த வீடு நல்கி
மைவேலை யனையவிழி யங்கயற்க ணங்கையொடு மதுரை சார்ந்தான்
இவ்வேலை நிலம்புரக்க முடிகவித்துப் பாண்டியனா யிருந்த மூர்த்தி.

(இ - ள்.) இவ்வேலை நிலம்புரக்க - கடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகைப் புரக்குமாறு, முடிகவித்துப் பாண்டியன் என்று இருந்த மூர்த்தி - முடிசூடிச் சுந்தர பாண்டியனாக இருந்தருளிய இறைவன், அவ்வேலை - அப்பொழுது, அன்புஉடையார் அறுபதினாயிரவருக்கும் அளித்து - மெய்யன்புடைய அறுபதினாயிரம் அடியார்களுக்கும் அப்பொருளை அறிவுறுத்தி, பாச வெவ்வேலை கடப்பித்து - ஆணவமலமாகிய கொடிய கடலைக் கடக்கச் செய்து, வீடாத பரானந்த வீடு நல்கி - அழியாத பேரின்ப வீட்டினை அருளி, மைவேலை அனையவிழி அங்கயற்கண் நங்கையொடும் மதுரைசார்ந்தான் - மைதீட்டிய வேலை ஒத்த விழிகளையுடைய அங்கயற்கண்ணம்மையாரோடும் மதுரையை அடைந்தருளினான்.

அறுபதினாயிரர் - திருவுத்தர கோசமங்கையில் இருந்த சிவனடியார்களும் சிவயோகிகளும். வீடாத - அழியாத. பரானந்தம் - மேலாகிய ஆனந்தம், சிவானந்தம். (௬௩)

ஆகச் செய்யுள் - (௨௭௧௨.)

ஐம்பத்தெட்டாவது

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்த படலம்

[கொச்சகக்கலிப்பா]

கலைவீசு மதிச்சடையோன் கடற்றுறைவன் றலைச்சென்று
வலைவீசி யவன்பாச வலைவீசும் பரிசிதுமேல்
அலைவீசும் புனல்வாத வூரரைவந் தவிச்சைவலி
நிலைவீசிப் பணிகொண்ட நெறியறிந்த படிமொழிவாம்.

(இ - ள்.) கலைவீசும் மதிச்சடையோன் - ஒளி வீசும் சந்திரனைத் தரித்த சடையினையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், கடல் துறைவன் தலைச்சென்று - நெய்தனிலத் தலைவனிடத்துச் சென்று, வலைவீசி - வலையினைவீசி, அவன் பாசவலை வீசும் பரிசு இது - அவனது பாசமாகிய வலையினை அறுத்தருளிய திருவிளையாடல் இது; மேல் - இனி, வந்து - (அவ்விறைவன் குரவனாக) எழுந்தருளி வந்து, அலை வீசும் புனல் வாதவூரரை - அலைகளை வீசும் நீர் சூழ்ந்த திருவாதவூரடிகளை, அவிச்சைவலி நிலைவீசி - (அவரது) ஆணவமலத்தின் வலியினது தன்மையைக் கெடுத்து, பணிகொண்ட நெறி - ஆட்கொண்டருளிய திருவிளையாடலை, அறிந்த படி மொழிவாம் - அறிந்தவாறு கூறுவாம்.

கலைவீசும் என்பதற்குக் கலைகளையிழந்த என்றுரைப்பாருமுளர். பாசவலை வீசும் என்புழி வீசுதல் போக்குதல் என்னும் பொருட்டு. அவிச்சை - அஞ்ஞானம்: ஆணவம். நிலை - ஆன்மாவின் அறிவிச்சை செயல்களை மறைக்குந்தன்மை. அறிதற்கரிதென்பது தோன்ற 'அறிந்தபடி' என்றார். (க)

தொடுத்தவறு மையும்பயனுந் தூக்கிவழங் குநர்போல
அடுத்தவயல் குளநிரப்பி யறம்பெருக்கி யவனியெலாம்
உடுத்தகட லொருவர்க்கு முதவாத வுவரியென
மடுத்தறியாப் புனல்வையைக் கரையுளது வாதவூர்.

(இ - ள்.) தொடுத்த வறுமையும் பயனும் தூக்கி வழங்குநர்போல - ஒரு வனைப்பற்றிய வறுமையினையும் அவனாற் பிறர்க்கு ஆகும் பயனையும் சீர்தூக்கிக் கொடுப்பார் போல, அடுத்த வயல் குளம் நிரப்பி - அடுத்துள்ள வயல்களையும் குளங்களையும் நிரம்பச்செய்து, அறம் பெருக்கி - (அதனால்) அறத்தினைப் பெருக்கி, அவனி எலாம் உடுத்தகடல் - நிலவுலகு அனைத்தையும் சூழ்ந்த கடலானது, ஒருவர்க் கும் உதவாத உவரி என - ஒருவருக்கேனும் பயன்படாத உவர் நீரையுடையதெனக் கருதி, மடுத்து அறியாப் புனல் வையைக்கரை - அதிற் பாய்ந்தறியாத நீரினை

7. ப. 58 வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தது.

யுடைய வையையாற்றினது கரையின்கண், வாதவூர் உளது - திருவாதவூர் என்னும் திருப்பதி உள்ளது.

"வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து"

என்பது வாயுறைவாழ்த்தாகலின் வறியார்க்கே ஈதல்வேண்டும்; அவருள்ளும் பிறர்க்குப் பயன்படுவார்க்கீதல் சிறந்தது. வயலும் குளமும் வறியனவும் பிறர்க்குப் பயன்படுவனவும் ஆகும். அடுத்த - இருமருங்கும் பொருந்திய. கடலுக்கு வறுமை யின்மையும் கொள்க. உவரி - உவர் நீர் உடையது; இ வினைமுதற்பொருள் விகுதி. வையையாறு இயல்பாகக் கடலிற் கலவாமையைக் கடல் வறுமையின்மையும் பயன்படாமையும் உடையதென அதில் மடுத்தறியாதெனக் கற்பித்துக் கூறினமை யால் இது தற்குறிப்பேற்றவணி. இதனால் ஒரு காலத்தில் வையையாறு கடலிற் கலவாதாயிற்றென அறிக. (உ)

விழவறா நகரெங்கும் விருந்தறா மனையெங்கும்
மழவறா மகிழ்வெங்கு மறையறா கிடையெங்கும்
முழவறா வரங்கெங்கு முகிலறா பொழிலெங்கும்
உழவறா வயலெங்கு முடம்பறா வுயிரென்ன.

(இ - ள்.) உடம்பு அறா உயிர் என்ன - உடலினின்றும் நீங்காத உயிர் போல, நகர் எங்கும் விழவு அறா - நகர் முழுதும் திருவிழாக்கள் நீங்கா; மனை எங்கும் விருந்து அறா - இல்லம் அனைத்திலும் விருந்துகள் நீங்கா; எங்கும் மகிழ்வு மழவு அறா - யாண்டும் மகிழ்ச்சியைத்தரும் பிள்ளைகள் நீங்கா; கிடை எங்கும் மறை அறா - பாடசாலைகள் யாவற்றிலும் வேதங்கள் ஒழியா; அரங்கு எங்கும் முழவு அறா - நாடகசாலை எங்கணும் மத்தளவொலிகள் ஓயா; பொழில் எங்கும் முகில் அறா - சோலைகள் அனைத்திலும் மேகங்கள் நீங்கா; வயல் எங்கும் உழவு அறா - வயல்கள் எல்லாவற்றிலும் உழவுத்தொழில்கள் ஓயா.

விருந்து - புதுமை; இஃது ஆகுபெயராய்ப் புதியராய் வந்தாரை உணர்த் திற்று. மழவு - இளமை; இஃது குழவியை உணர்த்திற்று; 'முருகு' என்பது போல். மறை - வேத மோதல். கிடை - வேதமோதுஞ்சாலை. உடம்பறாவுயி ரென்ன என்ற உவமையால் நகர் முதலியவற்றிற்கு விழவு முதலியன பொலிவு தருதல் பெற்றாம். (௩)

ஆயவளம் பதியதனி னமாத்தியரி லருமறையின்
றாயசிவா கமநெறியின் றுறைவிளங்க வஞ்சலியான்
மாயனிடும் புத்தவிரு ளுடைந்தோட வந்தொருவர்
சேயவிளம் பரிதியெனச் சிவனருளா லவதரித்தார்.

(இ - ள்.) ஆயவளம்பதி அதனில் - அங்ஙனமாகிய வளமிக்க அந்நகரின் கண், அமாத்தியரில் - அமாத்தியர்மரபில், அருமறையின் தூய சிவாகம நெறியின் துறைவிளங்க - அரிய வேத நெறியும் தூய்மையாகிய சிவாகமத்துறையும் விளங்க

வும், மாயன்வஞ்சனையால் இடும் புத்த இருள் உடைந்து ஓட - திருமால் தனது வஞ்சனையினால் இட்ட புத்த இருளானது சிதறி ஓடவும், சேய இளம் பரிதி என - செந்நிறமுடைய இளஞாயிற்றினைப் போல, ஒருவர் வந்து சிவன் அருளால் அவதரித்தார் - ஒருவர் வந்து சிவபெருமான் திருவருளால் அவதரித்தருளினர்.

வளம்பதி, மெலித்தல். அமாத்தியர் - மறையோரில் அமைச்சுத்தொழில் பூண்டு வரும் ஓர் குடியினர். மறையின் நெறியும் சிவாகமத்தின் துறையும் விளங்க

"வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்க"

என ஆளுடைய பிள்ளையாரின் அவதார விசேடங்கூறும் பெரிய புராணச்செய்யுள் இங்கு நோக்கற்பாலது. திரிபுரத்தவுணர் செய்யும் கொடுமைக் காற்றாது இந்திரன் முதலியோர் விண்டுவைச் சரணடைந்து கூற, திருமால் அவர்களின் வெலற்கருந் திறலையுன்னி ஓர் சூழ்ச்சியால் வெல்லக் கருதிப் புத்த சமயத்தை யுண்டாக்கி அவர்கட்குப் போதித்துச் சிவநேயத்தினின்றும் வழுவுமாறு புரிந்தனன் என்பது புராண கதை;

"சாக்கிய ருருவின் மாய னங்கவர் புரத்திற் சார்ந்து
கோக்களிற் றுரிவை போர்த்த கொன்றைவே ணியன்மே லன்பு
நீக்கியவ் வவுணர் தம்மை நிகழ்த்துபுன் சமயந் தன்னில்
ஆக்கிநல் லிலிங்க பூசை யறிவொடு மகற்றி னானே"

என்னும் கூர்ம புராணச்செய்யுள் காண்க. இவர் தந்தையார் பெயர் சம்புபாதாசிருதர் எனவும், தாயார் பெயர் சிவஞானவதியார் என்வும் திருப்பெருந்துறைப் புராணம் கூறும். (ச)

பேர்வாத வூரரெனப் பெற்றுத்தம் பிறங்குமறைச்
சார்வாய நூல்வழியாற் சடங்கெல்லா நிறைவெய்தி
நீர்வாய விளமதிபோ னிரம்புவார் வேதமுதற்
பார்வாயெண் ணெண்கலையும் பதினாறாண் டினிற்பயின்றார்.

(இ - ள்.) வாதவூரர் எனப் பேர் பெற்று - திருவாதவூரர் என்னும் பிள்ளைத்திருநாமம் பெற்று, தம் பிறங்கும் மறைச்சார்வு ஆய நூல் வழியால் - தமது விளங்கும் வேதத்தின் சார்பாகிய நூலிற் கூறும் நெறிப்படி, சடங்கு எல்லாம் நிறைவு எய்தி - சடங்குகள் அனைத்தும் நிறைதலைப் பொருந்தி, நீர்வாய இளமதிபோல் நிரம்புவார் - குளிர்ந்த தன்மை வாய்ந்த இளம்பிறை வளர்வது போல வளருமவர், பார்வாய் வேத முதல் எண்ணெண் கலையும் - புவியின் கண் வேதத்தை முதலாகவுடைய அறுபத்து நான்கு கலைகளையும், பதினாறு ஆண்டினில் பயின்றார் - பதினாறு வயதளவிற் கற்றுணர்ந்தார்.

மறைச்சார்வாய நூல் - போதாயனீயம் முதலிய கற்ப சூத்திரங்கள். நிறைவெய்தி - நிறைவிக்கப்பெற்று.

"எக்கலையுங் கற்றுணர்ந்தார் ஈரெட்டாண் டெல்லையினில்"
என்றார் கடவுண்மா முனிவரும். (ரு)

இத்தகையோர் நிகழ்செய்தி யறிந்தவர்சென் றியம்பவரி
மர்த்தனபாண் டியன்கேட்டு வரவழைத்து மற்றவரைச்
சித்தமகிழ் வரிசையினாற் சிறப்பளித்துத் தன்கோயில்
வித்தகநன் மதியமைச்சின் றொழில்பூட்டி மேம்படுத்தான்.

(இ - ள்.) இத்தகையோர் நிகழ் செய்தி அறிந்தவர் - இப்பெருமையினையுடையார் ஒருவர் இருக்குஞ் செய்தியை அறிந்த சிலர், சென்று இயம்ப - போய்ச் சொல்ல, அரிமர்த்தன பாண்டியன் கேட்டு - அரிமர்த்தன பாண்டியனென்பான் (அதனைக்) கேட்டு, அவரை வரவழைத்து - அவரைத் தன்பால் வருவித்து, சித்தம் மகிழ் வரிசையினால் சிறப்பு அளித்து - மனமகிழுதற் கேதுவாகிய வரிசையோடு மேன்மையும் அளித்து, தன் கோயில் வித்தக நன்மதி அமைச்சின் தொழில் பூட்டி - தனது அரமனையின் சதுரப்பா டமைந்த நல்லமதிமிக்க அமைச்சுத் தொழிலையுந் தந்து, மேம்படுத்தான் - சிறப்பித்தான்.

வரிசை - நவமணிக்கலன், பொன்னாடை முதலிய சீர்சால் கொடை. சிறப்பு என்பதனைத் தென்னவன் பிரமராயன் என்னும் சிறப்புப் பெயரெனக் கொள்ளின் அமைச்சின் தொழில்பூட்டி அவர் திறங்கண்டு, பின் சிறப்பளித்தான் என்னல் வேண்டும்.

"தென்னவன் பிரம ராய னென்றருள் சிறந்த நாமம்
மன்னவர் மதிக்க நல்கி வையக முய்வ தாக
பின்னவ மணிப்பூ ணாடை வெண்மதிக் கவிகை தண்டு
பொன்னவிர் கவரி வேழ மளித்தனன் பொருநை நாடன்"

என்பது திருவாதவூரடிகள் புராணம். (சு)

செற்றமிகுங் கருவிகளின் றிறநூலு மநுவேந்தன்
சொற்றபெருந் தொன்னூலுந் துளக்கமற விளக்கமுறக்
கற்றறிந்தோ ராதலினாற் காவலற்குக் கண்போன்ற
முற்றுணர்ந்த வமைச்சரினு முதலமைச்ச ராய் நிகழ்வார்.

(இ - ள்.) செற்றம்மிகும் கருவிகளின் திறநூலும் - சினமிக்க கருவிவகை கட்குரிய நூல்களையும், மனுவேந்தன் சொற்ற பெருந்தொல் நூலும் - மநுவென்னும் மன்னனாற் கூறப்பட்ட பெருமையுந் தொன்மையும் உடைய நூலையும், துளக்கம் அற விளக்க முற - ஐயந்திரிபு நீங்க விளக்கம் பொருந்த, கற்று அறிந்தோர் ஆதலினால் - கற்று உணர்ந்தவர் ஆகலின், காவலற்குக் கண்போன்ற முற்று உணர்ந்த அமைச்சரினும் - மன்னனுக்குக் கண்போன்ற முற்று முணர்ந்த அமைச்சர்களினும், முதல் அமைச்சராய் நிகழ்வார் - முதல் மந்திரியாக ஒழுகுவாராயினர்.

(பா - ம்.) வரிசை யிறைச் சிறப்பளித்து.

கருவி-படைக்கலமும் தானையும், படைக்கலப் பயிற்சிக்குரிய நூல்களும், யானை குதிரை ஊர்தற்குரிய நூல்களும், பிறவு மென்க. தொன்னூல் - நீதிநூல். அமைச்சர் கண்ணாக அரசபாரம் நடத்தலின் 'காவலற்குக் கண்போன்ற அமைச்சர்' என்றார் ;

"சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்"

என்னும் திருக்குறள் நோக்குக. (எ)

புல்லாதார் முரணடக்கிப் பொருள்கவர்வா ரென்பதெவன்
சொல்லாத பல்வேறு தீபத்துச் செங்கோன்மை
வல்லாருந் தத்தமதேத் தரியபொருள் வரவிடுத்து
நல்லாரா யொப்புரவு நட்படைய நடக்கின்றார்.

(இ - ள்.) சொல்லாத பல்வேறு தீபத்துச் செங்கோன்மை வல்லாரும் - அடைதற்கரிய பலவேறு வகைப்பட்ட தீவுகளில் கோல் கோணாது குடிகளைப் புரக்கவல்ல மன்னரும், தத்தம தேத்து அரிய பொருள் வரவிடுத்து - தங்கள் தங்கள் நாட்டிலுள்ள அரியபொருளை அனுப்பி, நல்லாராய் ஒப்புரவு நட்பு அடைய - நல்லவராய் மனமொத்த நட்பினைப் பொருந்துமாறு, நடக்கின்றார் - ஒழுகுவாராகிய திருவாதவூரர், புல்லாதார் முரண் அடக்கி - பகைவரின் வலியினை அடக்கி, பொருள் கவர்வார் என்பது எவன்-அவரது பொருளைக் கவர்வார் என்று கருதுவது என்னை ?

தீபம் - கடல் நாப்பணிருக்கும் நிலம். தேத்து - தேசத்து; தேசம் என்பது தேம் எனத் தொல்காப்பியம் முதலிய பழைய நூல்களிற் பயின்றுள்ளது. யாவரும் இவருடைய நட்பை விரும்பித் தாமாகவே திறையனுப்புதலின் பகைவர் இலராயினர் என்பதும், பகைவர் இலராகவே முரணடக்குதலும் பொருள் கவர்தலும் இல்லையாயின என்பதும் கருத்தாகக் கொள்க. (அ)

அண்ணலரி மருத்தனனுக் கடல்வாத வூரமைச்சர்
கண்ணுமிகு கவசமும்போற் காரியஞ்செய் தொழுகுவார்
தண்ணளிசெய் தவனியெலாந் தன்கிளைபோற் குளிர்தூங்க
வண்ணமதிக் குடைநிழற்றி முறைசெய்து வாழுநாள்.

(இ - ள்.) அடல் வாதவூர் அமைச்சர் - வெற்றி பொருந்திய வாதவூரராகிய அமைச்சர், அண்ணல் அரிமருத்தனனுக்கு - பெருமை பொருந்திய அரிமருத்தன பாண்டியனுக்கு, கண்ணும் இகுகவசமும் போல் - கண்களையும் அணிந்த கவசத்தையும் போல (இருந்து), காரியம் செய்து ஒழுகுவார் - வினை செய்து ஒழுகுவாராய், தண் அளி செய்து - தண்ணிய அருள் புரிதலால், அவனி எலாம் - நிலவுலகிலுள்ள மக்களனைவரும், தன் கிளை போல் குளிர்தூங்க - தன் கிளைஞர் மகிழுமாறு போல மகிழ்கூர, வண்ணம் மதிக்குடை நிழற்றி - நிறம் வாய்ந்த சந்திர வட்டக் குடையினால் நிழல் செய்து, முறை செய்து வாழு நாள் - முறை புரிந்து வாழும் நாளில்.

நன்னெறியிற் செலுத்தலால் அரசனுக்குக் கண்ணும், தெய்வத்தால் வரும் இடையூறுகளைச் சாந்தியானும் மக்களால் வரும் இடையூறுகளை நால்வகை உபாயங்களானும் போக்கிப் பாதுகாத்தலின் அவற்குக் கவசமும் போல்வாரென்க.

"காதலித் தறஞ்செய் வோர்க்குக் கவசமுங் கண்ணு மாகி
ஏதிலர்க் கிடும்பை யாகி யிறைஞ்சினர்க் கின்ப மாகி
ஆதுலர்க் கன்னை யாகி யரனடிக் கன்பு மிக்கார்
பூதலத் திறைவ னாணை பொதுவற நடத்து நாளில்"

என்பது திருவாதவூரர் புராணம். (க)

கலிநிலைத்துறை

மெய்ம்மை யாம்பொருள் விவேகமும் வேறுபா டாய
பொய்ம்மை யாம்பொருள் விவேகமும் புந்தியுட் டோன்ற
இம்மை யாசையு மறுமையி லாசையு மிகந்து
செம்மை யாகிய கருத்தராய்ப் பரகதி தேர்வார்.

(இ - ள்.) மெய்ம்மையாம் பொருள் விவேகமும் - மெய்யாகிய பொருளின் உணர்ச்சியும், வேறுபாடாய - அதற்கு வேறான, பொய்ம்மையாம் பொருள் விவேகமும் - பொய்யாகிய பொருளின் உணர்ச்சியும், புந்தியுள் தோன்ற - உள்ளத்தின் கண் உதிக்க, இம்மை ஆசையும்-இம்மையின்பத்தில் விருப்பமும், மறுமையில் ஆசையும் - மறுமை யின்பத்தில் விருப்பமும், இகந்து- நீங்கி, செம்மையாகிய கருத்தராய்- மனத்தூய்மை யுடையராய், பரகதி தேர்வார் - வீடடையும் நெறியினை ஆராய்வாராயினர்.

மெய்ம்மையாம் பொருள் - நித்தப் பொருள்; தனக்கோர் ஆக்கக் கேடுகளின்றிச் சுட்டறிவிற் படாது நின்ற சத்துப் பொருள். பொய்ம்மையாம் பொருள்-அநித்தப் பொருள்; ஆக்கக் கேடுகளுடைத்தாய்க் கால தேய முதலியவற்றால் ஏகதேசப்படுதலும் பலவேறு வகைப்படுதலு முடைத்தாய்ச் சுட்டறிவிற் கெட்டு நிற்கும் அசத்துப்பொருள். இம்மை மறுமை யின்பங்கள் இந்திரசாலம் போலத் தோன்றும்போதே இலவாதலும், கனவைப் போல முடிவு போகாது இடையே யழிதலும், பேய்த்தேர் போல ஒரு காரணங்காட்டி நிலைபெறுமையு முடைமையால் 'இம்மை யாசையு மறுமையி லாசையுமிகந்து' என்றார். செம்மையாகிய கருத்தராய் என்றது சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியால் இருவினை யொப்புடையராய் என்றபடி. இனி, நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகம், இகபரபோக விராகம், சமம் முதலிய அறுகுணப்பேறு, முமுட்சுத்துவம் எனப்படும் வீட்டிச்சை ஆகிய மோக்க சாதனம் நான்கும் இப்பாட்டில் முறையே கூறப்பெற்றன வெனவுங் கொள்க. (உ)

புத்த ராதியோர் புறவுரை நெறிகளும் பொய்யா
நித்த வேதநூ றழுவிய வகவுரை நெறியுஞ்
சித்த மாசறுத் தரனருட் டெளிவியா வதனுன்
மித்தை யாணவத் தொடக்கறு தில்லையாம் வீடும்.

(இ - ள்.) புத்தர் ஆதியோர் புற உரை நெறிகளும் - புத்தர் முதலானவர்களின் வேதாகமங்கட்குப் புறம்பாகக் கூறப்படும் நெறிகளும், பொய்யா நித்தவேத நூல் தழுவிய - பொய்யாத உண்மையாகிய மறைநூலைத் தழுவிய, அகஉரை நெறியும் - அகமாகச் சொல்லப்படும் நெறிகளும், சித்தம் மாசு அறுத்து அரன் அருள் தெளிவியா - மனத்தின்கண் உள்ள அழுக்கினைப் போக்கி இறைவன் திருவருளைத் தெளிவுறுத்தமாட்டா; அதனால் - அம்மாட்டாமையினால், மித்தை ஆணவத் தொடக்கு அறுது - சடமாகிய ஆணவப் பிணிப்பு நீங்காது; வீடும் இல்லையாம் - (அதனால்) வீடுபேறும் இல்லையாகும்.

புறவுரை நெறி புறப்புறம், புறம் என இருவகைப்படும்; உலோகாயதம், நால்வகைப் பௌத்தம் (மாத்திய மிகம், யோகாசாரம், சௌத்திராந்திகம், வைபாடிகம்), ஆருகதம் என்பன புறப்புறச் சமயங்கள்; தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்ம வாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என்பன புறச்சமயங்கள். அகவுரை நெறி அகப்புறம், அகம் என இருவகைப்படும்; பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், வைரவம், அயிக்கிய வாதசைவம் என்பன அகப்புறச் சமயங்கள்; பாடாண வாதம், பேதவாதம், சிவசமவாதம், சிவசங்கிராந்த வாதம், ஈசுவர வவிகார வாதம், சிவாத்துவித சைவம் என்பன அகச்சமயங்கள். இந்நாலாறு சமயங்களின் இயல்புகளை யெல்லாம் செந்தமிழ்ச் சிவஞானபோத முதனூலுக்கு மாதவச் சிவஞான யோகிகள் கண்டருளிய திராவிட மாபாடியம் என்னும் பேருரையுட் காண்க. மித்தை - பொய், சடம். (கக)

பத்தி செய்தர னருள்பெறும் பத்தருக் கன்றி
முத்தி யெய்தரி தெனமறை மொழிவதப் பொதுநூற்
சத்தி யப்பொருட் டெளிவெலாஞ் சத்திநி பாதர்க்
குய்த்து ணர்த்துவ தாகம மென்பர்மெய் யுணர்ந்தோர்.

(இ - ள்.) பத்தி செய்து அரன் அருள் பெறும் பத்தருக்கு அன்றி - அன்பு செய்து இறைவன் திருவருளைப் பெற்ற அன்பர்கட்கு அன்றி ஏனையோருக்கு, முத்தி எய்து அரிதென மொழிவது மறை - வீடு பேற்றினை எய்தல் இல்லை என்று கூறுவது வேதம்; அப்பொது நூல் சத்தியப் பொருள் தெளிவு எலாம் - அப்பொது நூலின் உண்மைப் பொருட்டெளிவு அனைத்தையும், சத்திநிபாதர்க்கு - திருவருட் பதிவுடையாருக்கு, உய்த்து உணர்த்துவது - விளக்கி அறிவிப்பது, ஆகமம் - சிவாகமம்; என்பர் மெய் உணர்ந்தோர் - என்று கூறுவர் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்த பெரியோர்.

எய்து, முதனிலைத் தொழிற் பெயர். வேதம் யாவர்க்கும் உரித்தாகலின் பொது நூல் எனவும், ஆகமம் சத்தி நிபாத முடையார்க்கு உரித்தாகலின் சிறப்பு நூல் எனவும் கூறப்படும்; இதனை,

"வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள்
வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள்
ஆதிநூ லநாதியம லன்றருநூ லிரண்டும்

ஆரணநூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு நூலாம்
நீதியினு லுலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கும்
நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள்வே தாந்தத்
தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் பிறநூல்
திகழ்பூர்வம் சிவாகமங்கள் சித்தாந்த மாகும்"

என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத் தாலறிக.

சத்திநிபாதர் - சத்திநிபாதம் உடையோர்; சத்திநிபாதம் - திருவருட் சத்தி பதிதல்; தவம் சரியை முதல் நால்வகைப்பட்டு அவற்றுள்ளும் பலவேறு வகைப் பட்டு நிகழ்தற் கேற்பப், பக்குவமாதற் பொருட்டு மலத்திற்கு அநுகூலமாய் நின்று நடாத்திய திரோதானசத்தி மலம் பரிபாக மெய்தியவழி அக்கருணை மறமாகிய செய்கை மாறிக் கருணை யெனப்படும் முன்னைப் பராசத்தி ரூபமேயாய் ஆன்மாக் கண்மாட்டுப் பதிதல்; அதன் வகை பின்பு காட்டப்பெறும். பாதம் - பதிதல்; வீழ்ச்சி. நி - எற்றமாக வென்னும் பொருள் குறித்து நின்ற இடைச்சொல். (கஉ)

வேத வாகமச் சென்னியில் விளைபொரு ளபேதம்
பேத மாகிய பிணக்கறுத் திருட்பிணி யவிழ்த்து
நாத னாகிய தன்னையு மென்னையு நல்கும்
போத னாகிய குருபரன் வருவதெப் பொழுதால்.

(இ - ள்.) வேத ஆகமச் சென்னியில் - வேதங்களும் ஆகமங்களுமாகிய இவற்றின் முடிவில், விளை பொருள் - விளையும் பொருள், அபேதம் பேதமாகிய பிணக்கு அறுத்து - அபேதம் பேதம் என்று கருதும் மாறுபாட்டினை ஒழித்து, இருள் பிணி அவிழ்த்து - ஆணவமலக் கட்டினை அவிழ்த்து, நாதனாகிய தன்னையும் என்னையும் நல்கும் - இறைவனாகிய தன்னையும் என்னையும் உணர்த்தியருளும், போதனாகிய குருபரன் வருவது எப்பொழுது - ஞானவடிவினனாகிய குருநாதன் வருவது எப்பொழுது.

வேத வாகமம், தமிழ் நான்முறையால் உடம்படுமெய்பெற்றது. வேதச் சென்னியில் விளைபொருள் கடவுளும் ஆன்மாவும் அபேதம் எனவும், ஆகமச் சென் னியில் விளைபொருள் கடவுளும் ஆன்மாவும் பேதம் எனவும், ஆகலான் வேதாந்த மும் சித்தாந்தமும் தம்முள் முரணுவன வெனவும் கருதும் மாறுபாட்டை யொழித்து என்க; கடவுளும் ஆன்மாவும் பொருட்டன்மையால் வேறாயினும் கலப் பால் ஒன்றுதல் பற்றி மலநீக்கத்தின் பொருட்டு அதுவே நான் எனப் பாவிக்கின் கடவுள் ஆன்மாவின் வேறன்றாய்த் தோன்றும் என்பதே வேதமுடிவின் கருத்தா மாகலின் அஃது ஆகம முடிவுடன் முரணாதா மெனப் பிணக்கறுத்தல் கொள்க; இப்பெற்றியை,

"கண்டவிவை யல்லேநா னென்றகன்று காணக்
கழிபரமு நானல்லே னெனக்கருதிக் கசிந்த
தொண்டினொடு முளத்தவன்றா னின்றகலப் பாலே
சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன் வேறின்றி

விண்டகலு மலங்களெல்லாங் கருடதியா னத்தால்
விடமொழியு மதுபோல விமலதையு மடையும்
பண்டைமறை களுமதுநா னேனே னென்று
பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே"

என்னும் சிவஞான சித்தியாராலறிக.

"வேதமோ டாகமம் மெய்யா மிறைவனூல்
ஓதும் பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுன்னுக
நாத னுரையிவை நாடி லிரண்டந்தம்
பேதம தென்னிற் பெரியோர்க் கபேதமே"

என்னும் திருமந்திரமும் இங்கே சிந்திக்கற்பாலது. குருவருளாற் கடவுளைக் கண்டே ஆன்மாவாகிய தன்னைக் காண்டல் இயல்வதாகலின் 'தன்னையும் என்னையும் நல்கும்' என்றார்; இதனை,

"சூரியகாந் தக்கல்லி னிடத்தே செய்ய
சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோல்
ஆரியனு மாசான்வந் தருளாற் றோன்ற
வடிஞான மான்மாவிற் றோன்றுந் தோன்றத்
தூரியனுஞ் சிவன்றோன்றுந் தானுந் தோன்றுந்
தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன்றும்
நேரியனுய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு
நின்றநிலை யெல்லாமுன் னிகழ்ந்து தோன்றும்"

என்னுஞ் சித்தியாராலறிக.

"ஞான நாட்டம் பெற்ற பின் யானும்
நின்பெருந் தன்மையுங் கண்டேன் காண்டலும்
என்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்டேன்
நின்னிலை யனைத்தையுங் கண்டே னென்னே
நின்னைக் காணுமாந்தர்
தன்னையுங் காணத் தன்மை யோரே."

என்னும் பட்டினத்தடிகள் திருவாக்கு முணர்க (கஙு)

கரவி லாதபே ரன்பினுக் கெளிவருங் கருணைக்
குரவ னாருரு ளன்றியிக் கொடியவெம் பாசம்
புரையில் கேள்வியாற் கடப்பது*புணையினு லன்றி
உரவு நீர்க்கடல் கரங்கொடு நீந்துவ†தொக்கும்.

(இ - ள்.) கரவுஇலாத பேர் அன்பினுக்கு - கள்ளமில்லாத பெரிய அன்பினுக்கு, எளிவரும் கருணைக் குரவனார் அருள் அன்றி - எளிவந்தருளும் அருளை

(பா - ம்.) * கேள்வியாற் கழிப்பது, † கரங்கொடு நீங்குவது.

யுடைய ஞானாசிரியரது திருவருட்புணையினாலன்றி, இக்கொடிய வெம்பாசம் - இந்தக் கொடிய வெவ்விய பாசமாகிய கடலை, புரைஇல் கேள்வியால் கடப்பது - குற்றமில்லாத நூற்கேள்வியினால் கடக்கக் கருதுதல், உரவு நீர்க்கடல் கரங்கொடு நீந்துவது ஒக்கும் - வலிய நீரினையுடைய கடலைக் கையினால் நீந்திக் கடக்கக் கருதுதலை ஒக்கும்.

இறைவன் கரவுடையார்க் கறிவரியன் என்பதனை,

"கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானை"

"பொக்க மிக்கவர் பூவுநீ ருங்கண்டு
நக்கு நிற்ப னவர்தமை நாணியே"

என்னும் தேவாரங்களானறிக. கொடிய வெம், ஒரு பொருளில் வந்த இரு சொல். நீந்துவதொக்கும் என்றது முடியாதென்றவாறு. (கசு)

என்றவ் வாதவூர்*மறையவ ரின்பவீ டெய்தத்
துன்று மாசையாற் றொடக்குண்டு சுருதியா கமநூல்
ஒன்று கேள்வியோர் வருந்தொறு முணர்ந்தவ ரிடைத்தாஞ்
சென்று காண்டொறு மளவளாய்த் தேர்குவா ராஞர்.

(இ - ள்.) என்று அவ்வாதவூர் மறையவர் - என்று கருதி அவ்வாதவூரராகிய அந்தணர், இன்பவீடு எய்தத்துன்றும் ஆசையால் தொடக்குண்டு - பேரின்ப வீட்டினை அடைய வேண்டுமென்னும் மிக்க ஆசையினாற் கட்டுண்டு, சுருதி ஆகம நூல் ஒன்று கேள்வியோர் வருந்தொறும் - வேதமும் ஆகமமுமாகிய நூல்களிற் பொருந்திய கேள்விவல்லுநர் தம்மிடம் வருந்தோறும், உணர்ந்தவர் இடை தாம் சென்று காண்டொறும் - அவற்றை உணர்ந்தாரிடத் தாஞ்சென்று காணுந்தோறும், அளவளாய்த் தேர்குவார் ஆனார் - அவர்களோடு கலந்து ஆராய்வாராயினர்.

மேல் நான்கு பாட்டினும் சொன்னவற்றைச் சுட்டி 'என்று' என்றார். கேள்வியோர் தமக்கு வருந்தொறும் உணர்ந்து அவரிடைத் தாம் சென்று காண்டொறும் என்றுரைத்தலுமாம்;

"வளங்கெழு புலியி னுள்ள வாவியுங் காவு மோடி
விளங்கிசை வண்டு தண்டேன் மிகுமலர் தேடு மாபோல்
உளங்கொள விமல னன்னூ லோதினா ருண்மை யெல்லாம்
அளந்தறி வுணர்ந்த நீரார் யாவரென் றாயு நாளில்"

என்பது வாதவூரடிகள் புராணம். (கரு)

எண்ணி லாரிடத் தளந்தளந் தறிபொரு ளெல்லாம்
உண்ணு நீர்விடாய்க் குவரிநீ ருண்டவ ரொப்ப
அண்ண லாரகத் தமைவுறா தரசனுக் குயிருங்
கண்ணு மாயமைச் சுரிமையுங் கைவிடா தியல்வார்.

(பா - ம்.) * என்றிவ்வாதவூர்.

(இ - ள்.) எண்ணிலார் இடத்து அளந்து அளந்து அறிபொருள் எல்லாம் - (இங்ஙனம்) அளவிறந்த அறிஞரிடத்து ஆராய்ந்தறிந்த பொருளெல்லாவற்றானும், உண்ணும் நீர்விடாய்க்கு - பருகும் நீர் வேட்கையைத் தணிப்பதற்கு, உவரி நீர் உண்டவர் ஒப்ப - கடல் நீரைப் பருகியவரின் வேட்கை தணியாவாறு போல, அண்ணலார் அகத்து அமைவுறாது - பெருமை பொருந்திய வாதவூரர் மனத்தின் கண் அமைதி பொருந்தாதாக, அரசனுக்கு உயிரும் கண்ணுமாய் - மன்னனுக்கு உயிரும் விழியுமாகி, அமைச்சு உரிமையும் கைவிடாது இயல்வார் - அமைச்சுரிமை யையும் கைவிடாது நடப்பாராய்.

அடுக்கு பன்மைகுறித்தது. அறிபொருள் எல்லாவற்றானும் அமைதி யுறாதாக என விரித்துரைக்க. கடலின் உவர் நீருண்டால் விடாய் தணியாது மிகுதல்போல இவர்க்கும் அமைதியுண்டாகாது உண்மையுணரும் வேட்கை மிகுவ தாயிற்று;

"சாத்திரத்தை யோதினர்க்குச் சற்குருவின் றன்வசன
மாத்திரத்தே வாய்க்குநலம் வந்துறுமே—ஆர்த்தகடற்
றண்ணீர் குடித்தவர்க்குத் தாகந் தணிந்திடுமோ
தெண்ணீர்மை யாயிதனைச் செப்பு"

என்னும் திருக்களிற்றுப்படியார்ச் செய்யுள் இங்கு அறிதற்பாலது. அரசன் எல்லாப் போகங்களையும் நுகர்தற்கும் நல்வழியில் நடத்தற்கும் கருவியாயிருந்தன ரென்பார் 'அரசனுக்குயிருங் கண்ணுமாய்' என்றார். (கசு)

கள்ளக் காதல னிடத்தன்பு கலந்துவைத் தொழுகும்
உள்ளக் காரிகை மடந்தைபோ லும்பரைக் காப்பான்
பள்ளக் காரியுண் டவனிடத் துள்ளன்பு பதிந்து
கொள்ளக் காவல னிடைப்புறத் தொழிலுமுட் கொண்டார்.

(இ - ள்.) கள்ளக்காதலனிடத்து - கள்ளநாயகனிடத்தில் உள்ள, அன்பு உள்ளம் கலந்துவைத்து - அன்பினை அகத்தின்கண் பொருந்தவைத்து, ஒழுகும் காரிகை மடந்தை போல் - அழகிய ஒரு பெண் (புறத்தின்கண் கொண்ட நாய கனுக்குச் செய்யும் புறத்தொழிலில் வழுவாது) ஒழுகுமாறு போல, உம்பரைக் காப்பான் - தேவர்களைப்பாதுகாக்கும் பொருட்டு, பள்ளக்காரி உண்டவனிடத்து - கடலின் நஞ்சினை உண்ட இறைவனிடத்து வைத்த, அன்பு உள்பதிந்து கொள்ள - அன்பானது உள்ளத்தின்கண் அழுந்தி (அதனைக்கவர்ந்து) கொள்ள, காவலனிடை புறத்தொழிலும் உட்கொண்டார் - மன்னனிடத்துப் புறத்தொழிலையும் உட் கொண்டு வழுவாது ஒழுகுவாராயினர்.

பள்ளம் - ஆழம்; கடலுக்காயிற்று. காரி - கருமையுடைய நஞ்சு. பதி ஞானம் தலைப்படுவோர் எத்தொழிலில் நிற்பினும் தம் நிலைகுலையார் என்பதனை,

"நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் காடுகளிற் சரித்து நாகமுழை புக்கிருந்துந்
தாகமுத றவிர்ந்தும்

நீடுபல காலங்க ளித்தரா யிருந்தும் நின்மலஞா னத்தையில்லார்
நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில்
ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே யெறிவிழியின் பக்கடைக்கே
கிடந்துமிறை ஞானம்
கூடுமவர் கூடரிய வீடுங் கூடிக் குஞ்சித்த சேவடியுங்
கும்பிட்டே யிருப்பர்"

என்னும் சிவஞான சித்தியாரால் அறிக. (௪௭)

இன்ன செய்கையி னொழுகுவா ரொருபொழு தேகித்
தென்னர் தம்பிரா னவையிடைச் சென்றெதிர் நின்றார்
அன்ன போதடு பரிநிரை காப்பவ ரரசன்
முன்னர் வந்துதாழ்ந் தொருசிறை நின்றிது மொழிவார்.

(இ - ள்.) இன்ன செய்கையின் ஒழுகுவார் — இச்செய்கையுடன் ஒழுகுவாராகிய வாதவூரர், ஒரு பொழுது ஏகி - ஒரு நாட்சென்று, தென்னர் தம்பிரான் அவையிடைச் சென்று எதிர் நின்றார் - பாண்டியர் தலைவனாகிய அரிமருத்தனனது அவையினைக் குறுகி அவனெதிரே நின்றனர்; அன்னபோது - அப்பொழுது, அடுபரிநிரை காப்பவர் - பகைவரைக் கொல்லும் குதிரைப்பந்தியினைக்காப்பவர், அரசன் முன்னர் வந்து தாழ்ந்து - அவ்வரசன் முன் வந்து வணங்கி, ஒரு சிறை நின்று இது மொழிவார் - ஒரு புறத்தில் ஒதுங்கி நின்று இதனை மொழிவாராயினர்.

இன்ன, அன்ன என்பன சுட்டுத்திரிபுகள். (௪௮)

மறந்த வாதவேல் வலவநம் வயப்பரி வெள்ளத்
திறந்த வாம்பரி போகநின் றெஞ்சிய வெல்லாம்
நிறைந்த நோயவு நெடுதுமூப் புடையவு மன்றிச்
சிறந்த வாம்பரி யொன்றிலை தேர்ந்திடி னென்றார்.

(இ - ள்.) மறந்தவாத வேல்வலவ - வெற்றி நீங்காத வேற்படை ஏந்திய வீர, நம் வயப்பரி வெள்ளத்து - நமது வெற்றி பொருந்திய குதிரை வெள்ளத்தில், இறந்தவாம்பரி போக - இறந்தொழிந்தவாகிய குதிரைகள் போக, நின்று எஞ்சிய எல்லாம் - எஞ்சி நின்ற குதிரைகள் அனைத்தும், நிறைந்த நோயவும் - நிறைந்த நோயினையுடையவும், நெடிது மூப்பு உடையவும் அன்றி - கழிந்த மூப்பினையுடையனவுமே அல்லாமல், தேர்ந்திடின் சிறந்த வாம்பரி ஒன்று இலை என்றார் - ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்துச் சிறந்த தாவும் குதிரை ஒன்றேனும் இல்லை என்று கூறினர்.

உரிமைபற்றி 'நம்' என்றார். அளவிறந்த குதிரை யென்பார் 'பரிவெள்ளத்து' என்றனர். வாம், வாவும் என்னும் பெயரெச்சத்து உயிர்மெய் கெட்டது. (௪௯)

மன்றல் வேம்பனும் வாதவூர் வள்ளலை நோக்கி
இன்று நீர்மம தறைதிறந் திருநிதி யெடுத்துச்

சென்று வேலையந் துறையில்வந் திறங்குவ தெரிந்து
வென்றி வாம்பரி கொடுவரப் போமென்று விடுத்தான்.

(இ - ள்.) மன்றல் வேம்பனும் - (அதனைக்கேட்ட) மணம் பொருந்திய வேப்பமலர் மாலையை யணிந்த பாண்டியனும், வாதவூர் வள்ளலை நோக்கி - (எதிர் நின்ற) வாதவூர் வள்ளலாரைப் பார்த்து, நீர் இன்று நமது அறை திறந்து - நீர் இன்று நமது கருவூலத்தைத்திறந்து, இருநிதி எடுத்து - பெரும்பொருளை எடுத்துக் கொண்டு, சென்று - போய், வேலையந்துறையில் வந்து இறங்குவ - கடற்றுறையின் கண் வந்து இறங்கும் குதிரைகளில், வென்றி வாம்பரி தேர்ந்து கொடுவரப்போம் என்று விடுத்தான் - வெற்றியைத் தரத்தக்க தாவுங் குதிரைகளை ஆராய்ந்து வாங்கிக் கொண்டு வருதற்குப் போவீராக என்று கூறி அனுப்பினான்.

அறை - பண்டாரம். போம், செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டேவல்; பிற்கால வழக்கு. (உ௰)

உள்ளம் வேறுபட் டமைச்சிய னெறியினின் றொழுகும்
வள்ள லார்நிதி யறைதிறந் தரும்பெறல் வயமான்
கொள்ள வேண்டிய பொருளெலாங் கொண்டுதா ழிறுக்கி
வெள்ளை மாமதி வேந்தனை விடைகொடு போவார்.

(இ - ள்.) உள்ளம் வேறுபட்டு - மனம்வேறுபட்டு, அமைச்சியல் நெறியில் நின்று ஒழுகும் வள்ளலார் - அமைச்சியற்றுறையில் வழுவாது நின்று ஒழுகும் வாதவூர் வள்ளலார், நிதி அறை திறந்து - கருவூலத்தினைத்திறந்து, அரும்பெறல் வயமான் கொள்ளவேண்டிய - பெறுதற்கரிய வெற்றியினையுடைய குதிரைகள் கொள்ளுதற்கு வேண்டிய, பொருள் எலாம்கொண்டு - பொருள் அனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, தாழ் இறுக்கி - தாழிட்டு, வெள்ளைமாமதிவேந்தனை விடைகொடு போவார் - வெண்மையாகிய பெருமை பொருந்திய சந்திரனது மரபினனாகிய பாண்டியனிடம் விடைபெற்றுச் செல்கின்றவர்.

உள்ளம் வேறுபடுதல் - மனத்தைச் சிவனிடத்து வைத்தல். அரசன் பொருளைச் சிவபெருமானுக்கும் சிவனடியார்க்குமாக வழங்கி, அரசற்கு இம்மையோடு மறுமையும் வழங்குவாரென்பது குறிப்பார் 'வள்ளலார்' என்றார். அரசன் அவ்வடிகள் பெருமையை உள்ளவாறுணரும் அறிவு வலி பெற்றிலானென்பது குறிப்பிற்றோன்ற 'வெள்ளைமாமதி வேந்தன்' என்றார். வேந்தன்பால் என ஏழனுருபாக்குக; விடைகொடு என்பது ஒரு சொல்லாய் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று என்னலுமாம். (உக)

எடுத்த பொற்சுமை யொட்டகத் திட்டுமுன் னேக
விடுத்து விண்டொடு திண்டிமில்*விடையவன் கோயில்
அடுத்த விழ்ந்தபொன் னம்புயத் தடம்படிந் தனைய
மடுத்த டங்கரைச் சித்தியைக் கரத்தனை வணங்கா.

(பா - ம்.) * திண்டிறல்.

(இ - ள்.) எடுத்த பொன்சுமை - கருவூலத்தினின்றும் எடுத்தபொன் சுமையை, ஒட்டகத்து இட்டு முன் ஏகவிடுத்து - ஒட்டகத்தில் ஏற்றி அதைமுன்னே செல்லுமாறு ஏவி, விண்தொடு - வானை அளாவிய, திண்திமில் விடையவன் கோயில் அடுத்து - திண்ணிய திமிலையுடைய இடபவூர்தியை உடைய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருக்கோயிலுட்சென்று, அவிழ்ந்த பொன் அம்புயத்தடம்படிந்து - மலர்ந்த பொற்றாமரையினையுடைய வாவியின்கண் நீராடி, அனைய மடுத்தடம் கரை - அந்த ஆழமாகிய பொய்கையினது கரையின்கண் எழுந்தருளிய, சித்தி ஐங்கரத்தனை வணங்கா - ஐந்துகைகளையுடைய சித்திவிநாயகனை வணங்கி.

விண்டொடுகோயில் எனக்கூட்டுக. திமில் - கூடு; கொண்டையெனவும் வழங்கும். (உஉ)

கருணை நாயகி யங்கயற் கண்ணியெம் பிராட்டி
அருண நாண்மலர்ச் செய்யசீ றடித்தல மிறைஞ்சி
வருண னார்பெரு வயிற்றுநோய் வலிகெடுத் தாண்ட
தருண நாண்மதிச் சடையுடை யடிகண் முன்றாழா.

(இ - ள்.) கருணை நாயகி அங்கயற்கண்ணி - அருட்சத்தியாகிய அங்கயற் கண்ணி என்னும், எம்பிராட்டி - எமது பெருமாட்டியின், அருண நாள் மலர் - சிவந்த அன்றலர்ந்த தாமரைமலர் போலும், செய்ய சீறடித்தலம் இறைஞ்சி - சிவந்த சிறிய திருவடிகளை வணங்கி, வருணனார் பெருவயிற்று நோய்வலி கெடுத்து - வருணனது நிறைந்த பெரிய வயிற்றினது நோயின் வன்மையைப்போக்கி, ஆண்ட - ஆண்டருளிய, தருண நாள் மதிச் சடை உடை - இளமையாகிய பிறைமதியினைத் தரித்த சடையினையுடைய, அடிகள் முன் தாழா - இறைவன் திருமுன் வணங்கி.

அருணம் - செந்நிறம். வருணனது வயிற்றுநோய் கெடுத்தமையை இப் புராணத்து வருணன் விட்ட கடலை வற்றச்செய்த படலத்திற் காண்க. மலநோயை முருக்கிச் சிவஞானம் பெருக்க வணங்கினார் என்பது தோன்ற 'வருணனார் பெருவயிற்று நோய் வலிகெடுத்தாண்ட தருணநாண்மதிச் சடையுடை யடிகண் முன்றாழா' என்றார். (உ௩)

ஒன்று வேண்டுமிப் பொருளெலா முனக்குமைம் பொறியும்
வென்று வேண்டுநின் னன்பர்க்கு மாக்குக வெள்ளி
மன்று வேண்டிநின் றாடிய வள்ளலென் குறையீ
தென்று வேண்டிநின் றேத்துவார்க் கிறைவனி னருள்போல்.

(இ - ள்) வெள்ளிமன்று வேண்டிநின்று ஆடிய வள்ளல் - வெள்ளியம் பலத்தினை விரும்பி நின்று ஆடியருளிய வள்ளால், ஒன்று வேண்டும் - (அடியேனுக்கு) ஒருவரம் அருளல் வேண்டும், இப்பொருள் எலாம் - (அதாவது) இப் பொருள் அனைத்தையும், உனக்கும் - நினக்கும், ஐம்பொறியும் வென்று வேண்டும்

(பா - ம்.) சீரடி.

நின்அன்பர்க்கும் ஆக்குக - ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி நின்னையே விரும்பும் நின்-அடியார்கட்கும் உரியவாக்குக; என்குறை யாது என்று வேண்டி நின்று ஏத்துவார்க்கு - அடியேன் குறைபாடு இதுவே என்று குறையிரந்து நின்று துதிக்கும் அவ்வாதவூரடிகளுக்கு, இறைவன் இன்அருள் போல் - அவ்விறைவன் தனது இனிய திருவருளை ஈந்தருளியது போல.

மன்றுவேண்டி நின்றுடிய வள்ளல் என்றது பதஞ்சலி, புலிக்காலர் என்னும் முனிவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு அருள்புரிந்தமைபோல அடியேன் வேண்டுகோளுக்கு அருள்புரிக என்னுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தலால் வாக்கியரூபமாக வந்த கருத்துடையடைகொளியணி. (உ௪)

ஆதி சைவனு மருச்சக னொருவனே ரணைந்து
பூதி யீந்தன னமக்கிது போலிலை நிமித்தம்
ஈது நன்னெறிக் கேதுவென் றிருகையேற் றணிந்து
வேத நாதனை யிறைஞ்சினார் விடைகொடு மீண்டார்.

(இ - ள்.) ஆதிசைவனும் அருச்சகன் ஒருவன்நேர் அணைந்துபூதி ஈந்தனன்- ஆதிசைவனாகிய அருச்சகன் ஒருவன் நேரில்வந்து திருநீறு அளித்தனன்; நமக்கு நிமித்தம் இதுபோல் இல்லை - நமக்கு இதுபோல் நன்னிமித்தம் வேறில்லை; ஈது நன்னெறிக்கு ஏது என்று- இது நாம் அடையக்கருதும் நல்வழிக்கு ஓர் ஏதுவாம் என்று கருதி, இருகை ஏற்று அணிந்து - இரண்டு கரங்களிலும் ஏற்று நெற்றியிற் றரித்து, வேதநாதனை இறைஞ்சினார் - வேத நாயகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கி, விடைகொடு மீண்டார் - விடைபெற்று மீண்டனர்.

ஆதிசைவன் - சிவ மறையோன். இறைஞ்சினார், முற்றெச்சம். (உ௫)

கலிவிருத்தம்

இன்னிய மதிர்ந்தன வெழுந்தன பதாதி
துன்னிய விணைக்கவரி துள்ளின துகிர்க்காற்
பொன்னியன் மதிக்குடை நிழன்றன*பொலங்கொண்
மின்னிய மணிச்சிவிகை மேற்கொடு நடந்தார்.

(இ - ள்.) இன்இயம் அதிர்ந்தன - இனிய வாத்தியங்கள் ஒலித்தன; பதாதி எழுந்தன - கொடிகள் மேல் எழுந்தன; துன்னிய இணைக்கவரி துள்ளின - நெருங்கிய இரட்டைச் சாமரைகள் இருபுறமுந் துள்ளின; துகிர்க்கால் பொன் இயல் மதிக்குடை நிழன்றன - பவளக் காலையுடைய பொன்னாலியன்ற சந்திரவட்டக் குடைகள் நிழல் செய்தன; பொலம் கொள் மின்னிய மணிச்சிவிகை மேற்கொடு நடந்தார் - பொன்னாற் செய்தலைக் கொண்ட ஒளி வீசும் மணிகள் அழுத்திய சிவிகையின் மேலேறிச் சென்றனர்.

(பா - ம்.) * நிழற்றின. (உ௬)

மற்றிவர் வழிப்படுமுன் மாறிநட மாடும்
வெற்றிவிடை யாரிவர் வினைத்தொகையி னொப்பும்
பற்றிய விருட்டுமல பக்குவமு நோக்கா
உற்றடிமை கொண்டுபணி கொண்டருள வுன்னா.

(இ - ள்.) இவர் வழிப்படுமுன் - இங்ஙனம் இவர் நடப்பதற்கு முன்னரே, மாறிநடம் ஆடும் வெற்றி விடையார் - கான்மாறி நடித்தருளும் வெற்றியினையுடைய இடபவூர்தியை யுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், இவர் வினைத்தொகையின் ஒப்பும் - இவரது இருவினை ஒப்பையும், பற்றிய இருட்டுமல பக்குவமும் நோக்கா - தொடர்ந்த இருளாகிய மல பரிபாகத்தையும் நோக்கி, உற்று அடிமை கொண்டு பணி கொண்டருள உன்னா - குரவனாகிச் சென்று ஆட்கொண்டு தமது திருப்பணியின்கண் நிறுத்தி யருளத் திருவுளங் கொண்டு.

இருவினை யொப்பு - நல்வினைப் பயனாகிய இன்பத்தையும் தீவினைப் பயனாகிய துன்பத்தையும் ஒரு பெற்றியே நோக்குவது; புண்ணிய பாவம் இரண்டனையும் அவற்றின் பயன்களையும் ஒப்ப உவர்த்து விடுமாறு அவ்விருவினையும் அறிவின்கண் ஒப்ப நிகழ்தல் என்றுமாம்; பிறவாறு உரைப்பாரு முளர்; சிவஞானபோத மாபாடியத்துள் மாதவச் சிவஞானமுனிவரால் இது விரித்துரைக்கப்பட்டுளது; ஆண்டுக் காண்க. மலபக்குவம் - மலபரிபாகம்; ஆணவமலம் தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்க ளெல்லாவற்றோடும் கூடுதல். நோக்கா, உன்னா என்பன செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள். (உஎ)

சந்தமறை தீண்டரிய தங்கருணை யாலோர்
அந்தணர் குலக்குரவ னாகியடி நீங்கா
மைந்தர் பலர் தம்மொடு பெருந்துறையில் வந்தோர்
கொந்தலர் நெருங்கிய குருந்தடி யிருந்தார்.

(இ - ள்.) சந்தமறை தீண்டரிய தம் கருணையால் - சந்தமமைந்த வேதமுந் தீண்டுதற்கரிய தமது கருணையினால், ஓர் அந்தணர்குலக் குரவனாகி - ஒரு அந்தணர் குலத்து ஆசிரியத் திருமேனி கொண்டு, அடி நீங்கா மைந்தர் பலர் தம்மொடு - திருவடியினைப் பிரியாத பல மைந்தர்களோடும், பெருந்துறையில் வந்து - திருப்பெருந்துறையின்கண் வந்து, அலர்கொந்து நெருங்கிய - பூங்கொத்துக்கள் அடர்ந்த, ஓர் குருந்தடி இருந்தார் - ஒரு குருந்த மரத்தின் அடியில் இருந்தனர்.

மைந்தர் - மாணவகர்; ஆசிரியனை ஞானபிதா என்றும், மாணாக்கரை ஞான புத்திரர் என்றும் கூறுதல் மரபு. அடி நீங்கா - நிழல்போலத் திருவடியை விட்டு நீங்காது தொடர்ந்த;

"அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து
குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல"

எனத் திருவாசகம் போற்றித் திருவகவலில் வருதல் காண்க: திருவடியை இடையறாது சிந்திக்கும் பத்திவலி யமைந்த மாணிக்கர் என்பாருமுளர். (உஅ)

பொருங்கட லனீகமொடு போய்ப்புற வடுத்த
இருங்கட மளப்பில கடந்தெழு பிறப்பாங்
கருங்கடல் கடக்கவரு வார்கருணை வெள்ளப்
பெருங்கட னிறைந்துறை பெருந்துறை யடைந்தார்.

(இ - ள்.) பொருங்கடல் அனீகமொடு போய்- கரையொடு மோதுங் கடல் போன்ற சேனைகளோடுஞ் சென்று, புறவு அடுத்த இருங்கடம் அளப்புஇல கடந்து- முல்லை நிலத்தினை அடுத்த பெரிய காடுகள் அளவிறந்தவற்றைக் கடந்து, எழு பிறப்பாம் கருங்கடல் கடக்கவருவார் - எழுவகைப் பிறப்பு என்னும் கரிய கடலைக் கடக்கவரும் அவ்வாதவூரடிகள், கருணை வெள்ளப் பெருங்கடல் நிறைந்து உறை - அருள் வெள்ளம் நிறைந்த பெரிய கடல் நிறைந்து உறையும், பெருந்துறை அடைந்தார் - திருப்பெருந் துறையினை அடைந்தனர்.

கடம் - சுரம்; பாலையாகிய காடு. ஒரு கடல் கடக்க வருவார் மற்றொரு கடல் உள்ள இடத்தை யடைந்தார் என்னும் நயமும், பெருங்கடலிலே பெருந்துறை இருப்பது முறையாகவும் பெருந்துறையில் பெருங்கடல் உறைகின்றது என்னும் நயமும் இன்பம் விளைப்பன. கருணை வெள்ளப் பெருங்கடல் - சிவபெருமான். (உக)

அடுத்திட வடுத்திட வகத்துவகை வெள்ளம்
மடுத்திட முகிழ்த்தகைம் மலர்க்கமல முச்சி
தொடுத்திட விழிப்புன றுளித்திட வினைக்கே
விடுத்திடு மனத்தருள் விளைந்திட நடந்தார்.

(இ - ள்.) அடுத்திட அடுத்திட - அப்பெருந்துறை எல்லையை அடுக்க அடுக்க, அகத்து உவகை வெள்ளம் மடுத்திட - மனத்தின்கண் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கு நிறையவும், முகிழ்த்த கைம்மலர்க் கமலம் உச்சி தொடுத்திட - கூப்பிய கைகளாகிய தாமரை மலர்கள் முடியின்கண் ஏறவும், விழிப்புனல் துளித்திட - ஆனந்தக் கண்ணீர் துளிக்கவும், வினைக்கே விடுத்திடும் மனத்து - இறைவன் திருத் தொண்டுக்கே தம்மைச் செலுத்தும் மனத்தின்கண், அருள் விளைந்திட நடந்தார் - திருவருள் விளையவும் நடந்தனர்.

கமலமலர் எனமாறுக. வினை - ஈண்டு இறை பணி: எழனுருபு நிற்குமிடத்து நான்கனுருபு நின்றது வேற்றுமை மயக்கம்: வினைக்கு விடை கொடுத்திடும் என்றலுமாம். (௩0)

பித்திது வெனப்பிறர் நகைக்கவரு நாலாஞ்
சத்திபதி யத்தமது சத்தறிவு தன்னைப்
பொத்திய மலத்தினும் வெரீஇச்சுமை பொறுத்தோன்
ஒத்திழி பிணிப்புறு மொருத்தனையு மொத்தார்.

(இ - ள்.) இது பித்து எனப் பிறர் நகைக்கவரும் - இது பித்து என்று கூறிப் பிறர் நகை புரியுமாறு வருகின்ற, நாலாஞ் சத்தி பதிய - நான்காவதாகிய தீவிரதர சத்திநிபாதம் உண்டாக, தமது சத்து அறிவு தன்னைப் பொத்திய - தமது உண்மையறிவினை மறைத்த, மலத்தினும் வெரீஇ - மலத்தினின்றும் அஞ்சி, சமை பொறுத்தோன் ஒத்து - (முன்) சுமை பொறுத்தோனை ஒத்து, இழிபிணிப்புறும் ஒருத்தனையும் ஒத்தார் - (பின்) கட்டு நீக்கியவனையும் ஒத்தார்.

அருள் வயத்தராய்த் தம் வயமழிந்து நிற்பார் ஒன்றனை ஒருகாற் செய்து ஒருகால் இழந்ததனை நோக்கி உலகினர் பித்தென நகையா நிற்பர்.

"சகம்பே யென்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு"

"பித்தனென்றெனை யுலகவர் பகர்வதோர் காரணமிது கேளீர்"

எனவரும் திருவாசகவடிகளை நோக்குக. சத்திநிபாதம் மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என நான்கு வகைப்படும்; அரக்கு வெய்யிலில் வெதும்புவது போல்வது மந்ததரம், மெழுகு வெய்யிலில் உருகுவது போல்வது மந்தம், நெய் சூட்டில் விளகுவது போல்வது தீவிரம், நெய் நெருப்பிலுருகுவது போல்வது தீவிரதரம் என்க; தைலம் இடையறா தொழுகுவது போல்வது தீவிரதரம் என்றுமாம். மலத்தினும் வெரீஇ - மலத்தினின்றும் அஞ்சி நீங்கி. முன் சுமை பொறுத்தோனையும் கட்டுண்டோனையும் ஒத்திருந்து இப்பொழுது சுமை யிறக்கியவனையும் கட்டு நீக்கியவனையும் ஒத்தார் என உரைத்துக்கொள்க. இழி என்பதனைச் சுமைபொறை கூட்டிச் சுமை யிறக்கிய என்றும், பிணிப்புடன் கூட்டிப் பிணிப்பு நீக்கிய என்றும் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

"ஆவதெ னிதனைக் கண்டுங் களைதொறு மென்மேற் பாரம்
போவதொன் றனது போலும்"

என்னும் திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுள் இங்கு நோக்கற் பாலது. (௩௨)

நெருப்பிலிடு வெண்ணெயென நெஞ்சுருக வென்னை
உருக்குமித னாலெனை யொளித்தமல வாற்றல்
கருக்குமவ னாகியெனை யாள்கருணை வெள்ளம்
இருக்குமிட னேயிதென வெண்ணினகர் புக்கார்.

(இ - ள்.) நெருப்பில் இடுவெண்ணெய் என - நெருப்பிலிட்ட வெண்ணெய் உருகுவதுபோல, நெஞ்சு உருக என்னை உருக்கும் - நெஞ்சு உருகுமாறு அடியேனை உருக்குகின்ற, இதனால் - இவ்வேதுவினால், எனை ஒளித்த மல ஆற்றல் கருக்கு மவனாகி - என் அறிவினை மறைத்த ஆணவ மலத்தின் வலியினைத் தீர்ப்பவனாகி, எனை ஆள் கருணை வெள்ளம் - அடியேனை ஆட்கொள்ளும் கருணையங்கடல், இருக்கும்

இடம் இதுவே என எண்ணி - வீற்றிருக்கும் இடம் இதுவே என்று கருதி, நகர் புக்கார் - அந்நகருட் புகுந்தனர்.

கருக்குமவன் - கருக்கு இதென, விகாரம். (௩௨)

காயிலை யடைந்தகழு முட்படை வலத்தார்
கோயிலை யடைந்துகுளிர் வான்புனல் குடைந்து
வாயிலை யடைந்துடல மண்ணுற விழுந்து
வேயிலை யடைந்தவரை மெய்ப்புகழ் வழுத்தா.

(இ - ள்.) காய் இலை அடைந்த கழுமுள் படை வலத்தார் - வருத்துகின்ற தகட்டு வடிவமமைந்த சூலப்படையினை வலக்கரத்தில் ஏந்திய இறைவரது, கோயிலை அடைந்து - திருக்கோயிலைச் சார்ந்து, குளிர் வான்புனல் குடைந்து - தண்ணிய சிறந்த புனலில் நீராடி, வாயிலை அடைந்து - திருவாயிலை அடைந்து, உடலம் மண்ணுற விழுந்து - உடல் மண்ணிற்றோயுமாறு விழுந்து வணங்கி, வேய் இலை அடைந்தவர் மெய்ப்புகழை வழுத்தா - மூங்கிலாகிய திருக்கோயிலை அடைந்த அவ்விறைவரது உண்மையமைந்த புகழினைத் துதித்து.

நெல்லைப்பதியில் மூங்கிலிற்றோன்றின ராதலின் 'வேயிலையடைந்தவரை' என்றார். அடைந்தவரை என்பதிலுள்ள ஐகாரத்தைப் பிரித்துப் புகழ் என்பதனோடு கூட்டுக; புகழ் வழுத்தா என்பதை ஒரு சொல்லாகக் கொண்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாக்கலுமாம். (௩௩)

ஆலயம ருங்குவல மாகவரு வார்முன்
மூலமறை யோதிமுடி யாதபொரு டன்னைச்
சிலமுனி வோர்தெளிய மோனவழி தேற்றுங்
கோலமுறை கின்றதொர் குருந்தையெதிர் கண்டார்.

(இ - ள்.) ஆலயம் மருங்கு வலமாக வருவார் - அத்திருக்கோயிலின்கண் வலமாக வரும் அவ்வாதவூரடிகள், முன் - முன்னொரு காலத்தில், மூலம் மறை ஓதி முடியாத பொருள் தன்னை - முதனூலாகிய மறையினை ஓதியும் அறிய முடியாத பொருளை, சில முனிவோர் தெளிய - தவவொழுக்கினையுடைய சனகாதி முனிவர்கள் தெளியுமாறு, மோனவழி தேற்றும் கோலம் உறைகின்றது - மௌனநெறியினைத் தெளிவித்த திருக்கோலம் வீற்றிருக்கப் பெற்றதாகிய, ஓர் குருந்தை எதிர் கண்டார் - ஒரு குருந்த மரத்தினை எதிரே கண்ணுற்றனர்.

மோனவழி தேற்றுதல் - திருவாய் மலர்ந்தருளாது மோன முத்திரையத்தனாய் இருந்து காட்டுதல்; கடவுள் வாழ்த்தானுமறிக. ஆல் நிழலில் நால்வர்க்கு ஒளிநெறி காட்டிய அக்கோலத்துடனேயே இங்கே குருந்தினிழலில் எழுந்தருளியிருந்தாரென்க. (௩௪)

கலிநிலைத்துறை.

வேத நூலொரு மருங்கினு மெய்வழிச் சைவப்
போத நூலொரு மருங்கினும் புராணத்துட் கிடந்த
கீத நூலொரு மருங்கினுங் கிளைகெழு சமய
பேத நூலொரு மருங்கினும் வாய்விட்டுப் பிறங்க.

(இ - ள்) வேதநூல் ஒரு மருங்கினும் - மறைநூல் ஒரு பாலும், மெய்வழிச் சைவப் போத நூல் ஒரு மருங்கினும் - உண்மை நெறியைக் கூறும் ஆகமமாகிய ஞானநூல் ஒரு பக்கத்தும், புராணத்துள் கிடந்த கீத நூல் ஒரு மருங்கினும் - புராணத்துடன் கிடந்த இசைநூல் ஒரு சிறையும், கிளை கெழு சமய பேதநூல் ஒரு மருங்கினும் - பல கிளைகளையுடைய வேற்றுமைப்பட்ட சமய நூல்கள் ஒரு மருங்கினும், வாய்விட்டுப் பிறங்க - வாய் விட்டு ஒலிக்கவும்.

புராணத்துடன் கிடந்த கீத நூல் என்க; மூன்றனுருபு நிற்குமிடத்து ஏழனுருபு நிற்றல் வேற்றுமை மயக்கம். இசை விருப்பினராதலின் கீதநூலுங் கூறினார்:

"அளப்பில கீதஞ் சொன்னார்க் கடிகடா மருளுமாறே"

என்னும் தமிழ் மறையுங் காண்க. பிறங்க - விளங்க; ஒலித்தல் மேற்று. (ருகு)

சுருதி கூறிய வறமுத னான்குமத் தொன்னூற்
கரிய தாங்கதிக் கேதுவென் றாகமங் காட்டுஞ்
சரியை யாதிநாற் பாதமுந் தலைதெரிந் துணர்ந்த
பெரிய மாணவர் குழாங்களும் வினாவிடை பேச.

(இ - ள்) சுருதி கூறிய அறம்முதல் நான்கும் - மறைகள் கூறிய அறமுதலிய பொருள் நான்கினையும், அத் தொல்நூற்கு அரியதாம் கதிக்கு - அம் முதனூலுக்கு அரியதாகிய வீடுபேற்றுக்கு, ஏது என்று ஆகமம் காட்டும் - கருவி என்று ஆகமங்கள் கூறும், சரியை ஆதிநாற்பாதமும் - சரியை முதலிய பாதங்கள் நான்கினையும், தலைதெரிந்து உணர்ந்த - சிக்கறுத்து உணர்ந்த, பெரிய மாணவர் குழாங்களும் - பெரிய மாணவர் கூட்டங்களும், வினாவிடை பேச - வினாவும் விடையுமாகப் பேசவும்.

நாற்பாதம் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன. சரியை - சிவபிரான், உயிர்கள் சோபான முறையானுணர்ந்து உய்தற் பொருட்டுக் கொண்டருளிய தூலம், சூக்குமம், அதிசூக்குமம் என்னும் மூவகை வடிவினுள்ளே நுண்ணுணர் வின்மையிற் சகளமாகிய தூல வடிவ மாத்திரத்தைப் பொருளென்றுணர்ந்து காயத் தொழின் மாத்திரையால் ஆகமத்தின் விதித்தவாறு வழிபடுதல்; கிரியை - அங்ஙனம் அடிப்பட்டு வரவர நிகழும் பக்குவ விசேடத்தால் நுண்ணுணர்வுடையராய்ச் சகள நிட்களமாகிய சூக்கும வடிவமே பொருள், சகள வடிவம் அதனை வழிபடுதற்கிட

மாகிய திருமேனி, என்று இவ்வாறுணர்ந்து புறமாகிய காயத் தொழிலானும் அகத் தொழிலானும் விதித்தவாறே வழிபடுதல்; யோகம் - அஃது அடிப்பட்டு வரவர நிகழும் பக்குவ விசேடத்தால் அதி நுட்ப வுணர்வுடையராய் நிட்களமாகிய அதிசூக்கும வடிவமே பொருள், சகளமும் சகள நிட்களமும் அதனை வழிபடுதற்கிடமாகிய திருமேனிகள், என்று இவ்வாறுணர்ந்து அகத்தொழின் மாத்திரையால் விதித்தவாறே வழிபடுதல்; ஞானம் - மூன்றும் இவ்வாறு முறையே அடிப்பட்டு வரவர நிகழும் பக்குவ முதிர்ச்சியானே உள்ளவாறு உணர்வு விளங்கி எங்கு நிறைந்த சச்சிதானந்தப் பிழம்பே சொரூபம், ஏனைச் சகளம் முதலிய மூன்றும் அலாருந்ததி நியாயமாக அதனை உணர்தற்பொருட்டும் வழிபடுதற்பொருட்டும் கொண்ட திருமேனிகள், என்றிவ்வாறுணர்ந்து காயத்தொழில் மனத்தொழில் இரண்டனையும் கைவிட்டு, கேட்டல் முதலிய அறிவுத் தொழின் மாத்திரையால் வழிபடுதல்; இன்னும் இவற்றின் விரிவைச் சிவஞான போத மாபாடியத்துட் காண்க. (ரு௯)

சரியை வல்லமெய்த் தொண்டருஞ் சம்புவுக் கினிய
கிரியை செய்யுநன் மைந்தருங் கிளர்சிவ யோகந்
தெரியுஞ் சாதகக் கேளிருந் தேசிகத் தன்மை
புரியும் போதகச் செல்வரு மளவிலர் பொலிய.

(இ - ள்) சரியை வல்லமெய்த் தொண்டரும் - சரியையில் வல்ல உண்மைத் தாதமார்க்கத்தினரும், சம்புவுக்கு இனிய கிரியை செய்யும் நல்மைந்தரும் - இறைவனுக்கு இனிய கிரியையினைச் செய்யும் நல்ல புத்திர மார்க்கத்தினரும், கிளர் சிவ யோகம் தெரியும் சாதகக் கேளிரும் - விளங்கா நின்ற சிவயோகத்தினை அறியுஞ் சாதனையையுடைய சகமார்க்கத்தினரும், தேசிகத்தன்மை புரியும் போதகச் செல்வரும் அளவிலர் பொலிய - ஞானாசிரியத் தன்மையைச் செய்யும் ஞானச் செல்வராகிய சன்மார்க்கத்தாருமாகிய அளவிறந்தவர்கள் விளங்கவும்.

மேற்பாட்டிலே நாற்பாதத்தையும் ஆராய்ந்த மாணாக்கரைக் கூறி, இப்பாட்டில் அவற்றில் வல்லா ரொழுகுவாரைக் கூறினார். சரியை முதலிய நான்கும் முறையே தாதமார்க்கம், புத்திர மார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் எனவும் பெயர் பெறும் எனவும், அந்நெறிகளில் நிற்பார் தொண்டர், மைந்தர், சாதகர், போதகர் எனப் பெயரெய்துவார் எனவும், அவற்றைய்தும் பயன் சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் என்னும் பதமுத்தி பரமுத்திகளுமாம் எனவும் கொள்க; இவற்றினியல்பைச் சிவஞான சித்தியார் எட்டாஞ் சூத்திரத்தும், இப்புராணத்து வருணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டிய படலத்தும் காண்க:

"அழிவி லாஞான யாகம லக்கமாய்த் தகற்றன்
விழுமி தாகிய விதியினும் விலக்கினு மடையைத்
தழுவு தொண்டர்கள் மைந்தர்கள் சாதகர் பாசக்
கழுவி வீடருள் போதகக் காட்சியர் பலரால்"

என்னும் நகரப்படலச் செய்யுளும் இங்கு நோக்கற் பாலது. கேளிர் - சுகர், தோழர். (கஎ)

ஒழித்த நோன்பின ராடலர் பாடல ருலகம்
பழித்த செய்கைய ரழுகையர் நகையினர் பாசங்
கழித்த கண்ணினு லரனுருக் கண்டுகொண் டுலகில்
விழித்த கண்குரு டாத்திரி வீரரும் பலரால்.

(இ - ள்.) ஒழித்த நோன்பினர் ஆடலர் பாடலர் - விதி விலக்குக் கடந்த தவத்தினை யுடையராய் ஆடியும் பாடியும், உலகம் பழித்த செய்கையர் - உலகத்தாரால் பழிக்கப்படுஞ் செய்கையை யுடையராய், அழுகையர் நகையினர் - அழுகையை யுடையராய் நகையினை யுடையராய், பாசம் கழித்த கண்ணினால் - மலத்தை நீக்கிய ஞானக்கண்ணினால், அரன் உருக் கண்டுகொண்டு - இறைவன் திருவுருவத்தை இடையறாது தரிசித்துக் கொண்டு, உலகில் விழித்த கண் குருடாத்திரி வீரரும் பலர் - உலகின்கண் திறந்த ஊனக்கண் குருடாகத் திரிகின்ற வீரரும் பலர்.

பசுகரணம் பதிகரணமாக நிகழப் பெற்றுத் தற்செயலிழப்பினின்று செய்வனயாவும் அவர்க்குத் தவமா மென்பார் 'ஒழித்த நோன்பினர்' என்றார்;

"சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும்"

என்னும் திருவாசகத்தைச் சிந்திக்க. சிவானந்த மேலீட்டால் ஆடல் பாடல் செய்வர். இவர்கள் அறிவொழியும் பாலர் குணத்தையும், ஒருகாற் செய்து ஒருகாலிழக்கும் உன்மத்தர் குணத்தையும், செயலிழப்பினின்று செய்யும் பிசாசர் குணத்தையும் பொருந்தினவராகலின் 'உலகம் பழித்த செய்கையர் அழுகையர் நகையினர்' எனப்பட்டார். "பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே பார்த்திருப்பார் பதார்த்தங்கள் பாரார்" என்றபடி, உலகப் பொருளை முன் நோக்கியாங்கு நோக்கி நிற்பினும் அப்பொருள் அவர்க்குத் தோன்றா திருத்தலின் 'விழித்த கண் குருடா' என்றார். பாசம் கழித்த கண் - ஞானக்கண். விழித்த கண் - ஊனக்கண்.

இது முதல் மூன்று செய்யுட்களால் சன்மார்க்கருள் ஞான நிட்டையடைந்தா ரியல்புகள் கூறப்படுகின்றன. (கஅ)

கரவி லுள்ளமாம் விசும்பிடைக் காசற விளங்கும்
பரசி லாச்சுடர்க் குதயமீ றின்மையாற் பகலும்
இரவு நேர்படக் கண்டில ரியன்றுசெய் நித்த
விரத மாதிநோன் பிழந்துறை விஞ்சையர் பலரால்.

(இ - ள்.) கரவு இல் உள்ளமாம் விசும்பிடை - கள்ளமில்லாத உள்ளமாகிய ஆகாயத்தில், காசு அற விளங்கும் பரசு இலாச் சுடர்க்கு - களங்க மின்றி

விளங்கா நின்ற மழுவில்லாத சிவ சூரியனுக்கு, உதயம் ஈறு இன்மையால் - தோற்றமும் மறைவும் இல்லையாகையால், பகலும் இரவும் நேர்படக் கண்டிலர் - பகலும் இரவுந் தோன்றக் காணாதவராய், இயன்று செய் நித்த விரதம் ஆதி நோன்பு இழந்து உறை - மனம் பொருந்திச் செய்யும் நாட் கடன் முதலிய தவங்கள் நெகிழ்ந் தொழியப் பெற்று உறைகின்ற, விஞ்ஞையர் பலர் - ஞானிகளும் பலர்.

உள்ளம் - ஆன்மா, மனமுமாம். காசு அற என்பதற்கு மலமாசு நீங்குதலால் என்றுரைத்தலுமாம். கரசரணாதி அவயவமின்றிச் சுயஞ்சோதியாய்ப் பிரகாசித்தலின் 'பரசிலாச் சுடர்' என்றார்; பரசு இன்மை கூறவே கரம் முதலியன இன்மை பெற்றாம். பகல் இரவு என்பதற்குச் சகல கேவலமும், நாட் கூறாகிய பகல் இரவும் பொருளாகக் கொள்க; அவ்விரண்டுங் காணாமையாவது சாக்கிரத்தே நின்மல துரியா தீதத்தைப் பொருந்தி நிற்றல். நித்தமாதி விரதம் - ஞானத்திற்குக் காரணமாகக் கன்ம காண்டம் பற்றிச் செய்யப்படும் கிரியைகள்; அவை "உறங்கினோன் கை வெறும் பாக்கென" த் தாமே தவிரவேண்டு மெனச் சங்கற்ப நிராகரணத்துள் ஓதுதலின் 'நோன்பிழந்துறை' என்றார். விஞ்ஞையர் - ஞானிகள். இச்செய்யுட்களின் கருத்தை,

> "ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு
> நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லை
> சீலமிலை தவமில்லை விரதமொ டாச்சிரமச்
> செயலில்லை தியானமிலை சித்தமல மில்லை
> கோலமிலை புலனில்லை கரண மில்லை
> குணமில்லை குறியில்லை குலமு மில்லை
> பாலருட னுன்மத்தர் பிசாசர்குண மருவிப்
> பாடலினோ டாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்"

என்னும் சிவஞான சித்தியார்த் திருவிருத்தத்தால் நன்கு தெளிக. (௩௧)

> உடையுங் கோவண முண்டியுங் கைப்பலி யுறவென்
> றடையுங் கேளிரு மரனடி யார்கண்டி கலன்கண்
> படையும் பாரிட மாயினும் பகலிரா முதலி
> றிடையின் றுயிடத் துறங்குவ திஃதவர் வாழ்க்கை.

(இ - ள்.) உடையும் கோவணம் - ஆடையுங் கோவணமே; உண்டியும் கைப்பலி - உணவுங் கையிலேற்கும் பலியே; உறவு என்று அடையும் கேளிரும் அரன் அடியார் - உறவினர் என்று அடையுஞ் சுற்றத்தாருஞ் சிவனடியார்களே; கலன் கண்டி - அணிகலனும் உருத்திராக்க மாலையே; கண்படையும் பாரிடம் - துயிலுமிடமும் நிலமே; ஆயினும் - ஆனாலும், உறங்குவது - இவர்கள் தூங்குவது; பகல் இராமுதல் இடைஈறு இன்றாம் இடத்து - பகலும் இரவும் முதலும் நடுவும் முடிவுமில்லாத இடத்தின்கண்; இஃது அவர் வாழ்க்கை - இஃதே அவர் வாழ்க்கையாகும்.

"அகலிடமே யிடமாக வூர்க டோறும்
அட்டுண்பா ரிட்டுண்பார் விலக்கா ரையம்
புகலிடமா மம்பலங்கள் பூமிதேவி
யுடன்கிடந்தாற் புரட்டாள்பொய் யன்று மெய்யே"

எனவும்,

"உறவாவா ருருத்திரபல் கணத்தி னோர்க
ளுடுப்பனகோ வணத்தொடுகீ ளுளவா மன்றே"

எனவும் வரும் தமிழ் மறைகள் இங்கே சிந்திக்கற்பாலன. முதல் இடை ஈறு என்பதற்குச் சிருட்டி திதி சங்காரம் என்னும் முத்தொழிலும், இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னும் முக்காலமும், முதல் இடை கடை என்னும் மூவிடமும் கொள்க. (சுO)

இத்த கைப்பல தொண்டர்தங் குழாத்திடை யாலம்
ஒத்த பைங்குருந் தடியினில் யோகவா சனத்திற்
புத்த கத்தெழு தியசிவ ஞானமெய்ப் போதங்
கைத்த லந்தரித் திருப்பதோர் கருணையைக் கண்டார்.

(இ - ள்.) இத்தகைப் பல தொண்டர் தம் குழாத்திடை - இத்தன்மையுடைய பல அடியார் கூட்டத்தின் நடுவில், ஆலம் ஒத்த பைங்குருந்தினில் - கல்லால மரம் போன்ற பசிய குருந்த மரத்தினடியில், யோக ஆசனத்தில் - யோகாசனத்தில், புத்தகத்து எழுதிய சிவஞான மெய்ப்போதம் - உண்மையாகிய சிவஞான போதம் எழுதிய சுவடியினை, கைத்தலம் தரித்திருப்பதோர் கருணையைக் கண்டார் - திருக்கரத்தின்கண் தாங்கியிருக்கும் ஒரு அருள் வடிவத்தைக் கண்டனர்.

யோகவாசனம், தமிழ் நூன் முடிபு. எழுதிய புத்தகத்தை என்க. (சுக)

மன்று ளாடிய வானந்த வடிவமும் வடவால்
ஒன்றி நால்வருக் கசைவற வுணர்த்திய வுருவும்
இன்று நாயினேற் கெளிவந்த விவ்வுரு வென்றே
அன்று நாயகன் குறிப்புளத் துணர்த்திட வறிந்தார்.

(இ - ள்.) அன்று நாயகன் குறிப்பு உளத்து உணர்த்திட - அக்கணங் கண்ட காலை இறைவனது திருவருட் குறிப்பு உள்ளத்தின்கண் உணர்த்தியருளுதலால், இன்று நாயினேற்கு எளிவந்த இவ்வுரு - இப்பொழுது நாயேனுக்கு எளிவந்த இக்கருணை வடிவமானது, மன்றுள் ஆடிய ஆனந்த வடிவமும் - அம்பலத்திலே திருக் கூத்தாடி யருளிய இன்பவடிவமும், வடவால் ஒன்றி - கல்லாலின் கீழிருந்து, நால்வருக்கு அசைவு அற உணர்த்திய உருவும் - சனகாதி முனிவர் நால்வருக்கும் மன அசைவு நீங்குமாறு உணர்த்தி யருளிய வடிவமுமே, என்று அறிந்தார் - என்று உணர்ந்தார்.

அசைவற என்பதை இரட்டுறமொழிதலாக்கி, அசைவற இருந்து உணர்த்திய என்றுங் கொள்க. திருவருள் முன்னின் றுணர்த்தச் சிவத்தை யுணருமுணர்ச்சி கைகூடிற்றென்பார். 'நாயகன் குறிப்புளத்துணர்த்திட வறிந்தார்' என்றார். (௪௨)

முன்ப ணிந்தன ரணிந்தன ரஞ்சலி முடிமேல்
என்பு நெக்கிட வுருகின ரினியரா யெளிவந்
தன்பெ னும்வலைப் பட்டவ ரருள்வலைப் பட்டார்
துன்ப வெம்பவ வலையறுத் திடவந்த தொண்டர்.

(இ - ள்.) துன்ப வெம்பவ வலை அறுத்திட வந்த தொண்டர் - துன்பமயமாகிய கொடிய பிறவி வலையினை அறுத்தற்கு வந்த தொண்டராகிய வாதவூரடிகள், முன்பணிந்தனர் - திருமுன்னர் வணங்கி, முடிமேல் அஞ்சலி அணிந்தனர் - தலைமேற் கைகளைக் குவித்து, என்பு நெக்கிட உருகினர் - என்பு நெக்குவிட உருகி, இனியராய் எளிவந்து அன்பு எனும் வலைப்பட்டவர் - இனியராகி எளிவந்து அடியார் அன்பாகிய வலையிற்பட்ட அவ்விறைவரது, அருள் வலைப்பட்டார் - அருளாகிய வலையின்கட் பட்டனர்.

பணிந்தனர், அணிந்தனர், உருகினர் என்பன முற்றெச்சங்கள்; முற்றாகவே யுரைத்தலுமாம். பின்னிரண்டடியின் நயம் மிக்க இன்பம் விளைப்பதாகும். (௪௩)

கால முங்கனுக் காட்சியு நிமித்தமுங் கடிந்தார்
சீல மாணவர் செவ்விதேர் தேசிக னென்ன
மூல வாகம மோதினோன் முறுக்கவிழ் கழுநீர்
மாலை சாந்தணிந் தடியின்மேல் வன்கழல் வீக்கி.

(இ - ள்.) காலமும் - தீக்கைக் குரிய நல்லோரையும், கனுக் காட்சியும் - கனத் தோற்றமும், நிமித்தமும் - நன்னிமித்தங்களுமாகிய இவற்றையறிந்து செய்தற்குரிய பக்குவத்தினை, கடிந்தார் சீலமாணவர் செவ்விதேர் - நீங்கியாராகிய ஞானவொழுக்கத்தினையுடைய மாணவரது பக்குவத்தை நன்கு அறியும், தேசிகன் என்ன - ஞானாசிரியன் என்று அறிஞர் கூறுமாறு, மூல ஆகமம் ஓதினோன் - மூலாகமங்களை அருளிச் செய்த அவ்விறைவன், முறுக்கு அவிழ் கழுநீர்மாலை சாந்து அணிந்து - கட்டவிழ்ந்த செங்கழுநீர் மாலையையும் சந்தனத்தையும் அணிந்து, அடியின்மேல் வன்கழல் வீக்கி - திருவடியின்மேல் வலிய வீரக் கழலைக் கட்டி.

காலம் - தீக்கைக்கு விதித்தகாலம். கனுக்காட்சி - ஆசிரியன் மாணுக்கனைப் பல முகத்தானும் சோதித்த பின்னர்த் தீக்கைக்குக் குறித்த நாட்கு முதல் நாளிரவு தூய நிலத்தில் தருப்பைப் படுக்கையில் அவனைத் துயிலச் செய்ய அப்போது அவன் காணும் கனவு; அது நன்றாயின் அங்கீகரித்தும் தீதாயின் அதன்

(பா - ம்.) நிமித்தமுங் கருதார்.

பொருட்டு ஆகமத்திற் சொல்லப்பட்ட கழுவாய் புரிந்தும் தீக்கை செய்வர் என்பர். நிமித்தம் பல்லி முதலியவற்றால் உணர்த்தப்படும் நற்சகுனம்;

"வந்துநான் வறுமை யுற்றேன் மாற்றென நிலம்பா டென்று
சிந்தையா குலமுற் றுன்கைச் செழும்பொரு ளீதல் செய்வார்க்
கிந்நா ளளிக்க வேண்டு மெனவிதி யின்மை யாலே
அந்நா ளிந்நா ளாக வடிமைகொண் டருள வேண்டும்"

என்பது திருவாதவூரர் புராணம். கழுநீர் மாலை யணிந்தமை

"மூல மாகிய மும்மல மறுக்கும், தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை, யேலுடைத் தாக வெழில்பெற வணிந்து"

என அடிகள் தாமே கூறுமாற்றானும் அறியப்படும். (சச)

அண்ணல் வேதிய ரொழுக்கமு மன்புங்கண் டியாக்கை
உண்ணி லாவுயிர் பொருள்புன லுடன்கவர்ந் துள்ளக்
கண்ணி னான்மலங் கழீஇப்பத கமலமுஞ் சூட்டி
வண்ண மாமலர்ச் செங்கரஞ் சென்னிமேல் வையா.

(இ - ள்.) அண்ணல் வேதியர் - பெருமை பொருந்திய மறையவராகிய வாதவூரடிகளின், ஒழுக்கமும் அன்பும் கண்டு - ஞானவொழுக்கத்தினையும் அன்பினையும் பார்த்து, யாக்கை உள் நிலாவு உயிர் பொருள் புனலுடன் கவர்ந்து - உடலையும் அதனுள் உலாவும் உயிரையும் பொருளையும் தான நீருடன் ஏற்று, உள்ளக் கண்ணினால் மலம் கழீஇ - அக நோக்கினால் மலமாசினைக் கழுவி, பத கமலமும் சூட்டி - திருவடித் தாமரையையும் முடியிற் சூட்டி, வண்ணம் மாமலர்ச் செங்கரம் - அழகிய தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த திருக் கரத்தினை, சென்னிமேல் வையா - முடியின்மேல் வைத்து.

உள்ளக் கண்ணினால் மலங்கழீஇ என்றது மானத தீக்கை. பத கமலமுஞ் சூட்டி என்றது திருவடி தீக்கை. செங்கரஞ் சென்னிமேல் வையா என்றது அத்த மத்தக சையோகமெனப்படும் பரிச தீக்கை. உள்ளக் கண்ணினால் என்பதற்கு ஔத்திரியின் ஞான தீக்கையால் என உரைத்தலுமாம்; ஞானதீக்கைக் குரியார்க்கும் பரிச தீக்கை விலக்கின் றென்க; தீக்கை வகைகளை,

"பலவிதமா சான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும்
படிநயனத் தருள்பரிசம் வாசகமா னதமும்
அலகில்சாத் திரயோக மவுத்தி ராதி
யநேகமுள வவற்றினவுத் திரியிரண்டு திறனும்
இலகுஞா னங்கிரியை யெனஞான மனத்தா
லியற்றுவது கிரியையெழிற் குண்டமண்ட லாதி
சீலவுவித் துச்செய்தல் கிரியாவதிதா னின்றும்
நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென விரண்டாகி நிகழும்"

என்னும் சிவஞான சித்தியார்த் திருவிருத்தத்தா லறிக. இறைவன் தம் உயிர் உடல் பொருள்களையெல்லாம் ஏற்றருளினமையை,

"அன்றே யென்ற னாவியு முடலு முடைமை யெல்லாமுங்
குன்றே யனையா யென்னையாட் கொண்டபோதே கொண்டிலையோ
இன்றோ ரிடையூ றெனக்குண்டோ வெண்டோண் முக்கணெம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ விதற்கு நாயகமே"

எனத் திருவாசகத்துள் அடிகள் தாமே அருளிச் செய்தலானு மறிக. (சஙி)

சூக்க மாகுமைந் தெழுத்தினிற் சுற்றிய பாச
வீக்க நீக்கிமெய் யானந்தம் விளைநிலத் துய்த்துப்
போக்கு மீட்சியுட் புறம்பிலாப் பூரண வடிவம்
ஆக்கி னானொரு தீபகம் போல்வரு மண்ணல்.

(இ - ள்.) சூக்கமாகும் ஐந்தெழுத்தினில் - சூக்குமமென்னும் திருவைந்தெழுத்தின் உபதேசத்தினால், சுற்றிய பாச வீக்கம் நீக்கி - வாதவூரரைப் பந்தித்த பாசக் கட்டினைப் போக்கி, மெய் ஆனந்தம் விளை நிலத்து உய்த்து - அழியாத இன்பம் விளையும் நிலத்திற் செலுத்தி, போக்கு மீட்சி உள் புறம்பு இலாப் பூரண வடிவம் ஆக்கினான் - போக்கும் வரவும் உள்ளும் புறம்பு மில்லாத வியாபக வடிவமாகச் செய்தனன்; ஒரு தீபகம்போல் வரும் அண்ணல் - ஒரு பார்வைபோன்று எளிவந்த இறைவன்.

பஞ்சாக்கரம் தூலம், சூக்குமம், அதிசூக்குமம் என மூவகைப்படும் என்றும், தூலம், சூக்குமம், காரணம், மகாகாரணம், முத்தி என ஐவகைப்படும் என்றும் கூறுப; அவற்றுள் சூக்குமம் இங்கு உபதேசித்தமை கூறினார்; அது,

"நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம வெனப்பெற்றேன்"

என அடிகள் திருவாசகத்துள் அருளிச் செய்ததாகும் என்பர். சூக்கம், பாகதச் சிதைவு. சுற்றிய பாச வீக்கம் என்பதற்குத் திரோதாயி, ஆணவங்களை யுணர்த்தும் இரண்டக்கரங்கள் என்பாரு முளர். கண்டவடிவன்றாகையால் போக்குமீட்சி உட்புறம்பிலாதாயிற்று. பூரண வடிவமாக்கினான் - சிவசொரூபமாக்கினான். தீபகம் - பார்வை; மான் காட்டி மான் பிடிப்பார்போல வாதவூரரை ஆட்கொள்ளுதற்குத் திருவுருக்கொண்டு வந்தனர் என்க. அண்ணல் ஆக்கினான் என முடியும். பல்வகைப் பஞ்சாக்கரங்களி னியல்பும், அவற்றை ஓது முறையும், நிற்குமுறையும் குருமுகத்தால் அறியற்பாலன. (சஙு)

பார்த்த பார்வையா லிரும்புண்ட நீரெனப் பருகுந்
தீர்த்தன் றன்னையுங் குருமொழி செய்ததுந் தம்மைப்
போர்த்த பாசமுந் தம்மையு மறந்துமெய்ப் போத
மூர்த்தி யாயொன்று மறிந்திலர் வாதவூர் முனிவர்.

(இ - ள்) பார்த்த பார்வையால் - நோக்கிய திருவருள் நோக்கத்தினாலே, இரும்பு உண்ட நீர் எனப்பருகும் - காய்ச்சிய இரும்பு நீரினைப் பருகினாற்போலப் பருகிய, தீர்த்தன் தன்னையும் - தூயவனாகிய அவ்வாசிரியனையும், குருமொழி செய்ததும் - அக்குரவன் உபதேசமொழி அருளியதையும், தம்மைப் போர்த்த பாசமும் - தம்மை மறைத்த பாசத்தையும், தம்மையும் மறந்து - தம்மையும் மறந்து விட்டு, மெய்ப்போத மூர்த்தியாய் - மெய்ஞ்ஞான வடிவினராய், ஒன்றும் அறிந்திலர் வாதவூர் முனிவர் - ஒன்றனையும் அறியாதவராயினர் வாதவூர் முனிவர்.

பருகும் - அத்துவிதமாகத் தம்முள் அடக்கிய; மும்மலங்களையும் கவர்ந்திய என்பாருமுளர். பாசத்தை மறத்தலாவது பாசமொழிந்து நிற்றல். தீர்த்தனையும் குருமொழிசெய்ததனையும் தம்மையும் மறத்தலாவது ஞேயம் ஞானம் ஞாதுரு என்னும் மூன்றும் நழுவாமல் நழுவி நிற்றல். ஊமைத் தசம்புள் நீர் நிறைந்தாற்போல ஞானவொளி நிறைந்திருந்தன ரென்பார் 'மெய்ப்போத மூர்த்தியாய்' என்றார். 'முனிவர்' என உடம்பொடு புணர்த்தும் அவரது ஞான நிட்டை நிலை விளக்கினார்.()

தேனும் பாலுந்தீங் கன்னலு மமுதுமாய்த் தித்தித்
தூனு முள்ளமு முருக்கவுள் ளொளிபுணர்ந் தின்பம்
ஆன வாறு*தேக் கிப்புறங் கசிவதொத் தழியா
ஞான வாணிவந் திறுத்தன ளன்பர்தந் நாவில்.

(இ - ள்.) தேனும் பாலும் தீங்கன்னலும் அமுதுமாய்த் தித்தித்து - தேனும் பாலும் இனிய கருப்பஞ்சாறும் அமிழ்துமாகத் தித்தித்து, ஊனும் உள்ளமும் உருக்க - உடலையும் உள்ளத்தையும் உருக்க, உள் ஒளி உணர்ந்து - அகத்திற்றோன்றிய அருளொளியை உணர்ந்து, இன்பம் ஆன ஆறு தேக்கி - இன்பமாகிய ஆறு தேக்கப்பட்டு, புறம் கசிவது ஒத்து - புறத்திற் கசிவதுபோல, அழியா ஞானவாணி வந்து அன்பர் தம் நாவில் இறுத்தனள் - அழியாத ஞானக் கலைமகள் தானேவந்து அவ்வன்பருடைய நாவின்கண் தங்கினள்.

தேனும் பாலுந் தீங்கன்னலு மமுதுமாய்த் தித்தித்ததை,

"ஊனா யுயிரா யுணர்வாயென் னுட்கலந்து
தேனா யமுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழியெமக்குத் தந்தருளும்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார்"

எனவும், உள்ளொளி புணர்ந்தென்பது,

"சீரார் பெருந்துறையில்
எளிவந் திருந்திரங்கி யெண்ணரிய வின்னருளால்
ஒளிவந்தெ னுள்ளத்தி னுள்ளே யொளிதிகழ
அளிவந்த வந்தணனை"

(பா - ம்.) *தேக்கிய புறம்.

எனவும் அடிகள் திருவம்மானையில் அருளிச் செய்தலா னறியப்படும். இன்பவெள்ளம் உண்ணிறைந்து புறங்கசிவதுபோல ஞானமயமான மொழிகள் நாவில் வெளிவரலாயின வென்க. (சஅ)

தொழுத கையினர் துளங்கிய முடியினர் துளும்ப
அழுத கண்ணினர் பொடிப்புறு மியாக்கையர் நாக்குத்
தழுத ழுத்தவன் புரையினர் தமையிழந் தழல்வாய்
இழுதை யன்னமெய் யினர்பணிந் தேத்துவா ரானார்.

(இ - ள்.) தொழுத கையினர் துளங்கிய முடியினர் - கூப்பியகையினராய் நடுங்கிய தலையினராய், துளும்ப அழுத கண்ணினர் - நீர் ததும்ப அழுத கண்ணினராய், பொடிப்புறும் யாக்கையர் - புளகித்த உடலை யுடையவராய், நாக்குத் தழுதழுத்த அன்பு உரையினர் - நாத் தழுதழுத்த அன்பு மொழி யினராய், தமை இழந்து - சீவபோதத்தை இழந்து, அழல்வாய் இழுதை அன்ன மெய்யினர் - நெருப்பிற்பட்ட நெய்போன்ற உடலை யுடையராய், பணிந்து ஏத்துவார் ஆனார் - வணங்கித் துதிப்பாராயினர்.

கையினர் முதலிய குறிப்பு முற்றுக்கள் எச்சமாயின. தலையன்பின் செய்கைகள் இதிற் கூறப்பட்டன.

"திருத்திகழ் கவிகைக் கீழுஞ் சிறந்தபொற் சிவிகை மேலும்
வரத்திரு மேவு தானை மன்னவ னென்ன வந்தார்
உருத்தெரி யாத நீறுங் கோவண வுடையுங் குஞ்சி
விரித்துள சிரமுங் கண்ணீர் மிகப்பொழி விழியு மானார்"

"அன்புட னேக்கி நிற்ப ரழுவர்கை தொழுவர் வீழ்வர்
இன்புற வெழுவர் பின்பா லேகுவ ரிரங்கி மீள்வர்
நன்பகல் கங்குல் காணார் ஞானநல் லறிவே கொண்டு
மென்புனை பித்தர் பாலர் பிசாசர்தங் கொள்கை யானார்"

எனவரும் திருவாதவூரர் புராணச் செய்யுட்கள் நோக்கற்பாலன. (சக)

பழுதி லாதசொன் மணியினைப் பத்திசெய் தன்பு
முழுது மாகிய வடத்தினன் முறைதொடுத் தலங்கல்
அழுது சாத்துமெய் யன்பருக் ககமகிழ்ந் தையர்
வழுவி லாதபேர் மாணிக்க வாசக னென்றார்.

(இ - ள்.) பழுது இலாத சொல் மணியினை - குற்றமற்ற சொல்லாகிய மாணிக்கங்களை, பத்தி செய்து - வரிசைப் படுத்தி, அன்பு முழுதும் ஆகிய வடத்தினால் முறை தொடுத்த அலங்கல் - முற்றும் அன்பாகிய நாணினால் முறையாகக் கோத்த மாலையை, அழுது சாத்தும் மெய் அன்பருக்கு - அழுது சூட்டிய உண்மை அன்பராகிய அவ்வாதவூரருக்கு, ஐயர் அகமகிழ்ந்து - ஆசிரியர் மனமகிழ்ந்து, வழு

இலாதபேர் மாணிக்க வாசகன் என்றார் - குற்றமில்லாத பெயர் மாணிக்கவாசகன் என்று கூறியருளினார்.

அகவிருளை நீக்கி ஒளிர்வன வாதலின் 'சொன் மணியினை' எனவும், ஒவ்வொரு சொல்லும் அன்பால் ஊடுருவப் பட்டிருத்தலின் 'அன்பு முழுதுமாகிய வடத்தினால்' எனவும் கூறினார். வாழ்த்துள்ளும் 'அழுதடி யடைந்த வன்பன்' எனக் கூறிப் போந்தமை சிந்திக்கற்பாலது. தொடுத்த என்னும் பெயரெச்சத்து அகரம் தொக்கது; தொடுத்து அவ்வலங்கல் எனச்சுட்டு வருவித்துரைத்தலுமாம். ஐயர் அன்பருக்கு வழுவிலாதபேர் மாணிக்க வாசகன் என்றார் எனமுடிக்க. தீக்கையில் மாணவர்க்கு ஏற்புடைய பெயர் ஆசிரியரால் வழங்கப்படுவதுண்டாகலின் இஃதும் அங்ஙனம் வழங்கப் பெற்ற பெயரென்க. (௫௰)

பாட்டிற் கின்புறு குருபரன் பாதமேற் கண்ணீர்
ஆட்டிச் சொன்மல ரணிந்துதற் போதவின் னமுதை
ஊட்டித் தற்பர ஞானமா மோமவெங் கனலை
மூட்டிச் சம்புவின் பூசைமேன் முயற்சிய ரானார்.

(இ - ள்.) பாட்டிற்கு இன்புறு குருபரன் - பாட்டிற்கு மகிழும் குருநாதனுடைய, பாதமேல் கண்ணீர் ஆட்டி - திருவடிமேல் ஆனந்தக் கண்ணீரால் திருமஞ்சன மாட்டி, சொல்மலர் அணிந்து - சொல்லாகிய மலரைச்சூட்டி, தற்போத இன் அமுதை ஊட்டி - சிவபோதமாகிய இனிய அமுதினை உண்பித்து, தற்பர ஞானமாம் ஓமவெங் கனலைமூட்டி - பரஞானமாகிய ஓமஞ் செய்தற்குரிய வெப்பமாகிய கனலைமூட்டி, சம்புவின் பூசை மேல் முயற்சியர் ஆனார் - (இவ்வாறு) சிவ பூசையில் முயற்சியுடையவர் ஆயினார்.

கண்ணீர் சொரிதலும், பாடுதலும், தற்போதமிழுத்து நிற்றலும், பரஞான மேலிடலும் ஆகிய இவற்றை முறையே திருமஞ்சனமாட்டல், அருச்சித்தல், நிவேதித்தல், ஓமக் கனல் வளர்த்தல் என்பனவாக உருவகித்துச் சிவபூசை யென்றனர்; எனவே, வேறு பூசையின்றேனும் இவை தாமே உள்ளமைச் சிவபூசனை யாமென்பது போதரும்; அந்தரியாக பூசை என்பாருமுளர்:

" மறவாமை யானமைத்த மனக்கோயி லுள்ளிருத்தி
உறவாதி தனையுணரு மொளிவிளக்குச் சுடரேற்றி
இறவாத வானந்த மெனுந்திருமஞ் சனமாட்டி
அறவாணர்க் கன்பென்னு மமுதமைத் தர்ச்சனை செய்வார்."

என்னும் திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுள் இங்கே கருதற்பாலது. (௫௧)

ஆசை வெம்பவ வாசனை யற்றமா ணிக்க
வாச கப்பிரான் றேசிகன் மாமறை யோதும்
ஓசை யாகம வுபநிடப் பொருளெலாங் கேட்டு
நேச மங்குவைத் திருந்தன ரதுகண்டு நிருத்தன்.

(இ - ள்.) ஆசை வெம்பவ வாசனை அற்று - அவாவினால் வரும் கொடிய பிறவி வாசனை நீங்கி, மாணிக்க வாசகப் பிரான் - மணிவாசகப் பெருமானார், தேசிகன் மாணவர் ஓதும் - ஞானாசிரியனது மாணவர்கள் ஓதுகின்ற, ஓசை ஆகம உபநிடப் பொருள் எலாம் கேட்டு - ஒலியினையுடைய ஆகமப் பொருளும் உபநிடதப் பொருளுமாகிய அனைத்தையும் கேட்டு, நேசம் அங்கு வைத்து இருந்தனர் - அன்பினை அங்கு பதிய வைத்து இருந்தனர்; நிருத்தன் அது கண்டு - ஆசிரியனாகிய கூத்தப்பிரான் அதனைக் கண்டு.

ஆசையும், பிறவிக்கேதுவாகிய மலவாசனையும் என்றுமாம். தேசிகனும் மாணவரும் வினா விடைகளாகக் கூறும் என்றுரைத்தலும் பொருந்தும். சித்தாந்தப் பொருளும் வேதாந்தப் பொருளும் கேட்டு என்க. உபநிடதம் எனற்பாலது உபநிடம் என விகாரமாயிற்று. (௫௨)

[எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்]

தித்திக்கு மணிவார்த்தை யின்னஞ் சின்னாட்
டிருச்செவியி லருந்தவுங்கைச் செம்பொ னெல்லாம்
பத்திப்பே ரன்பளித்துக் கவர்ந்து வேண்டும்
பணிகொடுபாண் டியனையிவர் பண்பு தேற்றி
முத்திக்கே விடுத்திடவும் புத்தை வாது
முடித்திடவுந் திருவுள்ள முன்ன மெய்தி
எத்தித்தொண் டரைக்கருமஞ் சிறிதுண் டிங்கே
யிருத்தியென வுருக்கரந்தா னடிய ரோடும்.

(இ - ள்.) தித்திக்கும் மணிவார்த்தை இன்னம் சில்நாள் திருச்செவியில் அருந்தவும் – இனிக்கின்ற மாணிக்கம் போலும் வாசகமாகிய அமிழ்தினை இன்னும் சில நாட்கள் வரையிலும் தமது திருச் செவியாகிய வாயினால் உண்ணவும், கைச் செம்பொன் எல்லாம் - கையிலுள்ள செம்பொன் அனைத்தையும், பத்திப்பேர் அன்பு அளித்துக் கவர்ந்து - பத்தி என்னும் தலையன்பினைத் தந்து கவர்ந்து கொண்டு, வேண்டும் பணிகொடு - தாம் விரும்பும் பணியை ஏற்றுக் கொண்டு, பாண்டியனை இவர் பண்புதேற்றி - பாண்டியனுக்கு இவர் பண்பினை அறிவித்து, முத்திக்கே விடுத்திடவும் - வீட்டின்கட் செலுத்தவும், புத்தைவாது முடித்திடவும் - புத்தரை வாதின்கண் வென்று அழிக்கவும், திருவுள்ளம் முன்னம் எய்தி - திருவுள்ளத்திற் கருதி, தொண்டரை - வாதவூரடிகளை, கருமம் சிறிது உண்டு - சிறிது காரியம் உளது (ஆதலால்), இங்கே இருத்தி என - இங்கு இருப்பாயாக என்று, எத்தி - வீறு செய்து, அடியாரோடும் உருக்கரந்தான் - அடியார்களோடும் மறைந்தருளினான்.

வார்த்தை, கருவியாகு பெயர். அன்பு அளித்துச் செம்பொன் கவர்ந்து என்றது பரிவருத்தனை. பாண்டியனை, முத்திக்கு என்பன வேற்றுமை மயக்கம்,

புத்து, சமண் என்பது போல் நின்ற குழூஉப் பெயர். முன்னம் - குறிப்பு. எத்தல் - வீறுசெய்தல்; ஏமாற்றலுமாம். இருத்தி - இருப்பாய்; இ விகுதி எதிர்காலங் காட்டிற்று. (௯.)

கனவில்வருங் காட்சியெனக் கருணை மூர்த்தி
காட்டிமறைத் தலுமன்பர் கலக்கத் தாழ்ந்து
நனவுகொல்லோ கனவுகொல்லோ வென்று நாதன்
ஞமலிக்குத் தவிசிட்ட நலம்போ லென்னை
நினைவரிய திருமேனி காட்டி யாண்டு
நீத்ததையென் றையுற்று நெஞ்சந் தேறி
இனவடியா ருடன்கூட்டா தேகி னையோ
வென்னையுமென் வினையையுமிங் கிருத்தி யெந்தாய்.

(இ - ள்.) கனவில்வரும் காட்சி என - கனவிற்றோன்றும் தோற்றம் போல, கருணைமூர்த்தி காட்டி மறைத்தலும் - அருள்வடிவினராகிய இறைவர் தமதுருவைக்காட்டி மறைத்தவளவில், அன்பர் - வாதவூரடிகள், கலக்கத்து ஆழ்ந்து - துன்பக்கடலுள் அழுந்தி, நாதன் இன்று நினைவு அரிய திருமேனி காட்டி - இறைவன் இன்று நினைத்தற்கரிய தனது திருமேனியைக் காண்பித்து, ஞமலிக்கு தவிசு இட்ட நலம் போல் - நாய்க்குத் தவிசு அளித்து நலம்பட ஆண்டமை போல, என்னை ஆண்டு - என்னை ஆண்டருளி, நீத்தது - நீங்கியருளியது, நனவு கொல்லோ கனவு கொல்லோ என்று ஐயுற்று - நனவோ அன்றிக்கனவோ என்று ஐயுற்று, நெஞ்சம் தேறி - (பின் நனவே என) மனந்தெளிந்து, எந்தாய் - எந்தந்தையே, இன அடியாருடன் கூட்டாது - உன் இனமாகிய அடியாரோடு சேர்க்காமல், என்னையும் என் வினையையும் இங்கு இருத்தி ஏகினையோ - அடியேனையும் அடியேன் வினையையும் இங்கு இருத்திச் சென்றனையோ.

ஞமலிக்குத் தவிசிட்ட நலம்போல் என்றகருத்து

"நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு"

எனவும்,

"பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றேயுன் பொன்னருளே"

எனவும் திருவாசகத்துள் வருதல் காண்க. நினைவரிய திருமேனி காட்டி ஆண்டமையை

"வண்ணந்தா னதுகாட்டி வடிவு காட்டி
மலர்க்கழல்க ளவைகாட்டி வழியற் றேனைத்
திண்ணந்தான் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டாய்"

எனவும்,

"பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை யாட்கொண்ட"

எனவும்

"உருநா மறியவோ ரந்தணனா யாண்டுகொண்டான்"

எனவும் அடிகள் திருவாசகத்தில் அருளிச்செய்தலும் காண்க. நீத்ததை ஐ சாரியை. (௩௪)

வஞ்சவினைக் கொள்கலனா முடலைத் தீவாய்
மடுக்கிலேன் வரையுருண்டு மாய்ப்பே னல்லேன்
நஞ்சொழுகு வாளாலுங் குறைப்பே னல்லே
னாதனே யதுவுநின துடைமை யென்றே
அஞ்சினேன் றனேயு மழியா தாவி
யையனே நினைப்பிரிந்து மாற்ற கில்லேன்
என்செய்கோ வெந்தாயோ வெந்தா யோவென்
றிரங்கினார் புரண்டழுதா ரினைய சொல்வார்.

(இ - ள்.) வஞ்சவினைக் கொள்கலனும் உடலை - வஞ்சமுடைய வினைகள் நிறைந்த பாண்டமாகிய இவ்வுடலை, தீவாய் மடுக்கிலேன் - நெருப்பின்கண் வீழ்த்திலேன்; வரை உருண்டு மாய்ப்பேன் அல்லேன் - மலையினின்று உருண்டு மாய்ப்பேனல்லேன்; நஞ்சு ஒழுகு வாளாலும் குறைப்பேன் அல்லேன் - நஞ்சு ஒழுகும் வாளினாலும் சேதிப்பேனல்லேன்; நாதனே - இறைவனே, அதுவும் நினது உடைமை என்றே அஞ்சினேன் - அவ்வுடலும் உனது உடைமையெனக்கருதி அதனைக்கொல்ல அஞ்சினேன்; ஆவி தானேயும் அழியாது - உயிர் தானேயும் அழியாது; ஐயனே - தலைவனே, நினைப்பிரிந்தும் ஆற்றகில்லேன் - நின்னைப்பிரிந்தும் பொறுக்ககில்லேன்; எந்தாயோ எந்தாயோ என் செய்கோ என்று இரங்கினார் - எந்தாயோ எந்தாயோ யான் என்ன செய்வேனென்று புலம்பி, புரண்டு அழுதார் இனைய சொல்வார் - புரண்டு அழுது இத்தன்மையனவற்றைக் கூறுவாராயினர்.

கொள்கலன் - பாண்டம்; மரக்கலமுமாம். வாளுக்கு நஞ்சு பூசுதலுண்டாக லின் 'நஞ்சொழுகுவாள்' என்றார். உடலைத் தீவாய் மடுக்கிலேன் என்பது முதலிய கருத்துக்களை,

"நெய்விலாதன வுவமனி லிறந்தன வொண்மலர்த் தாடந்து
நாயிலாகிய குலத்தினுங் கடைப்படு மென்னை நன்னெறிகாட்டித்
தாயிலாகிய வின்னருள் புரிந்தவென் றலைவனை நனிகாணேன்
தீயில் வீழ்கிலேன் றிண்வரை யுருள்கிலேன் செழுங்கடல் புகுவேனே"

எனவும்,

"அறுக்கிலேனுடல் துணிபடத் தீப்புக்
கார்கிலேன்றிரு வருள்வகை யறியேன்

பொறுக்கிலேனுடல் போக்கிடங் காணேன்
 போற்றிபோற்றியென் போர்விடைப்பாகா
இறக்கிலேனுனைப் பிரிந்தினிதிருக்க
 வென்செய்கேனிது செய்கவென் றருளாய்
சிறைக்கணேபுன னிலவியவயல்சூழ்
 திருப்பெருந்துறை மேவியசிவனே"

எனவும் வரும் திருவாசகத்திருப்பாட்டுக்களாற் காண்க. செய்கேன் - செய்வேனோ; செய்கு - செய்வேன். (கூ)

*வறியவனு மொருபிறவிக் குருடன் கையில்
 வந்தபெரு விலைமணிபோன் மழலை தேறாச்
†சிறியவனு மொருமதலை கையிற் கொண்ட
 செம்பொன்மணி வள்ளம்போற் றேவர் யார்க்கும்
அறிவரியாய் சிறியேனை யெளிவந் தாண்ட
 வருமையறி யேன்றுன்பத் தழுவத் தாழப்
பிறிவறியா வன்பரொடு மகன்றாய் கல்லாப்
 பேதையேன் குறையலதெம் பிரானு லென்னே.

(இ - ள்.) தேவர்யார்க்கும் அறிவரியாய் - தேவரனைவருக்கும் அறிதற் கரியவனே, வறியவனும் ஒரு பிறவிக்குருடன் கையில் - வறியோனாகிய ஒரு பிறவிக்குருடன் கையில், வந்த பெருவிலைமணி போல் - தானே வந்து கிடைத்த பெருவிலையினையுடைய மணியைப்போலவும், மழலை தேறாச்சிறியவனும் ஒரு மதலை - மழலைச்சொல் தெளியாத சிறியவனாகிய ஒரு மதலை, கையில் கொண்ட - தனது கையிற்கொண்ட, செம்பொன்மணி வள்ளம்போல் - சிவந்த பொன்னாலாகிய மணிகள் பதித்த கிண்ணத்தைப் போலவும், சிறியேனை எளிவந்து ஆண்ட அருமை அறியேன் - சிறியேனாகிய என்னை எளிவந்து ஆண்டருளிய அருமையை யான் அறியேன்; துன்பத்து அழுவத்து ஆழ - (அதனால் யான்) துன்பக்கடலுள் அழுந்த, பிறிவறியா அன்பரொடும் அகன்றாய் - பிரிவினை அறியாத அடியாரோடும் மறைந்தருளினை; கல்லாப் பேதையேன் குறை அலது - கல்லாத புல்லறிவினேனது குறையேயன்றி, எம்பிரானால் என் - எம்பிரானால்யாது குறையுளது.

பிறவிக்குருடனும், மதலையும் கிடைத்தற்கரிய பெருவிலை மணியும் பொன் வள்ளமும் எளிதிற் கிடைத்த வழியும் அவற்றின் அருமையறியாது கை நெகிழ விடுமாறு போல அடியேனை எளிவந்தாண்ட நினது அருமையை அறியாது நெகிழ விடலானேன் என்றார். மதலைகையிற் கொண்ட பொன் வள்ளம்போல் என்னும் கருத்து,

(பா - ம்.) *வறியனும். †சிறியனும்.

"மையி லங்குநற் கண்ணி பங்கனே
வந்தெ னைப்பணி கொண்ட பின்மழக்
கையி லங்குபொற் கிண்ண மென்றலால்
அரியை யென்றுனைக் கருது கின்றிலேன்
மெய்யி லங்குவெண் ணீற்று மேனியாய்
மெய்மை யன்பருன் மெய்மை மேவினார்
பொய்யி லங்கெனைப் புகுத விட்டுநீ
போவதோ சொலாய் பொருத்த மாவதே"

என்னும் பாசுரத்தாலும், என் குறையன்றி நின்னால்யாதுங் குறையில்லை என்னும் கருத்து,

"என்னா லறியாப் பதந்தந்தா யான தறியா தேகெட்டேன்
உன்னா லொன்றுங் குறைவில்லை யுடையா யடிமைக் காரென்பேன்
பன்னா ளுன்னைப் பணிந்தேத்தும் பழைய வடியா ரொடுங்கூடா
தென்னா யகமே பிற்பட்டிங் கிருந்தே னோய்க்கு விருந்தாயே"

என்னும் பாசுரத்தாலும் திருவாசகத்தில் அடிகளால் அருளிச் செய்யப்பட்டிருத்தல் காண்க. துன்பத்து என அத்துச்சாரியை அல்வழிக் கண் வந்தது. அழுவம்-பரப்பு; கடல். எதுகை நோக்கிப் பிறிவு என வலியாயிற்று. (௫௬)

[கலிப்பா]

மண்ணாதி யாறாறு மனந்துழாவித் தடுமாறிப்
புண்ணாகி யெனைக்காணா துழல்கின்றேனைப் போதவருட்
கண்ணா லவைமுழுதுங் கரையநோக்கி யான்யானென்
றெண்ணா வெனைத்தந்தா யெங்குற்றாயோ வெந்தாயே.

(இ - ள்.) மண் ஆதி ஆறாறும் - நிலம் முதலிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களிலும், மனம் துழாவி - மனத்தால் ஆராய்ந்து, எனைக் காணாது - என்னைக் காணமாட்டாது, தடுமாறி புண்ணாகி உழல்கின்றேனை - கலங்கி வருந்திச் சுழலுமென்னை, போத அருள் கண்ணால் - ஞான அருணோக்கினால், அவை முழுதும் கரைய நோக்கி-அத் தத்துவங்கள் முற்றும் கரையும்படி நோக்கியருளி, யான் யான் என்று எண்ணா எனைத் தந்தாய் - யான் யான் என்று கருதாத என்னைக் காட்டியருளினையே; எந்தாய் எங்கு உற்றாயோ - எந்தையே எங்குச் சென்றனையோ.

மண்ணாதி ஆறாறு - நிலம் முதல் நாதம் ஈறாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்கள்; ஆறாறு, ஆகுபெயர். தத்துவங்களில் ஒரோ வொன்றையே நான் என மயங்கிப் பின் ஆராய்ந்து என்னைக்காணாது உழல்கின்றேனை என்க. இச் செய்யுளிலும் வருஞ் செய்யுள் இரண்டிலும் தத்துவ ரூபம் முதலிய தச காரியங்கள் ஒருவாறு அமைந்திருத்தல் உய்த்துணரற்பாலன. போதமாகிய அருள். தத்துவங்கள் கரைய

என்றமையால் மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், கலை என்னும் ஏனை அத்துவாக்களும் கரைய என உபலக்கணத்தாற் கொள்ளலுமாம்.

"மந்திரம் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கள் தத்து வங்கள்
ஐந்தாங் கலைகள் என்னும் அறுவகை யகற்றி யந்தச்
சிந்தனைக் கரிய மேலைச் சிவத்துட னறிவு சேரப்
பந்தனை யொழிவார் தம்மேற் பரிந்தருட் பார்வை செய்து."

என்னும் வாதவூரடிகள் புராணச் செய்யுளுங் காண்க. ஆன்மாவே யான் என்று என்றது என்னை என்க; என்று என்பதனை எனக்கெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சமாக்கி, அத்தத்துவங்களை யான் யாவென்று எண்ணுமல் என்னைத் தந்தாய் எனவும் உரைத்தலுமாம். தந்தாய் என்றது அறிவித்தாய் என்றபடி. என்னை அறிவித்தாய் எனவே நின்னை அறிவித்தாய் என்பதும் போதரும்; என்னை?

"ஞான நாட்டம் பெற்றபின் யானும்
நின்பெருந் தன்மையுங் கண்டேன் காண்டலும்
என்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்டேன்
நின்னிலை யனைத்தையுங் கண்டேன் என்னே
நின்னைக் காணு மாந்தர்
தன்னையுங் காணுந் தன்மை யோரே."

என்று பட்டினத்தடிகள் உணர்ந்து கூறுதலின் என்க. இது முதலிய மூன்று செய்யுட்களையும் ஐஞ் சீராகப் பிரித்துக் கலிநிலைத்துறை ஆக்கலுமாம். (௩௭)

வானாதி யைந்துமுதல் வகுத்தவோசை முதலைந்தும்
ஆனாதி யக்குமன மாதிநான்கும் வழியடைப்பத்
தேனாதி யறுசுவையுங் கழியவூறுந் தெள்ளமுதம்
யானார நல்கினையா லெங்குற்றாயோ வெந்தாயே.

(இ - ள்.) வான் ஆதி ஐந்தும் - வான் முதலிய பூதங்கள் ஐந்தும்; முதல் வகுத்த ஓசை முதல் ஐந்தும் - (அவை தோன்றுதற்குக்) காரணமாக வகுக்கப்பட்ட ஓசை முதலிய தன் மாத்திரைகள் ஐந்தும்; ஆனாது இயக்கும் - நீங்காது அலையும், மனம் ஆதி நான்கும் - மனமுதலிய அந்தக் கரணங்கள் நான்குமாகிய இவற்றின், வழி அடைப்ப - வழியடைக்க; தேன் ஆதி அறுசுவையும் கழிய ஊறும் தெள் அமுதம் - தேன்முதலிய அறுவகைச் சுவைப்பொருள்களும் சுவைமிக ஊறும் சிவானந்த அமிழ்தினை, யான் ஆர நல்கினை - யான் உண்ணுமாறு நல்கி யருளினையே; எந்தாய் எங்கு உற்றாயோ - எந்தையே எங்குப் புக்கனையோ.

ஆன்மதத்துவம் இருபத்து நான்கில் எஞ்சி நின்ற ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், கன்மேந்திரியம் ஐந்தும் இனம்பற்றிக் கொள்க. வழியடைத்தலாவது பிறவி யொழிதல்; கரணங்களும் பொறிகளும் விடய நுகர்ச்சியிற்செல்லும் வழிதூர என்றுமாம்;

"மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின் றென்னு ளெழுபரஞ் சோதி யுள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் றெளிவே சிவபெரு மானே திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த வின்பமே யென்னுடை யன்பே"

என்னும் திருவாசகம் இங்கே சிந்திக்கற்பாலது. தேன் ஆதி அறுசுவை - தேன், பால், கன்னல், கனி, சீனி, கற்கண்டு என்ப. ஐந்து, நான்கு, சுவை என்பன ஆகு பெயர்கள். கழிய, கழி என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். ஆல், அசை. (ருஅ)

மாசாய் மறைக்குமல வலியும்நா னும் வேறின்றி
ஆசா *விகாரமல மாயினேனைப் பொருட்படுத்திப்
பேசாத †வின்புருவி னின்னோடென்னைப் பின்வைத்த
ஈசா வெனையிங்கிட் டெங்குற்றாயோ வெந்தாயே.

(இ - ள்.) மாசு ஆய் மறைக்கும் மலவலியும் நானும் வேறு இன்றி - இருளாகி மறைக்கும் ஆணவமலவலியும் யானும் அத்துவிதமாய், ஆசாவிகாரமலம் ஆயினேனை - பல திறப்பட்ட ஆசையாகிய மலமான என்னையும், பொருள்படுத்தி - ஒரு பொருளாக்கி, பேசாத இன்பு உருவின் நின்னோடு - உரைக்கப்படாத இன்ப வடிவினையுடைய நின்னோடு, என்னைப் பின் வைத்த ஈசா - என்னைப் பின்னே வைத்த இறைவனே, எந்தாய் - எமது தந்தையே, எனை இங்கு இட்டு எங்கு உற்றாயோ - அடியேனை இங்கு வைத்து எங்கு உற்றனையோ.

மறைக்கும் - அறிவு இச்சை செயல்களை மறைக்கின்ற. கேவலாவத்தையில் ஆணவமலத்தோடும், சகலாவத்தையில் தனு கரண புவன போக வடிவாகிய மாயா மலத்தோடும் ஒன்றுபட்டுக் கிடந்த என்னை நின்மலாவத்தையிற் புகுத்தி நின்னைச் சாரவைத்த ஈசனே என்றுரைக்க. எதுகை நோக்கி ஆசா என்பது திரியாது நின்றது. பேசப்படாத என்றமையால் நினைக்கப்படாத என்பதும் கொள்க;

"உரைமாண்ட வொள்ளொளி யுத்தமன்வந் துளம்புகலும்"

எனவும்,

"உள்ளப்படாத திருவுருவை யுள்ளுதலும்"

எனவும் திருவாசகத்தில் வருதல் காண்க. (ருக)

[கலிநிலைத்துறை]

என்று வாய்திறந் தரற்றி ரங்கினர் புனிற்றுக்
கன்று நீங்கிய வாவெனக் கரைந்தநெஞ் சினராய்ச்
சென்று கோபுர வாயிலின் புறம்புபோய்த் திரண்டு
நின்ற காவலன் றயர்வினை நேர்ந்தனர் நோக்கா.

(பா - ம்.) *விகாரமயம். †அன்புருவின்.

(இ - ள்.) என்று வாய் திறந்து அரற்றினர் இரங்கினர் - என்று வாய் திறந்து கதறி வருந்தி, புனிற்றுக்கன்று நீங்கிய ஆன் என - இளங்கன்று நீங்கின பசுவைப்போல, கரைந்த நெஞ்சினராய்ச் சென்று - உருகிய மனத்தினையுடைய ராய்ச் சென்று, கோபுரவாயிலின் புறம்பு போய் - கோபுரவாயிலுக்கு வெளியே போய், திரண்டு நின்ற காவலன் தமர்களை சேர்ந்தனர் நோக்கா - அங்கே கூடி நின்ற அரசன் பரிசனங்களை சேர்ந்து பார்த்து.

புனிற்றுக் கன்று - ஈன்றணிமையுடைய கன்று. அரற்றினர், இரங்கினர், சேர்ந்தனர் முற்றெச்சங்கள். (௯௰)

துங்க வாரியிற் கடும்பரித் தொகையெலா மாடித்
திங்க ளின்றலை வருமென முன்புபோய்த் தென்னர்
புங்க வன்றனக் குணர்த்துமின் போமென விடுத்தார்
அங்க ணாயகன் பெருந்துறை நாயக னன்பர்.

(இ - ள்.) கடும் பரித் தொகை எலாம் - விரைந்த செலவினையுடைய குதிரைக் கூட்டங்களெல்லாம், ஆடித் திங்களின் தலை - ஆடிமாதத்தில், துங்கவாரியில் வரும் என - சிறந்த கடற்றுறையின்கண் வந்திறங்குமென்று, முன்புபோய் - முன்னர்ச்சென்று, தென்னர் புங்கவன் தனக்கு உணர்த்துமின் - பாண்டியர் பெருமானுக்குக் கூறுங்கள்; போம் என விடுத்தார் - போமின் என்று கூறி அனுப்பினர்; அங்கண் நாயகன் பெருந்துறை நாயகன் அன்பர் - அழகிய அருட் கண்ணினையுடைய தலைவனாகிய பெருந்துறை நாதனுக்கு அன்பராகிய மணிவாசகனார்.

வாரியினின்று இறங்கும் பரியெல்லாம் ஆடித்திங்களில் வரும் எனவும், பரியெல்லாம் வாரியினின்று ஆடித்திங்களில் இறங்கும் எனவும் இருபொருள் தோன்றக் கூறினமை காண்க. சௌரமானத்தால் ஆடிமாதமாவது சாந்திரமானத் தால் ஆவணிமாதமாகுதலின் பரியெலாம் ஆடித்திங்களில் வருமென்ற கூற்றும் தவறுபடாமை பெற்றாம். தலை, ஏழனுருபு. போமின் எனற்பாலது போம் என நின்றது; வழக்கில் வந்த செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டேவலுமாம். (௯௧)

புரசை மாவயப் புரவிதேர்ப் பொருநர்போய்ப் பொறிவண்
டிரைசெய் தார்முடி வேந்தன்முன் னிறைஞ்சின ருள்ள
துரைசெய் தாரது கேட்டொன்று முரைத்தில னிருந்தான்
நிரைசெய் தார்ப்பரி வரவினை நோக்கிய நிருபன்.

(இ - ள்.) புரசைமாவயப்புரவி தேர்ப்பொருநர் போய் - கழுத்திடு கயிற்றை யுடைய யானைகளையும் வெற்றியையுடைய குதிரைகளையும் தேர்களையுமுடைய வீரர்கள் சென்று, பொறி வண்டு இரைசெய் தார் முடிவேந்தன் முன் இறைஞ்சினர் - பொறிகளையுடைய வண்டுகள் ஒலித்தலைச்செய்யும் மாலையையணிந்த முடியினை யுடைய அரிமருத்தன பாண்டியன் முன் வணங்கி, உள்ளது உரை செய்தார் - நடந்ததைக் கூறினர்; அது கேட்டு ஒன்றும் உரைத்திலன் இருந்தான் - அதனைக்

கேட்டு ஒன்றுங்கூறு திருந்தனன்; நிரை செய்தார்ப்பரிவரவினை நோக்கிய நிருபன்-வரிசைப்படுத்திய கிண்கிணி மாலையையணிந்த குதிரைகளின் வரவினை எதிர்பார்த்திருக்கும் அப்பாண்டியன்.

புரசை - யானைக்கழுத்திடு கயிறு. யானை வீரரும், குதிரை வீரரும், தேர் வீரரும் போய் என்க. இரை, முதனிலைத்தொழிற் பெயர். இறைஞ்சினர், உரைத்திலன் என்பன முற்றெச்சங்கள். நிருபன் உரைத்திலன் இருந்தான் என முடிக்க. (சு௨)

வள்ளல் வாதவூர் முனிகளு மன்னவன் பரிமாக்
கொள்ள நல்கிய பொருளெலாங் குருந்தில்வந்தாண்ட
பிள்ளை வாண்மதிச் சடைமுடிப் பெருந்துறை மறையோர்க்
குள்ள வாதரம் பெருகமுன் வேண்டியாங் குய்ப்பார்.

(இ - ள்.) வள்ளல் வாதவூர் முனிகளும் - வள்ளலாகிய வாதவூரடிகளும், மன்னவன் - அரிமருத்தன பாண்டியன், பரிமாக்கொள்ள நல்கிய பொருள் எலாம் - குதிரை வாங்கக்கொடுத்த பொருள் முழுதையும், குருந்தில் வந்து ஆண்ட - குருந்த மரத்தின் அடியில் வந்து ஆண்டருளிய, பிள்ளைவாள் மதிச்சடைமுடி - ஒள்ளிய குழவித்திங்களைத்தரித்த சடைமுடியினை யுடைய, பெருந்துறை மறையோர்க்கு - பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய அந்தணராகிய சிவபெருமானுக்கு, உள்ள ஆதரம் பெருக - உள்ளன்பு பெருக, முன் வேண்டியாங்கு உய்ப்பார் - முன் வேண்டிக் கொண்டது போலவே செலுத்துவாராயினர்.

சடை முடிப்பெருந்துறை மறையோர்க்கு என்பதற்குச் சடாமுடியையுடைய பெருமானெழுந்தருளிய திருப்பெருந்துறையிலுள்ள ஆதிசைவராகிய அந்தணர்களுக்கு எனப் பிறர் கூறியபொருள் சிறிதும் பொருந்தாமை காண்க. முன் வேண்டியாங்கு - 'இப்பொருளெலாம் உனக்கும் ஐம்பொறியும் வென்று வேண்டும் நின்னன்பர்க்கும் ஆக்குக' என மேல் வேண்டியவாறு. உய்த்தல் - செல விடுதல். (சுங)

சிறந்த பூசைக்குந் திருவிழாச் சிறப்புக்குஞ் செல்வம்
நிறைந்த வாலயத் திருப்பணித் திறத்துக்கு நிரப்பி
அறந்த வாதபே ரன்பர்க்குஞ் செலுத்தியத் தலத்தே
உறைந்த வாவற வின்னண மொழுகுநாள் கழிப்பார்.

(இ - ள்.) சிறந்த பூசைக்கும் திருவிழாச் சிறப்புக்கும் - சிறப்புடைய பூசனைக்கும் திருவிழாவாகிய சிறப்புக்கும், செல்வம் நிறைந்த ஆலயத்திருப்பணித் திறத்துக்கும் - செல்வம் நிறைந்த திருக்கோயிலின் திருப்பணி வகைக்கும், நிரப்பி - நிரம்பக்கொடுத்து, அறந்தவாதபேர் அன்பர்க்கும் செலுத்தி - அறநெறியினின்று நீங்காத பெரிய அன்பர்கட்கும் செலவிட்டு, அத்தலத்தே உறைந்து - அப்பதியின் கண் உறைந்து, அவா அற - அவா என்பதின்றி, இன்னணம் - இவ்வாறு, ஒழுகு நாள் கழிப்பார் - செல்லும் நாட்களைக் கழிப்பாராயினர்.

திருவிழா சிறப்பெனப் படுதலை,
"சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது"

என்னுந் திருக்குறளாலறிக; நித்தத்திற் குறைவு தீரச் செய்யப் படுதலின் நைமித்திகம் சிறப்பு எனப்படும். (கசு)

எல்லை கூறிய குளிர்மதி யடுக்கவந் தெய்த
மல்லல் யானையா னின்னமும் வயப்பரி வந்த
தில்லை யாலிது வென்னென வோலையு மெழுதிச்
செல்ல வுய்த்தனன் வாதவூ ரமைச்சர்தந் திருமுன்.

(இ - ள்.) எல்லை கூறிய குளிர்மதி அடுக்க வந்து எய்த - எல்லையாகக் கூறிய ஆடித் திங்கள் பொருந்த வந்து அடைய, மல்லல் யானையான் - மதவள முடைய யானையை யுடைய பாண்டியன், இன்னமும் வயப்பரி வந்தது இல்லை - இன்னும் வெற்றி பொருந்திய குதிரைகள் வரவில்லை; இது என் என ஓலையும் எழுதி - இதற்குக் காரணம் என்னவென்று ஓலையும் வரைந்து, வாதவூர் அமைச்சர் தம் திருமுன் செல்ல உய்த்தனன் - வாதவூராகிய அமைச்சரின் திரு முன்னர்ச் செல்ல விடுத்தான்.

குளிர்மதி - கடகமாதம், ஆடித்திங்கள்; குளிர் - நண்டு; கர்க்கடகம். இல்லையால், ஆல் அசை. வாத வூராகிய அமைச்சர் என விரிக்க; வாதவூரிற் றோன்றியவராகிய அமைச்சர் என்றுமாம். (கஎ)

மன்ன வன்றிரு முகங்கண்டு முறைமையால் வாங்கி
அன்ன வாசகந் தெரிந்துகொண் டாதியி றில்லா
முன்ன வன்றிரு வருட்கடன் மூழ்கிய முனிவர்
என்னை வேறினிச் செய்யுமா றென்றுநின் றயர்வார்.

(இ - ள்.) மன்னவன் திருமுகம் கண்டு - பாண்டியனது ஓலையைப் பார்த்து, முறைமையால் வாங்கி - முறைப்படி வாங்கி, அன்ன வாசகம் தெரிந்து கொண்டு - அதிலுள்ள வாசகத்தைத் தெரிந்து கொண்டு, ஆதியும் இல்லா முன்னவன் - முதலும் முடிவு மில்லாத முன்னவனாகிய இறைவனது, திருவருட் கடல் மூழ்கிய முனிவர் - திருவருட் கடலுள் மூழ்கிய முனிவராகிய மணிவாசகனார், என்னை வேறு இனிச் செய்யுமாறு என்று நின்று அயர்வார் - இனிச் செய்யும் வழி வேறு என்னை யெனக் கருதி நின்று சோர்வாராகி.

திருமுகவாசகம் வாதவூரடிகள் புராணத்தில்,

"தென்னவ னரச னோலை தென்னவன் பிரம ராயன்
என்னுநல் லமைச்சன் காண்க வெல்லையி றனக்கொண் டேகிக்
கொன்னுறு பரிகொ ளாமற் கோவணங் கொண்ட[illegible]து
மன்னர்தங் கருமஞ் செய்வார் வண்மையென் றுவகை யுற்றேம்"

"வையக மன்ன ராகி வாழ்வதின் மனைக டோறும்
எய்திய வுதரத் தீயா லிரப்பது பெருமை யென்றும்
மெய்தகத் தம்மை யாண்ட வேந்தரைப் பிழைத்து வேறு
செய்வது பலிக்கு மென்று தேர்ந்தநூற் றுணிவுங் கண்டேம்."

"மன்னரை யடைந்து வாழ்தல் வஞ்சநஞ் சுமிழு நாகந்
தன்னுடன் மருவி வாழுந் தன்மையென் றுணர்வீ ராயில்
துன்னுமிவ் வேலை காணும் பொழுதுநந் நாதர் தம்மோ
டிந்நகர் வருக மாற னெழுத்தென வுரைத்து நின்றான்"

என விரித்துரைக்கப் பெற்றுளது. (சுசு)

சிந்தை யாகிய செறுவினுட் சிவமுத லோங்கப்
பந்த பாசம்வே ரறக்களைந் தருட்புனல் பாய்ச்சி
அந்த மாதியின் றாகிய வானந்த போகந்
தந்த தேசிக வுழவன்றன் கோயிலைச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) சிந்தையாகிய செறுவினுள் - உள்ளமாகிய விளை நிலத்துள், சிவ முதல் ஓங்க - அன்பாகிய முளை வளர, பந்தபாசம் வேர்அறக் களைந்து - பந்தமாகிய பாசமென்னும் களையினை வேரறக் களைந்து, அருள் புனல் பாய்ச்சி - அருளாகிய நீரினைக் கால்யாத்து, அந்தம் ஆதி இன்று ஆகிய - முதலு முடிவும் இல்லையாகிய, ஆனந்த போகம் தந்த தேசிக உழவன் தன் - சிவானந்தமாகிய விளைவினைப் புசிக்குமாறு தந்தருளிய குரவனாகிய உழவனது, கோயிலைச் சார்ந்தார் - திருக் கோயிலைச் சார்ந்தனர்.

சிவம் - அன்பு; பத்தி. பிறவாறும் உருவகஞ் செய்ப;

"அருச்சனை வயலுள் அன்புவித் திட்டுத்
தொண்ட வுழவ ராரத் தந்த
அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க"

என்னும் திருவாசகமும்,

"மெய்ம்மையா முழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப்
பொய்ம்மையாங் களையை வாங்கிப் பொறையெனு நீரைப் பாய்ச்சித்
தம்மையு நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி யிட்டுச்
செம்மையு ணிற்ப ராகிற் சிவகதி விளையு மன்றே"

என்னும் திருநாவுக்கரசர் தேவாரமும்,

"அன்பென் பாத்தி கோலி முன்புற
மெய்யெனு மெருவை விரித்தாங் கையமில்
பத்தித் தனிவித் திட்டு நித்தலும்
ஆர்வத் தெண்ணீர் பாய்ச்சிநேர் நின்று"

என்னும் பட்டினத்தடிகள் திருவாக்கும் நோக்குக.

இது பிறை குறையில்லாத முற்றுமை யுருவகவணி. (௩௭)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

என்னா யகனே பொன்னுடை யேறே யேறு கொடியுயர்த்த
மன்னா தென்னா பெருந்துறையெம் மணியே வழுதி பொருளெல்லாம்
நின்னா லயத்து நின்னடியா ரிடத்துஞ் செலுத்து நெறியளித்தாய்
பின்னா னவனுக் கென்கொண்டு பரிமாச் செலுத்தப் பெறுமாறே.

(இ - ள்.) என் நாயகனே - எனது தலைவனே, பொன்னுடை ஏறே - தேவர்கள் சிங்கவேறே, ஏறு கொடி உயர்த்த மன்னா - இடபத்தைக் கொடியின் கண் உயர்த்தியருளிய மன்னா, தென்னா - சுந்தரபாண்டியனே, பெருந்துறை எம் மணியே - திருப்பெருந் துறையில் எழுந்தருளிய எமது மாணிக்கமே, வழுதி பொருள் எல்லாம் - பாண்டியன் பொருளனைத்தையும், நின் ஆலயத்தும் நின் அடியாரிடத்தும் - நின் திருக்கோயிலின் திருப்பணியிலும் நினது அடியார் திறத்திலும், செலுத்தும் நெறி அளித்தாய் - செலவிடும் நெறியினை எனக்குத் தந்தருளினை; பின் நான்-இனி யான், அவனுக்கு என்கொண்டு பரிமாச் செலுத்தப் பெறுமாறு - அப்பாண்டியனுக்கு எதுகொண்டு குதிரை செலுத்தப் பெறும் வகை.

பொன்னுடையேறே என்ற கருத்து நம்பியாரூரர் அருளிச் செய்த திருவாலங் காட்டுத் தேவாரப் பதிகத்தில்,

"சிவனே தேவர் சிங்கமே"

என வருதல் காண்க. நீயே வழுதி பொருளெல்லாம் செலவிடச் செய்தாயாக லின் பரிமாச் செலுத்தும் வகையும் நீயே காட்டுதல் வேண்டு மென்பார் இங்ஙனம் கூறினரென்க. (௩௮)

என்னா விறைஞ்சி யெழுந்தெத்தி யிரந்தா ரெதிரே பெருந்துறையின்
மின்னார் சடைமேற் பிறைமுடித்தோன் விசும்பி னிறைந்த திருவாக்கான்
மன்னா னவற்குப் பரியெல்லாம் வருமென் றோலை விடுதியெனச்
சொன்னா னதுகேட் டகத்துவகை துளும்பி வரைந்து சுருள்விடுத்தார்.

(இ - ள்.) என்னா இறைஞ்சி எழுந்து - என்று கூறிக் கீழே வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து நின்று, எத்தி இரந்தார் எதிரே - பலபடத் துதித்துக் குறை யிரந்த மாணிக்கவாசக ரெதிரே, பெருந்துறையின் மின் ஆர் சடைமேல் பிறை முடித்தோன் - பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய மின்போன்ற சடையின்கண் பிறை யினை முடித்தருளிய இறைவன், விசும்பில் நிறைந்த திருவாக்கால் - வானின்கண் நிறைந்த திருவாக்கினால், மன்னனவற்கு - பாண்டியனுக்கு, பரி எல்லாம் வரும் என்று ஓலை விடுதி எனச் சொன்னான் - குதிரைகளெல்லாம் வருமென்று எழுதி

ஓலை விடுப்பாயாக என்று கூறியருளினான்; அதுகேட்டு - அதனைக் கேட்டு, அகத்து உவகை துளும்பி வரைந்து சுருள் விடுத்தார் - மனத்தின்கண் மகிழ்ச்சி மிக்கு ஓலை எழுதிப் போக்கினர்.

விசும்பினிறைந்த திருவாக்கு - அசரீரி. மன்னனவற்கு - மன்னற்கு; ஆனவன், முதல் வேற்றுமைச் சொல். மன்னற்கு ஓலை விடுதி எனக் கூட்டுக. ஓலையைச் சுருளாகச் செய்து அனுப்புதல் வழக்காகலின் 'சுருள் விடுத்தார்' என்றார்; இது முடங்கல் எனவும் கூறப்படும். (௬௬)

அந்த வோலைப் பாசுரமு மறையக் கேட்டு நின்றாங்கோர்
சிந்தை யாறு மகிழ்சிறப்ப விருந்தான் புரவித் தேரோடும்
வந்த வாதிச் செங்கதிரோன் மறைந்தா னவனால் வையமெலாம்
வெந்த வேடை தணிப்பான்போன் முளைத்தா *னாதி வெண்கதிரோன்.

(இ - ள்.) அந்த ஓலைப் பாசுரமும் அறைய - அந்த ஓலையின் வாசகத்தையும் ஒருவன் படிக்க, நின்று கேட்டு - கருத்துடன் நின்று கேட்டு, ஓர் ஆங்கு - அதனை அறிந்த பொழுதே, சிந்தை ஆறு மகிழ்சிறப்ப இருந்தான் - மனத்தின் கண் நீங்காத மகிழ்ச்சி மிக இருந்தனன்; புரவித்தேரோடும் ஆதி வந்த செங்கதிரோன் மறைந்தான் - குதிரைகள் பூட்டிய தேருடன் வந்த ஆதியாகிய சூரியன் மறைந்தனன்; அவனால் வையம் எலாம் வெந்த வேடை - அச்சூரியனால் நிலவுலகனைத்தும் வெந்த வெப்பத்தினை, தணிப்பான் போல் - ஆற்றுபவனைப்போல, வெண்கதிரோன் ஆதி முளைத்தான் - சந்திரன் கீழ்த்திசையிற் றோன்றினன்.

ஆங்கு, ஓர் என்பன அசையுமாம். ஆதி - சூரியன்; ஆதியாகிய செங்கதிரோன் என இருபெயரொட்டு; புரவித் தேரோடும் நேரே வந்த செங்கதிரோன் என்றுமாம்; ஆதி - நேரோடல்; இடப வீதியாகிய முதல் வீதியிற் செல்லும் ஆதித்தன் என்று கூறலும் பொருந்தும். ஆதி முளைத்தான் - முதற்றிசையாகிய கீழ்த்திசையில் உதித்தான். (௬௭)

அன்று துயிலும் வாதவூ ரடிகள் கனவிற் சுடர்வெள்ளி
மன்று கிழவர் குருந்தடியில் வடிவங் காட்டி யெழுந்தருளி
வென்றி வேந்தன் மனங்கவரும் விசயப் பரிகொண் டணைகின்றேம்
இன்று நீமுன் னேகுதியென் றருளிச் செய்ய வெழுந்திருந்தார்.

(இ - ள்.) அன்று துயிலும் வாதவூர் அடிகள் கனவில் - அன்று இரவு துயில்கின்ற வாதவூரடிகள் கனவின் கண், வெள்ளி மன்று கிழவர் - வெள்ளியம்பலத்திற்கு உரிய சோமசுந்தரக்கடவுள், குருந்து அடியில் வடிவம் காட்டி எழுந்தருளி - குருந்த மரத்தடியில் ஆட்கொண்ட ஆசிரியக்கோலங் காட்டி எழுந்தருளி, வென்றி வேந்தன் மனம் கவரும் - வெற்றியை யுடைய பாண்டியனது மனத்தைக் கொள்ளை

(பா - ம்.) *ஆழிவெண்கதிரோன்.

கொள்ளும், விலைப்பரிகொண்டு அணைகின்றேம் - வெற்றியைத்தரத்தக்க குதிரைகளை வாங்கிக்கொண்டு வருவேம்; நின்று நீமுன் ஏகு என்று அருளிச்செய்ய - இன்று நீ முன்னே செல்வாயென்று அருள்புரிய, எழுந்திருந்தார் - வாதவூரடிகள் விழித்தெழுந்தார்.

குருந்தடியில் வடிவம் - குருந்தடியில் எழுந்தருளிய உருவம். வடிவங் காட்டி - வடிவத்துடன் கனவில் எழுந்தருளி அருளிச்செய்ய என்க. (௭௧)

கனவி னிடத்துந் தேவர்க்குங் காண்டற் கரிய கருணையுரு
நனவி னிடத்துங் கனவிடத்து மெளிதே யன்றோ நமக்கென்ன
நினைவி னிடைக்கொண் டிருக்கின்றார் நிருத்தா னந்தச் சுடருள்ளத்
தினவி ருளைத்தின் றெழுவதென வெழுந்தா னிரவி யிரவொதுக்க.

(இ - ள்.) கனவினிடத்தும் தேவர்க்கும் காண்டற்கு அரிய கருணை உரு - கனவின் கண்ணும் தேவருக்கும் காணுதற்கரிய அருள் வடிவம், நனவினிடத்தும் கனவிடத்தும் எளிதே அன்றோ நமக்கு என்ன - நனவிலும் கனவிலும் நமக்கு எளிதல்லவா என்று, நினைவினிடைக் கொண்டு இருக்கின்றார் - (வாதவூரர்) கருதிக் கொண்டிரா நின்றார்; உள்ளத்து இனவு இருளை - அவ்வடிகளது உள்ளத்தின் கட் செறிந்த ஆணவமலமாகிய இருளை, நிருத்தானந்தச் சுடர் தின்று எழுவது என - ஆனந்தக்கூத்தினை யுடைய இறைவனென்னும் ஞான சூரியன் தின்று எழுந்தாற் போல, இரவி இரவு ஒதுக்க எழுந்தான் - சூரியன் இருள் ஒதுக்க எழுந்தனன்.

கனவினிடத்தும், தேவர்க்கும் என்னும் உம்மைகள் முறையே இழிவு சிறப்பும், உயர்வு சிறப்பும் ஆம். இறைவன் கனவிலும் தேவர்க்கரியனாதலையும் நனவிலும் நமக்கு எளியனாதலையும்,

"கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற் கருளினை போற்றி"

எனவும்,

"கனவேயுந் தேவர்கள் காண்பரிய கனைகழலோன்
புனவேய வனவளைத்தோ ளியொடும் புகுந்தருளி
நனவே யெனைப்பிடித்தாட் கொண்டவா நயந்துநெஞ்சம்
சினவேற்க ணீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ"

எனவும் அடிகள் திருவாசகத்தில் அருளிச் செய்திருத்தல் காண்க. (௭௨)

எழுந்தா ருடைய பெருந்துறையா ரிருதாள் பணிந்தா ரினிப்பிறப்பிற்
கழுந்தார் வழிக்கொண் டாரடைந்தா ரகன்றார் நெறிக ளவைத்திக்கட்
கொழுந்தார் சடையார் விடையார்தென் கூட லணைந்தார் பாடலிவன்
டொழுந்தார் வேந்தன் பொற்கோயி லுற்றார் காணப் பெற்றால்.

(இ - ள்.) இனிப் பிறப்பில் அழுந்தார் எழுந்தார் - இனிப் பிறப்பினுள் அழுந்தாதவராகிய வாதவூரடிகள் அப்பொழுது எழுந்து, உடைய பெருந்துறை இருதாள் பணிந்தார் - தம்மை ஆளாகவுடைய பெருந்துறை நாதரின் இரண்டு திருவடிகளையும் பணிந்து, வழிக்கொண்டார் அடைந்தார் நெறிகள் அகன்றார் - வழிக்கொண்டு சென்று சேய நெறிகளைக் கடந்து, அவிர்திங்கள் கொழுந்து ஆர் சடையார் விடையார் - விளங்காநின்ற இளஞ்சந்திரனை அணிந்த சடையினை யுடையாரும் இடப வூர்தியை யுடையாருமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின், தென்கூடல் அணைந்தார் - மதுரையைச் சார்ந்து, பாடுஅளி வண்டு உழும்தார் வேந்தன் பொற் கோயில் உற்றார் - இசைபாடும் வண்டுகள் கிண்டா நின்ற வேப்பமலர் மாலையை யணிந்த பாண்டியனது பொன்மயமான அரண்மனையை அடைந்து, காணப் பெற்றார் - அரசனைக் காணப் பெற்றனர்.

அழுந்தார், வினையாலணையும் பெயர். எழுந்தார், பணிந்தார், வழிக் கொண்டார், அடைந்தார், அகன்றார், அணைந்தார், உற்றார் என்பன முற்றெச்சங்கள். அளி வண்டு - அளியாகிய வண்டு. ஆல், அசை. (எ௩)

மன்னர் பெருமா னெதிர்வந்த மறையோர் பெருமான் வழிபாடு
முன்னர் முறையாற் செய்தொழுகி முன்னே நிற்ப முகநோக்கித்
தென்னர் பெருமா னெவ்வளவு செம்பொன் கொடுபோ யெவ்வளவு
நன்னரிவுளி கொண்டதெனக் கேட்டான் கேட்ட நான்மறையோர்.

(இ - ள்.) மன்னர் பெருமான் எதிர்வந்த மறையோர் பெருமான் - மன்னர் மன்னனாகிய பாண்டியனுக்கு முன்னேவந்த வேதியர் பெருமானாகிய அடிகள், முன்னர் முறையால் வழிபாடு செய்தொழுகி - முன் செய்யும் முறைப்படியே வழிபாடு செய்தொழுகி, முன்னே நிற்ப - எதிரில் நிற்க, தென்னர் பெருமான் முகம் நோக்கி - அப்பாண்டியர் தலைவன் அவர் முகத்தைப் பார்த்து, எவ்வளவு செம்பொன் கொடு போய் - எவ்வளவு செம்பொன்னை எடுத்துச் சென்று, எவ்வளவு நன்னர் இவுளி கொண்டது எனக் கேட்டான் - எவ்வளவு நல்ல குதிரைகள் வாங்கிய தென்று வினவினன்; கேட்ட நான் மறையோர் - அதனைக்கேட்ட அடிகள்.

முன்னர் முறை - புரவி வாங்கப் புறப்படுமுன் அமைச்சராகிய தாம் அரசர்க்குச் செய்து போந்த முறை. தென்னர் பெருமான், நான் மறையோர் என்பவற்றைச் சுட்டாகக் கொள்க. நன்னர், பண்புப் பெயர். கொண்டது, தொழிற் பெயர். கேட்டல் இரண்டனுள் முன்னது வினவுதல், பின்னது செவியுறல். (எ௪)

பொன்னு மளவோ விலைகொண்ட புரவித் தொகையு மனைத்தவைதாம்
பின்னர் வரக்கண் டருளுதியெம் பெருமா னிதனுற் றரங்கபதி
என்று நாமம் பெறுதிமதி யென்றா ரென்ற மந்திரர்க்குத்
தென்னன் சிறந்த வரிசைவளஞ் செய்து விடுப்பச் செல்கின்றார்.

(இ - ள்.) பொன்னும் அளவோ - எடுத்துச் சென்ற பொன்னும் ஓர் அளவினை யுடையதோ (அன்று), விலைகொண்ட புரவித் தொகையும் அனைத்து - வாங்கிய குதிரைத் தொகையும் அத்தன்மைத்தே; அவை தாம் பின்னர் வரக்கண்டு அருளுதி - அக்குதிரைகள் பின்பு வரக் கண்டருள்வாய்; எம்பெருமான் - எமது தலைவ, இதனால் துரங்கபதி என்னும் நாமம் பெறுதி மதி - இக்காரணத்தினால் துரங்கபதி என்னும் பெயரினைப் பெறுவாயாக; என்றார் - என்று கூறினார்; என்ற மந்திரர்க்கு - என்று கூறிய அமைச்சர்க்கு, தென்னன் - அரிமருத்தன பாண்டியன், வளம் சிறந்த வரிசை செய்து விடுப்ப-வளமிக்க பல வரிசைகள் அளித்து அனுப்ப, செல்கின்றார் - செல்லும் அவ்வடிகள்.

பொன்னுக்கு எங்ஙனம் அளவின்றோ அங்ஙனமே புரவிக்கும் அளவின்று என்றார். இதனால் - இங்ஙனம் அளவிறந்த குதிரைகளை எய்துதலால். மதி யென்னும் முன்னிலை யசைச்சொல் முன்னிலை முற்றைச் சார்ந்து வந்தது; மதி - இதனைக் கருதுவாயாக என்றலுமாம். தாம், அசை. (௭௬)

பொன்னங் கமலத் தடம்படிந்து புழைக்கை மதமா முகக் கடவுள்
தன்னங் கமலச் சரணிறைஞ்சித் தனியே முளைத்த சிவக்கொழுந்தை
மின்னங் கயற்கட் கொடிமருங்கில் விளைந்த தேனை முகந்துண்டு
முன்னங் கருத்து மொழியுடம்பு மூன்று மன்பாய்த் தோன்றினார்.

(இ - ள்) பொன் கமலத்தடம் படிந்து - பொற்றாமரைத் தடத்தில் நீராடி, புழைக்கை மதமா முகக் கடவுள் தன் - துளை பொருந்திய துதிக்கையையும் மதப் பெருக்கினையு முடைய யானைமுகத்தினை யுடைய சித்தி விநாயகக் கடவுளின், அம் கமலச் சரண் இறைஞ்சி - அழகிய தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, தனியே முளைத்த சிவக் கொழுந்தை - ஒன்றாய் முளைத்த சிவக் கொழுந்தை, மின் அம் கயற்கண் கொடி மருங்கில் விளைந்த தேனை - மின் போன்ற அழகிய அங்கயற்கண்ணம்மை என்னும் கொடியின் பக்கத்தில் விளைந்த தேனை, முகந்து உண்டு - கண்ணாகிய வாயினால் மொண்டு பருகி, முன்னம் கருத்து மொழி உடம்பு மூன்றும் - திரு முன்னர் உள்ளமும் உரையும் உடலுமாகிய மூன்று கரணங்களும், அன்பாய்த் தோன்றினார் - அன்ப வடிவாய்க் காணப்பட்டார்.

பொன்னம், அம்அசை. உமையைக் கொடியாகவும் சிவத்தைத் தேனாகவும் உருவகித்தார். கண்ணாகிய வாயால் என வருவித் துரைக்க. அன்பமயமாகிய சிவத் தேனை உண்டமையால் தாமும் அன்புமயமாயினா ரென்க. முன்னக் கருத்து என்பதற்கு முன்னுதலை யுடைய அழகிய கருத்து என்றுமாம். முன்னுதல் - நினைத்தல். (௭௭)

மன்னே யென்னை யாட்கொண்ட மணியே வெள்ளி மன்றுடைய
அன்னே யடியேன் வேண்டியவா றரச னிந்த நிதியெல்லாம்
முன்னே கொண்டேன் பணிகொண்டாய் முனியா தரச னிடமிகழ
என்னே புரவி வருமவ்வா றென்று வேண்டி நின்றிடலும்.

(இ - ள்.) மன்னே - என திறைவனே, என்னை ஆட்கொண்ட மணியே - என்னை அடிமையாகக் கொண்டருளிய மாணிக்கமே, வெள்ளி மன்று ஆடும் அன்னே - வெள்ளியம்பலத்தில் திருக் கூத்தாடி யருளும் அன்னையே, அடியேன் வேண்டியவாறு - அடியேன் வேண்டிக் கொண்ட வண்ணமே, அரசன் ஈந்த நிதி எல்லாம் - அரசன் அளித்த பொருள் முழுதையும், முன்னே கொண்டு என் பணி கொண்டாய்-முதலில் ஏற்றுக் கொண்டு பின் என் பணியையும் கொண்டருளினை; அரசன் முனியாது கனிமகிழ - மன்னன் சினங் கொள்ளாது மிகவும் மகிழ்ச்சி அடையுமாறு, புரவிவரும் வண்ணம் என்னே என்று வேண்டி இரந்திடலும் - குதிரைகள் வருமாறு எங்ஙன மென்று வேண்டி நின்ற வளவில்.

எங்ஙனம் புரவி வருமென நான் அறிகிலேன் நீயே அருளிட வேண்டும் எனக் குறையிரத்தலும் என்க. (எஎ)

மெய்யன் புடையா யஞ்சலைநீ வேட்ட வண்ணம் விண்ணிரவி
வையம் பரிக்கும் பரியனைய வயமாக் கொண்டு வருதுமென
ஐயன் றிருவாக் ககல்விசும்பா றெழுந்த தாக வதுகேட்டுப்
பொய்யன் பகன்றார் சிவன்கருணை போற்றி மனையிற் போயினர்.

(இ - ள்.) மெய் அன்பு உடையாய் - உண்மை யன்புடையாய், அஞ்சலை - அஞ்சுதலொழிவாய்; நீ வேட்ட வண்ணம் - நீ வேண்டியவாறே, விண் இரவி வையம் பரிக்கும் பரி அனைய - வானின் கண் உள்ள சூரியனது தேரை இழுக்கும் குதிரையை ஒத்த, வயமாக் கொண்டு வருதும் என - வெற்றியை யுடைய குதிரைகளைக் கொண்டு வருவேம் என்று, ஐயன் திருவாக்கு - இறைவன் திருவாக்கு, அகல் விசும்பு ஆறு எழுந்ததாக - அகன்ற வானின் வழியே (அசரீரியாக) எழா நிற்க, அது கேட்டு - அதனைக் கேட்டு, பொய் அன்பு அகன்றார் - பொய்யன்பு நீங்கிய வாதவூரடிகள், சிவன் கருணை போற்றி மனையில் போயினர் - சிவபிரான் கருணையைத் துதித்துத் தமது இல்லிற்குச் சென்றனர்.

அஞ்சலை, அல் எதிர்மறையிடை நிலை; ஐ முன்னிலை விகுதி. வையம் - தேர். எழுந்தது எழ அதனைக் கேட்டு என விரித்துக் கொள்க. (எஅ)

வேறு

கடிமனை யடைந்த வெல்லை வாதவூர்க் காவ லோரை
மடிமையில் சுற்றத் தோருங் கேளிரு மாண்ட காதல்
அடிமையு ளாரு மேதி லாளரும் பிறரு மீண்டி
இடிமழை வாய்விட் டென்னப் புந்திக ளினைய சொல்வார்.

(இ - ள்.) கடிமனை அடைந்த எல்லை - விளக்கமமைந்த தமது இல்லினை அடைந்த பொழுது, வாதவூர்க்காவலோரை - அவ்வாதவூரமைச்சரை, மடிமை இல் சுற்றத்தோரும் கேளிரும் - சோர்வில்லாத கிளைஞரும் நட்பினரும், மாண்டகாதல்

அடிமையுள்ளாரும் - சிறந்த அன்பினையுடைய வேலாளரும்; ஏதிலாரும் பிறரும் கண்ட - அயலாரும் மற்றையோரும் நெருக்கி, இடிமழைவாய் விட்டென்ன - இடிக்கும் மேகம் வாய்திறந்தாற் போல, இனைய மதிகள் சொல்வார் - இவ்வாறான புத்திகளைச் சொல்வாராயினர்.

பெரியோர்களை அவர்கள் அவதரித்த ஊர்க்குத் தலைவராகக் கூறுதல் மரபாகலின் 'வாதவூர்க் காவலோரை' என்றார். மடமை - மடயின்றன்மை. பலருந் திரண்டு கதறுதலால் 'இடி மழை வாய்விட்டென்ன' என்றார்; வாய்விடுதல் - முழங்குதல்; விட்டாலென்ன என்பது விட்டென்ன எனத்தொக்கது. (எக)

மந்திரக் கிழமை பூண்டு மன்னவர் கருமஞ் செய்வ
தந்தணர்க் கறனே யல்ல வமைச்சிய லறத்து நின்றால்
வெந்திற லரசர்க் கேற்ற செய்வதே வேண்டு மென்னத்
தந்திர மனுநூல் வல்லோர் சாற்றுவா ரன்றோ வையா.

(இ - ள்.) மந்திரக்கிழமை பூண்டு - அமைச்சியலுரிமை பூண்டு, மன்னவர் கருமம் செய்வது - அரசரது வினைசெய்தல், அந்தணர்க்கு அறனே அல்ல - மறையவருக்குரிய அறமே அன்று; அமைச்சியல் அறத்து நின்றால் - அமைச்சியலுக்குரிய அறநெறியில் நின்றால், வெந்திறல் அரசர்க்கு ஏற்ற செய்வதே வேண்டும் என்ன - மிக்க வலியினையுடைய அம்மன்னவர்க்குப் பொருந்திய வினைகளையே செய்ய வேண்டுமென்று, ஐயா - ஐயனே, தந்திரம் மனுநூல் வல்லோர் - தந்திரமாகிய மனுநூல் வல்லவர், சாற்றுவார் அன்றோ - கூறுவார் அல்லவா.

மன்னவர் கருமம் - அரசரேவிய வினை, அரச காரியம்; அரசர்க்குரிய தொழில்களுமாம். நூலும் கரகமும் முக்கோலும் மணையும் உடையாராய்ப் பிச்சை கொண்டுண்டேனும் தமது பொருளுண்டேனும் ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் அறு தொழில் புரிந்தொழுகல் அந்தணர்க்குரிய அறமாகலின் 'மன்னவர் கருமஞ்செய்வதந்தணர்க்கறனேயல்ல' என்றார். செய்வது, தொழிற் பெயர். அரச காரியஞ் செய்வது அந்தணர்க்குரித்தன்று, அங்ஙனம் உரித்தல்லாத அதனையும் அவர் ஒரோ வழி மேற்கொள்ளின், பின்பு அரசர்க்குரிய வினைகளாகிய நாடுகாத்தலும் பகை யொழித்தலும் முதலியவற்றிற்கு ஏற்றவைகளையே புரிதலும், அவனது குறிப்போடு பொருந்த ஒழுகுதலும் செய்தல் வேண்டுமென்க. தந்திரம் வல்லோரும் மனுநூல் வல்லோரும் என்றுமாம்; தந்திரம் - ஆகமம். (எஉ)

அரைசிய லமைச்ச நீதி யாப்புறக் கட்டு நூல்கள்
உரைசெய்வ தெவனீர் செய்வ தொன்றுமன் றுவ தில்லை
விரைசெறி தாராற் கின்று வெம்பரி வருவ தாக
வரையறை செய்தீர் நாளை யென்சொல வல்லீ ரையா.

(இ - ள்.) அரைசியல் அமைச்சநீதி ஆய்ந்த நுங்கட்கு - அரசியலையும் அமைச்சர் நீதியையும் ஆராய்ந்தறிந்த நுமக்கு, நாங்கள் உரை செய்வது எவன் - நாங்கள் சொல்லக் கிடப்பது யாது, நீர் செய்வது ஒன்றும் நன்றாவது இல்லை - நீர் செய்யுங்காரியம் சிறிதும் அழகிதன்று; விரை செறிதாராற்கு - மணமிக்க வேப்ப மலர் மாலையை யணிந்த பாண்டியனுக்கு, வெம்பரி இன்று வருவதாக வரையறை செய்தீர் - விரும்பத்தக்க குதிரைகள் இன்று வருமென நாள் வரை யறுத்தீர்; ஐயா - ஐயனே, நாளை என் சொலவல்லீர் - (குதிரை வராவிடில்) நாளை என்ன சொல்ல வல்லீரோ.

அரசியல் - அரசனது தன்மை என்றுமாம்; ஆவது, பிழை செய்தாரைக் கண்ணோடாது ஒறுத்தல் முதலிய அவனது பெற்றி. வெம்பரி - கடுஞ்செலவினை யுடைய பரி என்றுமாம். வருவதாக - வருமென. பரி இன்று வருவதாக நாளை வரையறை செய்தீர் இனி என் சொலவல்லீர் என மாற்றியும் விரித்தும் உரைத்தலு மாம். (அக)

தழுவிய கிளைஞர் நட்டோர் சார்வுளோர் தக்க சான்றோர்
குழுவினைக் காக்க வேண்டுங் குறிப்பிலீர் போலு நீவிர்
ஒழுகுறு செயலி னாலே யுஞ்செய லுமக்கே சால
அழகிது போலு மென்னக் கழறினா ரதுகேட் டையன்.

(இ - ள்.) நீவிர் ஒழுகுறு செயலினாலே - நீவிர் நடக்கலுற்ற செய்கை யாலே, தழுவிய கிளைஞர் நட்டோர் - சூழ்ந்துள்ள சுற்றத்தாரும் நட்பினரும், சார் வுளோர் தக்க சான்றோர் - சார்ந்தவர்களும் தகுதி வாய்ந்த பெரியாருமாகிய, குழு வினை - கூட்டத்தை, காக்கவேண்டும் குறிப்பிலீர் போலும் - ஓம்பவேண்டுமென் னும் குறிப்புடையரல்லீர் போலும்; உம்செயல் உமக்கே சால அழகிது போலும் என்னக்கழறினார் - உமது செய்கை உமக்கே மிகவும் அழகுடையது போலு மென்று இடித்துக் கூறினார்; ஐயன் அது கேட்டு - அடிகள் அதனைக்கேட்டு.

சார்வுளோர் - தம்மைப் பற்றுக்கோடாகச் சார்ந்திருக்கும் ஏனையோர். நுமது செய்கையை ஆராயின் குறிப்பிலீர் போலும் என்க. கழறுதல் - இடித் துரைத்தல். போலும் இரண்டும் ஒப்பில்போலி. (அஉ)

சுற்றமுந் தொடர்பு நீத்தேந் துன்பமு மின்பு மற்றேம்
வெற்றுடன் மானந் தீர்ந்தேம் வெறுக்கைமேல் வெறுக்கை வைத்தேம்
செற்றமுஞ் செருக்குங் காய்ந்தேந் தீவினை யிரண்டுந் தீர்ந்தேம்
கற்றைவார் சடையான் கோலங் காட்டியாட் கொண்ட வன்றே.

(இ - ள்.) கற்றைவார் சடையான் - திரண்ட நீண்ட சடையையுடைய இறைவன், கோலம் காட்டி ஆட்கொண்ட அன்றே - தன் அருட்கோலத்தைக் காட்டி அடிமை கொண்ட அப்பொழுதே, சுற்றமும் தொடர்பும் நீத்தேம் - சுற்றத் தையும்ஏனைத்தொடர்புகளையும் துறந்தேம்; துன்பமும் இன்பும் அற்றேம் - துன்

பத்தையும் இன்பத்தையும் ஒழித்தேம்; வெறு உடல் மானம் தீர்த்தேம் - பயனற்ற இவ்வுடம்பின் பற்றையும் நீக்கினேம்; வெறுக்கை மேல் வெறுக்கை வைத்தேம் - பொருளின் மேல் வெறுப்பு வைத்தேம்; செற்றமும் செருக்கும் காய்ந்தேம் - சினத்தையும் மதத்தையும் சினந்து போக்கினேம்; தீவினை இரண்டும் தீர்த்தேம் - தீயவாய நல்வினை தீவினை என்னும் இரண்டனின்றும் நீங்கினேம்.

மேற்செய்யுளில் கிளைஞர் முதலானோரைக் காக்கவேண்டும் குறிப்பிலீர் போலும் என்றதை அநுவதித்து 'சுற்றமுந் தொடர்புந் தீர்த்தேம்' என்றார். தொடர்பு - நட்டோர், சார்புளோர், சான்றோர் என்னும் தொடர்புகள். இனி, காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், உவகை, மதம், மானம் என்னும் உட்பகை ஆறும் ஒழித்தவாறு உரைத்தலும் ஒன்றிபுணர்க. வெறுக்கை இரண்டனுள் முன்னது செல்வம்; யாவும் வந்து செறிதலின் வெறுக்கை யெனப்பட்டது; வெறுத்தல் - செறிதல். பின்னது உவர்த்தல் என்னும் பொருட்டாய தொழிற்பெயர். தீமையுடைய இருவினையும் என்க. நல்வினையும் பிறவிக்கேதுவாகலின் 'வினையிரண்டும்' என்றார்;

"இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு"

என்னும் தமிழ் மறையுங் காண்க. (௮௩)

தந்தைதாய் குரவ னாசான் சங்கர னிராசை பெண்டீர்
மைந்தர்பல் லுயிருஞ் சுற்ற மாசிலா வீச னன்பர்
அந்தமில் பிறவி யேழு மடுபகை யென்ப தோர்ந்தேம்
எந்தையார் கருணை காட்டி யெம்மையாட் கொண்ட வன்றே.

(இ - ள்.) எந்தையார் கருணை காட்டி எம்மை ஆட்கொண்ட அன்றே - எமது பெருமானார் தமது அருட்கோலங் காட்டி எம்மை அடிமை கொண்டருளிய அப்பொழுதே, தந்தை தாய் குரவன் ஆசான் சங்கரன் - அப்பனும் அம்மையும் ஞானாசிரியனும் போதகாசிரியனும் அவ்விறைவனே என்பதையும், பெண்டிர் நிராசை - மனைவி நிராசையே என்பதையும், மைந்தர் பல் உயிரும் - மக்கள் பல உயிர்களுமே என்பதையும், சுற்றம் மாசு இலா ஈசன் அன்பர் - சுற்றத்தார் குற்றமில்லாத சிவனடியாரே என்பதையும், அடுபகை - கொல்லும்பகை, அந்தம் இல் பிறவி ஏழும் என்பது - முடிவில்லாத எழுவகைப் பிறப்புமே என்பதையும், ஓர்ந்தேம் - அறிந்தேம்.

ஞான குரவனும் வித்தியா குரவனும் என்பார் 'குரவனாசான்' என்றார். எண்ணிடைச் சொற்கள் தொக்கன. கருணை திருவுருவை உணர்த்தி நின்றது. நிராசையே பெண்டிரும் மைந்தரும் பல்லுயிருமெனப் பிறர் கூறிய உரை சிறிதும் பொருந்தாமை புணர்க. என்பது என்னுஞ் சொல்லைத் தனித்தனி கூட்டி முடிக்க. (௮௪)

ஊரெலா மட்ட சோறு நம்மதே யுவரி சூழ்ந்த
பாரெலாம் பாய றுன்னற் கோவணம் பரிக்கு மாடை
சீரெலாஞ் சிறந்த சாந்தந் தெய்வநீ றணிபூண் கண்டி
நீரெலாஞ் சுமந்த வேணி நிருத்தனாட் கொண்ட வன்றே.

(இ - ள்.) நீர் எலாம் சுமந்தவேணி நிருத்தன் - கங்கை நீர் முற்றுந்தாங்கிய சடையினை யுடைய திருக்கூத்தனாகிய இறைவன், ஆட்கொண்ட அன்றே - அடிமை கொண்ட அப்பொழுதே, ஊர் எலாம் அட்ட சோறு நம்மதே - ஊர் முற்றும் சமைத்த சோறு நம்முடையதே; உவரி சூழ்ந்த பார் எலாம் பாயல் - கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகு முற்றும் நமது படுக்கையே; துன்னல் கோவணம் பரிக்கும் ஆடை - தைத்தகோவணம் உடுக்கும் உடையே; சீர் எலாம் சிறந்த சாந்தம் தெய்வ நீறு - சீர் அனைத்தாலும் சிறந்த சந்தனம் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருநீறே; அணி பூண்கண்டி - அணியும் அணி உருத்திராக்க மாலையே.

அட்டசோறு, பெயரெச்சம் செயப்படுபொருட் பெயர் கொண்டது. நம்மதே, மகரம் விரித்தல். உவரி, உவரையுடையது; இ வினை முதற்பொருள் விகுதி. 'அட்டுண்டு வாழ்வார்க் கதிதிக ளென்ஞான்றும் அட்டுண்ணு மாட்சியுடையவர்' ஆகலின் 'ஊரெலா மட்டசோறு நம்மதே' என்றார். இவ்விருசெய்யுளிலும் போந்த கருத்துக்களிற் பலவும்,

"சின்னச் சீரை துன்னற் கோவணம்
அறுதற் கிளொடு பெறுவது புனைந்து
சிதவ லோடொன் றுதவுழி யெடுத்தாங்
கிடுவோ ருளரெனி னிலையினின் றயின்று
படுதரைப் பாயலிற் பள்ளிமேவி யோவாத்
தகவெனு மரிவையைத் தழீஇ மகவெனப்
பல்லுயி ரனைத்தையு மொக்கப் பார்க்குநின்
செல்வக் கடவுட் டொண்டர்"

எனத் திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவையுட் பயின்றுள்ளமை காண்க.

"ஆரங் கண்டிகை யாடையுங் கந்தையே"

என்னும் திருத்தொண்டர் புராணத்தொடரும் நோக்கற்பாலது. (அ௫)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

இறக்கினு மின்றே யிறக்குக வென்று மிருக்கினு மிருக்குக வேந்தன்
ஒறுக்கினு மொறுக்க வுவகையு முடனே யூட்டினு மூட்டுக வானிற்
சிறக்கினுஞ் சிறக்க கொடியநீ நரகிற் சேரினுஞ் சேருக சிவனை
மறக்கிலம் பண்டைப் பழவினை விளைந்தால் மாற்றுவார் யாரென மறுத்தார்.

(இ - ள்.) இறக்கினும் இன்றே இறக்க - (சூதலால்) இறந்தாலும் இன்றே இறக்கக்கடவேம்; என்றும் இருக்கினும் இருக்குக - அன்றி எப்பொழுதும் அழியாமல் இருந்தாலும் இருக்கக் கடவேம்; வேந்தன் ஒறுக்கினும் ஒறுக்க - மன்னன் தண்டித்தாலும் தண்டிக்கக்கடவன்; உடனே உவகையும் ஊட்டினும் ஊட்டுக - உடனே மகிழ்ச்சியை ஊட்டினும் ஊட்டக்கடவன்; வானில் சிறக்கினும் சிறக்க - விண்ணுலகிற் சென்று சிறப்புப்பெறினும் பெறக்கடவேம்; கொடிய நிரயில் சேரினும் சேருக - (அன்றி) கொடிய நெருப்புமயமாகிய நிரயத்தின் கண் சேர்ந்தாலுஞ் சேரக்கடவேம்; சிவனை மறக்கிலம் - சிவபெருமானை மறக்கமாட்டேம்; பண்டைப் பழவினை விளைந்தால் - முன்செய்த பழவினை வந்து விளையின், மாற்றுவார்யார் என மறுத்தார் - அதனை மாற்றவல்லார் யாவருளர் என்று மறுத்துக்கூறினார்.

இறக்குக, இருக்குக என்பவற்றிற் குகரம் விரித்து நின்றது. உவகையும் என்பதில் உம் அசை. இறைவன் பழவினைப் பயனை நுகர்விக்குங்கால் அதற்கு அமைந்து நுகர்தலன்றி மாற்றுதல் கூடாதாகலின் 'பழவினை விளைந்தால் மாற்றுவார் யார்' என்றார். என என்பதனைச் 'சுற்றமுந் தொடர்பும்' என்பது முதலிய செய்யுட்களின் வினைகளோடும் கூட்டி, மறுத்தார் என முடிக்க. அடிகள் தந்தந்தாமின்றி இறைவனருள் வழிப்பட்டு நிற்கும் பெற்றியை,

"நரகம் புகினும், எள்ளேன் திருவருளாலே யிருக்கப் பெறின்"
"நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே"
"காயத்திடுவா யுன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே"

என்னும் திருவாசகங்களிற் காண்க. (௩௪)

ஆகச் செய்யுள் - உ,௩௪௩.

ஐம்பத்தொன்பதாவது

நரி பரியாக்கிய படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

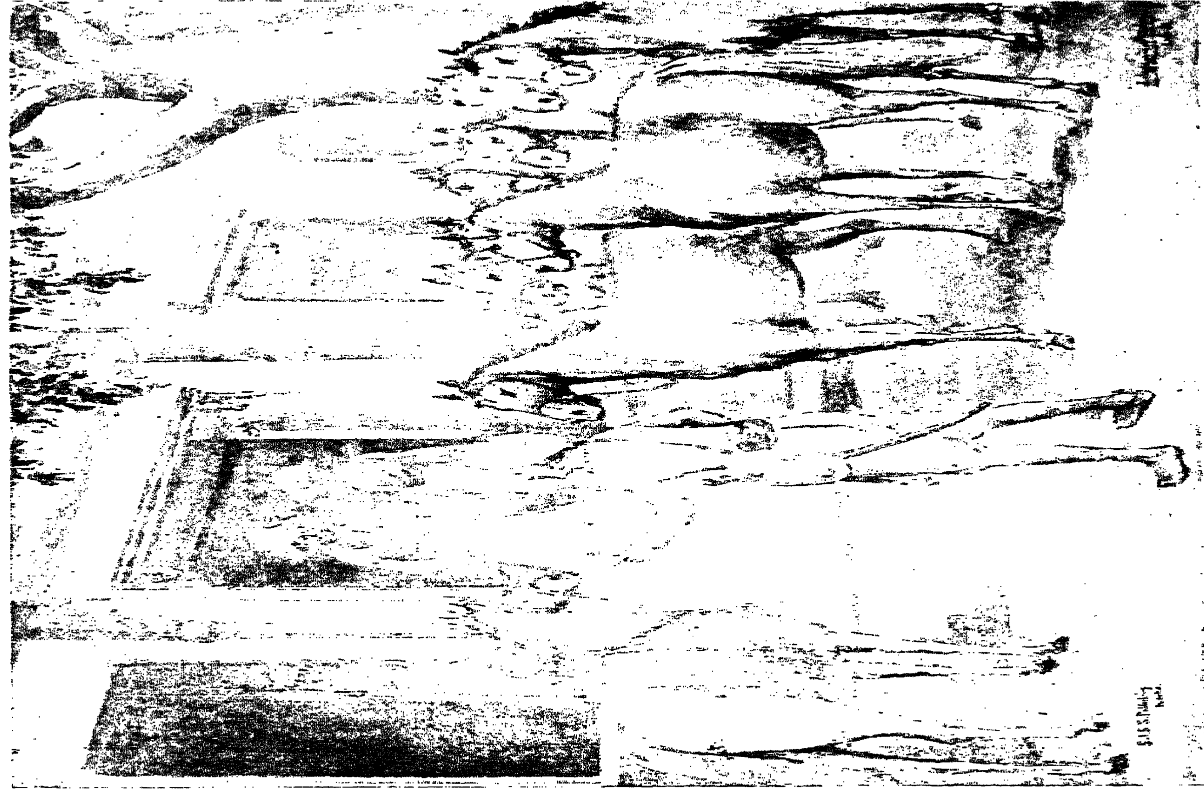
அரிகணை தொடுத்து வேழ மட்டவன் செழியன் வாயிற்
றெரிகலை யமைச்ச ரேற்றைத் தேசிக வடிவத் தீண்டி
வரிகழல் சூட்டி யாண்ட வண்ணமிவ் வண்ண மையன்
நரிகளைப் பரிக ளாக்கி நடத்திய வாறுஞ் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) அரிகணை தொடுத்து வேழம் அட்டவன் - நரசிங்க பாணத்தை விடுத்து (சமணர் ஏவிய) யானையை அழித்த சோமசுந்தரக் கடவுள், செழியன் வாயில் தெரிகலை அமைச்சர் ஏற்றை - பாண்டியன் வாயிலிலுள்ள கலைகளை ஆராய்ந்த அமைச்சருள் ஆண் சிங்கம் போல்வாராகிய வாதவூரடிகளை, தேசிக வடிவத்து ஈண்டி - குருவடிவத்துடன் வந்து, வரிகழல் சூட்டி ஆண்டவண்ணம் இவ் வண்ணம் - (வீரகண்டையைக்) கட்டிய திருவடியை அவர் முடியிற் சூட்டி ஆட்கொண்டருளிய திருவிளையாடல் இது, ஐயன் - அச்சோமசுந்தரக்கடவுள், நரிகளைப் பரிகள் ஆக்கி நடத்தியவாறும் சொல்வாம் - நரிகளைக் குதிரைகளாக்கி நடத்தியருளிய திருவிளையாடலையும் (இனிக்) கூறுவாம்.

அரிக்கணை எனற்பாலது எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. வடிவத்து - வடிவத்துடன். கழல், ஆகுபெயர். (க)

சுற்றமாம் பாச நீவித் துகளறுத் திருந்தார் தம்மை
மற்றைநா ளழைத்து வேந்தன் வந்தில போலு மின்னங்
கொற்றவாம் பரிக ளென்னக் குறுமதி முடித்தா னன்பர்
இற்றைநாண் முதனாண் மூன்றி லீண்டுவ விறைவ வென்றா.

(இ - ள்.) சுற்றமாம் பாசம் நீவி - சுற்றமாகிய பாசத்தைத் துடைத்து, துகள் அறுத்து இருந்தார் தம்மை - ஆணவமலத்தை அறுத்துச் சிவயோகத்திலிருந்த அவ்வாதவூரடிகளை, வேந்தன் மற்றை நாள் அழைத்து - அரிமருத்தன பாண்டியன் மறுநாள் தன்னிடம் அழைத்து, கொற்றவாம்பரிகள் இன்னம் வந்தில போலும் என்ன - வெற்றியை யுடையனவாகுங் குதிரைகள் இன்னும் வந்தில போலுமென்று வினவ, குறுமதி முடித்தான் அன்பர் - பிறை மதியினை முடித்த இறைவன் அடியாராகிய மணிவாசகனார், இறைவ - மன்னனே, இற்றை நாள் முதல் நாள் மூன்றில் - இன்று முதல் மூன்று நாட்களுள், ஈண்டுவ - வருவனவாகும்; என்றா - என்று கூறி.

தி. ப. 59 நரி பரியாக்கிட்டது.

சுற்றத்தார் பாசம்போல் விடெய்தாமல் தளை செய்து நிற்றலின் 'சுற்ற மாம் பாசம்' என்றார். மேல்,

'சுற்றமுந் தொடர்ப நீத்தேம்'

என அடிகள் அருளிச் செய்தமையுங் காண்க. நீவுதல் - ஒழித்தல். துகள் - காம வெகுளி மயக்கமுமாம். போலும், ஒப்பில் போலி. இனி என்பது அம் பெற்று இன்னம் என்றாயது. குறுமதி - சிறுமதி; பிறை. (உ)

சிந்துர நுதன்மால் யானைச் செல்வவப் பரிக்கு வேறு
மந்துரை யகன்ற வாக* வகுக்கசூழ் தண்ணீ ரூட்ட
நந்துறை தடங்கள் வேறு தொடிசர்ந் னகர மெங்கும்
இந்துறை மாட மெல்லா மழகுசெய் திடுக‡ வென்றார்.

(இ - ள்) சிந்துர நுதல்மால் யானைச் செல்வ - சிந்துர மணிந்த நுதலையும் மதமயக்கத்தையு முடைய யானையை யுடைய செல்வனே, அப்பரிக்கு - அங்ஙனம் வரும் குதிரைகளுக்கு, அகன்றவாக வேறுமந்துரை வகுக்க - அகற்சி யுள்ளனவாக வேறு குதிரைப் பந்திகள் வகுத்திடுக; தண்ணீர் ஊட்ட - அவைகட்கு நீர் ஊட்டு தற்பொருட்டு, நந்து உறை தடங்கள் வேறு சூழ் தொடிக - சங்குகள் உறையுந் தடாகங்கள் வேறு சூழத் தோண்டுக; நின் நகரம் எங்கும் - நின்ட நகரின் எல்லா விடங்களிலுமுள்ள, இந்து உறை மாடம் எல்லாம் அழகு செய்திடுக - சந்திரன் தவழும் மாளிகைகளனைத்தையும் ஒப்பனை செய்க; என்றார் - என்று கூறினார்.

சிறந்த பரிகள் மிகுதியாக வருமென்னுங் கருத்தால் இங்ஙனம் கூறினார். மந்துரை - குதிரை கட்டு மிடம். தொடுதல் - தோண்டுதல். (௩)

காவலன் கருமஞ் செய்வோர் கந்துகப் பந்தி யாற்றி
ஓவற நகர மெங்கு மொளிபெற வழகு செய்துத்
தாவுதெண் கடலேழ் கண்ட சகரர்போல் வைகன் மூன்றில்
வாவியுங் குளனுந் தொட்டார் மண்டொடு கருவி மாக்கள்.

(இ - ள்) காவலன் கருமம் செய்வோர் - (மன்னன் ஆணைப்படி) அவன் கருமஞ் செய்யும் ஏவலாளர், கந்துகப் பந்தி ஆற்றி - குதிரைப் பந்தி அமைத்து, நகரம் எங்கும் ஓவு அற ஒளிபெற அழகு செய்ய - நகரமனைத்தும் நீங்காமல் ஒளி விடுமாறு அலங்கரிக்க, மண்தொடு கருவி மாக்கள் - மண் தோண்டுங் கருவியினை யுடைய மக்கள், தாவு தெண் கடல் ஏழ் கண்ட சகரர் போல் - அலைகள் தாவுந் தெள்ளிய எழு கடலையும் சகரர்கள் தோண்டினமைபோல, வைகல் மூன்றில் - மூன்று நாட்களில், வாவியும் குளனும் தொட்டார் - பலவாவிகளையுங் குளங்களை யுந் தோண்டினார்.

(பா - ம்.) *மந்துரை யகலி தாக வகுப்பது. †வேறு தொடுவது. ‡அழகு செய்திடுவது.

கடலேழ் என்றது உபசாரம்; சகரர் தொட்டது கிழக்குக் கடல் என்ப;
"குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்கும்
குடாஅது தோன்று மூதிர் பௌவத்தின் குடக்கும்"

என்னும் புறப்பாட்டடிகளும், அவற்றின் உரையும் நோக்குக. சகரன் என்னும் பரிதிகுல வேந்தன் அசுவமேத வேள்வி இயற்றிய காலை இந்திரன் அவ்வேள்விக் குதிரையைப் பற்றிப் பாதலத்தில் தவம் புரிந்து கொண்டிருந்த கபில முனிவரின் பின் புறத்தே ஒளித்து வைக்க, குதிரையின் பின் சென்ற அஞ்சுமானால் அதனை யறிந்த சகரன் புதல்வர் அறுபதினாயிரவர் அதனை மீட்பதற்காக நிலத்தைத் தோண்டிப் பாதல மடைந்தன ரென்பது வரலாறு. (௪)

வரையறை செய்த மூன்று வைகலுங் கழிந்த பின்னாட்
கரையறு பரிமா வீண்டக் கண்டில மின்ன மென்னா
விரையறை வண்டார் தண்டார் வேம்பனும் விளித்து வந்த
உரையறை நாவி னானை யொறுப்பவ னொத்துச் சீறா.

(இ - ள்.) வண்டு அறை விரை ஆர் தண் தார் வேம்பனும் - வண்டுகள் ஒலிக்கும் மணம் நிறைந்த தண்ணிய வேப்ப மலர் மாலையை யணிந்த பாண்டியனும், வரை யறை செய்த மூன்றுவைகலும் கழிந்த பின்னாள் - வரையறுத்துக் கூறிய மூன்று நாட்களும் கழிந்த வழிநாள், இன்னம் கரை அறு பரிமா ஈண்டக் கண்டிலம் என்னா - இன்னும் அளவிறந்த குதிரைகள் வரக் கண்டில மென்று கருதி, விளித்து - அழைத்தலால், வந்த உரை அறை நாவினானை - வந்த (மாணிக்கம் போலுஞ்) சொற்களைக் கூறும் நாவினையுடைய அவ்வமைச்சரை, ஒறுப்பவன் ஒத்துச் சீறா - தண்டிப்பவன் போன்று சினந்து.

பரிமா, இருபெய ரொட்டு. வண்டு அறை விரை ஆர் எனச் சொற்களை மாறுக. தார் வேம்பன் என்பதில் விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக. உரை - திருவாசகம் என்னும் பொருட்டு. (௫)

என்னிவன் பரிமாக் கொண்ட தென்றவை வருவ தென்னாத்*
தன்னெதிர் நின்ற வஞ்சத் தறுகணார் சிலரை நோக்கிக்
கொன்னுமிக் கள்வன் றன்னைக் கொண்டுபோய்த் தண்டஞ் செய்தெம்
பொன்னெலா மறவு கொண்டு வாங்குமின் போமி னென்றான்.

(இ - ள்.) என் இவன் பரிமாக் கொண்டது - இவன் குதிரைகள் வாங்கிய வாறு என்னே, அவை வருவது என்று என்னா - அவை வருதல் எப்பொழுதோ என்று கூறி, தன் எதிர் நின்ற வஞ்சத்தறுகணார் சிலரை நோக்கி - தனக்கெதிரில் நின்ற வஞ்ச மிக்க தறுகண்மை யுடைய தண்டலாளர் சிலரைப் பார்த்து, கொன்னும் இக்கள்வன் தன்னைக் கொண்டு போய் - (நினைக்கினும்) அச்சத்தைத் தரும்

(பா - ம்.) *வருவ வென்னா.

இத்திருடனைக் கொண்டு சென்று. தண்டம் செய்து - தண்டித்து, எம் பொன் எலாம் அறவு கொண்டு வாங்குமின் - எமது பொன் முழுதையும் அறுதியாக வாங்குங்கள், போமின் - விரைந்து செல்லுங்கள், என்றான் - என்று கட்டளை யிட்டான்.

எவன் என்பது என் என்று ஆகி இகழ்ச்சி குறித்து நின்றது. கொன், அச்சப் பொருட்டாய இடைச் சொல்:

" அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென்
றப்பா லான்கே கொன்னைச் சொல்லே"

என்பது தொல்காப்பியம். மறவு எனப் பிரித்து, மச்சம் என்றுரைத்தலுமாம். (௬)

கற்றிணி தோளான் சீற்றங் கண்டெதிர் நில்லா தஞ்சிச்
சுற்றிய பாசம் போலத் தொடர்ந்துகொண் டேகி மள்ளர்
எற்றினி வகைதான் பொன்னுக் கியம்புமென் றதிர்த்துச் சீறிச்*
செற்றமில் சிந்தை யார்மேற் செறிந்தகல் லேற்றி னாரே.

(இ - ள்.) கல்திணி தோளான் - மலைபோலுந் திண்ணிய தோளையுடைய மன்னனது, சீற்றம் கண்டு மள்ளர் அஞ்சி - சினத்தினை ஏவலாளர் கண்டு பயந்து, எதிர் நில்லாது - எதிரே நில்லாமல், சுற்றிய பாசம் போலத் தொடர்ந்து கொண்டு ஏகி - விடாது பாசஞ்சூழ்ந்தாற் போலச் சூழ்ந்து தொடர்ந்து சென்று, இனி பொன்னுக்கு வகைதான் எற்று இயம்பும் என்று அதிர்த்துச்சீறி - இனிப்பொருள் கொடுப்பதற்கு வகையாது கூறுமென்று கடிந்து சினந்து, செற்றம் இல் சிந்தையார் மேல் செறிந்த கல் ஏற்றினார் - சினமற்ற மனமுடைய அடிகளின் மேல் பாரஞ்செறிந்த கல்லை ஏற்றினார்.

பாசம் சூழ்ந்தாற்போலச் சூழ்ந்து என்க. தான், அசை. (எ)

பொன்னெடுஞ் சயிலங் கோட்டிப் புரம்பொடி படுத்த வீரர்
சொன்னெடுந் தாளை யுள்கி நின்றனர் சுமந்த பாரம்
அந்நெடுந் தகையார் தாங்கி யாற்றினா ரடைந்த வன்பர்
தந்நெடும் பார மெல்லாந் தாங்குவா ரவரே யன்றே.

(இ - ள்.) நெடும் பொன் சயிலம் கோட்டி - நெடிய பொன்மலையை வில்லாக வளைத்து, புரம்பொடி படுத்த வீரர் - முப்புரங்களையும் நீறாக்கிய வீரராகிய இறைவரது, சொல் நெடுந்தாளை உள்கி நின்றனர் - புகழமைந்த நீண்ட திருவடியை (மணிவாசகனார்) மனத்தின்கண் நினைந்து துன்பமின்றி நின்றனர்; சுமந்த பாரம் - அவர் சுமந்த பாரத்தினை, அந்நெடுந்தகையார் தாங்கி ஆற்றினார் - அப் பெருந்தகையாராம் இறைவர் தாங்கிச் சுமந்தனர்; அடைந்த அன்பர் தம் நெடும்

(பா - ம்.) *எதிர்த்துச்சீறி.

பாரம் எல்லாம் - தம்மை அடைந்த அன்பர்களின் பெரிய சுமை யனைத்தையும், தாங்குவார் அவரே அன்றோ - தாங்குவார் அவரே அல்லவா.

சயிலம், சைலம் என்பதன் போலி. சொல் நெடுந்தாள் - சொல்வரம் பிறந்த பாதம் என்றுமாம்:

"பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்"

என்னும் திருவாசகமும் காண்க. இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியின் பாற்படும். (அ)

சிலையது பொறைதோற் றாது சிவனடி நிழலி னின்றார்
நிலையது நோக்கி மாய நெறியிது போலு மென்றுக்
கொலையது வஞ்சா வஞ்சர் கொடுஞ்சினந் திருகி வேதத்
தலையது தெரிந்தார் கையுந் தாள்களுங் கிட்டி யார்த்தார்.

(இ - ள்.) சிலையது பொறை தோற்றாது - கல்லின்பாரம் தோன்றாமல், சிவன் அடி நிழலில் நின்றார் நிலையது நோக்கி - சிவபெருமான் திருவடி நிழலின் கண் நின்ற அடிகளின் தன்மையைப் பார்த்து, இது மாயநெறி போலும் என்று - இது ஓர் மாய வழிபோலும் என்று கருதி, கொலையது அஞ்சாவஞ்சர் - கொலை யினைச்சிறிது மஞ்சாத வஞ்சத்தறுகணாளர், கொடுஞ்சினம் திருகி - கொடிய சினம் முறுகி, வேதத்தலையது தெரிந்தார் - மறையின் முடியினை அறிந்த அடிகளின், கையும் தாள்களும் கிட்டி ஆர்த்தார் - கைகளிலும் கால்களிலும் கிட்டி கட்டினார்.

சிலையது, அது ஆறனுருபு. நிலையது முதலிய மூன்றிலும் அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. (க)

அக்கொடுந் தொழிலு மஞ்சா திருந்தன ரரனை யுள்கி
இக்கொடுந் தொழிலி னோர்தா மினிநனி யொறுப்ப ரென்றுப்
புக்கது காண்டற் குள்ளம் பொறானென விரவிப் புத்தேள்
மிக்கதன் னொளிகண் மாழ்கி விரிகட லழுவத் தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அக்கொடுந் தொழிலும் அஞ்சாது - அந்தக்கொடிய செய்கைக் கும் அஞ்சாமல், அரனை உள்கி இருந்தனர் - இறைவனை நினைந்து (துன்பின்றி) இருந்தனர்; இக்கொடுந் தொழிலினோர் தாம் - இந்தக்கொடிய தண்டலாளர், இனி நனி ஒறுப்பர் என்று - இனி மிகவுந் தண்டிப்பர் என்று கருதி, அதுகாண்டற்கு உள்ளம் பொறான் என - அதனைப் பார்த்தற்கு உள்ளம் பொறுக்கலாற்றாதவனைப் போல, இரவிப்புத்தேள் - சூரியதேவன், மிக்க தன் ஒளிகள் மாழ்கி - தன்னுடைய மிகுந்த கிரணங்கள் கெட்டு, விரிகடல் அழுவத்துப்புக்கு ஆழ்ந்தான் - விரிந்த கடற் பரப்பின்கட் சென்று அழுந்தினன்.

தாம், அசை. இயல்பாக அத்தமித்த சூரியனை அது காண்டற்கு உள்ளம் பொறானென ஆழ்ந்தான் என்றமையால் இது தற்குறிப்பேற்றவணி. (ம)

சுந்தர விடங்க ரன்பர் சூழ்துய ரகற்ற நேரே
வந்தெழு காட்சி போல வந்தது செக்கர் வானம்
இந்தவர் மார்பந் தூங்கு மேனவெண் கோடு போன்ற
அந்தர வுடுக்க ளெல்லா மயன்றலை மாலை யொத்த.

(இ - ள்.) சுந்தர விடங்கர் - சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய பேரழகுடையார், அன்பர் சூழ்துயர் அகற்ற - அன்பரின் சூழ்ந்த துன்பத்தை அகற்றுதற்கு, நேரே வந்து எழுகாட்சிபோல - நேரே வந்து எழுந்த தோற்றம் போன்று, செக்கர் வானம் வந்தது - செவ்வானம் வந்தது; இந்து - மதியானது, அவர் மார்பம் தூங்கும் - அவரது திருமார்பின்கண் கிடந்து அசையும், ஏனவெண் கோடு போன்றது - பன்றியினது வெள்ளிய கொம்பினை ஒத்தது; அந்தர உடுக்கள் எல்லாம் - வானின்கண் உள்ள நாண்மீன்களனைத்தும், அயன் தலை மாலை ஒத்த - பிரமனது தலை மாலையை ஒத்தன.

இச்செய்யுள் மாலையுவமை யணியின் பாற்படும். (௬௧)

சுழிபடு பிறவித் துன்பத் தொடுகட லழுவத் தாழ்ந்து
கழிபடு தனையுங் காப்பான் கண்ணுதன் மூர்த்தி பாதம்
வழிபடு மவரைத் *தேரான் வன்சிறைப் படுத்த தென்னன்
பழிபடு புகழ்போ லெங்கும் பரந்தது கங்கு லீட்டம்.

(இ - ள்.) சுழிபடு பிறவித்துன்பத் தொடுகடல் அழுவத்து ஆழ்ந்து - சுழி பொருந்திய பிறவித்துன்பமாகிய கடற்பரப்பின்கண் அழுந்தி, கழிபடுதனையும் காப்பான் - கொன்னே கழிகின்ற தன்னையும் ஓம்புதற்பொருட்டு, கண்ணுதல் மூர்த்தி பாதம் வழிபடும் அவரை - நெற்றிக்கண்ணையுடைய இறைவன் திருவடியை வழிபடும் அவ்வடிகளை, தேரான் - அறியாதவனும், வன்சிறைப்படுத்த தென்னன் - வலிய சிறைப்படுத்திய பாண்டியனது, பழிபடு புகழ்போல் - பழிபட்ட புகழ் பரந்தது போல, கங்குல் ஈட்டம் எங்கும் பரந்தது - செறிந்த இருள் எங்கும் பரவியது.

சுழிபடு, தொடு என்பன கடலுக்கு இயற்கை யடைகள். தனை - அரசனை. காப்பான், வினையெச்சம். அவரது பெருமையைத் தேரான் என்க. இது தற்குறிப்பின் பாற்படும். (௬௨)

கங்குல்வந் திறுத்த லோடுங் கருஞ்சிறை யறையிற் போக்கிச்
சங்கிலி நிகளம் பூட்டித் தவத்தினைச் சிறையிட் டென்னச்
செங்கனல் சிதற நோக்குஞ் சினக்கெழு காவ லாளர்
மங்குலி னிருண்ட கண்டர் தொண்டரை மறுக்கஞ் செய்தார்.

(இ - ள்.) கங்குல் வந்து இறுத்தலோடும் - இருள் வந்து நிலைபெற்றவளவில், கருஞ்சிறை அறையில் போக்கி - பெரிய சிறைச்சாலையிற் புகுத்தி, தவத்

(பா - ம்.) *தேறான்.

தினைச் சிறையிட்டென்ன - தவத்தினை விலங்கு பூட்டிச் சிறைப்படுத்தினாற் போல, சங்கிலி நிகளம் பூட்டி - சங்கிலியாகிய விலங்கினை பூட்டிச் சிறைப்படுத்தி, செங்கனல் சிதற நோக்கும் சினம் கெழு காவலாளர் - சிவந்த நெருப்புப் பொறி சிதறப் பார்க்கும் சினமிக்க தண்டலாளர், மங்குலின் இருண்ட கண்டர் தொண்டரை - முகில் போலும் இருண்ட திருமிடற்றினையுடைய இறைவரது அடியாராகிய வாதவூரடிகளை, மறுக்கம் செய்தார் - துன்பஞ்செய்தனர்.

கருஞ்சிறை - பெரிய சிறை; இழிந்த சிறையுமாம். தவமே உருவாயினாரென்பார் 'தவத்தினைச் சிறையிட்டென்ன' என்றார். காவலாளர் தொண்டரை அறையிற் போக்கி நிகளம்பூட்டி மறுக்கஞ்செய்தார் என வினைமுடிவு செய்க. (௯௩)

மிடைந்தவர் தண்டஞ் செய்ய வெஞ்சிறை வெள்ளத் தாழ்ந்து
கிடந்தவர் கிடந்தோன் பூமே லிருந்தவன் றேடக் கீழ்மேல்
நடந்தவர் செம்பொற் பாத நகைமலர் புணையாப் பற்றிக்
கடந்தனர் துன்ப வேலை புலர்ந்தது கங்குல் வேலை.

(இ - ள்.) அவர் மிடைந்து தண்டம் செய்ய - அத்தண்டலாளர் நெருங்கி அங்ஙனம் ஒறுத்தலைப்புரிய, வெஞ்சிறை வெள்ளத்து ஆழ்ந்து கிடந்தவர் - வெவ்விய சிறையாகிய கடலில் அழுந்திக் கிடந்த அடிகள், கிடந்தோன் - பாற் கடலிற் கிடந்த திருமாலும், பூமேல் இருந்தவன் - தாமரை மலர் மேல் இருந்த பிரமனும், கீழ் மேல் தேட - முறையே கீழும் மேலுந் தேடா நிற்க, நடந்தவர் - நீண்டவரது, செம்பொன் பாதநகைமலர் - சிவந்த பொன்போன்ற திருவடியாகிய ஒளி பொருந்திய மலரை, புணையாப்பற்றி - புணையாகப் பிடித்து, துன்ப வேலை கடந்தனர் - துன்பமாகிய கடலைக்கடந்தனர்; கங்குல் வேலை புலர்ந்தது - இராக்காலம் விடிந்தது.

பாற்கடலிற் கிடந்தோன் என ஒரு சொல் வருவித்துரைக்க. கிடந்தவர் பாதமலர் புணையாப்பற்றித் துன்பவேலை கடந்தனர் என முடிக்க. கங்குல் வேலை என்பதில் வேலை — பொழுது. (௯௪)

அந்தமி லழகன் றன்னை யங்கயற் கண்ணி யோடுஞ்
சுந்தர வமளிப் பள்ளி யுணர்த்துவான் றொண்டர் சூழ
வந்தனை செய்யு மார்ப்பு மங்கல சங்க வார்ப்பும்
பந்தநான் மறையி னார்ப்பும் பருகினார் செவிக ளாரா.

(இ - ள்.) அந்தம் இல் அழகன் தன்னை - அளவில்லாத பேரழகனாகிய சோம சுந்தரக் கடவுளை, அங்கயற் கண்ணியோடும் - அங்கயற் கண்ணம்மையுடன், சுந்தர அமளி - அழகிய படுக்கையினின்றும், பள்ளி உணர்த்துவான் தொண்டர் சூழ - துயிலுணர்த்துதற் பொருட்டு அடியார்கள் நெருங்க, வந்தனை செய்யும் ஆர்ப்பும் - அவர்கள் வழிபடும் ஒலியும், மங்கல சங்க ஆர்ப்பும் - மங்கலமாகிய சங்குகளின்

ஒலியும், பந்தம் நான் மறையின் ஆர்ப்பும் - பந்தமுடைந்த நான்கு வேதங்களின் ஒலியுமாகிய இவற்றை, செவிகள் ஆரப் பருகினர் - செவிகள் நிறையுமாறு அவர்கள் பருகினர்.

உணர்த்துவான், வினையெச்சம். திருப்பள்ளி யெழுச்சியின் பொருட்டுத் தொண்டர் சூழ என்க. சூழ்ந்து நின்று வந்தனை செய்யும் என்றுமாம். மங்கல சங்கம் - வலம்புரிச் சங்கம். பந்தம் - தளை. (௰௩)

போதவா னந்தச் சோதி புனிதமெய்த் தொண்டர்க் காக
நாதமா முரச மார்ப்ப நரிப்பரி வயவர் சூழ
வேதவாம் பரிமேற் கொண்டு வீதியில் வரவு காணுங்
காதலான் போலத் தேர்மேற் கதிரவ னுதயஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) போத ஆனந்தச் சோதி - ஞானானந்த ஒளிப்பிழம்பாகிய இறைவன், புனித மெய்த் தொண்டர்க்காக - தூய உண்மைத் தொண்டராகிய மாணிக்கவாசகர் பொருட்டு, நாதமாம் முரசம் ஆர்ப்ப - நாத தத்துவமாகிய முரசு ஒலிக்கவும், நரிப்பரி வயவர் சூழ - நரியாகிய குதிரையின் வீரர் சூழவும், வேதவாம் பரி மேற்கொண்டு - வேதமாகிய தாவுங் குதிரைமேல் ஏறி யருளி, வீதியில் வரவு காணும் காதலான் போல - வீதியின்கண் வருதலைக் காணும் விருப்புடையவன் போல, கதிரவன் தேர்மேல் உதயஞ் செய்தான் - சூரியன் தேரின் மேல் ஏறி உதயமாயினன்.

இறைவற்கு முரசம் நாதத்தத்துவ மென்பதனை,

"மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்
நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்"

"வேத மொழியர் வெண்ணீற்றர் செம்மேனியர்
நாதப் பறையின ரன்னே யென்னும்"

என வரும் திருவாசகத் திருப்பாடல்களானறிக. இது தற்குறிப் பேற்றவணி. (௰௪)

கயனெடுங் கண்ணி யோடுங் கட்டவிழ் கடிப்பூஞ் சேக்கைத்
துயிலுணர்ந் திருந்த சோம சுந்தரக் கருணை வெள்ளம்
பயினெடுஞ் சிகர நோக்கிப் பங்கயச் செங்கை கூப்பி
நயனபங் கயநீர் சோர நாதனைப் பாட லுற்றார்.

(இ - ள்.) கட்டு அவிழ் கடிப்பூஞ் சேக்கை - முறுக்கு அவிழ்ந்த மணம் பொருந்திய மலரமளியினின்றும், கயல் நெடுங் கண்ணியோடும் - கயல் போலும் நீண்ட கண்ணையுடைய பிராட்டியோடும், துயில் உணர்ந்திருந்த - துயில் நீங்கியிருந்த, சோமசுந்தரக் கருணை வெள்ளம் பயில் - சோமசுந்தரராகிய அருள் வெள்ளம் எழுந்தருளிய, நெடுஞ்சிகரம் நோக்கி - நீண்ட விமானத்தை நோக்கி, பங்கயச்

செங்கை கூப்பி - தாமரை மலர் போலுஞ் சிவந்த கரங்களைக் குவித்து, நயன பங்கயம் நீர் சோர - கண்ணாகிய தாமரையினின்றும் ஆனந்த வருவி ஒழுக, நாதனைப் பாடலுற்றார் - இறைவனைப் பாடத் தொடங்கினார்.

சுந்தரனாகிய கருணை வெள்ளம் உயர்திணைப் பெயர் ஈறு கெட்டு வலி மிக்கது. (௰எ)

[கொச்சகக்கலிப்பா]

எந்தா யனைத்துலகு மீன்றாயெத் தேவர்க்குந்
தந்தாய் செழுங்குவளைத் தாராய் பெருந்துறையில்
வந்தாய் மதுரைத் திருவால வாயுறையுஞ்
சிந்தா மணியே சிறியேற் கிரங்காயோ.

(இ - ள்.) எந்தாய் - எமது தந்தையே, அனைத்து உலகும் ஈன்றாய் - உலக மனைத்தையும் பெற்றவனே, எத்தேவர்க்கும் தந்தாய் - எல்லாத் தேவர்கட்கும் தந்தையே, செழுங்குவளைத்தாராய் - செழிய குவளைமலர்மாலையை அணிந்தவனே, பெருந்துறையில் வந்தாய் - அங்ஙனம் அணிந்து அடியேனை ஆட்கொள்ளுதற் பொருட்டுத் திருப்பெருந்துறையின்கண் வந்தருளியவனே, மதுரைத் திருவாலவாய் உறையும் சிந்தாமணியே - மதுரை என்னுந் திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருக்கும் சிந்தாமணி போல்வானே, சிறியேற்கு இரங்காயோ - சிறியேனாகிய எனக்கு இரங்கியருளாயோ.

தந்தாய், விளியின் ஐ ஆயாகத்திரிந்தது. குவளை கழுநீரெனவும் படும்.

"காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை
ஏலுடைத் தாக வெழில்பெற வணிந்தும்"

என்பது திருவாசகம். திருவாலவாய் - இறைவன் கோயிலுமாம். சிந்தாமணி - சிந்தித்த வற்றைத் தரும்மணி; சிந்தாத மணி என்றுமாம்;

"ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணிவந் தென்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோணோக்க மாடாமோ"

என்னுந் திருவாசகமுங் காண்க. (௰அ)

மூவா முதலாய் முதுமறையா யம்மறையுந்
தாவாத சோதித் தனிஞான பூரணமாய்த்
தேவாதி தேவாய்த் திருவால வாயுறையும்
ஆவார் கொடியா யடியேற் கிரங்காயோ.

(இ - ள்.) மூவா முதலாய் - கெடாத முதலாகியும், முதுமறையாய் - பழைய வேதமாகியும், அம்மறையும் தாவாத சோதித் தனிஞான பூரணமாய் - அவ்வேத

மும் பற்றாத ஒளியுருவாகிய ஒப்பற்ற ஞான நிறைவாகியும், தேவாதி தேவாய் - தேவாதி தேவனாகியும், திருவாலவாய் உறையும் - திருவாலவாயின்கண் எழுந்தருளிய, ஆவார் கொடியாய் - நீண்ட இடபக் கொடியை யுடையவனே, அடியேற்கு இரங்காயோ - அடியேனாகிய எனக்கு இரங்கியருளாயோ.

தேவாதி தேவன் - தேவர்கட்கு ஆதியாகிய தேவன். ஆம் என்னும் செய்தெனெச்சங்கள் உறையும் என்னும் பெயரெச்ச வினை கொண்டன. ஆ - ஈண்டு இடபம். ஆர் கொடி எனப் பிரித்துப் பொருந்திய கொடி என்னலுமாம். (௧௧)

முன்னா முதுபொருட்கு முன்னா முதுபொருளாய்
பின்னாம் புதுமைக்கும் பின்னாகும் பேரொளியாய்த்
தென்னா மதுரைத் திருவால வாயுறையும்
என்னா யகனே யெளியேற் கிரங்காயோ.

(இ - ள்.) முன்னாம் முது பொருட்கும் முன்னாம் முது பொருளாய் - முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளாய், பின்னாம் புதுமைக்கும் பின்னாகும் பேர் ஒளியாய் - பின்னைப் புதுமைக்கும் பின்னாகும் பெரிய ஒளிவடிவாய், தென் ஆம் மதுரைத் திருவாலவாய் உறையும் என் நாயகனே - தெற்கின் கண் உள்ளதாகிய மதுரை என்னுந் திருவாலவாயின்கண் எழுந்தருளிய எனது நாயகனே, எளியேற்கு இரங்காயோ - எளியேனாகிய எனக்கு இரங்கி யருளாயோ.

இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடிகள்

“முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே”

என்னும் திருவாசக அடிகளைத் தழுவி வந்தன. தென் - அழகு என்றுமாம். (௨௰)

மண்ணாய்ப் புனலாய்க் கனலாய் வளியாகி
விண்ணா யிருசுடரா யித்தனையும் வேறாகிப்
பண்ணா யிசையாய்ப் பனுவலா யெக்கண்ணுங்
கண்ணா யென்னுறுகண் காணாவா றென்கொலோ.

(இ - ள்.) மண்ணாய்ப் புனலாய்க் கனலாய் வளியாகி - நிலனாகியும் நீராகியும் நெருப்பாகியும் காற்றாகியும், விண்ணாய் இருசுடராய் - வானாகியும் இரண்டு சுடர்களாகியும், இத்தனையும் வேறாகி - இத்தனைக்கும் வேறாகியும், பண்ணாய் இசையாய்ப் பனுவலாய் - பண்ணாகியும் இசையாகியும் பாட்டாகியும், எக்கண்ணும் கண்ணாய் - எவ்விடத்தும் கண்ணாகியும் நின்றவனே, என் உறுகண் காணாவாறு என்கொலோ - எனது துன்பத்தை நீ காணாதவாறு என்னையோ (அறியேன்).

இருசுடர் - ஞாயிறு திங்கள். இறைவன் எல்லாப் பொருளினும் கலந்து நிற்றலின் 'மண்ணாய்......இருசுடராய்' என்றும், எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்ற லின் 'இத்தனையும் வேறாகி' என்றுங் கூறினார்.

"பண்ணும்பத மேழும்பல வோசைத்தமி ழவையும்
உண்ணின்றதொர் சுவையும்முறு தாளத்தொலி பலவும்
மண்ணும்புன லுயிரும்வரு காற்றுஞ்சுடர் மூன்றும்
விண்ணும்முழு தானானிடம் வீழிம்மிழ லையே"
"வேறாயுட னானானிடம் வீழிம்மிழ லையே"

என்று திருஞான சம்பந்தப்பெருமான் அருளிச்செய்தலுங் காண்க. எங்கண்ணும், மெலித்தல் விகாரம். உறுகண் - துன்பம். எவ்விடத்தும் கண்ணுடைய நீ எனது துன்பத்தைக் காணுவாறென்னை யென்றார். (உக)

பொங்குஞ் சினமடங்கல் போன்றுருத்து வெங்கூற்றம்
அங்கும் புரியா வருந்துன்பத் தாழ்ந்துநான்
மங்கும் படியறிந்தும் வந்தஞ்ச லென்கிலையால்
எங்குஞ் செவியுடையாய் கேளாயோ வென்னுரையே.

(இ - ள்.) வெங்கூற்றம் - கொடியகூற்றுவன், சினம் பொங்கும் மடங்கல் போன்று உருத்து - சினமிக்க ஊழித்தீப்போன்று கொதித்து, அங்கும் புரியா அருந்துன்பத்து - அவனுலகத்துஞ் செய்யாத பொறுத்தற்கரிய துன்பக்கடலுள், நான் ஆழ்ந்து மங்கும்படி அறிந்தும் — அடியேன் அழுந்தி மங்குந்தன்மையை அறிந்து வைத்தும், வந்து அஞ்சல் என்கிலை - வந்து அஞ்சாதே என்றருளிச் செய் கிலை; எங்கும் செவி உடையாய் - எங்குங்காதுடையவனே, என் உரை கேளாயோ - எனது முறையீட்டினைக் கேட்டருளாயோ.

மடங்கல் - ஊழித்தீ; சிங்கமுமாம். மங்குதல் - மாழ்குதல். "எங்கும் கண்ணை யும், முகத்தையும், எங்கும் கையையும், எங்கும் அடியையும் உடையராய், தமது கரங்களினாலும் சிறகுகளினாலும் மண்ணையும் விண்ணையும் இயைத்துப் படைப்பவர் அந்தக் கடவுள் ஒருவரே" என இருக்கு மறை கூறுதலின் 'எங்கண்ணும் கண்ணா னாய்' என்றும், 'எங்குஞ் செவியுடையாய்' என்றும் கூறினார்.

"எண்ணில்பல் கோடி சேவடி முடிகள்
எண்ணில்பல் கோடிதிண் டோள்கள்
எண்ணில்பல் கோடி திருவுரு நாமம்
ஏர்கொண்முக் கண்முக மியல்பும்
எண்ணில்பல் கோடி யெல்லைக்கப் பாலாய்
நின்றைஞ்ஞூற் றந்தண ரேத்தும்
எண்ணில்பல் கோடி குணத்தரோர் வீழி
யிவர்நம்மை யாளுடை யாரே"

என்னும் திருவிசைப்பாவும் காண்க. (உஉ)

பூட்டியருட் பாசமிரு பாதம் பொறித்துடலிற்
கூட்டி யடியாரு ளகப்படுத்தாட் கொண்டருமை
காட்டியவோ வின்றென்னைக் கைவிட்டாய் வெய்யரெனை
ஆட்டி யொறுக்குமிடத் தாரேன்று கொள்வாரே.

(இ - ள்.) அருள்பாசம் பூட்டி - அருளாகிய பாசத்தாற் பிணித்து, உடலில் இருபாதம் பொறித்து - முடியின்கண் இரண்டு திருவடிகளையும் பொறித்து, அடியாருள் கூட்டி அகப்படுத்து - அடியாருள் ஒருவனுகக்கூட்டி அகப்படுத்தி, ஆட்கொண்டு அருமை காட்டியவோ - ஆட்கொண்டு நினதருமையைக் காட்டியவனே, இன்று என்னைக் கைவிட்டாய் - இப்பொழுது அடியேனைக்கைவிட்டனை; வெய்யர் - கொடிய இத்தண்டலாளர், எனை ஆட்டி ஒறுக்குமிடத்து - என்னைத் துன்புறுத்தித் தண்டிக்குங் காலத்து, ஏன்று கொள்வார் ஆர் - தாங்குபவர் யாவர்.

உடல் தலைக்கு ஆகுபெயர்.

"விச்சைதா னிதுவொப்ப துண்டோ கேட்கின்
மிகுகாத லடியார்தம் மடிய னுக்கி
அச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டா னமுத மூறி
யகநெகவே புகுந்தாண்டா னன்பு கூர"

என அடிகள் திருவாசகத்தில் அருளிச்செய்தல் இங்கே சிந்திக்கற்பாலது. (௨௩)

ஊரா ருனைச்சிரிப்ப தோராயென் றுன்னடிமைக்
காரா யடியே னயர்வே னஃதறிந்தும்
வாரா யரசன் றமரிழைக்கும் வன்கண்ணோய்
பாராயுன் றன்மை யிதுவோ பரமேட்டி.

(இ - ள்.) ஊரார் உனைச்சிரிப்பது ஓராய் என்று - ஊரிலுள்ளார் உன்னை எள்ளி நகையாடுதலை அறியாமலிருக்கின்றாய் என்று கருதி, உன் அடிமைக்கு ஆராய் - உன் அடிமைக்கு ஆராகியோ (அடியார் போன்று), அடியேன் அயர்வேன்- அடியேன் அயர்கின்றேன்; அஃது அறிந்தும் வாராய் - அதனை நீ அறிந்து வைத்தும் வந்தருளினையல்லை; அரசன் தமர் இழைக்கும் வன்கண் நோய் பாராய் - மன்னனுடைய ஏவலாளர் செய்யுங் கொடிய துன்பத்தினைப் பார்த்தருளினையல்லை; பரமேட்டி உன் தன்மை இதுவோ - பரமேட்டியே உனது தன்மை இதுவோ.

" ஏசா நிற்ப ரென்னையுனக் கடியா னென்று பிறரெல்லாம்
பேசா நிற்ப ரியான்றானும் பேணா நிற்பே னின்னருளே "

" தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேற் செத்தே போனாற் சிரியாரோ "

என்னும் திருவாசகப்பகுதிகள் இங்கே சிந்திக்கற்பாலன. உன் கருணை யிருந்தவாறிதுவோ என்றார். பரமேட்டி - பரமன். (௨௪)

[கலிநிலைத்துறை]

என்றி ரங்குவோ ரிரங்கொலி யிளஞ்சிறா ரழுகை
சென்று தாயர்தஞ் செவித்துளை நுழைந்தெனச் செல்லக்
குன்றி ருஞ்சிலை கோட்டிய கூடனா யகன்கேட்
டன்று வன்சிறை நீக்குவான் றிருவுளத் தமைத்தான்.

(இ-ள்.) என்று இரங்குவோர் இரங்கு ஒலி - என்று கூறி வருந்தும் வாதவூரடிகளின் முறையீட்டொலி, இளஞ்சிறார் அழுகை சென்று - இளஞ்சிறுவர்களின் அழுகை ஒலிபோய், தாயர்தம் செவித்துளை நுழைந்தெனச் செல்ல - தாயாருடைய செவித்துளையின்கண் நுழைந்தாற்போலத் தன் திருச்செவியின்கண் நுழைய, குன்று இருஞ்சிலை கோட்டிய - மேரு மலையைப் பெரிய வில்லாக வளைத்த, கூடல் நாயகன் கேட்டு - கூடல் நாயகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் அதனைக்கேட்டு, அன்று வன்சிறை நீக்குவான் திருவுளத்து அமைத்தான் - அப்பொழுது வலிய சிறையை நீக்குதலைத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டருளினான்.

இரங்கொலி செல்ல நாயகன் கேட்டு உளத்தமைத்தான் என்க. நுழைந்தென, விகாரம். நீக்குவான், தொழிற்பெயர். (உ௫)

நந்தி யாதியாம் பெருங்கண நாதரை விளித்தான்
வந்தி யாவரும் பணிந்தனர் மன்னவற் கின்று
முந்தி யாவணி மூலநாள் வந்தது முனிவு
சிந்தி யாமுனம் பரியெலாஞ் செலுத்துவான் வேண்டும்.

(இ-ள்.) நந்தி ஆதியாம் பெருங்கண நாதரை விளித்தான் - திருநந்திதேவர் முதலிய பெரியகணத் தலைவர்களை அழைத்தருளினன்; யாவரும் வந்து பணிந்தனர் - அவரனைவரும் வந்து வணங்கினர்; ஆவணி மூலநாள் முந்தி வந்தது - ஆவணித்திங்கள் மூலநாள் முற்பட்டே வந்துவிட்டது; முனிவு சிந்தியாமுனம் - மன்னன் சினத்தல் கருதா முன்னரே, மன்னவற்கு இன்று பரி எலாம் செலுத்துவான் வேண்டும் - அவனுக்கு இன்று குதிரைகள் அனைத்தையும் செலுத்துதல் வேண்டும்.

ஆதி என்றதனால் பிருங்கி, மாகாளர் முதலியோர் கொள்க. வந்தி யாவரும். இகரம் குறுகாது நின்றது, (உ௬)

யாவ ரும்புனத் தியங்குறு நரியெலா மீட்டித்
தாவ ரும்பரி யாக்கியத் தாம்பரி நடாத்துஞ்
சேவ கஞ்செய்வோ ராகிமுன் செல்லுமின் யாமும்
பாவ கம்பட வருதுமப் படியெனப் பணித்தான்.

(இ – ள்.) யாவரும் - நீவிரனைவரும், புனத்து இயங்குறும் நரி எலாம் ஈட்டி - காட்டின்கண் உலவும் நரிகளனைத்தையுங் கொண்டு வந்து, தாவு அரும்பரி

ஆக்கி - தாவுகின்ற அரிய குதிரைகளாகச்செய்து, அ தாம்பரி நடாத்தும் சேவகம் செய்வோராகி - அத்தாவும் குதிரைகளை நடாத்துகின்ற குதிரைச் சேவகராகி, முன் செல்லுமின் - முன்னே செல்லுங்கள்; யாமும் - நாமும், பாவகம்பட - (நோக்குவோர்க்குக் குதிரைச் சேவகர் என்னும்) கருத்து உண்டாக, அப்படி வருதும் எனப் பணித்தான் - அவ்வாறே வருவோம் என்று பணித்தருளினன்.

தா வரும் எனப்பிரித்தலும் பொருந்தும். தாம், தாவும் என்பதன் விகாரம். (உ௭)

ஏக நாயக ஞணைபூண் டெழுகணத் தவரும்
நாக நாடரும் வியப்புற நரியெலாந் திரட்டி
வேக வாம்பரி யாக்கியவ் வெம்பரி நடாத்தும்
பாக ராயினு ரவர்வரும் பரிசது பகர்வாம்.

(இ - ள்.) ஏக நாயகன் ஆணை பூண்டு - ஒப்பற்ற இறைவனது ஆணையை மேற் கொண்டு, எழுகணத்தவரும் - எழுந்த கணத் தலைவரும், நாக நாடரும் வியப்புற - வான நாட்டரும் வியப்புறுமாறு, நரி எலாம் திரட்டி - நரிகளை எல்லாம் ஓரிடஞ் சேர்த்து, வேகவாம்பரி ஆக்கி - விரைவுள்ள தாவுங் குதிரைகளாகச் செய்து, அவ் வெம்பரி நடாத்தும் - அந்த வேகமாகிய பரிகளை நடாத்துகின்ற, பாகராயினர் - சேவகராயினர்; அவர் வரும் பரிசது பகர்வாம் - அப்பாகர் வருந் தன்மையைக் கூறுவாம்.

நாகநாடரும் என்பதில் உம்மை சிறப்பு. பரிசது, அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. (உ௮)

தூக்கி யார்த்தசெம் பட்டினர் சுரிகையர் தொடுதோல்
வீக்கு காலின ரிருப்புடற் காப்பினர் வெருளின்
நோக்கு பார்வையர் புண்டர நுதலின ரிடியிற்
றூக்கி யார்ப்பெழு நகையினர் தழன்றெழு சினத்தோர்.

(இ - ள்.) தூக்கி ஆர்த்த செம்பட்டினர் - தூக்கிக்கட்டிய செம்பட்டாடையை யுடையவர்; சுரிகையர் - உடைவாளை யுடையவர்; தொடுதோல் வீக்கு காலினர் - தொடு தோல் கட்டிய காலையுடையவர்; இருப்பு உடற் காப்பினர் - இருப்புக் கவசத்தினையுடையவர்; வெருளின் நோக்கு பார்வையர் - (கண்டோர்) அஞ்சுமாறு பார்க்குங் கண்களையுடையவர்; புண்டர நுதலினர் - திரிபுண்டர மணிந்த நெற்றியினையுடையவர்; இடியில் தாக்கி ஆர்ப்பு எழு நகையினர் - இடிபோலுந் தாக்கி ஒலி எழும் நகையினையுடையவர்; தழன்று எழு சினத்தோர் - கொதித் தெழுஞ் சினத்தினையுடையவர்.

தொடுதோல் - செருப்பு. உடற்காப்பு - கவசம். செம்பட்டினர் முதலியோராய் ஆயினர் என்க. (உ௯)

வட்டத் தோல்வரி புறங்கிடந் தசையவை வடிவாள்
தொட்ட கையினர் சிலர்நெடுந் தோமரஞ் சுழல
விட்ட கையினர் சிலர்வெரி னிடைநெடு விசிகப்
புட்டில் வீக்கிவிற் றூக்கிய புயத்தினர் சிலரால்.

(இ - ள்.) (அவருள்) வட்டத்தோல் - வட்டமாகிய பரிசை, வரிபுறம் கிடந்து அசைய - (கவசம்) வரிந்த முதுகிற் கிடந்து அசைய, வைவடிவாள் தொட்ட கையினர் சிலர் - கூரிய வடித்த வாட்படையினைத் தொட்ட கையினை யுடையார் சிலர்; நெடுந்தோமரம் சுழல விட்ட கையினர் சிலர் - நீண்ட தண்டத்தைச் சுழல விட்ட கையினை யுடையார் சிலர்; வெரின் இடை நெடுவிசிகப் புட்டில் வீக்கி - முதுகினிடத்து நீண்ட அம்புக் கூட்டினைக் கட்டி, வில்தூக்கிய புயத்தினர் சிலர் - வில்லைத் தொங்கவிட்ட தோளையுடையார் சிலர்.

விசிகம் - அம்பு. புட்டில் - தூணி. (௯0)

செம்ப டாஞ்செய்த போர்வையர் சிலர்பசும்* படத்தான்
மொய்ம்பு வீக்கிய கவயத்தர் சிலர்கரு முகில்போல்
அம்பு யம்புதை காப்பினர் சிற்சில ரவிரும்
பைம்பொன் வாணிறப் படாஞ்செய்குப் பாயத்தர் சிலரால்.

(இ - ள்.) செம்படாம் செய்த போர்வையர் சிலர் - சிவந்த ஆடையாற் செய்த போர்வையினை யுடையார் சிலர்; பசும் படத்தால் மொய்ம்பு வீக்கிய கவயத்தர் சிலர் - பசிய ஆடையால் தோளில் இறுகக்கட்டிய கவசமுடையார் சிலர்; கருமுகில் போல் - கரியமேகம் போல, அம்புயம்புதை காப்பினர் சிற்சிலர் - அழகிய தோளை மறைத்த (நீல ஆடையாற் செய்த) கவசமுடையார் சிலர்; அவிரும் பைம்பொன்வாள் நிறப்படாம் செய் குப்பாயத்தர் சிலர் - விளங்கா நின்ற பசிய பொன் போலும் ஒள்ளிய நிறத்தினையுடைய ஆடையாற் செய்த சட்டையுடையார் சிலர்.

படாம் - ஆடை. குப்பாயம் - சட்டை. (௯க)

பிச்ச வொண்குடை யார்பலர் கவரிவால் பிறங்கத்
தைச்ச தண்குடை யார்பலர் சல்லிசூழ் நாற்றி
வைச்ச வண்குடை யார்பலர் வாணிலா முத்தம்
மொய்ச்ச வெண்குடை யார்பலர் மொய்ம்பிளை ரிவருள்.

(இ - ள்.) பிச்ச ஒண்குடையார் பலர் - பீலிக்குஞ்சங் கட்டிய ஒள்ளிய குடையினை யுடையார் பலர்; கவரிவால் - கவரிமாவின் வாலால், பிறங்க - விளங்க, தைச்ச தண்குடையார் பலர் - தைத்த தண்ணிய குடையினையுடையார் பலர்; சல்லி சூழ் நாற்றி வைச்சவண் குடையார் பலர் - சல்லிகளைச் சூழத் தொங்கவிட்டு

(பா - ம்.) *சிலர்சிலர்.

வைத்த வளப்பமிக்க குடையினை யுடையார் பலர்; வாள் நிலாமுத்தம் மொய்ச்ச வெண்குடையார் பலர் - வெள்ளிய ஒளியினையுடைய முத்துக்கள் நெருங்கிய வெண் குடையினையுடையார் பலர்; மொய்ம்பினர் இவருள் - வலியினையுடையராய இவர் நடுவே.

தைச்ச, வைச்ச, மொய்ச்ச என்பனபோலி. (௩௨)

தரும மாதிநாற் பொருளெனுந் தாளது ஞான
கரும காண்டமாஞ் செவியது காட்சியைக் கடந்த
ஒருமை யாம்பர மபரமா முணர்வெனுங் கண்ண
தருமை யாம்விதி முகத்தது நிடேதவா லதுவால்.

(இ - ள்.) தருமம் ஆதி நால் பொருள் எனும் தாளது - அறமுதலிய நான்கு பொருளாகிய நான்கு கால்களை யுடையது; ஞானகரும காண்டமாம் செவியது - ஞானகாண்டமும் கரும காண்டமும் ஆகிய இரண்டு காதுகளை யுடையது; காட்சியைக் கடந்த ஒருமையாம் - சுட்டறிவினைக்கடந்த ஒருப்பாடாகிய, பரம் அபரமாம் உணர்வு எனும் கண்ணது - பரஞானமும் அபர ஞானமுமாகிய இரண்டு கண்களை யுடையது; அருமையாம் விதிமுகத்தது - அருமையாகிய விதியாகிய முகத்தினை யுடையது; நிடேத வாலது - விலக்காகிய வாலை யுடையது.

இது முதல் நான்கு செய்யுளால் இறைவன் இவர்ந்து வரும் வேதப் புரவியை வருணிக்கின்றார். வேதமானது அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நாற்பொருளால் நிலை பெறுவதும், ஞானகாண்டம் கருமகாண்டம் என இரு பகுதிப்படுவதும், பரஞான அபர ஞானங்களை விளைவிப்பதும், விதி விலக்கு வடிவினதும் ஆம் என்க. (௩௩)

தந்தி ரங்களாற் புறவணி தரித்தது விரித்த
மந்தி ரங்களாற் சதங்கைதார் மணிச்சிலம் பணிந்த
தந்த ரஞ்சுழல் சோமனு மருக்கனு மிதிக்குஞ்
சுந்த ரப்பதம் பொறைகொளத் தூங்கிரு புடைத்தால்.

(இ - ள்.) தந்திரங்களால் புற அணி தரித்தது - ஆகமங்களால் புறத்திலணியும் அணிகளைப் பூண்டது; விரித்த மந்திரங்களால் - அவ்வாகமங்கள் விரித்த மந்திரங்களால், சதங்கை தார் மணிச் சிலம்பு அணிந்தது - சதங்கை மாலையையும் கிண்கிணி மாலையையும் மணிகள் அமைந்த சிலம்பினையும் அணிந்தது; மிதிக்கும் சுந்தரப் பதம் பொறை கொள - மிதிக்கின்ற அழகிய திருவடிகளைத் தாங்க, அந்தரம் சுழல் சோமனும் அருக்கனும் தூங்கு இருபுடைத்து - வானின்கண் சுழலும் சந்திரனும் சூரியனுமாகிய அங்கவடிகள் தொங்குகின்ற இருமருங்கினையுடையது.

தந்திரம் - ஆகமம். வேதத்தை விளக்குவன ஆகமங்களாதலின் 'தந்திரங்களால் புறவணி தரித்தது' என்றார். மேற் செய்யுளில் உறுப்புகள் கூறி, இதில்

அணிகள் கூறினர். சோமனும் அருக்கனுமாகிய அங்கவடிகள் என விரிக்க. புடைத்து - பக்கங்களை உடையது; குறிப்பு முற்று. (௩௪)

மாண்ட தாரகப் பிரமமாங் கலினம்வாய் கிழியப்
பூண்ட தாற்புறச் சமயமாம் பொருபடை முரிய
மூண்டு போரெதிர் விளைத்திகன் முடிப்பது முளரி
ஆண்ட கோமுக மந்துரை யாகமே வியதால்.

(இ-ள்.) மாண்டதாரகப் பிரமமாம் கலினம் - மாட்சிமைப்பட்ட பிரணவமாகிய கடிவாளத்தை, வாய் கிழியப்பூண்டது - வாய்கிழியுமாறு பூண்டது; புறச் சமயமாம் - புறச்சமயங்களாகிய, பொருபடை முரிய - போர்செய்யும் படைகள் புறங்கொடுக்குமாறு, மூண்டு எதிர்போர் விளைத்து இகல் முடிப்பது - சினமிக்கு எதிர் நின்று போர் செய்து பகையை முடிப்பது; முளரி ஆண்ட கோ முகம் - தாமரை மலரைத் தவிசாக ஆண்ட பிரமனது நான்கு முகங்களையும், மந்துரையாக மேவியது - பந்தியாகக்கொண்டு பொருந்தியது.

தாரகப்பிரமம் - எல்லா மந்திரங்கட்கும் ஆதாரமாகிய பிரணவமந்திரம். கோ-பிரமன். (௩௫)

அண்ட கோடிக ளனைத்துமோர் பிண்டமா வடுக்கி
உண்ட நீரதா முதுகின்மே லுபநிடக் கலணை
கொண்ட வாலிய வைதிகப் புரவிமேற் கொண்டான்
தொண்டர் பாசவன் றொடரவிழ்த் திடவருஞ் சோதி.

(இ - ள்.) அண்டகோடிகள் அனைத்தும் - அண்டகோடிகள் அனைத்தையும், ஓர் பிண்டமா அடுக்கி உண்ட நீரதாம் முதுகின்மேல் - ஒரு பிண்டமாக அடுக்கி அமைத்த தன்மையை யுடையதாகிய முதுகின்மேல், உபநிடக்கலணை கொண்ட - மறைமுடிவாகிய கலணையினைக் கொண்ட, வாலிய வைதிகப் புரவிமேற் கொண்டான் - தூய வேதமாகிய குதிரைமேல் ஏறியருளினன்; தொண்டர் பாச வன் தொடர் அவிழ்த்திட வரும் சோதி - அடியாரது பாசமாகிய வலிய கட்டினை அவிழ்க்க எழுந்தருளிவரும் பரஞ்சோதியாகிய கடவுள்.

உபநிடதம் என்பது உபநிடம் எனத் தொக்கு நின்றது. உபநிடதம் - வேதத்தின் ஞானகாண்டம்; வேத முடிபு. கலணை - குதிரைமேற்றவிசு; சேணம்; இது கலனையெனவும் படும். (௩௬)

ஆன மந்திரக் கிழார்பொருட் டன்றியும் வென்றி
மீன வன்பிறப் பறுக்கவும் வார்கழல் வீக்கி
வான நாயக னேந்திய மறையுறை கழித்த
ஞான வாள்புற விருளை நக்கிவா ளெறிப்ப.

(இ - ள்.) வான நாயகன் - (அங்ஙனம் எறியருளிய) தேவர் பெருமானாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், ஆன மந்திரக் கிழார் பொருட்டு அன்றியும் - அமைச்சுரிமையுடையாரான வாதவூரடிகள் பொருட்டல்லாமலும், வென்றி மீனவன் பிறப்பு அறுக்கவும் - வெற்றியையுடைய அரிமருத்தன பாண்டியன் பிறப்பினை அறுக்கும் பொருட்டும், வார்கழல் வீக்கி ஏந்திய - நீண்ட வீரகண்டையைக் கட்டித்திருக்கரத்திலேந்திய, மறை உறை கழித்த ஞானவாள் - வேதமாகிய உறையினின்றும் கழித்த ஞானமாகிய வாள், புறஇருளையும் நக்கி வாள் எறிப்ப - அகவிருளையே அன்றிப் புறவிருளையும் போக்கி ஒளி வீசவும்.

பகையறுக்கலுறுவார் வீரக்கழலணிந்து வாளேந்துமாறே இறைவனும் அடியாரின் பிறவியாகிய பகையை அறுக்கக் கழலணிந்து வாளேந்தினனென்றார்.

இறைவற்கு ஞானமே வாளாதலை,

"ஞானவா ளேந்துமையர் நாதப் பறையறைமின்"

என்னும் திருவாசகத்தாலறிக. புறவிருளையும், உம்மை எச்சப்பொருட்டு. (௩௭)

சாய்ந்த கொண்டையுந் திருமுடிச் சாத்தும்வாள் வைரம்
வேய்ந்த கண்டியுந் தொடிகளுங் குழைகளும் வினையைக்
காய்ந்த புண்டர நுதலும்வெண் கலிங்கமுங் காப்பும்
ஆய்ந்த தொண்டர்த மகம்பிரி யாதழ கெறிப்ப.

(இ - ள்.) சாய்ந்த கொண்டையும் - ஒரு புறஞ்சாய்ந்த கொண்டையும், திருமுடிச்சாத்தும் - திருமுடிப்பாகையும், வாள்வைரம் வேய்ந்த கண்டியும் - ஒளி பொருந்திய வைரம் பதித்த கண்டிகைகளும், தொடிகளும் குழைகளும் - வீரவளைகளும் குண்டலங்களும், வினையைக் காய்ந்த புண்டர நுதலும் - வினைகளைச் சினந்து போக்கும் திருநீற்றினை மூன்று கீற்றாக அணிந்த திருநுதலும், வெண்கலிங்கமும் காப்பும் - வெள்ளிய ஆடையும் கவசமும், ஆய்ந்த தொண்டர்தம் அகம்பிரியாது அழகு எறிப்ப - (மெய்ப்பொருளை) ஆராய்ந்தறிந்த தொண்டர்களின் மனத்தினின்றும் நீங்காது அழகினை வீசவும்.

திருமுடிச்சாத்து - தலைப்பாகை. குதிரைச் சேவகனுமைக் கேற்பச் சாய்ந்த கொண்டையும், திருமுடிச்சாத்தும் முதலியன உடையனானெனக. (௩௮)

பிறக்கு மாசையோர் மறந்துமிங் கணுகன்மின் பிறப்பை
மறக்கு மாசையோ ரிம்மென வம்மினன் பரைவேந்
தொறுக்கு நோய்களை வானென வொருவனும் பிறவி
அறுக்க வந்தன னென்பபோற் பரிச்சிலம் பலம்ப.

(இ - ள்.) பிறக்கும் ஆசையோர் மறந்தும் இங்கு அணுகன்மின் - பிறக்கும் விருப்புடையவர்கள் மறந்தேயும் இங்கு வாராதீர்கள்; பிறப்பை மறக்கும் ஆசை

யோர் - பிறப்பினைப் போக்கும் விருப்புடையவர், இம்மென வம்மின் - விரைந்து வாருங்கள்; அன்பரை-மணிவாசகனாரை, வேந்து ஒறுக்கும் நோய் களைவான் என - பாண்டியன் ஒறுக்குந் துன்பத்தினைப் போக்குதற்பொருட்டு வருதல் போல, ஒருவன் நம்பிறவி அறுக்கவந்தனன் - இறைவன் நுமது பிறப்பினை ஒழிக்க வந்தனன்; என்ப போல் - என்று சொல்லுவபோல், பரிச்சிலம்பு அலம்ப - குதிரைச் சிலம்புகள் ஒலிக்கவும்.

இம்மென, விரைவுக் குறிப்பு.

> "செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர் செல்லன்மின் றென்னனன்னாட்
> டிறைவன் கிளர்கின்ற காலமிக் காலமெக் காலத்துள்ளும்
> அறிவொண் கதிர்வா ளுறைகழித் தானந்த மாக்கடவி
> எறியும் பிறப்பை யெதிர்ந்தார் புரள விருநிலத்தே"

என்னும் திருவாசகம் இங்கே சிந்திக்கற் பாலது. ஒருவனும் எனக் கொண்டுரைத்தலுமாம். இது தற்குறிப்பேற்றவணி. (௩௯)

> கங்கை யைச்சடை முடியின்மேற் கரந்தனை யவள்போல்
> எங்க டம்மையுங் கரந்திடென் றிரந்துகா வேரி
> துங்க பத்திரை யாதியா நதிகளுஞ் சூழப்
> பொங்கி வீழ்வபோ லொலியலுங் கவரியும் புரள.

(இ - ள்.) கங்கையைச் சடை முடியின் மேல் கரந்தனை - கங்கையைச் சடைமுடியின்மேல் ஒளித்தருளினை; அவள் போல் எங்கள் தம்மையும் கரந்திடு என்று இரந்து - அவளை ஒளித்தது போல எங்களையும் ஒளித்தருளுவாயாக என்று குறையிரந்து, காவேரி துங்கபத்திரை ஆதியாம் நதிகளும் - காவேரியும் துங்கபத்திரையு முதலாகிய நதிகளும், சூழப் பொங்கி வீழ்வபோல் - சூழவும் பொங்கி வீழ்வன போல, ஒலியலும் கவரியும் புரள - மேலாடையுஞ் சாமரையும் புரளவும்.

ஒலியல் - ஈச்சோப்பி என்பாரு முளர்; ஈச்சோப்பி - ஈயோட்டுங் கருவி. தற்குறிப்பணி. (௪0)

> வாவி நாறிய வாலிதழ்த் தாமரை மலரோன்
> நாவி னாளுமை நாயக னான்மறை பரியா
> மேவி னானெனத் தானொரு வெண்குடை யாகிப்
> பாவி னாலென முடியின்மேற் பானிலாக் கால.

(இ - ள்.) வாவி நாறிய வால் இதழ்த் தாமரை மலரோன் - தடாகத்தின் கண் தோன்றிய தூய இதழ்களை யுடைய தாமரை மலரில் இருப்பவனாகிய பிரமனது, நாவினாள் - நாவில் வசிக்குங் கலைமகள், உமை நாயகன் நான் மறை பரியா மேவினான் என - உமைகேள்வனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் நான்கு மறைகளையும் குதிரை

யாகக் கொண்டு வந்தனன் என்று கருதி, தான் ஒரு வெண்குடையாகிப் பாவினல் என - தான் ஒரு வெள்ளிய குடையாகிக் கவிந்தாற் போல, முடியின் மேல் பால் நிலாக்கால - (வெண் கவிகை) திருமுடியின் மேல் பால் போன்ற நிலவினை வீசவும்.

நாறுதல் - தோன்றுதல். தற்குறிப்பு. (சுக)

முறையி னோதிய புராணமூ வாறுநா மொழியும்
இறைவ னுமிவன் படைத்தளித் தழிப்பவ னிவனே
மறையெ லாமுறை யிடுபரம் பொருளென வாய்விட்
டறையு மாறுபோ லியங்களீ ரொன்பது மார்ப்ப.

(இ - ள்.) முறையின் ஓதிய புராணம் மூவாறும் - முறைப்பட ஓதிய புராணங்கள் பதினெட்டும், இவன் நாம் மொழியும் இறைவனும் - இவன்றான் நாங்கள் கூறும் இறைவனுவான்; படைத்து அளித்து அழிப்பவன் இவனே - ஆக்கி அளித்து அழிப்பவனுகிய இவனேதான், மறை எலாம் முறையிடும் பரம்பொருள் என - வேதங்களெல்லாம் ஓலமிடும் பரம்பொருளுமென்று, வாய்விட்டு அறையுமாறு போல் - வாய்திறந்து கூறுமா போல, இயங்கள் ஈரொன்பதும் ஆர்ப்ப - இயங்கள் பதினெட்டும் ஒலிக்கவும்.

பதினெண் புராணங்கள்: பிரமம், பதுமம், வைணவம், சைவம், பாகவதம், பௌடியம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பிரமகைவர்த்தம், இலிங்கம், வராகம், காந்தம், வாமனம், மற்சம், கூர்மம், காருடம், பிரமாண்டம் என்பன. புராணங்கள் வேதப்பொருளைத் துணிந்துரைக்கும் உபப்பிருங்கணமாதலின் 'இவனே மறையெலா முறையிடு பரம்பொருளென' அறைதற்கு முரியனவென்க. தற்குறிப்பு. (சஉ)

மிடைந்த மாயவாம் பரித்திரண் மேற்றிசை நோக்கி
நடந்த நாயக னுன்மறைப் புரவியு நாப்பண்
அடைந்த தாலெழுந் தூளிக ளண்டமுந் திசையும்
படர்ந்த போம்வழி யாதென மயங்கினுன் பரிதி.

(இ - ள்.) மிடைந்த மாயவாம் பரித்திரள் - நெருங்கிய மாயமாகிய தாவும் குதிரைக்கூட்டங்கள், மேல் திசை நோக்கி நடந்த - மேற்குத் திசையை நோக்கி நடந்தன; நாயகன் நான்மறைப் புரவியும் நாப்பண் அடைந்தது - இறைவனது நான் மறையாகிய குதிரையும் நடுவே வந்தது; எழும் தூளிகள் அண்டமும் திசையும் படர்ந்த - மேலெழுந்த புழுதிகள் அண்டங்களினும் திக்குகளினும் சென்று பரவின; பரிதி போம் வழி யாது என மயங்கினன் - (அதனுல்) சூரியன் தான் செல்லும் வழி யாதென்று மயக்கமுற்றனன்.

வாவும்பரி, போகும்வழி என்பன விகாரமாயின. மேல் ஆறு செய்யுளிலும் போந்த செயவெனெச்சங்கள் அடைந்தது என்னும் முற்று வினை கொண்டன: நடந்த என்பதையும் எச்சப்படுத்துக. (சஙு)

பள்ள மாக்குவ திடரினைப் பள்ளத்தை மேடு
கொள்ள வாக்குவ பாரெலாம் விலாழிகொப் பளித்து
வெள்ள மாக்குவ தூளியால் வெள்ளத்தை வெறிதாய்
உள்ள தாக்குவ புள்ளுவ வுருக்கொண்ட பரிமா.

(இ-ள்.) புள்ளுவ உருக்கொண்ட பரிமா - வஞ்சக வடிவங்கொண்ட குதிரைகள், திடரினைப் பள்ளமாக்குவ - மேட்டினைப் பள்ளம் ஆக்குவன; பள்ளத்தைமேடு கொள்ள ஆக்குவ - பள்ளத்தை மேடாகுமாறு ஆக்குவன; பார் எலாம் விலாழி கொப்பளித்து வெள்ளம் ஆக்குவ - புவி முழுதும் வாய் நுரையைக் கொப்பளித்தலால் வெள்ளமாக்குவன; தூளியால் - குரத்தில் எழும் புழுதியால், வெள்ளத்தை வெறிதாயுள்ளது ஆக்குவ - வெள்ளத்தைச் சுவற்றி நிலமாக்குவன.

விலாழி — குதிரை வாய் நுரை. வெறிதாயுள்ளது - வெறுநிலம். (௬௪)

கொய்யுளைப்பரி யெழுந்ததூள் கோப்பவான் கங்கை
வையை யொத்ததேழ் பசும்பரி செம்பரி மாவாச்
செய்த தொத்தது சிந்துரந் திசைக்கய முகத்துப்
பெய்த தொத்ததா லொத்தது பெரும்பகன் மாலை.

(இ-ள்.) கொய் உளைப்பரி எழுந்ததூள் கோப்ப - கொய்த புறமயிரினையுடைய குதிரைகளால் எழுந்த புழுதி எங்குங்கோத்தலினால், வான் கங்கை வையை ஒத்தது - ஆகாய கங்கை வையையாற்றினை ஒத்தது; ஏழ் பசும் பரி - சூரியனுடைய ஏழு பச்சைக் குதிரைகளும், செம்பரிமாவாச் செய்தது ஒத்தது - செய்ய குதிரைகளாகப் படைக்கப்பட்டமை ஒத்தது; திசைக்கயம் சிந்துரம் முகத்துப் பெய்தது ஒத்தது - திக்கு யானைகள் சிந்தூரத்தை முகத்திற் பெய்ததை ஒத்தது; பெரும்பகல் மாலை ஒத்தது - நடுப்பகல் மாலைப்பொழுதை ஒத்தது.

பரி, கயம் என்னும் சாதிபற்றி ஒருமை வினை கொடுத்தார். (௬௫)

விளம்பு கின்றவச் சம்புவெம் பரித்திரண் மிதிக்குங்
குளம்பு கிண்டிய வெழுந்ததூள் குன்றிற கரிந்தோன்
வளம்பு குந்தடை வார்குர வழிபுரி வேள்விக்
களம்பு கைந்தெழு தோற்றமே யல்லது கடாதால்.

(இ-ள்.) விளம்புகின்ற அச்சம்பு வெம்பரித்திரள் - கூறப்படுகின்ற அந்த நரியாகிய வெவ்விய குதிரைக் கூட்டங்கள், மிதிக்கும் குளம்பு கிண்டிய எழுந்த தூள் - மிதிக்கின்ற குளம்பு கிண்டுதலால் புழுதி எழுந்த தோற்றத்தை, குன்று இறகு அரிந்தோன் வளம்புகுந்து அடைவார் - மலைகளின் சிறகுகளை அரிந்த இந்திரன் பதவியிற்சென்றடையுங் கருத்தினையுடையார், குரவழிபுரி வேள்விக் களம் புகைந்து எழுதோற்றமே அல்லது — குதிரையின் குளம்புபட்ட இடந்தோறும் புரி

கின்ற வேள்விச் சாலையினின்றும் புகை புகைந்தெழுந் தோற்றமே ஒப்பதல்லாமல், கடாது - (மற்றொன்று) ஒவ்வாது.

சம்பு - நரி ; சிவனது பரித்திரள் என்பதும் தோன்ற நின்றது. கிண்டிய, செய்பிய வென்னும் வினையெச்சம். கடாது - ஒவ்வாது ; கடுத்தல் - ஒத்தல். (சசு)

மட்பு லந்திசை வான்புதை தூழியுண் மறைந்து
கொட்பு றும்பரி சதங்கைதா ரொலியினுங் குளிர்வான்
பெட்பு றுங்குர லொலியினுஞ் செவியினிற் பிறிது
கட்பு லங்களாற் கண்டிலர் வழிவரக் கண்டோர்.

(இ - ள்.) மண்புலம் திசை வான்புதை தூழிபுள் மறைந்து - நிலவுலகினை யும் திக்குகளையும் வானுலகினையும் மூடிய புழுதியுள் மறைந்து, கொட்புறும்பரி - சுழன்றுவருங் குதிரைகள், வழிவர - வழியில் வருதலை, சதங்கைதார் ஒலியினும் - (அவற்றின்) சதங்கை மாலையும் கிண்கிணி மாலையுமாகிய இவற்றின் ஒலியாலும், குளிர்வான் பெட்புறும் குரல் ஒலியினும் - (நீருண்டு) குளிர்ந்த முகிலும் விரும்பும் கனைப்பொலியாலும், செவியினில் கண்டோர் - காதினாற் கண்டோரும், பிறிது கட்புலங்களால் கண்டிலர் - வேறு கண்களாற் காணுதவராயினர்.

வழி வரக் கண்டோர் செவியாலன்றிக் கண்ணாற் கண்டிலர் எனினும் அமையும். (சஎ)

[கொச்சகக் கலிப்பா]

தரங்கமெறி முத்திவை விலாழியல தார்மா
இரங்குமொலி யல்லதிரை யேங்குமொலி யின்ன*
துரங்கமல மற்றிவை சுரர்க்கரச னின்றும்
புரங்கொல விடுத்திட வரும்புணரி யென்பார்.

(இ - ள்.) இவை விலாழிஅல - இவை வாய் நுரைகள் அல்ல; தரங்கம் எறி முத்து-கடலினலைகள் வீசும் முத்துக்களாம் ; இன்ன தார்மா இரங்கும் ஒலி அல்ல - இவை கிண்கிணி மாலையை யணிந்த குதிரைகளின் கனைப் பொலியல்ல ; திரை ஏங்கும் ஒலி - அலைகள் ஒலிக்கும் ஒலியாம் ; இவை துரங்கம் அல - இங்கு வருபவை குதிரைகள் அல்ல ; சுரர்க்கு அரசன் இன்றும் புரம் கொல விடுத்திட - தேவேந்தி ரன் இப்பொழுதும் இந்நகரத்தை அழித்தற் பொருட்டு விடுத்தலால், வரும் புணரி என்பார் - வருகின்ற கடலாம் என்று கூறுவர்.

முன்பு இந்திரன் கடலை ஏவினமையால் 'இன்றும்' என்றார். புரம் - இந் நகர் ; சுட்டு வருவிக்க. விலாழி முதலிய பொருள்களை மறுத்து முத்து முதலியன வாக உருவகப் படுத்தினமையால் இச் செய்யுள் அவநுதி யுருவகவணி. (சஅ)

(பா - ம்.) *இன்னும்.

இம்பருல குள்ளவல பண்டிளைய பாய்மா
உம்பருல காளிபரி யேகொலது வொன்றே
வெம்பரிதி வெம்பரிகொ லேழவைக ளேழும்
பைம்பரிகள் யாவினைய பாய்பரிக ளென்பார்.

(இ - ள்.) இளையபாய்மா - இந்தத் தாவுங் குதிரைகள், பண்டு இம்பர் உலகு உள்ள அல - முன் இந்நில வுலகில் உள்ளன அல்ல; உம்பர் உலகு ஆளி பரியே கொல் - மேலுலகை ஆளும் இந்திரன் குதிரையோ, அது ஒன்றே - அது ஒன்றே (ஆதலின் அதுவல்ல); வெம்பரிதி வெம்பரி கொல் - வெம்மையை யுடைய சூரிய னுடைய கடிய குதிரைகளோ, அவைகள் ஏழ் - அவைகள் ஏழேதான்; ஏழும் பைம்பரிகள் - (அதுவன்றி) அவ்வேழும் பச்சைக் குதிரைகள் (ஆகலின் அவையு மல்ல; இளைய பாய்பரிகள் யா என்பார் - (ஆயின்) இத்தாவுங் குதிரைகள் யாவை என (ஒருவரை ஒருவர்) வினவுவார்.

இந்திரன் பரி உச்சைச் சிரவம் எனப்படும்; அஃது எண்ணால் ஒன்றாதலும், சூரியன் பரி எண்ணால் எழாதலுடன் பசிய நிறத்தவாயிருத்தலும் இவற்றொடு வேற்றுமையாம். இச் செய்யுள் ஐயவிலக்கணயின் பாற்படும். (சக)

வெம்பணிக ளைப்பொர வெகுண்டெழுவ தேயோ
பைம்புன லுடுத்தமுது பார்முதுகு கீறும்
உம்பருல கைப்பொர வுருத்தெழுவ தேயோ
அம்பர முகட்டள வடிக்குர மழுத்தும்.

(இ - ள்.) பைம் புனல் உடுத்த - கரியகடலை ஆடையாகவுடுத்த, முது பார் முதுகு கீறும் - பழைய நில மகளின் முதுகினைக் குளம் பாற் கிழிக்கும் (ஆகலின்), வெம்பணிகளைப்பொர - கொடிய (அனந்தன் முதலிய பாதலத்தில் வசிக்கும்) பாம்புகளைப் பொருது அழிப்பதற்கு, வெகுண்டு எழுவதேயோ - சினந்து எழு வதோ (அன்றி), அம்பரம் முகட்டு அளவு - வானின் முடிவரையும், அடிக்குரம் அழுத்தும் - அடிக்குளம்பினால் அழுத்தும் (ஆதலின்), உம்பர் உலகைப்பொர - மேலுலகைப் பொருது அழித்தற்கு, உருத்து எழுவதேயோ - சினந்து எழு வதோ (அறியோ மென்றும்).

கீறும் ஆகலின், அழுத்தும் ஆகலின் எனக் காரணச் சொல் விரிக்க. (௫உ)

உத்தர திசைப்புரவி தெற்கடையு மாறும்
அத்தகைய தெற்குள வடக்கடையு மாறும்
அத்தகை* குடக்கொடு குணக்கடையு மாறுஞ்
சித்தர்விளை யாடலின் வெளிப்படுதல் செய்யா

(பா - ம்.) *இத்தகை

(இ - ள்.) சித்தர் விளையாடலின் - சித்தருடைய விளையாட்டைப்போல. உத்தர திசைப்புரவி - வடதிசையிலுள்ள குதிரைகள், தெற்கு அடையுமாறும் - தென்றிசையை அடையும் வகையும், தெற்கு உள அத்தகைய - தெற்கின் கண் சென்றுள்ள அங்ஙனமாய அவை, வடக்கு அடையுமாறும் - வடக்கின் கண் அடையும் வகையும், அத்தகை குடக்கொடு குணக்கு அடையுமாறும் - அங்ஙனமே கிழக்குத் திசையினின்று மேற்கிலும் மேற்கிலிருந்து கிழக்கிலும் செல்லுந் தன்மையும், வெளிப்படுதல் செய்யா - தோன்றவில்லை (என்றும்).

குடக்கொடு குணக்கடைதல் - கிழக்கிலிருந்து மேற்கிலும் மேற்கிலிருந்து கிழக்கிலும் அடைதல். (௩௧)

மறைமரபு சாலவரும் வன்னியிவை பொன்னித்
துறைவனுள முஞ்சுடு மிரும்பனை தொடுக்கும்
அறவனுள முஞ்சுடு மமைச்சரை யொறுக்கும்
இறைவழுதி யுள்ளமு மினிச்சுடுவ தென்பார்.

(இ - ள்.) மறை மரபு சாலவரும் வன்னி இவை - பரிநூலிற் கூறும் இலக்கணங்கள் நிரம்பவராநின்ற இக்குதிரைகளாகிய நெருப்பு, பொன்னித்துறைவன் உளமும் சுடும் - காவிரியின் நீர்த்துறையினையுடைய சோழன் மனத்தையுஞ்சுடும்; இரும்பனை தொடுக்கும் - கரிய பனையின் மலரானற்றொடுத்த மாலையை யணிந்த, அறவன் உளமும் சுடும் - சேரன் உள்ளத்தையும் சுடும்; இனி - மேல், அமைச்சரை ஒறுக்கும் - வாதவூரடிகளை வருத்தும், இறை வழுதி உள்ளமும் சுடுவது என்பார் - பாண்டி மன்னன் உள்ளத்தையும் சுடும் என்றுங் கூறுவாராயினர்.

மறை என்றது ஈண்டுப் புரவிநூலை. வன்னி - குதிரை, தீ; இரட்டுற மொழிதல். குதிரையைத் தீயாக உருவகித்துச் 'சுடும்' என்றார். இருமை - கருமை. பாண்டியற்கு மாற்றாராகலின் சோழனுளத்தையும் சேரனுளத்தையும் சுடுமென்றார். வாதவூரரை ஒறுத்தமை பற்றிப் பாண்டியன் தானே வருந்துவனென்பார் 'வழுதியுள்ளமு மினிச்சுடுவதென்பார்' என்றார். முன் இரண்டு செய்யுட்களையும் இதிலுள்ள 'என்பார்' என்பதனோடு முடிக்க. (௩௨)

முந்தையொரு மந்திரி பொருட்டரசன் முன்னா
அந்தமி லனீகமொ டரும்பரியில் வந்தாங்
கிந்தமறை மந்திரி யிடும்பைதணி விப்பான்
வந்தனர்கொ லிப்பரி வரும்பொருந ரென்பார்.

(இ - ள்.) முந்தை ஒரு மந்திரி பொருட்டு - முன்னொரு காலத்தில் சௌந்தர சாமந்தன் என்னும் ஒரு சேனைத் தலைவன் பொருட்டு, அரசன் முன்னா - பாண்டியன் முன்னே, அந்தமில் அனீகமொடு - அளவிறந்த சேனைகளோடு, அரும்பரியில் வந்தாங்கு - அரிய புரவிமீது வந்ததுபோல, இப்பரி வரும் பொருநர் - இக்

குதிரையில் வரும் வீரர், இந்த மறை மந்திரி இடும்பை தணிவிப்பான் - இன்று இந்த மறையவராகிய மந்திரியாரின் துன்பத்தைத் தணிவித்தற் பொருட்டு, வந்தனர் கொல் என்பார் - வந்தனரோ என்றுங் கூறுவார்.

அமைச்சுரிமையும் தானைத் தலைமையும் ஒருங்குடையாரு மூளாராகலின் 'மந்திரி பொருட்டு' என்றார். சௌந்தர சாமந்தர் பொருட்டு இறைவன் பரியில் வந்தமையை முன் மெய்க்காட்டிட்ட படலத்திற் காண்க. தணிவிப்பான், வினையெச்சம். (ருக)

காமனிவ னேகொலறு காலுழு கடப்பந்
தாமனிவ னேகொல்பொரு தாரகனை வென்றோன்
மாமனிவ னேகொன்மலை வன்சிற கரிந்த
நாமனிவ னேகொலென நாரிய ரயிர்த்தார்.

(இ - ள்.) இவன் காமன் கொல் - இக்குதிரை வீரனாகிய பேரழகன் மதவேளோ, இவன் - (அன்றி) இவ்விளையோன், அறு கால் உழு கடப்பம் தாமன் கொல் - வண்டுகள் கிளறுங் கடப்ப மாலையை யணிந்த முருகனோ, இவன் - (அன்றி) நம்மனத்தைத் தனது மாயையினால் கவருமிவன், பொருதாரகனை வென்றோன் மாமன் கொல் - போர் புரிந்த தாரகனைக் கொன்ற அம்முருகக் கடவுளின் மாமனாகிய மாயனோ, இவன் - (அன்றி) பெரும் போகமுடைய இவன், மலை வன் சிறகு அரிந்த நாமன் கொல் என - மலைகளின் வலிய சிறகினை அரிந்த இந்திரனோ என்று, நாரியர் அயிர்த்தார் - பெண்கள் ஐயுற்றனர்.

அறுகால் - ஆறாகிய கால்களை யுடையது; வண்டு. பொருதாரகனை வென்றோன், சுட்டு மாத்திரையாகக் கொள்க. நாமன் - பகைவர்க்கு அச்சத்தைச் செய்பவன். (ருச)

அடுத்திடுவர் கண்ணிறைய வண்ணலழ கெல்லாம்
மடுத்திடுவர் கைவளையை மாலைவிலை யென்னக்
கொடுத்திடுவர் மாலைகள் கொடுத்திடுதி யன்றேல்
எடுத்திடுதி யெங்கள்வளை யெங்கள்கையி லென்பார்.

(இ - ள்.) அடுத்திடுவர் கண்நிறைய அண்ணல் அழகு எல்லாம் மடுத்திடுவர் - (அம்மகளிரிற் சிலர் அவ்வண்ணலை) அடுத்து அவன் அழகு அனைத்தையும் கண்ணாகிய வாயினால் நிறையப் பருகுவர்; கைவளையை மாலைவிலை என்னக்கொடுத்திடுவர் - கையிலுள்ள வளைகளை மாலைக்கு விலையெனக் கொடுப்பார்; மாலைகள் கொடுத்திடுதி - நின் மார்பிலணிந்த மாலைகளைக் கொடுப்பாயாக; அன்றேல் - கொடாயேல், எங்கள் வளை எடுத்து - (அவற்றின் விலையாகக் கொடுத்த) எங்கள் வளைகளை எடுத்து, எங்கள் கையில் இடுதி என்பார் - எங்கள் கையில் இடுவாயாக என்று கூறுவர்.

வேட்கை நோயால் உடல் மெலிதலின் வளை கழன்று விழுதலை 'மாலை விலையென்னக் கொடுத்திடுவோர்' என்றார். மாலைகள் கொடுத்திடுதி என்றதனால் அவனது மாலையைச் சூடிக்கொள்ளும் விருப்பமும், எடுத்திடுதி எங்கள் வளை என்றதனால் அவன் தம்மைத் தொடவேண்டுமென்னும் விருப்பமும் உடையரானமை பெற்றாம். இவை போல்வன மகளிர்கண் நிகழும் அகமெய்ப்பாடுகள். (ருரு)

ஏந்தன்முடி மாலைமலர் சிந்தின வெடுத்துக்
கூந்தலின்மி லைந்துமதன் வாகைமலர் கொள்வார்
சாந்தனைய சிந்தின தனந்தடவி யண்ணற்
றோய்ந்தளவி லாமகிழ் துளும்பினவ ராவார்.

(இ - ள்.) ஏந்தல் முடிமாலை சிந்தின மலர் எடுத்து - இறைவன் திருமுடியின்கணுள்ள மாலையினின்றும் சிந்திய மலர்களை எடுத்து, கூந்தலில் மிலைந்து - (சிலர்) தங்கள் குழலிற்சூடி, மதன் வாகைமலர் கொள்வார் - மதவேளை வென்று வெற்றிமாலை கொள்வார்; அனைய சிந்தின சாந்து தனம் தடவி - (சிலர்) அவ்வாறு திருமார்பினின்றுஞ் சிந்தின சாந்தினைத் தங்கள் கொங்கைகளிற்பூசி, அண்ணல் தோய்ந்து அளவு இலா மகிழ் துளும்பினவர் ஆவார் - அவ்வண்ணலைக்கூடி அளவிறந்த மகிழ்ச்சி மீதூர்ந்தவரை ஒத்தார்.

கூடினவர் போலும் மகிழ்ச்சியெய்துதலின் 'மதன் வாகைமலர் கொள்வார்' என்றார். அனைய - அவ்வாறாக. (ருசு)

பொட்டழகன் மார்பிலிடு போர்வைகவ சப்பேர்
இட்டதுமெய் நம்முயிர்த டுத்தமையி னென்பார்
கட்டழகன் மாலையது கண்ணியென வோதப்
பட்டதுமெய் நம்முயிர் படுத்தமையி னென்பார்.

(இ - ள்.) பொட்டு அழகன் மார்பில் இடுபோர்வை - பொட்டினையணிந்த இவ்வழகன் மார்பிலணிந்த போர்வை, நம் உயிர் தடுத்தமையின் - நமது உயிரை (அம்மார்பு கவராது) தடுத்ததினால், கவசப்பேர் இட்டது மெய் என்பார் - அதற்குக் கவசமென்னும் பெயர் இட்டது மெய்யே என்று சிலர் கூறுவர்; கட்டழகன் மாலை - இப்பேரழகன் மாலை, நம் உயிர் படுத்தமையின் - நமது உயிரை அகப்படுத்தினமையின், கண்ணி என ஓதப்பட்டது மெய் என்பார் - அது கண்ணி என்று ஓதப்பட்டது உண்மையே என்று சிலர் கூறுவர்.

கவசம் - சட்டை, மெய்யுறை. கண்ணி - மாலை, வலை. படைக்கலம் புகாது காப்பதுபோன்று நம்முயிர் புகாது காத்தலாலும், பறவை முதலியவற்றை அகப்படுத்தல் போன்று நம்முயிரை அகப்படுத்தலாலும் கவசம், கண்ணி என்னும் பெயர்கள் முறையே அவற்றுக்குப் பொருந்தினவென்றாரென்க. மெய் - பொருந்தியது. மாலையது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (ருஎ)

[கலிநிலைத்துறை]

இச்சை யால்வடி வெடுப்பவ னிந்திர சால
விச்சை காட்டுவா னெனப்பரி வீரனி லுலகைப்
பிச்ச மேற்றிட மயக்கியுங் காமனிற் பெரிது
நச்சு* மாதரை மயக்கியு மிங்ஙன நடந்தான்.

(இ - ள்.) இச்சையால் வடிவு எடுப்பவன் - தனது இச்சையளவானே திருவுருவமெடுக்கும் இறைவன், இந்திரசால விச்சை காட்டுவான் என - இந்திரசால வித்தை காட்டுவானைப்போல, பரிவீரனில் - குதிரை வீரனைப்போல் (தன்னைக் காட்டி), உலகைப் பிச்சு ஏற்றிட மயக்கியும் - உலகினர் பித்தை ஏற்குமாறு அவரை மயக்கியும், காமனில் - மதவேளைப்போல் (காணப்பட்டு), பெரிது நச்சு மாதரை மயக்கியும் - மிகவும் விரும்பும் மகளிரை மயக்கியும், இங்ஙனம் நடந்தான் - இவ்வாறு நடந்தருளினன்.

இறைவன் வினைவயத்தாற் பிறத்தலின்றித் தான் விரும்பிய வடிவை விரும்பியவாறு எடுப்பவனாகலின் 'இச்சையால் வடிவெடுப்பவன்' என்றார். விச்சை காட்டுவான் என மயக்கியும், மயக்கியும் நடந்தான் என்க. விச்சை, பிச்சு என்பன போலி. பிச்சது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. ஏற்றிட - ஏற்க. (௫அ)

தாவு கந்துக மிந்திய மொத்தன சயமா
வாவு திண்கண மள்ளர்கண் மனங்களை யொத்தார்
மேவி யம்மனந் தொறுமிடை விடாதுநின் றியக்கும்
ஆவி யொத்தது நடுவரு மருமறைப் பரியே.

(இ - ள்.) தாவு கந்துகம் இந்தியம் ஒத்தன - தாவுகின்ற குதிரைகள் ஐம்பொறிகளை ஒத்தன; சயமா வாவு திண் கண மள்ளர்கள் - வெற்றி பொருந்திய அக்குதிரைகளை நடாத்தும் திண்ணிய வீரர்களாகிய சிவகணத்தவர், மனங்களை ஒத்தார் - மனங்களை ஒத்தனர்; அம்மனந் தொறும் மேவி நின்று - அம்மனங்கடோறும் பொருந்தி நின்று, இடைவிடாது இயக்கும் ஆவி - இடையறாமல் இயக்குகின்ற உயிரினை, நடுவரும் அருமறைப்பரி ஒத்தது - நடுவில் வரும் - அரிய வேதமாகிய குதிரை ஒத்தது.

வாவு சயமா என மாறுக. மனம் கூடாவழிப் பொறிகள் புலன்களிற் செல்லாமையானும், ஆன்ம வறிவின்றி மனத்திற்கு இயக்க மின்மையானும், 'கந்துகம் இந்திய மொத்தன, மள்ளர்கள் மனங்களை யொத்தார், மறைப்பரி ஆவி யொத்தது' என்றார். மறைப்பரி என்றது இலக்கணையால் இறைவனைக் குறிக்கும். (௫௯)

(பா-ம்.) *நச்ச.

துன்று மின்னிய முழக்கமுந் துரகத வொலியும்
அன்ன வீரர்வா யரவமுந் திசைசெவி டடைப்பக்
கன்னி மாமதில் சூழ்கடி நகர்க்கரைக் காதம்
என்ன வெய்தினன் மறைப்பரிப் பாகனவ் வெல்லை.

(இ - ள்.) துன்னும் இன் இயமுழக்கமும் - நெருங்கிய இயங்களின் பேரொலியும், துரகத ஒலியும் - குதிரைகளின் கனைப்பொலியும், அன்ன வீரர்வாய் அரவமும் - அக்குதிரை வீரர்களின் வாய் ஒலியும், திசை செவிடு அடைப்ப - திக்குகளைச் செவிடாக்க, மறைப்பரிப்பாகன் - வேதப் புரவியின் பாகனாகிய இறைவன், கன்னி மாமதில் சூழ் கடிநகர்க்கு - அழியாத பெரிய மதில் சூழ்ந்த காவலையுடைய அம் மதுரைக்கு, அரைக்காதம் என்ன எய்தினன் - அரைக்காத தூரம் உளதென்னுமாறு வந்தனன்; அவ்வெல்லை - அப்பொழுது.

கன்னி - அழிவின்மை. (கூ0)

[கொச்சகக் கலிப்பா.]

கண்டவர் கடிதோடிக் கடிநகர் குறுகிக்கார்
விண்டவழ் மணிமாடத் தடுசிறை மிடைகின்ற
கொண்டலி னனையார்முன் குறுகினர் மலர்செவ்வி
முண்டக வதனத்தார் முகிழ்நகை யினர்சொல்வார்.

(இ - ள்.) கண்டவர் - பார்த்தவர்கள், கடிது ஓடி - விரைந்தோடி, கடிநகர் குறுகி - காவலையுடைய நகரினை அடைந்து, விண்கார் தவழ் மணி மாடத்து - வானின்கண் உள்ள முகில்கள் தவழும் அழகிய மாடத்தையுடைய, அடுசிறை மிடைகின்ற - வருத்துஞ் சிறையின்கண் காவலாளரால் நெருக்கப்பட்டிருக்கின்ற, கொண்டலின் அனையார் முன் குறுகினர் - முகிலை ஒத்த வாதவூரடிகளின் திருமுன் சென்று, மலர் செவ்வி முண்டகவதனத்தார் - மலர்ந்த செவ்வியை யுடைய தாமரை மலர் போன்ற முகமுடையராய், முகிழ் நகையினர் சொல்வார் - அரும்பிய நகையினையுடையராய் (இதனைக்) கூறுவாராயினர்.

பேரின்பப் பயன் விளைக்கும் திருவாசக மழையைக் கைம்மாறு கருதாது பொழிவாராகலின் 'கொண்டலினனையார்' என்றார். கொண்டலின், சாரியை நிற்க உருபு தொக்கது. மலர் செவ்வி - அப்பொழுதலர்ந்த செவ்வி. குறுகினர், வதனத்தார், நகையினர் முற்றெச்சங்கள். (கூக)

மன்னவ னெறிகோடா மந்திர ரடலேறே
பன்னிற வெழுமுந்நீர்ப் பரவைகள் வருமாபோற்
றுன்னின வருகின்ற துரகத முளவெல்லாம்
பொன்னெயின் மணிவாயில் புகுவன விதுபோதில்,

(இ - ள்.) மன்னவன் நெறிகோடா மந்திரர் அடல் ஏறே - பாண்டியனது அரசியல் நெறியினின்றும் வழுவாத அமைச்சர்களுள் வெற்றி பொருந்திய ஆண் சிங்கம் போன்றவரே, முந்நீர் பல் நிற எழு பரவைகள் வருமாபோல் - மூன்று நீர்களை யுடைய பல நிறமுள்ள எழு கடல்களும் வருந் தன்மையைப் போல, உள துரகதம் எல்லாம் - உலகிலுள்ள குதிரைகள் அனைத்தும், துன்னின வருகின்ற - நெருங்கி வருகின்றன; இது போதில் - இப்போது, பொன் எயில் மணிவாயில் புகுவன - பொன்னாலாகிய மதிலின் அழகிய வாயிலின்கண் புகுதா நிற்கும்.

குதிரைகளும் பல நிறத்த வாகலின் 'பன்னிற......பரவைகள்' என்றார். துன்னி வருகின்ற துரகதயான வெல்லாம் இது போதில் புகுவன என்றுரைத்தலுமாம். (௬௨)

ஒல்லையி லதுமன்னற் குரையுமி னெனமேரு
வில்லவ னருள்பெற்ற வேதியர் பெருமான்போய்ச்
செல்லது தளையிட்ட திருமக னருகெய்தி
மல்லணி திணிதோளாய் வருவன பரியென்றார்.

(இ - ள்.) அது ஒல்லையில் மன்னற்கு உரையுமின் என - அதனை விரைவில் வேந்தனுக்கு விளம்புவீராக என்று கூற, மேரு வில்லவன் அருள் பெற்ற - மேரு மலையை வில்லாக வுடைய இறைவனது திருவருளைப் பெற்ற, வேதியர் பெருமான் போய் - மறையவர் தலைவராகிய அடிகள் சென்று, செல்லது தளை இட்ட திருமகன் அருகு எய்தி - முகிலை விலங்கு பூட்டிச் சிறைப்படுத்திய பாண்டியன் பக்கலிற் சென்று, மல் அணி திணி தோளாய் - மற்போர் வல்ல அழகிய திண்ணிய தோளையுடைய மன்னா, பரிவருவன என்றார் - குதிரைகள் வருகின்றன என்று கூறினர்.

செல்லினைத்தளையிட்டவன் வழிவந்தோனாகலின் 'தளையிட்ட திருமகன்' என்றார். செல்லது, அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. வருவன - வாராநின்றன. (௬௩)

மருத்தென வருகின்ற மாக்கட லெனமன்னன்
திருத்தணி கடகப்பூண் டெறித்திட வுடல்வீங்கிப்*
பெருத்தெழு மகிழ்தூங்கிப் பெருவிலை மணியாரம்
அருத்திகொள் கலைநல்கி யமைச்சரை மகிழ்வித்தான்.

(இ - ள்.) மாக்கடல் மருத்துஎன வருகின்ற என - குதிரை வெள்ளம் காற்றைப்போல விரைந்து வருகின்றன என்று கூற, மன்னன் - அரிமருத்தன பாண்டியன், திருத்து அணி கடகப்பூண் தெறித்திட - திருத்திய அழகிய கடகமாகிய அணி தெறிக்குமாறு, உடல் வீங்கி - உடல் பூரித்து, பெருத்து எழு மகிழ்தூங்கி - ஓங்கி எழுந்த மகிழ்ச்சி மீதூர்ந்து, பெருவிலை மணி ஆரம் - பெரிய விலையுள்ள முத்து

(பா - ம்.) *உடல் வீங்க.

மாலைகளையும், அருத்தி கொள்கலை நல்கி - விருப்பத் தக்க ஆடைகளையும் கொடுத்து, அமைச்சரை மகிழ்வித்தான் - மந்திரியாராகிய வாதவூரடிகளை மகிழ்வித்தனன்.

மாக்கடல் - குதிரையாகிய கடல். வருகின்றன என என்க. திருத்து - திருந்த அணிந்த. (நூ)

ஏந்தரி யணைநீங்கி யெழுதிய தலைவாயிற்
போந்தரு கொளிர்மாடம் புகுந்தரி யணைமேவிக்
காந்தளின் விரனல்லார் கவரிகள் புடைவீச
ஆய்ந்தவர் புறஞ்சூழ வடுபரி வரவேற்பான்.

(இ - ள்.) அரி ஏந்து அணை நீங்கி - சிங்கஞ் சுமந்த ஆதனத்தினின்றும் எழுந்து, எழுதிய தலைவாயில் போந்து - சித்திரம் எழுதிய தலைவாயிலில் வந்து, அருகு ஒளிர் மாடம் புகுந்து - அதனருகில் ஒளி வீசும் மாடத்திற் புகுந்து, அரி அணைமேவி - சிங்காதனத்திலிருந்து, காந்தளின் விரல் நல்லார் - செங்காந்தள் மலர் போன்ற விரல்களையுடைய பெண்கள், புடை கவரிகள்வீச - இருமருங்கிலும் கவரிகள் வீசவும், ஆய்ந்தவர் புறம் சூழ - நூலாராய்ந்த அமைச்சர் முதலியோர் புறத்தில் சூழவும், அடுபரி வரவு ஏற்பான் - வெற்றி பொருந்திய பரிகளை வரவேற்பானாயினன்.

ஆய்ந்தவர் - நூல்களை ஆராய்ந்தறிந்த அமைச்சர், புரோகிதர், புலவர் முதலாயினோர். (கூகு)

பரனருள் விளையாடல் காட்டிய பரிவெள்ளம்
வருவன சிறுகாலந் தாழ்த்தலு மதிவேந்தர்
புரவலன் மனம்வெள்கிப் பொய்யிது வெனவுள்கி
அருகணை யுழையோரைக் குறித்தன னழல்கண்ணான்.

(இ - ள்.) பரன் அருள் விளையாடல் காட்டிய - இறைவன் தனது திருவிளையாடலைக் காட்டா நிற்க, வருவன பரிவெள்ளம் - வருகின்ற குதிரை வெள்ளம், சிறுகாலம் தாழ்த்தலும் - சிறிது போது வரவு தாழ்த்த அளவில், மதிவேந்தர் புரவலன் - மதிவழி மன்னருட் சிறந்தவனாகிய அரிமருத்தன பாண்டியன், மனம் வெள்கி - உள்ளம் நாணி, இது பொய் என உள்கி - இது பொய் என்று கருதி, அருகு அணை உழையோரை - அருகிலிருந்த தண்டலாளரை, அழல் கண்ணன் குறித்தனன் - நெருப்புப்போலுஞ் சிவந்த கண்களை யுடையனாய் நோக்கினன்.

காட்டிய, செய்யிய வென்னும் வினை யெச்சம். உழையோர் - தண்டலாளர். குறித்தனன் - குறிப்புடன் நோக்கினன். (கூக)

மன்னவ னினைவாற்றுன் மந்திரர் பெருமானைத்
துன்னினர் கொடுபோயத் தோள்வலி மறமள்ளர்
உன்னரி தெனவஞ்சா தொறுத்தன ருரவோர்தந்
தென்னவர் தமையுள்கிச் சேவடி துதிசெய்வார்.

(இ - ள்.) மன்னவன் நினைவு ஆற்றுல் - பாண்டியன் கருத்தின்படியே, அத் தோள்வலி மறமள்ளர் - அந்தத் தோள் வலியையும் கொலைத் தொழிலையுமுடைய ஒறுப்பாளர், மந்திரர் பெருமானை - அமைச்சர் பெருமானாகிய அடிகளை, துன்னினர் கொடுபோய் - நெருங்கிக் கொண்டு போய், அஞ்சாது - சிறிதும் பழிபாவங் கட்கு அஞ்சாமல், உன் அரிது என ஒறுத்தனர் - கண்டோர் நினைப்பதற்கும் அரிய கடுந்தண்ட மென்று கூறுமாறு ஒறுத்தனர்; உரவோர் - சிவஞானச் செம்ம லாகிய அடிகள், தம் தென்னவர் தமை உள்கி - தமது சுந்தர பாண்டியராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை நினைந்து, சேவடி துதிசெய்வார் - அவரது சிவந்த திருவடியைத் துதிப்பாராயினர்.

அரசனது நோக்கத்தால் அவன் உள்ளக் கருத்தினை உணர்ந்தன ரென்பார், 'மன்னவன் நினைவாற்றுல்' என்றனர்;

" நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற"

என்னும் திருக்குறள் நோக்குக. உன், முதனிலைத் தொழிற் பெயர்; உன்ன என் பது தொக்கதுமாம். உரவோர் - பத்தி ஞான வலியுடையோர். தம்தென்னவர் - தமது பெருமானாகிய சுந்தரபாண்டியர். (௬௭)

கலிநிலைத்துறை

பூவார் முளரிப் புத்தே ளறியா நெறிதந்தாய்
பாவார் தென்சொற் பனுவன் மாலைப் பணிகொண்டாய்
தேவா தேவர்க் கரசே சிறியே னுறுதுன்பம்
ஆவா வென்னு யஞ்சே* லென்னு யறநேனோ.

(இ - ள்.) முளரிப்பூ ஆர்புத்தேள் அறியா - தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமனும் அறியாத, நெறிதந்தாய் - சன்மார்க்கத்தை அளித்தருளினை; பாஆர் தென் சொல் பனுவல் மாலைப் பணி கொண்டாய் - பா அமைந்த தமிழ் மொழியாகிய மல ராற்றொடுத்த பாட்டாகிய மாலையைச் சாத்தும் பணியை அடியேன் பாற் கொண் டருளினை; தேவா - தேவனே, தேவர்க்கு அரசே - திருமால் முதலிய தேவர்கட்கு அரசனே, சிறியேன் உறுதுன்பம் - கடையேன் படுந் துன்பத்திற்கு, ஆவா என்னுய் - ஐயோ வென்று இரங்குகின்றுயில்லை; அஞ்சேல் என்னுய் - அங்ஙனம் இரங்கி

(பா - ம்.) *ஆவா வென்னு வஞ்சே.

அஞ்சற்க என்று கூறியருளுகின்றாயில்லை; அறனேயோ - இது உனக்கு அறமாமோ?

பா - செய்யுளுறுப்புக்களுள் ஒன்று; அஃதாவது சேட்புலத்திலிருந்து ஒருவன் எழுத்துஞ் சொல்லுந் தெரியாமற் பாடமோதுங்கால் இஃது இன்ன செய்யுள் என அறிதற்கு ஏதுவாய்ப் பரந்து பட்டு வரும் ஓசை. பனுவல் - பாட்டு பதிகமுமாம். ஆவா, இரக்கப் பொருள் படும் இடைச்சொல்.

" தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே சிறிதென் முகநோக்கி
ஆவா வென்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே"

எனவும்,

" பஞ்சே ரடியாள் பாகத் தொருவா பவளத் திருவாயால்
அஞ்சே லென்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டா யம்மானே"

எனவும் திருவாசகம் ஆசைப்பத்துள் அடிகள் அருளிச் செய்தல் காண்க. ஆவாவென்ற என்னும் பாடத்திற்கு ஆவா என்றிரங்கி எனப் பொருள் கூறுக. (௬௮)

நெஞ்சே யுரையே செயலே யெல்லா நினவென்றாய்
வஞ்சே போலு மஃதே லின்று வாராயோ
பஞ்சே ரடியாள் பாகா கூடற் பரமேட்டீ
அஞ்சே லென்று யிதுவோ* வருளுக் கழகையா.

(இ - ள்.) நெஞ்சே உரையே செயலே எல்லாம் நின என்றாய் - உள்ளமும் உரையும் உடலுமாகிய அனைத்தும் உன்னுடையன என்று கூறியருளினை; வஞ்சே போலும் - அது பொய்யே போலும்; அஃதேல் இன்று வாராயோ - அஃது உண்மையானால் இப்பொழுது வாராதிருப்பாயோ, பஞ்சு ஏர் அடியாள் பாகா - செம்பஞ்சுக் குழம்பு ஊட்டிய அழகிய திருவடிகளையுடைய பிராட்டியாரை ஒரு கூற்றிலுடையவனே; கூடல் பரமேட்டீ - கூடலில் எழுந்தருளிய இறைவனே, அஞ்சேல் என்றாய் - அஞ்சற்க என்று அருளுகின்றாயில்லை; ஐயா - ஐயனே, இதுவோ அருளுக்கு அழகு - இங்ஙனம் வாளாவிருப்பதோ நின்னருளுக்கு அழகாகும் (ஆகாது.)

வஞ்சகம் என்பது வஞ்சு எனக் கடைக்குறையாயிற்று. (௬௯)

காவி நேருங் கண்டா நாயிற் கடையான
பாவி யேனைப் பொருளாக் கொண்டென் பணிகொண்டாய்
ஆவி யோடிவ் வுடலு நினதே யன்றோவின்
றேவி வாளா திருந்தா லாரென் னுடையானே.

(இ - ள்.) காவிநேரும் கண்டா - நீலோற்பல மலரை ஒத்த திருமிடற்றினையுடையவனே, நாயில் கடையான பாவியேனை - நாயினுங் கடைப்பட்ட பாவியாகிய

(பா - ம்.) *அஞ்சே லென்று விதுவோ.

என்னையும், பொருளாக்கொண்டு என்பணி கொண்டாய் - ஒரு பொருளாக ஏற்றுக் கொண்டு எனது பணியையும் கொண்டருளினை; ஆவியோடு இவ்வுடலும் நினதே அன்றோ - இவ்வுயிரும் உடலும் நின்னுடையன அல்லவா, இன்று ஒவி வாளாது இருந்தால் - இன்று என்னை நீங்கி வாளா இருந்தாயானால், என் உடையானே யார் - என்னை உடையானே என்னைக் காப்பவர் வேறுயாவர் (ஒருவருமில்லை என்றபடி).

நாயிற் கடையான பாவியேனைப் பொருளாக் கொண்டு என்றது
"நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து நீயே யாட்கொண்டாய்"

எனவும், ஆவியோ டிவ்வுடலு நினதேயன்றோ என்றது

"அன்றே யென்ற னாவியு முடலு முடைமை யெல்லாமும்
குன்றே யனையா யென்னையாட் கொண்டபோதே கொண்டிலையோ"

எனவும் அடிகள் திருவாசகத்துள் அருளிச்செய்தலாற் பெறப்படுவன. ஆவி உடல் என்பவற்றைத் தனித்தனி கூட்டி நினதே என்க. ஓவி - ஒழிந்து. என்னைக் காப்பார் யார் என விரித்துரைக்க. (௭0)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

என்றிரந் திரங்கு மன்ப ரிருசெவி யூடே யெங்குங்
கன்றிளஞ் செவியி னல்லான் கனைகுர லோசை போல
ஒன்றிய சின்னங் காளங் காகள மொலிக்கு மோசை
வென்றிகொள் புரவிச் செந்தூ டிசையெலாம் விழுங்கக் கண்டார்.

(இ - ள்.) என்று இரந்து இரங்கும் அன்பர் - என்று குறையிரந்து வருந்தும் வாதவூரடிகள், இருசெவி ஊடே - தமது இரண்டு செவியுள்ளும், எங்கும் இளங் கன்றின் செவியில் - (தாயைப்பிரிந்து) வருந்தும் இளங்கன்றின் காதில், நல்லான் கனைகுரல் ஓசை போல - நல்ல தாய்ப்பசு கதறுங்குரலொலி சென்றடைதல் போல, ஒன்றிய சின்னம் காளம் காகளம் ஒலிக்கும் ஓசை - பொருந்திய சின்னமும் காளமும் காகளமும் ஒலிக்கும் ஓசை சென்று விழுங்கவும், வென்றி கொள் புரவிச்செந்தூள் - பகைவரை வென்று வெற்றி கொள்ளுங் குதிரைகள் வருதலால் மேலெழுந்த சிவந்த புழுதி, திசை எலாம் விழுங்கக் கண்டார் - திக்குகள் அனைத்தையும் விழுங் கவும் பார்த்தனர்.

விழுங்க என்பதனை முன்னுங்கூட்டி, நல்லான் ஓசை போல இருசெவியூடே சென்று விழுங்க என்க. சின்னம் முதலிய மூன்றும் ஊதும் எக்காளவகை. கேட்டலையும் காண்டலாகக் கூறியது இலக்கணை வகை: "காற்றங் கேட்டலும்" என் புழிப்போல. (௭௧)

வழுதியு மறிந்து வாத வூரரை விளித்து வந்த
தொழுகுல வமைச்சர் தம்பாற் றகவிரன் பூகூர்ந் தெம்
பழுதறு கரும நும்போற் பரிக்குநர் யாரை யென்று
எழுதரு மகிழ்ச்சி மேற்கொண் டளவளா யிருக்கு மெல்லை.

(இ - ள்.) வழுதியும் அறிந்து - பாண்டியனும் அதனை அறிந்து, வாத வூரரை விளித்து - வாதவூரடிகளை அழைப்பித்து, வந்த தொழுகுல அமைச்சர் தம் பால் - வந்த மறையவர் குலத்தினராகிய மந்திரியார் பால், தகவு இல் அன்பு கூர்ந்து - குற்றமில்லாத அன்பு மீதூர்ந்து, எம் பழுது அறுகருமம் - எமது குற்ற மற்ற அரசியல் வினைகளை, நும்போல் பரிக்குநர் யாரை என்று - உம்மைப்போல ஏற்றுச்செய்து முடிப்பவர் யார் என்று கூறி, எழுதரு மகிழ்ச்சி மேற்கொண்டு - மிக்க மகிழ்ச்சியைப் பொருந்தி, அளவளாய் இருக்கும் எல்லை - அவருடன் அள வளாவியிருக்கும்போது.

தொழுகுலம் - தெய்வமுமாம். யாரை, ஐ சாரியை. எழுதரு - மிகுகின்ற; தரு துணைவினை. (எஉ)

பாயிருட் படலங் கீறிப் பல்கதிர் பரப்பித் தோன்றுஞ்
சேயிளம் பரிதி வானோ ரனையராய்ச் சிறந்த காட்சி
மேயின பாக ரோடும் விலாழியாற் பரவை செய்யும்
வாயின வாகி வந்த மாயவாம் பரிக ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) மாயவாம்பரிகள் எல்லாம் - மாயமாகிய தாவுங் குதிரைகள் அனைத்தும், பாய் இருள் படலம் கீறி - பரந்த இருட்படலத்தைக் கிழித்து, பல் கதிர்பரப்பித் தோன்றும்-பல கிரணங்களைப் பரப்பித் தோன்றுகின்ற, சேய் இளம் பரிதிவானோர் அனையராய் - சிவந்த இளஞ்சூரியர்களை ஒத்தவராய், சிறந்த காட்சி மேயின பாகரோடும் - சிறந்த தோற்றத்தைப் பொருந்தின பாகர்களோடும், விலாழியால் பரவை செய்யும் வாயினவாகி வந்த - விலாழியாற் கடலினைச் செய்யும் வாயினையுடையனவாகி வந்தன.

ஆதித்தர் பன்னிருவராகலின் 'பரிதிவானோர்' என்றார். விலாழியாற் பரவை செய்யும் என்றமையால் பரிகளெல்லாம் கடலினலைபோன்றன எனவும், பாகரெல் லாரும் கடலிலுதித்த ஆதித்தர்கள் போன்றனர் எனவும் கொள்க. வந்த, அன் பெறாதமுற்று. (எங)

வண்டுழு தாரி னொன்றன் மரபின்மன் னவரு முன்னாட்
கண்டறி யாத காட்சிக் கவனவாம் பரியை நோக்கி
அண்டர்நா யகன்போ லாறு மாயிரங் கண்பெற் றாலும்
உண்டமை யாவென் றுள்ளக் குறிப்பொடு முவகை பூத்தான்.

(இ - ள்.) வண்டு உழுதாரினன் - வண்டுகள் கிண்டுகின்ற வேப்பமலர் மாலையை யணிந்த பாண்டியன், தன் மரபின் மன்னவரும் முன்னாள் கண்டறியாத - தன் மரபிற்போந்த மன்னவர்களும் முற்காலத்துப் பார்த்தறியாத, காட்சி கவன வாம்பரியை நோக்கி - தோற்றத்தையும் விரைந்த செலவினையு முடைய தாவுங் குதிரைகளைப் பார்த்து, நாமும் அண்டர் நாயகன் போல் ஆயிரம் கண்பெற்றாலும் - நாமும் தேவேந்திரனைப் போல ஆயிரம் விழிகளைப் பெற்றாலும், உண்டு அமையா என்ற உள்ளக்குறிப்பொடும் - (அவற்றாலும் இவற்றின் பொலிவு) பருகி முடியா என்ற மனக்குறிப்புடன், உவகை பூத்தான் - மகிழ்ந்தான்.

கவனம் - வேகம். அண்டர் - தேவர். நோக்குதலை உண்டலாகக் கூறினார்;

"உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை
உண்டன போலக் கூறலு மரபே"

என்பது தொல்காப்பியம்; இனி, இதனை "வாராமரபின வரக்கூறுதலும்" என்னும் எச்சவியற் சூத்திரத்து ஒன்றெனை முடித்தலாற் கொள்ளலுமாம். (எச)

தானென மகிழ்ச்சி யென்னத் தலைதடு மாறி வேந்தன்
மானவெம் பரிமேல் வந்த வயவரை வியந்து மிக்கார்
ஆனவ ரிவருள் யாரென் றமைச்சரை வினவ வையா
யானது வறியே னென்றார் யாவையு மறிய* வல்லார்.

(இ - ள்.) வேந்தன் - பாண்டியன், தான் என மகிழ்ச்சி என்னத் தலைதடு மாறி - தான் என்றும் மகிழ்ச்சி என்றும் பாகுபடுத்து உணர முடியாமல் மயங்கி, மானவெம்பரி மேல் வந்த வயவரை வியந்து - பெருமை பொருந்திய வெய்ய குதிரைகளின் மேல் ஏறிவந்த வீரரை நோக்கி வியப்புற்று, இவருள் மிக்கார் ஆனவர் யார் என்று அமைச்சரை வினவ - இவருள்ளே தலைவர்யார் என்று மந்திரியாராகிய அடிகளை வினவ, யாவையும் அறியவல்லார் - அனைத்தையும் அறியவல்ல அவ்வடிகள், ஐயா - ஐயனே, யான் அது அறியேன் என்றார் - யானும் அதனை அறியேனென்று கூறினர்.

தான்வேறு மகிழ்ச்சிவேறு என்னுமாறின்றி மகிழ்ச்சியே வடிவாயினன் என்பார் 'தானென மகிழ்ச்சி யென்னத் தலைதடுமாறி' என்றார். ஆனவர், எழுவாய்ச் சொல். எப்பொருளை அறிந்தால் மற்றெல்லாம் அறிந்தனவாகுமோ அப்பரம் பொருளையே அறியவல்லாராகலின் 'யாவையு மறிய வல்லார்' என்றார். (எரு)

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அண்டமெலா மாதார மாகத் தாங்கு
மானந்தத் தனிச்சோதி யண்டந் தாங்குஞ்
சண்டமறைப் பரிதனக்கா தார மாகித்
தரிக்கவொரு காலத்து மசைவி லாத

(பா - ம்.) *யாரையுமறிய.

புண்டரிகத் தாளசையப் பாச நீக்கும்
புனைகரத்தாற் பரிபூண்ட பாசம் பற்றிக்
கொண்டரச னெதிர்போந்து மன்னா வெங்கள்
குதிரையேற் றஞ்சிறிது காண்டி யென்றார்.

(இ - ள்.) அண்டம் எலாம் ஆதாரமாகத் தாங்கும் - அண்டங்களனைத்தையும் ஆதாரமாக நின்று தாங்கியருளும், ஆனந்தத் தனிச்சோதி - இன்பவடிவாகிய ஒப்பற்ற ஒளிமயமாகிய இறைவர், அண்டம் தாங்கும் சண்ட மறைப்பரி - அண்டத்தால் தாங்கப்படும் வேகமுடைய வேதப்புரவி, தனக்கு ஆதாரமாகித் தரிக்க - தமக்கு ஆதாரமாகித் தம்மைத் தாங்கா நிற்க, ஒரு காலத்தும் அசைவு இலாத புண்டரிகத்தாள் அசைய - ஒரு காலத்தினும் அசையாத தாமரை மலர் போலுந்திருவடிகள் அசைய, பாசம் நீக்கும் புனைகரத்தால் - உயிர்களின் பாசத்தைப் போக்கும் அழகிய திருக்கையினால், பரிபூண்டபாசம் பற்றிக்கொண்டு - குதிரைவாயிற் பூண்ட பாசத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, அரசன் எதிர் போந்து - அரசனெதிரே போய், மன்னா - மன்னனே, எங்கள் குதிரை ஏற்றம் சிறிது காண்டி என்றார் - எங்கள் குதிரை ஏற்றத்தினைச் சிறிது காண்பாயாக என்று கூறியருளினர்.

அண்டங்களுக்கெல்லாம சார்பாகித் தனக்கொரு சார்பின்றி நிராதாரனுமுள்ள இறைவன் அண்டத்தினாலும் தரிக்கப்படும் ஆதேயமாகிய வேதப்பரி தனக்கு ஆதாரமாகி நின்று தாங்குமாறு வந்தான் என அவனது அருள் விளையாடலை வியந்து கூறியவாறு. சண்டம் - வலிமை, வேகம் இறைவன் "போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலான்" ஆகையால் 'ஒரு காலத்தும் அசை விலாத புண்டரிகத்தாள்' என்றார். பாசம் நீக்கும் கரத்தாற் பாசம்பற்றி என நயம்படக் கூறினார். (௭௬)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

இசைத்தவைங் கதியுஞ் சாரி யொன்பதிற் றிரட்டி யான*
விசித்திர விகற்புந் தோன்ற வேந்தனு மவையு மன்றித்
திசைப்புலத் தவரு மேலைத் தேவரு மருள மேற்கொண்
டசைத்தன ரசைவற் றெல்லா வுலகமு மசைக்க வல்லார்.

(இ - ள்.) இசைத்த ஐங்கதியும் - (பரிநூலிற்) கூறிய மல்லகதி முதலிய ஐந்து கதிகளும், ஒன்பதிற்று இரட்டியான விசித்திர சாரி விகற்பும் - பதினெட்டாகிய விசித்திர நடை விகற்பங்களும், தோன்ற - வெளிப்பட, வேந்தனும் அவையும் அன்றி - மன்னனும் அவன் அவையிலுள்ளாரு மல்லாமல், திசைப்புலத்தவரும் மேலைத்தேவரும் மருள - திக்குப்பாலகரும் விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்களுங் கண்டு மருளுமாறு, அசைவு அற்று எல்லா உலகமும் அசைக்கவல்லார் - தான் அசைதலின்றி உலகமனைத்தையும் அசைக்க வல்லராகிய அவ்விறைவர், மேற்கொண்டு அசைத்தனர் - அக்குதிரைமேல் இவர்ந்தருளி அதனை நடத்திக் காட்டினர்.

(பா - ம்.) *இரட்டியாதி.

ஐங்கதி - மல்லகதி, மயூரகதி, வானரகதி, வல்லியகதி, சரகதி என்பன; இவற்றுள் சரகதி நீக்கி இடபகதி கொள்வாரும், பிறவாறு வேறுபட வுரைப்பாருமுளர். சாரி - குதிரை நடை. சுக்கிரநீதி இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் குதிரை நடை பதினொரு வகையாகவும், நான்காம் அத்தியாயத்தில் ஆறுவகையாகவும் கூறப்பட்டுள. இவ்வாசிரியர் பதினெட்டாகக் கூறுகின்றனர். தொகுத்தும்விரித்தும் கூறு முறைபற்றி நூல்கடோறும் இங்ஙனம் வேறுபடுவன பலவுள. திசைப்புலத்தவர் - எண்டிக்கிலுள்ளாரும் என்றுமாம். தாம் அசைவற இருந்தே எல்லாவுலகமும் அசைக்க வல்லவர் தாமும் அசைந்து ஓர் குதிரையை அசைப்பது வியப்பின்றென்பார் 'மேற் கொண்டசைத்தனரசைவற் றெல்லாவுலகமு மசைக்க வல்லார்' என்றார்.

ஆண்டகை யவர்போ னின்ற வடுகணத் தவருந்தத்தங்
காண்டகு புரவி யெல்லா நடத்தினர் காட்டக் கண்டு
பாண்டிய னவரை நோக்கி நுங்களிற் பதியாந்தன்மை
பூண்டவர் யாவ ரென்றா னிவரென்றார் புரவிவீரர்.

(இ - ள்.) ஆண்தகை அவர் போல் - ஆண்டன்மையையுடைய அவ்விறைவர் நடத்திக் காட்டினமைபோல், நின்ற அடுகணத்தவரும் - சூழ்ந்து நின்ற வெற்றி மிக்க சிவகணத்தவராகிய குதிரை வீரரும், தத்தம் காண் தகுபுரவி எல்லாம் நடத்தினர் காட்ட - தங்கள் தங்கள் அழகிய குதிரைகள் அனைத்தையும் நடத்திக்காட்ட, பாண்டியன் கண்டு - பாண்டியன் அதனைக்கண்டு, அவரை நோக்கி - அவர்களைப் பார்த்து, நுங்களில் பதியாம் தன்மை பூண்டவர் யாவர் என்றான் - உங்களுள்ளே தலைமைத் தன்மை பூண்டவர் யாவர் என்று வினவினன்; புரவிவீரர் இவர் என்றார் - குதிரைவீரர் இவரென்று காட்டினர்.

காண்டகு-காணத்தக்க; அழகு பொருந்திய. நடத்தினர், முற்றெச்சம். (எஅ)

சுட்டுதற் கரிய சோதி சுருதிவாம் புரவி யோடு
மட்டவிழ் தாரி னான்முன் வருதலுங் கருணை நாட்டம்
பட்டுள மயங்கித் தன்னை மறந்தெழீஇப் பாண்டி வேந்தன்
தட்டவிழ் கமலச் செங்கை தலைமிசைக் கூப்பி நின்றான்.

(இ - ள்.) சுட்டுதற்கு அரிய சோதி - சுட்டுதற்கரிய பரஞ்சோதியாகிய இறைவர், வாம்சுருதிப் புரவியோடு - தாவுகின்ற வேதப்பரியுடன், மட்டு அவிழ்தாரினான் முன்வருதலும் - மணம் விரிந்த வேப்பமலர் மாலையையணிந்த பாண்டியன் முன் வந்த வளவில், கருணை நாட்டம்பட்டு - அவரது அருட் பார்வைபடுதலால், உளம் மயங்கி - மனமயங்கி, தன்னை மறந்து எழீஇ - தன்னை மறந்து எழுந்து, பாண்டி வேந்தன் - அப்பாண்டி மன்னன், தட்டு அவிழ் கமலச் செங்கை - தட்டம் போல் மலர்ந்த தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த கைகளை, தலைமிசைக் கூப்பி நின்றான் - தலையின்மேற் குவித்து நின்றனன்.

சுட்டுதற்கரிய - மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற; சுட்டறிவைக் கடந்துநின்ற; இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் என்றியம்ப வொண்ணாத. பட்டு - படுதலால்; எச்சத்திரிபு. தட்டு - தட்டம், வட்டில்; இதழுமாம். தான் அரசனென் பதனை மறந்து கூப்பி நின்றான். (௪௧)

பின்னவ னாணை யாலே மறைப்புண்ட பெருநீர்க் கூடன்
மன்னவ னறிவு தோன்ற வின்றொரு வயமா வீரன்
தன்னைநாங் கண்டெ ழுந்து தடங்கரங் கூப்பி நின்ற
தென்னெனத் தவிசின் மீள விருந்திட நாணி நின்றான்.

(இ - ள்.) பின் அவன் ஆணையால் மறைப்புண்ட - பின் அவ்விறைவன் ஆணையினால் மறைக்கப்பட்ட, பெருநீர்க்கூடல் மன்னவன் - வையையாறு சூழ்ந்த நான்மாடக் கூடலின் மன்னவனாகிய பாண்டியன், அறிவு தோன்ற - தன்னறிவு தோன்ற, இன்று - இப்பொழுது, ஒரு வயமாவீரன் தன்னைக்கண்டு - ஒரு வெற்றி மிக்க குதிரை வீரனைப்பார்த்து, நாம் எழுந்து தடம் கரம் கூப்பி நின்றது என்என - நாம் சிம்மாசனத்தினின்றும் எழுந்து பெரிய கைகளைத் தலைமேற் குவித்து வணங்கி நின்றது என்னே என்றுகருதி, மீள - மீண்டும், தவிசின் இருந்திட நாணி நின்றான் - அவ்வாதனத்தின்கண் அமருவதற்கு வெள்கி நின்றனன்.

மறைப்புண்ட - பழைய அறிவு மறைக்கப்பெற்றுத் தன்னை மறந்திருந்த, பெருநீர், ஆகுபெயர். ஆணையாலே அறிவுதோன்ற என்க. அறிவு - பழைய பாச அறிவு. (௪௨)

நிற்கின்றான் முகத்தை நோக்கி நேர்நின்ற மறைமா வீரர்
பொற்குன்றும் புயத்தா யுன்றன் பொருளெலாங் கொண்டு போந்துன்
சொற்குன்றா வமைச்சன் றானே நமக்குநஞ் சூழ னீங்கா
மற்குன்றா நமர்க்கு மார வழங்கினான் வழங்க லாலே.

(இ - ள்) நிற்கின்றான் முகத்தை நோக்கி - அங்ஙனம் நிற்கும் பாண்டியன் முகத்தைப் பார்த்து, நேர் நின்ற மறைமாவீரர் - அவனெதிரே நின்ற வேதப் பரியினையுடையவீரர், பொன்குன்று ஆம்புயத்தாய் - பொன்மலைபோலுந் தோளை யுடையாய், உன்றன் பொருள் எலாம் கொண்டுபோந்து - உன்றன் பொருள் எலாம் கொண்டுவந்து, உன்சொல் குன்றா அமைச்சன் - உனது சொல்லைக் கடவாத அமைச்சனாகிய வாதவூரன், தானே - தானாகவே, நமக்கும் - எமக்கும், நம் சூழல் நீங்கா மல் குன்றா நமர்க்கும் - எமது அருகினின்றும் நீங்காத வலிகுறையாத பரிசனங்கட்கும், ஆரவழங்கினான் - தெவிட்டக் கொடுத்தனன்; வழங்கலால் - அங் ஙனம் கொடுத்தலினால்.

மறைமாவீரர் என்பது மேல் 'பரிவிலை வழக்கீ தென்றார்' என்பது கொண்டு முடியும். உன் சொல் குன்றா அமைச்சன் என்பதற்கு உனது புகழ் குன்றாமைக்குக்

காரணமாகிய அமைச்சன் என்றும் பொருள் கொள்க. குதிரை வீரர்க்கும் அடியார்க்கும் பொருந்துமாறு 'நம் சூழல் நீங்கா நமர்' என்றார். (அக)

வானவர் தமக்கே யன்றி மனிதருக் கிசையத் தக்க
வானவன் றறிஞ ரிட்ட விலைவரம் பகன்ற நூலின்
மானமுள் ளனவாய் நல்ல வாசிக ளுனக்கு வந்த
ஊனமில் பரிமா விற்கும் வாணிக முரைப்பக் கேட்டி.

(இ - ள்.) வானவர் தமக்கே அன்றி - தேவர்களுக்கு இசைவதேயல்லாமல், மனிதருக்கு இசையத்தக்கவான அன்று - மக்களுக்கு இசையத்தக்கனவல்ல; அறிஞர் இட்டவிலை வரம்பு அகன்ற - பரிநூற்புலவர் மதிக்கும் விலையின் எல்லையைக் கடந்தன; நூலின் மானம் உள்ளனவாய் - பரிநூலிற் கூறும் பெருமை உள்ளனவாய், நல்ல வாசிகள் உனக்கு வந்த - நன்மையமைந்த குதிரைகள் உனக்கு வந்தன; ஊனம் இல் பரிமாவிற்கும் வாணிகம்உரைப்பக் கேட்டி - குற்றமில்லாத குதிரைகளை விற்கும் வாணிகமுறையினைச் சொல்லக் கேட்பாயாக.

மனிதருக்கிசையத்தக்கனவல்ல, அறிஞரிட்ட விலைவரம்பகன்றன என்பன அவற்றைப் புகழ்ந்துரைப்பன வன்றி, உண்மையைக் குறிப்பிடுவன வாதலும் காண்க. இசையத்தக்கனவல்ல , விலைவரம்பகன்றன அத்தன்மையவான நல்ல வாசிகள் என்க. அகன்ற, வந்த என்பன அன்பெறாத பலவின்பால் முற்றுக்கள். (அஉ)

இன்னவாம் பரிக ளென்பா லின்றுநீ கயிறு மாறி
நின்னவாக் கொள்ளு நீரா னின்னவாம் பரியே நாளை
என்னவா யிருந்த வேனு மெனக்குமுன் றனக்குங் கொண்டு
மன்னவா கரும மில்லை பரிவிலை வழக்கி தென்றார்.

(இ - ள்.) மன்னவா - மன்னனே, இன்னவாம் பரிகள் - இந்தத் தாவுங் குதிரைகளை, இன்று நீ என்பால் - இப்பொழுது நீ என்னிடத்தில், கயிறுமாறி நின்னவாக் கொள்ளும் நீரால் - கயிறுமாறி நின்னுடையனவாக ஏற்றுக் கொள்ளு முறையினால், பரிநின்னவே ஆம் - இக்குதிரைகள் நின்னுடையனவே யாகும்; நாளை என்னவாய் இருந்தவேனும் - (அங்ஙனம் ஆதலினால்) நாளை இவை என்ன தன்மையை அடைந்தனவாயினும், எனக்கும் உன்தனக்கும் - எனக்கும் உனக்கும், கொண்டு - இது பற்றி, கருமம் இல்லை - யாதொரு வழக்குமில்லை; பரிவிலை வழக்கு ஈது என்றார் - குதிரை வியாபார முறைமை இதுவாகும் என்று கூறியருளினார்.

இன்ன ஆம் பரிகள் எனப்பிரித்து இத்தன்மையனவாகிய புரவிகள் என்றும் பொருள்கொள்க. கயிறுமாறுதல் - மாடு, குதிரை முதலியன வாங்குவோர் அவை தமக்குரிமையானமைக்கு அடையாளமாக வேறு கயிறு பூட்டிக் கொள்ளுதல். இது கொண்டு என வருவித்துரைக்க. (அங)

அப்பொழு தரசன் றானு மகமகிழ்ந் ததற்கு நேர்ந்தெம்
மெய்ப்புக ழமைச்சர் தம்மின் மேம்படு வாதவூரர்
ஒப்பருந் திறத்த ராகி யும்மிடை நட்பான் மிக்க
துப்புர வுடைய ரானா ரெனநனி சொல்லி னானே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அரசன் தானும் அகமகிழ்ந்து - அது போது மன்னனும் மனமகிழ்ந்து, அதற்கு நேர்ந்து - அதற்கு உடன் பட்டு, எம்மெய்ப்புகழ் அமைச்சர் தம்மில் - எமது உண்மைப்புகழினையுடைய அமைச்சருள், மேம்படு வாதவூரர் - சிறப்பெய்திய திருவாதவூரர், ஒப்பு அருந்திறத்தராகி - ஒப்பற்ற திறமுடையராய், உம்மிடை நட்பால் - உம்மிடத்துப்பூண்ட நட்பினால், மிக்க துப்புரவு உடையரானார் என - மிக்க தூய்மை யுடையவரானாரென்று, நனி சொல்லினான் - மிகப் பாராட்டிக் கூறினான்.

துப்புரவு - தூய்மை, ஒழுங்கு. நனிசொல்லினான் - மிகப்பாராட்டினான். (அச)

உரகத வாரந் தோற்றா துயர்மறைப் பரிமேல் வந்தார்
மரகத நிறத்து நிம்ப மாலைதாழ் மார்பி னாற்குக்
குரகதங் கயிறு மாறிக் கொடுப்பவர் பொதுமை யாய*
துரகத விலக்க ணங்கள் சொல்லுவான் றொடங்கி னாரே.

(இ - ள்.) உரகத ஆரம் தோற்றாது - பாம்பணியைக் காட்டாமல் மறைத்து, உயர் மறைப் பரிமேல் வந்தார் - உயர்ந்த வேதக்குதிரைமேல் வந்த இறைவர், மரகத நிறத்து நிம்பமாலை தாழ் மார்பினாற்கு - மரகதம் போன்ற நிறத்தினையுடைய வேப்ப மலர்மாலை தொங்கும் மார்பினையுடைய பாண்டியனுக்கு, குரகதம் கயிறுமாறிக் கொடுப்பவர் - குதிரைகளைக் கயிறுமாறிக் கொடுக்கலுறுவார், பொதுமையாய துரகத இலக்கணங்கள் - பொதுவாகிய குதிரை இலக்கணங்களை, சொல்லுவான் தொடங்கினார் - சொல்லத் தொடங்கினார்.

உரகதம் - பாம்பு; மார்பால் ஊர்வது என்னும் பொருட்டு. வந்தார், பெயர். கொடுப்பவர் - கொடாநின்றவர். (அரு)

காயும்வேன் மன்ன வோரிக் கடும்பரி யமையம் வந்தால்
ஞாயிலுந் தாண்டிச் செல்லு நாட்டமு நுழையாச் சால
வாயிலு நுழையுங் கண்ட வெளியெலாம் வழியாச் செல்லுந்
தீயவெம் பசிவந் துற்றாற் றின்னாத வெனினுந் தின்னும்.

(இ - ள்.) காயும்வேல் மன்ன - பகைவரைச் சினக்கும் வேற்படையை யுடைய வேந்தனே, ஓர் இக்கடும்பரி - ஒப்பற்ற இந்த வேகமுடைய குதிரைகள், அமையம் வந்தால் - போர் புரிதற்குரிய சமையம் நேரின், ஞாயிலும் தாண்டிச்

(பா - ம்.) *பொதுமைத்தாய.

செல்லும் - மதிலுறுப்பையும் தாவிச்செல்லும்; நாட்டமும் நுழையாச் சாலவாயிலும் நுழையும் - பார்வையும் நுழையாத பலகணிவாயிலிலும் நுழைந்து செல்லும்; கண்ட வெளி எலாம் வழியாச் செல்லும் - பார்த்த வெளிகளனைத்தையும் வழியாகக் கொண்டு செல்லும்; தீயவெம்பசி வந்துற்றால் - மிகக் கொடியபசி வந்துற்றால், தின்னாத எனினும் தின்னும் - தின்னப்படாத வைக்கோல் முதலிய வற்றையுந் தின்னும்.

ஓர் - அறிவாயாக என்றுமாம். ஓரியாகிய பரி என உண்மை புலப்படுத்துரைக்கும் நயம் பாராட்டற்பாலது; ஓரி - நரி. ஞாயில் - சூட்டு என்னும் மதிலுறுப்பு. நரியாதற்கேற்ப, ஞாயிலும் என்பதற்கு நாயைக் காட்டிலும் என்னும் பொருளும், சாலவாயில் என்பதற்கு வலையின் துவாரம், மனையின் நீர் கழிவாயில் என்னும் பொருள்களும் கொள்ளுதலும் பொருந்தும். காடு கரை முதலிய வெல்லாம் வழியாகச் செல்லும் என்றும், பிணம் முதலியனவும் தின்னும் என்றும் நரிக்கேற்பப்பொருள் கொள்க. தின்னாத - தின்னப்படாதன; வினையாலணையும் பெயர். பொதுவான குதிரையிலக்கணங்கள் சொல்லத் தொடங்கினவர் இடையே தாம் கொணர்ந்த குதிரைகளின் தொழிற் பண்புகள் சில கூறினார். (அசு)

[கலிவிருத்தம்]

பொருவில்சீ ரிலக்கணப் புரவி யொன்றுதான்
ஒருவன திடைவதிந் துறையி னொல்லெனை
மருவுறுந் திருமகண் மல்லற் செல்வமும்
பெருகுறுங் கீர்த்திகள் பல்கும் பெற்றியால்.

(இ - ள்.) பொருவு இல்சீர் இலக்கணப்புரவி ஒன்று தான் - ஒப்பில்லாத சிறந்த இலக்கணம் நிறைந்த ஒரு குதிரை, ஒருவனது இடைவதிந்து உறையின் - ஒருவனிடத்துத்தங்கி உறையுமாயின், ஒல்லெனத் திருமகள் மருவுறும் - விரைந்து திருமகள் வந்து அவனைப் பொருந்துவாள்; மல்லல் செல்வமும் பெருகுறும் - வளப்பமிக்க செல்வமும் பெருகும்; கீர்த்திகள் பெற்றியால் பல்கும் - புகழ்களும் பல திறத்தால் மிகா நிற்கும்.

ஒல்லென, விரைவுக் குறிப்பு. (அஎ)

செய்த்திடு மாந்தளிர் நிறத்த நாவின
வைத்திடு குளம்புக ளுயர்ந்த வார்ந்துநேர்
ஒத்திடு மெயிற்றின வுரமுங் கண்டமும்
பைத்திடு மராப்படம் போன்ற பாடலம்.

(இ - ள்.) செய்த்திடும் மாந்தளிர் நிறத்தநாவின - பசையினையுடைய மாந்தளிர் போன்ற நிறத்தினையுடைய நாவினையுடையனவாய், வைத்திடு குளம்புகள் உயர்ந்த - நிலத்தில் வைக்குங் குளம்புகள் உயர்ந்தனவாய், வார்ந்து நேர் ஒத்திடும்

எயிற்றின - நீண்டு தம்முளொத்த பற்களை யுடையனவாய், உரமும் கண்டமும் பைத்திடும் அராப்படம் போன்ற - மார்பும் மிடறும் பரந்த பாம்பின் படம் போன்றனவாய குதிரைகள், பாடலம் - பாடலமெனப் பெயர் பெறும்.

நாவினவும் உயர்ந்தனவும் எயிற்றினவும் போன்றனவும் ஆகிய குதிரைகள் என விரித்துரைத்தலுமாம். குளம்புகள் உயர்ந்த, உரமும் கண்டமும் அராப்படம் போன்ற எனச்சினை வினைகள் முதலோடு பொருந்தின. இது பாடலம் என்னும் குதிரையின் இலக்கணம் கூறிற்று. (அஅ

அகலிய நுதலின வாய்ந்த குஞ்சிபோல்
நிகரறு கொய்யுளை நிறமொன் றாயின
புகரறு கோணமூன் றாகிப் பொற்புறு
முகமுடை யனவய மொய்கொள் கோடகம்.

(இ - ள்.) அகலியநுதலின - அகன்ற நெற்றியை யுடையனவாய், ஆய்ந்த குஞ்சிபோல் நிகர் அறுகொய்யுளை - சிக்கறுத்த மயிர் போல (வாய்ந்து) ஒப்பற்ற புறமயிர், நிறம் ஒன்று ஆயின - ஒரே நிறம் வாய்ந்தனவாய், புகர் அறு கோணம் மூன்று ஆகி - குற்றமற்ற மூன்று கோணமுடைய தாய், பொற்பு உறு முகம் உடையன - அழகு பொருந்திய முகத்தை யுடையன வாய குதிரைகள், வயம் மொய் கொள்கோடகம் - வெற்றியும் வலியுமுடைய கோடகம் எனப்பெயர் பெறும்.

கொய்உளை - கத்தரித்த பிடரிமயிர். முக்கோணமாகிப் பொற்புறும் முகம் என்க. மொய் - வலிமை. இது கோடகம் என்னும் குதிரையின் இலக்கணம் கூறிற்று. (அக)

முட்டிய சமரிடை முகத்தில் வாளினால்
வெட்டினு மெதிர்ப்பதாய்க் குரங்கு வேங்கைதோல்
பட்டிமை நரியரி சரபம் பாய்முயல்
எட்டிய கதியின விவுளி யென்பவே.

(இ - ள்.) முட்டிய சமரிடை - நெருங்கிய போரின்கண், முகத்தில் வாளினால் வெட்டினும் - தம் முகத்தில் வாளினால் வெட்டினாலும், எதிர்ப்பதாய் - எதிர்த்துப் போர் புரிவதாய், குரங்கு வேங்கை தோல் - குரங்கும் புலியும் யானையும், பட்டிமை நரி அரிசரபம் பாய்முயல் - வஞ்சகமுள்ள நரியும் சிங்கமும் சரபப்புள்ளும் பாய்கின்ற முயலுமாகிய இவற்றின், எட்டிய கதியின - மிக்க கதியினையுடைய குதிரைகளை, இவுளி என்ப - இவுளி என்று கூறுவர்.

தோல் - யானை. பட்டிமை - படிறு. சரபம் - சிம்புள். எதிர்ப்பதாய் கதியின என ஒருமையும் பன்மையும் விரவிவந்தன. இஃது இவுளி என்னும் குதிரையின் இலக்கணம் கூறிற்று. (கூ0)

உன்னத நீளமுண் டாகிச் சங்குவெண்
கன்னலின் வாலிய விலாழி கால்வதாய்ப்
பின்னமா கியதனி வன்னம் பெற்றுமை
வன்னமு முடையது வன்னி யாவதே.

(இ - ள்.) உன்னதம் நீளம் உண்டாகி - உயரமும் நீளமுமுடையதாய், சங்கு வெண் கன்னலின் - சங்கும் வெள்ளைச்சருக்கரையும் போல, வாலிய விலாழி கால்வதாய் - வெண்மையாகிய வாய் நுரையைக் கக்குவதாய், தனிபின்னமாகிய வன்னம் பெற்று - ஒப்பற்ற பிங்கல நிறம் பெற்று, மைவன்னமும் உடையது - அதனோடு கருநிறமு முடைய குதிரை, வன்னியாவது - வன்னி என்று சொல்லப் படுவதாகும்.

பொருந்திய உயரமும் நீளமும் உடையதாகி என்க. இது வன்னி என்னும் குதிரையின் இலக்கணம் கூறிற்று. (௬௧)

திணிதரு கழுத்தினிற் சிறந்த தெய்வத
மணியுள தாகியெண் மங்க லத்ததாய்
அணிதரு பஞ்சகல் யாண முள்ளதாய்க்
குணிதரு நீரது குதிரை யாவதே.

(இ - ள்.) திணிதரு கழுத்தினில் - திண்ணிய கழுத்தில், சிறந்த தெய்வத மணி உளதாகி - சிறந்த தெய்வமணியுள்ளதாய், எண்மங்கலத்ததாய் - அட்டமங்கல முடையதாய், அணிதரு பஞ்சகல்யாணம் உள்ளதாய் - அழகிய பஞ்சகல்யாண முள்ளதாய், குணிதரு நீரது - இங்ஙனம் வரை யறுக்கப்பட்ட பெற்றியையுடைய பரி, குதிரை ஆவது - குதிரை என்னும் பெயருடையதாகும்.

தெய்வமணி - கழுத்தில் வலமாகச் சுழித்திருக்கும் சுழி; இதனை இப்படலத்து ௧௧௬ - ம் செய்யுளிலும், எண்மங்கலம், பஞ்சகல்யாணம் என்பவற்றின் இலக்கணங்களை ௭௰ - ம் செய்யுளிலும் காண்க. குதிரை யென்பது ஓர் வகைக்குச் சிறப்புப் பெயருமாயிற்று. இது குதிரை என்னும் குதிரையின் இலக்கணம் கூறிற்று. (௬௨)

குங்குமங் கருப்புரங் கொழுந்திண் காரகிற்
பங்கமான் மதமெனக் கமழும் பாலதாய்ச்
சங்கமு மேகமுஞ் சரப முங்கொடுஞ்
சிங்கமும் போலொலி செய்வ தாம்பரி.

(இ - ள்.) குங்குமம் கருப்புரம் கொழுந்திண்கார் அகிற்பங்கம் மான்மதம் என - குங்குமமும் கருப்பூரமும் கொழுவிய திண்ணிய கரிய அகிற்குழம்பும் மான் மதமுமாகிய இவற்றின் மணமெ‌ன, கமழும் பாலதாய் - நறுமணங்கமழும் பான்மை யையுடையதாய், சங்கமும் மேகமும் சரபமும் - சங்கும் முகிலும் சிம்புட் புள்ளும

கொடுஞ் சிங்கமும்போல் ஒலிசெய்வது - கொடிய சிங்கமுமாகிய இவற்றைப்போல் ஒலிக்குங் குதிரை, பரி ஆம் - பரி என்னும் பெயருடையதாகும்.

பங்கம் - சேறு. மான்மதம் - கஸ்தூரி. இதுபரி என்னும் குதிரையின் இலக்கணம் கூறிற்று. (௬௩)

நாலுகால் களுங்கடைந் தெடுத்து நாட்டினாற்
போல்வதாய்க் கொட்புறும் போது சுற்றுதீக்
கோலையொப் பாகிமேற் கொண்ட சேவகன்
காலினு ளடங்குவ தாகுங் கந்துகம்.

(இ - ள்.) நாலுகால்களும் கடைந்து எடுத்து நாட்டினால் போல்வதாய் நான்கு கால்களும் கடைந்து எடுத்து நாட்டிவைத்தாற் போல்வதாய், கொட்புறும் போது - சுழலும் போதில், சுற்று தீக்கோலை ஒப்பாகி - கொள்ளிவட்டம் ஒப்பதாகி, மேற்கொண்ட சேவகன் காலினுள் அடங்குவது - ஏறிய வீரனுடைய காலினுள் அடங்கும் குதிரை, கந்துகம் ஆகும் - கந்துகம் என்னும் பெயருடையதாகும்.

கொட்புறல் - வட்டமாகச் சாரிவருதல். விரைவு மிகுதியால் குதிரையின் வடிவு புலப்படாது வட்டவடிவே தோன்றுதலின் சுற்று தீக்கோலை உவமங்கூறினார். ஒப்பாகி - ஒப்பதாகி, இது கந்துகம் என்னும் குதிரையின் இலக்கணம் கூறிற்று. (௬௪)

அரணமுந் துருக்கமு மாறுந் தாண்டிடும்
முரணின வாகியிம்* முற்றி லக்கணப்
பரணமெல் லாநிறை புரவி போந்தன
இரணவே லாய்வய தெட்டுச் சென்றவால்.

(இ - ள்.) அரணமும் துருக்கமும் ஆறும் தாண்டிடும் முரணினவாகி - மதிலும் மலைமேற் கோட்டையும் நதியுமாகிய இவற்றைத் தாண்டிடும் வலியினையுடையனவாய், இம்முற்று இலக்கணப் பரணம் எல்லாம் நிறைபுரவி போந்தன - இம்மூழு இலக்கணமும் ஒளியும் நிறைந்த குதிரைகள் வந்தன; இரணவேலாய் - பகைவரைப் புண்படுத்தும் வேற்படையேந்திய பாண்டியனே, வயது எட்டுச் சென்ற - இவை கள் எட்டு வயதாயின வாகும்.

துருக்கம்-கோட்டை; காடுமாம். இலக்கணமும் பரணமும் என்க. பரணம் - ஒளி; கதியுமாம். ஆல், அசை. (௬௫)

பகைத்திற முருக்குமிப் பரிகள் மன்னநீ
உகைத்திடத் தக்கவென் றோதி வேதநூற்
சிகைத்தனிச் சேவகர் திரும்பித் தம்மனோர்
முகத்தினை நோக்கினார் மொய்த்த வீரரும்

(பா - ம்.) *முரணது வாகி.

(இ - ள்.) பகைத்திறம் முருக்கும் இப்பரிகள் - வலிமிக்க பகைவர்களைக் கொல்லும் இக்குதிரைகள். மன்ன - வேந்தனே, நீ உகைத்திடத் தக்கவென்று ஓதி - நீ செலுத்தத் தக்கவை என்று சொல்லி, வேதநூல் சிகைத்தனிச் சேவகர் - மறைநூலின் முடிவாகிய உபநிடதத்தின் உட்பொருளாகிய இறைவர், தம்மனோர் முகத்தினைத் திரும்பி நோக்கினர் - தமது கணங்களின் முகத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தனர்: மொய்த்த வீரரும் - சூழ்ந்துள்ள குதிரை வீரரும்.

வேதப் புரவியின்மீது வந்தமையுந் தோன்ற 'வேதநூற் சிகைத்தனிச் சேவகர்' என்றார். தம்மனோர் - தமர்; கணங்கள். (கசு)

வாம்பரி மறைக்கெலாம் வரம்பு காட்டுவ
தாம்படி கண்டவ ரறிவும் பிற்படப்
போம்படி முடுக்கினர் புரவி யாவையும்
வேம்பணி தோளினன் வியப்பு மெய்தியே.*

(இ - ள்.) வாம்பரி மறைக்கு எலாம் வரம்பு காட்டுவதாம்படி - தாவுகின்ற குதிரைகளின் இலக்கணங்களைக் கூறும் பரிநூலனைத்திற்கும் எல்லை காட்டுவதாம் படி, கண்டவர் அறிவும் பிற்படப் போம்படி - கண்டவர்கள் மனமும் பின்னிடப் போமாறு, புரவியாவையும் முடுக்கினர் - குதிரைகளனைத்தையும் விரையச் செலுத்தினார்கள்; வேம்பு அணிதோளினன் - வேப்பமலர் மாலையையணிந்த தோளை யுடைய பாண்டியன், வியப்பும் எய்தியே - மகிழ்வேயன்றி வியப்பு மெய்தி.

பரிமறை - புரவிநூல். அறிவு - ஈண்டு மனம். (கஎ)

ஆத்தராய் மருங்குறை யமைச்சர் யாரையும்
பார்த்தசை யாமுடி யசைத்துப் பைப்பையப்
பூத்தவா ணகையொடு மகிழ்ச்சி பொங்கினன்
தீர்த்தனு நடத்தினன் றெய்வ மாவினை.

(இ - ள்.) ஆத்தராய் மருங்கு உறை அமைச்சர் யாரையும்பார்த்து - தனக்கு உறுதி சூழ்பவராய் அருகு சூழ்ந்த மந்திரிகளனைவரையும் நோக்கி, அசையாமுடி அசைத்து - துளங்காத முடியினைத் துளக்கி, பைப்பைய பூத்தவாள் நகையொடு மகிழ்ச்சி பொங்கினன் - மெல்ல அரும்பிய ஒள்ளிய புன்னகையுடன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தனன்; தெய்வமாவினை தீர்த்தனும் நடத்தினன் - தெய்வத்தன்மையை யுடைய குதிரையை இறைவனும் நடத்தியருளினன்.

ஆத்தர் - ஆப்தர்; உறுதிநாடுவோர், பைப்பைய, விகாரம். தீர்த்தன் - தூயன். (கஅ)

(பா - ம்.) *வியப்ப மெய்தியே. வியப்ப மெய்தினன்.

இருவகைச் சாரியு மெதிர்ந்து வட்டமாய்
வருவழி ஞெகிழிபோன் மறுகெ லாமொரு
துரகத மேநிலை நின்ற தோற்றமொத்
தொருவற நடத்தினா ரொருக ணத்தினே.

(இ - ள்.) இருவகைச் சாரியும் எதிர்ந்து - இடசாரியும் வலசாரியுமாக எதிர்ந்து, ஞெகிழிபோல் வட்டமாய் வருவழி - கொள்ளி வட்டம்போல் வட்டமாக வருமிடத்து, மறுகு எலாம் ஒரு துரகதமே நிலை நின்ற தோற்றம் ஒத்து - வீதியனைத்தும் ஒரு குதிரையே நிலைத்து நின்ற தோற்றம் போன்று, ஒருவு அற - அத் தோற்றம் நீங்குதலில்லையாக, ஒரு கணத்தின் நடத்தினார் - ஒரு கணப்பொழுதில் நடத்திக் காட்டினர்.

ஞெகிழி - கொள்ளி. (கக)

இந்நிலை யலமரு மிவுளி மேலொரு
மின்னிலை வேலினான் வினவத் தங்கையின்
மனனிய கஙகணம் விடுத்து மாநகர்
தன்னிலை காட்டிய தன்மை யொத்தது.

(இ - ள்.) இந்நிலை அலமரும் இவுளி - இங்ஙனம் சுழலும் குதிரையின் தன்மை, மேல் - முன்னாளில், ஒரு மின் இலை வேலினான் வினவ - மீன்போன்ற தகட்டு வடிவினையுடைய வேற்படையேந்திய வங்கியசேகரபாண்டியன் இரந்து கேட்க, தம்கையில் மன்னிய கங்கணம் விடுத்து - இறைவன் தமது திருக்கரத்தில் நிலை பெற்ற கங்கணமாகிய பாம்பினை விடுத்து, மாநகர் தன்நிலை காட்டிய தன்மை ஒத்தது - பெரிய நகரின் பழைய எல்லையாகிய நிலையினைக் காட்டிய தன்மையை ஒத்தது.

அலமரல் - சுழலல்; வட்டமாக வருதல். கங்கணம் விடுத்து நகர் எல்லை காட்டியதனைத் திருவால வாயான படலத்திற் காண்க. (ஙா)

பன்னிற முடையவாம் பரியும் வீதியுட்
பின்னிய வாவெனப் பின்னி வட்டமாய்த்
தன்னிகர் மதுரையாந் தையல் கையணி
துன்னிய பன்மணித் தொடியும் போன்றவே.

(இ - ள்.) பல் நிறம் உடையவாம் பரியும் - பல நிறங்களையுடைய தாவுங் குதிரைகளும், பின்னியவா என வீதியுள் வட்டமாய்ப் பின்னி - பின்னிவைத்த வாறு போல வீதியுள் வட்டமாகப் பின்னி, தன் நிகர் மதுரையாம் தையல் - தனக்குத்தானே ஒத்த மதுரையாகிய பெண், கை அணி - கையில் அணிந்த, பல் மணி துன்னிய தொடியும் போன்ற - பலமணிகள் பதித்த வளையையும் போன்றன.

வீதி கையாகவும், அதில் வட்டமாய் நின்ற பன்னிறக் குதிரைகள் பன்னிற மணிபதித்த வளையாகவும் தோன்றின. (ளக)

இந்திய னுதலினா ரிடித்த பொற்சுணஞ்
சிந்திய மறுகிடை நடக்குந் திண்பரிப்
பந்தியி னெழுந்ததூள் சுவணப் பாரின்மா
உந்திய வெழுந்தபொற் பூழி யொத்ததே.

(இ - ள்.) இந்து இயல் நுதலினார் - சந்திரனை ஒத்த நெற்றியையுடைய பெண்கள், இடித்த பொற்சுணம் சிந்தியமறுகு இடை - இடித்த பொற்சுண்ணஞ் சிந்திய வீதியின்கண், நடக்கும் திண்பரிபந்தியின் எழுந்ததூள் - நடக்கின்ற திண்ணிய குதிரைகளின் வரிசையால் எழுந்ததூள், சுவணப் பாரில்மா உந்திய எழுந்த - பொன்னுலகில் (உச்சைச்சிரவம் என்னும்) குதிரை செல்லுதலால் மேலெழுந்த, பொன்பூழி ஒத்தது - பொற்பராகத்தை ஒத்தது.

பார் - உலகமென்னும் பொருட்டு. உந்திய - உந்த; செய்யிய வென்னும் எச்சம். (ளஉ)

தேவரு மனிதருந் திருந்து கூடலார்
யாவரு முவப்புற விவுளி விட்டுமண்
காவலன் முன்குறீஇக் கருணை மாக்கடல்
மாவருந் திறனெலாம் வகுத்துத் தேற்றுமால்.

(இ - ள்.) தேவரும் மனிதரும் திருந்து கூடலார் யாவரும் - தேவர்களும் பிற நகரிலுள்ள மக்களும் கூடல் நகராருமாகிய அனைவரும், உவப்புற இவுளிவிட்டு-மகிழுமாறு குதிரையைச் செலுத்தி, கருணை மாக்கடல் - பெருங் கருணைக் கடலாகிய இறைவர், மண்காவலன் முன்குறீஇ - நிலவுலகைக் காப்பவனாகிய பாண்டியன் முன்சென்று, மாவரும் திறன் எலாம் வகுத்துத் தேற்றும் - குதிரைகள் வரும் வகை அனைத்தையும் வகுத்துத் தெரிவிப்பாராயினர்.

விட்டு - செலுத்தி. குறுகி என்பது விகாரமாயிற்று. (ளங)

(எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்)

வளங்கொள் காம்போச மிப்பரி யிம்மா மந்தர மிந்தவாம் புரவி
விளங்கு காந்தார மிக்குரங் குளைவான் மீகமிக் கந்துகஞ் சிந்து
துளங்கில் பாஞ்சால மிக்கன வட்டந் துளுவமிக் குதிரையித் துரகங்
களங்கமி லிமயம் பருப்பத மிந்தக் கற்கியிம் மண்டிலங் கலிங்கம்.

(இ - ள்.) இப்பரி வளம் கொள் காம்போசம் - இக்குதிரைகள் வளம் பொருந்திய காம்போச நாட்டிலுள்ளவை; இம்மா மந்தரம் - இக்குதிரைகள் மந்தர மலையிலுள்ளவை; இந்த வாம்புரவி விளங்கு காந்தாரம் - இந்தத்தாவுங் குதிரைகள் தோற்றம் அமைந்த காந்தார நாட்டிலுள்ளவை; இக்குரங்குளைவான்மீகம் -

இந்த வளைந்த பிடர் மயிரினையுடைய குதிரைகள் வான்மீக நாட்டிலுள்ளவை; இக் கந்துகம் சிந்து - இக்குதிரைகள் சிந்து நாட்டிலுள்ளவை; இக்கனவட்டம் துளங்கு இல்பாஞ்சாலம் - இக்குதிரைகள் (பகைவரால்) கலங்குதலில்லாத பாஞ்சால நாட்டிலுள்ளவை; இக்குதிரை துளுவம் - இக்குதிரைகள் துளுவ நாட்டிலுள்ளவை; இத்துரகம் களங்கம் இல் இமயம் - இக்குதிரைகள் குற்றமில்லாத பனிமலையி லுள்ளவை; இக்கற்கி பருப்பதம் - இக்குதிரைகள் திருப்பருப்பதத்திலுள்ளவை; இம்மண்டிலம் கலிங்கம் - இக்குதிரைகள் கலிங்க நாட்டிலுள்ளவை.

குரங்கல் - வளைதல். குரங்குளை, ஆகுபெயர். இப்பரி காம்போசம் என்றாற் போல் வருவனவெல்லாம் பிறந்த வழிக்கூறல் என்னும் ஆகுபெயராகும். இது முதல் நான்கு செய்யுட்களில் குதிரையின் பரியாயப் பெயர்கள் பலவற்றையும் ஆசிரியர் எடுத்தமைத்திருக்கும் திறன் பாராட்டற்குரியது. (௱௭)

ஆரிய மிந்தப் பாடல மிந்த வச்சுவங் *கூர்ச்சர மிந்தச்
சீரிய துரங்கங் கேகய மிந்தத் திறலுறு கொய்யுளை யவனம்
வேரியம் பணைசூழ் மக்கமிக் கொக்கு விரிபொழில் வளுயச மிந்தப்
போரிய லிவுளி பல்லவ மிந்தப் பொலம்புனை தார்நெடும் பாய்மா.

(இ - ள்.) இந்தப் பாடலம் ஆரியம் - இக்குதிரைகள் ஆரிய நாட்டி லுள்ளவை; இந்த அச்சுவம் கூர்ச்சரம் - இக்குதிரைகள் கூர்ச்சர நாட்டிலுள்ளவை; இந்தச் சீரிய துரங்கம் கேகயம் - இந்தச் சிறந்த குதிரைகள் கேகய நாட்டி லுள்ளவை; இந்தத்திறல் உறு கொய்யுளை யவனம் - இந்த வலிமிக்க பிடர்மயிரை யுடைய குதிரைகள் யவனநாட்டிலுள்ளவை; இக்கொக்கு வேரி அம்பணை சூழ் மக்கம் - இக்குதிரைகள் மணம் நிறைந்த அழகிய வயல்கள் சூழ்ந்த மக்க நாட்டி லுள்ளவை; இந்தப்போர் இயல் இவுளி விரிபொழில் வளுயசம் - போர்புரியும் வன்மை அமைந்த இக்குதிரைகள் விரிந்த பொழில் சூழ்ந்த வளுயச நாட்டி லுள்ளவை; இந்தப் பொலம்புனைதார் நெடும் பாய்மா பல்லவம் - இந்தப் பொன்னா லாகிய அழகிய கிண்கிணிமாலை யணிந்த நீண்டபாய்கின்ற குதிரைகள் பல்லவ நாட்டிலுள்ளவை. (௱௯)

கற்றவர் புகழ்சவ் வீரமிக் கோரங் கன்னிமா ராட்டமிவ் வன்னி
கொற்றவர் பயில்வா சந்திக மிந்தக் கோடகங் காடகங் கன்னல்
உற்றகான் மீர மிவ்வய மிந்த வுத்தம கோணமா ளவமிவ்
வெற்றிசேர் குந்தங் கந்தர மிந்த விறல்புனை யரிசவு ராட்டம்.

(இ - ள்.) இக்கோரம் கற்றவர் புகழ் சவ்வீரம் - இக்குதிரைகள் புலவர் புகழுஞ் சவ்வீர நாட்டிலுள்ளவை; இவ்வன்னி கன்னிமாராட்டம் - இக்குதிரைகள் அழியாத மாராட்ட நாட்டிலுள்ளவை; இந்தக் கோடகம் கொற்றவர் பயில் வாசந்திகம் - இக்குதிரைகள் மன்னர்கள்வதியும் வாசந்திக நாட்டிலுள்ளவை; இவ்வயம்

(பா - ம்.) *குர்ச்சரம்

காடு அகம் கன்னல் உற்ற கான்மீரம் - இக்குதிரைகள் காட்டிடமெல்லாம் கரும்புகள் நிறைந்த கான்மீர நாட்டிலுள்ளவை; இந்த உத்தமகோணம் மாளவம் - இந்த மேலான குதிரைகள் மாளவநாட்டிலுள்ளவை; இவ் வெற்றிசேர் குந்தம் கந்தரம் - இவ்வெற்றி பொருந்திய குதிரைகள் கந்தரநாட்டிலுள்ளவை; இந்த விறல்புனை அரி சவுராட்டம் - இந்த வெற்றியும் அழகுமுள்ள குதிரைகள் சவுராட்ட நாட்டிலுள்ளவை.

மாராட்டம் - மகாராஷ்டிரம். கான்மீரம் - காஸ்மீரம். இவ்வயம் - இந்த அயம். சவுராட்டம் - சௌராஷ்டிரம். (௱௬)

விரிபொழிற் சாலி வேய்மிகு கிள்ளை வேறுதீ வாந்தர மிந்தத்
துரகத மிந்தக் குரகதங் கொண்டல் சூழ்குருக் கேத்திர மின்ன
பரவுபல் வேறு தேயமு முள்ள பரியெலா மிவன்றரு பொருளின்
விரவிய நசையாற் கொணர்ந்திவர் வந்தார் வேந்தகே ளிந்தவாம் பரியுள்.

(இ-ள்.) வேய்மிகுகிள்ளை - ஒப்பனைமிக்க இக்குதிரைகள், விரிபொழில் சாலி - விரிந்த சோலைசூழ்ந்த சாலிநாட்டிலுள்ளவைகள்; இந்தத்துரகதம் வேறு தீவாந்தரம் - இந்தக்குதிரைகள் வேறு தீவாந்தரங்களிலுள்ளவை; இந்தக்குரகதம் கொண்டல் சூழ் குருக்கேத்திரம் - இக்குதிரைகள் முகில்சூழ்ந்த குருக்கேத்திரத்திலுள்ளவை; இன்னபரவு பல்வேறு தேயமும் உள்ள பரி எலாம் - இந்தப்பரந்த பல் வேறு வகைப்பட்ட தேயங்களிலுமுள்ள குதிரைகளையெல்லாம், இவன் தருபொருளின் விரவிய நசையால் - இவ்வாதவூரன் கொடுத்த பொருளினாற் போந்த விருப்பத்தால், இவர் கொணர்ந்து வந்தார் - இவர்கள் கொண்டு வந்தனர்; வேந்தகேள் - மன்னனே கேட்பாயாக; இந்த வாம்பரியுள் - இந்தத்தாவுங் குதிரைகளுள்.

வேய் - ஒப்பனை. குருக்கேத்திரம் - குருக்ஷேத்திரம்.

"தறுக ணண்மைய தாமரை நிறத்தன தகைசால்
மறுவில் வான்குளம் புடையன மாளவத் தகத்த
பறையி னுலுவ பசிளை நாவலின் கனிபோற்
குறைவில் கோலத்த குளிர்புனற் சிந்துவின் கரைய"

"பார சூரவம் பல்லவ மெனும்பதிப் பிறந்த
வீர வாற்றல விளைகடுந் தேறலி னிறத்த
பாரிற் றேர்செலிற் பழிபெரி துடைத்தென நாணிச்
சோரும் வார்புய றுளங்கவிண் புகுவன துரகம்"

"பீலி மாமயி லெருத்தெனப் பெருவனப் புடைய
மாலை மாரட்டத் தகத்தன வளரிளங் கிளியே
போலு மேனிய பொருகடற் கலத்தின்வந் திழிந்த
கோல நீர்ப்பவ ளக்குளம் புடையன குதிரை"

என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுட்கள் இங்கே நோக்கற்பாலன. (௱௭)

வெண்ணிறஞ் சிவப்புப் பொன்னிறங் கறுப்பு வேறற விரவிய நான்கு
வண்ணமுள் ளனவும் வேறுவே றாய மரபுமை வண்ணமும் வந்த
எண்ணிய விவற்றின் சிறப்பிலக் கணத்தை யியம்புதுங்கேளெனவிகல்காய்
அண்ணலங் களிற்றுற் கருமறைப் பரிமே லழகியா ரடைவுடன் விரிப்பார்.

(இ-ள்.) வெண்ணிறம் சிவப்பு பொன்னிறம் கறுப்பு நான்கு - வெள்ளை நிறமும் சிவப்பு நிறமும் பொன்னிறமும் கருப்புநிறமுமாகிய இந்நான்கும், வேறு அற விரவிய வண்ணம் உள்ளனவும் - வேறுபாடு இன்றிக் கலந்த நிறத்தையுடைய குதிரைகளும், வேறு வேறு ஆய மரபும் - அந்நிறங்களைத் தனித்தனியுடைய குதிரைகளும், ஐவண்ணமும் வந்த - ஐந்து நிறங்களையுடைய குதிரைகளும் வந்தன. எண்ணிய இவற்றின் - மதிக்கத்தக்க இக்குதிரைகளின், சிறப்பு இலக்கணத்தை இயம்புதும் கேள் என - சிறப்பிலக்கணங்களைக் கூறுவோம் கேட்பாயாக என்று, இகல்காய் அண்ணல் அம் களிற்றுற்கு - பகைவரைச் சினக்கும் பெருமையும் அழகுமுடைய யானையினையுடைய பாண்டியனுக்கு, அருமறைப் பரிமேல் அழகியார் - அரிய வேதப்பரிமேல் வந்தருளிய விடங்கர், அடைவுற விரிப்பார் - முறைப்பட விரித்துக் கூறுவார்.

ஐவண்ணம், ஆகுபெயர். (ருஅ)

வெள்ளிநித் திலம்பால் சந்திரன் சங்கு வெண்பனி போல்வது வெள்ளைத்
துள்ளிய புரவி மாதுளம் போது சுகிர்ந்தசெம் பஞ்சியின் குழம்பிற்
றெள்ளிய நிறத்த செம்பரி மாமை சிறைக்குயில் வண்டுகார் முகில்போல்
ஒள்ளிய கரிய பரியெரி யழலா னுரோசனை நிறத்தபொற் பரியே.

(இ-ள்) வெள்ளி நித்திலம் பால் சந்திரன் - வெள்ளியும் முத்தும் பாலும் மதியும், சங்கு வெண்பனி போல்வது - சங்கும் வெள்ளிய பனியும் போன்றது, துள்ளிய வெள்ளைப் புரவி - தாவுகின்ற வெள்ளைக்குதிரையாகும்; மாதுளம் போது சுகிர்ந்த செம்பஞ்சியின் குழம்பின் - மாதுளம் பூவும் சீவிய செம்பஞ்சியின் குழம்பும் போல, தெள்ளிய நிறத்த செம்பரி - தெளிந்த நிறத்தினையுடையவை சிவப்புக் குதிரைகளாகும். மாமை சிறைக்குயில் வண்டு கார் முகில்போல் ஒள்ளிய கரிய பரி - கரிய மையும் சிறையையுடைய குயிலும் வண்டும் கரிய முகிலும்போல ஒளியையுடையன கருங்குதிரைகளாகும்; எரி அழல் ஆன் உரோசனை நிறத்தபொன் பரி - எரிகின்ற அனலும் கோரோசனையும் போன்ற நிறமுடையன பொன்மைக் குதிரைகளாகும்.

எண்ணும்மைகள் தொக்கன. நிறத்த, ஒள்ளிய என்பன குறிப்புவினைப் பெயர்கள். மா - கருமை. ஆன் உரோசனை - கோரோசனை. (ருகூ)

தெரிதர வகுத்த விந்நிற நான்குஞ் செறிந்தது *மிச்சிர மெனப்பேர்
உரைசெய்வர் முகமார் புச்சிவால் காலென் றுரைத்தவெட் டுறுப்பினும் வெண்மை
விரவிய தட்ட மங்கலந் தலைவால் வியனுர மென்றவிம் மூன்றும்
ஒருவிய வுறுப்போ ரைந்திலும் வெள்ளை யுள்ளது பஞ்சகல் யாணி.

(இ - ள்.) தெரிதர வகுத்த இந்நிறம் நான்கும் செறிந்தது - தெரியுமாறு வகுக்கப்பட்ட இந்நான்கு நிறங்களுங் கலந்து செறிந்த குதிரைக்கு, மிச்சிரம் எனப் பேர் உரை செய்வர் - மிச்சிரமென்று பெயர் கூறுவர்; முகம் மார்பு உச்சி வால் கால் என்று உரைத்த - முகமும் மார்பும் உச்சியும் வாலும் நான்கு கால்களும் என்று உரைக்கப்பட்ட, எட்டு உறுப்பினும் வெண்மை விரவியது அட்டமங்கலம் - இவ்வெட்டு உறுப்புக்களினும் வெண்மை கலந்தது அட்டமங்கலமாகும்; தலை வால் வியன் உரம் என்ற இம்மூன்றும் ஒருவிய - தலையும் வாலும் சிறந்த மார்புமாகிய இம்மூன்றும் நீங்கப்பெற்ற, உறுப்பு ஓரைந்திலும் வெள்ளை உள்ளது பஞ்சகல் யாணி - ஓரைந்து உறுப்புக்களிலும் வெண்மையுள்ளது பஞ்சகல்யாணியாகும்,

மிச்சிரம் - கலவை. உறுப்பு ஐந்து - முகமும் நான்கு கால்களும். (௱௰)

அணிகிளர் கழுத்தில் வலஞ்சுழித் திருந்தா லறிந்தவ ரதனையே தெய்வ
மணியென விசைப்பர் முகந்தலை நாசி மார்பமிந் நான்குமிவ் விரண்டு
பணிதரு சுழியு நுதனடுப் †பின்னைப் பக்கமு மொவ்வொரு சுழியுந்
துணிதர விருப்ப திலக்கண முளதிச் சுழியில திலக்கண வழுவே.

(இ - ள்.) அணிகிளர் கழுத்தில் வலம் சுழித்து இருந்தால் - அழகு விளங் குங் கழுத்தின்கண் வலமாகச் சுழித்திருப்பின், அறிந்தவர் - பரிநூலினைக் கற் றுணர்ந்தவர், அதனையே தெய்வமணி என இசைப்பர் - அச்சுழியினையே தேவமணி என்று கூறுவர்; முகம் தலைநாசிமார்பம் இந்நான்கும் — முகமும் தலையும் மூக்கும் மார்புமாகிய இந்நான்கு உறுப்புக்களிலும், பணிதரு இவ்விரண்டு சுழியும் - நல மென்று கூறப்படும் இரண்டிரண்டு சுழிகளும், நுதல் நடு பின்னைப் பக்கமும் - நெற்றி நடுவிலும் பின் பக்கத்திலும், ஒவ்வொரு சுழியும் துணிதர இருப்பது - ஒவ்வொரு சுழியும் ஐயமற விருப்பது, இலக்கணம் உளது - இலக்கணமுடைய குதிரையாகும்; இச்சுழி இலது இலக்கணவழு - இச்சுழிகளில்லாதது இலக்கணக் குற்ற முடையதாகும்.

பணிதரு - அடங்கித் தோன்றும் என்றுமாம். துணிதர — தெளிய. வழு - வழுவுள்ளது. (௱௧௧)

பிரிவுற வுரத்தி லைஞ்சுழி யுளது பேர்சிரீ வற்சமா நுதலில்
இருசுழி யாதன் முச்சுழி யாத லிருக்கினு நன்றது வன்றேல்
ஒருவற நான்கு சுழிவலம் புரியா வுள்ளது நல்லது வன்றி
இருசுழி முன்னங் கால்களின் மூலத் திருக்கினு நல்லதென் றிசைப்பார்.

(பா - ம்.) *மிச்சிர மிதன்பேர். *பின்பு பக்கமும்.

(இ - ள்.) பிரிவு உற உரத்தில் ஐஞ்சுழி உளது - (ஒன்றோடொன்று நெருங்காமல்) பிரிவினைப் பொருந்த மார்பின்கண் ஐந்து சுழியுள்ள குதிரை, பேர் சிரீவற்சமாம் - சிரீவற்சம் என்னும் பெயருடையதாகும்; நுதலில் இருசுழி ஆதல் முச்சுழி ஆதல் இருக்கினும் நன்று - நெற்றியின் கண் இரண்டு சுழியாவது மூன்று சுழியாவது இருந்தாலும் நலமாகும்; அது அன்றேல் - அங்ஙனமில்லையானால், ஒருவு அற நான்கு சுழிவலம்புரியா உள்ளது நல்லது - நீங்குதலின்றி (ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து) நான்கு சுழி வலம்புரியாக இருப்பது நன்மையாம்; அன்றி - அல்லாமல், முன்னம் கால்களின் மூலத்து - முன் கால்களின் அடியில், இருசுழி இருப்பினும் நல்லது என்று இசைப்பார் - இரண்டு சுழி இருந்தாலும் நலமென்று கூறுவர்.

ஆதல் - ஆவது; இடைச் சொல்.　　(௧௧௨)

களநடு விரட்டைச் சுழியுடைப் பரிதன் கருத்தனுக் கறமிடி காட்டும்
அளவறு துன்ப மரணமுண் டாக்கு மவைகணைக் காலுள வாகில்
உளபயந் துன்ப நிகளபந் தனமே லுதடுமுற் காலடி கபோலம்
வளர்முழந் தாளிந் நான்கினுஞ் சுழிகண் மன்னினுந் தலைவனை வதைக்கும்.

(இ - ள்.) களம் நடு இரட்டைச் சுழியுடைப் பரி - கழுத்து நடுவில் இரட்டைச் சுழியினையுடைய குதிரை, தன் கருத்தனுக்கு அறமிடி காட்டும் - தன் தலைவனுக்கு மிகவும் வறுமையை உண்டாக்கும்; அளவு அறு துன்பம் மரணம் உண்டாக்கும் - (இன்னும்) அளவிறந்த துன்பத்தினையும் மரணத்தினையும் உண்டாக்கும்; அவை கணைக் கால் உளவாகில் - அச்சுழிகள் கணைக்காலிலுள்ளனவாயின், பயம் துன்பம் நிகளபந்தனம் உள - அச்சமும் துன்பமும் விலங்கு பூணுதலும் உளவாகும்; மேல் உதடு முன்கால் அடி கபோலம் வளர் முழந்தாள் - மேலுதடும் முன்காலின் அடியும் கபோலமும் வளர்ந்த முழந்தாளுமாகிய, இந்நான்கினும் சுழிகள் மன்னினும் தலைவனை வதைக்கும் - இந்நான்குறுப்பினும் சுழிகள் இருந்தாலும் தலைவனைக் கொல்லும்.

உளபயம் - மனோபயம் என்றுமாம்.　　(௧௧௩)

இச்சுழி யுடைய புரவிபந் தியில்யாத் திருக்கினும் பழுதிவை கிடக்க
அச்சமில் பரிக்குப் பிராயநா லெட்டா மவத்தைபத் தாகுமோவ் வொன்றில்
வைச்சது மூன்று வருடமு மிரண்டு மதியமும் பன்னிரு நாளும்
நிச்சயித் தளந்தா ரின்னமு மொருசார் நிகழ்த்திடு மிலக்கண மதுகேள்.

(இ - ள்.) இச்சுழி உடைய புரவி - இந்தக் குற்றமுள்ள சுழியினையுடைய குதிரைகள், பந்தியில் யாத்து இருக்கினும் - பந்தியில் கட்டப்பட்டிருப்பினும், பழுது - தீங்குவிளையும்; இவை கிடக்க - இவை நிற்க; அச்சம் இல்பரிக்குப் பிராயம் நாலெட்டாம் - போரின்கண் அஞ்சுதலில்லாத குதிரைக்கு வயசு முப்பத்திரண்டாகும்; அவத்தை பத்து ஆகும் - பருவம் பத்தாகும்; ஒவ்வொன்றில் வைச்சது -

ஒவ்வொரு பருவத்திலும் வைத்த கால வளவு, மூன்று வருடமும் இரண்டு மதியமும் பன்னிரு நாளும் நிச்சயித்து அளந்தார் - மூன்றாண்டும் இரண்டு திங்களும் பன்னிரண்டு நாளுமெனத் துணிந்து வரையறை செய்தனர்; இன்னமும் ஒரு சார் நிகழ்த்திடும் இலக்கணம் கேள் - இன்னமும் ஒரு வகையாகப் பரிநூலார் கூறும் இலக்கணத்தைக் கேட்பாயாக.

அச்சமில் என்றது பரிக்குப் பொதுவான அடை. அவத்தை - பருவம். வைச்சது, போலி. பரிநூலோர் நிச்சயித்தளந்தார் என்க. இலக்கணமது, அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. (கசஅ)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

எவ்வண்ண பேதமிகுந் திருந்தாலும் வெள்ளைகலந் திருந்த தானல்
அவ்வண்ணப் பரிநன்று கரும்புரவிக் ககடேனு மகன்மார் பேனுஞ்
செவ்வண்ண மிருக்கினது சயமுளதப் படிவெண்மை சேர்ந்தா லந்த
மைவண்ணப் பரியின்பேர் வாருணமாஞ் சயங்கொடுக்கு மாற்றார் போரில்.

(இ - ள்.) எவ்வண்ண பேதம் மிகுந்து இருந்தாலும் - எந்த நிறத்தின் வகை மிக்கிருந்தாலும், வெள்ளை கலந்து இருந்தது ஆனல் - வெண்ணிறங் கலந்திருக்குமாயின், அவ்வண்ணப் பரிநன்று - அந்நிறத்தையுடைய குதிரை நல்லது; கரும் புரவிக்கு அகடேனும் அகல் மார்பேனும் - கரிய குதிரைக்கு வயிற்றிலேனும் அகன்ற மார்பிலேனும், செவ்வண்ணம் இருக்கின் - செந்நிற மிருக்குமாயின், அது சயம் உளது - அக்குதிரை வெற்றியையுடையது, அப்படி வெண்மை சேர்ந்தால் - அங்ஙனமே வெண்ணிற மிருப்பின், அந்த மை வண்ணப் பரியின்பேர் - அந்த மை போலுங் கரிய நிறத்தினையுடைய குதிரையின் பெயர், வாருணம் ஆம் - வாருண மென்பதாகும்; மாற்றார் போரில் சயம் கொடுக்கும் - அது பகைவருடன் புரியும் போரின்கண் தன் தலைவனுக்கு வெற்றியைக் கொடுக்கும்.

அகடு, மார்பு என்பவற்றில் ஏழனுருபு விரிக்க. அது சயங் கொடுக்கும் எனச் சுட்டு வருவிக்க. சயம், வடமொழித்தற்பவம். (கசகு)

மகவளிக்கும் பிடர்வெளுப்பு மகிழ்வளிக்கு
முரவெளுப்பு மணித்தார்க் கண்டத்
தகவெளுப்புப் பொருள்கொடுக்கு முகவெளுப்புச்
சயங்கொடுக்கு மதன்பின் பக்கத்
தகவெளுப்புச் சுகம்பயக்கு மிடவெளுப்புச்
சந்தானந் தழைக்குஞ் செல்வம்
மிகவளர்க்குந் தனம்பலதா னியநல்கும்
வலப்புறத்து வெள்ளை மாதோ.

(இ - ள்.) பிடர்வெளுப்பு மகவு அளிக்கும் - பிடர் வெளுப்புள்ள குதிரை தன் தலைவனுக்கு மகப்பேற்றினைக் கொடுக்கும்; உர வெளுப்பு மகிழ்வு அளிக்கும் - மார்பு வெளுப்புள்ள குதிரை மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்; மணித்தார்க் கண்டத்து அகவெளுப்பு - மாணிக்கமாலையை யணிந்த கழுத்தின்கண் வெண்மையுள்ள குதிரை, பொருள் கொடுக்கும் - பொருளைக் கொடுக்கும்; முகவெளுப்பு சயம் கொடுக்கும் - முகவெளுப்புள்ள குதிரை வெற்றியைக் கொடுக்கும்; அதன்பின் பக்கம் தகவெளுப்பு - அம்முகத்தின் பின்பக்கத்தின் கண் பொருந்த வெளுப்பமைந்த குதிரை, சுகம் பயக்கும் - இன்பத்தைக் கொடுக்கும்; இடவெளுப்பு சந்தானம் தழைக்கும் செல்வ மிக வளர்க்கும் - இடது பக்கத்தில் வெண்மையுள்ள குதிரை மகப்பேறு முதலாகிய செல்வத்தை மிகப் பெருக்கும்; வலப்புறத்து வெள்ளை - வலது பக்கத்தின்கண் வெண்மையுள்ள குதிரை, தனம் பல தானியம் நல்கும் - திரவியத்தையும் பல விளைபொருளையும் அளிக்கும்.

வெளுப்பு, வெள்ளை என்பன பரிக்கு ஆயின. மணித்தார் - கிண்கிணிமாலையுமாம். தழைக்கும் - தழைவிக்கும் எனப் பிறவினை முற்றுமாம். (கககூ)

நற்புறம்வான் முகமூன்றும் வெளுத்தபரி வென்றிதரு* நாபி தொட்டு
முற்புறமெ லாம்பரிதி யெனச்சிவந்து மதியெனப்பின் முழுதும் வெள்கும்
பொற்புடைய வயப்பரிக்குப் பகல்விசய மதியெனமுற் புறம்பு வெள்கிப்
பிற்புறமெல் லாங்கதிர்போற் சிவந்தபரிக் கிராவிசயம் பெருகு† மன்றே.

(இ - ள்.) நல்புறம் வால் முகம் மூன்றும் வெளுத்தபரி வென்றிதரும் - நல்ல முதுகும் வாலும் முகமுமாகிய இம்மூன்றிலும் வெண்ணிறமுள்ள குதிரை (தன் தலைவனுக்கு) வெற்றியைத் தரும்; நாபிதொட்டு - உந்தி முதலாக, முன்புறம் எலாம் பரிதி எனச் சிவந்து - முன் பக்கமனைத்தும் சூரியனைப்போல் செந்நிறம் பெற்று, பின் முழுதும் மதி என வெள்கும் - பின்புறமனைத்துஞ் சந்திரனைப் போல வெளுத்திருக்கும், பொற்பு உடைய வாம்பரிக்குப் பகல் விசயம் - அழகுடைய தாவுங்குதிரைக்குப் பகற்போரில் வெற்றியும், முன் புறம்பு மதி என வெள்கி - முன்புறமுற்றும் சந்திரனைப்போன்று வெண்ணிறம் பெற்று, பின்புறம் எல்லாம் கதிர்போல் சிவந்த பரிக்கு - பின்புறமனைத்தும் சூரியனைப்போலச் சிவந்த குதிரைக்கு, இராவிசயம் பெருகும் - இராப்போரில் வெற்றியும் பெருகும்.

வெள்கல் - வெளுத்தல்; வெண்மையாதல். புறம்பு - புறம். பக்கம். பகல் விசயமும் இராவிசயமும் பெருகும் என்க. (ககஎ)

வந்தனவா லிவ்விரண்டு வகைப்பரியும் புரவியடி வைத்தா லொத்த
பந்தெனவு நின்றலோ மலையெனவு மொலித்தாலோ பகடு சீறும்
வெந்தறுக ணரியெனவும் வேகத்தாற் காற்றெனவு மிதிக்குங் கூத்தாற்
சந்தநட மகனெனவு நடக்கிலரி களிறெனவுந் தகைய தாகி.‡

(பா - ம்.) *நன்றிதரும். †விசயம் பெருக்கும். ‡தகையவாகி.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டு வகைப்பரியும் வந்தன - இந்த இரண்டுவகைக் குதிரைகளும் வந்தன; புரவி அடி வைத்தால் ஒத்த பந்து எனவும் - குதிரை அடி வைத்தால் ஒத்த பந்தைப்போலவும், நின்றால் மலை எனவும் - நின்றதானால் மலை போலவும், ஒலித்தால் - கனைத்ததானால், பகடு சீறும் வெம் தறுகண் அரி எனவும் - யானையைச் சீறிக் கொல்லும் கொடிய அஞ்சாமையையுடைய சிங்கம்போலவும், வேகத்தால் காற்று எனவும் - வேகத்தினால் காற்றைப்போலவும், மிதிக்கும் கூத்தால் சந்தம் நட மகன் எனவும் - மிதித்து நடிக்கும் கூத்தினால் அழகிய கூத்தனைப் போலவும், நடக்கில் அரி களிறு எனவும் தகையதாகி - நடந்தால் சிங்கத்தையும் யானையையும் போலவும் தன்மையையுடையதாய்.

இரண்டு வகைப்பரி - பகல்வெற்றி தருவதும், இராவெற்றி தருவதும். ஒத்த - ஒன்றையொன் றொத்த. அடிவைத்தால் குளம்பு பந்தெனவும், நின்றால் உடல் மலையெனவும், ஒலித்தால் ஒலி அரியெனவும் என இங்ஙனம் விரித்துரைத்துக்கொள்க. குளகம். (ககஅ)

குலமகள்போற் கவிழ்முகமுங் கருநெய்த லெனக்கண்ணுங் கொண்டு கார்போல்
நிலவியசீர் வண்ணமுங்கார் நெய்தலெனக் கடிமணமு நிறைந்து நாற்ற
மலரகில்சந் தெரிமணிப்பூ ணலங்கரிக்கி லாறாத மகிழ்ச்சி யெய்தி
இலகுவதுத் தமவாசி யென்றுரைப்பர் பரிவேத மெல்லை கண்டோர்.

(இ-ள்.) குலமகள்போல் கவிழ்முகமும் - உயர்குடியிற் பிறந்த கற்புடை மகள்போலக் கவிழ்ந்த முகத்தையும், கருநெய்தல் எனக் கண்ணும் கொண்டு - கருங்குவளை மலர்போலும் கண்ணையும் கொண்டு, கார்போல் நிலவிய சீர் வண்ணமும் - கருமுகில் போல் விளங்கிய சிறந்த நிறமும், கார் நெய்தல் எனக் கடிமணமும் நிறைந்து - கருநெய்தல் போல மிக்க மணமும் நிறைந்து, நாற்றமலர் அகில் சந்து எரிமணிப்பூண் அலங்கரிக்கில் - மணமிக்க மலரும் அகிற்குழம்பும் சந்தனக் குழம்பும் நெருப்புப்போன்ற மணிகள் அழுத்திய அணிகளுமாகிய இவற்றால் ஒப்பனைச் செய்யின், ஆறாத மகிழ்ச்சி எய்தி இலகுவது - நீங்காத மகிழ்ச்சியை அடைந்து விளங்குவது, உத்தம வாசி என்று - உத்தமக்குதிரை என்று, பரிவேதம் எல்லை கண்டோர் உரைப்பர் - புரவிநூலின் வரம்பினைக் கண்டறிந்தவர் கூறுவர்.

தகையதாகி, கொண்டு, நிறைந்து, எய்தி, இலகுவது உத்தமவாசி என்றுரைப்பர் என வினை முடிவு செய்க. (ககசு)

நூறுவிர லுத்தமவாம் பரிக்குயர்வீ ரெட்டுவிர லாறு நீக்கிக்
கூறுவிரன் மத்திமவாம் பரிக்கறுபத் தொன்பதமக் குதிரைக் கென்ப
ஈறில்புக ழாய்பொருந ரிப்பரியைப் பூசனஞ்செய் திறைஞ்சிப் பாசம்
மாறுவரா லெனமணித்தார் சதங்கைசிலம் பணிவித்து மதிக்கோ மாறன்.

(இ - ள்.) உத்தமவாம்பரிக்கு உயர்வு நூறுவிரல் - தாவுகின்ற உத்தமக் குதிரைக்கு உயரம் நூறுவிரலளவாகும், மத்திமவாம்பரிக்கு நூறு ஈரெட்டு விரல் நீக்கிக் கூறுவிரல் - தாவுகின்ற மத்திமக்குதிரைக்கு உயரம் அந்நூறு விரலில் பதினாறு விரல் நீக்கி மீதமாகக் கூறப்படும் எண்பத்து நான்கு விரலளவாகும், அதமக்குதிரைக்கு அறுபத்தொன்று என்ப - அதமக்குதிரைக்கு உயரம் அறுபத்தொரு விரலளவாகும் என்று கூறுவர்; ஈறு இல் புகழாய் - அழிவில்லாத புகழை யுடையோய், பொருநர் - வேந்தர்கள், இப்பரியைப் பூசனம் செய்து இறைஞ்சிப் பாசம் மாறுவர் என - இக்குதிரைகளைப் பூசித்து வணங்கிக் கயிறுமாறுவார் களென்று கூறியருள, மணித்தார் சதங்கை சிலம்பு அணிவித்து - அழகிய கிண்கிணி மாலையும் சதங்கை மாலையும் சிலம்பும் அணிவித்து, மதிக்கோமாறன் - சந்திரன் மரபினனாகிய அரிமருத்தன பாண்டியன்.

என்ப என்பதனை மூன்னும் கூட்டுக. பொருநர் - சண்டு வேந்தர். பூசனஞ் செய்து - பூசித்து. மாறுவர் - மாறும் வழக்க முடையர். பொருகின்ற நரிப்பரியை என உண்மை புலப்பட வைக்கும் நயம் பாராட்டற்குரியது. (கஉ0)

கொத்தவிழ்தார் நறுஞ்சாந்தங் கொண்டுசெழும் புகைதீபங் கொடுத்துப்பூசை
பத்திமையாற் செய்திறைஞ்சி யெதிர்நிற்ப வாலவாய்ப் பரனை நோக்கிக்
கைத்தலந்தன் சிரமுகிழ்த்து வாழியெனப் பரிகொடுத்தான் கயிறு மாறி
முத்தொழிலின் மூவராய் மூவர்க்குந் தெரியாத முக்கண் மூர்த்தி.

(இ - ள்.) கொத்து அவிழ்தார் நறுஞ்சாந்தம் கொண்டு - கொத்தொடு மலர்ந்தமலர்களாற் றொடுத்தமாலையும் நறிய சந்தனமுங் கொண்டு, செழும்புகை தீபம் கொடுத்து - செழிய தூபமும் தீபமுங் கொடுத்து, பத்திமையால் பூசை செய்து - அன்புடன் வழிபட்டு, இறைஞ்சி எதிர் நிற்ப - வணங்கி எதிரே நிற்க, முத்தொழிலின் மூவராய் - மூன்று தொழில்களை யுடைய மூன்று தேவராகியும், மூவர்க்கும் தெரியாத முக்கண்மூர்த்தி - அம்மூவருக்கும் தெரியாத மூன்று கண் களையுடைய இறைவன், ஆலவாய்ப் பரனை நோக்கி - திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளை நோக்கி, கைத்தலம் தன் சிரம் முகிழ்த்து - கைத்தலங் களைத் தன் முடியிற்குவித்து, வாழி என கயிறு மாறிப் பரிகொடுத்தான் - மன்னன் வாழ்க்கடவன் என்று வேண்டிக் கயிறு மாறிக் குதிரைகளைக் கொடுத்தனன்.

முத்தொழில் - படைத்தல் காத்தல் அழித்தல். முத்தொழிலின் - முத் தொழில் புரிதற்பொருட்டு என்றுமாம்.

"படைத்தளித் தழிப்ப மும்மூர்த்திக ளாயினை"

எனத் திருவெழுகூற்றிருக்கையுள் வருதலுங் காண்க. இறைவன் மூவர்க்கு முதலான துரிய மூர்த்தி என்பதனை,

"தேவர்கோ வறியாத தேவதேவன்
செழும் பொழில்கள் பயந்து காத் தழிக்கு மற்றை
மூவர் கோ னாய்நின்ற முதல்வன்"

என்னும் திருவாசகத்தானும் அறிக. கருணை மாக்கடல் இறைஞ்சிப் பாசம் மாறுவர் என்று கூற, மாறன் அணிவித்துப் பூசைசெய்து இறைஞ்சி நிற்ப, மூர்த்தி பரனை நோக்கி முகிழ்த்து மாறிப் பரிகொடுத்தான் என முடிக்க. (கஉக)

ஷை வேறு

உவநிடக் கலணை வாசி யொன்றலா னின்ற மாயக்
கவனவாம் புரவி யெல்லாங் கொடுத்திடக் கவர்ந்து வீறு
தவனனில் விளங்குந் தென்னன் றன்பெருங் கோயி லுய்ப்பப்
பவனமுங் கடலும் போலக் கொண்டுபோய்ப் பந்தி சேர்த்தார்.

(இ-ள்.) உவநிடக் கலணைவாசி ஒன்று அலால் - மறைமுடியாகிய கல்லணையுடைய வேதப் பரி ஒன்றை யல்லாமல், நின்ற கவன மாயவாம் புரவி எல்லாம் காடுத்திட - வேறு நின்ற வேகமுடைய வஞ்சகமாகிய தாவுகின்ற குதிரைகளனைத்தையுங் கொடுத்திட, வீறு தவனனில் விளங்கும் தென்னன் - ஒப்பற்றெழுந்த சூரியனைப்போல விளங்கும் பாண்டியன், கவர்ந்து - வாங்கி, தன் பெருங்கோயில் உய்ப்ப - தனது அரமனையிற் செலுத்துமாறு கட்டளையிட, பவனமும் கடலும் போலக் கொண்டுபோய் - (ஏவலாளர்) காற்றையும் கடலையும் கொண்டுபோவது போலக் கொண்டுபோய், பந்தி சேர்த்தார் - மந்துரையிற் சேர்த்தனர்.

உபநிடதம் எனற்பாலது திரிந்து நின்றது. கவனம் - வேகம். வீறு - பிறிதொன்றற் கில்லாத சிறப்பு. உய்ப்ப - உய்க்குமாறு கட்டளையிட. வேகத்தாற் பவனமும், பரப்பாலும் தோற்றத்தாலும் ஒலியாலும் கடலும் போன்றதென்க. (கஉஉ)

வாசிவா ணிகர்க்குத் தென்னன் வெண்டுகில் வரிசை யாக
வீசினன் பாணற் கேவல் செய்தவர் வெள்கு வாரோ
கூசிலா நேசர்க் காப்பான் குதிரையி னிழிந்தேற் றந்தத்
தூசினை யிரண்டாங் கங்கை யெனமுடி சூடி நின்றார்.

(இ-ள்.) வாசி வாணிகர்க்குத் தென்னன் வரிசையாக வெண்துகில் வீசினான் - குதிரை வணிகராகிய இறைவருக்குப் பாண்டியன் வெள்ளிய ஆடை ஒன்றினைப் பரிசிலாகக் கொடுத்தனன், பாணற்கு ஏவல் செய்தவர் வெள்குவாரோ - பாணபத்திரனுக்கு அடிமை என்று கூறி அவன் பணியைச் செய்தவர் (இதனை வாங்குதற்கு) நாணுவாரோ, கூசு இலா - சிறிதும் நாணமில்லாமல், நேசர்க் காப்பான் - அன்பராகிய வாதவூரரைக் காத்தற் பொருட்டு, குதிரையின் இழிந்து அந்தத் தூசினை ஏற்று - குதிரையினின்றும் இறங்கி அந்த ஆடையை வாங்கி, இரண்டாம் கங்கை என முடி சூடி நின்றார் - இரண்டாவது கங்கை ஒன்றினைச் சூடியதுபோல முடியின்கண் சூடி நின்றனர்.

எல்லா முழு முதன்மையுமுடைய இறைவன் பாண்டியன் அளித்த ஆடையைத் தாழ்ந்து நின்று வாங்குவரோ என்னும் ஆசங்கையைப் பரிகரித்தற்கு ஒரு

பாணனுக்கும் ஏவல் செய்தவர் அரசன்பால் இதனை வாங்க வெள்குவரோ என்றார். இது பழிப்பதுபோல இறைவனது அடியார்க் கெளியனும் கருணைத்திறத்தை வியந்து கூறியவாறு. பாணபத்திரனுக்கு ஏவல் செய்தமையை விறகு விற்ற படலத்திற் காண்க. கூசு, முதனிலைத் தொழிற் பெயர். இலா, ஈறுகெட்ட எதிர் மறை வினையெச்சம். கங்கை வெண்ணிற முடையதாகலின் 'கங்கை யென' என்றார். துகிலின் தூய்மை கூறியவாறு மாயிற்று. (௧௨௩)

இனையது சிவன்பா லூர்தி யிழிந்துநின் றேற்றுச் சென்னி
புனைவதென் னிவர்கை யோடும் புனைந்ததிக் குடையும் பூண்ட
கனலராப் பூணு மன்னன் கவருமோ வென்று தம்மின்
வினவினர் வெகுண்டு சொன்னார் கணத்தனி வீர ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) கணத்தனிவீரர் எல்லாம் - ஒப்பற்ற கணவீரரனைவரும், இனைய தூசு இவன்பால் ஊர்தி இழிந்து நின்று ஏற்றுச் சென்னி புனைவது என் - இவ் விழிந்த ஆடையை இம்மன்னனிடம் குதிரையினின்றும் இறங்கி எளியன் போல நின்று வணக்கத்துடன் வாங்கி முடியின்கண் சூடியது எதன் பொருட்டு, இவர்கை ஓடும் புனைந்த திக்கு உடையும் - (அங்ஙனம் ஏற்காவிடின்) இவர்கையிலுள்ள ஓட்டினையும் அணிந்த திக்காடையையும், பூண்ட கனல் அராப்பூணும் - அணிந்த அனல் போலும் சினமுடைய பாம்பணிகளையும், மன்னன் கவருமோ - இவன் கொள்ளை கொள்வானோ, என்று வினவினர் வெகுண்டு சொன்னார் - என்று ஒருவரோ டொருவர் வினவிச் சினந்து கூறினர்.

தூசினையும் அரசனையும் சிறுமைப்படுத்து 'இனைய தூசு' எனவும், 'இவன் பால்' எனவும் கூறினர். ஊர்தியிழிதல், நிற்றல், ஏற்றல், சென்னி புனைதல் ஆகிய யாவும் இவர் பெருமைக் கொவ்வாதன என்றென்க. அங்ஙனம் ஏற்காவிடில் இவர் கையோடு முதலியவற்றைக் கவர்வான் என்று அஞ்சிரோ என வெகுளியில் நகை தோன்றக் கூறினர். இதனால் ஆண்டவனுடைய இறைமையை விளக்கிய வாறுமாயிற்று. திக்குடை - திசையாகிய உடை; ஆடையின்மை. (௧௨௪)

அறந்தரு கோலான் வெவ்வே றடுபரி வயவர் யார்க்கும்
நிறந்தரு கலிங்க மீந்தா னேர்ந்தவை வாங்கி யன்பிற்
சிறந்தருள் வடிவாய் வந்தார் செழுமறைப் புரவி யோடு
மறைந்தனர் மறைந்தா ரொக்க மாயவாம் பரிமேல் வந்தார்.

(இ - ள்.) அறம் தருகோலான் - அறநெறியினின்றும் வழுவாது பேணுதலால் குடிகட்கு இன்பந்தருஞ் செங்கோலையுடைய பாண்டியன், வெவ்வேறு அடு பரிவயவர்யார்க்கும் நிறம் தரு கலிங்கம் ஈந்தான் - வேறு வேறு வெற்றி பொருந்திய பரிவீரரனைவருக்கும் ஒளியினையுடைய ஆடைகளைக் கொடுத்தான்; அன்பில் சிறந்து அருள் வடிவாய் வந்தார் - அன்பினாற் சிறந்த அருளுருவாய் வந்த இறைவர், நேர்ந்து அவை வாங்கிச் செழுமறைப் புரவியோடு மறைந்தனர் - முன்சென்று அவற்றை வாங்கிக் கொண்டு அழகிய வேதப் பரியுடன் மறைந்தருளினர்; மாய

வாம்பரிமேல் வந்தார் - மாயமாகிய தாவுகின்ற குதிரையில் வந்த கணவீரரனை வரும், ஒக்க மறைந்தார் - கூடவே மறைந்தனர்.

வெவ்வேறு நிறந்தரு கலிங்கம் என்றுமாம். அவர்கள் வெகுண்டு நின்றமையால் இறைவனே அவற்றையும் நேர்ந்து வாங்கினர் என்க. வாங்கி என்பதனை வாங்க என எச்சத்திரிபாக்கி உரைப்பாருமுளர். அன்பிற் சிறந்து - அன்பிற்கு ஈடுபட்டு. ஒக்க - உடன்; சேர. இறைவன் இங்ஙனம் நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிக் கொணர்ந்த திருவிளையாட்டை,

> " அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணுன்
> நரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும் "

எனவும்,

> " நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லா நிகழ்வித்துப்
> பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்சதேற்றும் பெருந்துறையாய் "

எனவும் அடிகள் திருவாசகத்தில் அருளிச்செய்தல் காண்க. (கஉரு)

> இருமைக்குந் துணையாய் நின்ற விருபிறப் பாளர்க் கேற்ப
> அருமைத்தாஞ் சிறப்பு நல்கி யவரிடத் தவரை யுய்த்துப்
> பருமத்த யானை வேந்தன் பகற்கதிர் வானத் துச்சி
> வருமப்போ தெழுந்து செம்பொன் மாடநீள் கோயில் புக்கான்.

(இ - ள்.) இருமைக்கும் துணையாய் நின்ற இருபிறப்பாளர்க்கு - இம்மையு மறுமையுமாகிய இரண்டிற்குந் துணையாய் நின்ற மறையவராகிய வாதவூரர்க்கு, ஏற்ப - பொருந்துமாற்றால், அருமைத்து ஆம் சிறப்பு நல்கி — அருமையையுடையதாகிய வரிசையை அளித்து, அவரை அவரிடத்து உய்த்து - அவரை அவரிடத்திற்குச் செல்ல விடுத்து, பருமத்த யானை வேந்தன் - தவிசினையுடைய யானையையுடைய மன்னன், பகல் கதிர் வானத்து உச்சிவரும் அப்போது எழுந்து - சூரியன் வானின் உச்சியில் வருகின்ற அப்பொழுதில் எழுந்து, செம்பொன் மாடம் நீள் கோயில் புக்கான் - சிவந்த பொன்னாலாகிய மாடத்தையுடைய நீண்ட அரமனையிற் புகுந்தனன்.

பருமத்த, குறிப்புப்பெயரெச்சம்; பருமம் - யானைமேற்றவிசு; பரு மத்த எனப் பிரித்துப் பருத்த மதமயக்கத்தையுடைய யானை என்றலுமாம். (கஉசு)

> ஏனமந் திரருந் தத்த மில்புகப் புரவி பார்த்த
> மாநக ராருந் தத்த மனைபுகப் பரியின்பாகர்
> ஆனவர் தாமுங் கோயி லடைந்துதம் விளையாட் டெல்லாம்
> மீனெடுங் கண்ணி னுட்கு விளம்பின ரிருந்தா ரன்றே.

(இ - ள்.) ஏனை மந்திரரும் தத்தம் இல்புக - மற்றைய அமைச்சர்களுந் தந்தம் வீட்டிற்குச் செல்ல, புரவி பார்த்த மாநகராரும் தத்தம் மனைபுக - குதிரைக் காட்சியைக் காணவந்த பெரிய நகரமாந்தரும் தந்தம் மனையிற் செல்ல, பரியின் பாகர் ஆனவர் தாமும் - குதிரை வீரராகிய இறைவரும், கோயில் அடைந்து - திருக்கோயிலை அடைந்து, தம் விளையாட்டு எல்லாம் - தமது திருவிளையாடல் அனைத்தும், மீன் நெடுங்கண்ணினாட்கு விளம்பினர் இருந்தார்-மீன்போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய அம்மையாருக்குக் கூறியிருந்தருளினார்.

ஏனைமந்திரர் - வாதவூரரை யொழிந்த அமைச்சர்கள். பாகரானவர் - பாகராய் வந்தவர். தாம், அசை. மீனெடுங் கண்ணினாள் - அங்கயற்கண்ணம்மை. விளம்பினர், முற்றெச்சம். (௧௨௭)

ஆகச் செய்யுள் ௨,௧௨௫

அறுபதாவது

பரி நரியாக்கி வையை யழைத்த படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

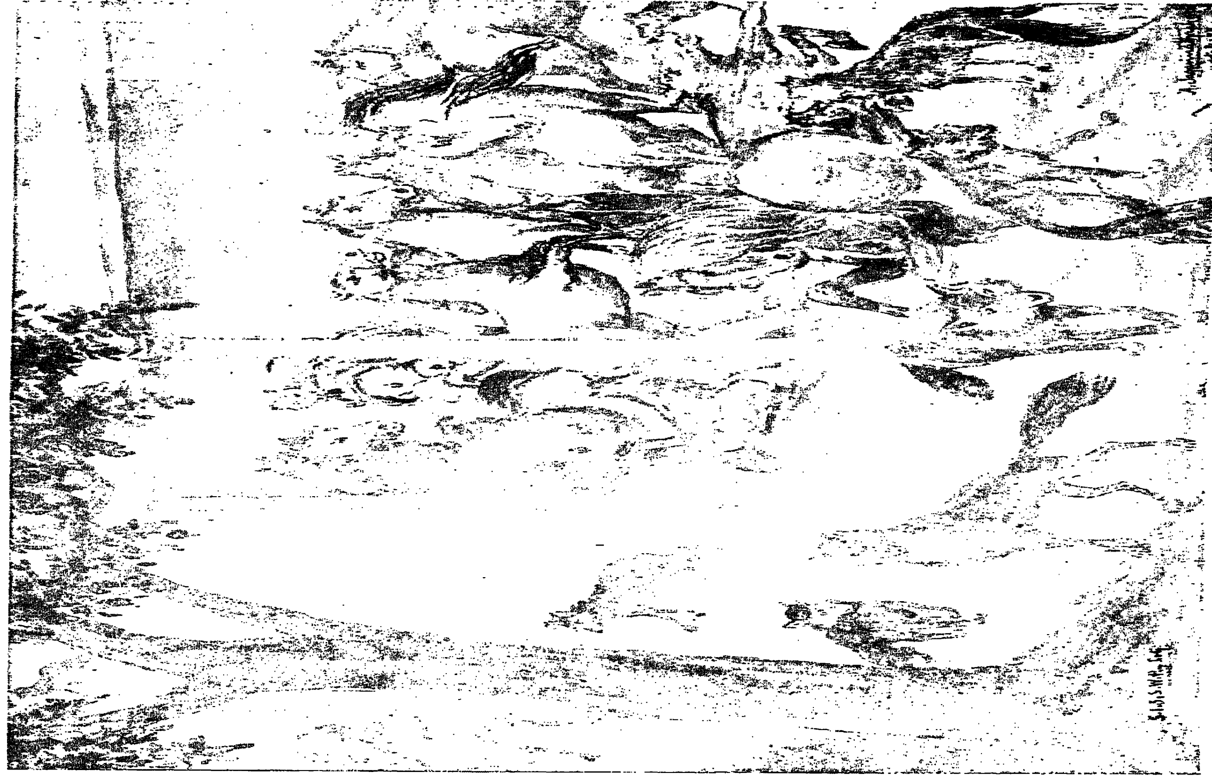
ஞான நாயக னாணையா னரிபரி வெள்ளம்
ஆன வாறுரை செய்துமீண் டப்பரி நரியாய்ப்
போன வாறுகண் டமைச்சரைப் புரவலன் கறுப்ப
வான வாறுபோல் வையைநீர் வந்தவா றுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) ஞான நாயகன் ஆணையால் - அறிவுருவாகிய இறைவன் ஆணையினால், நரி பரிவெள்ளமானவாறு உரைசெய்தும் - நரிகள் குதிரைப் பெருக்காகி வந்த திருவிளையாடலைக் கூறினோம்; மீண்டு - மீள, அப்பரி நரியாய்ப் போன வாறு கண்டு - அக்குதிரைகள் நரிகளாய்ப் போனதன்மையைப் பார்த்து, அமைச்சரைப் புரவலன் கறுப்ப - மந்திரியாராகிய வாதவூரடிகளை மன்னவன் ஒறுக்க, வான ஆறுபோல் - வான் யாற்றினைப்போல, வையை நீர் வந்தவாறு உரைப்பாம் - வையையாறு நீர் பெருகிவந்த திருவிளையாடலை (இனிக்) கூறுவாம்.

கறுத்தல் - வெகுளல்; ஒறுத்தலை யுணர்த்திற்று. பதிகத்துள் 'பரிகள் நரியாக்கியது' என்றே இருப்பினும், இச்செய்யுள் 'வையைநீர் வந்தவாறுரைப்பாம்' என்று கூறுதலானும், படலமுடிவில் வையை வந்தமை உரைக்கப்பட்டிருத்தலானும் 'பரிநரியாக்கி வையை யழைத்த படலம்' என்னும் பெயர் பொருந்துமாறு காண்க. (க)

நெருங்கு தூரிய முழக்கமுந் தானையு நிமிர
மருங்கி லாதவர் வந்தெதிர் மங்கல மேந்த
அரங்கொல் வேலினு னருளிய வரிசையோ டணைந்து
புரங்கொல் வேதியர்க் கன்பர்தந் திருமனை புகுந்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கு தூரிய முழக்கமும் தானையும் நிமிர - நெருங்கிய இயங்களின் பேரொலியும் சேனைகளின் ஆரவாரமும் ஓங்க, மருங்கு இலாதவர் எதிர்வந்து மங்கலம் ஏந்த - இடையில்லாத பெண்கள் எதிரே வந்து எட்டு மங்கலங்களையும் ஏந்த, புரங்கொல் வேதியர்க்கு அன்பர் - திரிபுரங்களை யழித்த அந்தணராகிய இறைவர்க்கு அன்பராகிய வாதவூரர், அரம்கொல் வேலினன் அருளிய வரிசையோடு அணைந்து - அரத்தையும் மழுக்கும் வைரவேற் படையினையுடைய பாண்டியன் அளித்த சிறப்புடன் சென்று, தம் திருமனை புகுந்தார் - தமது தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மனையிற் புகுந்தனர்.

தி. ப. 60 — பரி நரியாக்கியது.

மிக நுண்ணிய மருங்குலை யுடையாரென்பார் அதிசயவுவமையால் 'மருங்கிலாதவர்' என்றார். அரங்கொல்வேல் - அரத்தால் அராவப்பட்ட வேலுமாம். (உ)

உடுத்த சுற்றமுங் கழகமு மொட்டிய நட்பும்
அடுத்த கேண்மையால் வினவுவா ரவரவர்க் கிசைய
எடுத்த வாய்மையான் முகமனு மகிழ்ச்சியு மீந்து
விடுத்த வாதவூ ராளிகள் வேறிடத் திருந்து.

(இ - ள்.) உடுத்த சுற்றமும் கழகமும் ஒட்டிய நட்பும் - சூழ்ந்துள்ள சுற்றத்தவரும் கற்றோரும் நெருங்கிய நண்பருமாய், அடுத்த கேண்மையால் வினவுவார் அவரவர்க்கு-பொருந்திய கேண்மையினால் வினவுவாராகிய அவரவருக்கு, இசைய - பொருந்த, எடுத்த வாய்மையால் - எடுத்துக்கூறிய இன்சொற்களால், முகமனும் மகிழ்ச்சியும் ஈந்து - முகமனையும் மகிழ்வையும் அளித்து, விடுத்த வாதவூராளிகள் - அவரவர் இருக்கைக்குச் செல்லவிடுத்த வாதவூரடிகள், வேறு இடத்து இருந்து - தனியிடத்தில் அமர்ந்து.

கழகம் - கற்றோர் கூட்டம். நட்பு என்னும் பெயர் அதனை யுடையாரை உணர்த்திற்று. சுற்றமாகியும் கழகமாகியும் நட்பினராகியும் வினவலுறும் அவரவர்க்கு என விரிக்க. வாய்மை - வாய்மொழி. முகமன் - உபசாரம். ஆளி - ஆளுதலையுடையார்; தலைவர்; கள் விகுதி உயர்வுப் பன்மையில் வந்தது. (௩)

கரந்தை சூடிய வாலவாய்க் கண்ணுத லுமன்
றிரந்த வண்ணமே யாங்கொடு போகிய வெல்லாம்
பரந்த வன்பருந் தானுங்கொண் டெம்மையும் பணிகொண்
டரந்தை தீர்த்தன னன்றியு மரசனுக் கிசைய.

(இ - ள்.) கரந்தை சூடிய ஆலவாய்க் கண்ணுதல் - கரந்தை மலரினை அணிந்த திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள், நாம் அன்று இரந்த வண்ணமே - நாம் முன்பு குறையிரந்து வேண்டிய வண்ணமே, யாம் கொடுபோகிய எல்லாம் - யாம் கொண்டுபோன பொருளெல்லாவற்றையும், பரந்த அன்பரும் தானும் கொண்டு - மிக்க அன்பர்களும் தானும் ஏற்றுக்கொண்டு, எம்மையும் பணிகொண்டு அரந்தை தீர்த்தனன் - எம்மையும் அடிமைகொண்டு என் பிறவித்துன்பத்தையும் போக்கினன்; அன்றியும் - அல்லாமலும், அரசனுக்கு இசைய - மன்னனுக்கு மனம் பொருந்த.

அன்பரும் தானும் கொண்டு அரந்தைதீர்த்தனன் என்பது,

"தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்" என்புழிப்போல வந்த வழுவமைதி. (௪)

நல்ல வாம்பரி செலுத்தின னமக்கினிக் கவலை
இல்ல வாம்படி யாக்கின னின்னமொன் றுலகை
வெல்ல வாம்படி தன்னருள் விளைக்குமா னந்தம்
புல்ல வாம்படி யெமைத்தவம் பூட்டுவான் வேண்டும்.

(இ - ள்.) நல்ல வாம்பரி செலுத்தினன் - நல்லதாவுகின்ற குதிரைகளைச் செலுத்தி வந்தனன்; நமக்கு இனிக் கவலை இல்ல வாம்படி ஆக்கினன் - (அதனால்) நமக்கு இனித் துன்பமில்லையாமாறு செய்தருளினன்; இன்னம் ஒன்று - (ஆனால்) இன்னும் செய்யவேண்டுவது ஒன்றுளது: உலகை வெல்ல ஆம்படி - (அதாவது) உலகினை வெல்லத் தக்க வண்ணம், தன் அருள் விளைக்கும் - தனது திருவருள் உண்டாக்கும், ஆனந்தம் புல்ல ஆம்படி - இன்பம் பொருந்தத் தக்க வண்ணம் எமைத் தவம் பூட்டுவான் வேண்டும் - எம்மைத் தவநெறியிற் செலுத்துதல் வேண்டும்.

இல்லவாம்படி - இலவாமாறு. வெல்லவும் புல்லவும் ஆகும் வண்ணம் என்க. வெல்லலாம்படி, புல்லலாம்படி எனப் பாடங்கொள்வது சிறப்பு. பூட்டுவான், தொழிற் பெயர்.

(ரு)

என்ற வாதரந் தலைக்கொள விகபரத் தாசை
ஒன்று மின்றியே யுணர்வினுக் குள்ளுணர் வாகத்
துன்று பூரண மாகிய சுந்தரச் சோதி
மன்று ளாடிய சேவடி மனம்புதைத் திருந்தார்.

(இ - ள்.) என்ற ஆதரம் தலைக்கொள - என்ற விருப்பமீக்கூர, இகபரத்து ஆசை ஒன்றும் இன்றியே - இம்மை மறுமையின்பங்களில் ஆசை சிறிதும் இல்லாமல், உணர்வினுக்குள் உணர்வாகத்துன்று - அறிவுக்குள் அறிவாகப் பொருந்திய, பூரணமாகிய சுந்தரச் சோதி - எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின், மன்றுள் ஆடிய சே அடி - வெள்ளியம்பலத்தில் ஆடியருளும் சிவந்த திருவடியை, மனம் புதைத்து இருந்தார் - தமது உள்ளத்துட்கொண்டிருந்தனர்.

முன்னரும் 'இம்மையாசையும் மறுமையிலாசையும் இகந்து' எனப் போந்தமை காண்க. ஒன்றும் - சிறிதும். உள்ளுணர்வாக எனப் பிரித்துரைத்தலுமாம்.

(சு)

நாளை யுந்திரு வாலவாய் நாயகன் றமரை
ஆள மஞ்சமந் தருளுமென் றதனையுங் காண்பான்
ஊளைவெம்பரிப்* பூழிபோர்ப் புண்டமெய் கழுவி
மீள வேண்டுவான் போற்கடல் குளித்தனன் வெய்யோன்.

(பா - ம்.) *வெம்பரித் தூளி.

(இ-ள்.) நாளையும் திருவாலவாய் நாயகன் - நாளைப் பொழுதும் திருவாலவாய்ப் பெருமான், தமரை ஆள - தமது அடியாராகிய வாதவூரரை ஆண்டருளும் பொருட்டு, மண் சுமந்தருளும் என்று - மண் சுமந்தருளுவானென்று கருதி, அதனையும் காண்பான் - அதனையுங் காண, ஊளை வெம்பரிப் பூழி போர்ப்புண்டமெய் கழுவிமீள - ஊளையிடுங் கொடிய நரிப் பரிகளால் மேலெழுந்த புழுதியாற் போர்க்கப்பட்ட உடலைக் கழுவித் திரும்பி வருதற்கு, வேண்டுவான்போல் - விரும்பினவனைப்போல, வெய்யோன்கடல் குளித்தனன் - சூரியன் மேலைக் கடலில் மூழ்கினன்.

காண்பான், வினையெச்சம். ஊளை யென்னுங் குறிப்பால் நரி யென்பது போந்தது. ஊளை - நரியின் கூக்குரல். இது தற்குறிப் பேற்ற வணி. (எ)

ஈச னாடல்வெம் பரிக்குழாத் தெழுந்தசெந் தூளான்
மாசு மூழ்கிய வண்டத்தை வாணிலா வென்னுந்
தூசி னாலறத் துடைப்பவ னெனமணித் தொகுதி
வீசு மாழியுண் முளைத்தனன் வெண்மதிக் கடவுள்.

(இ-ள்.) ஈசன் ஆடல் வெம்பரிக் குழாத்து எழுந்த - இறைவன் திருவிளையாடலாற் போந்த கொடிய பரிக் கூட்டத்தினால் எழுந்த, செந்தூளால் மாசு மூழ்கிய அண்டத்தை - செம்புழுதியால் அழுக்குப் படிந்த அண்டத்தினை, வால்நிலா என்னும் தூசினால் அறத்துடைப்பவன் என - வெள்ளிய நிலவாகிய ஆடையினால் முற்றுந் துடைக்கத் தோன்றியவனைப்போல, மணித் தொகுதி வீசும் ஆழியுள் - முத்துக்குவியல்களை அலைகளால் வீசுங் கடலின்கண், வெண்மதிக் கடவுள் முளைத்தனன் - வெள்ளிய திங்கட் புத்தேள் தோன்றினன்.

அண்டம் - வான்முகடு. தூசு - வெள்ளாடை. வெண்மதி, தன்னொடியை பின்மை மாத்திரை நீக்கிய விசேடணம். (அ)

சேய தாரகை வருணமாத் தீட்டிய வானம்
ஆய வேட்டினை யிருளெனு மஞ்சனந் தடவித்
தூய வாணிலா வென்னும்வெண் டூசினாற் றுடைப்பான்
பாய வேலையின் முளைத்தனன் பனிமதிக் கடவுள்.

(இ-ள்.) சேயதாரகை வருணமாத்தீட்டிய - சேய்மையிலுள்ள உடுக் கூட்டங்களையே எழுத்தாக எழுதப்பட்ட, வானம் ஆய ஏட்டினை - வானமாகிய ஏட்டினை, இருள் எனும் அஞ்சனம் தடவி - இருளாகிய மையினைத் தடவி, தூய வாள் நிலா என்னும் வெண் தூசினால் - தூய ஒள்ளிய நிலாவாகிய வெள்ளாடையினால், துடைப்பான் - துடைப்பதற்கு, பனிமதிக்கடவுள் - குளிர்ச்சி பொருந்திய திங்களாகிய தேவன், பாய வேலையில் முளைத்தனன் - பரந்த கடலின் கண்ணே தோன்றினன்.

வருணம் - எழுத்து. பனையேட்டில் ஆணிகொண்டெழுதிய எழுத்துக்கள் நன்கு விளங்குமாறு மை பூசித் துடைப்பது வழக்கமாகலின் 'இருளெனும் அஞ்

சனந் தடவி நிலா வென்னும் அசினால் துடைப்பான்' என்றார். இவ்விரண்டு செய்யுளும் உருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டுவந்த தற்குறிப்பேற்றம். (க)

கள்ளொ ழுக்குதார் மீனவன் கடிமனை புகுந்த
புள்ளு வப்பரி நள்ளிருட் போதுவந் தெய்தப்
பிள்ளை யாகிய மதிமுடிப் பிரான்விளை யாட்டால்
உள்ள வாறுதம் வடிவெடுத் தொன்றொடொன் றுசாவும்.

(இ - ள்.) கள் ஒழுக்குதார் மீனவன் கடிமனை புகுந்த - தேனைச் சொரிகின்ற வேப்ப மலர் மாலையை யணிந்த பாண்டியனது காவலையுடைய மனையின் கண் புகுந்த, புள்ளுவப்பரி - வஞ்சக வுருக்கொண்ட குதிரைகள், நள் இருள் போது வந்து எய்த - நடுவிராப் பொழுது வந்து பொருந்த, பிள்ளையாகிய மதிமுடிப்பிரான் விளையாட்டால் - பிறை மதியினைச் சூடிய முடியினையுடைய இறைவன் திருவிளையாடலினால், உள்ளவாறு தம்வடிவு எடுத்து - தமது வடிவத்தை முன் உள்ளபடியே எடுத்து, ஒன்றோடு ஒன்று உசாவும் - ஒன்றோடொன்று உசாவா நிற்கும்.

பிள்ளையாகிய மதி - பிறைமதி. (ய)

சங்கி னோசையும் பிணப்பறை யோசையுஞ் சரிந்த
மங்கு லோதிய ரழுகுர லோசையும் வடந்தாழ்
கொங்கை சேப்புறக் கையெறி யோசையுங் குளிர*
எங்கு நாஞ்செவி பருகுவ மின்னமு தென்ன.

(இ - ள்.) சங்கின் ஓசையும் பிணப்பறை ஓசையும் - சங்கின் ஒலியினையும் சாக்காட்டுப் பறையின் ஒலியினையும், சரிந்தமங்குல் ஓதியர் அழுகுரல் ஓசையும் - பின்புறஞ் சரிந்த முகில் போலுங் கூந்தலையுடைய மகளிர் அழுகுரலின் ஒலியினையும், வடம்தாழ் கொங்கை சேப்புறக் கை எறி ஓசையும் - (அவர்கள்) முத்துமாலை தங்கிய கொங்கைகள் சிவக்குமாறு கையினால் அடித்துக் கொள்ளும் ஒலியினையும், இன் அமுது என்ன - இனிய அமுதினை வாய்குளிரப் பருகுவதுபோல, நாம் எங்கும் செவி குளிரப் பருகுவம் - நாம் எவ்விடத்தும் செவிகள் குளிருமாறு நுகர்வோம்.

சங்கோசையும் சாக்காடு குறித்தது. சரிந்த - துயரத்தால் முடியாது கிடக்கின்ற என்றுமாம். சேப்பு - சிவத்தல். எங்கும் - புறங்காட்டிலும் அதனைச் சூழ்ந்த இடங்களிலும். பருகும் இயற்கை யுடையேம் என்க. குளிற என்னும் பாடத்திற்கு ஒலிக்க என்று பொருள் கொள்க. (யக)

வாம்ப ரித்திர ளாகிநா மனித்தரைச் சுமந்து
தாம்பு சங்கிலித் தொடக்குண்டு மத்திகை தாக்க
ஏம்ப லுற்றனம் பகலெலா மிப்பொழு தீண்டு
நாம்ப டைத்தன நம்முரு நம்விதி வலத்தால்.

(பா - ம்.) *குளிற.

(இ - ள்) நாம் பகல் எலாம் - நாம் பகல் முழுதும், வாம்பரித்திரள் ஆகி - தாவுகின்ற குதிரைக் கூட்டங்களாகி, மனித்தரைச் சுமந்து - மக்களைச் சுமந்து, தாம்பு சங்கிலித் தொடக்குண்டு - கயிற்றினாலும் சங்கிலியினாலும் கட்டப்பட்டு, மத்திகை தாக்க எம்பல் உற்றனம் - கோலாலடிக்க வருந்தினோம்; இப்பொழுது ஈண்டு - இப்பொழுது இங்கு; நாம் நம் விதி வலத்தால் நம் உருப் படைத்தனம் - நாம் நமது நல்வினையின் வலியினால் நமது பழைய வடிவினைப் பெற்றோம்.

மத்திகை - குதிரைச் சம்மட்டி. எம்பல் - வருத்தம். அத்தகைய நாம் பரித் திரளாகி எம்பலுற்றனம் என விரித்துரைக்க. (௰௨)

கான கந்தனி லொழுகுநாண் முதலிந்தக் கவலை
யான துன்பநா மறிந்தில மின்னமு மார்த்த
மான வன்றொடர் வடுக்களு மத்திகைத் தழும்பும்
போன வன்றினிப் புலருமுன் போவதே கருமம்.

(இ - ள்.) கானகம் தனில் ஒழுகும் நாள் முதல் - காட்டின்கண் சஞ்சரிக் கத் தொடங்கிய நாள் முதல் நேற்றுவரையும்; இந்தக் கவலையான துன்பம் நாம் அறிந்திலம் - இந்தக் கவலைக்கு ஏதுவாகிய துன்பத்தை நாம் அறிந்திலோம்; ஆர்த்த மான வன் தொடர்வடுக்களும் - கட்டிய பெரிய வலிய சங்கிலியின் தழும்பு களும், மத்திகைத் தழும்பும் - குதிரைச் சம்மட்டியின் வடுக்களும், இன்னமும் போன அன்று - இன்னும் நீங்கவில்லை; இனிப் புலரு முன் போவதே கருமம் - இனி விடிவதற்குமுன் இவ்விடத்தினின்றும் போவதே செய்யத்தக்க காரியம்.

நாம் என்றது நரியாகிய சாதியை. போன அன்று - போயின அல்ல. (௰௩)

உள்ள மாரநாந் தின்பதற் கூன்சரிந் தொழுகும்
நொள்ளை நாகில நந்தில நுழைந்தளை யொதுங்கும்
கள்ள நீள்கவைக் கான்ஞெண்டு மிலவினிக் கடலை
கொள்ளி னோடுபைம் பயறுபுற் கொள்வதை* யடாதால்.

(இ - ள்.) உள்ளம் ஆர நாம் தின்பதற்கு - மனமார நாம் தின்பதற்கு, ஊன் சரிந்து ஒழுகும் நொள்ளை நாகு இல - தசை சரிந்து தொங்கும் கட்பொறி யில்லாத நத்தைகள் இங்கில்லை; நந்து இல - சங்குகளும் இல்லை; அளை நுழைந்து ஒதுங்கும் கள்ளம் - வளையில் நுழைந்து பதுங்கும் கள்ளத்தையும், நீள் கவைக்கால் ஞெண்டும் இல - நீண்ட பிளவுபட்ட கால்களையுமுடைய ஞெண்டுகளும் இல்லை; இனி கடலை கொள்ளினோடு பைம்பயறு புல்கொள்வது அடாது - இனிக்கடலையும் கொள்ளும் பசிய பயறும் புல்லுந் தின்னுவது நமக்குப் பொருந்தாது.

ஆர - நிறைய; திருப்தியுற. நொள்ளை - குருடு. கொள்வதை, ஐ சாரி யை. (௰௪)

(பா - ம்.) *கொள்வகை.

நாடிக் காவலன் றமருளார் நகருளார் கண்டாற்
சாடிக் காய்வரே புலருமுன் சங்கிலித் தொடர்நீத்
தோடிப் போவதே சூழ்ச்சியென் றூக்கமுற் றொருங்கே
கூடிப் பேசின வூளைவாய்க் குறுநரிக் குழாங்கள்.

(இ - ள்.) காவலன் தமருளார் நகருளார் நாடிக் கண்டால் - மன்னன் சேனைகளும் நகரிலுள்ளவர்களும் நம்மை நாடிக் காண்பாராயின், சாடிக் காய்வர் - அடித்துக் கொல்லுவர்; புலருமுன் சங்கிலித் தொடர் நீத்து ஓடிப் போவதே சூழ்ச்சி என்று - (ஆதலால்) விடியுமுன் சங்கிலிக் கட்டினை ஒழித்து ஓடிப்போவதே தக்க உபாயமென்று, ஊக்க முற்று - மனவூக்கத்துடன், ஊளைவாய்க் குறுநரிக் குழாங்கள் - ஊளையிடும் வாயினையுடைய சிறிய நரிக் கூட்டங்கள், ஒருங்கே கூடிப் பேசின - ஒரு சேரக் கூடிப் பேசி முடிவு செய்தன.

காய்ந்து சாடுவர் என மாறுதலுமாம். தொடர் - கட்டு. (கரு)

வெறுத்த கானமுங் கடலையும் விரும்பின கோழூன்
துறுத்த நாகுநந் தலவனைச் சங்கிலித் தொடரை
முறித்த கால்களிற் கட்டிய கயிற்றொடு முளையைப்
பறித்த வூளையிட் டெழுந்தன போம்வழி பார்ப்ப.

(இ - ள்.) கானமும் கடலையும் வெறுத்த - கொள்ளையுங் கடலையையும் வெறுத்து, கோழ் ஊன் துறுத்த நாகுநந்து அலவனை விரும்பின - கொழுவிய தசை துறுத்திய நத்தையையுஞ் சங்கினையும் நண்டையும் விரும்பி, சங்கிலித் தொடரை முறித்த - சங்கிலித் தொடக்கை முறித்து, கால்களில் கட்டிய கயிற்றொடு முளையைப் பறித்த - கால்களிற் கட்டிய கயிற்றுடன் தறியையும் பிடுங்கி, ஊளையிட்டு எழுந்தன - ஊளையிட்டு எழுந்து, போம்வழி பார்ப்ப - போதற்கு வழி தேடுவவாயின.

வெறுத்த, துறுத்த, முறித்த, பறித்த என்னும் அன்பெறாத முற்றுக்களும், விரும்பின, எழுந்தன என்னும் முற்றுக்களும் எச்சமாயின. பார்ப்பனவாயின என ஆக்கச் சொல் வருவித்துரைக்க. (கசு)

நின்ற நீணிலைப் பந்தி*யு ணெருங்குமா நிரையைச்
சென்று தாவிவா ளெயிறுறச் சிதைபடக் கடித்து
மென்று சோரியைக் குடிப்பன வீக்கிய முளையோ
டொன்ற வோடவே யண்டத்தி லூறுசெய் வனவால்.

(இ - ள்.) நின்றநீள் நிலைப்பந்தியுள் - தாம் நின்ற நீண்ட நிலையினையுடைய மந்துரையில், நெருங்கு மா நிரையைச் சென்றுதாவி - நெருங்கிய குதிரை வரிசைக

(பா - ம்.) * நீணிரைப்பந்தி.

ளைப் போய்த்தாவி, வாள் எயிறு உற - ஒள்ளிய பற்கள் அழுந்துதலால், சிதைபட - ஊறுபட, கடித்து மென்று சோரியைக் குடிப்பன - கடித்துமென்று குருதியைக் குடிப்பனவாயின சில; வீக்கிய முளையோடு ஒன்ற ஓடவே - சில கட்டிய முளையோடு பொருந்த ஓடுதலால், அண்டத்தில் ஊறு செய்வன - அவற்றின் அண்டங்களில் ஊறு செய்வனவாயின.

மாநிரை - முன்பிருந்த குதிரைகள். அண்டம் - பீசம். (௰எ)

ஊளை யோசைகேட் டிம்மென வுறக்கநீத் தெழுந்து
காளை வீரராம் மந்துரை காப்பவர் நெருநல்
ஆளி போல்வரு பரியெலா நரிகளாய் மற்றை
ஓளி மாநிரை குடர்பறித் துண்பன கண்டார்.

(இ - ள்.) காளை வீரராம் மந்துரை காப்பவர் - மந்துரைக் காவலாளராகிய காளைப் பருவமுடைய வீரர்கள், ஊளை ஓசை கேட்டு - நரிகளின் ஊளை யொலியைக் கேட்டு, இம்மென உறக்கம் நீத்து எழுந்து - விரைந்து துயில் நீத்து எழுந்து, நெருநல் ஆளிபோல் வரு பரி எலாம் - நேற்றுச் சிங்கம்போல் வந்த குதிரைகளெல்லாம், நரிகளாய் - நரிகளாகி, மற்றை ஓளி மாநிரை குடர் பறித்து உண்பன கண்டார் - ஏனைய வரிசையாகக் கட்டிய குதிரைக் கூட்டங்களின் குடரினைப் பறித்துண்ணுதலைக் கண்டனர்.

இம்மென, விரைவுக் குறிப்பு. ஓளி - வரிசை. குடர், போலி. உண்பன தொழிற் பெயர். (௰அ)

காண்ட லுஞ்சில வலியுள கடியமுள் ளரணத்
தாண்டி யோடின சிலநரி சாளர முழையைத்
தூண்டி யோடின சிலநரி சுருங்கையின் வழியால்
ஈண்டி யோடின நூழில்புக் கேகின சிலவே.

(இ - ள்.) காண்டலும் சிலவலிஉள - அங்ஙனங் கண்ட வளவில் சில வலியுள்ள நரிகள், கடியமுள் அரணம் தாண்டி ஓடின - கூரிய இருப்பு முட்களைத் தலையிற் செறித்து வைக்கப்பட்ட மதில்களைத் தாண்டியோடின; சில நரி சாளர முழையைத் தூண்டி ஓடின - சில நரிகள் பலகணியின் துளைகளைத் தள்ளி ஓடின; சில நரி சுருங்கையின் வழியால் ஈண்டி ஓடின - சில நரிகள் நுழைவாயில் வழியினால் நெருங்கி ஓடின; சில நூழில்புக்கு ஏகின - சில நரிகள் சுரந்துறை வழியாற் புகுந்து ஓடின.

கடிய - கூர்மையுடைய; கடி என்னும் உரிச்சொல்லடியாக வந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். முள் - இருப்புமுள். சுருங்கை - நுழைந்து செல்லும் சிறிய வாயில்; நிலவறையுமாம். (௰௯)

முடங்கு காலுடைச் சம்புவு மூப்படைந் தாற்றல்
அடங்கு மோரியுங் கண்குரு டாகிய நரியும்
ஒடுங்கி நோயுழந்* தலமரு மிகலனு மோடும்
இடங்கள் கண்டில பந்தியிற் கிடந்தன வேங்கி.

(இ - ள்.) முடங்கு கால் உடைச் சம்புவும் - வளைந்த காலினை யுடைய நரிகளும், மூப்பு அடைந்து ஆற்றல் அடங்கும் ஓரியும் - மூப்புற்று வலி ஒடுங்கிய நரிகளும், கண் குருடாகிய நரியும் - கண் தெரியாத நரிகளும், ஒடுங்கி நோய் உழந்து அலமரும் இகலனும் - உடல் இளைத்து நோயினால் வருந்திச் சுழலும் நரிகளும், ஓடும் இடங்கள் கண்டில - ஓடும் வழிகளைக் காணாதவைகளாய், பந்தியில் ஏங்கிக் கிடந்தன - மந்துரையிலேயே மனமேங்கிக் கிடந்தன.

முடங்குகால் - முடம் பட்ட கால். சம்பு, ஓரி, இகலன் என்பன நரி என்னும் பொருள் குறித்த பல பெயர்த் திரிசொல். (௨0)

கிட்டி யோடினர் வெருட்டுவோர் கீழ்விழக் கடித்துத்
தட்டி யோடுவ சிலவெதிர் தடுப்பவ ரடிக்கீழ்
ஒட்டி யோடுவ சிலகிடந் தூளையிட் டிரங்குங்
குட்டி யோடணைத் தெயிலிறக் குதிப்பன சிலவே.

(இ - ள்.) சில - சில நரிகள், கிட்டி ஓடினர் வெருட்டுவோர் கீழ்விழ - தம்மை நெருங்கி ஓடி வந்து அச்சுறுத்துவோர் கீழே விழுமாறு, கடித்துத்தட்டி ஓடுவ - கடித்து அவர் கையில் அகப்படாமல் ஓடுவன; சில எதிர் தடுப்பவர் அடிக் கீழ் ஒட்டி ஓடுவ - சில நரிகள் எதிரே வந்து தடைப் படுத்துகின்றவரின் காலின் கீழே பதுங்கி ஓடுவன; சில - சில நரிகள், கிடந்து ஊளையிட்டு இரங்கும் குட்டி யோடு அணைத்து - செயலின்றிக் கிடந்து ஊளையிட்டு வருந்துகின்ற குட்டிகளை அணைத்து, எயில் இறக்குதிப்பன - மதில் சிதைவுபடக் குதிப்பன.

தட்டி - தவறி. குட்டியோடு, வேற்றுமை மயக்கம். (௨௧)

மறம்பு னைந்தவேன் மீனவன் மாளிகை தள்ளிப்
புறம்ப டைந்தவிந் நரியெலாம் பொய்கையுய் யானம்
அறம்ப யின்றநீண் மனைமறு காலயங் கவலைத்
திறம்ப டர்ந்தபன் மாடநீ ணகரெலாஞ் செறிந்த.

(இ - ள்.) மறம்புனைந்த வேல்மீனவன் மாளிகைதள்ளி - வெற்றிமாலை சூடிய வேற்படை யேந்திய பாண்டியனது மாளிகையைக் கடந்து, புறம்பு அடைந்த இந்நரி எலாம் - வெளியே சென்றடைந்த இந்நரிகளெல்லாம், பொய்கை உய்யானம் - குளக்கரையும் பூந்தோட்டங்களும், அறம் பயின்ற நீண்மனை - அறம் விளங்கும் நெடிய சாலைகளும், மறுகு ஆலயம் கவலைத் திறம் படர்ந்த - வீதிகளும்

(பா - ம்.) * ஒடுங்கு நோய்.

திருக்கோயில்களும் சந்தி வகைகளும் ஆகிய இடங்களிற் சென்றனவாய், பல்மாடம் நீள் நகர் எலாம் செறிந்த - பல மாடங்களையுடைய நெடிய நகர் முழுதும் நெருங்கின.

தள்ளி - கடந்து; நீங்கி. அறம்பயின்ற மனை - அறச்சாலை; தரும சத்திரம். கவலை - இரண்டு மூன்று தெருக்கள் கூடுமிடங்கள்; கவர் வழியுமாம். படர்ந்த. முற்றெச்சம். (௨௨.)

மன்றுஞ் சித்திர கூடமு மாடமு மணிசெய்
குன்றுந் தெற்றியு முற்றமு நாளொடு கோள்வந்
தென்றுஞ் சுற்றிய பொங்கரு மெங்கணு நிரம்பி
யொன்றுஞ் சுற்றமோ டூளையிட் டுழல்வன நரிகள்.

(இ - ள்.) நரிகள் - நரிக்கூட்டங்கள், மன்றும் சித்திர கூடமும் மாடமும் - மன்றங்களும் சித்திர மெழுதிய கூடங்களும் மாடங்களும், மணி செய்குன்றும் தெற்றியும் முற்றமும் - மணிகளாற் கட்டிய செய்குன்றுகளும் திண்ணைகளும் முன்றில்களும், நாளொடு கோள் வந்து என்றும் சுற்றிய பொங்கரும் எங்கணும் நிரம்பிய - நாண்மீனொடு கோள்களும் எஞ்ஞான்றுஞ் சுற்றப் பெறும் சோலைகளுமாகிய எல்லா விடங்களிலும் நிறைந்து, ஒன்றும் சுற்றமோடு ஊளையிட்டு உழல்வன - நெருங்கிய சுற்றத்தோடு ஊளையிட்டுத் திரியா நின்றன.

மன்று - ஊர்க்கு நடுவே எல்லாருங் கூடி யிருக்கும் மரத்தடி என்றும், தெற்றி - அம்பலம் என்றும் கொள்ளலுமாம். (௨௩)

கரியி னோசையும் பல்லிய வோசையுங் கடுந்தேர்ப்
பரியி னோசையு மின்றமி ழோசையும் பாணர்
வரியி னோசையு நிரம்பிய மணிநக ரெங்கும்
நரியி னோசையாய்க் கிடந்தது விழித்தது நகரம்.

(இ - ள்.) கரியின் ஓசையும் பல்இய ஓசையும் - யானைகளின் பிளிறொலியும் பலவகை வாத்தியங்களின் ஒலியும், கடுந்தேர்ப்பரியின் ஓசையும் - விரைந்த செலவினையுடைய தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளின் கனைப்பொலியும், இன்தமிழ் ஓசையும் - இனிய தமிழின் ஒலியும், பாணர்வரியின் ஓசையும் - பாணர்களின் இசைப்பாட்டொலியும், நிரம்பிய மணிநகர் எங்கும் - நிறைந்த அழகிய நகர்முழுதும், நரியின் ஓசையாய்க் கிடந்தது - நரிகளின் ஊளை யொலிமயமாய்க் கிடந்தது; நகரம் விழித்தது - நகரிலுள்ளோர் விழித்தனர்.

தமிழோசை - புலவர்கள் தமிழாராய்ச்சிசெய்யும் ஓசை. வரி - இசைப்பாட்டு. நகரம் என்னும் இடப்பெயர் இடத்திலுள்ளாரை உணர்த்தி நின்றது. (௨௪)

விழித்த ஞாளிகள் விழித்தன கேகயம் வெருவி
விழித்த கோழிகள் விழித்தன மதுகரம் வெருண்டு
விழித்த வோதிமம் விழித்தன குருகினம் விரைய
விழித்த வாரணம் விழித்தன கருங்கொடி வெள்ளம்.

(இ - ள்.) ஞாளிகள் விழித்த - நாய்கள் விழித்தன; கேகயம் வெருவி விழித்தன - மயில்கள் அஞ்சி விழித்தன; கோழிகள் விழித்த - கோழிகள் விழித்தன; மதுகரம்வெருண்டு விழித்தன - வண்டுகள் பயந்து விழித்தன; ஓதிமம் விழித்த - அன்னப் பறவைகள் விழித்தன; குருகு இனம் விரைய விழித்தன - நாரையின் கூட்டங்கள் விரைந்து விழித்தன; வாரணம் விழித்த - யானைகள் விழித்தன; கருங்கொடி வெள்ளம் விழித்தன - கரிய காக்கைக் கூட்டங்கள் விழித்தன.

கொடி - காக்கை. விழித்தற்குரிய பொழுது வருமுன் யாவும் நள்ளிரவில் விழித்தன என்க. (உ௫)

அட்டில் புக்கன நிணத்தினை யழற்பசி யுருக்கப்
பட்ட டுக்கிய கருங்கல முருட்டுவ பாகு
சுட்ட சோறுபல் லுணவுவாய் மடுப்பன சூழ்ந்த
குட்டி யுண்ணவுங் கொடுப்பன கூவிளி கொள்வ.

(இ - ள்.) நிணத்தினை அழல் பசி உருக்கப்பட்டு - சில நரிகள் தங்கள் தசையினை அழல் போன்ற பசி உருக்குவதால், அட்டில் புக்கன - சமையலறையிற் புகுந்து, அடுக்கிய கருங்கலம் உருட்டுவ - அடுக்கப்பட்ட பழைய மட்பாண்டங்களை உருட்டி, பாகு சுட்ட சோறு பல் உணவு வாய் மடுப்பன - குழம்பும் வெந்த சோறும் பல உணவுமாகிய இவற்றைத்தின்று, சூழ்ந்த குட்டி உண்ணவும் கொடுப்பன - சூழ்ந்துள்ள குட்டிகள் உண்ணுதற்கும் கொடுத்து, கூவிளி கொள்வ - பேரொலி செய்வன.

உருக்கப்பட்டு - உருக்க என்னும் பொருளதாய் நின்றது. புக்கன முதலிய முற்றுக்களை எச்சமாக்குக. பல் லுணவு - கறி, பழம் முதலாயின. கூவிளி - கூக்குரல். (உ௬)

புறவு பூவைபைங் கிள்ளைகள் பூத்தலைச் சேவல்
பிறவும் வாருவ வுறங்கிய பிள்ளையைக் கொடுபோய்
நறவு நாறிய குமுதவாய் நகையெழ நக்கி
உறவு போல்விளை யாடுவ வூறுசெய் யாவால்.

(இ - ள்.) புறவு பூவை பைங் கிள்ளைகள் - (சில நரிகள்) புறாக்களையும் நாகணவாய்ப் பறவைகளையும் பசிய கிளிகளையும், பூத்தலைச் சேவல் பிறவும் வாருவ - முண்முருக்கமலர் போன்ற சூட்டுப் பொருந்திய தலையினையுடைய சேவல்களையும் இவை போன்ற பிறவற்றையும் வாருகின்றன; உறங்கிய பிள்ளையைக் கொடு

போய் - (சில நரிகள்) வீட்டிற் றூங்கிய பிள்ளைகளைக் கொண்டு போய், நறவு நாறிய குமுதவாய் நகை எழ நக்கி - தேன் ஊறும் குமுதமலர் போன்ற வாயினின்றும் புன்னகை தோன்ற நக்கி, உறவுபோல் விளையாடுவ - உறவைப்போற் கருதி விளையாடுவன ; ஊறு செய்யா - துன்பஞ் செய்யமாட்டா.

பூ - பூப்போலும் சூட்டு; உச்சிக்கொண்டை. வாருதல் - அள்ளுதல்; கவர்தல். பிள்ளை - மக்கட்குழவி. இறைவன் திருவருட் குறிப்பால் குழவிகளை ஊறு செய்யாது விளையாடுவனவாயின. (உ௭)

பறிப்ப வேரொடு முன்றில்வாய்ப் படர்பசுங் கொடியைக்
கறிப்ப நாகிளங் காயெலாங் கரும்புதேன் கவிழ
முறிப்ப வாயிட்டுக் குதட்டுவ வண்டுவாய் மொய்ப்பத்
தெறிப்ப வூளையிட் டாடுவ திரிவன பலவே.

(இ - ள்.) பல - பலநரிகள், முன்றில்வாய்ப்படர் பசுங்கொடியை வேரொடு பறிப்ப - முற்றத்தின்கண் படர்ந்த பசுங்கொடிகளை வேரோடு பிடுங்கி, நாகு இளம் காய் எலாம் கறிப்ப - அவற்றிலுள்ள மிக்க இளமையாகிய காய்கள் அனைத்தையுங் கடித்து, கரும்பு தேன் கவிழ முறிப்ப - தேன் கவிழ்ந்தொழுகுமாறு கரும்புகளை முறித்து, வாய் இட்டுக் குதட்டுவ - வாயிற்போட்டுக் குதட்டி, வாய் வண்டு மொய்ப்பத்தெறிப்ப - வாயில் வண்டுகள் மொய்க்கக் கீழே உமிழ்ந்து, ஊளையிட்டு ஆடுவ திரிவன - ஊளையிட்டு விளையாடித்திரிவன.

பறிப்ப முதலியவற்றை முற்றாகவே உரைத்தலுமாம். தண்மையும் பொலிவுங்கருதி முன்றிலில் பசுங்கொடிகள் படரவிட்டிருப்பர்; அவரை முதலிய கறிதருங் கொடியுமாம். கறித்தல் - கடித்தல். வண்டுவாய் மொய்ப்ப வாயிட்டுக் குதட்டுவ எனக்கூட்டி யுரைத்தலும், தெறிப்ப என்பதற்குக் குதிப்பன என்றுரைத்தலும் பொருந்தும். (உ௮)

ஆயி ரம்பொரி திரிமருப் படல்கெழு மேடம்
ஆயி ரங்கருந் தாதுநே ராக்கைய வேனம்
ஆயி ரங்கவி ரனையசூட் டவிர்தலைக் கோழி
ஆயி ரங்குறும் பார்ப்பொடு மாருயிர் செகுப்ப.

(இ - ள்.) பொரிதிரிமருப்பு அடல்கெழு ஆயிரம் மேடம் - பொருக்குப் பொருந்திய திருகியகொம்பினையுடைய வலிமிக்க ஆயிரம் ஆட்டுக்கிடாய்களையும், கருந்தாது நேர் ஆக்கைய ஆயிரம் ஏனம் - இரும்பினை ஒத்த உடலையுடைய ஆயிரம் பன்றிகளையும், கவிர் அனைய சூட்டு அவிர்தலை ஆயிரம் கோழி - முண்முருக்குமலரொத்த சூட்டு விளங்குந்தலையினை யுடைய ஆயிரங்கோழிகளையும், ஆயிரம் குறும் பார்ப்பொடும் - சிறிய ஆயிரம் கோழிக்குஞ்சுகளையும், ஆர் உயிர் செகுப்ப - அவற்றின் அரிய உயிரினைப் போக்கிக் கொல்வன.

பொரி - பொருக்கு. கருந்தாது - இரும்பு. கவிர் - பலாசு. பார்ப்பு - குஞ்சு;
"பார்ப்பும் பறழும் பறப்பவற் றிளமை"
என்பது தொல்காப்பியம். (உக)

பின்றொ டர்ந்துநாய் குரைப்பொடு துரந்திடப் பெயர்ந்து
முன்றொ டர்ந்துயிர் செகுப்பன வெஞ்சின மூட்டி
வன்ற டம்புய மள்ளர்போய் வலிசெயப் பொறாது
கன்றி வந்துசெம் புனலுகக் கடிப்பன வனந்தம்.

(இ - ள்.) அனந்தம் - அளவில்லாத நரிகள், நாய் குரைப்பொடு பின் தொடர்ந்து துரந்திட - நாய்கள் குரைத்தலுடன் தம்மைப் பின்தொடர்ந்து துரந்திட, பெயர்ந்து முன் தொடர்ந்து உயிர் செகுப்பன - திரும்பி முன்னே தொடர்ந்து போய் அவற்றின் உயிரைப்போக்குவன; வெஞ்சினம் மூட்டி வன் தடம்புயமள்ளர் போய் வலிசெய - கொடிய சினம் மூட்டப்பட்டு வலிய பெரிய தோளையுடைய வீரர்கள் போய்த்துன்பஞ்செய்ய, பொறாது கன்றிவந்து செம்புனல் உகக்கடிப்பன - பொறுக்காது சினந்து வந்து குருதி ஒழுக அவர்களைக் கடிப்பன.

மூட்டி - மூட்டப்பட்டு; செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை. கன்றி - சினம் முதிர்ந்து. (கூ0)

பன்றி வாய்விடு மிரக்கமும் பல்பொறி முள்வாய்
வென்றி வாரணச் சும்மையு மேழகத் தொலியும்
அன்றி நாய்குரைப் போசையு மாடவ ரார்ப்பும்
ஒன்றி யூனைவாய் நரிக்குரற் கொப்பதுண் டொருசார்.

(இ - ள்.) பன்றி வாய் விடும் இரக்கமும் - பன்றிகள் வாய் விடும் ஒலியும், பல்பொறி முள்வாய் வென்றி வாரணச்சும்மையும் - பல பொறிகளையும் முள் போன்ற வாயினையும் வெற்றியையு முடைய கோழிகளின் ஒலியும், மேழகத்து ஒலியும் அன்றி - ஆடுகளின் ஒலியுமாகிய இவையேயல்லாமல், நாய் குரைப்பு ஓசையும் ஆடவர் ஆர்ப்பும் ஒன்றி - நாய்களின் குரைப்பொலியும் மள்ளர்களின் ஆரவார வொலியும் ஒன்றுபட்டு, ஊனைவாய் நரிக்குரற்கு ஒருசார் ஒப்பது உண்டு - ஊளை யிடும் வாயினையுடைய நரிகளின் ஒலிக்கு ஒருபுடை ஒப்பதுண்டு.

இரக்கம், சும்மை என்பன ஒலியென்னும் பொருளன. அன்றி என்பதற்கு மாறுபட்டு என்றுரைத்தலுமாம். இவை எல்லாவற்றினொலியும் சேர்ந்தும் நரிகளின் ஒலிக்கு ஒருபுடை யொக்குமேயன்றி முழுதும் ஒவ்வா என்றார். (௩க)

கங்கு லெல்லைகா ணியநகர் கண்விழித் தாங்கு
மங்கு றேய்பெரு வாயில்க டிறத்தலு மாறு
தெங்கு மீண்டிய நரியெலா மிம்மென வோடிப்
பொங்கு காரிருட் டிணியெனப் போயின கானம்.

(இ - ள்.) கங்குல் எல்லை காணிய நகர் கண்விழித்தாங்கு - இரவின் முடிவைக்காணுதற்கு நகரம் கண்விழித்தாற் போல, மங்குல் தோய் பெருவாயில்கள் திறத்தலும் - முகில் தவழுகின்ற பெரிய வாயில்கள் திறந்தவளவில், எங்குமாறு ஈண்டிய நரி எலாம் - எங்கும் இடமின்றி நெருங்கிய நரிகள் அனைத்தும், இம்மென - விரைய, பொங்குகார் இருள் துணி என - நிறைந்தகரிய இருளின் துண்டங்கள் காட்டில் ஓடினாற்போல, கானம் ஓடிப்போயின - காட்டிற்கு ஓடிப்போயின.

வாயில்கள் - நகரின் மதில் வாயில்கள். வாயில்கள் திறந்தமை நகர்கண் விழித்தாற் போன்றிருந்தது. இம்மென, விரைவுக்குறிப்பு. (௯௨)

ஈறி லாச்சிவ பரஞ்சுட ரிரவிவந் தெறிப்பத்
தேறு வாரிடைத் தோன்றிய சிறுதெய்வம் போல
மாறி லாதபன் செங்கதிர் மலர்ந்துவா ளெறிப்ப
வீறு போயொளி மழுங்கின மீன்கண மெல்லாம்.

(இ - ள்.) தேறுவாரிடை - கேட்டல் முதலிய உபாயங்களால் மெய்யுணர்வு பெறுகின்ற ஞானிகளிடத்து, ஈறு இலாச்சிவபரஞ்சுடர் இரவி வந்து எறிப்ப - முடிவில்லாத சிவபரஞ்சோதியாகிய சூரியன் தோன்றி அருட்கிரணத்தை வீச, தோன்றிய சிறு தெய்வம்போல - அங்குத் தோன்றிய சிறு தெய்வங்கள் வலி குறைந்து ஒளி மழுங்குதல் போல, மாறு இல் ஆதபன் செங்கதிர் மலர்ந்துவாள் எறிப்ப - மாறுதல் இல்லாத சூரியனுடைய ஆயிரங்கிரணங்களும் பரவி ஒளியை வீச, மீன்கணம் எல்லாம் வீறுபோய் ஒளிமழுங்கின - விண்மீன்களின் கூட்டமெல்லாம் வலிகுன்றி ஒளிமழுங்கின.

முன் சிறு தெய்வங்களைப் பொருளெனக் கொண்டிருந்தவர்கள் மெய்யுணர்வு பெற்றுச் சிவபெருமானே பரம்பொருளென உணர்ந்த காலை "சென்று நாம் சிறு தெய்வஞ் சேர்வோ மல்லோம் சிவபெருமான் திருவடியே சேரப்பெற்றோம்" என அவற்றை அவமதித்து விடுத்தலை 'ஈறிலாச்சிவபரஞ்சுடரிரவி வந்தெறிப்பத்தேறு வாரிடைத்தோன்றிய சிறு தெய்வம் போல' என்றார். ஞாயிறு என்றும் ஒரு பெற்றியே வந்து கொண்டிருப்பதென்பார் 'மாறிலாதபன்' என்றார். மாறு, முதனிலைத்தொழிற் பெயர். எறிப்ப என்னும் எச்சமிரண்டும் காரணப்பொருளன.

அண்ட ருக்கரி தாகிய மறைப்பொரு ளழுகைத்
தொண்ட ருக்கெளி தாகிமண் சுமந்தருள் வருத்தங்
கண்ட ருட்கழல் வருடுவான் கைகளா யிரமுங்
கொண்ட ருக்கவெங் கடவுளுங் குணகட லுதித்தான்.

(இ - ள்.) அண்டருக்கு அரிதாகிய மறைப்பொருள் - தேவர்கட்கு அரிதாகிய வேதத்தின் உட்பொருளானது, அழுகைத் தொண்டருக்கு எளிதாகி - அழுதலைமேற் கொண்ட தொண்டராகிய வாதவூரடிகளுக்கு எளிதாகி, மண் சுமந்தருள் வருத்தம் கண்டு - மண் சுமந்தருளும் வருத்தத்தை நோக்கி, அருள்கழல் வருடு

வான் - திருவருளாகிய திருவடிகளை வரும் பொருட்டு, கைகள் ஆயிரமும் கொண்டு - ஆயிரங்கரங்களையுங் கொண்டு, அருக்க வெங்கடவுளும் - வெவ்விய சூரிய தேவனும், குணகடல் உதித்தான் - கீழைக்கடலில் வந்து தோன்றினன்.

அண்டருக்கும் என்னும் சிறப்பும்மை தொக்கதுமாம். மறைப்பொருள் என்னும் பெயருக்கேற்ப அரிதாகிய எளிதாகி என அஃறிணை வாய்பாடு கூறினர். வாதவூரர் தலையன்பால் இடையறாது அழுது கொண்டிருந்தாரென்பது திருவாசகத்தால் நன்கு விளங்குதலின் 'அழுகைத்தொண்டர்' என்றார். இப்புராணத்து வாழ்த்தினுள்ளும் 'துளும்பு கண்ணீருள் மூழ்கி அழுதடி யடைந்த அன்பன்' என்று கூறினமை காண்க. இறைவனுடைய அங்கமெல்லாம் அருளேயாகலின் 'அருட் கழல்' என்றார். வருவான், வினையெச்சம். கைகள் என்றது கிரணங்களை; அதற்குக் கரம் என்னும் பெயருண்மையும் காண்க. கொண்டு தோன்றினாற் போல என விரித்துரைத்துக் கொள்க. இது தற்குறிப்பேற்ற அணி. (௩௪)

கவன வெம்பரி செலுத்திமேற் கவலைதீர்ந் துள்ளே
சிவமு ணர்ந்தவர் சிந்தைபோன் மலர்ந்தசெங் கமலம்
உவமை யில்பரம் பொருளுணர்ந் துரையிறந் திருந்தோர்
மவுன வாயென வடங்கின மலர்ந்தபைங் குமுதம்.

(இ - ள்.) வெம்கவன பரிசெலுத்தி - மிக்கவேகத்தினையுடைய குதிரைகளைப் பாண்டியனுக்குச் செலுத்துதலால், மேல் கவலை தீர்ந்து - இனி வருங்கவலை நீங்கி, உள்ளே சிவம் உணர்ந்தவர் சிந்தைபோல் - அகத்தின்கண் சிவபிரானை யுணர்ந்த மணிவாசகனார் இதயம் போல, செங்கமலம் மலர்ந்த - செந்தாமரைகள் மலர்ந்தன; உவமைஇல் பரம்பொருள் உணர்ந்து - உவமையில்லாத அப்பரம் பொருளை உணர்ந்து, உரை இறந்து இருந்தோர் மவுனவாய் என - சொல்லிறந் திருந்த அவ்வடிகளின் மவுனத்தையுடைய வாய் போல, மலர்ந்த பைங்குமுதம் அடங்கின - (இரவில்) மலர்ந்திருந்த பசிய குமுதமலர்கள் கூம்பின.

வாதவூரர் பொருட்டே இறைவன் பரிசெலுத்தினமையால் அவர் மேலேற்றிக்கூறினர்; இறுத்து என்றுமாம். பரிசெலுத்தி என்பதற்கு வாசியை மேனோக்கிச்செலுத்தி எனவும் ஒரு பொருள் கொள்க. உள்ளே சிவமுணர்ந்தவர் என்றது சிவயோகிகளையும், பரம்பொருளுணர்ந்து உரையிறந்திருந்தோர் என்றது சிவ ஞானிகளையும் பொதுமையில் உணர்த்துவனவாகக் கோடலுமாம். மலர்ந்த இரண்டனுள் முன்னது முற்று பின்னது எச்சம். (௩௫)

பந்தி யாளர்கள் யாதெனப் பகர்துமென் றச்சஞ்
சிந்தி யாவெழுந் தொல்லைபோய்த் திரண்மதங் கவிழ்க்குந்
தந்தி யானர சிறைகொளு மிருக்கையைச் சார்ந்து
வந்தி யாவுடல் பனிப்புற வந்தது மொழிவார்.

(இ - ள்.) பந்தியாளர்கள் யாது எனப் பகர்தும் என்று அச்சம் சிந்தியா - மந்துரைக் காவலாளர்கள் என்னெனக் கூறுவேமென்று அச்சத்துடன் கருதி, எழுந்து ஒல்லைபோய் - எழுந்து விரையச் சென்று, திரள்மதம் கவிழ்க்கும் தந்தி யான் - திரண்ட மதத்தைக் கவிழ்க்கும் யானையையுடைய மன்னன், அரசு இறை கொளும் இருக்கையைச் சார்ந்து - அரசு வீற்றிருக்குங் கொலுமண்டபத்தினை அடைந்து, வந்தியா - வணங்கி, உடல்பனிப்புற வந்தது மொழிவார் - உடல் நடுங்கி நடந்ததைக் கூறுவாராயினர்.

அச்சத்துடன் என மூன்றனுருபு விரிக்க. சிந்தியா, வந்தியா, என்பன செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இறை கொளும் - இருத்தல் செய் யும். வந்தது - நிகழ்ந்தது. (௩௬)

காற்றி னுங்கடுங் கதியவாய்க் கண்களுக் கினிதாய்*
நேற்று வந்தவாம் பரியெலா நின்றவாம் பரிக்குக்
கூற்றெ னும்படி நரிகளாய் நகரெலாங் குழூமி
ஊற்றஞ் செய்துபோய்க் காட்டகத் தோடிய வென்றார்.

(இ - ள்.) காற்றினும் கடுங்கதியவாய் - காற்றினைப்பார்க்கிலும் மிக்க வேகமுடையனவாய், கண்களுக்கு இனிதாய் - பார்ப்போர் கண்களுக்கு இன்பம் பயப்பனவாய், நேற்று வந்த வாம் பரிஎலாம் - நேற்றுவந்த தாவுகின்ற குதிரைகள் அனைத்தும், நின்றவாம்பரிக்குக் கூற்று எனும்படி - பந்தியில் நின்ற பழைய குதிரை களுக்கெல்லாம் கூற்றுவன் என்று சொல்லுமாறு, நரிகளாய் - நரிகளாகி, நகர் எலாம் குழூமி ஊற்றம் செய்து - நகர் முழுதுங்கூடிப் பலதுன்பங்கள் செய்து விட்டு, காட்டகத்துப்போய் ஓடிய வென்றார் - காட்டின் கண்ணே ஓடிப்போயின வென்று கூறினார்.

இனிதாய், பன்மையிலொருமைவந்தது. ஊற்றம் - ஊறு. ஓடிப்போயின என விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக. (௩௭)

கருத்து றுதவிச் சொல்லெனுங் கடியகால் செவியாந்
துருத்தி யூடுபோய்க் கோபமாஞ் சுடுதழன் மூட்டி
எரித்த தீப்பொறி சிதறிடக் கண்சிவந் திறைவன்
உருத்த வாறுகண் டமைச்சரும் வெருவினு ரொதுங்கி.

(இ - ள்.) கருத்துறுத இச்சொல் எனும் கடியகால் - நினைக்கவு மாகாத இச்சொல்லாகிய கொடியகாற்று, செவியாம் துருத்தி ஊடுபோய் - செவியாகிய துருத்திவழியாகச்சென்று, கோபமாம் சுடுதழல் மூட்டி - சினமாகிய சுடுகின்ற நெருப்பினை மூட்டி, எரித்த தீப்பொறி சிதறிட - எரிக்கப்பட்ட நெருப்புப் பொறி சிதறிட, இறைவன் கண்சிவந்து உருத்தவாறு கண்டு - மன்னன் கண்கள் சிவந்து

(பா - ம்.) *கட்கினியனவாய்.

வெருண்ட தன்மையைக்கண்டு, அமைச்சரும் வெருவி ஒதுங்கினர் - மந்திரிகளும் பயந்து ஒதுங்கினார்கள்.

துருத்தி - கொல்லனுலையில் நெருப்பு மூட்டுந் தோற்றுருத்தி. அமைச்சரும் என்னும் சிறப்பும்மையால் ஏனையர் வெருவினமை கூறவேண்டாவாயிற்று. இஃது உருவகவணி. (௩௮)

அமுத முண்டவ னஞ்சமுண் டாலென முதனாட்
சமர வெம்பரி மகிழ்ச்சியுட் டாழ்ந்தவ னவையே
திமிர வெங்குறு நரிகளாய்ச் சென்றவே யென்னா
அமர ரஞ்சிய வாணையா னாரஞ ராழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அமரர் அஞ்சிய ஆணையான் - தேவர்களும் அஞ்சும் ஆணையையுடைய அரிமருத்தன பாண்டியன், அமுதம் உண்டவன் நஞ்சம் உண்டால் என - அமுதினை நுகர்ந்தவன் நஞ்சினை உண்டாற்போல, முதல் நாள் வெம்சமரம் பரி மகிழ்ச்சியுள் தாழ்ந்தவன் - முதல் நாள் கொடிய போர்புரியுங் குதிரைகளைக்கண்ட மகிழ்ச்சிக் கடலுள் மூழ்கியவனாகி, அவையே - அக்குதிரைகளே, திமிரவெங்குறு நரிகளாய்ச் சென்றவே என்னா - இருள்போலுங் கொடிய சிறிய நரிகளாய் ஓடிப் போயினவே என்று கருதி, ஆர் அஞர் ஆழ்ந்தான் - நிறைந்த துன்பக்கடலுள் அழுந்தினான்.

மகிழ்ச்சியுட் டாழ்ந்தவனாகிய ஆணையான் என்று கூட்டியுரைத்தலுமாம். ஆர் - பொறுத்தற்கரிய என்றுமாம். (௩௯)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அருகிருக்குந் தொல்லமைச்சர் தமைநோக்கி வாதவூ ராளி யென்னுங்
கருகிருட்டு மனக்கள்வ னம்முடைய பொருண்முழுதுங் கவர்ந்து காட்டிற்
குருதிநிணக் குடர்பிடுங்கித் தின்றுதிரி நரிகளெல்லாங் குதிரை யாக்கி
வரவிடுத்தா னிவன்செய்த மாயமிது கண்டீரோ மதிநூல் வல்லீர்.

(இ - ள்.) அருகு இருக்கும் தொல் அமைச்சர் தமைநோக்கி - பக்கத்தில் இருக்கும் பழைய மந்திரிகளைப் பார்த்து, வாதவூராளி என்னும் கருகு இருட்டு மனக்கள்வன் - வாதவூரன் என்னும் கருகிய இருள்போலு மனமுடைய கள்வன், நம்முடைய பொருள்முழுதும் கவர்ந்து - நம்முடைய பொருள் அனைத்தையுங் கொள்ளைகொண்டு, குருதி நிணக்குடர் பிடுங்கித்தின்று காட்டில் திரி நரிகள் எல்லாம் - குருதி ஒழுகும் நிணத்துடன் கூடிய குடர்களைப் பிடுங்கித்தின்று இடு காட்டில் திரியும் நரிகளை எல்லாம், குதிரையாக்கி வரவிடுத்தான் - குதிரைகளாக்கி வரவிடுத்தனன்; மதிநூல் வல்லீர் இவன் செய்தமாயம் இது கண்டீரோ - மதிநூல் வல்லீர்காள் இவன் செய்த இவ்விந்திர சாலத்தைக் கண்டீர்களா.

அருகிருக்கும் என்றது அமைச்சரியல்பினை விளக்கியவாறுமாம்; "உழையிருந்தான்" என்றார் வள்ளுவனாரும். இருட்டுமனம் - வஞ்சமனம்.

"அகங் குன்றி - மூக்கிற் கரியா ருடைத்து"

என்னும் திருக்குறளிலுங் காண்க. மதிநூல் - நீதிநூல்; இயற்கை யறிவுடன் நூலறிவு சான்றவர் என்றுமாம். (௪0)

இம்மாயஞ் செய்தானை யென்செய்வ தெனவுலகி லெமருக் கெல்லாம்
வெம்மாசு படுபாவம் பழியிரண்டும் படவிழுக்கு விளைத்துத் தீய
கைம்மாறு கொன்றான்றன் பொருட்டினியா மேதுரைக்கக் கடவே மென்று
சும்மாது சிரந்தூக்கி யெதிராடா திருந்தாரச் சூழ்வல் லோர்கள்.

(இ - ள்.) இம்மாயம் செய்தானை - இவ்வஞ்சகஞ் செய்த வாதவூரனை, என் செய்வது என - என்ன செய்யலாமென்று மன்னன் வினவ, அச்சூழ்வல்லோர்கள்- அச்சூழ்ச்சி வல்லுநராகிய அமைச்சர்கள், உலகில் - இந்நிலவுலகின்கண், எமருக்கு எல்லாம் - எம்போன்ற அமைச்சருக்கெல்லாம், வெம் மாசுபடு பாவம் பழி இரண்டும்பட - கொடிய களங்கம் பொருந்திய பாவமும் பழியுமாகிய இரண்டும் உண்டாக, இழுக்கு விளைத்து - குற்றஞ்செய்து, தீயகைம்மாறு கொன்றான் தன் பொருட்டு - கைம்மாறுகொன்ற தீயோனாகிய வாதவூரன் பொருட்டு, இனி நாம் ஏது உரைக்கக் கடவேம் என்று - யாம் இனி என்ன சொல்லக் கடவேமென்று கருதி, எதிராடாது சும்மாது சிரம் தூக்கி இருந்தார் - விடைகூறாது வாளா தலை குனிந்து இருந்தனர்.

அமைச்சருள் ஒருவர் புரிந்த தீமையால் அமைச்சர் சாதிக்கே பாவமும் பழியு முண்டாமெனக் கருதினர். கைம்மாறு - எதிர் நன்றி; ஈண்டு நன்றியென் னும் பொருட்டு. கொன்ற தீயன் என விகுதி பிரித்துக்கூட்டுக. சும்மாது, து பகுதிப்பொருள் விகுதி; 'வாளாது' என்புழிப்போல. தூக்கல் - தொங்கவிடல். சூழ் - சூழ்ச்சி, முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அமைச்சர் தமை நோக்கி என்செய்வ தென அவர்கள் எதிராடா திருந்தனர் என முடிக்க. (௪௧)

அவ்வேலை மனக்கினிய பரிசெலுத்தி யரசகா ரியநன் றாக்கி
வெவ்வேலை மனக்கவலை விடுத்தனமென் றகமகிழ்ச்சி விளைவு கூர
மைவ்வேலை விடமுண்ட வானவனை நினைந்தறிவு மயமா மின்ப
மெய்வேலை யிடைவீழ்ந்தார் விளைந்ததறி யார்வந்தார் வேந்தன் மாடே.

(இ - ள்.) அவ்வேலை - அப்பொழுது, மனக்கு இனிய பரி செலுத்தி - மனத் துக்கு இனிய குதிரைகளைச் செலுத்தி, அரசகாரியம் நன்றாக்கி - அரசகருமத்தைச் செவ்வனே முடித்து, வெவ்வேலை மனக்கவலை விடுத்தனம் என்று - கடல்போன்ற கொடிய மனக்கவலையை நீக்கினேமென்று கருதி, அகம் மகிழ்ச்சி விளைவுகூர - மனவகத்தின்கண் மகிழ்ச்சி மிக, மை வேலை விடம் உண்ட வானவனை நினைந்து - கரிய கடலின் நஞ்சினை உண்ட இறைவனை நினைந்து, அறிவுமயமாம் மெய் இன்ப வேலை யிடை வீழ்ந்தார் - ஞானமயமாகிய அழியாத பேரின்பக் கடலுள் வீழ்ந்த

அடிகள், விளைந்தது அறியார் - நிகழ்ந்த செயலினை அறியாமல், வேந்தன்மாடு வந்தார் - அரசனிடம் வந்தனர்.

மனக்கு, அத்துச் சாரியை தொக்கது. மெய் அறிவு இன்ப மயமாம் வேலை எனக்கொண்டு கூட்டி, சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய கடல் என்றுரைத்தலு மாம். (சஉ)

வந்தவரைச் சிவந்தவிழிப் பொறிசிதறக் கடுகடுத்து மறவோ னோக்கி
அந்தமிலாப் பொருள்கொடுபோய் நல்லவயப் பரிகொடுவந் தழகி தாகத்
தந்தனையன் றேரசு கருமமுடித் திசைநிறுத்தத் தக்கோர் நின்போல்
எந்தவுல குளரேயோ வெனவெகுண்டா னதுகேட்ட வீசன் றொண்டர்.

(இ - ள்.) வந்தவரை - அங்ஙனம்வந்த வாதவூரடிகளை, சிவந்த விழிப் பொறி சிதற - சிவந்த கண்களினின்றும் தீப்பொறி சிதறுமாறு, மறவோன் கடு கடுத்து நோக்கி - மறத்தினையுடைய பாண்டியன் சினந்துபார்த்து, அந்தம் இலாப் பொருள் கொடுபோய் - அளவிறந்த பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டுபோய், நல்ல வயப்பரி கொடுவந்து - நல்ல வெற்றியையுடைய குதிரைகளைக் கொண்டுவந்து, அழகிதாகத்தந்தனை அன்றே - அழகாகக்கொடுத்தாயல்லவா, அரசகருமம் முடித்து இசைநிறுத்தத்தக்கோர் - (அதனால்) வேந்தன் வினைகளை முடித்துப் புகழை நிறுவ வல்ல தக்கோர், நின்போல் எந்த உலகு உளரேயோ என வெகுண்டான் - நின்னைப் போல் எந்தவுலகில் உள்ளாரோவென்று சினந்து கூறினான்; அது கேட்ட ஈசன் தொண்டர் - அதனைக்கேட்ட இறைவன் தொண்டராகிய அடிகள்.

அழகிதாகத் தந்தனையன்றே, இசை நிறுத்தத்தக்கோர் நின்போல் எந்த வுலகுளரேயோ என்பன வெகுளியால் வந்த இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. மறவோன் வந்தவரை நோக்கி அன்றே உளரேயோ என வெகுண்டான் என முடிக்க. (சங)

குற்றமே தப்புரவிக் கெனக்கேட்டார் கோமகனுங் குற்ற மேதும்
அற்றதா லரையிரவி னரியாகி யயனின்ற புரவி யெல்லாஞ்
செற்றுவார் குருதியுக நிணஞ்சிதறக் குடர்பிடுங்கித் தின்று நேர்வந்
துற்றபேர்க் கூற்றமிழைத் தூர்கலங்கக் காட்டகத்தி லோடிற் றன்றே. (சச)

(இ - ள்.) அப்புரவிக்குக் குற்றம் ஏது எனக்கேட்டார் - அக்குதிரைகளுக் குக் குற்றம் என்ன வென்று கேட்டனர்; கோமகனும் - மன்னனும், அரை இரவில் நரியாகி - நள்ளிரவில் நரிகளாய், அயல் நின்ற புரவி எல்லாம் செற்று - மருங்கில் நின்ற குதிரைகளை எல்லாம் கொன்று, வார்குருதிஉக நிணம் சிதற - நிறைந்த குருதி ஒழுகவும் நிணங்கள் சிதறவும், குடர்பிடுங்கித்தின்று - அவற்றின் குடர்களைப் பிடுங்கித்தின்று விட்டு, நேர்வந்து உற்ற பேர்க்கு ஊற்றம் இழைத்து - நேரில் வந்த மக்களுக்கு இடையூறு செய்து, ஊர்கலங்கக் காட்டகத்தில் ஓடிற்று - ஊரி லுள்ளவர்கள் மனங்கலங்கக் காட்டின்கண் ஓடின; குற்றம் ஏதும் அற்றது - (இது வன்றி) குற்றஞ் சிறிதுமில்லாதனவே.

புரவி, தொகுதியொருமை. குற்றமேதும் அற்றது என்றது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. குடர், போலி. பேர், உலக வழக்கு. (௪௪)

கண்ணுமிடு கவசமும்போற் காரியஞ்செய் தொழுகியதுங் காலம் பார்த்தெம்
எண்ணரிய நிதியீட்டங் கவர்வதற்கோ நின்னமைச்சி னியற்கை நன்றாற்
புண்ணியவே தியர்மரபிற் பிறந்தனமென் றொருபெருமை பூண்டா யேநீ
பண்ணியகா ரியம்பழுது பிறராகிற் றண்டிக்கப் படுவ ரென்றான்.

(இ - ள்.) கண்ணும் இடுகவசமும் போல் காரியம் செய்து ஒழுகியதும் - எனக்குக் கண்ணும் இடுகின்ற கவசமும் போல இதுவரை என் கருமங்களைச் செவ்வனே செய்து வந்ததனைத்தும், காலம் பார்த்து - சமயம் பார்த்து, எம் எண்ணரிய நிதி ஈட்டம் கவர்வதற்கோ - எமது அளவிறந்த பொருட்குவியல் களைக் கவருதற்காகவோ, நின் அமைச்சின் இயற்கை நன்று - நின்னமைச்சிலக் கணம் நன்று; புண்ணிய வேதியர் மரபில் பிறந்தனம் என்று ஒரு பெருமை பூண்டாயே - புண்ணிய மறையோர் மரபில் தோன்றினேமென்று ஒரு பெருமையைப்பூண்டனையே, நீ பண்ணியகாரியம் பழுது - நீ செய்த காரியம் மிகவுந்தவறுடைத்து; பிறராகில் தண்டிக்கப்படுவர் என்றான் - மற்றொருவராயின் தண்டிக்கப் படுவர் என்று கூறி.

கண்ணும் கவசமும்போல் என்னும் உவமை முன்பு விளக்கப்பட்டது. நன்று என்றது இகழ்ச்சி. பொருளுக்காக வன்றி வஞ்சகச்செயலுக்காகவும் தண்டிக்கப்படுவர் என்றான் என்க. (௪௫)

தண்டலா ளர்களிவனைக் கொடுபோய்நம் பொருண்முழுதுந் தடுத்து மீர்த்தும்
மிண்டினல் வலிசெய்தும் வாங்குமென வெகுண்டரசன் விளம்பக் கூற்று
மண்டுமேன் மறஞ்செய்யும் வலியுடையார் கதிரையிரு ளடுத்துப் பற்றிக்
கொண்டுபோ னலென்னக் கொடுபுறம்போ யறவோரைக்கொடுமை செய்வார்.

(இ - ள்.) தண்டலாளர்கள் - தண்டற்காரர்களே, இவனைக்கொடு போய் - இவனைக்கொண்டுபோய், தடுத்தும் ஈர்த்தும் மிண்டினல் வலி செய்தும் - (எங்குஞ் செல்ல வொட்டாமல்) தடுத்தும் இழுத்தும் (உங்கள் ஆணையைக்) கடந்தால் வேறு ஒறுத்தும், நம்பொருள் முழுதும் வாங்கும் என அரசன் வெகுண்டு விளம்ப - நமது பொருள் முழுதையும் வாங்குவீராகவென்று மன்னன் சினந்துகூற, கூற்றும் மண்டு மேல் மறம் செய்யும் வலியுடையார் - கூற்றுவனும் எதிர்ப்பானேல் போர்புரிந்து வெற்றியடையும் வலியுடைய அவர், கதிரை இருள் அடுத்துப்பற்றிக் கொண்டு போனல் என்ன - சூரியனை இருள் நெருங்கிப் பிடித்துக் கொண்டு போனாற் போல, புறம் கொடு போய் - வெளியிற் கொண்டு போய், அறவோரைக் கொடுமை செய்வார் - அறவடிவாய அடிகளைத் துன்புறுத்துவாராயினர்.

தண்டலாளர் - இறை வாங்கும் ஏவலாளர்கள். தண்டலாளர்கள், அண்மை விளி. மிண்டுதல் - மீறுதல். கூற்று மண்டுமேல் மறஞ்செய்யும் என்ற கருத்தினை,

"கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கும்
ஆற்ற லதுவே படை"

என்னும் திருக்குறளிற் காண்க. 'கதிரையிருளடுத்துப் பற்றிக் கொண்டுபோ ஞலென்ன' என்றது இல்பொருளுவமை. (சசு)

கதிர்நோக்கிக் கனன்மூட்டுங் கடும்பகலுச் சியிலிரவிக் கடவு ணேர்நின்
றெதிர்நோக்க நிலைநிறுத்திக் கரங்களினு நுதலினுங்கல் லேற்றிச் செந்தீப்
பிதிர்நோக்கத் தவரொறுப்ப வாற்றாராய் வீழ்ந்திருளைப் பிளப்போன் செந்தீ
மதிநோக்கத் தனிச்சுடரை யழைத்தழுது துதிசெய்வார் வாத வூரர்.

(இ-ள்.) கதிர் நோக்கிக் கனல் மூட்டும் கடும்பகல் உச்சியில் - சூரியனை நோக்கி அழலை மூட்டுகின்ற கடிய உச்சிப்பொழுதில், இரவிக்கடவுள் நேர்நின்று எதிர் நோக்க - அச்சூரிய தேவனுக்கு நேரே நின்று எதிராக அவனைப் பார்க்குமாறு, நிலை நிறுத்தி - அசையாமல் நிற்கச்செய்து, கரங்களினும் நுதலினும் கல் ஏற்றி - இரண்டு கைகளிலும் நெற்றியினும் கற்களை ஏற்றி, செந்தீப்பிதிர் நோக்கத் தவர் ஒறுப்ப - சிவந்த நெருப்புப் பொறி பறக்குங் கண்ணினை யுடைய அத்தண்டலாளர்கள் ஒறுக்க, ஆற்றாராய் வீழ்ந்து - பொறுக்கலாற்றாது கீழே வீழ்ந்து, இருளைப் பிளப்போன் செந்தீ மதி நோக்கத் தனிச்சுடரை அழைத்து அழுது - இருளைப் பிளக்குஞ் சூரியனும் சிவந்த அனற்கடவுளும் சந்திரனுமாகிய கண்களை யுடைய ஒப்பற்ற ஒளி வடிவினனும் இறைவனை அழைத்து அழுது, வாதவூரர் துதி செய்வார் - வாதவூரர் துதிப்பாராயினர்.

வைக்கோல் முதலிய துரும்புகளை வெய்யிலில் வைத்து நெருப்பு மூட்டும் பகல் எனப் பகலின் வெம்மை மிகுதி கூறியவாறு. நோக்கி - நோக்குவித்து; எதிராக்கி. நிலை நிறுத்தல் - அடி பெயர்த்துவையாது கோடிட்ட இடத்தில் நிற்கச் செய்தல். (சஎ)

[கொச்சகக்கலிப்பா.]

நாதவோ நாத முடிவிறந்த நாடகஞ்செய்
பாதவோ பாதகனு மென்னைப் பணிகொண்ட
வேதவோ வேத முடிவின் விளைந்ததனிப்
போதவோ போத நெறிகடந்த பூரணவோ.

(இ-ள்.) நாதவோ - நாததத்துவத்திலுள்ளவனே, நாத முடிவு இறந்த நாடகம் செய்பாதவோ - அந்நாததத்துவத்தின் முடிவைக் கடந்த ஞானநடனஞ் செய்யுந்திருவடிகளை யுடையவனே, பாதகனும் என்னைப் பணிகொண்ட வேதவோ - பாதகனுகிய என்னையும் அடிமைகொண்டருளிய மறைவடிவானவனே, வேதமுடிவின் விளைந்த தனிப்போதவோ - அம்மறையின் முடிவில் விளைந்த ஒப்பற்றஞானவடிவினனே, போத நெறிகடந்த பூரணவோ - பாசஞான பசுஞானங்களின் வழியைக் கடந்த பூரண வடிவானவனே.

நாதம் என்றது சிவதத்துவத்தை; இறைவன் அதனை அதிட்டித்து நிற்றலின் 'நாத' என்றார்; தலைவன் என்றுமாம். நாத முடிவிறந்த என்றது நாதத்தின் எல்லையாகிய குடிலை என்னும் மகாமாயையைக் கடந்த என்றபடி. நாதமுடிவிறந்த பாத என இயைக்க;

"பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்"

என்னும் திருவாசகமும் இக்கருத்தே பற்றியது. நாதமுடிவிறந்த நாடகம் எனக் கொண்டு சுத்தமாயையைக் கடந்த சிற்சத்தியாகிய ஞான வெளியிலே புரியும் ஞான நாடகம் என்றுரைத்தலுமாம். போதநெறி என்றது பாசஞான பசுஞானங்களை;

"பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரிய பரம்பரனை"

என்பது சிவஞான சித்தி. நான்கடியிலும் இணையெதுகை வந்துள்ளன. இச்செய்யுளிலும் பின்னிரண்டு செய்யுளிலும் ஓகாரங்கள் புலம்பல் விளியில் வந்தன. (௬அ)

ஐயவோ வென்னுடைய வன்பவோ வன்பர்க்கு
மெய்யவோ மெய்யில் வினையேன் றலைவைத்த
கையவோ செய்யகழற் காலவோ காலனைக்காய்
செய்யவோ வேதப் பரியேறுஞ் சேவகவோ.

(இ - ள்.) ஐயவோ - ஐயனே, என்னுடைய அன்பவோ - என்னுடைய அன்பனே, அன்பர்க்கு மெய்யவோ - நின் அன்பர்கட்கு மெய்யாயுள்ளவனே, மெய் இல் வினையேன் தலைவைத்தகையவோ - மெய்யில்லாத (பொய் நிறைந்த) தீவினையேன் தலையின்கண் வைத்தருளிய திருக்கரத்தை யுடையவனே, செய்ய கழல் காலவோ - (அங்ஙனம் வைத்த) சிவந்த வீரகண்டையை யணிந்த திருவடியையுடையவனே, காலனைக்காய் செய்யவோ - கூற்றுவனை உதைத்தருளிய செம்மேனியுடையவனே, வேதப்பரி ஏறும் சேவகவோ - வேதப்புரவியில் ஏறியருளும் வீரனே.

இறைவன் அன்பர்க்கு அன்பனுதலையும் அன்பர்க்கு மெய்யனுதலையும்,

"தீர்ந்தவன்பாயவன்பர்க் கவரினு மன்ப போற்றி"
"ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த வின்பமே என்னுடை அன்பே"
"மெய்ம்மை யன்பருன் மெய்ம்மை மேவினர்"

என்னும் திருவாசகங்களால் அறிக. அத்தமத்தக சையோக தீக்கையும் திருவடி தீக்கையும் செய்தமை தோன்ற 'வினையேன் றலைவைத்த கையவோ காலவோ,' என்றார். (௬௯)

அத்தவோ கல்லாக் கடையேனை யாட்கொண்ட
பித்தவோ பொய்யுலகை மெய்யாகப் போதிக்குஞ்
சித்தவோ சித்தந் தெளிவித் தெனைத்தந்த
முத்தவோ மோன மயமான மூர்த்தியவோ.

(இ - ள்.) அத்தவோ - எப்பொருட்கும் இறைவனே, கல்லாக் கடையேனை ஆட்கொண்ட பித்தவோ - கல்லாத புல்லறிவினையுடைய என்னை ஆண்டு கொண்ட பித்தனே, பொய் உலகை மெய்யாகப் பேதிக்கும் சித்தவோ - பொய்யாகிய உலகினை மெய்யாகக் கருதும் வண்ணம் பேதப்படுக்குஞ் சித்த வடிவினனே, சித்தம் தெளிவித்து எனைத் தந்த முத்தவோ - அடியேன் மயக்க வுணர்வினைத் தெளிவித்து என்னை யுணர்த்திய முத்தி வடிவானவனே, மோன மயமான மூர்த்தியவோ - மௌனவடிவினையுடைய மூர்த்தியே.

"கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை"

"கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை"

என அடிகள் திருவாசகத்தில் அருளிச் செய்தல் காண்க. கரணங்களெல்லாவற்றிலும் இறைவன் கலந்து நிற்றலின் 'சித்தவோ' என்றார்.

"கூறு நாவே முதலாகக் கூறுங் கரண மெல்லாநீ
தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ தீமை நன்மை முழுதுநீ"

என்னுந் திருவாசகங் காண்க. சித்தன் - சித்தி வல்லோன் என்றுமாம். எனைத் தந்த என்பதற்கு எனக்குச் சிவமாந் தன்மையைத் தந்தருளிய என்றுரைத்தலுமாம்.

"சித்த விகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவர்"

"சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தன்"

என்னும் திருவாசகங்கள் இங்கே சிந்திக்கற்பாலன. (௯0)

[ஒருபோகு கொச்சகக் கலிப்பா]

என்றேறிய புகழ்வேதிய ரிரங்குந்துதி செவியிற்
சென்றேறலும் விடையேறுசுந் தரன்மற்றிவர் செயலை
மன்றேறவு முடிமேனதி மண்ணேறவு முதியாள்
அன்றேறிய தேரோடும்விண் ணடைந்தேறவு நினைந்தான்.

(இ - ள்.) என்று ஏறிய புகழ் வேதியர் இரங்கும்துதி - என்று மிக்க புகழ் வாய்ந்த மறையோராகிய வாதவூரடிகள் அழுது முறையிடுந்துதி, சென்று செவியில் ஏறலும் - சென்று திருச் செவியின்கண் புகுந்த வளவில், விடை ஏறு சுந்தரன் - ஆனேற்றின்மேல் ஏறியருளுஞ் சோமசுந்தரக் கடவுள், இவர் செயலை மன்தேறவும் - இவ்வடிகள் செயலை அரசன் தெளியவும்; முடிமேல் நதி மண் ஏறவும் - தனது திருமுடியின்கண் வையையாற்றின் மண் ஏறவும், முதியாள் - முதுமைப் பருவமுடைய வந்தி யென்பாள், அன்று - அஞ்ஞான்று, ஏறியதேரோடும் விண் அடைந்து ஏறவும் - தான் ஏறிய விமானத்துடன் சிவபுரத்தை அடையவும், நினைந்தான் - திருவுளங் கொண்டருளினான்.

ஏறிய புகழ் - மிக்க புகழ். செயல் - பெருமை. (௯௧)

கங்கைப்புனல் வடிவாகிய கவ்வைத்திரை வையைச்
சங்கச்சரி யறலாமலர்த் தாரோதியை நோக்கா
வங்கக்கடல் பேரூழியில் வருமாறென வெவரும்
இங்கற்புத மடையப்பெரு கென்றானருள் குன்றான்.

(இ - ள்.) கங்கைப்புனல் வடிவாகிய - கங்கை நீரின் வடிவாகிய, கவ்வைத் திரை வையை - ஒலியினை யுடைய அலைகள்வீசும் வையை நதியாகிய, சங்கச்சரி - சங்காகிய வளையலையும், அறலாம் மலர்த்தார் ஓதியை நோக்கா - கருமணலாகிய மலர் மாலையை யணிந்த கூந்தலையுமுடைய பெண்ணை நோக்கி, வங்கக் கடல் பேர் ஊழியில் வருமாறு என - கப்பல்களையுடைய கடல் பெரிய ஊழிக் காலத்தின் கண் பெருகி வருந் தன்மைபோல, இங்கு எவரும் அற்புதம் அடைய - இவ்வுலகி லுள்ளாரனைவரும் வியப்பினை அடையுமாறு, பெருகு என்றான் - பெருகிவரக் கடவை யென்றருளிச் செய்தனன்; அருள்குன்றான் - பேரருள் குன்றாத இறைவன்.

வையை கங்கைப் புனல் வடிவாகியதனை அன்னக்குழியும் வையையும் அழைத்த படலத்திற் காண்க. ஓதி, ஆகு பெயர். (௩உ

தும்பைச்சடை முடியானொரு சொல்லாடவு முன்னாள்
வம்பைப்பொரு முலையால்வரி வளையால்வடு வழுத்துங்
கொம்பைத்தவங் குலைப்பான்கடுங் கோபங்கொடு நடக்குங்
கம்பைப்பெரு நதியிற்கடுங் கதியால்வரும் வையை.

(இ - ள்.) தும்பைச்சடை முடியான் ஒரு சொல் ஆடவும் - தும்பை மலர் மாலையை யணிந்த சடை முடியையுடைய அச்சோமசுந்தரக் கடவுள் இங்ஙனம் ஒரு சொல்லினைச் சொன்னவளவில், முன்நாள் - பண்டொரு நாளில், வம்பைப் பொரு முலையால் வரிவளையால் - கச்சினைப் பொருகின்ற கொங்கைகளாலும் வரி யமைந்த வளைகளாலும், வடு அழுத்தும் கொம்பை - இறைவன் மேனியில் வடுப்படு மாறு அழுத்திய உமைப் பிராட்டியின், தவம் குலைப்பான் - தவத்தை அழிக்கும் பொருட்டு, கடும் கோபம் கொடு நடக்கும் - மிக்க சினங் கொண்டு நடக்கும், பெருங்கம்பை நதியில் - பெரிய கம்பை யாற்றைப்போல, வையை கடுங்கதியால் வரும் - வையையாறு கடிய செலவுடன் வாரா நின்றது.

முலையாலும் வளையாலும் என்னும் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. கொம்பு - பூங்கொம்புபோல்வாராகிய உமாதேவியார். தவம் குலைப்பான் என்பதனை ஒரு சொல்லாகக் கொண்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாக்கலுமாம். குலைப்பான், வினை யெச்சம். கதியால் - கதியுடன். ஒரு காலத்தில் இறைவனைப் பிரியலுற்ற இறைவி மீண்டும் இறைவனை அடைதற் பொருட்டுக் காஞ்சிப் பதியிலே மணலாற் சிவலிங் கம் தாபித்து வழிபட்டு வந்த காலை இறைவனால் ஏவப்பெற்ற கம்பை நதி பெருகி வந்து அதனை அழிக்கலுற, அம்மை சிவலிங்கப் பெருமானைக் கட்டி யணைத்தமை யால் இறைவற்கு முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும் உண்டாயின என்பது வரலாறு. (௩௩)

பத்திக்குளிர் கமுகின்குலை பரியக்கரை முரியக்*
குத்திப்பழஞ் சிதறச்செறி கோட்டங்களை வீட்டி
முத்திக்கொடு கதலிப்புதன் முதுசாலிக ளரித்துத்
தத்திப்பல தருவேரொடுந் தள்ளிக்கடு கியதே.

(இ - ள்.) பத்திக்குளிர் கமுகின்குலை பரிய - வரிசையாயுள்ள குளிர்ந்த பாக்குமரத்தின் பழக்குலை அறவும், கரைமுரியக்குத்தி - கரைகள் உடையவுங் குத்தியும், பழம் சிதற - பழங்கள் சிதறுமாறு, செறிகோட்டங்களை வீட்டி - நெருங்கிய மரக் கிளைகளைக் கீழே வீழ்த்தியும், முத்துஇக்கொடு கதலிப்புதல் முது சாலிகள் அரித்து - முத்தையுடைய கரும்புகளையும் வாழையாகிய புல்லையும் முற்றி விளைந்த நெற்கதிர்களையும் அரித்துக்கொண்டும், தத்தி - தாண்டி, பலதரு - பல மரங்களை, வேரொடும் தள்ளி - வேருடன் வீழ்த்தியும், கடுகியது - விரைந்து சென்றது.

கோடு என்பது அம்சாரியை பெற்று டகரம் இரட்டித்துக் கோட்டம் என்றாயது. வீட்டி, வீழ்த்தி என்பதன் மரூஉ. (௫௪)

பல்லாயிரஞ் செந்தாமரை பரப்பிக்கொடு வரலால்
நல்லாயிரங் கண்ணானெழி னயக்குங்குளிர் நளினங்
கல்லாரமுங் கடிமுல்லையுங் கரும்புங்கொடு வரலால்
வில்லாயிரங் கொடுபோர்செயும் வேள்வீரனு மானும்.

(இ - ள்.) பல் ஆயிரம் செந்தாமரை பரப்பிக் கொடுவரலால் - பல வாகிய ஆயிரஞ் செந்தாமரை மலர்களைப் பரப்பிக் கொண்டு வருதலால், நல் ஆயிரம் கண்ணான் எழில் நயக்கும் - நல்ல ஆயிரங் கண்களையுடைய இந்திரன் தோற்றத்தை ஒக்கும்; குளிர் நளினம் – குளிர்ந்த தாமரை மலரையும், கல்லாரமும் கடிமுல்லையும் கரும்பும் கொடுவரலால் – குவளை மலரையும் மணம் பொருந்திய முல்லை மலரையும் கரும்பினையும் கொண்டு வருவதால், வில் ஆயிரம் கொடு போர் செயும் - அளவிறந்த விற்களைக் கொண்டு போர் புரியும், வேள் வீரனும் மானும் - வீரனாகிய மன்மதனையும் ஒக்கும்.

தாமரை முதலியன முதலிற் கூறும் சினையறிகிளவி. நயக்கும் - ஒக்குமென்னும் பொருட்டு. நளினம் குவளை முல்லை யென்னும் மலர்கள் மன்மதனுக்கு அம்பும், கரும்பு வில்லும் ஆகலின் 'வேள் வீரனுமானும்' என்றார். (௫௫)

மணிமாலையு மலர்மாலையுஞ் சிதறுவிறு மருங்கே
அணிகாஞ்சியு மொளிர்சங்கமு மலறப்புடை யெறியாக்
கணியாவெழின் முகதாமரை கண்ணீரொடுங் கவிழாத்‡
தணியாமுனி வுடனாடிய தடங்கண்ணியர் போலும்.

(பா - ம்.) *பரித்துக்கரை முரித்து. ‡ கவிழ.

(இ - ள்.) மணிமாலையும் மலர்மாலையும் இருமருங்கே சிதறு - மணிகளின் வரிசையையும் மலர் வரிசையையும் உடைந்த கரையின் கண் சிதறி, அணி காஞ்சியும் ஒளிர் சங்கமும் - அழகிய காஞ்சி மரங்களையும் விளக்கமாகிய சங்குகளையும், அலற புடைஎறியா - ஒலிக்கும்படி பக்கங்களில் வீசி, கணியா எழில் முக தாமரை - அளவிடப்படாத அழகைத் தன்னிடத்துள்ள தாமரை மலர்களை, கள் நீரொடும் கவிழா - கள்ளாகிய நீருடன் கவிழ்த்து (வையையாறு வருதலால், முத்த மாலையையும் பூமாலையையும் அறுத்துச் சிதறி ஒடியும் இடையின் கண் அணிந்த எண் கோவையையும் ஒளிவிடும் வளைகளையும் புடைத்து எறிந்து அளவிடப் படாத அழகையுடைய முகமாகிய தாமரையைக் கண்களிலிருந்து வரும் நீருடன் கவிழ்த்து), தணியா முனிவுடன் ஊடிய தடம் கண்ணியர் போலும் - ஆறுத சினத்துடன் பிணங்கிய பெரிய கண்களையுடைய மகளிரை ஒக்கும்.

மாலை - வரிசை, தார். மருங்கு - கரை, இடை. காஞ்சி - காஞ்சி மரம், இடையிலணியும் எண் கோவை. சங்கம் - சங்கு, வளை. முகம் - இடம், வதனம். கண்ணீர் - கள்ளாகிய நீர், விழிநீர். சிதறு, எறியா, கவிழா என்பன செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினை யெச்சங்கள். இது சிலேடை பற்றி வந்த உவமை. (௩௬)

வரையுந்திய மதுமுல்லையி னெய்பாறயிர் மருதத்
தரையுந்திய கரும்பின்குறை சாரோடுவ ராரோ
டிரையுந்தெழு தூநீர்வையை யிந்நன்னகர் வைகுந்
திரையுந்தெழு கடறம்மிடஞ் சென்றாலவை போலும்.

(இ - ள்.) வரை உந்திய மது - மலையினின்றும் பெருகிய மதுவும், முல்லையின் நெய் பால் தயிர் - முல்லை நிலத்தின் நெய்யும் பாலுந்தயிரும், மருதத்தரை உந்திய கரும்பின் குறை சாரோடு - மருத நிலத்தினின்றும் பெருகிய கரும்பினைக் குறைத்தலாலாகும் சாறும், உவர் ஆரோடு - நெய்தனிலத்து உப்பாறுமாகிய இவற்றுடன், இரையுந்து எழு தூநீர் வையை - பேரொலிசெய்து எழுந்த தூயநீரினையுடைய வையையாறு, இந்நன்னகர் வைகும் - (சோமசுந்தரக்கடவுளால் அழைக்கப் பட்டு) இந்த நல்ல நகரின்கண் பொருந்தியுள்ள, திரை உந்து எழுகடல் - அலை வீசுகின்ற எழு கடல்களும், தம்மிடம் சென்றால் அவை போலும் - தத்தம் இடம் சென்றால் அங்ஙனம் செல்லும் அவற்றை ஒக்கும்.

நெய்தனிலத்து உவராறு என வருவித்துரைக்க. மலை முதலிய நானிலத்து மது முதலிய ஆறனோடு வையையின் தூநீரும் சேர்ந்து மதுக்கடல் முதலிய எழு கடலும் போன்றன வென்க. இரையுந்து - இரையும்; உம் உந்தாயிற்று;

"உம்முந் தாகும் இடனுமா ருண்டே"

என்பது விதி. (௩௭)

கல்லென்றதிர் சும்மைப்புனல் கடிமாமதிற் புறம்போய்
இல்லங்களுஞ் சிறுதுச்சிலு மறித்திட்டிருங் கடல்வாய்ச்
செல்லுங்கல நாவாய்பல திமில்போற்சுமந் தேகிப்
புல்லும்புரி சையுந்தள்ளியுள் புகுகின்றதை யன்றே.

(இ - ள்.) கல் என்று அதிர் சும்மைப்புனல் - கல்லென்று ஒலிக்கும் ஒலியையுடைய அவ்வெள்ளநீர், கடிமாமதில் புறம்போய் - காவலையுடைய பெரிய மதிலின் புறத்தே சென்று, இல்லங்களும் சிறு துச்சிலும் மறித்திட்டு - பல இல்லங்களையும் சிறிய குடில்களையும் கீழ் மேலாகத் தள்ளி (அவற்றை), இருங்கடல் வாய்ச் செல்லும் கலம் நாவாய் பல திமில் போல் - பெரிய கடலின்கண் ஓடும் மரக்கலங்களாகிய நாவாய்களையும் பல தோணிகளையும்போல, சுமந்து ஏகி - சுமந்து சென்று, புல்லும் புரிசையும் தள்ளி உள்புகுகின்றது - பொருந்திய மதிலையுந் தள்ளி உள்ளே செல்லாநின்றது.

கல்லென்று, ஒலிக்குறிப்பு. துச்சில் - குடிசை யென்னும் பொருட்டு. புகுகின்றதை, ஐ சாரியை. (௰)

மறுகும்பல பொருளாவண மணிவீதியு மன்றுஞ்
சிறுகுங்கண மதமாநிரை சேருந்தெரு வும்போய்
முறுகுஞ்சின மொடுதெண்டிரை மூரிப்புன லாவிக்
குறுகும்படி கண்டஞ்சினர் கொடிமாநக ருள்ளார்.

(இ - ள்.) தெள்திரை மூரிப்புனல் - தெள்ளிய அலைகளையுடைய வெள்ள நீர், முறுகும் சினமொடு - கன்றிய சினத்துடன், மறுகும் பல பொருள் மணி ஆவண வீதியும் - வீதிகளிலும் பல பொருள் நிறைந்த அழகிய கடைத்தெருக்களிலும், மன்றும் - அம்பலங்களிலும், சிறுகும் கண மதம் மாநிரைசேரும் தெருவும் போய் - சிறிய கண்களையுடைய மதமயக்கங்கொண்ட யானைக்கூட்டங்கள் சேர்ந்த தெருக்களிலுஞ்சென்று, தாவிக் குறுகும்படி - தாவி வருந்தன்மையை, கொடிமாநகர் உள்ளார் கண்டு அஞ்சினர் - கொடிகள் நெருங்கிய பெரிய நகரிலுள்ளவர்கள் பார்த்து அஞ்சினார்கள்.

கண - கண்ண; கண்ணினை உடையவாகிய. மூரி - பெருமை. படி - தன்மை. (௰௧)

சிலர்மைந்தரை யெடுப்பார்களுஞ் சிலர்மைந்தரைக் காணா
தலமந்தழு வாருஞ்சில ரங்கைத்தளிர் பற்றிக்
குலமங்கையர் தமைக்கொண்டுயப் போவார்களுங் குறுகுந்
தலமெங்கெனத் திகைப்பார்களுந் தடுமாறுகின் றுரும்.

(இ - ள்.) சிலர் மைந்தரை எடுப்பார்களும் - புதல்வர்களை எடுப்பார் சிலரும், சிலர் மைந்தரைக்காணாது அலமந்து அழுவாரும் - புதல்வர்களைக் காணாமல்

சுழன்று அழுவார் சிலரும், அம்கைத்தளிர் பற்றி - அழகிய கையாகிய தளிரைப் பிடித்து, குலமங்கையர் தமைக்கொண்டு உயப்போவார்கள் சிலரும் - மனைக்கிழத்தியரை அழைத்துக் கொண்டு உயிர்தப்பப் போவார் சிலரும், குறுகும் தலம் எங்கு எனத் திகைப்பார்களும் - நாம் சென்றடையும் இடம் எங்குள்ள தெனக்கருதித் திகைப்பார் (சிலரும்), தடுமாறுகின்றாரும் - (எதுவுந்தோன்றாமல்) தடுமாறுபவர் சிலரும்).

சிலர் எடுப்பவர்களும் என்றிங்ஙனம் நேரே கூறுதலுமாம். சிலர் என்பதனைப் பிறவற்றோடும் கூட்டி, ஈற்றில் ஆகி என்னுஞ்சொல் விரித்து முடிக்க. ()

பொன்னுள்ளன பணியுள்ளன பொருள்பேணல்செய் வாரும்
மன்னுஞ்சில பொருள்கைக்கொள மறப்பார்களு மாடம்
மின்னுங்கொடி நெடுமாளிகை மேலேறுகின் றாரும்
இந்நன்னகர் துயர்மூழ்குதற் கேதேதுவென் பாரும்.

(இ - ள்.) உள்ளனபொன் உள்ளன பணிபொருள் பேணல் செய்வாரும் - தமக்குள்ளனவாய பொன்களையும் உள்ளனவாய அணிகளையும் பிறபொருள்களையும் பேணுவாரும், மன்னும் சில பொருள் கைக்கொள மறப்பார்களும் - பொருந்திய சில பொருள்களைக் கைப்பற்றுதற்கு மறப்பவர்களும், மாடம் மின்னும் கொடி நெடு மாளிகை மேல் ஏறுகின்றாரும் - மாடங்களிலும் விளங்கா நின்ற கொடிகள் கட்டிய நீண்ட மாளிகைகளிலும் ஏறுகின்றவர்களும், இந்நல்நகர் துயர் மூழ்குதற்கு ஏது ஏது என்பாரும் - இந்தப்புண்ணிய நகரம் இத்துன்பக்கடலுள் மூழ்குதற்குக் காரணம் யாது என்று கூறுவார்களும்.

ஏது - காரணம், யாது. (௩௧)

நேற்றும்பரி நரியாயின நெடுமாநக ரெங்கும்
ஊற்றஞ்செய்த வென்பார்களு மொருகாலமு மிந்த
ஆற்றின்பெருக் கிலையென்றயர் வாருங்கட லரசன்
சீற்றங்கொடு முன்போல்வருஞ் செயலேகொலென் பாரும்.

(இ - ள்.) நேற்றும் பரி நரி ஆயின - நேற்றும் குதிரைகளெல்லாம் நரிகளாகி, நெடுமாநகர் எங்கும் ஊற்றம் செய்த என்பார்களும் - நீண்ட பெரிய நகரனைத்திற்கும் ஊறு செய்தன என்று கூறுவார்களும், ஒரு காலமும் இந்த ஆற்றின் பெருக்கு இலை என்று அயர்வாரும் - முன்னொரு காலத்திலும் இவ்வாறான ஆற்றின் பெருக்கு இல்லை என்று கூறி வருந்துவாரும், கடல் அரசன் சீற்றம் கொடு முன் போல்வரும் செயலே கொல் என்பாரும் - கடல் வேந்தனாகிய வருணன் சினங்கொண்டு முன் போல்வருஞ் செயலோ என்று ஐயுற்றுக் கூறுவாருமாகி.

இங்ஙனம் தொடர்ந்து துன்பம் விளைதற்குக் காரணம் என்ன வென்பாராய் 'நேற்றும் பரிநரியாயின ஊற்றஞ்செய்தன' என்றனரென்க. இந்த - இத்

தன்மையான. வருணன் ஏவலாற் கடல் வருதலைக் கடலரசன் வருதலாகக் கூறினர். (௬௨)

நங்கோமகன் செங்கோல்பிழைத் தனனோவென நவில்வார்
அங்கோல்வளை பங்கன்விளை யாட்டோவென வறைவார்
இங்காரிது தணிப்பாரென விசைப்பாரிது தணிப்பான்
பொங்காலமுண் டருள்சுந்தர னலதியாரெனப் புகல்வார்.

(இ - ள்.) நம் கோமகன் செங்கோல் பிழைத்தனனோ என நவில்வார் - (பின்னும்) நமது மன்னன் நீதி முறை தவறினனோ என்று கூறுவார்; அம்கோல் வளை பங்கன் விளையாட்டோ என அறைவார் - அழகிய திரண்டவளையலை யணிந்த உமையம்மையின் ஒரு கூறனாகிய சோம சுந்தரக்கடவுளின் திருவிளையாடலோ என்று சொல்லுவார்; இது தணிப்பார் இங்கு யார் என இசைப்பார் - இவ்வெள்ளத்தை வற்றச் செய்பவர் இந்நிலவுலகில் யாவருளர் என்று கூறுவார்; இது தணிப்பான் - இதனைத் தணிக்கின்றவன், பொங்கு ஆலம் உண்டருள் சுந்தரன் அலது யார் எனப்புகல்வார் - கொதித்தெழுந்த ஆலாலம் என்னும் நஞ்சினை உண்டருளிய சோம சுந்தரக்கடவுளையல்லாது வேறுயாவருளர் என்று புகல்வார்.

காவலன் முறை தவறின் இயற்கையல்லன செயற்கையிற்றோன்றுமாகலின் 'நங்கோமகன் செங்கோல் பிழைத்தனனோ' என்றனரென்க. யார் ஆரென மருவிற்று. அலதியார், குற்றிய லிகரம் அலகுபெறாது நின்றது. (௬௩)

அடுத்தாயிரங் குண்டோதர ரெதிரேற்றிருந் தகல்வாய்
மடுத்தாலுமி தடங்காதென மதிப்பாரிது தனையும்
எடுத்தாயிர முககங்கையி னிறைவன்சடை யேறக்
கொடுத்தாலல தடங்காதிதன் கொடுங்கோபம தென்பார்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் குண்டோதரர் அடுத்து எதிர் ஏற்று இருந்து - அளவிறந்த குண்டோதரர்கள் இதனை அடுத்து எதிரே மறித்து நின்று, அகல்வாய் மடுத்தாலும் இது அடங்காது என மதிப்பார் - அகன்ற தங்கள் வாய்களை வைத்துப்பருகினும் இது அடங்காதென்று கருதுவார்; ஆயிரமுக கங்கையின் - ஆயிரமுகங்களையுடைய கங்கையை எடுத்து வைத்ததுபோல, இது தனையும் - இதனையும், இறைவன் எடுத்து சடை ஏறக்கொடுத்தால் அலது - இறைவன் எடுத்துத்தன் சடையின்கண் ஏறுமாறு கொடுத்தால் அல்லாமல், இதன் கொடுங்கோபம் அடங்காது என்பார் - இதன் கொடியசினம் அடங்காது என்று கூறுவர்.

இதடங்காது, விகாரம். கோபமது, அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. (௬௪)

வானூறிழி நதியாயிர முகத்தால்வரு வதுபோல்
ஆனதெழு நீத்தந்தணி யாவாறுகண் டன்பு
தானாகிய சிவனன்பரை யொறுக்குந்தறு கண்ணர்
போனார்தம தகத்தேயுள பொருள்பேணுதல் கருதா.

(இ - ள்.) வான் ஆறு இழி நதி - வானின் வழியே இழியும் கங்கையாறு, ஆயிரமுகத்தால் வருவதுபோல் - ஆயிர முகத்தோடு வருவதைப்போல, ஆனாது எழு நீத்தம் - இடையறாது பெருகும் நீர்ப்பெருக்கு, தணியாவாறு - குறையாத தன்மையை, அன்புதான் ஆகிய சிவன் அன்பரை ஒறுக்கும் தறுகண்ணர் கண்டு - அன்பே வடிவாகிய சிவனடியாராகிய வாதவூரரை ஒறுக்கும் வன்கணாளர்கள் பார்த்து, தமது அகத்தே உள பொருள் பேணுதல் கருதா போனார் - தங்கள் இல்லின்கண் உள்ள பொருளைப் பாதுகாத்தல் கருதிச் சென்றனர்.

அன்பு தானாகிய அன்பரை என்க. (௬௫)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

வழுதிதன் றமர்விட் டேக மதுரைநா யகன்பா லேகி
அழுதிசை பாடுந் தொண்டி லகப்படும் பாதம் போற்றி
தொழுதுகொண் டறிவா யூறுஞ் சுகப்பெருங் கடலின் மூழ்கி
எழுதுசித் திரம்போன் மன்னி யிருந்தனர் வாதவூரர். ௬௬

(இ - ள்.) வாதவூரர்-வாதவூரடிகள், வழுதி தன் தமர் விட்டு ஏக-பாண்டியன் தமராகிய தண்டலாளர் தம்மை விட்டுப்போக, மதுரை நாயகன்பால் ஏகி - மதுரை நாயகனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளிடத்துச்சென்று, அழுது இசைபாடும் தொண்டில் அகப்படும்பாதம் போற்றி - அன்பால் அழுது இசைத்தமிழால் வழுத்துதலாகிய திருத்தொண்டின்கண் அகப்படுகின்ற திருவடியைத் துதித்து, தொழுதுகொண்டு - வணங்கி, அறிவாய் ஊறும் சுகப்பெருங் கடலில் மூழ்கி - அறிவுமயமாய்ச் சுரக்கும் இன்பக்கடலுள் மூழ்கி, எழுது சித்திரம்போல் மன்னி இருந்தனர் - எழுதி வைத்த சித்திரத்தைப்போல் அசைவற்று இருந்தருளினர்.

பத்திவலையில் அகப்படும் பாதம் என்றபடி. அறிவாய் மூழ்கி என இயைத்தலுமாம். (௬௬)

அறுபத்தொன்றாவது

மண் சுமந்த படலம்

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

பண்சு மந்தமறை நாட ரும்பொருள் பதஞ்சு மந்தமுடி யார்மனம்
புண்சு மந்ததுயர் தீர வந்தபரி நரிக ளாயடவி போனபின்
விண்சு மந்தசுர நதியெ னப்பெருகு வித்த வையையிது விடையவன்
மண்சு மந்துதிரு மேனி மேலடி வடுச்சு மந்தகதை யோதுவாம்.

(இ - ள்.) பண்சுமந்த மறை நாடரும் பொருள் - இசையினைத்தாங்கிய மறைகளும் நாடுதற்கு அரிய மெய்ப்பொருளாகிய இறைவனது, பதம் சுமந்த முடியார் - திருவடியைத் தாங்கிய முடியினையுடைய வாதவூரடிகளின், மனம் புண் சுமந்த துயர் தீரவந்த பரி - மனம் புண்படுதற்குக் காரணமாகிய துயரம் நீங்குமாறு வந்த குதிரைகள், நரிகளாய் அடவிபோனபின் - நரிகளாகிக் காட்டிற்குச் சென்ற பின்னர், விண் சுமந்த சுரநதி எனப் பெருகுவித்த வையை இது - வானாற் சுமக்கப் பட்ட தேவயாறாகிய கங்கையைப்போல வையையைப் பெருகுவித்த திருவிளையாடல் இது; விடையவன் - ஆனேற்றினையுடைய அவ்விறைவன், மண் சுமந்து திருமேனிமேல் அடிவடுச் சுமந்த கதை ஓதுவாம் - மண்ணைச்சுமந்து திருமேனியின்கண் பிரம்படியின் தழும்பினைத் தாங்கிய திருவிளையாடலை (இனிக்) கூறுவாம்.

புண்சுமந்த துயர் - புண்படுதற்கு ஏதுவாகிய துயர்; பெயரெச்சம் காரியப் பொருட்டு. (க)

கருங்க டற்றிரை யிடைக்கி டந்துசுழல் கலமெ னக்கன முகடளாய்
வரும்பு னற்பரவை யுட்கி டந்துநகர் மறுகி யுட்கமற வேலினன்
ஒருங்க மைச்சரை விளித்து நீர்கரை சுமந்தொ துக்கிவரு மோதநீர்ப்
பொருங்க தத்தினை யடக்கு வீரென வமைச்சருந் தொழுது போயினர்.

(இ - ள்.) கசன முகடு அளாய்வரும் புனல் பரவையுள் - வானின் முடியை அளாவிவரும் புனற் பரப்பினுள், கருங்கடல் திரையிடைக்கிடந்து சுழல் கலம் என - கரிய கடலின் அலையினூடு கிடந்து சுழலும் கப்பலைப்போல, நகர் கிடந்து மறுகி உட்க - நகரமானது கிடந்து சுழன்று வருந்தாநிற்க, மறவேலினன் - கொலைத்தொழிலையுடைய வேற்படையேந்திய பாண்டியன், ஒருங்கு அமைச்சரை விளித்து - மந்திரிகளை ஒருசேர அழைத்து, நீர் கரை சுமந்து - நீர் கரைபோட்டு வரும் ஓதநீர் ஒதுக்கி - பெருகிவரும் வெள்ளநீரை ஒதுக்கி, பொரும் கதத்தினை

அடக்குவீர் என - கரையை மோதும் அதன் விரைவினை அடக்குவீராக என்று கூற, அமைச்சரும் தொழுது போயினர் - மந்திரிகளும் வணங்கிப் போனார்கள்.

பரவை - பரப்பு. கரை சுமந்து - கரைபோட்டு; இயற்றுதற் கருத்தாவின் தொழிலை ஏவுதற் கருத்தாவின்மேல் வைத்துக் கூறினர். பொரும் - மோதும், போர்செயயும். கதம் - விரைவு, கோபம். (௨)

வெறித்த டக்கைமத யானை மந்திரிகள் வேறு வேறுபல குடிகளுங்
குறித்தெ டுத்தெழுதி யெல்லை யிட்டளவு கோல்கி டத்திவரை கீறியே
அறுத்து விட்டுநக ரெங்க ணும்பறை யறைந்த ழைத்துவிடு மாளெலாஞ்
செறித்து விட்டவ ரவர்க்க ளந்தபடி செய்மி னென்றுவரு வித்தனர்.

(இ - ள்,) வெறித்தடக்கை மதயானை மந்திரிகள் - மதவெறியினையும் பெரிய துதிக்கையினையுமுடைய யானையையுடைய அமைச்சர்கள், வேறு வேறு பல குடிகளும் - வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பல குடிகளையும், குறித்து எடுத்து எழுதி - ஆராய்ந்து எடுத்து எழுதி, எல்லையிட்டு - தொகை முடிவுகட்டி, அளவு கோல் கிடத்தி வரைகீறி அறுத்து விட்டு - அளவுகோல் போட்டு அளந்து கோடு கிழித்து வரையறுத்து, நகர் எங்கணும் பறை அறைந்து அழைத்து - நகர் முழுதும் பறை சாற்றி அழைத்து, விடும் ஆள் எலாம் செறித்து விட்டு - அவ்வக் குடிகள் விட்ட கூலியாட்களை யெல்லாம் ஓரிடத்தில் தொகைவைத்து, அவர் அவர்க்கு அளந்தபடி செய்மின் என்று வருவித்தனர் - அவரவர்க்கு அளந்து வரையறுத்தபடி செய்யுங்கள் என்று கூறி அவ்வவ்விடத்துக்கு அவரவரை வரவழைத்தனர்.

அவரவர் அணைகோலுதற்குரிய பங்கினை அளந்து வரை யறுத்து என்க. பறை யறைந்து என்பது அரசனெடுத்த ஆலயம் என்புழிப்போலப் பிறவினை விகுதி தொக்கு நின்றது. (௩)

மண்டொ டுங்கருவி கூடை யாளரு மரஞ்சு மந்துவரு வார்களும்
விண்டொ டும்படி நிமிர்ந்து வண்டுபடு விரிபசுந் தழைப லாலமுங்
கொண்ட திர்த்துவரு வாரும் வேறுபல கோடி கூடிய குழாமுநீர்
மொண்ட ருந்தவரு மேக சாலமென வருபு னற்கரையின் மொய்த்தனர்.

(இ - ள்.) மண்தொடும் கருவி கூடையாளரும் - மண்வெட்டுங் கருவியுடன் கூடையுங் கொண்டுவருவார்களும், மரம் சுமந்து வருவார்களும் - மரங்களைச்சுமந்து வருவார்களும், விண்தொடும்படி நிமிர்ந்து வண்டுபடு விரிபசுந்தழை - வானையளாவுமாறு ஓங்கி வண்டுகள் மொய்த்த விரிந்த பசிய தழையையும், பலாலமும்கொண்டு அதிர்த்துவருவாரும் - வைக்கோலையும் சுமந்து கொண்டு ஆரவாரஞ் செய்து வருவார்களும், வேறுபல கோடி கூடிய குழாமும் - இவர்கட்கு வேறாகப் பலகோடியாகத் திரண்ட கூட்டங்களுமாய், நீர் மொண்டு அருந்த வரும் மேகசாலம் என -

நீரினை முகந்து பருகுதற்கு வரும் முகிற் கூட்டம்போல, வருபுனல் கரையில் மொய்த்தனர் - பெருகிவரும் புனற் கரையின்கண் மொய்த்தார்கள்.

நிமிர்ந்து என்னும் முதல்வினை சினையின்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. மொண்டு, முகந்து என்பதன் மரூஉ. புனற்கரை - யாற்றின்கரை. (௪)

கிட்டு வார்பரி நிறுத்து வாரரவு ருட்டு வாரடி கிடத்துவார்
இட்டு வார்தழை நிரப்பு வார்விளி யெழுப்பு வார்பறை யிரட்டுவார்
வெட்டு வார்மண லெடுத்து வார்செல வெருட்டு வார்கடி து துடுமெனக்
கொட்டு வார்கரை பரப்பு வாருவகை கூறு வார்குரவை குழறுவார்.

(இ - ள்.) கிட்டுவார்பரி நிறுத்துவார் - நெருங்கிக் குதிரைமரம் நிறுத்தி, அரவு உருட்டுவார் அடி கிடத்துவார் - வைக்கோலாற் பாம்புபோல உருட்டி அக் குதிரை மரத்தினடியிற் கிடத்தி, வார் தழை இட்டு நிரப்புவார் - நீண்ட தழைகளை யிட்டு நிரப்பி, விளி எழுப்புவார் பறை இரட்டுவார் - மகிழ்ச்சியால் ஓசையை எழுப் பிப் பறையடிப்பார்கள்; வெட்டுவார் மணல் எடுத்துவார் செல வெருட்டுவார் - வெட்டிமணலை எடுத்துச் செல்வார் விரைந்து செல்ல அச்சுறுத்துவார், கடிது துடு மெனக் கொட்டுவார் கரைபரப்புவார் - விரைந்து துடுமென்று மணலைக் கொட் டிக் கரையின்கண் பரப்புவார்கள்; உவகை கூறுவார் குரவை குழறுவார் - மகிழ்ச்சி மிக்குக் குரவைப் பாடலைப் பாடுவார்கள்.

கிட்டுவார் முதலியவற்றை முற்றாகவே உரைத்தலுமாம். பரிநிறுத்தல் - குதிரைப் பாய்ச்சலாக மரங்களை நிறுத்துதல்; இங்ஙனம் நிறுத்திய மரம் குதிரை மரம் எனப்படும். அரவு உருட்டுதல் - வைக்கோல் முதலியவற்றைப் பாம்புபோல் உருட்டுதல்; இது பாம்பு எனப்படும். பரி, அரவு என்பன ஆகுபெயர். விளியெழுப் புதல் - கூவுதல்; சீழ்க்கை யொலி எழுப்புதலுமாம். எடுத்துவார் - எடுப்பார். துடு மென, ஒலிக்குறிப்பு. (௫)

கட்டு வார்கரை யுடைப்ப* நீர்கடுகல் கண்டு நெஞ்சது கலங்குவார்
மட்டி லாதமுனி வென்னை யன்னையினி யாறு கென்றெதிர் வணங்குவார்
கொட்டு வார்மண லுடைப்ப டங்கமகிழ் கொள்ளு வார்குரவை துள்ளுவார்
எட்டு மாதிரமு மெட்ட வாயொலி யெழுப்பு வார்பறை யிரட்டுவார்.

(இ - ள்.) கட்டு வார் கரை உடைப்ப நீர் கடுகல் கண்டு-கட்டிய நீண்ட கரை யை உடைப்பதற்கு நீர் விரைந்து வருதலைக்கண்டு, நெஞ்சது கலங்குவார் - உள்ளங் கலங்கி, அன்னை - தாயே, மட்டு இலாத முனிவு என்னை - எங்கள்மேல் அளவில் லாத சினம் எதற்கு, இனி ஆறுக என்று எதிர் வணங்குவார் - இனி ஆறக்கடவை என்று வேண்டி எதிரே வணங்கி, மணல் கொட்டுவார் - மணலைக் கொட்டுவார்கள்; உடைப்பு அடங்க மகிழ் கொள்ளுவார் குரவை துள்ளுவார் - உடைப்பு அடங்க அதனைக்கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டு குரவையாடுவர்; எட்டு மாதிரமும் எட்ட

(பா - ம்.) *கரையுடைப்பு.

டவா யொலி எழுப்புவார் பறை இரட்டுவார் - எட்டுத் திக்குகளுக்கும் எட்டுமாறு வாயினால் ஒலிசெய்து பறையடிப்பார்கள்.

நெஞ்சது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. ஆறுகென்று, அகரந் தொக்கது. எட்ட - அணைய. (சு)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

இந்நிலை யூரி னுள்ளார் யாவர்க்குங் கூலி யாளர்
துன்னிமுன் னளந்த வெல்லைத் தொழின்முறை மூண்டு செய்வார்
அந்நிலை நகரின் றென்கீழ்த் திசையுளா ளளவி லாண்டு
மன்னிய நரைமூ தாட்டி யொருத்திபேர் வந்தி யென்பாள்.

(இ - ள்.) இந்நிலை - இங்ஙனமாக, ஊரில் உள்ளார் யாவர்க்கும் - ஊரி லுள்ள அனைவருக்கும், கூலியாளர் துன்னி முன் அளந்த எல்லை - கூலியாட்கள் வந்து செறிந்து முன்னரே அவரவர்க்கு அளந்து விட்ட; எல்லையின்கண் நின்று, முறை தொழில் மூண்டு செய்வார் - முறைப்படி தொழிலை மேற்கொண்டு செய்வா ராயினர்; அந்நிலை - அப்போது, நகரின்தென்கீழ்த்திசையுளாள் - அந்த நகரத்தின் தென் கிழக்குத் திசையிலுள்ளவளும், அளவு இல் ஆண்டு மன்னிய நரை மூதாட்டி ஒருத்தி - அளவில்லாத ஆண்டுகள் பொருந்திய நரைத்த முதுமையளுமாகிய ஒருத்தி, பேர் வந்தி என்பாள் - வந்தி என்னும் பெயருடையவள்.

அளவில் ஆண்டு மன்னிய - அளவற்ற யாண்டுகள் கழிந்த. மூதாட்டி - முதுமையை ஆள்பவள் (எ)

செவியுணா வான வேத சிரப்பொரு ளுணர்ந்து செந்தீ
அவியுணா வூட்டு மீச னன்பரி னாற்ற நோற்ற
தவநிறை பேறு துய்ப்பா டாயிலார்க் கன்னை யொப்பாள்
சுவையுறு பிட்டு விற்றுண் டொழிலினா டமிய ளாவாள்,

(இ - ள்.) செவி உணவு ஆனவேத சிரப்பொருள் உணர்ந்து - செவியுணவாகிய மறை முடியின் பொருளினை உணர்ந்து, செந்தீ அவியுணவு ஊட்டும் ஈசன் அன்பரின் - - சிவந்த வேள்வித் தீயின்கண் அவியாகிய உணவினை உண்பிக்கும் இறைவனடியார்களினும், ஆற்ற நோற்ற தவம் - மிகச் செய்த தவத்தினது, நிறை பேறு துய்ப்பாள் - நிறைந்த பயனை நுகருவாள்; தாய் இலார்க்கு அன்னை ஒப் பாள் - அன்னையில்லாதவர்கட்கு அன்னை போல்வாள்; சுவை உறு பிட்டு விற்று உண்தொழிலினாள் - சுவை மிக்க பிட்டினை விற்று உண்ணுந் தொழிலினையுடை யாள்; தமியளாவாள் - யாருமற்ற தனியள்.

இறைவற்கு அன்பினாற் பிட்டருத்தி ஏனோர் பெறுதற்கரிய பேறு பெறுவா ளாகலின் 'அவியுணவூட்டு மீசனன்பரின் ஆற்றநோற்ற தவநிறை பேறுதுய்ப்பாள்' என்றார். தாயிலார்க்கு அன்னை யொப்பாள் என்றது தாயில்லாத சிவபெருமானுக்

கும் ஓர் அன்னைபோல்வாள் என்பதோர் பொருளுந் தோன்ற நின் றது; மேல் 'தந்தையொடு தாயின்றித் தனிக்கூலி யாளாக, வந்தவெனக் கொருதாயாய்' என இறைவன் கூறுமாறுங் காண்க. (அ)

வைகலு மவித்த செவ்விப் பிட்டினை மருங்கு நான்கு
கைகளாய் முளைத்த முக்கட் கரும்பினை யரும்பு மூரற்
செய்கதிர் முகத்தா னந்தத் தேறலை யாலவாயெம்
ஐயனை யகத்தா னோக்கி யன்பினா லருத்தி விற்பாள்.

(இ - ள்.) வைகலும் - நாள்தோறும், அவித்த செவ்விப்பிட்டினை - அவித்த பக்குவ மமைந்த பிட்டினை, மருங்கு நான்கு கைகளாய் முளைத்த முக்கண் கரும்பினை - பக்கத்தில் நான்கு கைகளாக முளைத்த மூன்று கண்களை யுடைய கரும்பினை, அரும்பு மூரல் செய் - அரும்பிய புன்னகையினைச் செய்யும், கதிர் முகத்து ஆனந்தத் தேறலை - விளக்கமாகிய திருமுகத்தினை யுடைய இன்பத்தேனை, ஆலவாய் எம்ஐயனை - திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய எமது சோமசுந்தரக் கடவுளை, அகத்தால் நோக்கி அன்பினால் அருத்திவிற்பாள் - உள்ளக் கண்ணால் நோக்கி அன்பினால் முன் ஊட்டிப் பின்விற்பாள்.

கண் - விழி, கணு. மூரலையுடைய கதிர் செய்யும் முகம் என்றுமாம். கரும்பும் தேனுமாகிய ஐயனை. நோக்கி, நோக்க னோக்கம். (கூ)

வளைந்தமெய் யுடைய வந்த மாதவ நரைமூதாட்டிக்*
களந்தபங் கடைப்பான் கூலி யாள்கிடை யாம லாற்றத்
தளர்ந்தினி யென்னே மன்னன் றண்டிக்கி னென்செய் கேனென்
றுளந்தடு மாறிக் கூட லுடையநா யகனை யுன்னா.

(இ - ள்.) வளைந்த மெய்யுடைய அந்த மாதவ நரைமூதாட்டிக்கு - கூனிய உடலையுடைய அந்தப் பெரிய தவத்தையுடைய நரைத்த முதியாள் தனக்கு, அளந்த பங்கு அடைப்பான் - அளந்துவிட்ட பங்கினை அடைப்பதற்கு, கூலியாள் கிடையாமல் - கூலியாள் கிடைக்காமல், ஆற்றத்தளர்ந்து - மிகவும் தளர்ந்து, இனி என்னே மன்னன் தண்டிக்கின் என்செய்கேன் என்று - இனி என்னே வேந்தன் ஒறுத்தானாயின் யான் யாது செய்வேனென்று, உளம் தடுமாறி - மனந்தடுமாறி, கூடல் உடைய நாயகனை உன்னா - மதுரை நாயகனை நினைத்து.

மூதாட்டி தனக்கு என விரித்துக் கொள்க. அடைப்பான், வினையெச்சம். கூடல் நாயகன் தன்னை அடிமையாகவுடைய நாயகன் என்க. (௰)

பிட்டுவிற் றுண்டு வாழும் பேதையே னிடும்பை யென்ப
தெட்டுணை யேனு மின்றி யிரவியெங் கெழுகென் றிந்நாண்
மட்டுநின் னருளா லிங்கு வைகினேற் கின்று வந்து
விட்டதோ ரிடையூ றைய மீனவ னாணை யாலே.

(பா - ம்.) *மூதாட்டி.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே, பிட்டு விற்று உண்டு வாழும் பேதையேன் - பிட்டினை விற்று அதனால் வரும் ஊதியங்கொண்டு உண்டு உயிர் வாழும் பேதையேனாகிய யான், இந்நாள் மட்டும் - இந்நாள் வரையிலும், நின்அருளால் இடும்பை என்பது ஏன் துணையேனும் இன்றி - நினது திருவருளால் துன்பம் என்பது எள்ளளவேனு மில்லாமல், இரவி எங்கு எழுக என்று இங்கு வைகினேற்கு-சூரியன் எங்கேனும் எழக்கடவன் என்று கருதி இங்கு இருந்த எனக்கு, மீனவன் ஆணையால் இன்று வந்து விட்டது ஓர் இடையூறு - பாண்டியன் ஆணையினால் இன்று ஒரு இடையூறு வந்து விட்டது.

எங்கேனும் என்பது எங்கு எனத் தொக்குநின்றது. எழுக என்பதன் அகரந்தொக்கது. எங்கு எழுந்தால் எனக்கு வருவதென்னை என்பது கருத்து;

"எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்"

என்னும் திருவாசகமும் காண்க. வந்து விட்டது, விடு துணிவுப்பொருட்டு. (கக)

துணையின்றி மக்க ளின்றித் தமரின்றிச் சுற்ற மாகும்
பணையின்றி யேன்று கொள்வார் பிறரின்றிப் பற்றுக் கோடாம்
புணையின்றித் துன்பத் தாழ்ந்து புலப்புறு பாவி யேற்கின்
றிணையின்றி யிந்தத் துன்ப மெய்துவ தறனோ வெந்தாய்.

(இ - ள்.) துணை இன்றி மக்கள் இன்றி - நாயகனுமில்லாமல் மக்களுமில்லாமல், தமர் இன்றி - கிளைஞருமில்லாமல், சுற்றமாகும் பணைஇன்றி - நட்பினராய கூட்டமுமில்லாமல், ஏன்று கொள்வார் பிறர்இன்றி - ஏன்று கொள்ளும் பிறருமில்லாமல், பற்றுக்கோடாம் புணை இன்றி துன்பத்து ஆழ்ந்து புலம்புறு பாவியேற்கு - (இவ்வாற்றால்) பற்றுக் கோடாகிய புணையின்றித் துன்பமாகிய கடலுள் அழுந்திப் புலம்பும் பாவியாகிய எனக்கு, இன்று - இப்பொழுது, இந்தத் துன்பம் இணை இன்றி எய்துவது - இந்தத் துன்பம் ஒப்பின்றி வருவது, எந்தாய் - எமது தந்தையே, அறனோ - அறமாகுமோ.

துணை - கணவன். பணை - கூட்டம். இணையின்றி-இணையில்லையாக. (கஉ)

தேவர்க்கு மரிய னாகுந் தேவனே யன்ப ராவார்
யாவர்க்கு மெளிய னாகு மீசனே வேந்த னாணைக்
காவற்செங் கோலார் சீற்றங் கடுகுமுன் கூலி யாளாய்
ஏவற்செய் வாரைக் காணே னேழையே னினியென் செய்கேன்.

(இ - ள்.) தேவர்க்கும் அரியன் ஆகும் தேவனே - தேவர்கட்கும் அரியனாகிய தேவனே, அன்பராவார் யாவர்க்கும் எளியன் ஆகும் ஈசனே - அன்பராவார் அனைவருக்கும் எளியனாகிய இறைவனே, வேந்தன் ஆணைக் காவல் செங்கோலார் சீற்றம் கடுகு முன் - மன்னனது ஆணையை மேற்கொண்டு காக்கும் செங்கோலையுடைய அமைச்சர்களின் சினம் என்பால் விரைந்து வருமுன், கூலியாளாய் ஏவல்

செய்வாரைக் காணேன் - கூலி யாளாக வந்து எனது ஏவலைச் செய்பவரைக் கண்டிலேன்; ஏழையேன் இனி என் செய்கேன் - ஏழையாகிய யான் இனி என்ன செய்வேன்.

இறைவன் தேவர்க்கும் அரியனாதலையும் அன்பர்க்கு எளியனாதலையும்,

"மூவ ராலு மறியொணாமுத லாய வானந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினு மன்ப ரன்றி யறியொணா மலர்ச் சோதியான்"

என்னும் திருவாசகத்தா லறிக. அமைச்சர் சீற்றத்துடன் கடுகி வந்து ஒறுக்குமுன் என்பாள் 'சீற்றங்கடுகுமுன்' என்றாள். (௧௩)

கூலியாள் வருவ துண்டோ வென்றுதன் கொங்கை முற்றத்
தாலிபோற் கண்ணீர் சோர்வாள் குறித்துமுன் பருத்தும் பிட்டை
வேலைநீர் ஞாலங் காண மிசைந்தவ ளிடும்பை தீர்ப்பான்
பாலினேர் மொழியாள் பாக மறைத்தருட் படிவங் கொள்வார்.

(இ - ள்.) கூலியாள் வருவது உண்டோ என்று - கூலியாள் வருவதுண்டோவென்று கருதி, தன் கொங்கை முற்றத்து - தனது கொங்கை யிடத்தில், ஆலி போல் கண் நீர் சோர்வாள் - மழைத்துளிபோலக் கண்ணீர் சிந்தும் அவ்வந்தி, முன்பு குறித்து அருத்தும்பிட்டை-முன்பு மனத்தால் நினைத்து (யாரும் அறியாமல்) உண்பிக்கும் பிட்டினை, வேலை நீர் ஞாலம் காண மிசைந்து - கடல்நீர் சூழ்ந்த இப் புவியிலுள்ளார் காண உண்டு, அவள் இடும்பை தீர்ப்பான் - அவள் துன்பத்தை நீக்கும் பொருட்டு, பாலின்நேர் மொழியாள் பாகம் மறைத்து - பாலை யொத்த மொழியினையுடைய பிராட்டியாரின் பாகத்தை மறைத்து, அருள் படிவம் கொள்வார் - அருளால் உருவங் கொள்வாராயினர்.

குறித்து - உள்ளத்தாற் சிந்தித்து. உலகினர் அறியாது முன்பு அருந்திய பிட்டை இப்பொழுது அறிய உண்டு என்க. பாலினேர், சாரியை நிற்க உருபு தொக்கது. (௧௪)

குறட்குநீ ரருத்தி வையைக் குடிஞையா யொழுகுங் கங்கை
அறற்குழல் பிரிவி னாற்றா தன்பினா லவளைக் காண்பான்
மறக்கய னெடுங்க ணாளை வஞ்சித்து வடிவ மாறிப்
புறப்படு வாரைப் போலப் போதுவார் போத மூர்த்தி.

(இ - ள்.) குறட்கு நீர் அருத்தி - குண்டோதரனுக்கு நீரினை ஊட்டி, வையைக் குடிஞையாய் ஒழுகும் - வையையாறாகச் செல்லா நிற்கும், கங்கை அறல் குழல் பிரிவின் ஆற்றாது - கங்கை என்னும் கருமணலாகிய கூந்தலையுடைய நாயகியின் பிரிவினைப் பொறுக்கலாற்றாது, அவளை அன்பினால் காண்பான் - அந் நங்கையை அன்போடு காணுதற்கு, மறக்கயல் நெடுங்கணாளை வஞ்சித்து - தருக்குடைய கயல் போலும் நீண்ட கண்களை யுடைய உமையம்மையை வஞ்சித்து, வடிவம் மாறி - திருவுருவம் மாறி, புறப்படுவாரைப்போல - புறப்படுவோரைப்போல,

போதமூர்த்தி போதுவார் - ஞான மூர்த்தியாகிய சோம சுந்தரக்கடவுள் செல்வாராயினர்.

குடிஞை - யாறு. அறற்குழல் - பெண் என்னுந் துணையாய் நின்றதுமாம். பிரிவின் - பிரிவினால் எனலும் பொருந்தும். இது தற்குறிப்பேற்றவணியின்பாற் படும். (௧௫)

[கொச்சகக் கலிப்பா]

அழுக்கடைந்த பழந்துணியொன் றரைக்கசைத்து விழுத்தொண்டர்
குழுக்கடந்த விண்டைநிகர் சுமையடைமேற் கூடைகவிழ்த்
தெழுக்கடந்து திசைகடந்திட் டிணைகடந்த திருத்தோண்மேன்
மழுக்கடைந்து விளங்கியவாய் மண்டொடுதிண் படையேந்தி.

(இ - ள்.) அழுக்கு அடைந்த பழந்துணி ஒன்று அரைக்கு அசைத்து - அழுக்குச் சேர்ந்த பழைய துணி ஒன்றினை இடையிற்கட்டி, விழுத்தொண்டர் குழுக்கள் தந்த இண்டை நிகர் சுமையடைமேல் - சீரிய தொண்டர் கூட்டங்கள் கட்டிச் சாத்திய இண்டை மாலையை ஒத்த சும்மாட்டின்மேல், கூடை கவிழ்த்து - கூடையினைக் கவிழ்த்து, எழுக்கடந்து திசை கடந்திட்டு இணைகடந்த திருத்தோள் மேல் - தூணைவென்று திக்குகளைக் கடந்து உவமையைக் கடந்த அழகிய தோளின் மேல், மழுக்கு அடைந்து விளங்கிய வாய் - மழுங்குதலையுற்று விளங்கிய வாயினையுடைய, திண் மண்தொடு படை ஏந்தி - திண்ணிய மண்வெட்டியை ஏந்தி.

மழுங்கு - மழுக்கு என வலித்தது. பலகாலும் மண்ணை வெட்டுதலால் மழுங்கிய வாய் என்க. (௧௬)

திடங்காதல் கொண்டறவோர் திருவேள்வி தருமமுதும்
இடங்காவல் கொண்டுறைவா ளருத்தமுது மினிதுண்டும்
அடங்காத பசியினர்போ லன்னைமுலைப் பாலருந்த
மடங்காத பெருவேட்கை மகவுபோற் புறப்பட்டார்.

(இ - ள்.) அறவோர் திடம் காதல் கொண்டு - முனிவர்கள் உறுதியாகிய அன்பினைக் கொண்டு, திருவேள்விதரும் அமுதும் - சிறந்த வேள்வியின்கண் தருகின்ற அவியையும், இடம் காவல் கொண்டு உறைவாள் அருத்து அமுதும் - இடப்பாகத்தின்கண் காவல் கொண்டு உறைபவராகிய பிராட்டியார் ஊட்டும் அமுதையும், இனிது உண்டும் - நன்றாக உண்டும், அடங்காத பசியினர் போல் - அடங்காத பசியினையுடையார் போல, அன்னை முலைப்பால் அருந்த மடங்காத பெரு வேட்கை மகவுபோல் புறப்பட்டார் - தாயின் முலைப்பாலைப் பருகுதற்கு மடங்காத பேரவாவினையுடைய மகவு போலப் புறப்பட்டருளினர்.

அடங்காத பசியினர் என்னும்படி மகவுபோற் புறப்பட்டார் என்க. (௧௭)

ஆலுமறைச் சிரமுடியா ரடிக்கமல நிலஞ்சூடக்
கூலிகொடுத் தென்வேலை* கொள்வாருண் டோவென்றென்
றோலமறைத் திருமொழிபோ லுரைபரப்பிக் கலுழ்கண்ணீர்
வேலையிடைப் படிந்தயர்வாள் வீதியிடத் தணைகின்றார்.

(இ - ள்.) ஆலும் மறைச் சிரம் முடி ஆர் அடிக்கமலம் - ஒலிக்கின்ற வேத முடியின் உச்சியிலுள்ள திருவடித் தாமரையை, நிலம் சூட - நிலமகள் தரிக்குமாறு, கூலிகொடுத்து என் வேலை கொள்வார் உண்டோ என்று என்று - கூலியைக் கொடுத்து என் வேலையை வாங்கிக் கொள்பவருண்டோ வென்று, ஓலமறைத் திருமொழிபோல் உரைபரப்பி - ஒலிவடிவாகிய சிறந்த வேத மொழிபோலக் கூறி, கலுழ் கண்ணீர் வேலையிடைப்படிந்து அயர்வாள் - அழுகின்ற கண்ணீராகிய கடலிற் படிந்து துன்புறுவாளாகிய வந்தியினது, வீதி யிடத்து அணைகின்றார் - வீதியின்கண் வருகின்றார்.

வேத முடியின் மேலுள்ள திருவடி நிலந்தோயுமாறு நடந்து வருகின்றார் என அருமையும் எளிமையும் தோன்றக் கூறியபடி. உரை பரப்பி அடிக்கமலம் நிலஞ்சூட வீதியிடத்து அணைகின்றார் என வினை முடிக்க. எனை வேலை கொள்வார் என்னும் பாடத்திற்கு என்னை வேலை வாங்குவார் என்று உரைக்க. (௧௫)

தந்தைதாய் பிறரின்றி வருகின்ற தனிக்கூலி
மைந்தனார் வாய்மலருங் குரல்கேட்டு வந்தியுந்தன்
சிந்தையா குலமிழந்து நல்கூர்ந்தார் செல்வமகத்†
தந்தபோ தெழுமகிழ்ச்சி தலைக்கொள்ளப் புறம்போந்தாள்.

(இ - ள்.) தந்தை தாய் பிறர் இன்றி வருகின்ற - தந்தையும் தாயும் வேறொருவரின்றி வருகின்ற, தனிக் கூலி மைந்தனார் வாய் மலரும் குரல் கேட்டு - தனித்த கூலி மகனார் கூறிவரும் குரலைக் கேட்டு, வந்தியும் தன் சிந்தை ஆகுலம் இழந்து - வந்தியும்தனது மனக்கவலை யொழிந்து, நல் கூர்ந்தார் செல்வம் மக தந்த போது - மக்கட்பேறின்மையாகிய வறுமையை யுடையார் மக்கட் பேறாகிய செல்வத்தைப் பெற்ற காலத்து, எழுமகிழ்ச்சி தலைக்கொள்ளப் புறம் போந்தாள் - அவர்க்குண்டாம் மகிழ்ச்சி தனக்கு வந்து கூட வெளியே வந்தாள்.

தாம் எல்லார்க்கும் தந்தையும் தாயும் ஆவதன்றித் தமக்கு வேறொருவர் தந்தை தாயாகப் பெறாத என்க. நல்கூர்ந்தார் - பிள்ளையால் மிடிப்பட்டார்;

"நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள்"

என்னும் கலித்தொகை யடிக்கு நச்சினார்க்கினியர் இவ்வாறு பொருள் கூறுதல் காண்க. வந்தியும் மகப்பெற்றாற் போலும் மகிழ்ச்சி யெய்தினாள்; வந்தி என்பதற்கு மலடி யென்பதோர் பொருளு முண்மையின் இது மிக்க நயமுடைத்து. (௧௬)

(பா - ம்.) * எனை வேலை. † செல்வமிக. செல்வமகம்

அன்னையெனத் தன்பாலின் னருள்சுரந்து வருகாளை
தன்னையழைத் தெனக்களந்த கரையடைத்துத் தருவாயோ
என்னவிசைத் தனளாக வடைக்கின்றே னெனக்கன்னை
பின்னையதற் கிடுங்கூலி யாதென்றார் பெருமுதியாள்.

(இ - ள்.) அன்னை எனத் தன்பால் இன் அருள் சுரந்து வருகாளை தன்னை அழைத்து - தாய்போலத் தன்கண் இனிய அருள் சுரந்து வரும் காளைப் பருவமுடையாரை அழைத்து, எனக்கு அளந்த கரை அடைத்துத் தருவாயோ என்ன இசைத்தனளாக - என் பங்குக்கு அளந்து விட்ட கரையினை அடைத்துத் தருவாயோ என்று வினவினளாக; அன்னை - தாயே, அடைக்கின்றேன் - அடைத்துத் தருவேன், பின்னை - அடைத்தபின், எனக்கு அதற்கு இடும் கூலியாது என்றார் - எனக்கு அதற்காகக் கொடுக்குங் கூலி யாது என்று கேட்டனர்; பெருமுதியாள் - பெரிய அம்முதியவள்.

அன்னை யென அருள் சுரந்து எனலும், அன்னை யென அழைத்து எனலும் பொருந்தும். (உ0)

பிட்டிடுவே னுனக்கென்றா ளதற்கிசைந்து பெரும்பசியாற்
சுட்டிடநான் மிகமெலிந்தேன் சுவைப்பிட்டி னுதிர்ந்தவெலாம்
இட்டிடுவா யதுமுந்தத் தின்றுநா னிளைப்பாறிக்
கட்டிடுவே னின்னுடைய கரையென்றார் கரையில்லார்.

(இ - ள்.) உனக்குப் பிட்டு இடுவேன் என்றாள் - உனக்குக் கூலியாகப் பிட்டுத் தருவேனென்று கூறினள்; கரை இல்லார் அதற்கு இசைந்து - எல்லையில்லாத இறைவர் அதற்கு உடன் பட்டு, பெரும்பசியால் சுட்டிட நான் மிகமெலிந்தேன் - பெரிய பசித்தீ என்னைச்சுட அதனால் யான் மிக இளைத்தேன்; முந்த - யான் வேலை செய்தற்கு முன்னரே, சுவைப் பிட்டில் உதிர்ந்த வெலாம் - சுவை மிக்க பிட்டில் உதிர்ந்த பிட்டு முழுதும், இட்டிடுவாய் - தருவாயாக; அது தின்று நான் இளைப்பாறி - அதனைத் தின்று நான் சிறிது இளைப்பாறிக்கொண்டு, நின்னுடைய கரை கட்டிடுவேன் என்றார் - நினது பங்குக் கரையைக் கட்டுவேனென்று கூறினார்.

பசி சுட்டிட அதனால் எனச் சுட்டுப் பெயர் வருவித்து உருபு பிரித் தொட்டுக. சுட்டிட முதலியவற்றில் இடு துணைவினை. கரையில்லார் - அளவைகளால் அளக்கப்படும் வரம்பு இல்லாதவர். (உக)

தெள்ளியடு சிற்றுண்டி சிக்கடைந்த பொதிநீக்கி
அள்ளியெடுத் தருந்தப்பா வென்றிட்டா ளரைக்கசைத்த
புள்ளியுடைத் துகினீத்தார் புறத்தானை விரித்தேந்தி
ஒள்ளியதென் றவளன்பு முடன்கூட்டி யமுதுசெய்வார்.

(இ - ள்.) தெள்ளிஅடு சிற்றுண்டி - மாவினைத் தெள்ளிச் செய்த பிட்டினை, சிக்கு அடைந்த பொதி நீக்கி - அழுக்கடைந்த மூடிய ஆடையை நீக்கி, அள்ளி எடுத்து அப்பா அருந்து என்று இட்டாள் - அள்ளி யெடுத்து அப்பனே உண்பாயாக என்று கூறி அளித்தனள்; அரைக்கு அசைத்த புள்ளி உடைத் துகில் நீத்தார் - இடையிற் கட்டிய புள்ளியை யுடைய புலித்தோலுடையை நீக்கி வந்தவர், புறத்தானை விரித்து ஏந்தி - முன்றானையை விரித்து ஏந்தி, ஒள்ளியது என்று - இது மிக நன்றாயிருக்கிறதென்று, அவள் அன்பும் உடன் கூட்டி அமுது செய்வார் - அவளது அன்பையும் ஒருங்கு சேர்த்து அருந்துவாராயினர்.

சிக்கு - அழுக்கு. பொதி - மூடி துணி. அன்பினால் 'அப்பா' என்றாள். ஒள்ளியது - சிறந்தது. உண்டலை அமுது செய்தல் என்பது பெரியோர் சம்பிரதாயம். (உஉ)

அன்னைமுலைத் தீம்பாலி னரியசுவைத் திஃதந்தத்
தென்னவனு யுலகாண்ட திருவால வாயுடைய*
மன்னர்பிரான் றனக்கேயா மென்றென்று வாய்ப்பெய்து
சென்னியசைத் தமுதுசெய்தார் தீவாய்நஞ் சமுதுசெய்தார்.

(இ - ள்.) அன்னை முலைத் தீம்பாலின் அரிய சுவைத்து இஃது - தாயின் முலைப்பாலைவிட அரிய சுவையை யுடையதாகிய இப்பிட்டு, அந்தத் தென்னவனாய் உலகு ஆண்ட - அந்தச் சுந்தர பாண்டியனாய் இந்நிலவுலகை ஆண்டருளிய, திருவாலவாயுடைய மன்னர் பிரான் தனக்கேயாம் என்று என்று - திருவாலவாயினை யுடைய மன்னர் பெருமானுக்கே உரியதாகும் என்று சொல்லிச் சொல்லி, வாய்ப் பெய்து - வாயிற்போட்டு, தீவாய் நஞ்சு அமுது செய்தார் - தீயைப்போலும் வெம்மைவாய்ந்த நஞ்சினை யுண்ட அவ்விறைவர், சென்னி அசைத்து அமுது செய்தார் - முடிதுளக்கி அருந்தினர்.

அந்த மன்னர் பிரான் எனக் கூட்டுக. திருவாலவாயுடைய மன்னர் பிரானுக்கே ஆகுமென்று பிட்டினைப் புகழ்ந்துரைப்பார் போன்று உண்மை கூறும் நயம பாராட்டற்குரியது. உவப்பாலும் வியப்பாலும் சென்னியசைத்தார். கொடிய நஞ்சினையும் அமுது செய்தவர் இப்பிட்டினை விடுவரோ என்னும் நயந் தோன்ற 'தீவாய்நஞ் சமுது செய்தார்' எனப் பெயர் கூறினர். (உ௩)

தந்தையொடு தாயின்றித் தனிக்கூலி யாளாக
வந்தவெனக் கொருதாயா யருள்சுரந்து மாறாத
இந்தவிளைப் பொழித்தனையே யினிவேலைத் தலைச்சென்றுன்
சிந்தைகளிப் பெழவேலை செய்வேனென் றிசைத்தெழுந்தார்.

(இ - ள்.) தந்தையொடு தாய் இன்றி - தந்தையும் தாயுமில்லாமல், தனிக் கூலியாளாக வந்த எனக்கு-தனித்த கூலியாளாக வந்த எனக்கு, ஒரு தாயாய் அருள் சுரந்து - ஒரு அன்னையாகி அருள் சுரந்து, மாறாத இந்த இளைப்பு ஒழித்தனையே -

(பா - ம்.) * வாய் மலர்ந்து.

ரப்பினை நீக்கினையே (ஆனதால்), இனி வேலைத்தலைச் சென்று-இனி வேலை நடக்குமிடஞ்சென்று, உன் சிந்தை களிப்பு எழ - உன் மனம் மகிழ்ச்சி மிக, வேலை செய்வேன் என்று இசைத்து எழுந்தார் - வேலை செய்வே னென்று கூறி எழுந்தனர்.

தந்தை தாய் இல்லாத எனக்கு எனக் கூறுவது அழகிது; இறைவன் 'பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்' ஆகலின் அவற்குத் தந்தை தாய் இன்மை அறிக ;

"தாயுமிலி தந்தையிலி தான்றனியன் காணேடி"

என்பது திருவாசகம். வேலைத்தலை - வேலை செய்யுமிடம். (௨௪)

தந்திவாய் மருப்பிடறி வருங்குடிஞைத் தடங்கரையில்
வந்தியான் வந்தியா ளென்றேட்டில் வரைவித்துப்
புந்தியா லுரையாலுநூற் பொருளினு லளப்பரிய
அந்திவான் மதிச்சடையார் கரையடைப்பா ராயினர்.

(இ - ள்.) தந்திவாய் மருப்பு இடறிவரும் - யானையின் வாயிலுள்ள கொம்பினை இடறிக் கொண்டு வருகின்ற, குடிஞைத் தடம் கரையில் வந்து - வையையாற்றினது பெரிய கரையின்கண் வந்து, யான் வந்தி ஆள் என்று ஏட்டில் வரைவித்து - யான் வந்தியின் கூலியாள் என்று கணக்கில் எழுதுவித்து, புந்தியால் உரையால் நூற்பொருளினுல் அளப்பரிய - மனத்தினுலும் மொழியாலும் நூற்பொருளினுலும் அளந்து காண்டற்கரிய, அந்திவான் மதிச் சடையார் - செக்கர் வானிற் றோன்றும் பிறையினை யணிந்த சடையை யுடைய இறைவர், கரை அடைப்பார் ஆயினர் - கரையினை யடைக்கத் தொடங்கினர்.

வந்தியான் என்பதில் குற்றியலிகரம் அலகு பெற்றது. எண்ணும்மைகள் தொக்கன. (௨௫)

வெட்டுவார் மண்ணைமுடி மேல்வைப்பார் பாரமெனக்
கொட்டுவார் குறைத்தெடுத்துக் கொடுபோவார் சுமடுவிழத்
தட்டுவார் சுமையிறக்கி யெடுத்ததனைத் தலைபடியக்
கட்டுவா ருடன்சுமந்து கொடுபோவார் கரைசொரிவார்.

(இ - ள்.) மண்ணை வெட்டுவார் - மண்ணினை வெட்டுவார்; முடி மேல் வைப்பார் - அதனைத் தூக்கி முடியின்கண்வைப்பார்; பாரம் எனக்கொட்டுவார் - பாரம் அதிகமென்று கூறிக் கீழே கொட்டுவார்; குறைத்து எடுத்துக் கொடுபோவார் - அதனைக்குறைத்து எடுத்துக்கொண்டு போவார்; சுமடுவிழத்தட்டுவார் - சும்மாடு விழுமாறு தட்டுவார்; சுமை இறக்கி அதனை எடுத்துத் தலைபடியக்கட்டுவார் - சுமையைக் கீழே இறக்கி வைத்து அச்சும்மாட்டினை எடுத்துத் தலையிற் படியுமாறு கட்டுவார், உடன் சுமந்துகொடுபோவார் கரை சொரிவார் - விரைந்து சுமந்து கொண்டு போய்க் கரையிற் கொட்டுவார்.

சுமடு - சுமையடை; சும்மாடு. (௨௬)

இவ்வண்ண மிவரொருகா லிருகான்மண் சுமந்திளைத்துக்
கைவண்ண மலர்கன்றக் கதிர்முடிமேல் வடுவழுந்த
மைவண்ண னறியாத மலரடிசெம் புனல்சுரந்து
செவ்வண்ணம் படைப்பவொரு செழுந்தருவின் மருங்கணைந்தார்.

(இ - ள்.) இவர் இவ்வண்ணம் ஒரு கால் இருகால் மண் சுமந்து இளைத்து - இவர் இங்ஙனம் ஒரு முறை இருமுறை மண்ணைச் சுமத்தலால் உடல் மெலிந்து, கைவண்ணமலர் கன்ற - திருக்கைகளாகிய செந்நிறமுடைய தாமரை மலர்கள் கன்றவும், கதிர்முடிமேல் வடு அழுந்த - ஒளி பொருந்திய முடியின்கண் வடு அழுந்தவும், மைவண்ணன் அறியாத மலர் அடி - முகில் போலும் நிறமுடைய திருமாலறியாத தாமரை மலர் போலுந்திருவடிகள், செம்புனல் சுரந்து செவ்வண்ணம் படைப்ப - குருதி சுரந்து செந்நிறத்தைப் பெறவும், ஒரு செழுந்தருவின் மருங்கு அணைந்தார் - ஒரு செழிய மரத்தினது நிழலை அடைந்தனர்.

கன்ற முதலிய எச்சங்கள் காரணப்பொருளன. கொன்றை நீழல் என்பர் கடவுள்மாமுனிவர். (௨௭)

தருமேவு மலைமகளுஞ் சலமகளு மறியாமற்
றிருமேனி முழுதுநில மகடீண்டித் திளைப்பெய்தக்
குருமேவு மதிமுடியைக் கூடையணை மேற்கிடத்தி
வருமேரு வனையார்தம் வடிவுணர்ந்து துயில்கின்றார்.

இ - ள்.) தருமேவும் மலைமகளும் - மரங்கள் பொருந்திய மலையரையன் புதல்வியாராகிய உமையம்மையாரும், சலமகளும் அறியாமல் - கங்காதேவியாரும் அறியாமல், திருமேனி முழுதும் - தமது திருவுடல் முழுதையும், நிலமகள் தீண்டித் திளைப்பெய்த - நிலமகள் பரிசித்துத்திளைக்க, குருமேவும் மதிமுடியை - நிறம் பொருந்திய சந்திரனை யணிந்த முடியினை, கூடை அணைமேல் கிடத்தி - கூடையாகிய அணையின் மேல் வைத்து, வருமேரு அனையார் - வளருகின்றமேரு மலையை யொத்த இறைவர், தம் வடிவு உணர்ந்து துயில்கின்றார் - தமது வடிவினை உணர்ந்து துயில்கொள்கின்றார்.

தருமேவு என்றது மலைக்கு அடை. குரு - நிறம்; ஒளி. அணை - தலையணை. துயிலுதல் ஓர் விளையாட்டேயன்றி, ஏனையோர் போல மயக்கத்தால் துயில்கின்றாரல்லர் என்பார் 'தம் வடிவுணர்ந்து துயில்கின்றார்' என்றார். வடிவுணர்ந்து - சொரூபத்தை உணர்ந்து கொண்டு. (௨௮)

அத்தருவே யாலநெடுந் தருவாக வலைபுரட்டித்
தத்திவரும் புனலடைப்பார் சனகாதி முழுதுணர்ந்த
மெய்த்தவராய்க் கண்களிப்ப மெய்யுணர்ச்சி மோனமயச்
சுத்தவுருத் தெளிவிப்பா ரெனத்துயிலுந் துயிலுணர்ந்தார்

(இ - ள்.) அத்தருவே நெடும் ஆலந்தருவாக-அந்த மரமே நீண்ட வடவால மரமாக, அலைபுரட்டித் தத்திவரும்புனல் அடைப்பார் - அலைகளை வீசித் தத்திக் கொண்டு வரும் நீரை அடைப்பவர்களே, சனக ஆதி முழுது உணர்ந்த மெய்த்தவராய்க் கண் களிப்ப-சனகன் முதலாகிய முற்று முணர்ந்த உண்மைத்தவ முடையாராகிக் கண் களிகூர, மெய் உணர்ச்சி மோனமய சுத்த உருத் தெளிவிப்பார் என - மெய்யுணர்வால் பெறப்படும் மோனமயமாகிய தமது தூய அருளுருவினைத் தெளிவிப்பாரைப் போல, துயிலும் துயில் உணர்ந்தார் - தூங்கும் தூக்கத்தினின்றும் விழித்தனர்.

முழுதுணர்ந்த சனகாதி மெய்த்தவராய் என மாறுக. மோன நிலையிலிருந்து தெளிவிப்பாரெனத்துயிலும் துயில் எனக. (௨௧)

ஆடுவார் சாமமெனத் தித்திக்கு மமுதவிசை
பாடுவார் நகைசெய்வார் தொழில்செய்வார் பராக்கடையக்
கோடுவார் மணல்குவிப்பார் குதிப்பார்தூ ளெழுவடிபாய்ந்
தோடுவா ருடன்மீள்வா ருன்மத்த ரெனவிருப்பார்.

(இ - ள்.) ஆடுவார் - கூத்தாடுவார்; சாமம் எனத் தித்திக்கும் அமுத இசை பாடுவார் - சாமவேதத்தைப்போலச் சுவைபயக்கும் அமுதம் போலும் இசையினைப்பாடுவார்; நகை செய்வார் - சிரிப்பார்; தொழில் செய்வார் பராக்கு அடைய - வேலை செய்பவர்கள் பராக்கினை அடையுமாறு, வார் கோடு மணல் குவிப்பார் குதிப்பார் - நீண்ட கரையின்கண் மணலைக் குவித்துத் தாண்டுவார்; அடி தூள் எழ பாய்ந்து ஓடுவார் - காலிலுள்ள தூகள் மேலே எழுமாறு பாய்ந்து ஓடுவார்; உடன் மீள்வார் - உடனே திரும்புவார்; உன்மத்தர் என இருப்பார் - உன் மத்தரைப் போலப் பேசாமல் இருப்பார்.

பராக்கடைய என்பதனை ஆடுவார் முதலியவற்றுக்கும் காரியமாக்குக. பராக்கு அடைய - பராக்குப் பார்க்க; தமது தொழிலை விட்டு வேடிக்கை பார்க்க.

வேலையினா லறவருந்தி யிளைத்தார்போன் மெய்வேர்வை
காலமிசை மூச்செறிந்து வாயொலியாற் காற்றழைத்துச்
சாலநெடும் பசியினர்போற் றளர்ந்தடியா ளிடும்பிட்டின்
மேலடைந்த விருப்பினராய் மீண்டுமவள் பாலணைவார்.

(இ - ள்.) வேலையினால் அறவருந்தி இளைத்தார் போல் - வேலையினாலே மிகவும் வருந்தி மெலிந்தவர் போல, மெய் வேர்வை கால - உடல் வேர்வையினைச் சிந்த, மிசை மூச்சு எறிந்து - மேல் மூச்சு விட்டு, வாய் ஒலியால் காற்று அழைத்து - வாயைக்குவித்துச்செய்யும் ஒலியினால் காற்றினை அழைத்து, சால நெடும் பசியினர் போல் தளர்ந்து - மிகவும் நீண்டகாலத்துப் பசியுடையார்போலத் தளர்வுற்று, அடியாள் இடும்பிட்டின் மேல் அடைந்த விருப்பினராய் - அடியாளாகிய வந்தி கொடுக்கும் பிட்டின் கண்சென்றடைந்த விருப்பினை யுடையவராய், மீண்டும் அவள் பால் அணைவார் - மீளவும் அவளிடஞ் செல்வாராயினர்.

இளைத்தார் போல் என்றும், பசியினர் போல் என்றும் கூறியது இவை யெல்லாம் நாடகமாத்திரமேயன்றி உண்மையல்ல என்றற்கு. வாயைக்குவித்து எழுப்பும் சீழ்க்கை யொலியால் காற்று வருவித்தல் பணியாளரிடைக் காணப்படும் வழக்கு. (௩க)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

இடும்பைநோய் வெள்ள நீந்தி யின்பநீர் வெள்ளத் தாழ்ந்த
கொடும்புற முதியாண் முன்போய்க் கூறுவார் கோலுக் கேற
இடம்படு கரைக ளெல்லா மடைபடு கின்ற வின்னங்
கடும்பசி யுடையே னன்னே பிட்டிடு கடிதி னென்றார்.

(இ - ள்.) இடும்பை நோய் வெள்ளம் நீந்தி - துன்ப நோயாகிய வெள்ளத் தினை நீந்திக்கடந்து, இன்பநீர் வெள்ளத்து ஆழ்ந்த - இன்பமாகிய வெள்ளத்தில் அழுந்திய, கொடும்புறம் முதியாள் முன்போய் - வளைந்த முதுகினையுடைய முதி யவளாகிய வந்தியின் முன் சென்று, கூறுவார் - சொல்லுவார்; கோலுக்கு ஏற இடம்படு கரைகள் எல்லாம் அடைபடுகின்ற - அளந்து விட்டகோலுக்குப் பொருந்த இடமகன்ற கரைகளெல்லாம் அடைபடுகின்றன; அன்னே-தாயே, இன் னம் கடும்பசி உடையேன் - யான் இன்னும் மிக்க பசியுடையேன் (ஆகலின்), கடி தின் பிட்டு இடு என்றார் - விரைவில் பிட்டு இடுவாயாக என்று கூறியருளினர்.

நீர் வெள்ளத்துக்கு அடை. ஏற - பொருந்த. கடும்பசி-மிக்க பசி. (௩௨)

ஆங்கவ ளப்போ தட்ட சிற்றுண வளித்தா ளையர்
வாங்கியங் கையு நாவுங் கனலெழ வாயிற் பெய்து
பாங்கிரு கொடிறு மொற்றிப் பதமுறப் பருகிக் கொண்டு
நீங்கிமுன் போலப் போந்து நெடுங்கரை யடைக்க லுற்றார்.

(இ - ள்.) ஆங்கு அவள் அப்போது அட்ட சிற்றுணவு அளித்தாள் - அவ் விடத்தில் அவ்வந்தி அப்பொழுது செய்த பிட்டினைக் கொடுத்தாள்; ஐயர் - இறை வர், வாங்கி அங்கையும் நாவும் கனல் எழ வாயில் பெய்து-அதனை வாங்கி அகங்கை யும் நாவும் தீயெழ வாயிற்போட்டு, இருபாங்கு கொடிறும் ஒற்றி - இரண்டு பக்கங் களிலுமுள்ள கொடிற்றினைக் கையால் ஒற்றி, பதம்உற - அது உண்ணும் பதத் தினைப் பொருந்த, பருகிக்கொண்டு நீங்கி - அதனை அருந்திக்கொண்டே அவ்விடத் தினின்றும் நீங்கி, முன்போலப் போந்து - முன்போல் வந்து, நெடுகரை அடைக் கலுற்றார் - நீண்ட கரையினை அடைக்கத்தொடங்கினர்.

பசி மிகுதியால் விரைந்துண்பார்போலச் சூட்டினைக் கருதாது வாயிற் போட்டனர் என்க. வாங்கினமையாற் கையும், வாயிற்பெய்தமையால் நாவும் வெம்மையுற. கனல் - தழல் போலும் வெம்மை. கொடிறு - கவுள். (௩௩)

பிட்டுவாய் மிதப்ப வுண்பார் பெருவலி யுடையார் போல
வெட்டுவா ரெடுத்த மண்ணைக் கொண்டுபோய் வேற்றுப் பங்கிற்
கொட்டுவா ருடைப்பு மாறுங் கொள்கைகண் டார்த்துத் திண்டோள்
தட்டுவா ரயனின் றாரைத் தழுவுவார் களிப்புத் தாங்கி.

(இ - ள்.) பிட்டு வாய் மிதப்ப உண்பார் - பிட்டினை வாய் நிறையப்போட்டு உண்பார்; பெருவலி உடையார் போல வெட்டுவார் - பெரிய வலிமையுடையார் போல வெட்டுவார்; எடுத்த மண்ணைக் கொண்டுபோய் வேற்றுப்பங்கில் கொட்டுவார் - அங்ஙனம் வெட்டி யெடுத்த மண்ணைத்தூக்கிக் கொண்டு போய் வேறு பங்கில் கொட்டுவார்; உடைப்பு மாறும் கொள்கை கண்டு - அந்த உடைப்பு மாறுந் தன்மையைப் பார்த்து, ஆர்த்துத் திண் தோள்தட்டுவார் - ஆரவாரஞ் செய்து திண்ணிய தோளினைத் தட்டுவார்; களிப்புத்தாங்கி அயல் நின்றாரைத் தழுவுவார் - களிப்பு மிக்குப் பக்கத்தில் நின்றவரைக் கட்டித் தழுவுவார். (௩௪)

எடுத்தமண் கூடை யோடு மிடறிவீழ் வார்போ லாற்றின்
மடுத்திட வீழ்வர் நீந்தி வல்லேபோய்க் கூடை தள்ளி
எடுத்தகன் கரைமே லேறி யடித்தடித் தீரம் போக்கித்
தொடுத்தகட் டவிழ்ப்பர் மீளத் துன்னுவர் தொடுவர் மண்ணை.

(இ - ள்.) எடுத்த மண்கூடையோடும் - எடுத்த மண்ணையுடைய கூடையுடன், இடறி வீழ்வார்போல் ஆற்றின் மடுத்திடவீழ்வார் - காலிடறி விழுபவரைப் போல ஆற்றில் அழுந்த விழுவார்; வல்லே நீந்திப்போய் - விரைந்து நீந்திச்சென்று, கூடைதள்ளி எடுத்து - கூடையைத்தள்ளி வந்து எடுத்து, அகன் கரைமேல் ஏறி - அகன்ற கரையின் மேலேறி, அடித்து அடித்து ஈரம் போக்கி - அக்கூடையைப்பல முறை அடித்து ஈரத்தைப்போக்கி, தொடுத்த கட்டு அவிழ்ப்பர் - அதன் தொடுத்த கட்டினை அவிழ்ப்பர்; மீளத்துன்னுவர் - மீளவும் அக்கட்டினைக் கட்டுவர்; மண்ணைத்தொடுவர் - மண்ணைவெட்டுவர்.

அகன், மரூஉ. துன்னுதல் - தைத்தல்; கட்டுதல். (௩௫)

கொட்டுமண் சுமந்து செல்வர் கூடையை யுடைப்பில் வீழத்
தட்டுவ ரெடுப்பார் போலத் தாவிவீழ்ந் தலையி லோட
விட்டொரு மரத்தைப் பற்றி மிதப்பர்திண் கரையி லேற
முட்டுவர் சுழியி லாழ்வர் சேட்சென்று முளைப்பர் மீள்வர்.

(இ - ள்.) கொட்டுமண் சுமந்து செல்வர் - ஒரு கொட்டு மண்ணைச்சுமந்து கொண்டு போவார்; கூடையை உடைப்பில் வீழத்தட்டுவர்-கூடையை உடைப்பில் வீழுமாறு தட்டுவார்; எடுப்பார்போலத் தாவி வீழ்ந்து அலையில் ஓடவிட்டு - அதனை எடுப்பவர்போலத் தாவி நீரில் வீழ்ந்து அது அலையில் ஓடுமாறு விட்டு, ஒரு மரத்தைப்பற்றி மிதப்பர் - ஒரு மரத்தினைப் பிடித்து மிதப்பர்; திண்கரையில் ஏற முட்டுவர் - திண்ணிய கரையிலேறப் பல பக்கங்களினுஞ் சென்று மோதுவர்; சுழி

யில் ஆழ்வர் - நீர்ச்சுழியுள் அழுந்துவர், சேண்சென்று முளைப்பர் மீள்வர் - நெடுந் தூரம் போய் மேலே எழுந்து மீளுவர்.

கொட்டு - மண்வெட்டியின் வாயாகிய தகடு. முளைப்பர் - நீரிலிருந்து மேலே தோன்றுவர். (௩௬)

கொட்டினைக் கழலப் பார்ப்பர் கோப்பர்கோ லிடையாப் பிட்டுத்
தட்டுவ ருயிர்ப்பு வீங்கித் தள்ளநின் றிளைப்பர் கச்சிற்
பிட்டினை நுகர்வர் வேலை வினைகெடப் பிறர்க்கு மள்ளி
இட்டுமா றோச்ச நோக்கி நகைப்பர்கை யிரண்டுந் தாக்கி.*

(இ - ள்.) கொட்டினைக் கழலப்பார்ப்பர் - மண்வெட்டி கழலும்படி செய்வர்; கோல் இடையாப்பு இட்டுக்கோப்பர் தட்டுவர் - காம்பினிடத்தில் ஆப்பினைச்செருகிக்கோத்துத் தட்டுவர்; உயிர்ப்பு வீங்கித்தள்ள நின்று இளைப்பர் - மூச்சு மேலோங்கிச்செல்ல நின்று வருந்துவர்; கச்சில் பிட்டினை நுகர்வர் - கச்சிலுள்ள பிட்டினை அள்ளி அருந்துவர்; வேலைவினை கெடப் பிறர்க்கும் அள்ளி இட்டு - வேலையாகிய வினை கெடுமாறுவேலை செய்யும் பிறருக்கும் அள்ளிக்கொடுத்து, மாறுஓச்சநோக்கி - வேலை வாங்குவோர் பிரம்பினை ஓங்க அதனைப் பார்த்து, கை இரண்டும் தாக்கி நகைப்பர் - இரண்டு கரங்களையும் ஒன்றோடொன்று தாக்கிச்சிரிப்பர்.

பார்ப்பர் - செய்வர். பிறர்க்கும் அள்ளிக்கொடுத்து வினைகெடச் செய்வதால் மாறு ஓச்ச என்க. மாறு - பிரம்பு; வளாருமாம். (௩௭)

வானத்தின் மண்ணிற் பெண்ணின் மைந்தரிற் பொருளி லாசை
தானற்றுத் தமையு நீத்துத் தத்துவ முணர்ந்த யோகர்
ஞானக்கண் கொண்டே யன்றி நாடருஞ் சோதி மண்ணோர்
ஊனக்கண் கொண்டுங் காண வுடன்விளை யாடல் செய்வார்.

(இ - ள்.) வானத்தில் மண்ணில் பெண்ணில் மைந்தரில் பொருளில் - இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களிலும் மண்ணிலும் மகளிரிலும் மைந்தரிலும் பொருளிலும், ஆசை தான் அற்று - விருப்பமற்று, தமையும் நீத்து - தற்போதத்தையும் இழந்து, தத்துவம் உணர்ந்த யோகர் - உண்மை நிலையினை யுணர்ந்த யோகிகள், ஞானக்கண் கொண்டே அன்றி நாடரும் சோதி - ஞானக்கண்ணாற் காண்டலன்றிப் பிறவாற்றால் நாடுதற்கரிய பரஞ் சுடராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், மண்ணோர் ஊனக் கண்கொண்டும் காண - புவியிலுள்ளார் ஊனக்கண்ணாலுங் கண்டுகளிக்க, உடன் விளையாடல் செய்வார் - அவருடன் தாமுமொருவராய் விளையாடுவாராயினர்.

எண்ணும்மைகள் தொக்கன. தான், அசை. தமையும் நீத்து என்பதற்கு இருவகை உடம்பின் கண்ணும் பற்று விட்டு என்றுமாம். பற்றறுத்து மெய்யுணர்ந்த

(பா - ம்.) *தாங்கி.

சிவயோகிகளாலும் ஞானக்கண்ணாலன்றி அறியலாகாத பெருமான் மண்ணில் வாழும் ஏனைப்பொது மக்களும் ஊனக்கண்ணாலும் காணும்படி அவருடன் விளையாடுவாராயினர் என அன்பிற்கு எளியரான இறைவரது அருமைப்பாட்டை விளக்கினர். (௩அ)

அருளினா லுலக மெல்லா மாக்கியு மளித்து நீத்தும்
பெருவிளை யாடல் செய்யும் பிறைமுடிப் பெருமா னிங்ஙன்
ஒருவிளை யாடல் செய்ய வோச்சுகோற் கைய ராகி
அருகுநின் றேவல் கொள்வா ரடைகரை நோக்கப் புக்கார்.

(இ - ள்.) அருளினால் உலகம் எல்லாம் ஆக்கியும் அளித்தும் நீத்தும் - பேரருளினாலே உலகமனைத்தையும் ஆக்கியும் காத்தும் அழித்தும், பெருவிளையாடல் செய்யும் பிறைமுடிப் பெருமான் - பெரியவிளையாடலைப் புரியும் பிறையையணிந்த முடியினையுடைய இறைவன், இங்ஙன் ஒரு விளையாடல் செய்ய - இங்கே இவ்வண்ணம் ஒரு விளையாடலைச் செய்யா நிற்க, ஓச்சு கோல்கையராகி அருகுநின்று ஏவல் கொள்வார் - வீசுகின்ற கோலையுடைய கையினையுடையராய்ப் பக்கத்தில் நின்று வேலை வாங்குவோர், அடைகரை நோக்கப் புக்கார் - அடைபட்ட கரையினைப் பார்க்கப் போயினர்.

நீத்து-ஒழித்து என்னும் பொருட்டு. இங்ஙனம். என்பது ஈறுதொக்கது. (௩௯)

நெட்டலை யொதுங்கி யோட நிவப்புற வரைபோ லிட்டுக்
கட்டிய கரைக ளெல்லாங் கண்டுகண் டொப்பு நோக்கி
அட்டமே செல்வார் திங்க ளாயிரந் தொழுதாள் பேரால்
விட்டபங் கடைப டாமை கண்டனர் வெகுளி மூண்டார்.

(இ - ள்.) நெடு அலை ஒதுங்கி ஓட - நீண்ட அலைகள் ஒதுங்கி ஓடுமாறு, நிவப்பு உற வரைபோல்இட்டுக்கட்டிய கரைகள் எல்லாம் - உயர்தலைப் பொருந்த மலைபோல் மண்இட்டுக் கட்டிய கரைகளனைத்தையும், கண்டு கண்டு ஒப்பு நோக்கி - பார்த்துப் பார்த்துக் கணக்குடன் ஒத்திருத்தலையும் நோக்கி, அட்டமே செல்வார் - குறுக்கே செல்லுமவர், திங்கள் ஆயிரம் தொழுதாள் பேரால் விட்ட பங்கு - ஆயிரம் பிறையினைக் கண்டு வணங்கிய வந்தியின் பெயரால் அளந்துவிட்ட பங்கு, அடைபடாமை கண்டனர் வெகுளி மூண்டார் - அடைபடாதிருத்தலைக்கண்டு சீற்றமிக்கனர்.

வரைபோல் நிவப்புறக்கட்டிய என இயைக்க. அட்டம் — வளைவு, குறுக்கு; அருகு என்றுமாம். நூறாண்டு புக்காள் என்பார் 'திங்களாயிரந்தொழுதாள்' என்றார்: பத்துத்திங்கள் ஓராயுளாகக் கொள்ளுதலு முண்டென்க. மகளிர் பிறை தொழுத லியல்பாகலின் அதன் மேலிட்டு ஆயுள் நீட்சி கூறினர். (௪0)

வந்திக்குக் கூலி யாளாய் வந்தவன் யாரென் றோடிக்
கந்தர்ப்ப னெனநேர் நின்ற காளையை நோக்கி யேடா
அந்தப்பங் குள்ள வெல்லா மடைபட்ட தெவனீ யின்னம்
இந்தப்பங் கடையாய் வாளா திருத்தியா றம்பீ யென்றார்.

(இ - ள்.) வந்திக்குக் கூலியாளாய் வந்தவன்யார் என்று ஓடி - வந்திக்குக் கூலியாளாக வந்தவன் யாவன் என்று வினவி ஓடி, கந்தர்ப்பன் என நேர்நின்ற காளையை நோக்கி - மன்மதனைப்போல எதிரில் நின்ற காளை போன்றாரைப் பார்த்து, ஏடா - ஏண்டா, அந்தப்பங்கு உள்ள எல்லாம் அடைபட்டது - அந்தப் பங்கு உள்ளன முற்றும் அடைபட்டது; நீ இன்னம் - நீ இன்னமும், இந்தப் பங்கு அடையாய் - இந்தப் பங்கினை அடையாமல், வாளாது இருத்தி எவன் தம்பீ என்றார் - சும்மா இருக்கின்றனையே அதற்கு யாது காரணம் தம்பீ என்று வினவினார்.

ஏடா தம்பீ எனக் கூட்டி யுரைக்க. அந்தப்பங்கு - ஏனோர் பங்குகள். வாளாது, து பகுதிப்பொருள் விகுதி. காளையின் அழகில் ஈடுபட்டுத் தம்பியென அருமை பாராட்டிக் கூறினர். (௪௧)

வேறுரை யாது தம்மை யுணர்ந்தவர் வீறு தோன்ற
ஈறிலா னிறுமாப் பெய்தி யிருந்தன னாக மேலிட்
டாறுவந் தடுத்த பங்கி லடைகரை கல்லிச் செல்ல
மாறுகொண் டோச்ச வஞ்சி மயங்கினார் வலிய கோலார்.

(இ - ள்.) ஈறு இலான் வேறு உரையாது - அழிவில்லாத இறைவன் அதற்கு வேறொன்றும் விடைகூறாது, தம்மை உணர்ந்தவர் வீறு தோன்ற - தம்மையுணர்ந்த அடியாரின் வீறுவெளிப்பட, இறுமாப்பு எய்தி இருந்தனன் ஆக - இறுமாப்புற்று இருந்தானாக; ஆறு மேலிட்டு வந்து - ஆறானது மேற்கொண்டுவந்து, அடுத்த பங்கில் அடைகரை கல்லிச் செல்ல - அடுத்த பங்கில் அடைபட்டிருக்கும் கரையையும் தோண்டிச் செல்லாநிற்க, வலிய கோலார் மாறுகொண்டு ஓச்ச அஞ்சி மயங்கினார் - வலிய கோலையுடையவர் கோலினால் அடிக்க அஞ்சிமயங்கினர்.

வீறு - பெருமை. இச்செய்யுளிலும் அவரது தோற்றத்தில் ஈடுபட்டமை கூறினார். (௪௨)

பித்தனோ விவன்றா னென்பா ரல்லது பேய்கோட் பட்ட
மத்தனோ விவன்றா னென்பார் வந்தியை யலைப்பான் வந்த
எத்தனோ விவன்றா னென்பா ரிந்திர சாலங் காட்டுஞ்
சித்தனோ விவன்றா னென்பா ராரென்றுந் தெளியோ மென்பார்.

(இ - ள்.) இவன் தான் பித்தனோ என்பார் - இவன் பித்துடையவனோ வென்று கூறுவர்; அல்லது இவன் தான் பேய் கோட்பட்ட மத்தனோ என்பார் - அன்றி இவன் பேயாற் பிடிக்கப்பட்ட உன்மத்தனோவென்று சொல்லுவர்; இவன் தான் வந்தியை அலைப்பான் வந்த எத்தனோ என்பார் - (அன்றி) இவன் வந்தியை

வருத்துதற்கு வந்த எத்தனோ வென்று இயம்புவர்; இவன் தான் இந்திர சாலம் காட்டும் சித்தனோ என்பார் - (அன்றி) இவன் இந்திரசாலங் காட்டுகின்ற சித்தனோ வென்று செப்புவர்; ஆர் என்றும் தெளியோம் என்பார் - இவருள் யாரென்றுந் தெரிந்திலோம் என்று கூறுவர்.

தான் நான்கும் அசை. பேய்கோட்பட்ட, தம்மினாகிய தொழிற்சொல் வர வலிஇயல்பாயிற்று. அலைப்பான், வினையெச்சம். எத்தன் - ஏமாற்றுவோன். (௪௩)

பாடல்விஞ் சையனோ வென்பார் பண்ணினாற் பாணிக் கேற
ஆடல்விஞ் சையனோ வென்பா ரரும்பெறற் செல்வத் தாழ்ந்து
வாடிய மகனோ வென்பா ரிசைபட வாழ்ந்து கெட்ட
ஏடவிழ் தாரி னாருள் யார்மக னிவன்கொ லென்பார்.

(இ - ள்.) பாடல் விஞ்சையனோ என்பார் - பாடலில் வல்ல கந்தருவனோ வென்று பகருவார்; பண்ணினால் பாணிக்கு ஏற ஆடல் விஞ்சையனோ என்பார் - பண்ணோடு தாளத்துக்குப் பொருந்த ஆடுதலில் வல்ல பரதநூற் புலவனோ வென்று அறைகுவார்; அரும் பெறல் செல்வத்து ஆழ்ந்து - (முன்னே) பெறுதற்கரிய செல்வப் பெருக்கில் அழுந்தி, வாடியமகனோ என்பார் - (பின்) அச்செல்வங் குன்றிய மகனோ வென்று செப்புவார்; இசைபட வாழ்ந்து கெட்ட ஏடு அவிழ் தாரினாருள் - புகழுண்டாக வாழ்ந்து பின் அவ்வாழ்க்கை கெட்ட இதழ்விரிந்த மாலையை யணிந்த மன்னருள், இவன் யார் மகன்கொல் என்பார் - இவன் யார் மகனோ என்று சொல்லுவார்.

ஆல் ஒடுவின் பொருட்டு. பாணி - தாளம். ஏற - பொருந்த. கெட்ட என்னும் பெயரெச்சம் தாரினார் என்பதன் விகுதியோடியையும். இவன் யார்மகன் கொல் என மாறுக. (௪௪)

கரும்பனும் விரும்ப நின்ற கட்டழ குடைய னென்பார்
அரும்பெற லிவன்றான் கூலிக் காட்செய்த தெவனோ வென்பார்
இரும்பெருங் குரவ ரற்ற தமியனோ வென்பார் வேலை
புரிந்தவ னல்ல னென்பா ரதுமேனி புகலு மென்பார்.

(இ - ள்.) கரும்பனும் விரும்பநின்ற கட்டழகு உடையன் என்பார் - மதவேளும் விரும்புமாறு நின்ற பேரழகுடையனென்று பேசுவார்; அரும்பெறல் இவன் தான் - பெறுதற்கரிய இவன், கூலிக்கு ஆட்செய்தது எவனோ என்பார் - கூலியின் பொருட்டு ஆளாக வந்து வேலை செய்தது யாது காரணமோ என்று கூறுவார்; இரும்பெரும் குரவர் அற்ற தமியனோ என்பார் - தாயுந் தந்தையுமாகிய இருமுது குரவரும் இல்லாத தனியனோவென்று சாற்றுவார்; வேலை புரிந்தவன் அல்லன் என்பார் - இவன் இதற்கு முன் வேலை செய்தவனல்ல னென்று விளம்புவார்; அது மேனிபுகலும் என்பார் - அதனை இவன் திருமேனியே செப்புகின்றது எனச் சொல்லுவார்.

அரும்பெறல் - பெறலரும். இரும் என்பதில் உம்இசைநிறை. மேனிபுகலும் என்றது சொல்லாததனைச் சொல்வதுபோற் கூறியது. (௪௫)

கூலியுங் கொண்டான் றானே கணக்கிலுங் குறிக்கச் சொன்னான்
வேலையுஞ் செய்யா னின்சொல் விளம்பினுங் கேளான் கல்லின்
பாலறை முளையே யாகிப் பராமுகம் பண்ணி நின்றான்
ஏலநா மிதனை வேந்தற் குணர்த்துது மென்று போனார்.

(இ - ள்.) கூலியும் கொண்டான் - (வேலை தொடங்குதற்கு முன்னரே வந்தியிடம்) கூலியும் வாங்கிக்கொண்டான்; தானே கணக்கிலும் குறிக்கச்சொன்னான் - தானே இங்கு வந்து யான் வந்தியின் ஆளென்று கணக்கிலும் பதிவு செய்யுமாறு கூறினான்; வேலையும் செய்யான் - வேலையும் செய்யாமலிருக்கிறான்; இன்சொல் விளம்பினும் கேளான் - இனியவை கூறினுங் காது கொடான்; கல்லின் பால் அறை முளையே ஆகிப் பராமுகம் பண்ணி நின்றான் - கல்லிலடித்த முளையே போலச் சிறிதும் அசையாது நம்மையும் ஒரு பொருட்படுத்தாமல் நின்றனன்; நாம் இதனை வேந்தற்கு ஏல உணர்த்துதும் என்று போனார் - நாம் இச்செய்தியை மன்னற்கு இசையக் கூறுவேமென்று கருதிச்சென்றனர்.

ஆகி என்பதனை ஆக வெனத்திரித்து, நாம் கூறுஞ்சொல் கல்லில் அறையும் முளைபோன்று செவியில் ஏறாதாக என்றுரைத்தலுமாம்;

"குன்றின்மேற் கொட்டுந் தறிபோற் றலைதகர்ந்து
சென்றிசையா வாகுஞ் செவிக்கு"

எனப் பிறர் உவமங்கூறியிருத்தலுங் காண்க. (௪௬)

தலைமகன் றிருமுன் றாழ்ந்து சாற்றுவா ரடிகே ளிந்த
அலைபுன னகரார் தத்தம் பங்கெலா மளந்த வாற்றான்
மலையினும் வலிய வாகச் சுமந்தனர் வளைந்த சிற்றாண்
விலைநரை யாட்டி தன்பங் கடைத்திலள் வென்றி வேலோய்.

(இ - ள்.) தலைமகன் திருமுன் தாழ்ந்து சாற்றுவார் - மன்னனது திருமுன்னே வணங்கிக் கூறுவார்: அடிகேள் - அடிகளே, இந்த அலைபுனல் நகரார் - இந்த வருத்தும் வெள்ளத்தையுடைய நகரத்திலுள்ளார், அளந்த வாற்றான் - அளந்து விட்டபடியே, தத்தம் பங்கு எலாம் - தத்தமக்குரிய பங்காகிய கரை முழுதையும், மலையினும் வலியவாகச்சுமந்தனர் - மலையைக் காட்டிலும் வலியவாக உயர்த்தனர்; சிற்றாண் விலை வளைந்த நரையாட்டி - பிட்டு விற்கும் உடல் வளைந்த முதியவளாகிய வந்தி என்பாள், தன்பங்கு - தன்பங்கினை, வென்றி வேலோய் அடைத்திலள் - வெற்றி பொருந்திய வேற்படை ஏந்திய வேந்தனே இன்னமும் அடைத்தாளில்லை.

சுமந்தனர் - உயர்த்தனர் என்னும் பொருட்டு. வளைந்த என்னும் பெயரெச்சம் நரையாட்டி என்பதன் விகுதியோடியையும். (௪௭)

வேளையும் வனப்பி னாலே வென்றவ னொருவன் வந்தி
ஆளென வங்கே வந்து பதிந்தன னரசர் செல்வக்
காளைபோற் களிப்பன் பாடு மாடுவன் காலம் போக்கி
நீளுவன் வேலை யொன்று நெஞ்சினு நினைதல் செய்யான்.

(இ - ள்.) வேளையும் வனப்பினாலே வென்றவன் ஒருவன் - மதவேளையும் தன் அழகினாலே வென்ற ஒருவன், வந்தி ஆள் என அங்கேவந்து பதிந்தனன் - வந்தியின் ஆள் என்று அங்கே வந்து கணக்கிற் பதிவு செய்தனன்; அரசர் செல்வக் காளை போல் களிப்பன் - மன்னர்களின் செல்வமிக்க புதல்வர்களைப் போலக் களி கூர்வன்; பாடும் - பாடுவான்; ஆடுவன் - கூத்தாடுவான்; காலம் போக்கி நீளுவன் - காலத்தை வேலை செய்யாமற் போக்கி நீட்டிப்பன்; வேலை ஒன்றும் நெஞ்சினும் நினைதல் செய்யான் - வேலையை மட்டும் மனத்திலுங் கருதான்.

காளை - காளை போலும் மைந்தர். நீளுவன் - நீட்டிப்பன் என்னும் பொருட்டு. (௪அ)

ஆண்டகை வனப்பை நோக்கி யடிக்கவுங் கில்லே மஞ்சி
ஈண்டினே மென்று கூற விம்மென வமைச்ச ரோடும்
பாண்டிய னெழுந்து நாம்போய்ப் பங்கடை பட்ட வெல்லாங்
காண்டுமென் றெறிநீர் வையைக் குடிஞையங் கரையைச் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஆண்டகை வனப்பை நோக்கி அஞ்சி அடிக்கவும் கில்லேம் - அவ்வாண்டகையின் பேரழகினைப் பார்த்து அஞ்சி அடித்தலும் ஆற்றேமாய், ஈண்டினேம் என்று கூற - இங்கு வந்தோமென்று சொல்ல, பாண்டியன் இம்மென அமைச்சரோடும் எழுந்து - பாண்டியன் விரைந்து மந்திரிகளோடும் எழுந்து, நாம் போய்ப் பங்கு அடைபட்ட எல்லாம் காண்டும் என்று - நாம் சென்று அடைபட்டனவாய பங்குகளை யெல்லாம் காண்பேமென்று கூறி, எறிநீர் வையைக் குடிஞை அம்கரையைச் சார்ந்தான் - அலைவீசும் நீரினையுடைய வையையின் அழகிய கரையினைச் சேர்ந்தான்.

ஆண்டகை, அன்மொழித் தொகை. கில, ஆற்றலுணர்த்தும் இடைநிலை; பொதுவே செய்தலென்னும் பொருட்டாயும் வரும். ஈண்டுதல் - அணுகுதல். இம்மென, விரைவுக் குறிப்பு. அடைபட்ட பங்கு எல்லாம் என மாறுக. (௪௯)

எடுத்ததிண் கரைக ளெல்லா மிறைமக னுள்ளத் தோகை
மடுத்தன னோக்கிச் செல்வான் வந்திபங் கடைப்பா ரின்றி
அடுத்தநோன் கரையுங் கல்வி யழித்தெழு வெள்ள நோக்கிக்
கடுத்துநின் றெங்கூற் றுனிக் கரைசுமந் தடைப்பா னென்றான்.

(இ - ள்.) எடுத்ததிண் கரைகள் எல்லாம் - உயர்த்தி அடைக்கப்பட்ட திண்ணிய கரைகளனைத்தையும், நோக்கி உள்ளத்து ஓகை மடுத்தனன் செல்வான் இறைமகன் - கண்டு மனமகிழ்ச்சி யுற்றுச் செல்பவனாகிய மன்னன், வந்திபங்கு

அடைப்பார் இன்றி - வந்தியின் பங்கு அடைப்பவரில்லாமையால், அடுத்த நோன் கரையும் கல்லி அழித்து எழுவெள்ளம் நோக்கி - அதனை அடுத்துள்ள வலியகரையினையும் கல்லி அழித்து மேன்மேலெழுகின்ற வெள்ளத்தைப் பார்த்து, கடுத்து நின்று - சினந்து நின்று, இக்கரை சுமந்து அடைப்பான் எங்குற்றான் என்றான் - இந்தக் கரையினைச் சுமத்தி அடைப்பவன் எங்குச் சென்றானென்று வினவினான்.

நோக்கி ஓகை மடுத்தனன் செல்வானாகிய இறைமகன் என்க. இன்றி - இல்லாமையால். நோன்மை - திண்மை. (௩௰)

வள்ளறன் கோபங் கண்ட மாறுகோற் கைய ரஞ்சித்
தள்ளருஞ் சினத்த ராகித் தடக்கைதொட் டீர்த்துப் பற்றி
உள்ளொடு புறங்கீழ் மேலா யுயிர்தொறு மொளித்து நின்ற
கள்வனை யிவன்றான் வந்தி யாளெனக் காட்டி நின்றார்.

(இ - ள்.) வள்ளல்தன் கோபம் கண்ட மாறுகோல் கையர் - பாண்டியன் சினத்தைக்கண்ட பிரப்பங் கோலைக் கையிலேந்திய ஏவலாளர், அஞ்சி - பயந்து, தள் அரும் சினத்தராகி - நீக்குதற்கரிய சினமுடையவராய், உள்ளொடு புறம் கீழ் மேலாய் - அகமும் புறமும் கீழும் மேலுமாகி, உயிர்தொறும் ஒளித்து நின்ற கள்வனை - உயிர்கடோறுங் கரந்து நின்ற கள்வனாகிய இறைவனை, தடக்கை தொட்டுப் பற்றி ஈர்த்து - பெரிய கையைத் தொட்டுப் பிடித்து இழுத்து, இவன்றான் வந்தி ஆள் எனக் காட்டி நின்றார் - இவன்றான் வந்தியின் ஆள் என்று காண்பித்து நின்றனர்.

வள்ளல் அரசன் என்னுந் துணையாய் நின்றது. அரசன் சினத்திற்கு அஞ்சி அடிகள்மேற் சினமுடையராயினர். கையால் தொட்டு ஈர்த்து என்றலுமாம்.

"நள்ளுங் கீழுளு மேலுளும் யாவுளும்
எள்ளு மெண்ணெயும் போனின்ற வெந்தையே"
"மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க"
"பண்டே பயிறொறு மின்றே பயிறொறும்
ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்"

என்னும் திருவாசகப் பகுதிகள் இங்கே சிந்திக்கற் பாலன. (௩௧)

கண்டனன் கனன்று வேந்தன் கையிற்பொற் பிரம்பு வாங்கி
அண்டமு மளவி லாத வுயிர்களு மாக மாகக்
கொண்டவன் முதுகில் வீசிப் புடைத்தனன் கூடை யோடு
மண்டனை யுடைப்பிற் கொட்டி மறைந்தன னிறைந்த சோதி.

(இ-ள்.) வேந்தன் கண்டனன் கனன்று - அரிமருத்தன பாண்டியன் கண்டு சினந்து, கையில் பொன் பிரம்பு வாங்கி - கையில் பிரம்பினை வாங்கி, அண்டமும் அளவு இலாத உயிர்களும் ஆகமாகக் கொண்டவன் - அண்டங்களையும் அளவிறந்த உயிர்களையும் தனது திருமேனியாகக் கொண்ட இறைவனது, முதுகில் வீசிப்

புடைத்தனன் - முதுகின்கண் வீசி அடித்தனன்; நிறைந்த சோதி - எங்கும் நிறைந்த ஒளிவடிவினனாகிய அவ்விறைவன், கூடையோடு மண்தனை உடைப்பில் கொட்டி மறைந்தனன் - கூடையுடன் மண்ணை உடைப்பிற் போட்டுவிட்டு மறைந்தருளினன்.

அளவிலாத அண்டமும் அளவிலாத உயிர்களும் என்க. இறைவன் உலகுயிர்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் நிறைந்து அவற்றை இயக்குவித்தலின் அவையெல்லாம் இறைவனுக்கு ஆகமாகும்; அங்ஙனம் அவை இறைவற்குத் திருமேனியாதல் பற்றியே எல்லாம் அவனே என நூல்கள் உபசரித்துக் கூறா நிற்கும். (௬௨)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பாண்டியன் முதுகிற் பட்டது செழியன்
 பன்னிய ருடம்பினிற் பட்ட
தாண்டகை யமைச்சர் மேனிமேற் பட்ட
 தரசிளங் குமரர்மேற் பட்ட
தீண்டிய கழற்கால் வீரர்மேற் பட்ட
 திவுளிமேற் பட்டது பருமம்
பூண்டவெங் கரிமேற் பட்டதெவ் வுயிர்க்கும்
 போதன்மேற் பட்டவத் தழும்பு.

(இ - ள்.) எவ்வுயிர்க்கும் போதன்மேல் பட்ட அத் தழும்பு - எவ்வகை உயிர்கட்கும் அறிவுக் கறிவாயுள்ள அவ்விறைவன்மேற் பட்ட அவ்வடித் தழும்பு, பாண்டியன் முதுகில் பட்டது - அரிமருத்தன பாண்டியன் முதுகிற்பட்டது; செழியன் பன்னியர் உடம்பினில் பட்டது - அப்பாண்டியன் மனைவியர்களின் உடல்மேற்பட்டது; ஆண்டகை அமைச்சர் மேனிமேல் பட்டது - அவ்வாண்டகையின் அமைச்சர் உடம்பின்மேற் பட்டது; அரசு இளம் குமரர்மேற் பட்டது - இளமை வாய்ந்த அரச குமாரர்கள் மேற் பட்டது; ஈண்டிய கழல் கால்வீரர் மேல் பட்டது - நெருங்கிய வீரகண்டையை யணிந்த காலையுடைய வீரர்கள் மேற் பட்டது; இவுளி மேல் பட்டது - குதிரைகளின் மேற் பட்டது; பருமம் பூண்ட வெங் கரிமேல் பட்டது - கவசமணிந்த வெவ்விய யானைகளின் மேற் பட்டது. (௬௩)

பரிதியு மதியும் பாம்புமைங் கோளும் பன்னிறம் படைத்தநாண் மீனும்
இருநிலம் புனல்கா லெரிகடுங் கனல்வா னென்னு மைம் பூதமுங் காருஞ்
சுருதியு மாறு சமயவா னவருஞ் சுரர்களு முனிவருந் தொண்டின்
மருவிய முனிவர் கணங்களும் பட்ட மதுரைநா யகனடித் தழும்பு.

(இ - ள்.) மதுரை நாயகன் அடித்தழும்பு - மதுரேசனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் மேற்பட்ட அடித்தழும்பினை, பரிதியும் மதியும் பாம்பும் ஐங்கோளும் - சூரியனும் சந்திரனும் இராகு கேதுக்களாகிய பாம்புகளும் இவை ஒழிந்த செவ்வாய் முதலிய ஐந்து கோள்களும், பல்நிறம் படைத்த நாள் மீனும் - பல நிறங்களைப் பெற்ற நட்சத்திரங்களும், இருநிலம் புனல் கால் எரிகடுங்கனல் வான் என்னும் ஐம்

பூதமும் - பெரிய நிலனும் நீரும் காற்றும் எரிகின்ற கடிய தீயும் வானுமாகிய ஐந்து பூதங்களும், காரும் - முகிலும், சுருதியும் - வேதங்களும், ஆறுசமய வானவரும் - அறுவகைச் சமயங்கட்கு முதல்வராய தேவர்களும், சுரர்களும் - ஏனைவானோர் களும், முனிவு அரும் தொண்டின் மருவிய முனிவர் கணங்களும் பட்ட - வெறுப் பில்லாத திருத்தொண்டில் மருவிய முனிவர் கூட்டங்களும் பெற்றன.

ஒன்பான் கோட்களில் பரிதியும் மதியும் பாம்புகளும் வேறு கூறப்பட்ட மையின் 'ஐங்கோள்' என்றார். ஐங்கோள் - செவ்வாய், புதன், வியாழம், வெள்ளி, சனி. ஆறு சமய வானவர் - அறுவகைச் சமயங்கட்கும் முத்தித்தானமா யுள்ள தேவர்கள் ;

"அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே றாய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையுங் கிழவோன்"

எனத் திருவாசகம் கூறுவதுங் காண்க. அஃறிணையும் உயர்திணையும் விரவி 'பட்ட' என அஃறிணை முடிபேற்றன. பட்டது என்பதில் துவ்வீறு தொக்க தாகக் கொண்டு பரிதி முதலியவற்றிற்கு ஏழனுருபு விரித்து முடித்தலுமாம். (௱௪)

வானவர் மனிதர் நரகர்புள் விலங்கு மாசுணஞ் சிதலெறும் பாதி
ஆனபல் சரமு மலைமரங் கொடிபுல் லாதியா மசரமும் பட்ட
ஊனடை கருவும் பட்டன தழும்போ டுதித்தன வுயிரிலோ வியமுந்
தானடி பட்ட சராசர சடங்க டமக்குயி ராயினோன் றழும்பு.

(இ - ள்.) சரஅசர சடங்கள் தமக்கு உயிர் ஆயினோன் தழும்பு - இயங்கு வனவும் நிற்பனவுமாகிய சேதனங்களுக்கும் அசேதனங்களுக்கும் உயிராயுள்ள இறைவன் அடித்தழும்பினை, வானவர் மனிதர் நரகர் - தேவரும் மக்களும் நர கரும், புள் விலங்கு மாசுணம் சிதல் எறும்பு ஆதிஆன - பறவையும் விலங்கும் பாம் பும் செல்லும் எறும்பும் முதலாகிய, பல்சரமும் - இயங்கு திணை பலவும், மலைமரம் கொடிபுல் ஆதியாம் அசரமும் பட்ட - மலையும் மரமும் கொடியும் புல்லும் முத லாகிய நிலைத்திணைகளும் பட்டன ; ஊன் அடைகருவும் பட்டன தழும்போடு உதித்தன - கருப்பையுட்டங்கிய கருக்களும் அடிபட்டுத் தழும்புடன் தோன்றின; உயிர் இல் ஓவியமும் தான் அடிபட்ட - உயிரில்லாத சித்திரங்களும் அடிபட்டன.

சித்தும் அசித்துமாகிய பிரபஞ்சமெல்லாம் இறைவன் வியாபித்து அவற் றிற்கு உயிராய் நிற்றலின் அவனடித் தழும்பை வானவர் முதல் புல் இறுதியாக வுள்ள உயிர்ப்பொருள்களும், மலை ஓவியம் முதலிய உயிரில் பொருள்களும் பட் டன. உயிராயினோன் தழும்பு சரமும் அசரமும் பட்ட, கருவும் தழும்போடுதித் தன, ஓவியமும் அடிபட்ட என முடிக்க. பட்ட இரண்டும் முற்று. பட்டன, முற் றெச்சம். தான், அசை. (௱௫)

துண்ணென மாயோன் விழித்தனன் கமலச்
சோதியும் யாதென வியந்தான்
விண்ணவர் பெருமான் வெருவினான் வானோர்
வேறுளார் மெய்பனிப் படைந்தார்
வண்ணயா ழியக்கர் சித்தர்சா ரணர்தம்
வடுப்படா வுடம்பினிற் பட்ட
புண்ணையா தென்று தத்தமிற் காட்டி
மயங்கினார் புகுந்தவா றறியார்.

(இ - ள்.) மாயோன் துண்ணென விழித்தான் - திருமால் திடுக்கிட்டு விழித்தனன்; கமலச்சோதியும் யாது என வியந்தான் - தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமனும் இது யாதென்று வியந்தனன்; விண்ணவர் பெருமான் வெருவினான் - தேவேந்திரன் பயந்தான்; வானோர் வேறு உளார் மெய்பனிப்பு அடைந்தார் - மற்றைத் தேவர்களும் உடல் நடுங்கினார்; வண்ணம் யாழ் இயக்கர் சித்தர் சாரணர் - இலக்கணம் அமைந்த யாழினையுடைய இயக்கர்களும் சித்தர்களும் சாரணர்களும்; தம் வடுப்படா உடம்பினில் பட்ட புண்ணை - தங்கள் தழும்பு படாத உடல்களிற் பட்ட புண்ணினை, யாது என்று தத்தமில் காட்டி - இது யாது என்று தங்கள் தங்களுள்ளே காண்பித்து, புகுந்தவாறு அறியார் மயங்கினார் - நிகழ்ந்த தன்மையை அறியாதவர்களாய் மயங்கினார்கள்.

துண்ணென, குறிப்பு. மாயோன் துயில்புரிவோனாகலின் 'விழித்தனன்' என்றார். வேறுளாராகிய வானோர் என்க. வண்ணம் - இலக்கணம்; பெருவண்ணம் முதலிய பாடற்றொழிலமைந்த என்றுமாம். இதனால் மாயோன் முதலிய கடவுளர்க்கும், கணங்கட்கும் இறைவன் உயிராதல் பெறப்பட்டது. (௫௩)

ஏகநா யகனெவ் வுயிர்களுந் தானே யென்பது மன்பினுக் கெளியன்
ஆகிய திறனுங் காட்டுவா னடிபட் டங்கொரு கூடைமண் கொட்டி
வேகநீர் சுருங்கக் கரையினை யுயர்த்தி மிகுத்துடன் வேலைநீத் தொளித்துப்
போகிய வாறு கண்டுகோற் கையர் போய்நரை யாட்டியைத் தொடர்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஏகநாயகன் - தனி முதல்வனாகிய இறைவன், எவ்வுயிர்களும் தானே என்பதும் - எல்லா வுயிர்களும் தானே என்பதனையும், அன்பினுக்கு எளியன் ஆகிய திறனும் - தான் அன்பிற்கு எளியனாகிய தன்மையையும், காட்டுவான் - அனைவருக்குங் காட்டும் பொருட்டு, அடிபட்டு - பிரம்படி பட்டு, அங்கு ஒரு கூடை மண் கொட்டி - அவ்வுடைப்பில் ஒரு கூடை மண்ணைக் கொட்டி, நீர் வேகம் சுருங்கக் கரையினை மிகுத்து உயர்த்தி - நீரின் விரைவு குறையுமாறு கரையை மிகுத்து உயர்த்தி, உடன் வேலை நீத்து ஒளித்துப் போகியவாறு கண்டு - உடனே வேலை செய்தலை நீத்து மறைந்துபோன தன்மையைக் கண்டு, கோல்கையர் போய் நரையாட்டியைத் தொடர்ந்தார் - கோலை ஏந்திய கையினையுடைய ஏவல் கொள்ளும் வினையாளர் சென்று முதியவளாகிய வந்தியைத் தொடர்ந்தனர்.

எல்லா வுலகங்களையும் படைத்துக் காத்தழிக்கும் பரமன் ஒரு கூலியாளாய் வந்து மண் சுமந்து அடியும் பட்டமையால் 'அன்பினுக்கு எளியன்' என்பது காட்டினர்; அவ்வடி எல்லா வுயிர்களின் மீதும் பட்டமையால் 'எவ்வுயிர்களும் தானே' என்பது காட்டினர் என்க. எவ்வுயிர்க்கும் உயிராவான் தானே என்பார் 'எவ் வுயிர்களுந் தானே' என்றார். காட்டுவான், வினையெச்சம். (௬எ)

வன்புதாழ் மனத்தோர் வலிசெய வின்ன மன்னனுன் மறுக்கமுண் டேயோ
முன்புபோ கியவா ளென்செய்தா னென்னுய் முடியுமோ வினியென த்திரங்கி
என்புபோல் வெளுத்த குழலினுள் கூட லிறைவனை நோக்கிநின் றிரங்க
அன்புதே னுக வருத்திய சிற்றா ணமுதுசெய் தருளினு ரருளால்.

(இ - ள்.) வன்புதாழ் மனத்தோர் வலிசெய - வன்மை தங்கிய மனத்தினை யுடைய ஒறுப்பாளர் துன்பஞ் செய்ய, திரங்கி என்புபோல் வெளுத்த குழலினுள் - திரைந்து என்பைப் போல் வெளுத்த கூந்தலையுடைய அவ்வந்தி, இன்னம் மன்னனுல் மறுக்கம் உண்டேயோ - இன்னமும் பாண்டியனுல் துன்பமுண்டோ, முன்பு போகிய ஆள் என் செய்தான் - முன்னர் எனக்காக வேலை செய்யப்போன ஆள் என்ன செய்தானே, இனி என்னுய் முடியுமோ என - இனி யாதாய் முடியுமோ வென்று கருதி, கூடல் இறைவனை நோக்கி நின்று இரங்க - நான் மாடக் கூடலின் நாயகனுகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை நோக்கி நின்று வருந்த, அன்புதேனுக அருத்திய சிற்றாண் - அன்பையே தேனுக அளைந்து ஊட்டிய பிட்டினை, அமுது செய்தருளினர் அருளால் - அமுது செய்தருளிய அவ்விறைவரது திருவருளினுல்.

வன்பு - வன்கண்மை. தாழ்த்தல் - தங்குதல். தோல் திரங்கிக் குழல் வெளுத்தவள் என்க. குளகம். (௬அ)

கண்ணுத னந்தி கணத்தவர் விசும்பிற் கதிர்விடு திப்பிய விமானம்
மண்ணிடை யிழிச்சி யன்னைவா வென்று வல்லைவைத் தமரர்பூ மழையும்
பண்ணிறை கீத வோதையும் வேதப் பனுவலும் துந்துபி யைந்தும்
விண்ணிடை நிமிரச் சிவனரு ளடைந்தோர் மேவிய சிவபுரத் துய்த்தார்.

(இ - ள்.) கண்ணுதல் நந்தி கணத்தவர் - சிவகணத்தவர், கதிர்விடு திப்பிய விமானம் - ஒளி வீசும் சிறந்த விமானத்தினை, விசும்பின் மண்ணிடை இழிச்சி - வானினின்றும் புவியின்கண் இறக்கி, அன்னைவா என்று வல்லை வைத்து - தாயே வருகவென்று விரைந்து அதில் ஏற்றி, அமரர் பூ மழையும் - தேவர்களின் மலர் மழையும், பண் நிறை கீத ஓதையும் - பண்ணிறைந்த இசையின் ஒலியும், வேதப்பனுவலும் - வேதமந்திரங்களின் ஒலியும், துந்துபி ஐந்தும் - பஞ்சதூரியங்களின் முழக்கமும், விண்ணிடைநிமிர - வானின்கண் ஓங்க, சிவன் அருள் அடைந்தோர் மேவிய சிவபுரத்து உய்த்தார் - சிவபெருமான் திருவருளைப் பெற்றோர்கள் சென்றடைந்த சிவலோகத்தின்கண் செலுத்தினர்.

கண்ணுதலின் நந்திகணத்தவர். திப்பியம் - ஒளி, தெய்வத்தன்மை. விசும்பின் விமானம் எனக்கூட்டி வானவூர்தி என்றுரைத்தலும் பொருந்தும். அனை, அண்மை விளி. (௫௧)

மன்றுடை யானோர் கூடைமண் கொட்டி மறைந்தது மடைகரை நீண்ட
குன்றென வுயர்ந்த தன்மையுந் தம்மேற் கோலடி பட்டது நோக்கி
என்றன்மேற் பட்ட தென்றன்மேற் பட்ட திதுவென வதுவென வமைச்சர்
நின்றவ ருணர்த்து நிகழ்ச்சியும் பிறர்பா னிகழ்ச்சியு நோக்கியந் நிருபன்.

(இ - ள்.) மன்று உடையான் ஓர் கூடைமண் கொட்டி மறைந்ததும் - வெள்ளியம்பலத்தையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள் ஒரு கூடை மண்ணைக்கொட்டி மறைந்தருளியதையும், அடை கரை நீண்ட குன்றென உயர்ந்ததன்மையும் - அடைக்கலுற்ற கரையானது நீண்ட மலைபோல் உயர்ந்த தன்மையையும், தம்மேல் கோல் அடி பட்டது நோக்கி - தங்கள்மேல் பிரம்படி பட்டதைப் பார்த்து, அமைச்சர் நின்றவர் - அங்கு நின்ற அமைச்சர்கள், இது என்மேல் பட்டதுஎன அது என்மேல் பட்டது என - இத்தழும்பு என்மேற்பட்டது அத்தழும்பு என்மேற்பட்டது என்று சுட்டிக் காட்டி, உணர்த்தும் நிகழ்ச்சியும் - ஒருவர்க்கொருவர் தெரிவிக்கின்ற நிகழ்ச்சியையும், பிறர்பால் நிகழ்ச்சியும் - பிறர்களிடத்து நிகழும் நிகழ்ச்சியையும், அந்நிருபன் நோக்கி - அவ் வரிமருத்தன பாண்டியன் கண்டு.

மன்றுடையான் என்றது கவியின் கருத்து. அடை என்பது கரைக்கு அடையாக வந்திருப்பினும் கரை அடைபட்டதும் என்பது கருத்தாகக் கொள்க. அரசன் தன்மீது கோலடி பட்டதும் நோக்கி, நின்றவருணர்த்து நிகழ்ச்சியும் பிறர்பால் நிகழ்ச்சியும் நோக்கி என்றுரைத்தலுமாம். தன் இரண்டும் அசை. (௫௰)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

உள்ளத்தா சங்கை பூண்டா னுகமண் ணுடைப்பிற் கொட்டிக்
கள்ளத்தா ராகிப் போனார் ககனத்தா ராகிச் சேனை
வெள்ளத்தார் பிறருங் கேட்ப மீனவற் குவகை வெள்ளங்
கொள்ளத்தா மழைத்தா காய வாணியாற் கூற லுற்றார்.

(இ - ள்.) உள்ளத்து ஆசங்கை பூண்டானாக - மனத்தின்கண் ஐயுறவு கொண்டானாக; மண் உடைப்பில் கொட்டி - மண்ணை உடைப்பினிற் போட்டு, கள்ளத்தாராகிப் போனார் - மறைந்து சென்றருளிய அவ்விறைவர், ககனத்தாராகி - வானிடத்தாராகி, சேனைவெள்ளத்தார் பிறரும் கேட்ப - சேனைப் பெருக்கினரும் பிறரும் கேட்குமாறு, மீனவற்கு உவகை வெள்ளம்கொள்ள அழைத்து - பாண்டியனுக்கு மகிழ்ச்சிப் பெருக்கு உண்டாக அவனை விளித்து, ஆகாயவாணியால் கூறலுற்றார் - அசரீரியாற் சொல்லத் தொடங்கினார்.

மண்கொட்டி மறைந்ததும், ஒரு கூடை மண்ணால் கரை அடைபட்டு மலைபோல் உயர்ந்ததும், யாவர் மேலும் பிரம்படி பட்டதும் ஆசங்கைக்குக் காரண

மாயினை பூண்டான் என்னும் முற்றினை ஆக என்னும் இடைச்சொல் அடுத்து எச்சமாகிற்று. போனார், வினையாலணையும் பெயர். வாணி - வாக்கு. (௯௧)

மறத்தாறு கடந்த செங்கோல் வழுதிநின் பொருள்க ளெல்லாம்
அறத்தாற்றி னீட்டப் பட்ட வனையவை புனித மான
திறத்தாலே நமக்கு நம்மைச் சேர்ந்தவர் தமக்கு மார்வம்
உறத்தாவில் வாத வூர னுதவினா னாத லாலே.

(இ - ள்.) மறத்து ஆறு கடந்த செங்கோல் வழுதி - மறநெறியைக் கடந்த செங்கோலையுடைய பாண்டியனே, நின் பொருள்கள் எல்லாம் - நின்னுடைய பொருள்களனைத்தும், அறத்து ஆற்றின் ஈட்டப்பட்ட - அறநெறியிலே தேடப்பட்டன; அனையவை புனிதமான திறத்தாலே - அப்பொருள்கள் தூயவாயுள்ளதன்மையினாலே, நமக்கும் நம்மைச் சேர்ந்தவர் நமக்கும் - நமக்கும் நம்மை யடைந்த அடியார்கட்கும், ஆர்வம் உற - அன்பு பொருந்த, தாவு இல் வாதவூரன் உதவினான் - குற்றமில்லாத வாதவூரன் கொடுத்தனன்; ஆதலால் - அதனால்.

அறநெறியால் ஈட்டப்பட்டன, அங்ஙனம் ஈட்டப்பட்டமையின் அவை புனிதமான திறத்தால் என்க. ஆதலால் - அங்ஙனம் உதவினமை காரணமாக. (௯௨)

அனையனை மறுக்கஞ் செய்தா யரும்பிணப் புலவுத் தீவாய்
வனநரித் திரளை யீட்டி வாம்பரி யாக்கித் தந்தேம்
கனையிருட் கங்குற் போதிற் கழிந்தன பின்னுந் தண்ட
வினையர்பால் விடுத்துத் துன்பம் விளைத்தனை யதுபொ றேம்.

(இ - ள்.) அனையனை மறுக்கம் செய்தாய் - அவ்வாதவூரனைத் துன்பஞ் செய்தனை; அரும்பிணப் புலவுத்தீவாய் வனநரித்திரளை ஈட்டி - அணுகுதற்கரிய பிணங்களின் புலாலையுடைய கொடிய வாயினையுடைய வனத்திலுள்ள நரிகளைத் தொகுத்து, வாம்பரி ஆக்கித்தந்தேம் - தாவுகின்ற குதிரைகளாக்கிக் கொடுத்தேம்; கனை இருள் கங்குற்போதில் கழிந்தன - செறிந்த இருளையுடைய இராப்பொழுதில் (அவையாவும் நரிகளாகி) ஓடின; பின்னும் - மீளவும், தண்ட வினையர்பால் விடுத்துத் துன்பம் விளைத்தனை - ஒறுப்பாளரிடம் விடுத்து அவரால் துன்பம் விளைவித்தனை; அது பொறேம் - அதனைப் பொறுக்கமாட்டேமாகி.

மறுக்கஞ் செய்தாய் ஆதலின் ஆக்கித்தந்தேம் என்க. அவை கழிந்தன எனச் சுட்டுப்பெயர் வருவித்துரைக்க. (௯௩)

வருபுனல் பெருகப் பார்த்தேம் வந்திகைப் பிட்டு வாங்கிப்
பருகிவந் தாளாய் மாறு பட்டன மண்போ கட்டுப்
பொருகரை யுயரச் செய்து போகியவ் வன்னை போல்வாள்
பெருகிய விடும்பை தீர்த்தேம் பேருல கடையச் செய்தேம்.

(இ - ள்.) வருபுனல் பெருகப் பார்த்தேம் - வையையாற்றில் வரும் நீர் பெருகுமாறு செய்தேம்; வந்திகைப் பிட்டுவாங்கிப் பருகி வந்து ஆளாய் - வந்தியின் கையிற் பிட்டினை வாங்கி அருந்திக்கொண்டே வந்து கூலியாளாகி, மாறுபட்டனம்- பிரம்படியும் பட்டேம்; மண் போகட்டுப் பொருகரை உயரச் செய்து - ஒரு கூடை மண்ணைப் போட்டு அலைகள்மோதப்பெறும் கரையினை உயருமாறுசெய்து, போகி- மறைந்து சென்று, அவ்வன்னை போல்வாள் - அத் தாய் போன்றவளின், பெருகிய இடும்பை தீர்த்து—மிக்க துன்பத்தினை நீக்கி, எம்பேர் உலகு அடையச் செய்தேம் - எமது பெரிய உலகினை அடையுமாறு செய்தேம்.

மாறு - பிரம்படி; ஆகுபெயர். போகட்டு என்பது போட்டு என மருவி வழங்குகிறது. இடும்பை - பிறவித்துன்பம். (கூச)

இத்தனை யெல்லாஞ் செய்த திவன்பொருட் டிந்த வேத
வித்தகன் றன்மை யொன்று மறிந்திலை வேட்கை யெம்பால்
வைத்துனக் கிம்மை யோடு மறுமையுந் தேடித் தந்த
உத்தமன் றொடைசந் தாதிப் புறப்பற் றொழிந்த நீரான்.

(இ - ள்.) இத்தனை எல்லாம் செய்தது இவன் பொருட்டு - இவ்வளவெல் லாம் செய்தது இவ்வாதவூரன் பொருட்டே; இந்த வேதவித்தகன் தன்மை - இந்த மறை நூலுணர்ந்த சதுரப்பாடுடையவன் தன்மையை, ஒன்றும் அறிந்திலை - சிறி தும் நீ அறிந்தாயில்லை, எம்பால் வேட்கை வைத்து - இவன் எம்மிடம் விருப்பம் வைத்ததால், உனக்கு இம்மையோடு மறுமையும் தேடித்தந்த உத்தமன் - உனக்கு இம்மைப் பயனையும் மறுமைப் பயனையும் தேடிக்கொடுத்த உத்தமன்; தொடைசந்து ஆதி புறப்பற்றும் ஒழிந்த நீரான் - மாலையும் சந்தனமும் முதலாகிய புறப்பற்றினை யும் (அகப்பற்றினையும்) துறந்த தன்மையை யுடையவன்.

செய்தது, தொழிற்பெயர். புறப்பற்றும் என்னும் உம்மை எச்சப் பொருட்டு. (கூரு)

நிறையுடை யிவனை யிச்சை வழியினு னிறுத்தி யான்ற
மறைவழி நின்று நீதி மன்னவர்க் களந்த வாழ்நாள்
குறைபடா தாறுச் செல்வ வாரியுட் குளித்து வாழ்கென்
றிறையவன் மொழிந்த மாற்ற மிருசெவி நிரம்பத்* தென்னன்.

(இ - ள்.) நிறைஉடை இவனை - மனத்தை ஒருவழி நிறுத்தும் இவ்வாத வூரனை, இச்சை வழியினால் நிறுத்தி - அவன் விருப்பத்தின்படியே செலுத்தி, ஆன்ற மறைவழிநின்று - நீ பெருமை நிறைந்த மறையின் வழியே நின்று, நீதி மன்னவர்க்கு அளந்த வாழ்நாள் - நீதியோடு பொருந்திய வேந்தர்களுக்கு வரை யறுத்த ஆயுள் நாள், குறைபடாது - குறைவு படாமல், ஆறுச்செல்வ வாரியுள் குளித்து வாழ்க என்று - நீங்காத செல்வப்பெருக்கிலேதிளைத்து வாழக்கடவை

(பா - ம்.) * நிரப்ப.

என்று, இறையவன் மொழிந்த மாற்றம் - இறைவன் கூறியருளிய மொழி, இரு செவி நிரம்ப - இரண்டு செவிகளிலும் நிரம்ப, தென்னன் - பாண்டியன்.

வாழ்கென்று, அகரம் தொகுத்தல். கூறலுற்ற இறையவன் மொழிந்த மாற்றம் என்க. (சுசு)

அச்சமுற் றுவகை யீர்ப்ப வதிசய வெள்ளத் தாழ்ந்து
பொச்சமி லன்ப ரெங்குற் றாரெனப் புகுந்து தேடி
நச்சர வசைத்த கூட னாயகன் கோயி னண்ணி
இச்சையி* லிருக்கின் றாரைக் கண்டுபோ யிறைஞ்சி வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அச்சம் உற்று உவகையீர்ப்ப - அஞ்சுதலைப் பொருந்தி மகிழ்ச்சியானது இழுக்க, அதிசய வெள்ளத்து ஆழ்ந்து - வியப்பாகிய வெள்ளத்துள் அழுந்தி, பொச்சம் இல் அன்பர் எங்கு உற்றார் என - பொய்யில்லாத (மெய்) அன்பினையுடைய அடிகள் எங்குச் சென்றாரென்று, புகுந்து தேடிப்போய் - பல விடங்களிலும் தானே புகுந்து தேடிச் சென்று, நச்சு அரவு அசைத்த கூடல் நாயகன்கோயில் நண்ணி - நஞ்சினையுடைய பாம்பினைக் கச்சாகக் கட்டிய நான் மாடக் கூடலில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருக்கோயிலை அடைந்து, இச்சையில் இருக்கின்றாரைக்கண்டு - தமது விருப்பின்படியே சிவயோகத்திலிருக்கும் வாதவூரடிகளைப் பார்த்து, இறைஞ்சி வீழ்ந்தான் - வீழ்ந்து வணங்கினான்.

அச்சமும், உவகையும், அதிசயமும் ஒன்றினொன்று மிக என்றபடி. நஞ்சு நச்சு என வலித்தது. நண்ணி இருக்கின்றாரை எனவும், நண்ணிக்கண்டு எனவும் இயையும். இச்சையில் - விரும்பியவாறு. (சுஎ)

தொல்லைநீ ருலக மாண்டு சுடுதுயர் நரகத் தாழ
வல்லவென் னறிவுக் கேற்ற வண்ணமே செய்தே னீரென்
எல்லைதீர் தவப்பே றாய்வந் திகபர வேது வாகி
அல்லல்வெம் பிறவி நோய்க்கு மருமருந் தானீ ரையா.

(இ - ள்.) ஐயா - ஐயனே, தொல்லை நீர் உலகம் ஆண்டு - பழையகடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகினை ஆண்டு, சுடுதுயர் நரகத்து ஆழவல்ல - வருத்துந் துன்பத்தையுடைய நிரயத்தின்கண் அழுந்துதற்குவல்ல, என் அறிவுக்கு ஏற்றவண்ணமே செய்தேன் - எனது புல்லறிவுக்குப் பொருந்தியபடியே உமக்குத் தீங்கு செய்தேன்; நீர் என்எல்லை தீர்தவப் பேறு ஆய் - நீவிர் எனது அளவிறந்த தவப்பயனாகி, வந்து - அமைச்சராக வந்து, இகபர ஏதுவாகி - இம்மைப் பயனுக்கும் மறுமைப் பயனுக்கும் காரணமாய், அல்லல் வெம்பிறவிநோய்க்கும் - துன்பமயமாகிய கொடியபிறவிப் பிணிக்கும், அருமருந்து ஆனீர் - அரிய மருந்து ஆகாநின்றீர்.

(பா -ம்.) *விச்சையில்.

உலக மாளுதல் நரகத் துன்பத்திற்கு ஏதுவாமெனக் அதனை வெறுத்துக் கூறியவாறு. நோய்க்கு அருமருந்தும் ஆனீர் என உம்மை பிரித்துக் கூட்டுதல் சிறப்பு. ஆனீர் ஐயா, பன்மை யொருமை மயக்கம். (௬௮)

செறுத்துநா னும்மை யெண்ணா திழைத்தவித் தீங்கு தன்னைப்
பொறுத்துநீர் முன்போ னுங்கள் புவியெலாங் காவல் பூண்டு
மறுத்துடைத் தாள்வ தாகென் றிரந்தனன் மண்ணி லாசை
வெறுத்தவர் நகையுட் டோன்ற வேந்தனை நோக்கிச் சொல்வார்.

(இ - ள்.) நான் உம்மை எண்ணாது - அடியேன் உமது உயர்வினைச் சிறிதுங் கருதாது, செறுத்து இழைத்த இத்தீங்கு தன்னைப் பொறுத்து - சினந்து செய்த இத்தீமையைப் பொறுத்தருளி, நீர் முன்போல் நுங்கள் புவிஎலாம் காவல் பூண்டு - நீவிர் முன்போலவே நுமது புவி அனைத்தையும் காத்தலை மேற்கொண்டு, மறு துடைத்து ஆள்வது ஆக என்று இரந்தனன் - குற்றத்தைப் போக்கி ஆளக்கடவீராக என்று இரந்து வேண்டினன்; மண்ணில் ஆசை வெறுத்தவர் - மண்ணின் கண் உள்ள விருப்பினை நீக்கிய வாதவூரடிகள், நகை உள்தோன்ற - உள்ளே நகை தோன்ற, வேந்தனை நோக்கிச் சொல்வார் - அரசனை நோக்கிக் கூறுவாராயினர்.

நும்மை யெனப் பிரித்தலுமாம். இறைவனது திருவருளுக்குரியாரே புவி முழுதுக்கும் உரியராவர் என்னுங் கருத்தால் 'நுங்கள் புவியெலாங் காவல் பூண்டு' என அரசன் கூறினன். ஆள்வதாக - ஆள்க; ஆள்வது என்னும் தொழிற்பெயருடன் ஆக என்பது சேர்ந்து வியங்கோளாயிற்று. ஆகென்று, அகரந் தொகுத்தல். மண்ணிலாசை வெறுத்தவர் என்பது அவர் புவியாளார் என்பது தோன்ற நின்றமையின் கருத்துடன் கூடிய விசேடியமாகும். (௬௯)

பாய்திரை புரளு முந்நீர்ப் படுகட லுலகுக் கெல்லாம்
ஆயிரஞ் செங்க ணன்போ லரசுவீற் றிருப்பீ* ருங்கள்
நாயக னருளிச் செய்த வண்ணமே நயந்து செய்வீர்
தூயவ ரன்றோ நுங்கள் சூழல்சேர்ந் தொழுக வல்லார்.

(இ - ள்.) பாய் திரைபுரளும் முந்நீர்ப்படு கடல் உலகுக்கு எல்லாம் - பரந்த அலைகள் புரளுகின்ற மூன்று நீர்களையுடைய ஆழமாகிய கடல்சூழ்ந்த உலகமனைத்திற்கும், ஆயிரம் செங்கணன்போல் அரசுவீற்றிருப்பீர் - சிவந்த ஆயிரங் கண்களையுடைய இந்திரன்போல் தனியரசாக வீற்றிருப்பீர்; உங்கள் நாயகன் அருளிச் செய்த வண்ணமே - உங்கள் இறைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் கட்டளையிட்டருளியபடியே, நயந்து செய்வீர் - விரும்பிச் செய்வீர்; நுங்கள் சூழல் சேர்ந்து ஒழுக வல்லார் - உங்கள் இடத்தைச் சார்ந்து நடக்கவல்லவர், தூயவர் அன்றோ - தூய்மையுடையாரல்லவா.

(பா - ம்.)* அரசு செய்திருப்பீர்.

படுகடல் - ஒலிக்குங் கடலுமாம். உலகுக் கெல்லாம் அரசாக வீற்றிருப்பீர் என்க. சோமசுந்தரக்கடவுள் தென்னர் குலமுழுதாளும் பெருமானும் தென்னவனும் இருத்தலின் 'உங்கள் நாயகன்' என்றார்;

"பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனார்"
" பாண்டிய னாரருள் செய்கின்ற முத்திப் பரிசிதுவே"
" பரவிய வன்பரை யென்புருக் கும்பரம் பாண்டியனார்"

என்றிங்ஙனம் இறைவனைப் பாண்டிவேந்தாகவே அடிகள் அருளிச் செய்தலுங் காண்க. (எ0)

உம்மைநா னடுத்த நீரா லுலகியல் வேத நீதி
செம்மையா லிரண்டு நன்றாத் தெளிந்தது தெளிந்த நீரான்
மெய்ம்மையாஞ் சித்த சுத்தி விளைந்தது விளைந்த நீராற்
பொய்ம்மைவா னவரி னீந்திப் போந்தது சிவன்பாற் பத்தி.

(இ - ள்.) உம்மை நான் அடுத்த நீரால் - நான் உம்மை அடைந்த தன்மையால், உலகியல் வேதநீதி இரண்டும் - உலக நடையும் வேத வொழுக்கமுமாகிய இரண்டும், செம்மையால் நன்றாத் தெளிந்தது - முறைப்படி நன்கு தெளியப் பெற்றது; தெளிந்த நீரால்-அங்ஙனம் தெளிந்தபடியால், மெய்ம்மையாம் சித்தசுத்தி விளைந்தது - உண்மையாகிய மனத்தூய்மை உண்டாயது; விளைந்த நீரால்-அங்ஙனம் உண்டான படியால், பொய்ம்மை வானவரின் நீந்தி - அழிகின்ற தேவர்களினின்றுங் கடந்து, சிவன்பால் பத்தி போந்தது-சிவபெருமானிடத்து அன்பு விளைந்தது.

லௌகிகம் வைதிகம் இரண்டும் என்க. இரண்டும் தெளிந்தது, பன்மையிலொருமை; இரண்டனையும் உள்ளம் தெளிந்தது என்றுமாம். சில்லாண்டிற் சிதையும் சிலதேவர் சிறு நெறியைக் கடந்து பல்லாண்டென்னும் பதங்கடந்த இறைவன் பால் அன்புவிளைந்த தென்றாரென்க;

" அத்தேவர் தேவ ரவர்தேவ ரென்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பத்தேது மில்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ"

எனவும்,

"அவமாய தேவ ரவகதியி லழுந்தாமே
பவமாயங் காத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி"

எனவும் அடிகள் திருவாசகத்தில் அருளிச் செய்தலுங் காண்க. (எக)

வந்தவிப் பத்தி யாலே மாயையின் விருத்தி யான
பந்தமாம் பவஞ்ச வாழ்க்கை விளைவினுட் பட்ட துன்பம்
வெந்தது கருணை யாகி மெய்யுணர் வின்பந் தன்னைத்
தந்தது பாதஞ் சூட்டித் தன்மய மாக்கிற் றன்றே.

(இ - ள்.) வந்த இப் பத்தியாலே - இங்ஙனம் விளைந்த இவ்வன்பினாலே, மாயையின் விருத்தியான - மாயையின் விருத்தியாகிய, பந்தமாம் பவஞ்ச வாழ்க்கை விளைவினுள் பட்ட துன்பம் வெந்தது - கட்டாகிய உலகவாழ்க்கை நிகழ்ச்சியில் உண்டாகிய துன்பம் வெந்து நீறாகியது; மெய் உணர்வு இன்பம் கருணை ஆகி - சச்சிதானந்தப் பரம்பொருள் அருள்வடி வெடுத்துவந்து, தன்னைத் தந்தது - தன்னை எனக்குக் கொடுத்து, பாதம் சூட்டி - தனது திருவடியை எனது முடியிற் சூட்டி, தன்மயம் ஆக்கிற்று - தன் மயமாக்கியது.

விருத்தி - படம் குடிலானாற் போல்வது; ஈண்டுப் பரிணாமமும் கொள்க. பிரபஞ்சம் என்பது பவஞ்சம் என்றாயிற்று. பிரபஞ்சம் மாயேய மலமாதலின் 'பந்தமாம் பவஞ்சம்' என்றார். மெய் உணர்வு இன்பம் - சத்து சித்து ஆனந்தம்; சச்சிதானந்தம். தன்மயமாக்கல் - சிவமாக்கல்;

"சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே"

என்னும் திருவாசகமும் காண்க. (எஉ)

சச்சிதா னந்த மாமத் தனிப்பர சிவனே தன்ன
திச்சையா லகில மெல்லாம் படைத்தளித் தீறு செய்யும்
விச்சைவா னவரைத் தந்த மேலவன் பிறவித் துன்பத்
தச்சமுற் றடைந்தோர்க் காறு வின்பவீ டளிக்கு மன்னோன்.

(இ - ள்.) சச்சிதானந்தமாம் அத்தனிப் பரசிவனே - சச்சிதானந்தமாகிய அந்த ஒப்பற்ற பரசிவனே, தன்னது இச்சையால் - தனது இச்சையினாலே, அகிலம் எல்லாம் படைத்து அளித்து ஈறுசெய்யும் விச்சை வானவரை - உலகமனைத்தையும் ஆக்கி அளித்து அழிக்கும் தொழிலையுடைய அயனும் அரியும் அரனுமாகிய தேவர்களை, தந்தமேலவன் - உண்டாக்கிய மேலோன்; பிறவித்துன்பத்து அச்சமுற்று அடைந்தோர்க்கு - பிறவித்துன்பத்திற்கு அஞ்சி வந்தவர்களுக்கு, ஆறு இன்பவீடு அளிக்கும் அன்னோன் - நீங்காத இன்பத்தையுடைய வீடு பேற்றினை அளிக்கின்ற அவ்விறைவன்.

தன்னது, னகரம் விரித்தல். விச்சை - ஞானம்; ஈண்டுத்தொழில். இச்சையால் தந்த மேலவன் என்க. துன்பத்து என்பதனோடு இரண்டனுருபேனும் ஐந்தனுருபேனும் விரித்துரைத்தலுமாம்;

"அச்சக் கிளவிக் கைந்து மிரண்டும்
எச்ச மிலவே பொருள்வயி னான"

என்பது தொல்காப்பியம். (எ௩)

மந்தரங் கயிலை மேருப் பருப்பதம் வார ணாசி
இந்தநல் லிடங்க டோறு மிகபர போகம் யார்க்குந்
தந்தருள் செய்தெம் போல்வார் தம்மனம் புறம்போ காமற்
சிந்தனை திருத்தி ஞானத் திருவுரு வாகி மன்னும்.

(இ - ள்.) மந்தரம் கயிலை மேருபருப்பதம் வாரணாசி — மந்தரமலையும் கயிலைமலையும் மேருமலையும் ஸ்ரீபருப்பதமும் காசியுமாகிய, இந்த நல் இடங்கள் தோறும் - இந்த நல்ல இடங்கடோறும், ஞானத் திருஉருவாகி - அழகிய ஞானவடிவினையுடையனாகி, யார்க்கும் இகபர போகம் தந்தருள்செய்து - அனைவர்க்கும் இம்மை மறுமையின்பங்களை அளித்தருளி, எம்போல்வார் தம்மனம் புறம் போகாமல் - எம்மனோர் மனம் புறத்தே செல்லாமல், சிந்தனை திருத்தி மன்னும் - உள்ளத்தைத் திருத்தி வீற்றிருப்பான்.

புறம் போகாமல் - விடயங்களிற் செல்லாமல். அன்னோன் மன்னும் என்க. (௭௪)

ஒப்பவர் மிக்கோர் வேறற் றொருவனா யெங்குந் தங்கும்
அப்பரஞ் சுடரே யிந்த வாலவா யுறையுஞ் சோதி
கைப்படு கனிபோன் மேனாட் கண்ணுவ னாதி யோர்க்கு
மெய்ப்பொருள் விளங்கித் தோன்றா வேதத்தை விருத்தி செய்தான்.

(இ - ள்.) ஒப்பவர் மிக்கோர் வேறு அற்று ஒருவனாய் - ஒப்பாரும் மிக்காரும் வேறு யாரும் இன்றித் தனி முதல்வனாய், எங்கும் தங்கும் அப்பரஞ்சுடரே - எங்கும் நிலைபெற்ற அந்தப் பரஞ்சோதியே, இந்த ஆலவாய் உறையும் சோதி - இந்த ஆலவாயின்கண்ணே உறைகின்ற சோமசுந்தரக் கடவுள்; மேல் நாள் - முன்னொரு காலத்தில், கண்ணுவன் ஆதியோர்க்கு - கண்ணுவன் முதலிய முனிவர்களுக்கு, மெய்ப்பொருள் விளங்கித் தோன்றா வேதத்தை - உண்மைப் பொருள் வெளிப்பட்டுத் தோன்றாத வேதத்தை, கைப்படு கனிபோல் - உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் அதன் உண்மைப் பொருள் விளங்குமாறு, விருத்தி செய்தான் - விரித்துக் கூறினான்.

கைப்படு கனிபோல் விருத்தி செய்தான் என்க; விருத்தி செய்தல் - விரித்துரைத்தல். கண்ணுவனாதியோர்க்கு வேதத்தை விருத்திசெய்தமை வேதத்துக்குப் பொருளருளிச் செய்த படலத்திற் காண்க. (௭௫)

தன்னரு ளான ஞானத் தபனிய மாகுந் தில்லைப்
பொன்னக ரிடத்தி லென்னைப் போகெனப் பணித்தா னீரும்
அன்னதற் கிசைதி ராகென் றாலவா யடிக டம்மைப்
பன்னருந் துதியா லேத்தி விடைகொடு பணிந்து போவார்.

(இ - ள்.) தன் அருளான ஞானத்தபனியம் ஆகும் - (அவனே) தனது அருள் மயமாகிய ஞானவெளியாம் பொன்னம்பல மென்னும், பொன் தில்லை நகரிடத்தில் என்னைப் போக எனப் பணித்தான் - அழகிய தில்லைப் பதியின்கண் என்னைப் போகக் கடவை என்று கட்டளையிட்டான்; நீரும் அன்னதற்கு இசைதிராக என்று - நீவிரும் அதற்கு உடன்படக் கடவீராக என்று கூறி, ஆலவாய் அடிகள் தம்மை - திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் சோமசுந்தரக் கடவுளை, பன் அரும்

துதியால் ஏத்தி - சொல்லுதற்கரிய துதிகளாற் பரவி, பணிந்து விடை கொடு போவார் - வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு செல்வாராயினர்.

போகென, ஆகென்று என்பவற்றில் அகரம் தொகுத்தல். துதி - தோத்திரப்பாடல். (எசு)

தன்றொடக் கறுத்த நாதன் றாட்டொடக் குண்டு போவார்
பின்றொடர்ந் தரசன் செல்லப் பெருந்தவர் நின்மி னின்மின்
என்றவர் செலவுங் கூப்பி டெல்லைசென் றணிய ளுகிச்
சென்றடி பணிந்து தென்னன் விடைகொடு திரும்பி னானே.

(இ - ள்) தன் தொடக்கு அறுத்த நாதன் - தனது கட்டினை அறுத்த இறைவனது, தாள் தொடக் குண்டு போவார் பின் - திருவடி நேயத்தாற் கட்டப் பட்டுச் செல்வாராகிய அடிகளின் பின், அரசன் தொடர்ந்து செல்ல - அரசன் தொடர்ந்து போக, பெருந்தவர் - பெரிய தவத்தினையுடைய அடிகள், நின்மின் நின்மின் என்றவர் - நில்லும் நில்லும் என்று கூறினவராய், செலவும் - செல்லா நிற்கவும், கூப்பிடு எல்லை சென்று - கூப்பிடு தூரஞ் சென்று, அணியனாகிச் சென்று அடிபணிந்து - பின் நெருங்கிப் போய் அடிவணங்கி, தென்னன் விடை கொடு திரும்பினான் - பாண்டியன் விடை பெற்றுக் கொண்டு மீண்டனன்.

தாள் - அடிநேயம் ; திருவருளுமாம். (எஎ)

துறந்தவர் போக மீண்டு தொன்னக ரடைந்து தென்னன்
அறந்தரு பங்கி னானை யடைந்துதான் பிரம்பு நீட்டப்
புறந்தரு கருணை வெள்ளம் பூரிப்பத் தாழ்ந்து நெஞ்ச
நிறைந்தது வாய்கொள் ளாம னின்றெதிர் துதிப்ப தானான்.

(இ - ள்.) துறந்தவர் போக - முற்றத் துறந்தவராகிய அடிகள் செல்ல, தென்னன் மீண்டு தொல்நகர் அடைந்து - பாண்டியன் மீண்டு தனது பழமையான நகரினை அடைந்து, அறம் தரு பங்கினானை அடைந்து - அறங்களை ஈன்ற உமையாகிய பாகத்தையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளை அடைந்து, தான் பிரம்பு நீட்டப் புறம்தரு கருணை வெள்ளம் பூரிப்பத் தாழ்ந்து - தான் பிரம்பினை ஓச்ச முதுகு தந்தருளிய அவ்வருள் வெள்ளமாகிய இறைவர் மகிழுமாறு வீழ்ந்து வணங்கி, நெஞ்சம் நிறைந்தது வாய் கொள்ளாமல் - நெஞ்சத்தின்கண் நிறைந்த ஆர்வம் வாய்கொள்ளாமல் வெளி வருதல் போல, எதிர் நின்று துதிப்பது ஆனான் - திருமுன் நின்று வழுத்துவானாயினன்.

துறந்து அவர் போக என்று பிரித்தலுமாம். அறந்தருபங்கு - உமையாகிய பங்கு. கருணை வெள்ளம் - இறைவன். ஆனாது வாய்விட்டுத் துதித்தலின் 'வாய் கொள்ளாமல்' என்றார். துதிப்பது, தொழிற் பெயர். (எஅ)

[கொச்சகக் கலிப்பா]

அடையாளம் படவொருவ னடித்தகொடுஞ் சிலைத்தழும்புந்
தொடையாக வொருதொண்டன் றொடுத்தெறிந்த கல்லும்போற்
கடையானேன் வெகுண்டடித்த கைப்பிரம்பு முலகமெல்லாம்
உடையானே பொறுத்ததோ வுன்னருமைத் திருமேனி.

(இ - ள்.) உலகம் எல்லாம் உடையானே - உலக மனைத்தையும் உடைய பெருமானே, உன் அருமைத் திருமேனி - உனது அருமைத் திருமேனியானது, அடையாளம்பட ஒருவன் அடித்த கொடுஞ்சிலைத் தழும்பும் - வடுப்படுமாறு அருச்சுனன் என்னும் ஒருவன் அடித்த வளைந்த வில்லின் தழும்பையும், ஒரு தொண்டன்- ஒரு தொண்டனாகிய சாக்கிய நாயனார், தொடையாகத் தொடுத்து எறிந்த கல்லும் போல் - மாலையாகத் தொடுத்து வீசிய கல்லையும் பொறுத்தது போல, கடையானேன் - கடையவனாகிய யான், வெகுண்டு அடித்த கைப் பிரம்பும் பொறுத்ததோ- சினந்து அடித்த கைப் பிரம்பினையும் பொறுத்தருளியதோ.

ஒருவன் - அருச்சுனன்: பாண்டு மைந்தனாகிய அருச்சுனன் பாசுபதப் படை வேண்டிச் சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் புரிந்த காலையில் அவனது தவத்தை அழித்தற்குத் துரியோதனனது ஏவலால் பன்றி யுருவெடுத்து வந்த மூகன் என்னும் அசுரனை இறைவன் வேட்டுருக்கொண்டு துரந்து வந்து அம் பெய்து வீழ்த்தி அருச்சுனனோடு வழக்காடிப் போர் புரிந்து அவனது வில்லின் நாணை அறுக்க அவன் விற்கழுந்தால் இறைவனை அடித்தான் என்பது வரலாறு. ஒரு தொண்டன் - திருத்தொண்டர் புராணத்துக் கூறப்பட்ட தனியடியார் அறு பத்து மூவருள் ஒருவராகிய சாக்கிய நாயனார்; திருச்சங்க மங்கையிலே வேளாளர் குலத்துதித்த ஒருவர் மெய்யுணர்வு பெறக் கருதிச் சாக்கிய (புத்த) மதத்தை அடைந்து, பின்பு சிவனருளால் சைவ நெறியே உண்மை நெறியெனத் தெளிந்து "எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலம் கொண்டாலும், மன்னிய சீர்ச் சங்கரன்றாள் மறவாமை பொருள்" என்று கருதிச் சாக்கிய வேடத்துடனிருந்தே சிவபிரான் பால் அன்புடையராய் ஒழுகுகின்றவர் நாடோறும் சிவலிங்க தரிசனஞ் செய்து உண்ண விரும்பி வெள்ளிடையிலிருந்த ஓர் சிவலிங்கத்தைக் கண்டு உவகை மீதூர்ந்து திருவருட் குறிப்பால் அதன்மீது ஓர் கல்லினை யெடுத்தெறிந்து அன்று முதல் அதுவே நியமமாகக் கல்லெறிந்து வழிபட்டு முத்தியடைந்தனர் என்பது வரலாறு. பொறுத்ததோ, ஓகாரம் இரக்கத்தில் வந்தது. (எக)

கடியேறு மலர்மகன்மான் முதலாய கடவுளரும்
படியேழு மளவிறந்த பல்லுயிரு நீயேயோ
முடியேற மண்சுமந்தாய் முதுகிலடி வடுப்பட்ட
தடியேனும் பட்டேனின் றிருமேனி யானேனோ.

(இ - ள்.) முடி ஏற மண் சுமந்தாய் - முடியின்கண் ஏற மண்ணைச் சுமந்த இறைவனே, கடி ஏறும் மலர் மகன் மால் முதலாய கடவுளரும்- மணம் பொருந்திய

தாமரை மலரில் இருக்கும் பிரமனும் திருமாலும் முதலிய தேவர்களும், படி ஏழும் - ஏழு உலகங்களும், அளவு இறந்த பல் உயிரும் நீயேயோ - அவற்றிலுள்ள அளவில்லாத பல உயிர்களும் நீயே போலும்; முதுகில் அடிவடு பட்டது - (அதனால்) நின் திருமுதுகிற்பட்ட அடித்தழும்பு அவை எல்லாவற்றின் மேலும் பட்டது; அடியேனும் பட்டேன் - அவ்வடியை அடியேனும் பட்டேன் (ஆதலால்), நின் திருமேனி ஆனேனோ - யானும் நினது திருமேனி ஆனேனோ.

படி- உலகம் என்னும் பொருட்டு. ஆனேனோ என்பதில் ஓகாரம் வியப்பின்கண் வந்தது. கடையேனாகிய யானும் உனக்குத் திருமேனி யானேன் போலும் என வியந்து கூறியவாறு. (அ௰)

கைக்குமருந் தின்சுவைபின் காட்டுமா றெனவினைக்கும்
பொய்க்குமருங் கலனாகி மண்ணாண்டு புலைநரகந்
துய்க்குமருந் துயர்களைவான் மாறாய்நின் றுணையடிக்கே
உய்க்குமருந் தவரிவரென் றறியாமை யொறுத்தேனே.

(இ - ள்.) கைக்கும் மருந்து - முன்னே கசக்கும் மருந்து, பின் இன்சுவை காட்டுமாறு என - பின் தனது இனிய பயனைக் காட்டுவதுபோல, வினைக்கும் பொய்க்கும் அருங்கலனாகி - தீவினையும் பொய்யுமாகிய பண்டங்களை ஏற்றும் அரிய மரக்கலமாகி, மண் ஆண்டு - இந்நிலவுலகினை ஆள்வதால், புலைநரகம் துய்க்கும் அருந்துயர் களைவான் - புல்லிய நிரயத்தில் நுகரும் கொடிய துன்பத்தைக் களையும் பொருட்டு, மாறாய் - முன்னே பகையாகி, நின் துணை அடிக்கே உய்க்கும் - பின் நினது இரண்டு திருவடிகளிலே செலுத்தும், அருந்தவர் இவர் என்று அறியாமை ஒறுத்தேன் - அரிய முனிவர் இவரென்று அறியாமல் ஒறுத்தேன்.

சுவை - உறுதி என்னும் பொருட்டு. கலனாகி - அணிகலனாகி என்றுமாம். புலை - புன்மை. துய்க்கும் நரகத்துயர் என இயைத்தலுமாம்; நரகந் துய்த்தற்கு ஏதுவாகிய பிறவிப்பிணியைக் களைய என்றுரைத்தலும் பொருந்தும். இவர் - வாதவூரர். காட்டுமாறென மாறாய் நின்று உய்க்கும் அருந்தவர் என்க. (அக)

பாதியுமை யுருவான பரமேட்டீ யெனக்கிம்மை
ஊதியமும் பரகதியு முறுதிபெற விளைவிக்கும்
நீதியினான் மந்திரியாய் நின்னருளே யவதரித்த
வேதியரை யறியாதே வெறுத்துநா னொறுத்தேனே.

(இ - ள்.) பாதி உமை உருவான பரமேட்டீ - ஒரு பாதி உமையம்மையின் வடிவான இறைவ, எனக்கு - அடியேற்கு, இம்மை ஊதியமும் பரகதியும் - இம்மைப் பயன்களையும் வீடு பேற்றினையும், உறுதிபெற விளைவிக்கும் நீதியினால் - திண்ணமாக உண்டாக்கும் நீதியுடன், நின் அருளே மந்திரியாய் அவதரித்த வேதியரை - நினது திருவருளே அமைச்சராய்த் தோன்றிய அந்தணரை, அறியாது வெறுத்து நான் ஒறுத்தேன் - அறியாமல் வெறுத்து அடியேன் ஒறுத்தேன்.

ஊதியம் - பேறு. நீதியினால் - நீதியுடன். நினது திருவருளே வாதவூரராகத் தோன்றிற்றென அவர் பெருமையை வியந்துரைத்தான். அருளால் என மூன்றனுருபு விரித்து, அவதரித்து மந்திரியாகிய என விகுதி பிரித்துக் கூட்டினுமாம். (௮௨)

மாயா விருத்தியினான் மாழாந்து மாதவரை
ஆயா தொறுத்தே னருநரகத் தாழ்ந்துநான்
வீயாம லின்றனையார் மெய்ம்மையெலாந் தேற்றியவென்
தாயானாய் தண்ணளிக்கென் றமியேன்செய் கைம்மாறே.

(இ - ள்.) மாயா விருத்தியினால் மாழாந்து - மாயையின் விருத்தியினால் மயங்கி, மாதவரை ஆயாது ஒறுத்தேன் - தவசிரேட்டராகிய வாதவூரரை ஆராயாது ஒறுத்தேன் (அதனால்), நான் அரு நரகத்து ஆழ்ந்து வீயாமல் - அடியேன் கரையேறுதற்கரிய நரகத்தின்கண் அழுந்திக் கெடாமல், இன்று - இப்பொழுது, அனையார் மெய்மை எலாம் தேற்றிய என் தாயானாய் - அவ்வடிகளின் உண்மைகளனைத்தையும் தெளிவித்த என் அன்னைபோல்வாய், தண் அளிக்கு தமியேன் செய்கைம்மாறு என் - நினது குளிர்ந்த அருளுக்கு அடியேன் செயுங் கைம்மாறு யாது (ஒன்றுமில்லை).

விருத்தி - செய்கை, அவரது மெய்ம்மை அறிந்து வழிபட்டு வீயாமல் உய்ந்தேன் என்பான் 'நரகத் தாழ்ந்து வீயாமல் தேற்றிய' என்றான். (௮௩)

நின்னையுணர்ந் தவர்வேத நெறிவேள்வி செய்தூட்டும்
இன்னமுதிற் கழிசுவைத்தோ விவளிடும்பிட் டெவ்வுயிர்க்கும்
மன்னவனே செந்துவர்வாய் மலர்ந்தமுது செய்தனையால்
அன்னையிலா வுனக்கிவளோ ரன்னையாய் வந்தாளோ.

(இ - ள்.) நின்னை உணர்ந்தவர் - நின்னியல்பினை அறிந்த முனிவர்கள், வேத நெறி - மறையிற் கூறிய வழியே, வேள்வி செய்து ஊட்டும் இன் அமுதில் - வேள்வி புரிந்து அதில் உண்பிக்கும் இனிய அவியுணவினும், இவள் இடும் பிட்டு கழிசுவைத்தோ - இவ்வந்தி இட்ட பிட்டு மிகவுஞ் சுவையுடையதோ, எவ்வுயிர்க்கும் மன்னவனே - எல்லா உயிர்கட்கும் இறைவனே, செம்துவர்வாய் மலர்ந்து அமுது செய்தனை - மிகவும் சிவந்த திருவாயினைத் திறந்து அமுது செய்தருளினை ; அன்னை இலா உனக்கு - தாயில்லாத உனக்கு, இவள் ஓர் அன்னையாய் வந்தாளோ - இவளோர் தாயாகி வந்தனளோ.

மன்னவனே அமுது செய்தனை, இது கழி சுவைத்தோ, இவள் அன்னையாய் வந்தாளோ என வினை முடிவு செய்க. (௮௪)

அன்றுசிறுத் தொண்டரிடும் பிள்ளைக் கறியமுதும்
மென்று சுவைதெரிந்த வேடனிட்ட வூனும்போல்
நன்றுநரை யாட்டியிடு பிட்டு நயந்தருந்தி
என்று மடியார்க் கெளிவந்தா யெந்தாயே.

(இ - ள்.) அன்று-அந்நாளில், சிறுத் தொண்டர் இடும் பிள்ளைக்கறி அமுதும் - சிறுத்தொண்ட நாயனார் இட்ட பிள்ளைக்கறியமுதினையும், வேடன் இட்ட - கண்ணப்ப நாயனார் இட்ட, மென்று சுவை தெரிந்த ஊனும் போல் - அவரால் மென்று சுவை தெரியப்பெற்ற ஊனமுதினையும் போல, நரையாட்டி இடுபிட்டும் நன்று நயந்து - நரை முதியாளாகிய வந்தி இட்ட பிட்டினையும் பெரிதும் விரும்பி நுகர்ந்து, எந்தாய் - எந்தையே, என்றும் - எக்காலத்தும், அடியார்க்கு எளிவந்தாய் - அடியார் திறத்தில் எளியனாயினாய்.

சிறுத்தொண்டர் - சிவனடியார்க்கு மிகச் சிறியரா யொழுகும் தொண்டர். காரணப் பெயர்;

"சீதமதி யரவினுடன் செஞ்சடைமேற் செறிவித்த
நாதனடியார்தம்மை நயப்பாட்டு வழிபாட்டான்
மேதகையா ரவர்முன்பு மிகச்சிறிய ராயடைந்தார்,
ஆதலினாற் சிறுத்தொண்ட ரெனநிகழ்ந்தா ரவனியின்மேல்."

என்னும் திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுள் நோக்குக. சிறுத்தொண்டர் பிள்ளைக்கறி யமுதிட்ட வரலாற்றையும், கண்ணப்பர் மென்று சுவை தெரிந்த ஊன் இட்ட வரலாற்றையும் பெரிய புராணத்திற் காண்க. பிள்ளைக் கறியமுதினை இறைவன் உண்டமை கேட்கப்பட்டிலதேனும் அந் நிவேதனங் காரணமாக இறைவன் அவர்கட்கு அருள் புரிந்தமையின் 'பிள்ளைக்கறியமுதும் போல்' என்றார். கண்ணப்பர் ஊன் சுவை தெரிந்திட்டமை,

"ஊனமுது கல்லையுடன் வைத்திதுமுன் னையினன்றால்
ஏனமொடு மான்கலைகண் மரைகடமை யிவையிற்றில்
ஆனவுறுப் பிறைச்சியமு தடியேனுஞ் சுவைகண்டேன்
தேனுமுடன் கலந்ததிது தித்திக்கு மெனமொழிந்தார்."
"வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ வெனுமன்பால்
நையுமனத் தினிமையினி னையமிக மென்றிடலாற்
செய்யுமறை வேள்வியோர் முன்புதருந் திருந்தவியில்
எய்யும்வரிச் சிலையவன்றா னிட்டவூ னெனக்கினிய."

என முறையே கண்ணப்பர் கூற்றாகவும் சிவபெருமான் கூற்றாகவும் வந்துள்ள செய்யுட்களாலறிக. திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் வாதவூரடிகட்குப் பிற்காலத்தினர் என்பது இந்நூலாசிரியர் கருத்தாகலின் பிள்ளையார் காலத்திருந்த சிறுத்தொண்டரும் பிற்காலத்தினரென்பது இவர்க்கு உடன்பாடாதல் பெறப்படும். அங்ஙனமாயினும் இவ்வரலாறெல்லாம் இவர்க்கு முற்காலத்தனவாகலின் சிறுத்தொண்டர் செய்தியையும் இங்குக் கூறினர். இங்ஙனம் நூலாசிரியர்கள் பிறழக் கூறுதல் பலவிடத்துக் காணப்படும். அன்று என்பதற்கு வருங்காலத்தில் எனப் பொருள் கொள்ளுதல் சிறப்பின்று. நன்று - பெரிது; தொல்காப்பியத்து உரியியலிற் காண்க. (அ௫)

நரியாவும் பரியாக்கி நடத்தியுமம் பரமன்றித்
தரியாயான் றருதுகிலைத் திருமுடிமேற் றரித்துமறைக்
கரியாய்நீ யென்பாச மறுக்கவருந் திருமேனி
தெரியாதே பரியாசை திளைத்திறுமாந் திருந்தேனே.

(இ - ள்.) மறைக்கு அரியாய் நீ - வேதங்களுக்கு அரியவனுகிய நீ, நரியாவும் பரியாக்கி நடத்தியும் - நரிகளையெல்லாம் குதிரைகளாக்கி நடத்தியும், அம்பரம் அன்றித்தரியாய் - திசை வெளியன்றி வேறொன்றையும் உடுக்காத நீ, யான் தருதுகிலைத்திருமுடிமேல் தரித்தும் - அடியேன் கொடுத்த ஆடையை வாங்கித் திருமுடியின்கண் தரித்தும், என் பாசம் அறுக்கவரும் திருமேனி தெரியாதே - எனது கட்டினை அறுக்கவரும் நினது திருமேனியை உணராமல், பரி ஆசை திளைத்து இறுமாந்து இருந்தேனே - குதிரைகளில் வைத்த விருப்பத்துள் அழுந்தி இறுமாந் திருந்தேனே.

அம்பரம் - திசை, ஆகாயம்; இறைவன் திசையே ஆடையாகவுடையனுதலைத் திகம்பரன் என்னும் பெயரானுமறிக. அம்பரம் ஆடையுமாகலின் இரட்டுற மொழிதலாகக்கொண்டு, திசையாகிய ஆடையன்றி என உரைத்தலுமாம். திருமேனியின் அருமையைத் தெரியாதே என்க. தெரியாது, எதிர்மறை வினையெச்சம். இறுமாத்தல் - தருக்குதல். தருக்கியிருந்தேன் இஃது என்ன புன்மை என இசையெச்சம் விரித்துரைக்க. (அசு)

விண்சுமக்கும் புள்ளாய் விலங்காய்ச் சுழன்றுமனம்
புண்சுமக்குஞ் சூழ்ச்சி வலியுடைய புத்தேளிர்
மண்சுமக்கு மள்ளராய் வந்திலரே வந்தக்காற்
பண்சுமக்குஞ் சொல்லிபங்கன் பாதமுடி காண்பாரே.

(இ - ள்.) விண் சுமக்கும் புள்ளாய் - வானாற் சுமக்கப்படும் பறவையாகியும், விலங்காய்ச் சுழன்று - விலங்காகியும் தேடி வருந்தி, மனம் புண்சுமக்கும் - (காணாமையின்) மனம் புண்பட்ட, சூழ்ச்சி வலி உடைய புத்தேளிர் - ஆராய்ச்சி வலியினையுடைய பிரமனுந் திருமாலுமாகிய தேவர்கள், மண் சுமக்கும் மள்ளராய் வந்திலரே - மண்ணைச் சுமக்கும் ஏவலாளராய் வந்திலரே, வந்தக்கால் - வந்திருப்பார்களானால், பண் சுமக்கும் சொல்லிபங்கன் - பண்ணின் சுவையினைத் தாங்கிய இன்சொல்லையுடைய உமையம்மையை ஒரு பாகத்தில் வைத்த இறைவனது, பாதம் முடி காண்பாரே - திருவடியையும் திருமுடியையுங் கண்டிருப்பாரே.

வேறு ஆதாரவின்றி விண்ணின் இயங்குதலின் 'விண் சுமக்கும் புள்' என்றார். புள் - அன்னம். விலங்கு - பன்றி. சூழ்ச்சி வலியுடைய என்றது நகுதற் குறிப்பு. பிரமனையும் திருமாலையும் முன்னர்க்கூறி, பாதம் முடி காண்பார் எனப் பிற்கூறினமையின் இது மயக்க நிரனிறை. வந்திலரே காண்பாரே என இரங்கிக் கூறுவது போன்று இறைவன் 'பிரமன்மால் காணுப் பெரியன்' ஆதலையும், அடியார்க்கு எளியனாதலையும் விளக்கினமை காண்க. (அஎ)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

என்றுபல முறையாலே துதித்தடைந்தோர்க் கன்பரிவ ரிவரைத் தேறின்
நன்றுமிக பரபோகம் வீடுபெற லெளிதென்று நகைத்தார் வேந்தன்
அன்றுதிருப் பணிபூசை பிறவுநனி வளம்பெருக்கி யழகார் வெள்ளி
மன்றுடையா னடிக்கன்பு முயிர்க்கன்புஞ் சுரந்தொழுகி வாழு நாளில்.

(இ - ள்.) என்று பல முறையாலே துதித்து - என்று பல முறையினாலே வழுத்தி, அடைந்தோர்க்கு அன்பர் இவர் - தன்னடியினை அடைந்தவர்க்கு அன்பராவாரிவர்; இவரைத் தேறின் - இவரைத் தெளிந்தால், இகபர போகம் - இம்மை மறுமையின்பங்களையும், வீடு - முத்தியின்பத்தையும், நன்றும் பெறல் எளிது என்று - பெரிதும் அடைதல் எளிதென்று கருதி, நகைத்தார் வேந்தன் - ஒளி பொருந்திய மாலையை யணிந்த மன்னன், அன்று - அந்நாள் முதல், திருப்பணி பூசை பிறவும் - திருப்பணியும் பூசனையும் பிறவும், நனிவளம் பெருக்கி - மிகவும் பொலிவுற நடத்தி, அழகு ஆர் வெள்ளிமன்று உடையான் அடிக்கு அன்பும் - அழகு நிறைந்த வெள்ளியம்பலமுடைய இறைவனது திருவடிக்கண் அன்பும், உயிர்க்கு அன்பும் சுரந்து ஒழுகி வாழும் நாளில்-உயிர்களிடத்து அன்பும் சுரந்து வாழ்ந்தொழுகும்போது.

பிறவும் என்றது திருவிழா முதலியவற்றை. அடிக்கு உயிர்க்கு என்பவற்றில் நான்கனுருபு ஏழன் பொருளில் வந்தன. உயிர்க்கன்பு என்புழி அன்பு அருளுமாம். (அஅ)

முன்புபெருந் துறையார்க்கு மடியார்க்கு
மறந்தெரிந்த முறையா லீட்டுந்
தன்பொருள்போ யுடன்பலவாய்த் தழைத்துவரு
பயனேபோற் றலையு வாவின்
நன்பனிகான் மதிகண்ட வுவரியெனப்
பலசெல்வ நாளு மோங்க
இன்புறுவான் சகநாத னெனுமகப்பெற்
றின்பத்து ளின்பத் தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அறம் தெரிந்த முறையால் ஈட்டும் தன் பொருள் - அறநெறியினை ஆராய்ந்தறிந்த முறையினால் ஈட்டிய தனது பொருள், முன்பு பெருந்துறையார்க்கும் அடியார்க்கும் போய் - முன்னம் பெருந்துறை இறைவரிடத்தும் அவரடியாரிடத்தும் வாதவூரடிகளாற் சென்று, உடன் - உடனே, பலவாய் தழைத்து வருபயனே போல்-பல வகையாய்த் தழைத்து வரும் பயனேபோல, தலை உவாவின் நன்பனி கால் மதிகண்ட உவரிஎன - பூரணையில் நல்ல குளிர்ந்த நிலவினை வீசும் சந்திரனைக்கண்ட கடல் பொங்குதல்போல, பல செல்வம் நாளும் ஓங்க - பல வகைப்பட்ட செல்வம் நாள்தோறும் மிக்கோங்க, இன்புறுவான் - இன்பமுறும் அவ்வரிமருத்தன பாண்டியன், சகநாதன் எனும் மகப்பெற்று - சகநாதன் என்

னும் புதல்வனைப் பெற்று, இன்பத்துள் இன்பத்து ஆழ்ந்தான் - சிறந்த மகிழ்ச்சிக் கடலுள் அழுந்தினன்.

அமாவாசையும் உவா எனப்படுமாகலின் பூரணையைத் தலையுவா என்றார். உவரி என ஓங்க எனவும், பயனேபோல் ஓங்க மகப்பெற்று எனவும் கூட்டுக. இன்பத்துள் இன்பம் - இடையறா இன்பம். (அக)

அம்மகனை முடிசூட்டி யரசாக்கி
வாதவூ ரமைச்சர் சார்பான்
மெய்ம்மைநெறி விளங்கியிரு வினையொப்பி
லரன்கருணை விளைந்த நோக்கான்
மும்மைமலத் தொடர்நீந்திச் சிவானந்தக்
கடற்படிந்து முக்கண் மூர்த்தி
செம்மலர்த்தா ணிழலடைந்தான் றிறலரிமர்த்
தனனென்னுந் தென்பார் வேந்தன்.

(இ - ள்.) திறல் அரிமர்த்தனன் என்னும் தென்பார் வேந்தன் - ஆற்றல் பொருந்திய அரிமருத்தனனென்னும் பாண்டி நாட்டு மன்னன், அம்மகனை முடி சூட்டி அரசு ஆக்கி - அம்மகனுக்கு முடிசூட்டி அவனை அரசனாக்கி, வாதவூர் அமைச்சர் பால்- வாதவூரடிகளாகிய அமைச்சரது சம்பந்தத்தால், மெய்ம்மைநெறிவிளங்கி- உண்மைநெறி விளங்கப்பெற்று, இருவினை ஒப்பில் அரன் கருணை விளைந்த நோக்கால் - இருவினையொப்பின்கண் உண்டாகிய இறைவனது அருள் நோக்கால், மும்மைமலத் தொடர் நீந்தி - மூன்று மலங்களாகிய தொடரினைக் கடந்து, சிவானந்தக் கடல் படிந்து - சிவானந்தமாகிய கடலில் மூழ்கி, முக்கண்மூர்த்தி செம்மலர்த்தாள் நிழல் அடைந்தான் - மூன்று கண்களையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளின் சிவந்த தாமரை மலர்போன்ற திருவடி நிழலை அடைந்தனன்.

சார்பால் - சார்ந்திருந்தமையால், சம்பந்தத்தால். இருவினை யொப்பு - நல்வினைப் பயனாகிய இன்பத்தையும் தீவினைப்பயனாகிய துன்பத்தையும் ஒப்ப நோக்குதல். மும்மை, மை பகுதிப்பொருள் விகுதி. மும்மலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை. (கூ0)

[வேறு]

வழுதியால் விடுக்கப் பட்ட வாதவூர் முனிக டம்மைப்
பழுதிலாப் பாடல் கொள்வார் பதிபல பணிந்து போந்து
முழுதுணர் மறையோர் வேள்விப் புகையண்ட முடிகீண் டேழி
எழுவட வரைபோற் றோன்று மெழிற்றில்லை மூதூர் சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) வழுதியால் விடுக்கப்பட்ட வாதவூர் முனிகள் - பாண்டியனால் விடுக்கப்பட்ட வாதவூர் முனிவர், தம்மைப் பழுது இலாப்பாடல் கொள்வார் பதி பல பணிந்து போந்து - தம்முடைய குற்றமில்லாத பாடல்களை ஏற்றுக் கொள்

ளும் இறைவர் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்று, முழுது உணர் மறையோர் வேள்விப்புகை - முற்றும் உணர்ந்த மறையவராகிய மூவாயிரவரின் வேள்விப் புகையானது, அண்டமுடி கீண்டு - அண்ட முகட்டைக் கிழித்து, ஊழி எழு வடவரைபோல் தோன்றும் - ஊழிக்காலத்தில் உயரும் வடக்கின் கண்ணுள்ள கைலைமலை போலக் காணப்படும், எழில் தில்லைமூதூர் சேர்ந்தார் - அழகிய தில்லையென்னும் பழம் பதியினை அடைந்தார்.

வாதவூரர் சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கி விடைபெற்று மதுரையினின் றும் புறப்பட்ட பொழுது பாண்டியன் அவர் கருத்தைத் தடுக்கலாற்றாது விட்ட மையின் 'வழுதியால் விடுக்கப்பட்ட' என்றார். அடிகள் என்றாற்போலக் கள்விகுதி தந்து முனிகள் என்றார். பாடல் கொள்வார் என்பதனை ஒரு சொன்னீரதாக்கித் தம்மை என்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாக்கலுமாம். பாடல் கொள்வார் - பாடற் றொண்டு கொள்வார். வடவரை என்றது கைலை யென்னும் திருநொடித்தான் மலையை. அஃது ஊழியில் உயரும் என்பதனை 'ஊழிதோ றோங்குமவ் வோங்கல்' எனத் திருக்கைலை வருணனையிலும் இவ்வாசிரியர் கூறி யிருத்தல் காண்க. (௬௧)

[வேறு]

வீதிதொறும் வீழ்ந்துவீழ்ந் திறைஞ்சியா லயத்தெய்தி மெய்ம்மை யான
சோதியறி வானந்தச் சுடருருவாஞ் சிவகங்கை தோய்ந்து மேனி
பாதிபகிர்ந் தவள்காணப் பரானந்தத் தனிக்கூத்துப் பயிலா நிற்கும்
ஆதியரு ளாகியவம் பலங்கண்டு காந்தநே ரயம்போற் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) வீதிதொறும் வீழ்ந்து வீழ்ந்து இறைஞ்சி - வீதிகடோறும் வீழ்ந்து வீழ்ந்து வணங்கி, ஆலயத்து எய்தி - திருக்கோயிலையடைந்து, மெய்ம்மை யான சோதி அறிவு ஆனந்தச் சுடர் உருவாம் - உண்மையான ஒளியும் அறிவும் இன்பமுமாகிய இறைவரது திருவுருவமாகிய, சிவகங்கை படிந்து - சிவகங்கையில் நீராடி, மேனி பாதி பகிர்ந்தவள் காண - திருமேனியில் ஒரு பாதியைப் பங்கிட்டுக் கொண்ட சிவகாமியார் பார்க்க, பர ஆனந்தத் தனிக்கூத்துப் பயிலா நிற்கும் - மேலான இன்பமாகிய ஒப்பற்ற திருக்கூத்தினைப் பயிலும், ஆதி அருளாகிய அம்பலம் கண்டு - இறைவரது திருவருளாகிய அம்பலத்தைக் கண்டு, காந்தம் நேர் அயம்போல் சார்ந்தார் - காந்தத்தினை எதிர்ந்த இரும்புபோலச் சார்ந்தனர்.

இறைவன் திருக்கூத்தியற்றும் சிற்றம்பலத்தைத் தன்னகத்துடையதெய்வப் பதி ஆகலானும், அங்கு வதியும் அந்தணர் மூவாயிரவரும் சிவகணநாதராகலானும் 'வீதிதொறும் வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சி'ச் சென்றார் என்க. அடுக்கு தொழிற்பயில்வு குறித்தது. சச்சிதானந்தமாகிய சுடரின் உருவாம் சிவகங்கை என்க. இறைவ னது சத்தியொன்று தானே அருளும் ஞானமும் முதலிய பெயர்களைப் பெறுதலின் அருளாகிய அம்பலம்' என்றார். ஈர்க்கப்பட்டமை தோன்றக் 'காந்தநேர் அயம் போல்' என்றார். (௬௨)

அன்றுகுருந் தடியிலடி வைத்தாண்ட
கோலமே யருளா னந்த
மன்றினிடத் தெதிர்தோற்றி வாவென்பா
ரெனமூரன் மணிவாய் தோற்றி*
நின்றதனிப் பெருங்கூத்தர் நிலைகண்டா
ரஞ்சலித்தார் நிலமேல் வீழ்ந்தார்
ஒன்றரிய புலன்கரண வழிநீந்தி
மெய்யன்பி னுருவ மானார்.

(இ - ள்.) அன்று குருந்து அடியில் அடி வைத்து ஆண்ட கோலமே - அன்று திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரத்தின் அடியில் திருவடியை முடியின் கண் சூட்டி ஆட்கொண்டருளிய திருக்கோலமே, அருள் ஆனந்தமன்றினிடத்து எதிர் தோற்றி - அருளானந்த மயமாகிய அம்பலத்தின்கண் எதிரே தோன்றி, வா என்பார் என - வா என்று அழைப்பார் போல, மணிவாய் மூரல் தோற்றி நின்ற - அழகிய திருவாயின்கண் புன்னகை காட்டி நின்றருளிய, தனிப் பெருங் கூத்தர் நிலை கண்டார் - ஒப்பற்ற பெரிய கூத்தப் பெருமானது திருக்கோலத்தினைக் கண்டு, அஞ்சலித்தார் நிலமேல் வீழ்ந்தார் - கைகளை முடியிற் குவித்து நிலத்தின்மேல் வீழ்ந்து, ஒன்று அரிய புலன்கரண வழி நீந்தி - ஒன்று படுதலில்லாத ஐம்புலன்களும் அந்தக் கரணங்களுமாகிய இவற்றின் வழிச் செல்லுதலைக் கடந்து, மெய் அன்பின் உருவம் ஆனார் - உண்மையன்பின் வடிவமாயினார்.

கோலமே நின்ற என இயையும். வா வென்பாரென என்னுங் கருத்தை.

“சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுட்சிற்றம் பலத்துநட்டம்
என்றுவந் தாயென்னு மெம்பெரு மான்றன் றிருக்குறிப்பே”

என்னும் திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்திற் காண்க. (கரு)

வண்டுபோற் புண்டரிக மலரில்விளை
சிவானந்த மதுவை வாரி
உண்டுவா சகம்பாடி யாடியழல்
வெண்ணெயென வுருகுந் தொண்டர்
விண்டுழா வியகுடுமி மன்றுடையான்
றிருவாக்கான் மிகுந்த நேயங்
கொண்டுபோய்க் குணதிசையி லருந்தவர்வாழ்
தபோவனத்தைக் குறுகி யங்கண்.

(இ - ள்.) வண்டுபோல் - வண்டினைப்போல, புண்டரிகமலரில்விளை சிவானந்த மதுவை வாரி உண்டு - தில்லைவனமாகிய தாமரை மலரில் விளைந்த சிவா

(பா - ம்.) *தோன்றி.

னந்தமாகிய தேனை வாரி உண்டு, வாசகம் பாடி ஆடி - திருவாசகம்பாடி இன்பக் கூத்தாடி, அழல் வெண்ணெய் என உருகும் தொண்டர் - நெருப்பிற் பட்ட வெண்ணெய் போல மனமுருகுந் தொண்டராகிய மாணிக்க வாசகர், விண் துழாவிய குடுமி மன்று உடையான் திருவாக்கால் - வானை யளாவிய முடியினையுடைத்தாகிய பொன்னம்பலத்தை யுடைய இறைவனது திருவாக்கினால், மிகுந்தநேயம் கொண்டு போய் - மிகுந்த அன்பு கொண்டு சென்று, குணதிசையில் அருந்தவர் வாழ் தபோவனத்தைக் குறுகி - கீழ்த்திசையில், அரிய தவத்தையுடைய முனிவர்கள் வாழும் தவவனத்தை அடைந்து, அங்கண் — அவ்விடத்தில்.

புண்டரிக மலர் என்பது இரட்டுற மொழிதலால் தில்லை வனத்தையும் தாமரை மலரையும் குறிக்கும். சாந்தோக்கிய உபநிடதத்திலே 'பிரமபுரமாகிய இச்சரீரத்திலுள்ள தகரமாகிய புண்டரீக வீட்டினுள் இருக்கும் ஆகாசம்' என்பது முதலாகத் தகரவித்தை கூறப்பட்டது. அதுபோல இப்பிரமாண்டத்தினுள் இருக்கும் தில்லைவனம் புண்டரீக வீடு எனவும், இத்தில்லை வனத்தில் நிருத்தஞ் செய்யும் சிவம் ஆகாசம் எனவும் கூறப்படும் என்க; ஆறுமுகநாவலரவர்கள் எழுதிய பெரிய புராண வசனத்தில் இது விரித்துரைக்கப் பெற்றமை காண்க. வண்டு போல் உண்டெனவ இயையும். (௧௪)

குறிகுணங்கள் கடந்த தனிக் கூத்தனுரு
வெழுத்தைந்தின் கொடுவா ளோச்சிப்
பொறிகரணக் காடெறிந்து வீசிமனப்
புலந்திருத்திப் புனிதஞ் செய்து
நிறைசிவமாம் விதைவிதைத்துப் பசுபோதங்
களைந்தருணன் னீர்கால் பாய
அறிவுருவாய் விளைந்ததனிப் பரானந்த
வமுதருந்தா தருந்தி நின்றார்.

(இ - ள்.) குறி குணங்கள் கடந்த தனிக் கூத்தன் உரு-குறியையுங் குணத்தையுங் கடந்த ஒப்பற்ற கூத்தப் பெருமானது வடிவமாகிய, எழுத்து ஐந்தின் - திருவைந் தெழுத்தென்னும், கொடுவாள் ஓச்சி - வளைந்த வாளினை ஓச்சி, பொறி கரணக்காடு எறிந்து வீசி - ஐம்பொறிகளும் அந்தக் கரணமுமாகிய காட்டினை முற்றும் அழித்து, மனப்புலம் திருத்தி - மனமாகிய நிலத்தினைச் செப்பஞ் செய்து, புனிதம் செய்து - தூய்மை செய்து, நிறை சிவமாம் விதைவிதைத்து - எங்கும் நிறைந்த சிவமாகிய வித்தினை விதைத்து, பசுபோதம் களைந்து - சீவபோதமாகிய களையினைக் களைந்தெடுத்துவிட்டு, அருள் நல்நீர்கால்பாய - அருளாகிய நல்ல நீர் பாய்தலால், அறிவு உருவாய் விளைந்த - அறிவே வடிவமாய் விளைந்த, தனிப்பரானந்த அமுது - ஒப்பற்ற சிவபோகமாகிய அமுதினை, அருந்தாது அருந்தி நின்றார் - இடையறாமல் அருந்தி நின்றனர்.

இறைவன் குறி குணங்கள் கடந்தவனாதலை,

"குறியொன்று மில்லாத கூத்தன்"

"குணங்கள்தா மில்லா இன்பமே"

என்னும் திருவாசகங்களானறிக. கூத்தன் உரு ஐந்தெழுத்தாதலை,

" ஆடும் படிகேணல் லம்பலத்தா னையனே
நாடுந் திருவடியி லேநகரம் - கூடும்
மகர முதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகருமுகம் வாமுடியப் பார்"

என்னும் உண்மை விளக்கத்தாலறிக. திருநாவுக்கரசர்

" படைக்கல மாகவுன் னாமத் தெழுத்தஞ்செ னாவிற்
கொண்டேன்"

எனத் திருவைந்தெழுத்தை வாளாக உருவகப் படுத்தினமை இங்கே சிந்திக்கற் பாலது. ஐந்தெழுத்தின் என்பதில்இன்சாரியை அல்வழிக்கண் வந்தது. கால் பாய, கால்துணைச் சொல். அருந்தாது அருந்தல் - தற்போதங் கொண்டு நுகராது திருவருள் வழி நின்று நுகர்தல். இஃது இயைபுருவக அணி. (கூ௫)

மானிரையுங் குயவரியும் வந்தொருங்கு
நின்றுரிஞ்ச மயங்கு கானத்
தானிரைகன் றெனவிரங்கி மோந்துநக்க
வானந்த வருட்கண் ணீரைக்
கானிறைபுள் ளினம்பருகக் கருணைநெடுங்
கடலிருக்குங் காட்சி போலப்
பானிறவெண் ணீற்றன்ப ரசைவின்றிச்
சிவயோகம் பயிலு நாளில்.

(இ - ள்.) மயங்கு கானத்து - இருள் செறிந்த அக்காட்டின்கண், மான் நிரையும் குயவரியும் வந்து ஒருங்கு நின்று உரிஞ்ச - மான் கூட்டங்களும் புலிகளும் வந்து ஒருசேரநின்று உரிஞ்சவும், ஆன்நிரை - பசுக்கூட்டங்கள், கன்று என இரங்கி மோந்து நக்க - கன்று என்று இரங்கிமோந்து நக்கவும், ஆனந்த அருள்கண்ணீரை - அருள்மயமாகிய இன்பக் கண்ணீரை, கான் நிறை புள் இனம் பருக - அக்காட்டில் நிறைந்த பறவைக் கூட்டங்கள் பருகவும், கருணைநெடுங்கடல் இருந்த காட்சிபோல - நீண்ட அருட்கடல் இருந்த தோற்றம் போல, பால்நிற வெண்ணீற்று அன்பர் - பால் போன்ற நிறத்தினையுடைய வெண்ணீற்றினை யணிந்த அடிகள், அசைவு இன்றிச் சிவயோகம் பயிலும் நாளில் - சலிப்பற்றுச் சிவயோகம் பயிலாநின்ற நாளில்.

குயம் - அரிவாள். குயவரி - குயம்போலும் வரிகளையுடைய புலி; அன் மொழித்தொகை. தல விசேடத்தாலும் தவச்சிறப்பாலும் தம்முட் பகையுள்ள விலங்குகளும் பகைமையொழிந்தன என்பார் 'மானிரையும் குயவரியும் வந்தொருங்கு நின்றுரிஞ்ச' என்றார். உரிஞ்சவும் நக்கவும் பருகவும் பயிலுநாளில் என்றது சாந்தமயமான சிவயோக நிலையை விளக்கியபடி. (கூ௬)

புத்தர்சில ரிலங்கையினும் போந்துமூ வாயிரமெய்ப் போத வேத
வித்தகரோ டேழுநாள் வரையறுத்துச் சூளொட்டி விவாதஞ் செய்வார்
இத்தகைய நாளேழில் யாமிவரை வேறுமெனு மெண்ணம் பூண்ட
சித்தமுடை யவராக வவர்கனவி லெழுந்தருளித் தேவ தேவர்.

(இ - ள்.) புத்தர் சிலர் இலங்கையினும் போந்து - சில புத்தர்கள் இலங்கையினின்றும் வந்து, மெய்ப்போத மூவாயிர வேத வித்தகரோடு - உண்மை ஞானமுடைய மறையவர் மூவாயிரவரோடும், ஏழு நாள் வரை யறுத்து சூள்ஒட்டி விவாதம் செய்வார் - ஏழு நாள் வரையறுத்துக்கொண்டு வஞ்சினங்கூறி வாதஞ் செய்வாராயினர்; இத்தகைய நாள் ஏழில் - இங்ஙனம்வரையறுத்த ஏழு நாளில், இவரை வேறும் எனும் எண்ணம் பூண்ட சித்தமுடையவராக - யாம் இவரை வெல்வோமென்னும் நினைவை மேற்கொண்ட உள்ளமுடையவராக; அவர் கனவில் தேவதேவர் எழுந்தருளி - அவர் கனவின்கண் தேவதேவராகிய இறைவர் எழுந்தருளி.

இலங்கையினும் - இலங்கையினின்றும். வேறும், தன்மைப் பன்மை முற்று; வெல்பகுதி றும்விகுதி. சைவ மாதவரொருவர் ஈழநாட்டுக்குச் சென்றவர் 'பொன்னம்பலம் வாழ்க' என்று யாண்டும் கூறிக்கொண்டு செல்லா நிற்கையில் அதனை அறிந்த புத்தர் சிலர் அதனைத் தம் அரசனுக்கு அறிவிக்கவே அவன் அவரை வருவித்து 'நீர் கூறும் பொன்னம்பலம் என்பது யாது? அதனைத் தெரியக் கூறுவீராக' என்றதும், அவர் பொன்னம்பலத்தின் மான்மியங்களை எடுத்துக் கூறும் பொழுது அவ்வரசனோ டொருங்கிருந்த புத்தகுரு கேட்டுச் சினங்கூர்ந்து, அக் கோயிலை வாதில் வென்று புத்தன் பள்ளியாக்குவே னென்னத் தன் மாணாக்கர்களுடன் சென்றனன்; எனப் புத்தர்கள் இலங்கையினின்றும் வந்த வரலாறு திருவாதவூரர் புராணத்திற் கூறப்பெற்றுள்ளது. (கஎ)

வாதவூ ரனைவிடுத்து வாதுசெய்வீ ரெனவிழித்து மறையோ ரந்தப்
போதவே தியரைவனம் புகுந்தழைத்தா ரப்போது பொதுவி லாடும்
வேதநா யகன்பணித்த வழிநின்றா ரெதிர்மறுப்ப மீண்டு போந்து
காதரா குலமூழ்கி யிருந்தார்முத் தழனிமிர்த்துக் கலியைக் காய்வார்.

(இ - ள்.) வாதவூரனை விடுத்து வாது செய்வீர் என - நமது திருவாதவூரனை விடுத்து வாதஞ் செய்யுங்கள் என்று கூறியருள, மறையோர் விழித்து - வேதியர்கள் விழித்து, அந்தப் போதவேதியரை - அந்த ஞான மறையோரான வாதவூரரை, வனம்புகுந்து அழைத்தார் - அவ்வனத்திற் சென்று அழைத்தனர்; அப்போது - அப்பொழுது, பொதுவில் ஆடும் வேதநாயகன் பணித்தவழி நின்றார் - பொன்னம்பலத்தில் ஆடியருளும் வேதநாயகனாகிய இறைவன் கட்டளையிட்ட நெறியில் நிற்பவராகிய அடிகள், எதிர்மறுப்ப - தடுத்துக்கூற, முத்தழல் நிமிர்த்துக் கலியைக் காய்வார் - முத்தீயை வளர்த்து உயிர்களின் துன்பத்தைப் போக்குபவராகிய அம்மூவாயிரவரும், மீண்டு போந்து - திரும்பிவந்து, காதர ஆகுலம் மூழ்கி இருந்தார் - அச்சந்தரும் துன்பக் கடலுள் மூழ்கியிருந்தனர்.

மன்றுடையான் திருவாக்கால் தபோவனத்தைக் குறுகிச் சிவயோகம் பயின்றனர் என முற்கூறினமையின் ஈண்டும் 'வேதநாயகன் பணித்த வழி நின்றார்' என்றார். காதரம் - அச்சம். காதராகுலம், வடமொழி நெடிற்சந்தி. முத்தழல் காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தென்றிசையங்கி யென்பன. நிமிர்த்தல் - வளர்த்தல் என்னும் பொருட்டு. காய்வார், வினைப்பெயர். (௬௮)

பின்னுமவர் கனவின்கண் மன்றுணடம் பிரியாத பெருமான் வந்து
முன்னவனைப் பெருந்துறையிற் குருந்தடியி லாட்கொண்ட முறையி னானும்
இன்னிசைவண் டமிழ்மணிபோற் பாடுங்கா ரணத்தானும் யாமன் றிட்ட
மன்னியபேர் மாணிக்க வாசகனென் றழைமின்கள் வருவ னென்றார்.

(இ - ள்.) மன்றுள் நடம்பிரியாத பெருமான் - பொன்னம்பலத்தில் நீங்காது நடம்புரியும் இறைவன், பின்னும் அவர் கனவின் கண் வந்து - மீண்டும் அவர் கனவிலே வந்து, அவனை முன் பெருந் துறையில் குருந்து அடியில் ஆட் கொண்ட முறையினானும் - அவனை முன்னே திருப்பெருந் துறையில் குருந்தமரத்தின் நிழலில் ஆட்கொண்டருளிய முறையாலும், இன் இசை வண்தமிழ் - இனிய இசையோடு கூடிய வளம் நிறைந்த தமிழ்ப் பாட்டுக்களை, மணிபோல் பாடும் காரணத்தானும் - மாணிக்கம் போலப் பாடுகின்ற காரணத்தாலும், யாம் அன்று இட்ட மன்னிய பேர் மாணிக்க வாசகன் என்று அழைமின்கள் - யாம் அன்று இட்ட நிலைபெற்ற பெயர் மாணிக்கவாசகனாகும் ஆதலால் அப்பெயரைக் கூறி அழையுங்கள்; வருவன் என்றார் - வருவா னென்று அருள் செய்தார்.

மாணிக்கவாசகனாகும் ஆதலால் அப்பெயரைக்கூறி அழையுங்கள் என விரித்துரைக்க; அப்பெயரினைத் தாமும் வாதவூரரும் அன்றிப் பிறர் அறியாராகலின் அதனைக் கூறியழைப்பின் தமது ஆணையென அறிந்து வருவரென்பார் 'மாணிக்க வாசக னென்றழைமின்கள் வருவன்' என்று கூறினாரென்க. இட்டபேர், மன்னியபேர் எனத்தனித்தனி இயையும். (௬௯)

உறக்கமொழிந் தறவோர்சென் றவர்நாம
மொழிந்தழைப்ப வுணர்ந்து நாதன்
அறக்கருணை யிதுவோவென் றவரோடு
மெழுந்துநக ரடைந்து மண்ணுந்
துறக்கமுநீத் தருவருத்தார் மன்றாடுந்
துணைக்கமலந் தொழுது மீண்டோர்
நிறக்கனக மண்டபத்திற் புக்கிருந்தா
ரறிஞர்குழா நெருங்கிச் சூழ.

(இ - ள்.) அறவோர் உறக்கம் ஒழிந்து சென்று - அவ்வந்தணர் தூக்கம் நீங்கிப் போய், அவர் நாமம் மொழிந்து அழைப்ப - அவர் பெயரைக்கூறி அழைப்ப, மண்ணும் துறக்கமும் நீத்து அருவருத்தார் - நிலவுலக இன்பினையும் துறக்க வுலக

இன்பினையும் அருவருத்துத்துறந்த அடிகள், உணர்ந்து - அதனை யறிந்து, நாதன் அறக்கருணை இதுவோவென்று - இறைவன் அறக்கருணை இதுவோவென்று கருதி, அவரோடும் எழுந்து நகர் அடைந்து - அம்மறையவரோடும் எழுந்து நகரத்தை அடைந்து, மன்று ஆடும் துணைக்கமலம்தொழுது - பொதுவின்கண் ஆடுகின்ற இரண்டு திருவடித் தாமரைகளையும் வணங்கி, மீண்டு ஓர் நிறக்கனக மண்டபத்தில் புக்கு - திரும்பி ஓர் ஒளியினையுடைய பொன்மண்டபத்திற் புகுந்து, அறிஞர் குழாம் நெருங்கிச் சூழ இருந்தார் - அறிஞர் கூட்டம் நெருங்கிச் சூழாநிற்க இருந்தருளினர்.

மாணிக்க வாசகர் என்பது இறைவனளித்த பெயராகலின் அதனையே 'அவர் நாமம்' என்றார்.

'நாயினேனை நலமலிதில்லையுட், கோலமார்தரு பொதுவினில் வருக' என இறைவன் பணித்த காரணங்களில் இதுவும் ஒன்றேயெனக் கருதின ரென்பார், 'நாதன் அறக்கருணை இதுவோ வென்று புக்கிருந்தார்' என்றார் மண்ணும் துறக்கமும் நீத்து அருவருத்தமையை,

"வானேயும் பெறில் வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்து மிரேன்"

என்றற்றொடக்கத்தனவாக அடிகள் திருவாசகத்தில் அருளிச் செய்தலானறிக. (௧00)

[வேறு]

தத்துநீர்க் கலத்திற் போந்த சீவரப் போர்வை தாங்கும்
புத்தரை வேறு வைத்துப் புகன்மினும் மிறையு நூலும்
அத்தலை நின்றோ ரெய்தும் கதியுமென் றாய்ந்த கேள்வி
மெய்த்தவ நெறிமா ணிக்க வாசகர் வினவி னாரே.

(இ - ள்.) தத்தும் நீர்க்கலத்தில் போந்த - அலைகள்தாவும் கடலில் மரக்கலத்தில் வந்த, சீவரப்போர்வை தாங்கும் - கடுக்காய் நீரிற்றோய்த்த போர்வையைத் தாங்கும், புத்தரை வேறுவைத்து - புத்தர்களை வேறாக இருத்தி, நும் இறையும் நூலும் அத்தலை நின்றோர் எய்தும் கதியும் புகல்மின் என்று-நுமது கடவுளையும் நூலையும் அந்நெறியில் நின்றவர் செல்லுங்கதியையும் கூறுங்களென்று, ஆய்ந்த கேள்வி - ஆராய்ந்த கேள்வியினையும், மெய்த்தவநெறி - உண்மைத்தவ வொழுக்கத்தையுமுடைய, மாணிக்கவாசகர் வினவினர் - மணிவாசகனார் வினவியருளினர்.

சீவரப் போர்வை - மருதந்தளிர் ஊறிய துவர்நீரிற்றோய்த்த போர்வை என்றும் கூறுவர். நூல் - கடவுள் கூறிய முதனூல். அத்தலை - அந்நூல்வழி. (௧0௧)

கனவினு நீறு காணாக் கைதவர் காட்சி யானும்
மனவனு மானத் தானும் வாசகப் பெருமான் றம்மை
வினவிய மூன்று முத்தே சாதியின் விரித்தார் வேதம்
அனையவர் கேட்டம் மூன்று மனுவாதஞ் செய்துட் கொள்ளா.

(இ - ள்.) கனவினும் நீறுகாணாக்கைதவர் - கனவிலும் திருநீற்றைக் காணாத வஞ்சகராகிய அப்புத்தர்கள், காட்சியானும் மனஅனுமானத் தானும் - காட்சியளவையினாலும் கருதலளவையினாலும், வாசகப் பெருமான் தம்மை வினவிய மூன்றும் - மணிவாசகப் பெருமானார் தம்மைக்கேட்ட மூன்றையும், உத்தேச ஆதியின் விரித்தார் - உத்தேச முதலியவற்றால் விரித்துக் கூறினர்; வேதம் அனையவர் கேட்டு - மறைபோல்வாராகிய அடிகள் கேட்டு, அம்மூன்றும் அனுவாதம் செய்து உட்கொள்ளா - அம்மூன்றினையும் அனுவதித்து மனத்துட்கொண்டு.

புத்தர்கட்குக் காட்சியும் அநுமானமுமே பிரமாண மாதலால் 'காட்சியானு மனவநுமானத்தானும்' என்றார். மனத்தாற் கருதியறிதலே அநுமானம் என்பார் 'மனவனு மானத்தானும்' என்றார் என்க. வினவிய மூன்று - இறை, நூல், கதி என்பன. உத்தேசாதியின் - உத்தேசம், இலக்கணம், பரீக்கை என்பனவற்றால். உத்தேசம் - கூறும் பொருளைப் பெயர் மாத்திரையான் எடுத்தோதல்; இலக்கியம். இலக்கணம் - சிறப்பியல்பு; அவ்வியாத்தி அதிவியாத்தி அசம்பவம் என்னும் முக்குற்றங்களும் இல்லாத தன்மை. பரீக்கை - இலக்கியத்தில் இலக்கணம் உளதாதலை ஆராய்தல். உத்தேசாதி, தீர்க்கசந்தி. அறிவு நிறைவானும், தூய்மையானும் வேதத்தை உவமை கூறினார். அனுவாதஞ்செய்தல் - பிறர் கூறியவற்றை ஒருபயன் நோக்கித் தான் எடுத்து மொழிதல். 'ஆதியுத்தேசத்தானு மிலக்கணவமைதியானும் சோதனை வகைமையானுஞ் சொன்னநூலனுவாதித்து' என்னும் தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலச் செய்யுளுரையில் உரைத்தமையுங் காண்க. (௪௦௨)

இன்றிவர்க் கனுமா னாதி யெடுப்பதென் னென்று காட்சி
ஒன்றுகொண் டவர்க டாமே யுடம்படன் மறுத்தார் காட்சி
அன்றியே தின்மை யாலே யனுமான வளவை யாலும்
நின்றவன் றுங்கோ னாதி நிறுத்திய மூன்று மென்றார்.

(இ - ள்.) இன்று இவர்க்கு அனுமான ஆதி எடுப்பது என்என்று - இப்பொழுது இவர்கட்குக் கருதல் முதலிய அளவைகளை எடுத்துக்கூறுதல் எதற்கு என்று கருதி, காட்சி ஒன்றுகொண்டு - காட்சியளவை ஒன்றினாலே, அவர்கள் தாமே உடம்படல் மறுத்தார் - அவர்களே உடன்படுமாறு மறுத்து, காட்சி அன்றி ஏது இன்மையாலே - காட்சியளவை இன்றி ஏது இல்லையாகலின், உங்கோன் ஆதி நிறுத்திய மூன்றும் - உமதுகடவுள் முதலாக நீர் நிலைநிறுத்திய மூன்றும், அனுமான அளவையாலும் நின்றஅன்று என்றார் - கருதலளவை யாலும் நின்றன அல்ல என்று கூறியருளினார்.

அனுமானாதி - அனுமானமும் உரையளவையும். உடம்படல் - உடம்படுங் கொள்கையை என்றுமாம். இறை முதலிய மூன்றும் காட்சிக் கெய்தாமையின் காட்சியளவையானும், காட்சியின்றி அனுமானத்திற்குச் சிறந்த கருவியாகிய ஏது பெறப்படாமையின் அனுமான வளவையானும் அவர் அவற்றை நிறுவலாகாமை யுணர்க. தீக்கும் புகைக்குமுள்ள உடனிகழ்ச்சியை அடுக்களை முதலியவற்றிற் கண்

டிருந்தாலன்றி 'இம்மலை தீயுடைத்து; புகையுடைமையால்' என அனுமானித்தல் செல்லாதென்க. புத்தர் கூறும் இறை முதலிய மூன்று பொருள்களின் இயல்பினையும், சைவர்களால் அவை மறுக்கப் படுமாற்றையும் சிவஞான சித்தியார் பரபக்கத்திற் காண்க. (௧0௩)

பொன்றுதன் முத்தி யென்பார் பூசுரர் பிரானை நோக்கி
இன்றெமைக் காட்சி யொன்றால் வென்றன மென்றீ ராஞல்
நன்றுநுங் கடவு டன்னை யளவையா னட்டி யெம்மை
வென்றிடு மென்று ரைந்தும் வென்றவர் முறுவல் செய்யா.

(இ - ள்.) பொன்றுதல் முத்திஎன்பார் - பஞ்சகந்தங் கெடுதலே வீடுபேறு என்னும் அப்புத்தர்கள், பூசுரர் பிரானை நோக்கி - அந்தணர் பெருமானாகிய அடிகளை நோக்கி, இன்று எமைக்காட்சி ஒன்றால் வென்றனம் என்றீர் ஆனல் - இப்பொழுது எங்களைக் காட்சியளவை ஒன்றினாலே வென்றோமென்று கூறினீராயின், நன்று - நல்லது, நும் கடவுள் தன்னை அளவையால் நாட்டி - நுமது கடவுளை அளவையால் நிலைநாட்டி, எம்மை வென்றிடும் என்றார் - எங்களை வெல்லும் என்று கூறினார்; ஐந்தும் வென்றவர் முறுவல் செய்யா - ஐம்புலன்களையும் வென்றவராகிய மணிவாசகர் நகைத்து.

உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, அறிவு என்னும் ஐந்து கந்தங்களும் பொன்றக் கெடுதலே முத்தியென்பர் புத்தராகலின் 'பொன்றுதல் முத்தி யென்பார்' என்றார்;

" ஓங்கிய உருவ மோடும் வேதனை குறிப்பி னோடும்
தாங்குபா வனைவிஞ் ஞானந் தாமிவை யைந்துங் கூடிப்
பாங்கினுற் சந்தா னத்திற் கெடுவது பந்த துக்கம்
ஆங்கவை பொன்றக் கேடா யழிவது முத்தி யின்பம்"

என்னும் சிவஞானசித்தியாரின் பரபக்கச் செய்யுள் காண்க. நன்று என்பது அனுமதித்தற் குறிப்பாக வழங்குவது. ஐந்தும், தொகைக் குறிப்பு. (௧0௪)

பிறவியந் தகர்க்கு வெய்யோன் பேரொளி காட்ட லாமோ
மறைகளா லளவை தன்னுற் றேவரான் மனத்தால் வாக்கால்
அறிவருஞ் சோதி யெங்கோ னவன்றிரு நீற்றுத் தொண்டின்
குறிவழி யன்றிக் காணுங் கொள்கையா னல்ல னென்றார்.

(இ - ள்.) பிறவி அந்தகர்க்கு வெய்யோன் பேர் ஒளி காட்டலாமோ - பிறவிக்குருடர்க்குச் சூரியனது பெரிய ஒளியினைக் காட்டலொண்ணுமோ, மறைகளால் அளவைதன்னால் - மறைகளாலும் அளவைகளாலும், தேவரால் மனத்தால் வாக்கால் அறிவரும் சோதி எங்கோன் - தேவர்களாலும் மனத்தாலும் மொழியினாலும் அறிதற்கரிய ஒளிவடிவினன் எமது இறைவன்; அவன் - அவ்விறைவன், திருநீற்றுத் தொண்டின் குறிவழி அன்றி - திருநீற்றுத் தொண்டாகிய குறிவழியே

நிற்பார்க்கு அல்லாமல், காணும் கொள்கையான் அல்லன் என்றார் - ஏனையோரால் காணுந் தன்மையையுடையனல்லன் என்று கூறினர்.

அளவை—காட்சி முதலியன. எண்ணும்மைகள் தொக்கன. அடியார்க்கு அடியாராதலைத் 'திருநீற்றுத் தொண்டு' என்றார். (௧0௫)

தேற்றமில் லாதா ருங்கள் சிவனுக்குந் திருநீற் றுக்குந்
தோற்றமெப் படித்திட் டாந்தஞ் சொல்லுமி னென்றார் தூயோர்
வேற்றுமை யறநா மின்னே விளக்குது மதனை நீங்கள்
தோற்றபி னுமக்குத் தண்டம் யாதுகொல் சொன்மி னென்றார்.

(இ - ள்.) தேற்றம் இல்லாதார் - தெளிவில்லாத அப்புத்தர்கள், உங்கள் சிவனுக்கும் திருநீற்றுக்கும் - உங்கள் சிவபெருமானுக்குந் திருநீற்றுக்கும் உள்ள இயைபுக்கு, தோற்றம் எப்படி திட்டாந்தம் சொல்லுமின் என்றார் - காட்சியளவை யாது உதாரணஞ் சொல்லுங்களென்றார்; தூயோர் - புனிதராகிய அடிகள், நாம் இன்னே அதனை வேற்றுமை அற விளக்குதும் - நாம் இப்பொழுதே அதனை வேற்றுமை நீங்க விளக்கிக் காட்டுவோம்; நீங்கள் தோற்றபின் - நீவிர் தோல்வியுற்ற பின்னர், நுமக்குத் தண்டம் யாது கொல் சொல்மின் என்றார் - நுமக்குத் தண்டனை யாது சொல்லுங்களென்று வினவினார்.

திருட்டாந்தம் எனற்பாலது விகாரமாயிற்று. திருட்டாந்தம் - காணப்பட்ட முடிபுடையது. உதாரணம். கொல், அசை. (௧0௬)

செக்குர லிடையிட் டெம்மைத் திரிப்பது தண்ட மென்று
எக்கராம் புத்தர் தாமே யிசைந்தனர்* ரெரிவாய் நாகங்
கொக்கிற கணிந்தா ரன்ப ருலர்ந்தகோ மயத்தை வாங்கிச்
செக்கரந் தழல்வாய்ப் பெய்து சிவந்திட வெதுப்பி வாங்கி.

(இ - ள்.) செக்கு உரலிடை எம்மை இட்டுத் திரிப்பது தண்டம் என்று-செக்காகிய உரலின்கண் எம்மைப் போட்டுத் திரிப்பதுவே தண்டனை என்று, எக்கராம் புத்தர் தாமே இசைந்தனர் - இறுமாப்புடையராகிய புத்தர்கள் தாமே கூறி உடன் பட்டனர்; எரிவாய் நாகம் கொக்கு இறகு அணிந்தார் அன்பர் - நஞ்சினையுடைய வாயையுடைய பாம்பினையும் கொக்கினிறகினையும் அணிந்த சிவபெருமானுக் கன்பராகிய மாணிக்கவாசகர், உலர்ந்த கோமயத்தை வாங்கி - காய்ந்த கோமயத்தை எடுத்து, செக்கர் அம் தழல் வாய்ப்பெய்து - சிவந்த நெருப்பின்கண் போட்டு, சிவந்திட வெதுப்பி வாங்கி - அது சிவக்குமாறு எரித்து அதனை எடுத்து.

எரி என்றது நஞ்சினை. கோமயம் - ஆவின் சாணம். செக்கர் - செம்மை; பண்புப் பெயர். (௧0௭)

(பா - ம்.) * இசைத்தனர்.

இவ்வண்ண மிருக்கு மெங்க ளிறைவண்ண வடிவு மந்தச்
செவ்வண்ண மேனி பூத்த திருவெண்ணீ றதுவு மென்று
மெய்வ்வண்ண முணர்ந்த வேத வித்தக ரவைமுன் காட்ட
உய்வ்வண்ண மறியா மூட ருள்ளமு முயிருந் தோற்றார்.

(இ – ள்.) எங்கள் இறை வண்ண வடிவும் - எங்கள் இறைவனது ஒளி பொருந்திய வடிவமும், அந்தச் செவ்வண்ணம் மேனி பூத்த - அந்தச் செவ்வொளி யுடைய திருமேனியில் மலர்ந்த, திருவெண்ணீறு அதுவும் - திருவெண்ணீறும், இவ் வண்ணம் இருக்கும் என்று - இவ்வாறு இருக்கும் என்று, மெய்வண்ணம் உணர்ந்த வேத வித்தகர் - மெய்யின் தன்மையை உணர்ந்த அந்தணராகிய அடிகள், அவை முன் காட்ட - அவையோர்முன் காண்பிக்க, உய்வண்ணம் அறியா மூடர் - பிழைக் கும் நெறியினை அறியாத மூடர்களாகிய அப்புத்தர்கள், உள்ளமும் உயிரும் தோற் றார் - மன ஊக்கத்தையும் உயிரையும் ஒருங்கே தோற்றனர்.

கோமயத்திற் பற்றிய தீயே திருமேனியாகவும், அத்தீயின் மேற்பூத்த நீறு திருமேனியிற் பூத்த நீறாகவும் இயைபு காட்டினர் என்க. அது, பகுதிப் பொருள் விகுதி. உள்ளம் - ஊக்கம். செக்கிலிட்டரைப்பது எனத் தாம் இசைந்தபடி உயி ரிழப்பது திண்ணமாகலின் 'உயிருந்தோற்றார்' என்றார். (௧0௮)

இங்கிவர் தோற்ற வண்ணங் கேட்டவ ரிறப்ப தின்பந்
தங்குவீ டென்று தேற்றுஞ் சமயத்தி லாழ்ந்த வாத்திக்
கொங்கிவர் தாரான் மூங்கைக் குயிற்பெடை யெனத்தா னீன்ற
மங்கையைக் கொண்டு தில்லை மல்லன்மா நகரில் வந்தான்.

(இ - ள்.) இங்கு இவர் தோற்றவண்ணம் கேட்டு - இங்கு இவர்கள் தோல்வி யுற்ற தன்மையைக் கேட்டு, அவர் இறப்பது இன்பம் தங்கு வீடு என்று தேற்றும் சமயத்தில் - அப்புத்தர்களால் பஞ்ச கந்தங் கெடுதலே இன்பம் நிலைபெற்ற வீடு என்று தேற்றப்படுஞ் சமயப் படுகுழியில், ஆழ்ந்த - அழுந்திய, ஆத்திக் கொங்கு இவர்தாரான் - ஆத்திமலராலாகிய மணம் விரிந்த மாலையை யணிந்த சோழன், மூங் கைக் குயில் பெடை எனத் தான் ஈன்ற - கூவாத பெண் குயில் போலத் தான் பெற்ற, மங்கையை கொண்டு - மங்கையை உடன் கொண்டு, தில்லை மல்லல்மா நகரில் வந்தான் - தில்லை யென்னும் வளமிக்க பெரிய பதியின்கண் வந்தனன்.

இறப்பது என்றது பஞ்சகந்தங் கெடுதலை. அவர் தேற்றும் சமயத்தில் எனக் கூட்டுக. மங்கையைக் குயிற்பெடை யெனக் கொண்டு என இயைத்தலு மாம். (௧0௯)

யாவரே யாக வின்றிங் கென்மகண் மூங்கை தீர்த்தோர்
ஆவரே வென்றோ ரென்று ஞற்றவு மானம் பூண்டு
சாவதே முத்தி யென்பார் மணிமுதன் மூன்றுந் தங்கள்
தேவரே யென்றென் றுள்கிச் செய்யவுந் தீர தாக.

(இ - ள்.) யாவரே ஆக - யாவராயினுமாக, இன்று - இப்பொழுது, இங்கு என் மகள் மூங்கை தீர்த்தோர் ஆவரே - இவ்விடத்தில் எனது புதல்வியின் மூங்கையைத் தீர்த்தவரே, வென்றோர் என்றான் - வெற்றி பெற்றவர் என்று கூறினன்; சாவதே முத்தி என்பார் - பஞ்சகந்தங் கெடுதலே வீடு என்று கூறும் அப்புத்தர், ஆற்றவும் மானம் பூண்டு - மிகவும் மானத்தை மேற்கொண்டு, மணி முதல் மூன்றும் தங்கள் தேவரே என்று என்று உன்கி - மணி முதலிய மூன்றும் தங்கள் புத்தரே என்று பன்முறையுங் கருதி, செய்யவும் தீராதாக - வேண்டுவன புரியவும் அது நீங்காதாக.

வென்றோர் ஆவரே எனக் கூட்டியுரைத்தலும் ஆம். சாவதே முத்தி யென்பார் - ஐங்கந்தம் அழிதலே முத்தி யென்பார் ; என்னுங் கருத்தால் இங்ஙனங் கூறினார். மணி முதல் மூன்று - மணி, மந்திரம், மருந்து. தங்கள் தேவரே மெய்த் தேவரென்று உள்கி மூன்றும் செய்யவும் என்றுரைத்தலுமாம். (௧௧௦)

அந்தணர் பெருமான் முன்போ யரசன்றன் மகளைப் போகட்
டிந்தநோய் நீரே தீர்க்க வேண்டுமென் றிரந்தா னையன்
சுந்தர நாதன் மன்று ளாடிய துணைத்தா டன்னைச்
சிந்தைசெய் தருட்க ணோக்காற் றிருந்திழை யவளை நோக்கா.

(இ - ள்.) அந்தணர் பெருமான் முன் அரசன் போய் - அந்தணர் பிரானாகிய அடிகளின் முன் அரசன் சென்று, தன் மகளைப் போகட்டு - தன் புதல்வியை இருத்தி, இந்த நோய் நீரே தீர்க்க வேண்டும் என்று இரந்தான் - இந்தப் பிணியினை அடிகளே நீக்கவேண்டு மென்று குறையிரந்தான்; ஐயன் - அடிகள், சுந்தர நாதன் மன்றுள் ஆடிய துணைத்தாள் தன்னைச் சிந்தை செய்து - சோம சுந்தரக் கடவுளின் மன்றுளாடும் இரண்டு திருவடிகளையும் மனத்திலிருத்தி, அருள் கண் நோக்கால் திருந்து இழை அவளை நோக்கா - அருட் பார்வையினால் திருத்தமாகிய அணிகளை யணிந்த அம்மங்கையை நோக்கி.

போகட்டு - போட்டு, கிடத்தி. ஐயனாகிய சுந்தர நாதன் என்றுமாம். திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய பெருமானே தில்லை மன்றுள் நடிப்பவரும் என்று கருதினரென்பார், 'சுந்தரநாதன் மன்றுளாடிய துணைத்தாள் தன்னைச் சிந்தை செய்து' என்றார். (௧௧௧)

வேறுவே றிறைவன் கீர்த்தி வினவுரை யாகப் பாடி
ஈறிலா னன்பர் கேட்ப விறைமொழி கொடுத்து மூங்கை
மாறினாள் வளவன் கன்னி மடவரல் வளவன் கண்டு
தேறினான் சிவனே யெல்லாத் தேவர்க்குந் தேவ னென்னா.

(இ - ள்.) இறைவன் வேறு வேறு கீர்த்தி - இறைவனது வேறு வேறாக வுள்ள புகழ்களை, வினா உரையாகப் பாடி - வினா மொழியாகப் பாடி, ஈறு இலான் அன்பர் கேட்ப - முடிவில்லாத அப்பெருமானுக்கு அன்பராகிய வாதவூரடிகள் கேட்க, வளவன் கன்னி மடவரல் - சோழன் புதல்வியாகிய அந்நங்கை, இறை

மொழி கொடுத்து மூங்கை மாறினள் - அவற்றுக்கு மறுமொழி கொடுத்து மூங்கைத் தன்மை நீங்கினள், வளவன் கண்டு - சோழன் அதனைப் பார்த்து, சிவனே எல்லாத் தேவர்க்கும் தேவன் என்னத் தேறினன் - சிவபெருமானே எல்லாத் தேவர்களுக்கும் தேவனாவானென்று தெளிந்தான்.

ஈறிலான் - சுட்டு. இறை - விடை. வாதவூரடிகள் தாம் வினவியவற்றையும் அந் நங்கையின் விடைகளையும் 'திருச்சாழல்' என்னும் பதிகமாகப் பாடியருளினார் என்க.

"பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதுந் திருவாயான் மறைபோலுங் காணேடீ
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவ னெவ்வுயிர்க்கு மியல்பானான் சாழலோ"

என்னும் பாட்டில் முன்னிரண்டடியும் வினவாகவும் பின்னிரண்டடியும் விடையாகவும் கொள்க. (௧௧௨)

பின்பர வாரம் பூண்ட பிரானருள் விளையப் பாடும்
அன்பரை முனிவர் மூவா யிரவரை யடியிற் றாழ்ந்து
முன்பவர் சொன்ன வாறே மூர்க்கரைத் தடிந்து மன்றுள்
இன்பரை நடங்கண் டேத்தி யிறைமகன் சைவ னானான்.

(இ - ள்.) பின்பு - பின், அரவு ஆரம் பூண்டபிரான் அருள் விளையப்பாடும் அன்பரை - பாம்பை ஆரமாக அணிந்த ஆண்டவனது திருவருள் விளையுமாறு பாடும் அன்பராகிய மாணிக்கவாசகரையும், முனிவர் மூவாயிரவரை - அந்தணர் மூவாயிரவரையும், அடியில் தாழ்ந்து - அடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, மூர்க்கரை அவர் முன்பு சொன்னவாறே தடிந்து - மூர்க்கர்களாகிய புத்தர்களை அவர் முன் சொல்லியபடியே ஒறுத்து, மன்றுள் இன்பரை - பொதுவிலாடும் இன்பவடிவினரை, நடம் கண்டு ஏத்தி - அவர் திருக்கூத்தினைக் கண்டு வழுத்தி, இறைமகன் சைவன் ஆனான் - சோழமன்னன் சைவனாயினன்.

அடியிற்றாழ்ந்து என்பது ஒரு சொல்லாய் அன்பரை மூவாயிரவரை என்பவற்றுக்குத் தனித்தனி முடிபாயிற்று. அவர் சொன்னவாறே - அப்புத்தர்கள் தாமே சொன்னவாறு. கொண்டதுவிடார் என்பார் 'மூர்க்கரை' என்றார். சைவனாகி அடியிற்றாழ்ந்து ஏத்தினான் என்று கருத்துக்கொள்க. மாணிக்கவாசகர் பணியால் நாமகள் புத்தர்களின் நாவை விட்டகல அவர்கள் மூகையானமை அறிந்த ஈழத்தரசன் தனது ஊமைப் பெண்ணை அழைத்து அவளது ஊமைத் தன்மையைத் தீர்க்குமாறு வேண்ட அவர் அங்ஙனமே புத்தர் கூறிய தருக்கத்திற் கெல்லாம் அப்பெண் மாறு கூறுமாறு செய்து ஊமை தீர்த்தனர் என்றும், அதனை அறிந்து ஈழமன்னன் சைவனாயினன் என்றும், புத்தர்களின் ஊமைத் தன்மையையும் இங்ஙனமே தீர்த்தருளுமாறு ஈழத்தரசனும், சோழ மன்னனும் முதலாயினர் வேண்டிக்கொள்ள அடிகள் அவர்களது மூகையையும் போக்கினர் என்றும், பின் புத்தரெல்லாரும் சிவவேடம் பூண்டு சைவராயினர் என்றும் திருவாதவூரடிகள் புராணம் கூறும். (௧௧௩)

மாசறு மணிபோற் பன்னாள் வாசக மாலை சாத்திப்
பூசனை செய்து பன்னாட் புண்ணிய மன்று ளாடும்
ஈசன தடிக்கீ ழெய்தி யீறிலா வறிவா னந்தத்
தேசொடு கலந்து நின்றார் சிவனருள் விளக்க வந்தார்.

(இ - ள்.) சிவன் அருள் விளக்கவந்தார் - சிவபெருமான் திருவருளை விளக்கிக்காட்ட வந்த வாதவூரடிகள், பலநாள் மாசு அறுமணிபோல் வாசகமாலை சாத்தி - பலநாள்வரை குற்றமற்ற மாணிக்க மாலைபோலும் திருவாசக மாலையைச் சாத்தி, பல்நாள் பூசனைசெய்து - பன்னாட்கள்வரை வழிபாடு செய்து, புண்ணியமன்றுள் ஆடும் ஈசனது அடிக்கீழ் எய்தி - அறவடிவாகிய அம்பலத்தி லாடியருளும் திருக்கூத்தனது திருவடி நிழலை அடைந்து, ஈறு இலா அறிவு ஆனந்தத்தேசொடுகலந்து நின்றார் - அழிவில்லாத சிவானந்த ஒளியுடன் கலந்து நின்றருளினார்.

மணிபோலும் வாசகங்களாகிய மாலை என விரித்தலுமாம். மாணிக்கவாசகர் தில்லைப்பதியிலே மற்றும் பற்பல திருப்பதிகங்கள் பாடியருளிப் பன்னசாலையில் எழுந்தருளி யிருக்கும்போது, இறைவர் ஓர் மறையோர் கோலந்தாங்கி வந்து, "யாமிருப்பது பாண்டிநாடு; மாலும் அயனும் காணவரிய இறைவரைப் பரிமீதேறிவரச் செய்தநும் பெருமையாலே பாண்டி நாடு பெருவாழ்வுற்றது; நீர் திருப் பெருந்துறையில் ஐயன் திருவடியைச் சேவித்துத் திருக்கழுக்குன்றம் சென்று தில்லை மன்றடைந்து புத்தரை வாதில் வென்றீர் என்பது கேட்டு யாவரும் மகிழ்ச்சி யடைந்தனர்; நீர் அன்பினாலே இறைவனைப் பாடிய பாடல்களை ஓதவெண்ணி இங்கு வந்தனம்; அவற்றை விளங்கச் சொல்லியருளும்" என வேண்ட, அவரும் உவந்து தாம் பாடிய திருவாசகம் முழுதும் சொல்ல ஐயர் அவற்றை யெல்லாம் ஏட்டிலெழுதிக் கொண்டு, பின்னும் அவரை நோக்கி, "நீர் திருச்சிற்றம்பலமுடைய பெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு ஓர் அகப்பொருட் கோவை பாட வேண்டும்" என்று கூறி, அங்ஙனமே அவர் பாடிய கோவையையும் எழுதிக்கொண்டு மறைந்தனர்; மாணிக்கவாசகர் வந்தவர் இறைவரென்றறிந்து அன்பினால் அகங்குழைந்தழுது ஆனந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கினார்; மறைந்தருளிய இறைவர் தாம் எழுதிய திருவாசக திருக்கோவைத் திருமுறை முடிவில் 'மாணிக்கவாசகர் கூற எழுதிய இத் திருமுறை அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையார் எழுத்து' என்று கைச்சாத்திட்டு மைக்காப்புச் சேர்த்துத் திருவம்பலத்தின் வாயிற்படியில் வைத்தருளினார்; திருவாயிற்படியில் வைத்த திருமுறையைக் கண்ணுற்ற தில்லை மூவாயிரவரும் வியப்புடன் அதனை யெடுத்துப் படித்து, முடிவில் திருச்சிற்றம்பல முடையார் கைச்சாத்திட்டிருந்ததனையும் கண்டு அளவிலா ஆனந்தங்கொண்டு, அத்திருமுறையின் பொருளையறிய விரும்பி வாதவூரடிகளை அடைந்து, அங்கு நிகழ்ந்தவற்றைக் கேள்வியுற்று மனங்களி கூர்ந்து 'நீர் பெருமான் மீது பாடிய இத் தமிழ் மாலைக்குப் பொருள் தெரித்தருள்வீராக' என வேண்ட, மாணிக்கவாசகப் பிரானும் அவர்கள் உடன்வரச் சென்று பொன்னம்பலத்தை அடைந்து 'இத் தமிழ் மாலைப் பொருளாவார் இவரே' என அங்குத் திருநிருத்தம் புரியும் இறைவரைக் காட்டி, யாவருங் காணத் திருவடி நீழலிற் கலந்தருளினர்; என்று திருவாதவூரடிகள் புராணம் கூறுவது அறியற்பாலது. (௧௧௪)

ஆகச் செய்யுள் - ௩,௧௦௫.

தி. ப. 62 பாண்டியன் சுரந்தீர்த்தது.

அறுபத்திரண்டாவது

பாண்டியன் சுரந்தீர்த்த படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

வான லமுத மதிமுடிமேன் மதுரைப் பெருமான் மண்சுமந்து
தேன லமுத வாசகரைக் கதியில் விடுத்த திறனிதுமேற்
பானன் மணிவாய்க் கவுணியனை விடுத்துச் சமணர் படிற்றொழுகுங்
கூனல் வழுதி சுரந்தணித்தாட் கொண்ட கொள்கை கூறுவாம்.

(இ - ள்.) மதுரைப் பெருமான் - திருவாலவாயில் எழுந்தருளிய சோம சுந்தரக் கடவுள், வான் நல் அமுத மதி முடிமேல் - வானின் கண் உலவும் குளிர்ந்த அமிழ்தினையுடைய சந்திரனைத் தரித்த முடியின் மேல், மண் சுமந்து - மண்ணைச் சுமந்து, தேன் நல் அமுத வாசகரை - தேனும் அமிழ்தமும் போலும் இனிய திருவாசக முடைய மணிவாசகனாரை, கதியில் விடுத்த திறன் இது - வீட்டுலகிற் செலுத்திய திருவிளையாடல் இது; மேல் - இனி, பால் நல்மணிவாய்க் கவுணியனை விடுத்து - பால் மண மறாத நல்ல அழகிய திருவாயினையுடைய ஆளுடைய பிள்ளையாரை விடுத்து, சமணர் படிற்று ஒழுகும் கூனல் வழுதி சுரம் தணித்து - சமணர்களின் பொய்நெறியில் ஒழுகும் கூன் பாண்டியனுடைய வெப்பு நோயைத் தணித்து, ஆட் கொண்ட கொள்கை கூறுவாம் - அடிமை கொண்டருளிய திருவிளையாடலைக் கூறுவோம்.

வான் அல் எனப் பிரித்து இரவில் இயங்கும் மதி என்பாருமுளர். சுவை மிகுதியால் தேனையும் உறுதி பயத்தலால் அமிழ்தையும் போலும் வாசகம் என்க.

"பானல் வாயொரு பாலனீங்கிவ னென்றுநீ பரிவெய்திடேல்"

என்று பிள்ளையார் மங்கையர்க்கரசியாரை நோக்கிக் கூறுதலானும் பால் மணம் நீங்காத வாய் என்பது கடைப்பிடிக்க. கவுணியன் என்றது கோத்திரத்தாற் பெற்ற பெயர். இது பிள்ளையார் புரிந்த செயலேனும் இறைவனருள் பெற்றுச் சென்று செய்தமையின் இறைவனது திருவிளையாடலாகக் கொண்டு 'கவுணியனை விடுத்து வழுதி சுரந்தணித்தாட் கொண்ட' என்று கூறினார். (க)

வாகு வலத்தான் சகநாத வழுதி வேந்தன் மகன்வீர
வாகு வவன்சேய் விக்கிரம வாகு வவன்சேய் பராக்கிரம
வாகு வனையான் மகன்சுரபி மாற* னனையான் றிருமைந்தன்
வாகு வலத்தான் மறங்கடிந்து மண்ணா ளுங்கு குமதத்தென்னன்.

(பா - ம்.) * சுரதமாறன்.

(இ - ள்.) வாகுவலத்தான் சகநாத வழுதி வேந்தன் மகன் - தோள் வலியுடையானாகிய சகநாத பாண்டிய மன்னன் புதல்வன், வீரவாகு - வீரவாகு என்பான்; அவன் சேய் விக்கிரமவாகு - அவன் மகன் விக்கிரமவாகு என்பான்; அவன் சேய்பராக்கிரமவாகு - அவன் புதல்வன் பராக்கிரமவாகு என்பான்; அனையான் மகன் சுரபிமாறன் - அவன் சேய் சுரபிமாறனென்பான்; அனையான் திருமைந்தன் - அவனது அழகிய புதல்வன், வாகுவலத்தால் மறம் கடிந்து - தனது தோள் வலியினால் தீமையைப் போக்கி, மண் ஆளும் குங்குமத் தென்னன் - நிலவுலகை ஆளுங் குங்கும பாண்டியனென்பான்.

சகநாதவழுதி அரிமருத்தனன் மகனென்பது முற்படலத்தாற் பெறப்பட்டது. (உ)

அன்னான் குமரன் கருப்புரபாண் டியனா மவன்சேய் காருணிய
மன்னா மவன்றன் மகன்புருடோத் தமனா மவன்றன் மகனாகும்
மின்னார் மௌலிச்* சத்துருசா தனபாண் டியனும் விறல்வேந்தன்
இன்னான் மகன்கூன் பாண்டியனா மிவன்றோள் வலியா லிசைமிக்கான்.

(இ - ள்.) அன்னான் குமரன் கருப்புர பாண்டியனாம் - அவன் மகன் கருப்பூர பாண்டியனாவான்; அவன் சேய்காருணிய மன்னாம் - அவன் புதல்வன் காருணிய பாண்டியனாவான்; அவன் தன் மகன் புருடோத்தமனாம் - அவன் மகன் புருடோத்தம பாண்டியனாகும்; அவன் தன் மகனாகும் - அவன் மகனாவான், மின் ஆர் மௌலிச் சத்துரு சாதன பாண்டியனும் - ஒளி நிறைந்த முடியினையுடைய சத்துரு சாதன பாண்டியனாகிய, விறல் வேந்தன் - வெற்றியையுடைய மன்னன்; இன்னான் மகன் கூன் பாண்டியனும் - இவன் புதல்வன் கூன்பாண்டிய னென்பான்; இவன் தோள் வலியால் இசைமிக்கான் - இவன் தனது தோள் வலியினால் மிக்க புகழுடையனாயினான்.

தன் என்பன அசைகள். (௩)

திண்டோள் வலியாற் குடநாடார் செம்மற் றனையு மாரலங்கல்
வண்டோ லிடுதா ரிரவிகுல மருமான் றனையு மலைந்துபுறங்
கண்டோர் குடைக்கீழ் நிலமூன்றுங் காவல் புரிந்து கோலோச்சிப்
புண்டோய் குருதி மறக்கன்னிப் புகழ்வேல் வழுதி நிகழ்நாளில்.

(இ- ள்.) திண் தோள் வலியால் குடநாடர் செம்மல் தனையும் - திண்ணிய தோளின் வலியால் மேற் புலத்தார் மன்னனாகிய சேரனையும், ஆர் அலங்கல் வண்டு ஒலிதார் இரவிகுல மருமான் தனையும் - ஆத்திமாலையில் வண்டுகள் ஒலிக்கும் வரிசையை யுடைய சூரியகுலத்தோன்றலாகிய சோழனையும், மலைந்து புறம் கண்டு - போர் புரிந்து புறங்கண்டு, ஓர் குடைக்கீழ் நிலமூன்றும் காவல்புரிந்து - ஒரு குடை நீழலில் இம்மூன்று நிலங்களையும் காத்து, கோல் ஓச்சி - செங்கோல் நடாத்தி.

(பா - ம்) *மின்னார் மோலி.

புண்தோய் குருதி - பகைவருடலிற்பட்ட புண்ணின் குருதியிற் றோய்ந்த, மறக் கன்னி - கொற்றவை வாழும், புகழ்வேல் - புகழ் பொருந்திய வேலையுடைய, வழுதி நிகழ் நாளில் - பாண்டியன் அரசு புரிந்து வரும் நாளில்.

குடநாடு - மலைநாடு. அலங்குதலையுடைய ஆர்த்தார் என்னலுமாம்; அலங்கல் - அசைதல். மருமான் - வழித்தோன்றல். குருதியையுடைய வேல், மறக் கன்னி வாழும் வேல், புகழ்வேல் எனத் தனித்தனி இயைக்க. வேலில் கொற்றவை வாழும் என்பர். (௪)

விண்டு ழாவுங் கைம்மாவும் வெறுக்கைக் குவையு மணிக்குவையும்
வண்டு வீழுந் தாரளக வல்லி யாய மொடுநல்கிக்
கண்டு கூடற் கோமகனைக் காலில் வீழ்ந்து தன்னாடு
பண்டு போலக் கைக்கொண்டு போனான் றேனார் பனந்தாரான்.

(இ - ள்.) தேன் ஆர் பனந்தாரான் - தேன் நிறைந்த பனம்பூமாலையை யணிந்த சேரன், கூடல் கோமகனைக் கண்டு - கூடற்றலைவனாகிய கூன் பாண்டியனை நேரிற் கண்டு, காலில் வீழ்ந்து - அவன் காலில் வீழ்ந்து வணங்கி, விண் துழாவும் கைம் மாவும் - மேகத்தைத் துழாவும் துதிக்கையினையுடைய யானைகளையும், வெறுக்கைக்குவையும் - பொற் குவியல்களையும், மணிக்குவையும் - மணிக் குவியல்களையும், வண்டு வீழும் தார் அளகவல்லி ஆயமொடு நல்கி - வண்டுகள் மொய்க்கும் மாலையையணிந்த கூந்தலையுடைய கொடிபோன்ற பெண்கள் கூட்டத்தையுங் கொடுத்து, தன் நாடு - தனது நாட்டினை, பண்டுபோலக் கைக் கொண்டு போனான் - முன் போலப் பெற்றுக்கொண்டு சென்றனன்.

குவை - திரள். கைம்மா முதலியவற்றைத் திறையாக நல்கினான். வல்லி ஆயம் - பரிசன மகளிர். கோமகனைக் கண்டு நல்கி வீழ்ந்து கைக்கொண்டு போனான் என்க. (௫)

சென்னிக் கோனுந் தானீன்ற திலகப் பிடியை யுலகமெலாம்
மின்னிக் கோதில் புகழொளியால் விளக்குஞ் சைவ மணிவிளக்கைக்
கன்னிக் கோல மங்கையருக் கரசி தன்னைக் கௌரியற்கு
வன்னிக் கோமுன் மணம்புணர்த்தி வாங்கி னான்றன் வளநாடு.

(இ - ள்.) சென்னிக்கோனும் - சோழ மன்னனும், தான் ஈன்ற திலகப் பிடியை - தான் பெற்ற திலதமணிந்த பெண்யானை போல்வாரும், கோது இல் புகழ் ஒளியால் - குற்றமற்ற புகழாகிய ஒளியினால், உலகமெலாம் மின்னி விளக்கும் சைவமணி விளக்கை - உலகமனைத்தையும் ஒளி வீசி விளக்குகின்ற சைவ மாணிக்க விளக்குப் போல்வாருமாகிய, கன்னிக்கோல மங்கையருக்கரசி தன்னை - கன்னிப் பருவமுடைய அழகிய மங்கையர்க்கரசியாரை, கௌரியற்கு - அப்பாண்டியனுக்கு, வன்னிக் கோ முன் மணம் புணர்த்தி - தீக்கடவுள் முன்னே மணஞ் செய்து கொடுத்து, தன் வளநாடு வாங்கினான் - தனது வளப்பமிக்க நாட்டினைப் பெற்றுக் கொண்டான்.

இதிற் கூறிய கௌரியனாகிய கூன் பாண்டியனுக்கு நெடுமாறன் என்பது பெயரென்பதும், இவன் நெல்வேலியில் நிகழ்ந்த போரிலே மாற்றாரை வென்றவன் என்பதும்

"நிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்."

என்னும் திருத்தொண்டத் தொகையால் அறியப்படும். இவ்வரசன் சேர சோழர்களை வென்று அடிப்படுத்தவன் என்பது இறையனாரகப்பொருளுரை மேற்கோட் செய்யுள்கள் முதலியவற்றால் அறியப்படுகின்றன. இவ்வேந்தனுடன் நெல்வேலியில் எதிர்த்த பகைஞர் தமிழ் நாட்டின் வடக்கிலுள்ளவர் என்பது,

"ஆயவர சளிப்பார்பா லமர்வேண்டி வந்தேற்ற
சேயபுலத் தெவ்வரெதிர் நெல்வேலிச் செருக்களத்துப்
பாயபடைக் கடன்முடுகும் பரிமாவின் பெருவெள்ளம்
காயுமதக் களிற்றினிரை பரப்பியமர் கடக்கின்றார்."

"இனையகடுஞ் சமர்விளைய விகலுழந்த பறந்தலையிற்
பனைநெடுங்கை மதயானைப் பஞ்சவனார் படைக்குடைந்து
முனையழிந்த வடபுலத்து முதன்மன்னர் படைசரியப்
புனையுநறுந் தொடைவாகை பூழியர்வேம் புடன்புனைந்து."

என்னும் திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுட்களாலும், சாசனங்களாலும் அறியப்படுகின்றது. அரிகேசரி மாறவன்மன் என்று கூறப்படும் இந் நெடுமாறன் கி. பி. 667-க்கு முன் ஆட்சி புரிந்தோன் என்பது சாசனங்களால் அறியப்படுதலின் இவனுடன் நெல்வேலியில் எதிர்த்த வடபுல வேந்தன் சளுக்க மன்னனாகிய இரண்டாம் புலிகேசியோ, அன்றி அவன் மகனாகிய முதலாம் விக்கிரமாதித்தனோ ஆதல் வேண்டும் என்க.

மங்கையர்க்கரசியார் சோழன் மகளார் என்பதும் மானி என்னும் பெயருடையார் என்பதும்

"மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி."

என்னும் திருஞான சம்பந்தர் திருவாக்கானும், பெரிய புராணம் முதலியவற்றானும் பெறப்படும். (௬)

[வேறு]

வளவர்கோன் செழியன் கற்பின் மங்கையர்க் கரசி யாருக்
களவறு நிதியுஞ் செம்பொற் கலிங்கமு மணியும் போகம்
விளைநில மனைய வாய வெள்ளமும் பிறவுந் தென்னன்
உளமகிழ் சிறப்ப வேந்தர் வரிசையா லுதவிப் பின்னர்.

(இ - ள்.) வளவர் கோன் - சோழ மன்னன், செழியன் கற்பின் மங்கையர்க் கரசியாருக்கு - பாண்டியன் வாழ்க்கைத் துணையாகிய கற்பினையுடைய மங்கையர்க்கரசியாருக்கு, அளவு அறுநிதியும் - அளவற்ற திரவியமும், செம்பொற் கலிங்கமும் - சிவந்த பொன்னுடைகளும், அணியும் - அணிகலங்களும், போகம் விளை நிலம் அனைய ஆய வெள்ளமும் பிறவும் - இன்பம் விளையும் நிலத்தினை யொத்த சேடியர் கூட்டமும் ஏனையவும், தென்னன் உளம் மகிழ் சிறப்ப - பாண்டியன் உள்ளங் களிகூர, வேந்தர் வரிசையால் உதவி - மன்னர் முறைப்படி கொடுத்து, பின்னர் - பின்பு. (எ)

கோதறு குணத்தின் மிக்க குலச்சிறை யென்பா னங்கோர்
மேதகு கேள்வி யானை விடுத்தனன் மீண்டு தென்னன்
காதலி யோடு காவற் கடவுள்*செம் பதுமக் கோயின்
மாதரை மணந்து செல்வான் போல்வந்து மதுரை சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) கோது அறு குணத்தின் மிக்க குலச்சிறை என்பான் - குற்றமற்ற குணத்தினால் மேம்பட்ட குலச்சிறை என்னப்படும், ஓர் மேதகு கேள்வியானை அங்கு விடுத்தனன் - சிறந்த நூல்வல்லானொருவனை அங்கு விடுத்தான்; தென்னன் - கூன்பாண்டியன், செம்பதுமக்கோயில் மாதரை மணந்து செல்வான் - சிவந்த தாமரைக் கோயிலில் வீற்றிருக்குந் திருமகளை மணந்து செல்லும், காவற் கடவுள் போல் - காத்தற் கடவுளாகிய திருமாலைப் போல, காதலியோடு மீண்டு மதுரை வந்து சேர்ந்தான் - மனைவியோடுந் திரும்பி மதுரை வந்து சேர்ந்தனன்.

குலச்சிறையார் பாண்டி நாட்டிலுள்ள மணமேற்குடி என்னும் பதியிற் றோன்றியவ ரென்று,

"பன்னு தொல்புகழ்ப் பாண்டிநன் னாட்டிடைச்
செந்நெ லார்வயற் றீங்கரும் பின்னயல்
துன்னு பூகப் புறம்பணை சூழ்ந்தது
மன்னு வண்மையி னார்மண மேற்குடி"
அப்ப திக்கு முதல்வர்வன் றொண்டர்தாம்
ஒப்ப ரும்பெரு நம்பியென் றோதிய
செப்ப ருஞ்சீர்க் குலச்சிறை யார்திண்மை
வைப்பி னாற்றிருத் தொண்டின் வழாதவர்"

என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுட்களாற் பெறப்படுகின்றது. மேதகு - மேன்மை பொருந்திய. கேள்வியானை அங்கு விடுத்தனன் என்க. (அ)

மலர்மகள் மார்பன் பொன்னின் மன்னவன் பயந்த தெய்வக்
குலமக ளுடனே வந்த குலச்சிறை குணனுங் கேள்வித்
தலைமையு மதியின் மிக்க தன்மையுந் தூக்கி நோக்கி
நலமலி யமைச்ச னாக்கி நானிலம் புரக்கு நாளில்.

(பா - ம்.) *மாயக்கடவுள்.

(இ - ள்.) மலர்மகள் மார்பன் - திருமகள் தங்கும் மார்பினையுடைய பாண்டியன், பொன்னி மன்னவன் பயந்த - காவிரி நாடாளும் சோழமன்னன் பெற்றெடுத்த, தெய்வக்குலமகளுடனே வந்த - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மங்கையர்க்கரசியாருடனே வந்த, குலச்சிறை குணனும் கேள்வித் தலைமையும் - குலச்சிறையாரின் நற்குணங்களையும் நூற் கேள்வியின் சிறப்பினையும், மதியின் மிக்க தன்மையும் - இயற்கையறிவின் மேம்பட்ட தன்மையினையும், தூக்கி நோக்கி - சீர்தூக்கிக் கண்டு, நலம்மலி அமைச்சனாக்கி - அவரைத் தனக்கு நன்மை நிறைதற்கேதுவாகிய முதன் மந்திரியாக்கி, நானிலம் புரக்கும் நாளில் - புவியினைப் பாதுகாத்து வரும் நாளில்.

நிலம் ஆளுந் திருவுடை வேந்தன் காவற் கடவுள் அமிசம் என்பவாகலின் "மலர் மகள் மார்பன்" என்றார்,

"திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்"

என்று பெரியார் கூறுதலுங் காண்க. அமைச்சராவார் இயற்கை மதி நுட்பமும் நூலறிவும் ஒருங்குடையராதல் வேண்டுமென்பது

"மதிநுட்பம் நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை."

என்னும் திருக்குறளால் பெறப்படுதல் காண்க. குறிஞ்சி முதலாக நான்கு பகுதிப் படுதலின் புவி நானிலம் எனப்படும். (௬)

வல்வினை வலியான் மெய்யில் வலியகூ னடைந்தான் போலக்
கொல்வினை யிலராய் வஞ்சங் கொண்டுழன் றுடுத்த பாசம்
வெல்வினை யறியா நக்க வேடர்சொல் வலையிற் பட்டு
நல்வினை யுதவாத் தென்ன னான்மறை யொழுக்க நீத்தான்.

(இ - ள்.) வல்வினை வலியால் - தீவினையின் வன்மையால், வலிய மெய்யில் கூன் அடைந்தான் போல - திண்ணிய உடலிற் கூனை அடைந்தான் போல, கொல்வினை இலராய் வஞ்சம் கொண்டு உழன்று — கொல்லுதற்றொழில் இல்லாதவராய் வஞ்சகங் கொண்டு சுழன்று, உடுத்த பாசம் வெல்வினை அறியா - சூழ்ந்துள்ள பாசக் கட்டினை அறுக்கும் நற்கரும மறியாத, நக்க வேடர் சொல்வலையில் பட்டு - வெற்றரையினையுடைய அருகர்களின் சொல்வலையிற்பட்டு, நல்வினை உதவாத் தென்னன் - முன்னை நல்வினை வந்து உதவப் பெறாத பாண்டியன், நால்மறை ஒழுக்கம் நீத்தான் - நான் மறை வழி ஒழுகுதலைத் துறந்தான்.

வலிய கூன் எனக்கொண்டு மருந்து முதலியவற்றால் தீராத வன்மையுடைய கூன் என்றுரைத்தலுமாம். அடைந்தான் என்பதனை முற்றாக்கி, அது போல எனச் சுட்டு வருவித்தலுமாம். அவர் கொல்லாமையை விரதமாகக் கொண்டதும் செம்மை யாகாது கரவாம் என்பார் 'கொல்வினையிலராய் வஞ்சங் கொண்டு' என்றார். வெல்வு எனத் தொழிற் பெயராக்கி, வெல்லுதலை என்றுரைத்தலும் பொருந்தும். சிறிதும் இலரென்பார் 'அறியா' என்றார். நக்கர்—ஆடையுடாதவர்.

வேடர் என்றதற்கேற்பச் சொல்லை வலையாக்கி நயம்படக் கூறினர். சைவ நெறி நின்று சிவனது திருவருள் கூடும் நல்வினை முன்பு செய்துள்ளானாயினும் அஃது இப்பொழுது கூடிற்றில தென்பார் 'நல்வினை உதவா' என்றார். நான்மறை ஒழுக்கம் - வைதிக சைவ வொழுக்கம். வல்வினை வலியால் வலையிற் பட்டு ஒழுக்கம் நீத்தான் என இயைக்க. (ய)

போதவிழ் தாரா னக்கர் புன்னெறி யொழுக்கம் பூண்டோ
னாதலிற் கன்னி நாடு மமணிருண் மூழ்கிப் பூதி
சாதன நெறியாஞ் சைவ சமயமு முத்திச் செல்வ
மாதவ நெறியுங் குன்ற மறைந்தது வேத நீதி.

(இ - ள்.) போது அவிழ்தாரான் - மலர் விரிந்த மாலையை யணிந்த பாண்டியன், நக்கர் புல் நெறி ஒழுக்கம் பூண்டோன் ஆதலின் - அருகராது புல்லிய மதத்தின் ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டானாதலினால், கன்னி நாடும் அமண் இருள் மூழ்கி - பாண்டி நாடும் சமண இருளில் அழுந்தப் பெற்று, பூதிசாதன நெறியாம் சைவசமயமும் - பூதிசாதன நெறியாகிய சைவ சமயமும், முத்திச் செல்வம் மாதவ நெறியும் குன்ற - வீடுபேறாகிய செல்வத்தை அடைவிக்கும் பெரிய தவவொழுக்கமும் குறைவுபட, வேத நீதி மறைந்தது - வேத நெறி மறைந்தது.

அரசன் வழிப்பட்டது உலக மாதலின் கன்னி நாடும் அமணிருள் மூழ்கிற்று என்க. பூதி சாதனம் - திருநீறாகிய சாதனம்; திருநீறும் உருத்திராக்கம் முதலிய சாதனமும் என்றுமாம். மாதவ நெறி - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நெறிகள். வேத நீதி - வேத சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட விதி விலக்கு முறைமை. சிவாகமமும் வேதமெனப்படும் எனவுணர்க. (கக)

பறிபடு தலையும் பாயி னுடுக்கையும் பாசிப் பல்லும்
உறிபொதி கலனு மத்தி நாத்தியென் றுரைக்கு நாவும்
அறிவழி யுளம்போ னாணற் றழிந்தவெற் றரையுங் கொண்டு
குறிகெடு மணங்கு சூழ்ந்தாங் கமணிறை கொண்ட தெங்கும்.

(இ - ள்.) பறிபடுதலையும் - மயிர் பறிக்கப்பட்ட தலையும், பாயின் உடுக்கையும் - பாயாகிய உடையும், பாசிப்பல்லும் - பசுமை படர்ந்த பல்லும், உறி பொதி கலனும் - உறியிற் பொதிந்த கமண்டலமும், அத்தி நாத்தி என்று உரைக்கும் நாவும் - உண்டாம் இல்லையாம் என்று கூறும் நாவும், அறிவு அழி உளம் போல் - அறிவழிந்த உள்ளம் போல், நாண் அற்று அழிந்த வெற்று அரையும் கொண்டு - வெட்கம் சிறிதுமின்றி அழிந்த ஆடையில்லாத அரையும் உடையதாய், குறிகெடும் அணங்கு சூழ்ந்தாங்கு - பொலிவு விழுந்த தவ்வை சூழ்ந்து தங்கினாற் போல, அமண் எங்கும் இறை கொண்டது - சமண் எங்குஞ் சூழ்ந்து தங்கியது.

பாசிப்பல் - விளக்காமையால் அழுக்கேறிப் பசுமை படர்ந்த பல். அத்தி - உண்டு. நாத்தி - இல்லை. ஆருகதர் சீவன் முதலாகக் கூறும் பதார்த்தங்கள்

உண்டோ இல்லையோ என வினவிய வழி, உண்டாம், இல்லையாம், உண்டும் இல்லையுமாம், சொல்லொணாததாம், உண்டுமாம் சொல்லொணாததுமாம், இல்லையுமாம் சொல்லொணாததுமாம், உண்டும் இல்லையுமாம் சொல்லொணாததுமாம் என எழு வகையான் இறுப்பர்; இவை யெல்லாம் உண்டு, இல்லை என்னும் இருவாய்பாட்டுள் அடங்குதலின் 'அத்தி நாத்தி யென்றுரைக்கு நாவும்' என்றார். நாண் அற்று அழிந்த என்பதற்கு அரை ஞாணின்றிப் பீடழிந்த என்றும் உரைத்துக் கொள்க. குறிகெடும் அணங்கு - மூதேவி; பேயுமாம். அமண், குழூஉப் பெயர். இறை கொள்ளல் - தங்கல். (கஉ)

அருந்தமிழ்ப் பாண்டி வேந்தற் குறுதியா யாக்கஞ் செய்யும்
மருந்தினிற் சிறந்த கற்பின் மங்கையர்க் கரசி யாரும்
பெருந்தகை யமைச்சு நீரிற் குழைத்தன்றிப் பிறங்கப் பேறு
தருந்திரு நீறி டாராய்ச் சிவனடிச் சார்பி னின்றார்.

(இ - ள்.) அருந்தமிழ்ப் பாண்டி வேந்தற்கு - அரிய தமிழையுடைய பாண்டி மன்னனுக்கு, உறுதியாய் ஆக்கம் செய்யும் மருந்தினில் சிறந்த - பற்றுக் கோடாக நின்று வீடு பேறாகிய செல்வத்தை அளிக்கும் அமிழ் தொன்று உளதேல் அதனினும் சிறந்த, கற்பின் மங்கையர்க்கரசியாரும் - கற்பின் மிக்க மங்கையர்க் கரசியாரும், பெருந்தகை அமைச்சும் - பெரிய தகுதியை யுடைய மந்திரியாராகிய குலச்சிறையாரும், பேறுதரும் திருநீறு - எல்லாப் பேற்றினையும் அளிக்குந் திரு நீற்றினை, நீரில் குழைத்தன்றி - நீரிற் குழைத்து வெளியே தோன்றா வண்ணம் இடுதலேயன்றி, பிறங்க இடாராய் - வெளித் தோன்றுமாறு இடாதவராய், சிவன் அடிச் சார்பில் நின்றார் - சிவபெருமானது திருவடிச் சார்பில் நின்றனர்.

ஆக்கஞ் செய்யும் மங்கையர்க் கரசியார் எனவும், மருந்தினிற் சிறந்த கற்பு எனவும். கூட்டி யுரைத்தலுமாம். திரு நீறு பிறங்க இடாமை,

"ஓங்கிய சைவ வாய்மை யொழுக்கத்தி னின்ற தன்மை
பூங்கழற் செழியன் முன்பு புலப்படா வகைகொண் டுய்த்தார்"

எனத் திருத் தொண்டர் புராணங் கூறுதலானும் பெறப்படுதல் காண்க. அடிச் சார்பில் நின்றார் - திருவடியே பற்றுக் கோடாக நின்றார். (கங)

பொய்யுரை பிதற்று மிந்தப் புன்சமண் களைகட் டீண்டு
மெய்யுரை வேத நீதி வியன்பயிர் தலைச்செய் தோங்கச்
செய்யுந ரெவரோ வென்று* சிந்தையிற் கவலை பூண்டு
நையுந ராகிக் கூட னாதனை வணங்கப் போனார்.

(இ - ள்.) ஈண்டு - இவ்விடத்தில், பொய் உரை பிதற்றும் இந்தப் புன் சமண் களை கட்டு - பொய் மொழியைப் பிதற்றுகின்ற இந்தப் புல்லிய சமணாகிய களையினைப் பிடுங்கி, மெய் உரை வேதநீதி வியன் பயிர் தலைச் செய்து ஓங்க

* (பா - ம்.) எவரே யென்று.

உண்மையை உரைக்கும் வேத நெறி என்னுஞ் சிறந்த பயிர் தலையெடுத்து ஓங்குமாறு, செய்புநர் எவரோ என்று - செய்யவல்லுநர் எவரோ என்று கருதி, சிந்தையில் கவலை பூண்டு நையுநராகி - மனத்திற் கவலையை மேற் கொண்டு நைதலையுடையராய் கூடல் நாதனை வணங்கப் போனார் - கூடலிறைவனாகிய சோம சுந்தரக் கடவுளை வணங்குதற்குச் சென்றனர்.

பிதற்றல் - முன்னொடு பின் மலைவுபடக் கூறல். கட்டு - பிடுங்கி. (௧௪)

பேதுற்ற முனிவர்க் கன்று பெருமறை விளக்கஞ் செய்த
வேதத்தின் பொருளே யிந்த வெஞ்சமண் வலையிற் பட்டுப்
போதத்தை யிழந்த வேந்தன் புந்தியை மீட்டிப் போதுன்
பாதத்தி லடிமை கொள்வா யென்றடி பணியு மெல்லை.

(இ - ள்.) பேதுற்ற முனிவர்க்கு அன்று - பொருள் தெரியாமல் மயங்கிய முனிவர்களுக்கு அந்நாளில், பெருமறை விளக்கம் செய்த வேதத்தின் பொருளே - பெரிய வேதத்திற்குப் பொருள் விளக்கிய மறைப்பொருளே, இந்த வெம் சமண் வலையில் பட்டு - இந்தக்கொடிய சமணாகிய வலையிற் பட்டு, போதத்தை இழந்த வேந்தன் - அறிவினை இழந்த அரசனது, புந்தியை மீட்டு - புத்தியைத் திருப்பி, இப்போது உன் பாதத்தில் அடிமை கொள்வாய் என்று - இப்போது உனது திருவடிக்கு அடிமை யாக்கிக் கொள்வாயென்று குறையிரந்து, அடிபணியும் எல்லை - திருவடியை வணங்கும் போது.

பேதுறல் - மயங்கல். வேதப் பொருளறியாது மயங்கிய முனிவர்க்கு அதனைத் தெளிவித்த நீரே சமண் வலையிற் பட்டு மயங்கிய அரசனுக்கும் உண்மை விளக்கம் செய்யவல்லீர் என்பார் 'பெருமறை விளக்கஞ் செய்த வேதத்தின் பொருளே' என விளித்தாராகலின் இது கருத்துடையடைகொளியணி. (௧௫)

வேதிய னொருவன் கண்டி வேடமும் பூண்டோன் மெய்யிற்
பூதியன் புண்டரீக புரத்தினும் போந்தோன் கூடல்
ஆதியைப் பணிவான் வந்தான் மங்கையர்க் கரசி யாரும்
நீதிய வமைச்ச ரேறு நேர்பட வவனை நோக்கா.

(இ - ள்.) புண்டரீக புரத்தினும் போந்தோன் - புலியூராகிய சிதம்பரத்தினின்றும் வந்தவனாகிய, வேதியன் ஒருவன் - மறையவனொருவன், கண்டி வேடமும் பூண்டோன் - உருத்திராக்கமணிந்த திருவேடமுமுடையவனாய், மெய்யில் பூதியன் - உடலில் திருநீறு தரித்தவனாய், கூடல் ஆதியைப் பணிவான் வந்தான் - கூடலிறைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கத் திருக்கோயிலுக்கு வந்தனன்; மங்கையர்க்கரசியாரும் நீதிய அமைச்சர் ஏறும் - மங்கையர்க்கரசியாரும் நீதியையுடைய அமைச்சருள் ஏறு போல்வாராகிய குலச்சிறையாரும், அவனை நேர்பட நோக்கா - அவனை நேரிற் கண்டு.

புரத்தினும் - புரத்தினின்றும்; வருஞ் செய்யுளில் நாட்டினும் என்பதும் இத்தகைத்து. பணிவான், வினை யெச்சம். (௧௬)

எங்கிருந் தந்த ணாளிர் வந்தனி ரென்றா ராய்ந்த
புங்கவன் சென்னி பொன்னி நாட்டினும் போந்தே னென்றான்
அங்கவ ரங்குண் டான புதுமையா தறைதி ரென்றார்
சங்கரற் கன்பு பூண்டோ னுண்டென்று சாற்று கின்றான்.

(இ - ள்.) அந்தணாளிர் எங்கு இருந்து வந்தனிர் என்றார் - அந்தணாளரே எங்கிருந்து வந்தீரென்று வினாவினார்; ஆய்ந்த புங்கவன் - கலைகளை ஆராய்ந்த தூயவனாகிய அம்மறையவன், சென்னி பொன்னி நாட்டினும் போந்தேன் என்றான் - சோழனது காவிரி நாட்டிலிருந்து வந்தேனென்று கூறினன்; அவர் அங்கு உண்டான புதுமை யாது அறைதிர் என்றார் - அவர் அங்கு உண்டாகிய புதுமை யாது அதனைக் கூறுமென்று கேட்டனர்; சங்கரற்கு அன்பு பூண்டோன் உண்டு என்று சாற்றுகின்றான் - சங்கரனுக்கு அன்புபூண்ட அவ்வந்தணன் புதுமை உண்டு என்று அதனைக் கூறத் தொடங்கினான்.

அன்புபூண்டவனும் புங்கவனுமாகிய அவன் என்க. அங்கவர் என்புழி அங்கு அசைநிலை. அங்கு யாதேனும் புதுமையுளதாயின் அதனைக் கூறுதி ரென்றார் என்பது கருத்தாகக் கொள்க. (கஎ)

ஏழிசை மறைவல் லாளர் சிவபாத விதய ரென்னக்
காழியி லொருவ ருள்ளார் காரமண் கங்குல் சீப்ப
ஆழியி லிரவி யென்ன வொருமக வளித்தி யென்னா
ஊழியி லொருவன் றாளை யுள்கிநோற் றொழுகி நின்றார்.

(இ - ள்.) காழியில் - சீகாழிப்பதியின் கண், ஏழ் இசை மறை வல்லாளர் ஒருவர் சிவபாத இதயர் என்ன உள்ளார் - ஏழு இசைகளையுடைய மறையில் வல்ல வேதியரொருவர் சிவபாத விருதய ரென்னும் பெயருடையராய் இருக்கின்றார்; கார் அமண் கங்குல் சீப்ப - (அவர்) கரிய அமணாகிய இருளை ஓட்ட, ஆழியில் இரவி என்ன ஒரு மகவு அளித்தி என்னா - கடலிற் றோன்றிய இளஞ் சூரியனைப் போல ஒரு புதல்வனை அளிக்கக் கடவை என்று, ஊழியில் ஒருவன் தாளை உள்கி நோற்று ஒழுகி நின்றார் - ஊழிக்காலத்தில் ஒருவனாயுள்ள இறைவன் திருவடியை நினைந்து தவஞ் செய்தனர்.

பேரூழிக் காலத்தில் உலகுயிரனைத்தையும் தம்முளொடுக்கிக் கொண்டு தாம் ஒருவராகவே யிருத்தலின் 'ஊழியிலொருவன்' என்றார். (கஅ)

ஆயமா தவர்பா லீச னருளினா லுலகை முய்யச்
சேயிளங் கதிர்போல் வந்தான் செல்வனுக் கிரண்டாண் டெல்லை
போயபின் மூன்றா மாண்டிற்* பொருகடன் மிதந்த தோணி
நாயகன் பிராட்டி யோடும் விடையின்மே னடந்து நங்கை.

(இ - ள்.) ஆயமாதவர்பால் - அந்தத் தவப் பெரியாரிடத்து, ஈசன் அருளினால் - இறைவன் திருவருளால், உலகம் உய்ய - உலகம் உய்தி பெறுதற் பொருட்டு,

---

(பா - ம்.) *போயின மூன்றுமாண்டில்.

சேய் இளங் கதிர்போல் வந்தான் - ஒரு புதல்வன் இளஞ் சூரியனைப்போல அவதரித்தான்; செல்வனுக்கு இரண்டு ஆண்டு எல்லை போயபின் - அச் செல்வனுக்கு இரண்டு ஆண்டின் அளவு போனபின், மூன்றும் ஆண்டில் - மூன்றாவது ஆண்டின் கண், பொருகடல் மிதந்த தோணி நாயகன் - அலைகள் மோதும் கடலின் மேல் மிதந்த தோணிபுரத்து இறைவன், பிராட்டியோடும் விடையின் மேல் நடந்து - இறைவியுடன் ஆனேற்றி லேறி வந்து, நங்கை - அப்பிராட்டியினது.

பிரளய காலத்தில் நீரின்மீது தோணிபோல் மிதந்தமையால் தோணிபுரம் எனப் பெயர் பெற்ற பதி என்பார் 'பொருகடன் மிதந்த தோணி' என்றார். (௯௯)

திருமுலைப் பாலி னோடு ஞானமுந் திரட்டிச் செம்பொற்
குருமணி வள்ளத் தேந்திக் கொடுப்பவப் பாலன் வாங்கிப்
பருகியெண் ணிறந்த வேதா கமமிவை பற்றிச் சார்வாய்
விரிகலை பிறவு மோதா துணர்ந்தனன் விளைந்த ஞானம்.

(இ - ள்.) திருமுலைப்பாலினோடு ஞானமும் திரட்டி - திருமுலைப்பாலுடன் சிவஞானத்தையுங் குழைத்து, செம்பொன் குருமணி வள்ளத்து ஏந்திக் கொடுப்ப - சிவந்த பொன்னாலாகிய நிறம் பொருந்திய மணிகள் பதித்த கிண்ணத்திலேந்திக் கொடுத்தருள, அப்பாலன் வாங்கிப் பருகி - அப்பாலன் அதனை வாங்கி அருந்தி (அதனால்), எண் இறந்த வேத ஆகமம் - அளவிறந்த மறைகளையும் ஆகமங்களையும், இவை சார்வாய் பற்றி விரிகலை பிறவும் - இவற்றைப் பற்றிச் சார்பு நூல்களாக விரிந்த பிற கலைகளையும், ஓதாது உணர்ந்தனன் - ஓதுதலின்றியே உணர்ந்தனன்; ஞானம் விளைந்த - ஞானங்கள் விளைந்தன.

இறைவன் ஆணையால் இறைவி ஊட்டினளாகலின் அதனை இறைவன் மீது ஏற்றிக் கூறினர். பருகி, காரணப் பொருட்டாய வினை யெச்சம். சார்வாய் விரிகலை - வேதாங்கம், புராணம் முதலாயின. விரிகலையும் பிறவும் என்றுமாம்.

" சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞான முணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தா ரந்நிலையில்"

என்று திருத்தொண்டர் புராணங் கூறுமாறு அனைத்து ஞானமும் எய்தப் பெற்றாராகலின் 'விளைந்த ஞானம்' எனப் பன்மை கூறினர். பிள்ளையார் மூன்றும் ஆண்டில் ஞானம் பெற்ற வரலாற்றைப் பெரிய புராணத்தால் விளங்க வறிக. (௨0)

நம்பந்த மறுப்போன் ஞான நாயகன் ஞானத் தோடு
சம்பந்தஞ் செய்து ஞான சம்பந்த னாகி* நாவில்
வம்பந்த முலைமெய்ஞ் ஞான வாணியுங் காணி கொள்ள
அம்பந்த மறைக ளெல்லா மருந்தமி ழாகக் கூறும்.

(பா - ம்.) *செய்யு ஞானசம்பந்தனாக.

(இ - ள்.) நம்பந்தம் அறுப்போன் ஞான நாயகன் - நமது கட்டினை அறுக்கும் ஞான நாயகனாகிய இறைவனது, ஞானத்தோடு சம்பந்தம் செய்து - சிவஞானத்துடன் சம்பந்தஞ் செய்தலால், ஞான சம்பந்தனாகி - ஞான சம்பந்தன் என்னும் பெயருடையராய், நாவில் - தமது நாவின் கண், வம்பு அந்தம் முலை மெய்ஞ்ஞான வாணியும் காணி கொள்ள - கச்சினை யணிந்த அழகிய கொங்கையையுடைய உண்மை வடிவாகிய ஞானவாணி உறைவிடமாகக் கொண்டு தங்க, அம்பந்தம் மறைகள் எல்லாம் - அழகிய பந்தம் அமைந்த மறைகளனைத்தையும், அரும் தமிழாகக் கூறும் - அரிய தமிழ்ப் பாடல்களாகக் கூறுவாராயினர்.

"யாவருக்குந் தந்தைதா யெனுமிவரிப் படியளித்தார்
ஆவதனு லாளுடைய பிள்ளையா ராயகில
தேவருக்கு முனிவருக்குந் தெரிவரிய பொருளாகுந்
தாவிறனிச் சிவஞான சம்பந்த ராயினார்"

என்னும் பெரிய புராணச் செய்யுளால் இவருக்கு ஆளுடைய பிள்ளையார், திருஞான சம்பந்தர் என்னும் பெயர்கள் உண்டாய காரணம் அறியப்படும். வம்பு அந்தம் - கச்சினைக் கிழிக்கும் என்றுமாம். காணி கொள்ள - காணியாகக் கொண்டு தங்க. பந்தம் - தளை. மறைகளெல்லாம் அருந்தமிழாகக் கூறும் என்ற கருத்து,

" எல்லையிலா மறைமுதன்மெய் யுடனெடுத்த வெழுதுமறை
மல்லனெடுந் தமிழாலிம் மாநிலத்தோர்க் குரைசிறப்ப "

என்பது முதலாகத் திருத்தொண்டர்புராணத்துப் பயின்று வருதல் காண்க. (உக)

கரும்பினிற் கோது நீத்துச் சாறடு கட்டி யேபோல்
வரம்பிலா மறையின் மாண்ட பொருளெலா மாணத் தெள்ளிச்
சுரும்பிவர் கொன்றை வேணிப் பிரானிடந் தோறும் போகி
விரும்பிய தென்சொன் மாலை சிவமணம் விளையச் சாத்தி.

(இ - ள்.) கரும்பினில் கோது நீத்து - கரும்பினின்றுங் கோதினை ஒழித்து, சாறு அடு கட்டியே போல் - சாற்றினைக் காய்ச்சுதலாலுண்டாகும் சருக்கரைக் கட்டியை ஆக்குதல் போல, வரம்பு இலா மறையின் மாண்ட பொருள் எலாம் - அளவிறந்த மறைகளின் சிறந்த பொருள்களனைத்தையும், மாணத் தெள்ளி - மாட்சிமைப்படக் கொழித்தெடுத்து, சுரும்பு இவர் கொன்றை வேணிப் பிரான் இடந்தோறும் போகி - வண்டுகள் ஏறுங் கொன்றை மலராலாகிய மாலையையணிந்த முடியினையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருப்பதிகடோறுஞ் சென்று, விரும்பிய தென்சொல்மாலை - அவ் விறைவனால் விரும்பப் பெற்ற தமிழ் மாலையாகச் செய்து, சிவமணம் விளையச் சாத்தி - சிவமணம் கமழ அவ்விறைவனுக்குச் சாத்தி.

தேவாரம் வேதத்தின் சார மென்பார் 'கரும்பினிற் கோது நீத்துச் சாறடு கட்டியே போல்' என உவமை கூறினார்;

"வேதம் பசுவதன்பால் மெய்யா கமநால்வர்
ஓதுந் தமிழதனி னுள்ளுறு நெய்"

என்னும் ஆன்றோர் வாக்குங் காண்க. (உஉ)

பருமுத்த முலையாள் பங்க னருளினாற் பசும்பொற் றாளந்
திருமுத்தின் சிவிகை காளந் தெண்முத்தின் பந்த ரின்ன
நிருமித்த வகைபோற் பெற்றுப் பாலையை நெய்த லாக்கிப்
பொருமுத்த நதிசூழ் வீழிப் பொற்படிக் காசு பெற்று.

(இ-ள்.) பரு முத்தம் முலையாள் பங்கன் அருளினால் - பரிய முத்துமாலையை யணிந்த கொங்கையையுடைய உமையம்மையை ஒரு பாதியிலுள்ள இறைவனருளினால், பசும்பொன் தாளம் - பசிய பொற்றாளமும், திருமுத்தின் சிவிகை காளம் - அழகிய முத்துச்சிவிகையும் திருச்சின்னமும், தெள்முத்தின் பந்தர் இன்ன - தெள்ளிய முத்துப் பந்தரும் இவைபோல்வன பிறவும், நிருமித்தவகை போல் பெற்று - புதிதாக ஆக்கிய தன்மை போலப் பெற்று, பாலையை நெய்தலாக்கி - பாலை நிலத்தை நெய்தனிலமாக்கி, பொரு முத்தம் நதி சூழ் வீழி - கரையை மோதும் அலைகளையுடைய முத்துக்களையுடைய காவிரிநதி சூழ்ந்த திருவீழிமிழலையில், படி பொற் காசு பெற்று - திருப்படியிற் பொற்காசு பெற்று.

திருக்கோலக்கா என்னும் பதியிற் பொற்றாளமும், திருவரத் துறைக்குச் செல்லுகையில் மாறன் பாடியில் முத்துச் சிவிகை முத்துக் குடை முத்துச் சின்னங்களும், திருச்சத்தி முற்றத்திலிருந்து திருப்பட்டீச்சுரத்துக்கு எழுந்தருளுகையில் முத்துப் பந்தரும், திருநாவுக்கரசருடன் திருவீழி மிழலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பொழுது பொற்காசும் இறைவர்பாற் பெற்றனர்; இவ்வரலாறுகளைத் திருத்தொண்டர் புராணத்தால் விளக்கமுற அறிக. அவை உடன் தோன்றியவாற்றை வியந்து 'நிருமித்த வகைபோல்' என்றார்; நிருமித்தல் - படைத்தல். பாலையை நெய்தலாக்கியது,

"பாலைநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதும்
காலனையன் றேவிக் கராங்கொண்ட—பாலன்
மரணந் தவிர்த்ததுவு மற்றவர்க்கு நந்தம்
கரணம்போ லல்லாமை காண்"

எனத் திருக்களிற்றுப்படியாரில் எடுத்துப் போற்றப் பெற்றுளது. பிள்ளையார் தமது திருத்தாயார் பிறந்த தலமாகிய திருநனிபள்ளியை முன்பு பாலையாக்கி, பின் அதனை நெய்தலாக்கினர் என்று,

"கள்ளம் பொழில்நனி பள்ளி தடங்கட மாக்கியஃதே
வெள்ளம் பணிநெய்த லாக்கிய வித்தகன் வெண்குருகுப்
புள்ளொண் டவளப் புரிசங்கொ டாலக் கயலுகளத்
தள்ளந் தடம்புனற் சண்பையர் காவலன் சம்பந்தனே"

என்னும் திருச்சண்பை விருத்தத்தால் அறியப்படுகின்றது. (உங)

அருமறை வணங்குங் கோயிற் கதவினை யடைக்கப் பாடிப்
பரனுறை பதிக ளெங்குந் தொழுதனர் பாடிப் பாடி
வருமவர் நுங்க ணாட்டு வணங்கவும் வருவ ரென்னத்
தருமநூ லணிந்த தெய்வத் தாபதன் சாற்ற லோடும்.

(இ - ள்.) அருமறை வணங்கும் கோயில் கதவினை அடைக்கப் பாடி- அரிய வேதங்கள் வழிபடுந் திருக்கோயிற் கதவு அடைக்குமாறு பாடி யருளி, பரன் உறை பதிகள் எங்கும் தொழுதனர் - இறைவன் எழுந்தருளிய திருப்பதிகளனைத்திலும் சென்று வணங்கி, பாடிப்பாடி வருமவர் - திருநெறித் தமிழ்மறை பாடிப்பாடி வருகின்ற அவ்வாளுடையபிள்ளையார், நுங்கள் நாட்டும் வணங்க வருவர் என்ன - நுமது நாட்டிற்கும் சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்க வருவர் என்று, தருமம் நூல் அணிந்த தெய்வத்தாபதன் சாற்றலோடும் - அறநெறி வழாத முந்நூலணிந்த தெய்வத் தன்மை பொருந்திய அம்முனிவன் சொல்லியவளவில்.

திருமறைக்காட்டிலே வேதங்களாற் பூசித்துத் திருக் காப்பிடப் பெற்ற திருக் கோயிற் கதவினைத் திருநாவுக்கரசர் திருப்பதிகம் பாடித் திறக்க, இருவரும் அவ்வாயிலால் உட்சென்று இறைவரைத் தரிசித்துப் புறம் போந்தபின் திருஞான சம்பந்தர் பதிகம்பாடி அதனைத் திருக்காப்பிட்டனர் என்னும் வரலாற்றைப் பெரிய புராணத்தாலறிக. தரும நூல் - அறவடிவாகிய நூல் என்றுமாம். (உச)

கற்பலர் கொடியன் னாருந் தென்னவன் கண்போல் வாரும்
அற்புரை யமண்பே யோட்டி யன்றுதங் கோமான் மெய்யிற்
பொற்புறு நீறு கண்டு பூதிசா தனத்தா லெய்துஞ்
சிற்பர வீடு கண்ட மகிழ்ச்சியுட் டிளைத்தோ ரானார்.

(இ - ள்.) கற்பு அலர் கொடி அன்னாரும் - கற்பாகிய மலர் மலர்ந்த கொடி போல்வாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும், தென்னவன் கண் போல்வாரும் - பாண்டியன் கண்போல்வாராகிய குலச்சிறையாரும், அன்று - அப்பொழுதே, அல் புரை அமண் பேய் ஓட்டி - இருளை யொத்த சமணப் பேயினைத் துரத்தி, தம் கோமான் மெய்யில் பொற்பு உறு நீறுகண்டு - தமது தலைவன் மேனியில் அழகு மிக்க திரு நீற்றினையுங் கண்டு, பூதி சாதனத்தால் எய்தும் - பூதி சாதனத்தாலடையும், சிற்பர வீடு கண்ட மகிழ்ச்சியுள் - ஞான மயமாகிய பர வீட்டினைக் காணுதலால் விளையுஞ் சிவானந்தத்தில், திளைத்தோர் ஆனார் - அழுந்தியவ ராயினர்.

மங்கையர்க்கரசியாரின் கற்பு மேம்பாட்டை வியந்துரைப்பார் 'கற்பு அலர் கொடியன்னார்' என்றார். இஃது இல்பொருளுவமை. அரசன் தீ நெறியிற் செல்லின் தடுத்து நன்னெறிச் செலுத்தும் இயல்புடையா ரென்பார் குலச்சிறையாரைத் 'தென்னவன் கண் போல்வார்' என்றார். அவ்வுரை கேட்டவளவில், அமணிரை ஓட்டுதலும் அரசன் நீறு தரித்தலும் யாவரும் பரவீடெய்துதலும் உறுதி யெனத் தெளிந்தாராகலின் அவை அப்பொழுதே எய்தினாற் போல மகிழ்ச்சியடைந்தனர் என்க. (உரு)

தங்கள்பேர் தீட்டி யோலை விண்ணப்பஞ் சண்பை நாடர்
புங்கவர்க் குணர்த்த வந்தப் பூசுரன் கையிற் போக்கி
மங்கையர்க் கரசி யாரு மரசற்கு மருந்தன் னாளும்
அங்கயற் கண்ணி கோனைப் பணிந்துதம் மகத்திற் புக்கார்.

(இ - ள்.) சண்பைநாடர் புங்கவர்க்கு உணர்த்த - காழி நாட்டினர் தலைவராகிய திருஞான சம்பந்தருக்குத் தெரிவிக்க, ஓலை விண்ணப்பம் தங்கள் பேர் தீட்டி - விண்ணப்ப ஓலை யொன்று தங்கள் பேராலெழுதி, அந்தப் பூசுரன் கையில் போக்கி - அம்மறையவன் கையிற் கொடுத்து அவனை அனுப்பி, மங்கையர்க்கரசியாரும் அரசற்கு மருந்து அன்னானும் - மங்கையர்க்கரசியாரும் மன்னனுக்கு அமிழ்தினை யொத்த குலச்சிறையாரும், அங்கயற் கண்ணி கோனைப் பணிந்து தம் அகத்தில் புக்கார் - அங்கயற் கண்ணி தலைவனைப் பணிந்து தமது இல்லிற் சென்றனர்.

விண்ணப்ப ஓலை தங்கள் பேரால் தீட்டி என்க. பதியும் நாடு எனப்படுதல் வழக்கு. புங்கவர் - உயர்ந்தோர்; தலைவர். அரசன் உடற்பிணியும் உயிர்ப்பிணியும் நீங்கி உறுதியெய்துதற்குக் காரணராகலின் 'அரசற்கு மருந்தன்னான்' என்றார். (உசு)

பண்படு வேதச் செல்வன் வல்லைபோய்ப் பழன வேலிச்
சண்பையார் பிரானைக் கண்டு பறியுண்டு தலைக ளெல்லாம்
புண்படத் திரியுங் கையர் பொய்யிருள் கடந்தார் தந்த
எண்படு மோலை காட்டிப் பாசுர மெடுத்துச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) பண்படு வேதச் செல்வன் - பண்ணமைந்த மறைச் செல்வனாகிய அவ்வந்தணன், வல்லைபோய் - விரைந்து சென்று, பழன வேலி சண்பையர் பிரானைக் கண்டு - கழனிகள் சூழ்ந்த காழியின் வேந்தராகிய திருஞானசம்பந்தரைத் திருமறைக்காட்டிற் கண்டு, தலைகள் எல்லாம் புண்படப் பறியுண்டு திரியும் கையர் - தலைகள் முழுதும் புண்படுமாறு மயிர்கள் பறிக்கப்பட்டுத் திரியும் கீழ்மக்களாகிய சமணர்களின், பொய் இருள் கடந்தார் தந்த - பொய் நெறியாகிய இருளினைக் கடந்த மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாருங் கொடுத்த, எண்படும் ஓலை காட்டி - மதிக்கத்தகும் ஓலையினைக் காட்டி, பாசுரம் எடுத்துச் சொன்னான் - அதிலுள்ள பாசுரத்தை எடுத்துக் கூறினான்.

திருஞான சம்பந்தர் திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளி யிருத்தலை அரசியாரும் அமைச்சரும் கேள்வியுற்றுப் பரிசனங்களை விடுக்க அவர்கள் சென்று அப்பதியிற் கண்டு வணங்கி அவர்கள் விண்ணப்பத்தைத் தெரிவித்தனரெனப் பெரிய புராணங் கூறும். பாசுரம் - திருமுகவாசகம். பிள்ளையார் கட்டளையால் எடுத்துச் சொன்னான் என்க. (உஎ)

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

வெங்குரு வேந்த ரடிபணிந் தடியேன் குலச்சிறை விளம்புவிண் ணப்பம்
இங்கெழுந் தருளிச் சமணிரு ளொதுக்கி யெம்மிறை மகற்குநீ றளித்துப்
பொங்கிரும் பணைசூழ் தென்றமிழ் நாட்டைப் பூதிசா தனவழி நிறுத்தி
எங்களைக் காக்க வென்றபா சுரங்கேட் டெழுந்தனர் கவுணியர்க் கிறைவர்.

(இ - ள்.) அடியேன் குலச்சிறை வெங்குருவேந்தர் அடிபணிந்து - அடியேன் குலச்சிறை காழிமன்னரின் திருவடியை வணங்கி, விளம்பு விண்ணப்பம் - கூறும் விண்ணப்பமாவது, இங்கு எழுந்தருளி - தேவரீர் இந்த நாட்டிற்கு எழுந்தருளி, சமண் இருள் ஒதுக்கி - சமணாகிய இருளை ஓட்டி, எம் இறைமகற்கு நீறு அளித்து - எமது அரசனுக்குத் திருநீறு கொடுத்து, பொங்கு இரும்பணைசூழ் - நிறைந்த பெரிய வயல் சூழ்ந்த, தென் தமிழ்நாட்டை - தமிழையுடைய இத்தென்னாட்டை, பூதிசாதன வழி நிறுத்தி - பூதிசாதன நெறியில் நிறுத்தி, எங்களைக் காக்க - அடியேங்களைக் காக்கக் கடவீர், என்ற பாசுரம் கேட்டு - என்னும் பொருளமைந்த பாசுரத்தைக் கேட்டு, கவுணியர்க்கு இறைவர் எழுந்தனர் - கவுணியர் தலைவராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார் எழுந்தனர்.

வெங்குரு - சீகாழியின் பன்னிரு பெயர்களில் ஒன்று; அசுர குரு பூசித்தமையால் வந்த பெயர். பன்னிரு பெயர்களின் வரலாறும் மேல் அருச்சனைப் படலத்திற் கூறப்படும். பாண்டிநாடு முற்றும் பூதி சாதனங்கள் இழந்தன என்பார் 'தென்றமிழ் நாட்டைப் பூதி சாதன வழி நிறுத்தி' என்றார். கவுணியர் - கவுணிய கோத்திரத்தினர். (உஅ)

ஆதகா திதுவென் றோதுவார் நாவுக் கரையர்நீர் சிறியவ ரவரோ
பாதக மஞ்சார் தம்மொடும் பன்னாட் பழகிய வெனையவர் செய்த
வேதனை யளந்து கூறுவ தென்னை விடுகதில் லம்மவோ வுமக்கிப்
போதுநாள் கோள்கள் வலியில வென்னப் புகலியர் வேந்தரும் புகல்வார்.

(இ - ள்.) நாவுக்கரையர் - அவருடனிருந்த திருநாவுக்கரசுகள், ஆதகாது இது என்று ஓதுவார் - ஆ இது தகாது என்று கூறுபவர், நீர் சிறியவர் - நீரோ பாலர்; அவரோ பாதகம் அஞ்சார் - அவரோ தீவினைக்கு அஞ்சாதவர்; தம்மொடும் பன்னாள் பழகிய என்னை - தம்மோடும் பலவாண்டுகள் பழகிய எனக்கு, அவர் செய்த வேதனை அளந்து கூறுவது என்னை - அவர்கள் செய்த துன்பத்தை வரையறுத்துக் கூறுதல் எங்ஙனம்; உமக்கு இப்போது நாள் கோள்கள் வலி இல - உமக்கு இப்போது நாள்களுங் கோள்களும் வலியுடையனவாகவும் இல்லை; விடுகதில் - (ஆதலின்) போதலைத் தவிர்க; என்ன - என்று கூற, புகலியர் வேந்தரும் புகல்வார் - காழிப்பதியார்க்குத் தலைவராகிய திருஞான சம்பந்தரும் கூறுவாராயினர்.

ஆ என்பதும், அம்மவோ என்பதும் இரக்கத்தில் வந்தன. அம்ம, கேட்பித்தற் பொருட்டுமாம். அவர் சமயத்திற் புகுந்து அவரோ டிடைவிடாது பழகிய பயிற்சியையும் கருதாது இரக்கமின்றி நீற்றறையிலிடுதல் ஆதிய கொடுந்துன்பங்கள் செய்த பாதகர் என்பார் 'தம்மொடும் பன்னாட் பழகிய வெனையவர் செய்த வேதனை அளந்து கூறுவதெவன்' என்றார். 'தில்' ஒழியிசை இடைச் சொல். நாள் - நக்கத்திரம். கோள் - நவக்கோள். வலியில - நலந்தரும் நிலையினவல்ல. (உகூ)

எந்தையெம் பெருமா னருளிலார் போலவின்னண மிசைப்பதென் னவர்செய்
வெந்த வேதனையி னுய்ந்தநீர் நாள்கோள் விலங்குபுள் ளவுணர்பேய் பூதம்
அந்தமில் பலவு மம்மையோ டப்ப ஞணையா னடப்பன வவர்நஞ்
சிந்தையே கோயில் கொண்டுவீற் றிருப்பத் தீங்கிழை யாவென வெழுந்தார்.

(இ-ள்.) எந்தை அவர் செய் வெந்த வேதனையின் உய்ந்தநீர்-எம்மப்பரே,— அச்சமணர் செய்த கொடிய துன்பத்தினின்றும் இறைவனருளாற் றப்பிய நீவிர், எம்பெருமான் அருள் இலார் போல - எமது பெருமான் திருவருளைப் பெறாதார் கூறுவதுபோல, இன்னணம் இசைப்பது என் - இங்ஙனங் கூறுவது என்னே, நாள் கோள் விலங்கு புள் - நாள்களுங் கோள்களும் விலங்குகளும் பறவைகளும், அவுணர் பேய் பூதம் அந்தம்இல் பலவும் - அவுணர்களும் பேய்களும் பூதங்களும் இவைபோன்ற அளவிறந்த பலவும், அம்மையோடு அப்பன் ஆணையால் நடப்பன - அம்மையோடு அப்பனுயுள்ள இறைவன் ஆணையினாலே நடப்பன; அவர் நம் சிந்தையே கோயில் கொண்டு வீற்றிருப்ப - அவ்விறைவர் நமது மனத்தையே கோயிலாகக் கொண்டு வீற்றிருத்தலால், தீங்கு இழையா என எழுந்தார் - அவை தீங்கு புரியாவெனப் பதிகங் கூறிப் புறப்பட்டனர்.

எந்தையாகிய எம்பெருமான் என்றுமாம். இறைவனருளுடையார்க்கு யாதொன்றானும் துன்பமுண்டாகா தென்பதற்குச் சமணர் புரிந்த கொடுந்துன்பங் களினின்றும் உய்ந்த நீரே சான்றாக இருப்பவும் இங்ஙனம் கூறுவதென்னென் பார் 'எம்பெருமானருளிலார் போல இன்னணமிசைப்பதென் அவர் செய் வெந்த வேதனையின் உய்ந்த நீர்' என்று பிள்ளையார் கூறினரென்க. நாள் கோள் முதலியன இறைவனடியார்க்கு இன்னல் விளையாது நல்லனவேயாம் என்று அப்பொழுது பிள்ளையார் பாடிய பதிகம் "வேயுறு தோளி பங்கன்" என்னும் கோளறு பதிக மாகும்;

"வேயுறு தோளி பங்கன் விடமுண்ட கண்டன் மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தெ னுளமே புகுந்த வதனால்
ஞாயிறு திங்கள்செவ் வாய்புதன் வியாழம் வெள்ளி சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல வடியாரவர்க்கு மிகவே"

என்னும் முதற் பாட்டால் கோட்களும், ஏனைய பாட்டுக்களாற் பிறவும் நல்லன வாதல் கூறப்பட்டமை காண்க. ஒவ்வொரு பாட்டிலும் இறைவன் அம்மையோடு உளம் புகுந்திருத்தல் கூறப்படுதலின் ஈண்டும் 'அம்மையோடப்பன்' என இந்நூலா சிரியர் கூறின ரென்க. (கூ௰)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.]

மாமுர சொலிப்பச் சங்கங் காகளம் வாய்விட் டேங்கச்
சாமரை பனிப்ப முத்தின் பந்தரிற் றரளத் தெய்வக்
காமரு சிவிகை மேற்கொண்* டமணிருள் கழுவுஞ் சோதி
யாமென நெறிக்கொண் டீச னிடந்தொறு மடைந்து பாடி.

(இ - ள்.) மாமுரசு ஒலிப்ப - பெரிய முரசங்கள் முழங்கவும், சங்கம் காகளம் வாய்விட்டு ஏங்க - சங்கங்களும் திருச்சின்னமும் வாய்விட்டு ஒலிக்கவும், சாமரை பனிப்ப - இருபுறங்களிலும் சாமரை அசையவும், முத்தின் பந்தரில் - முத்துப் பந்த

(பா - ம்.) * மேல்கொண்டு.

ரின் கீழ், தெய்வக் காமருதாளச் சிவிகை மேற்கொண்டு - தெய்வத் தன்மை பொருந்திய அழகிய முத்துச்சிவிகையிலேறியருளி, அமண் இருள் கழுவும் சோதி யாம் என - அமணாகிய இருளைப்போக்குஞ் சூரியனாகும் என்று கண்டோர் சொல்லு மாறு, நெறிக்கொண்டு ஈசன் இடந்தொறும் அடைந்து பாடி - வழிக்கொண்டு இறைவன் திருப்பதிகடோறுஞ் சென்று பாடியருளி.

காமரு, உ சாரியை; காமம் மரு காமரு என்றாயதெனக் கொண்டு, விருப்பம் பொருந்திய என்றுரைத்தலுமாம். முத்துச் சிவிகை முதலியவற்றின் ஒளியும், திரு நீற்றினொளியும் விரவி மிகுதலால் 'அமணிருள் கழுவுஞ்சோதியாமென' என்றார் என்னலுமாம்;

> "துன்னுமுழு வுடற்றுகளாற் சூழுமுணர் வினிற்றுகளால்
> அன்னெறியிற் சென்றடைந்த வமண்மாசு கழுவுதற்கு
> மன்னியொளிர் வெண்மையினாற் றூய்மையினால் வழுதியர்தங்
> கன்னிநாட் டிடைக்கங்கை யணைந்ததெனுங் கவின் காட்ட"

என்னும் திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுள் இங்கு நோக்கற்பாலது. கழுவுதல் - போக்குதல். (நக)

> செம்பிய னாடு நீந்தித்* தென்னவ னாடு நண்ணி
> வெம்பிய சுரமு முல்லைப் புறவமு மேக வில்லைத்
> தும்பிகை நீட்டி வாங்கு மலைகளுந் துறந்து பாகத்
> தம்பிகை யுடையான் கூட னகர்ப்புற னணுகச் செல்வார்.

(இ - ள்.) செம்பியன் நாடு நீந்தி - சோழன் நாட்டினைக் கடந்து, தென்னவன் நாடு நண்ணி - பாண்டியன் நாட்டினை அடைந்து, வெம்பிய சுரமும் முல்லைப் புறவமும் - வெப்பமிக்க பாலை நிலத்தையும் முல்லை நிலத்தையும், மேகவில்லைத் தும்பி கைநீட்டி வாங்கும் மலைகளும் துறந்து - முகிலிலுள்ள இந்திர வில்லை யானை தனது துதிக்கையை நீட்டி வளைக்கும் மலைகளையுங் கடந்து, பாகத்து அம்பிகை உடையான் - ஒரு பாதியில் உமையையுடைய இறைவனது, கூடல் நகர்ப்புறன் அணுகச் செல்வார் - கூடலம்பதியின் அண்மையிற் செல்வாராயினர்.

முல்லையாகிய புறவம் என்க. மலைகளின் உயர்ச்சி கூறுவார் 'மேகவில்லைத் தும்பிகை நீட்டி வாங்கு மலைகள்' என்றார். இது தொடர்புயர்வு நவிற்சி. (நஉ)

> புண்ணிய நீற்றுத் தொண்டர் குழாத்தினுட் புகலி வேந்தர்
> நண்ணிய சிவிகை மீது நகைவிடு தாளப் பந்தர்
> கண்ணிய ரேற்றற்† றிம்பாற் கடல்வயிற் றுதித்துத் தீர்ந்து
> விண்ணியன் முழுவெண் டிங்கள் விளக்கமே யொத்த தன்றே.

(இ - ள்.) புண்ணிய நீற்றுத் தொண்டர் குழாத்தினுள் - புண்ணியமாகிய திருநீற்றினை யணிந்த அடியார் கூட்டத்தினுள், புகலிவேந்தர் நண்ணிய சிவிகை

(பா - ம்.) * செம்பியனாடு நீங்கி. † கண்ணிய தோற்றம்.

மீது - காழிவேந்தர் எறியருளிய சிவிகையின்மேல், நகைவிடு தரளப்பந்தர் - ஒளிவிடும் முத்துப் பந்தரின், கண் இயல் தோற்றம் - பார்த்தற்கு அமைந்த காட்சி, தீம்பால் கடல் வயிறு உதித்து - இனிய பாற்கடலின் நடுவிற்றோன்றி, தீர்ந்துவிண் இயல் முழுவெண் திங்கள் - மேற் போந்து வானிலுலாவும் வெள்ளிய முழு மதியினது, விளக்கமே ஒத்தது - காட்சியையே ஒத்தது.

புண்ணியமே வடிவாயது திருநீறு என்பது,
"புண்ணிய மாவது நீறு"

என்னும் திருநீற்றுப் பதிகத்தாலறிக. நீறு பூசிய தொண்டர் குழாம் பாற்கடல் போன்றும், முத்துப் பந்தர் அப் பாற்கடலிலுதித்து வானிலுயர்ந்த முழுமதிபோன்றும் விளங்கின என்க. பந்தர், போலி. அன்று, ஏ அசைகள். (௩௩)

தேம்படு குமுதச் செவ்வாய்ச் சிரபுரச் செல்வர் முன்னம்
போம்பரி சனத்தார் தம்மிற் பொன்னெடுஞ் சின்ன மார்ப்போர்
தாம்பர சமய சிங்கஞ் சமணிருள் கிழியப் பானு
வாம்படி வந்தா னென்றென் றார்த்தெழு மோசை கேளா.

(இ - ள்.) தேம்படு குமுதச் செவ்வாய்ச் சிரபுரச் செல்வர் முன்னம் - தேன் பொருந்திய குமுத மலர்போன்ற சிவந்த வாயினையுடைய காழிச் செல்வருக்கு முன்னே, போம்பரிசனத்தார் தம்மில் - போகும் பரிசனங்களுள், பொன் நெடுஞ்சின்னம் ஆர்ப்போர் - பொன்னாலாகிய நீண்ட திருச்சின்னம் ஊதுவோர், பரசமய சிங்கம் - எங்கள் பரசமய கோளரி, சமண் இருள் கிழிய - சமணாகிய இருள் கிழிந்தோட, பானுவாம்படி வந்தான் என்று என்று ஆர்த்து எழும் ஓசை கேளா - சூரியன் போன்று வந்தனன் என்று பலமுறை கூறி ஆரவாரித்து எழும் ஒலியினைக் கேட்டு,

தாம், அசை. பரசமய சிங்கம் - புறச் சமய வாதியராகிய வேழங்களை அடக்கும் சிங்கம்;

"உரைசெய்திருப் பேர்பலவு மூதுமணிச் சின்னமெலாம்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற"

என்றார் அருண்மொழித் தேவரும். ஒலிப்பிக்க எழும் ஓசை என்க. (௩௪)

நின்றுண்டு திரியுங் கைய ரெதிர்வந்து நீவிர் நுங்கள்
கொன்றறஞ் சொன்ன தேவைக் கும்பிட வந்தா லிந்த
வென்றிகொள் சின்ன மென்கொல் வீறென்கொல் யாரை வென்றீர்
என்றனர் தடுத்தா ரென்று மீறிலா னடியார் தம்மை.

(இ - ள்.) நின்று உண்டு திரியும் கையர் - நின்ற வண்ணமே உணவு அருந்தித் திரியுங் கீழ்மக்களாகிய சமணர்கள், எதிர் வந்து - நேரில் வந்து, கொன்று அறஞ் சொன்ன நுங்கள் தேவை - உயிர்களைக் கொன்று அறங் கூறிய உங்கள் தேவனை, நீவிர் கும்பிட வந்தால் - நீவிர் வணங்குதற்கு வந்தால், இந்த வென்றி

கொள் சின்னம் என் கொல் - இந்த வெற்றி பொருந்திய சின்னம் எதற்கு, வீறு என் கொல் - இறுமாப்பு எதற்கு, யாரை வென்றீர் என்றனர் - யாவரை வென்றீரென்று கூறி, என்றும் ஈறு இலான் அடியார் தம்மைத் தடுத்தார் - எஞ்ஞான்றும் அழிவில்லாத இறைவனடியார்களைத் தடுத்தனர்.

கொன்று அறஞ் சொன்ன - தான் கொலை புரிந்து பிறர்க்குக் கொலை தீதென்று அறஞ் சொன்ன. கொல்லுந் தொழிலுடையான் ஓதிய அறமும் அறமாகாது, அவனும் தேவனுகான் என இழித்துக் கூறுவாராய் 'நுங்கள் கொன்றறஞ் சொன்ன தேவை' என்றார். ஈண்டுக் கொல்லுதலாவது சருவ சங்காரஞ் செய்தல்; யானை, பசு, நாகம், காமன், காலன் முதலியோரைக் கொன்றமையுமாம்; இவற்றுள் முன்னது உயிர்களை இளைப்பாற்றுதற்கும், பின்னது தம்மை யடைந்தார் வினை தீர்ப்பதற்கும் என்றுணர்க. என்றனர், முற்றெச்சம். (நரு)

மாமத மொழுகச் செல்லுந் திண்டிறன் மத்த வேழந்
தாமரை நூலிற் கட்டத் தடைபட வற்றோ கொற்றக்
காமனை முனிந்தார் மைந்தர் கயவர்தந் தடையை நீத்துக்
கோவணி மாட மூதூ ரடைந்தரன் கோயில் புக்கார்.

(இ - ள்.) மாமதம் ஒழுகச் செல்லும் - கரிய மதநீர் ஒழுகச் செல்லா நிற்கும், திண்திறல் மத்த வேழம் - மிக்க வலியுடைய மதயானையானது, தாமரை நூலில் கட்டத்தடைபட வற்றோ - தாமரை நூலினாற் கட்டுதலால் தடை பட்டுப் போக்கொழியும் வன்மைக் குறைவுடையதோ ? (இல்லை); கொற்றக் காமனை முனிந்தார் மைந்தர் - வெற்றி பொருந்திய மதவேளை எரித்தவரது திருமைந்தர், கயவர் தம் தடையை நீத்து - அக் கீழ்மக்களின் தடையை நீக்கி, கோமணி மாடம் மூதூர் அடைந்து - தலைமை பெற்ற மணிகள் அழுத்திய மாடங்களையுடைய தொன்னகராகிய மதுரையை அடைந்து, அரன் கோயில் புக்கார் - சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருக்கோயிலுட் புகுந்தார்.

மத்தம் - மதச்செருக்கு; மத்தகமும் ஆம். வற்றோ - வல்லதோ; வன்மைக் குறைவுடையதோ என்பது கருத்தாகக் கொள்க;

"வெந்தறுகண் வேழத்தை வேரிக் கமலத்தின்
தந்துவினாற் கட்டச் சமைவ தொக்கும்"

எனப் பிறரும் உவமை கூறினமை காண்க. இறைவன் ஞானப்பாலூட்டுவித்தும், சிவிகை முதலியன தந்தும் பிள்ளைமை பாராட்டுதலானும், இவரும் சற்புத்திர நெறி நின்று அம்மையப்பரையே தமக்குத் தாய் தந்தையராகப் போற்றி யொழுகலானும் 'காமனை முனிந்தார் மைந்தர்' என்று கூறப்படுதற்குப் பிள்ளையார் உரிமையுடையராதல் பெற்றாம். (நசு)

கைம்மலைச் சாபந் தீர்த்த கருணையங் கடலைத் தாழ்ந்து
மும்முறை வளைந்து ஞான முகிழ்முலைப் பாலி னோடு
செம்மணி வள்ளத் தீந்த திருவொடுந் தொழுதா னந்த
மெய்ம்மய வெள்ளத் தாழ்ந்து நின்றனர் வேதச் செல்வர்.

(இ - ள்.) வேதச் செல்வர் - மறையாகிய செல்வத்தையுடைய திருஞான சம்பந்தப் பெருமானார், ஞானம் - சிவஞானத்தை, முகிழ்முலைப் பாலினோடு - தாமரையரும்பினையொத்த திருமுலைப்பாலினோடுங் குழைத்து, செம்மணி வள்ளத்து ஈந்த திருவொடும் - சிவந்த மணிகள் பதித்த பொற்கிண்ணத்திற் கொடுத்தருளிய அம்மையோடும், கைம்மலைச் சாபம் தீர்த்த கருணையங்கடலை - வெள்ளை யானையின் சாபத்தைப் போக்கியருளிய அருட்கடலாகிய அப்பனை, மும்முறை வளைந்து தாழ்ந்து தொழுது - மூன்று முறை வலம் வந்து வீழ்ந்து வணங்கி, மெய்ம்மய ஆனந்த வெள்ளத்து ஆழ்ந்து நின்றனர் - உண்மை மயமாகிய சிவானந்தப் பெருக்கிலழுந்தி நின்றனர்.

கடலைத் தாழ்ந்து வெள்ளத்து ஆழ்ந்து நின்றனர் என்பது சொன்னயம். (கூஎ)

மறைவழி நின்று நின்னை வந்திசெய் துய்ய மாட்டா
நிறைவழி வஞ்ச நெஞ்சச் சமணரை நெறிக ளெல்லாஞ்
சிறைபட வாது செய்யத் திருவுள்ளஞ் செய்தி கூற்றைக்
குறைபட வுதைத்தோ யென்று குறித்துரை பதிகம் பாடி.

(இ - ள்.) கூற்றைக் குறைபட உதைத்தோய் - கூற்றுவனை அவனுயிர் சிதையுமாறு உதைத்தருளியவனே, மறைவழி நின்று நின்னை வந்தி செய்து உய்யமாட்டா - வேத நெறியினின்று உன்னை வணங்கிப் பிழைக்கமாட்டாத, நிறைவு அழிவஞ்ச நெஞ்சச் சமணரை - அறிவழிந்த வஞ்சம் நிரம்பிய உள்ளத்தையுடைய சமணரை, நெறிகள் எல்லாம் சிறைபட - அவர் வழிகளெல்லாம் சிறைபடுமாறு, வாது செய்யத் திருவுளம் செய்தி என்று - வாது செய்யத் திருவுள்ளஞ் செய்யக்கடவை என்று, குறித்து உரைபதிகம் பாடி - அதனைக் குறித்து உரைக்கும் திருப்பதிகம் பாடியருளி.

நெறிகள் எல்லாம் சிறைபட - அவர்கள் புன்னெறி யெல்லாம் மறைந்தொடுங்க. சமணரொடு வாது செய்யவும், அவர்களை வாதில் வென்றழிக்கவும் இறைவர் திருக்குறிப்பினை யுணர்தல் வேண்டிப் பிள்ளையார் பாடிய பதிகம் இரண்டு ; அவை முறையே,

"காட்டு மாவ துரித்துரி போர்த்துடல்
நாட்ட மூன்றுடை யாயுரை செய்வனான்
வேட்டு வேள்வி செயாவமண் கையரை
ஓட்டி வாது செயத்திரு வுள்ளமே"

"வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துழல்
ஆத மில்லி யமணொடு தேரரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திரு வுள்ளமே
பாதி மாதுட னாய பரமனே
ஞால நின்புக ழேமிக வேண்டுந்தென்
னால வாயி லுறையுமெம் மாதியே"

என்னும் பாடல்களை முதலாக வுடையன. இவற்றுட் பின்னது வரும் படலத்திற் கூறப்படுதலின் ஈண்டு முதற்பதிகத்தைக் கொள்க. அடியவர்க்காக இயமனை உதைத்தருளிய பேரருளுடையை ஆகலின் சமணரை வாதில் வெல்ல அருள் புரிவை என விசேடியம் கருத்துடன் கூடியிருத்தலின் இது கருத்துடை யடை கொளியணி;

"ஆலமே யமுத மாக வுண்டுவா னவர்க் களித்துக்
காலனை மார்க்கண் டற்காகக் காய்ந்தனை யடியேற் கின்று
ஞாலநின் புகழே யாக வேண்டுநான் மறைக ளேத்துஞ்
சீலமே யால வாயிற் சிவபெரு மானே யென்றார்"

என்னும் பெரிய புராணச் செய்யுள் இங்கே சிந்திக்கற்பாலது. (௩அ)

வேண்டுகொண் டருளைப் பெற்று மீளுமப் போது கண்டு
மூண்டவைம் பொறியும் வென்ற வாகீச முனிக ளென்ன*
ஆண்டுளா ரொருவர் வேண்ட வவர்திரு மடத்தி லன்பு
பூண்டெழு காத லோடும் போயினார் புகலி வேந்தர்.

(இ - ள்.) வேண்டு கொண்டு அருளைப்பெற்று மீளும் அப்போது - வேண்டிக்கொண்டு திருவருளைப் பெற்றுத் திரும்பும் அப்பொழுது, மூண்ட ஐம்பொறியும் வென்ற - மூளுகின்ற ஐம்பொறியும் வென்ற, வாகீச முனிகளென்ன ஆண்டு உளார் ஒருவர்கண்டு வேண்ட - வாகீச முனிகளென்று அங்குள்ள ஒருவர் கண்டு வேண்டி யழைக்க, அவர் திருமடத்தில் - அவர் திருமடத்திற்கு, அன்பு பூண்டு எழு காதலோடும் - அன்பு பூண்டு மேலெழும் விருப்பத்தோடும், புகலிவேந்தர் போயினார் - காழியரசர் சென்றருளினார்.

வேண்டுகொண்டு - வேண்டுதல் செய்து; வேண்டு, முதனிலைத் தொழிற் பெயர். மூண்ட - புலன்களிற் செல்ல மூளும். வாகீச முனிகள் - பிள்ளையார் காலத்தில் மதுரையில் திருமட மமைத்து அதில் வசித்து அம்மையப்பரை வழிபாடு செய்து கொண்டிருந்த ஓர் சிவயோகியாராவர்; திருநாவுக்கரசுகளைப்போல அங்குள்ள ஓர் சிவயோகியார் வேண்ட என்றுரைப்பாருமுளர். (௩௯)

அங்கெழுந் தருளி யெல்லி னமுதுசெய் திருப்ப வற்றைக்
கங்குல்வா யமணர் செய்யுங் கருதருஞ் செயலுந் தங்கள்
மங்கல மரபின் வந்தாள் வருத்தமுங் காண வஞ்சிச்
செங்கதி ரவன்போய் மேலைச் செழுங்கடல் வெள்ளத் தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அங்கு எழுந்தருளி எல்லின் அமுது செய்து இருப்ப - பிள்ளையார் அங்கு எழுந்தருளிப் பகற்பொழுதில் திருவமுது செய்து இருக்க, அற்றைக் கங்குல்வாய் - அன்று இரவின்கண், அமணர் செய்யும் கருதரும் செயலும் -

(பா - ம்.) * முனிவரென்ன.

சமணர்கள் செய்யும் நினைத்தற்கரிய செயலையும், தங்கள் மங்கலமரபின் வந்தாள் வருத்தமும் - தமது மங்கலமாகிய மரபிற்றோன்றிய மங்கையர்க்கரசியாரின் வருத்தத்தையும், காண அஞ்சி - பார்க்க அஞ்சி, செங்கதிரவன் போய் - சிவந்த கிரணங்களை யுடைய சூரியன் சென்று, மேலைச் செழுங்கடல் வெள்ளத்து ஆழ்ந்தான் - மேற்குத் திசையிலுள்ள செழிய கடற் பெருக்கிலழுந்தினன்.

கருதருஞ் செயல் - மனத்தால் நினைத்தற்குமரிய கொடுஞ் செயல். சூரியனையும் அவன் மரபினர் பிறரையும் கருதித் 'தங்கள்' என்றார். ஆதித்தர் பன்னிருவரென்பது பற்றித் 'தங்கள்' என்றார் எனலுமாம். இயல்பிலே அத்தமித்த சூரியனை அமணர் செயலும் மரபின் வந்தாள் வருத்தமும் காண அஞ்சிக்கடல் வெள்ளத்தாழ்ந்தான் என்றமையால் இது தற்குறிப்பேற்ற அணி. (சO)

மாறுகொ ளமணர் செய்யும் வஞ்சனைக் கிடனா யொத்து
வேறற நட்புச் செய்வான் வந்தென விரிந்த கங்குல்
ஈறற முளைத்த வான்மீ னினமவர் பறித்த சென்னி
ஊறுபட் டெழுந்த மொக்கு ளொத்தவக் கங்குலெல்லை.

(இ - ள்.) மாறுகொள் அமணர் செய்யும் வஞ்சனைக்கு இடனாய் - மாறுபாட்டினைக் கொண்ட சமணர்கள் புரியும் வஞ்சவினைக்கு இடமாகி, வேறு அற ஒத்துநட்புச் செய்வான் வந்தென - வேறுபாடு நீங்க ஒன்றுபட்டு நட்புச் செய்ய வந்தாற்போல, கங்குல் விரிந்தது - இருள் வந்து பரவியது; அக்கங்குல் எல்லை - அவ்விரவின்கண், ஈறு அறமுளைத்த வான் மீன் இனம் - முடிவு இல்லையாக முளைத்த விண்மீன் கூட்டங்கள், அவர் பறித்த சென்னி - அவர்களுடைய மயிர் பறிக்கப் பட்ட தலைகளில், ஊறுபட்டு எழுந்த மொக்குள் ஒத்த - புண்பட்டு எழுந்த கொப்புளங்களை ஒத்தன.

செய்வான், வினையெச்சம். வந்தென, விகாரம். விரிந்தது என்னும் வினைமுற்றின் இறுதி தொக்கது. ஈறு அற - அளவில்லையாக என்றபடி. (சக)

[கலிநிலைத்துறை.]

வைதி கத்தனி யிளஞ்சிறு மடங்கலே றடைந்த
செய்தி யைத்தெரிந் தயன்மலை யிடங்களிற் றிரண்ட
கைத வத்தவெண் ணாயிரங் கயவரு மொருங்கே
எய்தி முத்தமிழ் விரகர்மேற் பழித்தழ லிழைத்தார்.

(இ - ள்.) வைதிகம் தனி இளஞ் சிறு மடங்கலேறு - வேதநெறியிற் செல்லும் ஒப்பற்ற மிக்க இளமையையுடைய சிங்கவேறுபோல்வாராகிய திருஞானசம்பந்தர், அடைந்த செய்தியைத் தெரிந்து - அப்பதிக்கு வந்து சேர்ந்த செய்தியை அறிந்து, அயல் மலை இடங்களில் திரண்ட - பக்கங்களிலுள்ள மலையிடங்களிற் கூடியுள்ள, கைதவத்த எண்ணாயிரம் கயவரும் - வஞ்சக வொழுக்கத்தையுடைய எண்ணாயிரங் கயவர்களும், ஒருங்கே எய்தி - ஒரு சேர மதுரைக்கு வந்து, முத்த

மிழ் விரகர்மேல் பழித்தழல் இழைத்தார் - முத்தமிழ் வித்தகர்மேற் பழிவேள்வி செய்தனர்.

வைதிக மடங்கலேறு என்க. அயல்மலை இடங்கள் - ஆனைமலை முதலிய எண் குன்றங்கள்;

"ஆனை மாமலை யாதி யாய விடங்க ளிற்பல வல்லல் சேர்
ஈனர் கட்கெளியேனலேன்றிரு வால வாயர னிற்கவே"

என்று பிள்ளையார் அருளிச்செய்தலுங்காண்க. பழித்தழல் - அபிசார வேள்வி. ()

மெய்யில் சிந்தையா ரத்தழற் கடவுளை விளித்தாங்
கெய்தி யெம்பகை யாயினோ ரிருக்கையை யழுது
செய்து வாவெனப் பணித்தனர்* சிறுவிதி மகத்துக்
கையி ழந்தவன் செல்லுமோ வஞ்சினான் கலங்கி.

(இ - ள்.) மெய்இல் சிந்தையார் - உண்மையில்லாத உள்ளத்தையுடைய சமணர், அத்தழற் கடவுளை விளித்து - அத்தீக் கடவுளை அழைத்து, ஆங்கு எய்தி - அங்குச் சென்று, எம் பகையாயினோர் இருக்கையை அழுது செய்து வா எனப் பணித்தனர் - எமது பகைவரின் இருப்பிடத்தை உண்டு வருவாயாகவென்று கட்டளை யிட்டனர்; சிறுவிதி மகத்தில் கை இழந்தவன் - தக்கன் வேள்வியில் கை அறுபட்ட அவன், செல்லுமோ - செல்வானோ, கலங்கி அஞ்சினான் - மனங்கலங்கி அஞ்சினான்.

மெய்யில் சிந்தை - பொய் குடிகொண்ட சிந்தை. மந்திரத்தால் அத்தீக் கடவுளை அழைத்து என்க. சிவபிரானுக்கு மாறாகத் தக்கன் புரிந்த வேள்வியிற் சென்று கை குறைபட்டவன் சிவகுமாரராகிய திருஞான சம்பந்தர்க்கு மாறாக அவர் இருக்கையிற் றுணிந்து செல்வனோ என அவன் செல்லாமைக்கு ஏதுக் காட்டினர்;

"தவமறைந் தல்ல செய்வார் தங்கண்மந் திரத்தாற் செந்தீ
சிவநெறி வளர்க்க வந்தார் திருமடஞ் சேரச் செய்தார்"

"ஆதி மந்திர மஞ்செழுத் தோதுவார் நோக்கு
மாதி ரத்தினு மற்றைமந் திரவிதி வருமே
பூதி சாதனர் மடத்திற்றும் புனைந்தசா தனைகள்
சாதி யாவகை கண்டமண் குண்டர்க ளார்ந்தார்"

என்னும் சேக்கிழார் திருவாக்குகளும் காண்க. (சந.)

ஈனர் தாஞ்சடத் தீயினை யெடுத்தன ரேகி
ஞான போனகர் மடத்தினிற் செருகினார் நந்தா
தான தீப்புகை யெழுவதை யடியவர் கண்டு
வான நாயகன் மைந்தருக் குணர்த்தினர் வல்லை.

(பா - ம்.) * வாவென விடுத்தனர்.

(இ - ள்.) ஈனர்தாம் சடத் தீயினை எடுத்தனர் ஏகி - கீழோராகிய அச் சமணர் தாமே சடமாகிய நெருப்பினை எடுத்துச் சென்று, ஞான போனகர் மடத்தினில் செருகினர் - சிவஞானத்தை அமுது செய்த பிள்ளையார் இருக்குந் திருமடத்திற் செருகினர்; ஆன தீப்புகை நந்தாது எழுவதை - அதனாலாகிய நெருப்பின் புகை குறைவு படாது மேலெழுவதை, அடியவர் கண்டு - அடியார்கள் பார்த்து, வான நாயகன் மைந்தருக்கு வல்லை உணர்த்தினர் - வீட்டுலகிற்குத் தலைவனாகிய இறைவனது திருப் புதல்வருக்கு விரைய அறிவித்தனர்.

சடத்தீ - பூதாக்கினி. ஞான போனகர் - சிவஞானமாகிய உணவினை யுண்டவர். வானவர்க்கு நாயகன் என்றுமாம். (சச)

சிட்டர் நோக்கியத் தீயினைத் தென்றமிழ்க் கூடல்
அட்ட மூர்த்தியை யங்கிருந் தருமறைப் பதிகந்
துட்டர் பொய்யுரை மேற்கொண்டு தொன்முறை துறந்து
விட்ட வேந்தனைப் பற்றெனப் பாடினார் விடுத்தார்.

(இ - ள்.) சிட்டர் அத்தீயினை நோக்கி - மேலோராகிய பிள்ளையார் அந் நெருப்பினைப் பார்த்து, அங்கு இருந்து - அங்கு இருந்த வண்ணமே, துட்டர் பொய் உரைமேற் கொண்டு - தீச் செயலையுடையவர்களாகிய சமணர்களின் பொய் மொழியை மேற் கொண்டு, தொல் முறை துறந்து விட்ட வேந்தனைப் பற்று என - பழைய முறைகளைக் கைவிட்ட மன்னனைப் பையச் சென்று பற்றக் கடவை என, தென்தமிழ்க் கூடல் அட்ட மூர்த்தியை - தமிழையுடைய தெற்கின் கண்ணுள்ள கூடலில் எழுந்தருளிய அட்டமூர்த்தியாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள்மேல், அருமறைப்பதிகம் பாடினார் விடுத்தார் - அரிய தமிழ்மறைப் பதிகம் பாடி விடுத்தனர்.

அட்ட மூர்த்தியைப்பாடி வேந்தனைப்பற்று என அத்தீயினை விடுத்தார் எனக் கூட்டுக. நிலம் முதலிய எட்டு மூர்த்தங்களினும் உள்ளிருந்து அவற்றின் செயல்களை நிகழ்விப்போன் இறைவனாகலின் அவனைப்பாடித் தீயினை விடுத்தார் என்க. அரசன் முறை வழுவிய காரணத்தால் இது நிகழ்ந்ததாகலின் பேரருளாளராகிய பிள்ளையார் சமணர்மீது தீயினை ஏவாது அரசன்மேல் ஏவினர். பிள்ளையார் அப்பொழுது பாடிய பதிகம்,

"செய்ய னேதிரு வாலவாய் மேவிய
ஐய னேயஞ்ச லென்றருள் செய்யெனைப்
பொய்ய ராமம ணர்கொளு வுஞ்சுடர்
பையவே சென்று பாண்டியற் காகவே"

என்னும் திருப்பாட்டை முதலாக வுடையது. 'அமணர் கொளுவுஞ் சுடர் பையவே சென்று பாண்டியற்காக' எனப் பிள்ளையார் பாடியதற்குரிய காரணங்களை

"பாண்டிமா தேவியார் தமது பொற்பிற் பயிலுநெடு மங்கலநாண் பாது காத்தும்.
ஆண்டகையார் குலச்சிறையா ரன்பி னாலு மரசன்பா லபராத முறுத லாலும்
மீண்டுசிவ நெறியடையும் விதியி னாலும் வெண்ணீறு வெப்பகலப் புகலி வேந்தர்
தீண்டியிடப் பேறுடைய னாத லாலுந் தீப்பிணியைப் பையவே செல்க வென்றார்"

என அருண்மொழித் தேவர் பாடிய அருமைச் செய்யுளாலறிக. (சரு)

அடுத்த தக்கணத் தரசனை வெப்புநோ யாகித்
தொடுத்த திட்டபல் கலன்களுந் துகளெழப் பனிநீர்
மடுத்த சாந்தமுங் கலவையு மாலையுங் கருகப்
படுத்த பாயலுஞ் சருகெழப் புரவலன் பதைத்தான்.

(இ - ள்.) அக்கணத்து அரசனை அடுத்தது - (அத்தீயானது) அவ்விராடியிலே கூன்பாண்டியனை அடைந்து, வெப்பு நோய் ஆகித்தொடுத்தது - சுரநோயாகிப் பற்றியது; (அதனால்), இட்ட பல்கலன்களும் துகள்எழ - அவன் அணிந்த பல அணிகளும் பொரிந்து தூளாகவும், பனிநீர் மடுத்த சாந்தமும் கலவையும் மாலையும் கருக - பனிநீர் விட்டு மட்டித்த சந்தனமும் கூட்டுவர்க்கமும் மாலையுங் கருகித் தீயவும், படுத்த பாயலும் சருகுஎழ - படுத்திருக்கும் படுக்கையும் வெந்து சருகாகவும், புரவலன் பதைத்தான் - அவ்வேந்தன் பதைத்தனன்.

அடுத்தது, முற்றெச்சம். துகளெழ முதலிய வினையெச்சங்கள் நிகழ்காலத்தில் வந்தன. துகளெழ, கருக, சருகெழத் தொடுத்தது என முடித்தலுமாம். (௭௬)

வளவர் கோன்றிரு மடந்தையு மந்திர ரேறுந்
தளர்வ டைந்துநன் மருத்துநூல் விஞ்சையர் தமைக்கூஉய்ப்
பளகில் பன்மருந் தருத்தவும் பார்வையி னாலும்
விளைவதே யன்றி வெஞ்சுரந் தணிவது காணார்.

(இ - ள்.) வளவர் கோன் திரு மடந்தையும் - வளவர் கோன் பாவையாகிய மங்கையர்க்கரசியாரும், மந்திரர் ஏறும் - அமைச்சரேறாகிய குலச்சிறையாரும், தளர்வு அடைந்து - தளர்ச்சியுற்று, நல் மருத்து நூல் விஞ்சையர் தமைக் கூய் - நல்ல மருத்துவ நூல் வல்லாரை அழைத்து, பளகுஇல் பல் மருந்து அருத்தவும் - குற்றமில்லாத பல மருந்துகளை அருத்துவதனாலும், பார்வையினாலும் - மந்திரித்தலினாலும், விளைவதே அன்றி - மேலும் மேலும் முதிர்வதே யல்லாமல், வெஞ்சுரம் தணிவது காணார் - கொடிய அவ்வெப்பு நோய் தணிவதைக் கண்டிலர்.

கூவி என்பது விகாரமாயிற்று. அருத்தவும் - ஊட்டுதலினாலும். பார்வை - மந்திரித்தல். விளைதல் - முதிர்தல். (௭௭)

சவலை நோன்புழந் திம்மையு மறுமையுஞ் சாரா
அவல மாசரை விடுத்தன ரனைவரும் பார்த்துத்
தவவ லத்தினு மருந்தினுந் தணிந்தில தாகக்
கவலை யெய்தின ரிருந்தனர் விடிந்தது கங்குல்.

(இ - ள்.) சவலை நோன்பு உழந்து - உடல் மெலிதற் கேதுவாகிய நோன்பினால் வருந்தி, இம்மையும் மறுமையும் சாரா - இம்மைப் பயனையும் மறுமைப் பயனையும் அடையாத, அவலம்மாசரை விடுத்தனர் - தவ்வலியற்ற இருவகை அழுக்கினையுமுடைய சமணர்களை விடுத்தனர்; அனைவரும் - அவரனைவரும், தவவலியினும் மருந்தினும் பார்த்து தணிந்திலதாக - தமது தவவன்மையினாலும் மருந்தினாலும் பார்த்தும் அந்நோய் தணியாதாக, கவலை எய்தினர் இருந்தனர் - கவலையுற்று இருந்தனர்; கங்குல் விடிந்தது - இரவு விடிந்தது.

கவலை நோன்பு - கடுபாறையிற் கிடத்தல் முதலிய நோன்பு. அவலம் - துன்பம் என்றுமாம். மாசர் அக வழுக்கும் புறவழுக்கு முடையவர். விடுத்தனர் என்பதற்குப் பரிசனங்கள் என எழுவாய் வருவித்துக் கொள்க. அவரனைவரும் எனச் சுட்டுப் பெயர் விரிக்க. தங்கள் மதத்திற்கு யாது தீங்கு நேருமோ எனக் கவலை யெய்தின ரென்க. எய்தினர், முற்றெச்சம். (௪௯)

வட்ட வாழியொன் றுடையதேர்ப் பரிதிதன் மருமான்
பெட்ட காதல்கூர் மருகனைப் பற்றிய பிணிகேட்
டிட்ட காரிரு ளெழினியை யெடுத்தெடுத் தங்கை
தொட்டு நோக்குவான் வந்தெனத் தொடுகடன் முளைத்தான்.

(இ - ள்.) வட்ட ஆழி ஒன்று உடைய தேர்ப்பரிதி - வட்டமாகிய உருள் ஒன்றையுடைய சூரியன், தன் மருமான் பெட்ட காதல் கூர்மருகனை - தனது வழித் தோன்றலாகிய சோழனால் விரும்பப்பட்ட அன்பு மிக்க மருமகனாகிய பாண்டியனை, பற்றிய பிணிகேட்டு - தொடுத்த நோயினைக் கேட்டு, இட்ட இருள் எழினியை - இடப்பட்ட கரிய இருளாகிய திரையினை, எடுத்து எடுத்து அங்கை தொட்டு நோக்குவான் வந்தெென - எடுத்துவிட்டு அகங்கையாற் றொட்டுப் பார்ப்பதற்கு வந்தாற்போல, தொடுகடல் முளைத்தான் - தோண்டப்பட்ட கீழைக் கடலின்கண் தோன்றினன்.

பெட்ட - விரும்பிய. இருள் சிறிது சிறிதாக நீங்குதலின் 'எடுத்தெடுத்து' என்றார். சகரர் தோண்டியது கீழ்கடலாதலின் 'தொடுகடல்' என்றார். (௫௰)

வாலி தாகிய சைவவான் பயிரினை வளர்ப்பான்
வேலி யாகியோ ரிருவரும் வேந்தனை நோக்கிக்
கால பாசமுஞ் சுடுமிந்நோ யருமறைக் காழிப்
பால ராலன்றித் தீர்த்திடப் படாதெனப் பகர்ந்தார்.

(இ - ள்.) வாலிதாகிய சைவவான் பயிரினை வளர்ப்பான் - தூயதாகிய சிறந்த சைவமாகிய பயிரினை வளர்த்தற்கு, வேலியாகியோர் இருவரும் - வேலியாயுள்ள மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும், வேந்தனை நோக்கி - அரசனைப் பார்த்து, காலபாசமும் சுடும் இந்நோய் - கூற்றுவனது பாசத்தையும் வெதுப்பும் இப்பிணியானது, அருமறைக் காழிப் பாலரால் அன்றி - அரிய தமிழ்மறையையுடைய காழிப் பிள்ளையாரால் தீர்க்கப்படுமேல்லாமல் ஏனையோரால், தீர்த்திடப்படாதெனப் பகர்ந்தார் - நீக்கப்படாது என்று கூறினர்.

புறச்சமயிகளாகிய பட்டிகளால் அழியாது பாதுகாப்பவரென்பார் 'வேலியாகியோர்' என்றார். காழியில் வந்த மறைப்பாலரால் என்க. மறைப்பாலர் - அந்தணச் சேயும் ஆம். (௫௧)

பொய்யர் சார்பினை விடாதவ னீங்குநீர் புகன்ற
சைவர் நீறிட்டுப் பார்ப்பது தகுவதோ வென்ன
ஐய நீயெனைத் திறத்தின லாயினு நோய்தீர்ந்
துய்ய வேண்டுமே யிதனில்யா துறுதியென் றுரைத்தார்.

(இ - ள்.) பொய்யர் சார்பினை விடாதவன் - பொய்யர்களாகிய சமணர்களின் சார்பினைவிட்டு நீங்காத பாண்டியன், ஈங்கு நீர் புகன்ற சைவர்- இப்பொழுது நீர் கூறிய அச்சைவர், நீறுஇட்டுப் பார்ப்பது தகுவதோ என்ன - திருநீறிட்டு என்னைப் பார்ப்பது தகுவதொன்றோ என்று கூற, ஐய - ஐயனே, நீ எனைத் திறத்தினல் ஆயினும் - நீ எந்த வகையினாலாவது, நோய் தீர்ந்து உய்யவேண்டுமே - நோய் நீங்கிப் பிழைக்கவேண்டுமல்லவா, இதனில் உறுதி யாது என்று உரைத்தார் - இதனினும் நன்மை யாது உளதென்று உரைத்தனர்.

நீர் புகன்ற - நும்மாற் கூறப்பட்ட. நீறு இட்டுப் பார்ப்பது - திரு நீறு போட்டு நோய் தீர்ப்பது; திரு நீறு பூசி வந்து பார்ப்பது என்றுமாம். எனைத்து என்பது எனை என நின்றது. சைவர் நீறிடுதலால் உய்வது உறுதியாமன்றி அது தகாதென மறுத்து உயிரிழப்பது உறுதியாகா தென்பார் 'இதனில் யாது உறுதி' என்றார் என்க. (ருக)

அழைமி னீண்டென வரசனு மிசைந்தன னார்வந்
தழையு மந்திரத் தலைமகன் றனிநக ரெங்கும்
விழவு தூங்கநன் மங்கல வினைகளால் விளக்கி
மழலை யின்றமிழ் விரகர்தம் மடத்தில்வந் தெய்தா.

(இ - ள்.) ஈண்டு அழைமின் என அரசனும் இசைந்தனன் - இங்கு அழையுங்கள் என்று அரசனும் உடன் பட்டனன்; ஆர்வம் தழையும் மந்திரத் தலைமகன் - விருப்ப மிகும் அமைச்சர் தலைவராகிய குலச்சிறையார், தனிநகர் எங்கும் விழவு தூங்க - ஒப்பற்ற நகர் முழுதும் திருவிழாப் பொலிவுற, நல்மங்கலவினைகளால் விளக்கி - நல்ல மங்கலச் செயல்களால் நகரை அலங்கரித்து, இன் மழலை தமிழ் விரகர் தம்மடத்தில் வந்து எய்தா - இனிய மழலை மொழியினையுடைய முத்தமிழ் விரகர் எழுந்தருளிய திரு மடத்தில் வந்து சேர்ந்து.

அவர் உரைத்தமை கேட்டு அரசனும் இசைந்தனன் எனவும், அதனால் ஆர்வந்தழையும் மந்திரத் தலைமகன் எனவும் விரித்துரைக்க. மங்கல வினைகள் - கொடியெடுத்தல், தோரணங் கட்டுதல், மாலை தூக்கல் முதலாயின. மழலை போலும் இனிய தமிழ் என்றுமாம். (ருஉ)

அன்று கேள்வியா லருந்திய ஞானவா ரமுதை
இன்று கண்களா லுண்டுகண் பெற்றபே றெய்திச்
சென்றி றைஞ்சினெ னெழுந்திருந் தீயமண் சூழ்ச்சி
வென்ற சிந்தையி ரென்றனர் பூந்தராய் வேந்தர்.

(இ - ள்.) அன்று கேள்வியால் அருந்திய ஞான ஆரமுதை - அந்தணனாற் கூறப்பட்ட அன்று செவியினாற் பருகிய நிறைந்த ஞான அமிழ்தினை, இன்று கண்களால் உண்டு - இப்பொழுது கண்களாற் பருகி, கண் பெற்ற பேறு எய்தி - கண் பெற்ற பயனை அடைந்து, சென்று இறைஞ்சினான் - நெருங்கிப்போய் வீழ்ந்து வணங்கினான்; பூந்தராய் வேந்தர் - காழிமன்னர், தீ அமண் சூழ்ச்சிவென்ற சிந்தையீர் - கொடிய அமணர்களின் சூழ்ச்சியை வென்ற சிந்தையையுடையீர், எழுந்திரும் என்றனர் — எழுந்திருப்பீராக என்று கூறியருளினர்.

ஞான அமுது - ஞானமே உருவமாகிய அமிழ்தம் போல்வார்;

"ஞானத்தின் றிருவுருவை நான்மறையின் றனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தி னெழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்"

என்னும் அருண்மொழித் தேவர் அமுதவாக்கு இங்கே நோக்கற்பாலது. பூந்தராய் - சீகாழியின் பன்னிரு பெயருள் ஒன்று. (௩௩)

நன்றி ருந்தனி ரேயென நகைமலர்த் தடந்தார்
வென்றி மீனவன் கற்பினார் தம்மையும் வினவ
என்று நம்மரு ளுடையவர்க் கெவன்குறை யென்னா
ஒன்று கேண்மைகூ ரன்பினா ரிதனையு முரைப்பார்.

(இ - ள்) நன்று இருந்தனிரே என - நலமுற இருக்கின்றீரோ என்று, நகைமலர்த் தடம்தார் - ஒளி பொருந்திய மலர்களாலாகியபெரிய மாலையையணிந்த, வென்றி மீனவன் கற்பினார் தம்மையும் - வெற்றியையுடைய பாண்டியனது தேவியாகிய மங்கையர்க்கரசியாரைக் குறித்தும், வினவ - உசாவ, நம் அருள் உடையவர்க்கு என்றும் குறை எவன் என்னா - நமது அருளையுடையவர்க்கு முக்காலத்தும் தீங்கு ஏது என்று கூறி, ஒன்று கேண்மை கூர் அன்பினார் - பொருந்திய நட்பு மிகுதற் கேதுவாகிய அன்பினையுடைய குலச்சிறையார், இதனையும் உரைப்பார் - இதனையுங் கூறுவாராயினர்.

மங்கையர்க்கரசியாரும் நீரும் நலமே என உடன் சேர்த்து வினாவினரென்பார் 'நன்றிருந்தனிரே யென - மீனவன் கற்பினார் தம்மையும் வினவ' என்றார்; இங்ஙனம் பொருள் கூறுவதே இவ்வாசிரியர் கருத்துக்கு இயைந்ததாகும்; மங்கையர்க்கரசியாரை நோக்கி வினவினரெனவும், அவர் இதனையும் உரைப்பார் எனவும் பிறர் கூறும் பொருள் பொருந்தாதென்க.

"செம்பியர் பெருமான் குலமக ளார்க்குந் திருந்திய சிந்தையீ ருமக்கும்
நம்பெரு மான்றன் றிருவருள் பெருகு நன்மைதான் வாலிதே யென்ன
வம்பல ரலங்கன் மந்திரி யாரு மண்மிசைத் தாழ்ந்தடி வணங்கித்
தம்பெருந் தவத்தின் பயனனை யார்க்குத் தன்மையா நிலையுரைக் கின்றார்"

"சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமு மினியெதிர் காலத்தின் சிறப்பும்
இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபே றிதனு லெற்றைக்குந் திருவரு ளுடையோம்
நன்றியி னெறியில மூந்திய நாடும் நற்றமிழ் வேந்தனு முய்ந்து
வென்றிகொ டிருநீற் றொளியினில் விளங்கு மேன்மையும் படைத்தன மென்
[பார்"

என்னும் திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுட்கள் ஈண்டுச் சிந்திக்கற்பாலன. (௫௪)

கையர் மாளவு நீற்றினுற் கவுரியன் றேயம்
உய்வ தாகவு மின்றுநம் மருளினு லொலிநீர்
வையை நாடன்மேல் வெப்புநோய் வந்ததா லதனை
ஐய தீர்த்திடல் வேண்டுமென் றடியில்வீழ்ந் திரந்தார்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே, இன்று நம் அருளினுல் - இன்று நமது திருவருளி னுல், கையர் மாளவும் - கீழ்மக்களாகிய சமணர்கள் அழியவும், கவுரியன் தேயம் நீற்றினுல் உய்வது ஆகவும் - பாண்டியன் நாடானது திருநீற்றினுல் உய்தி பெறு தலை அடையவும், ஒலிநீர்வையை நாடன்மேல் வெப்பு நோய் வந்தது - ஒலியினை யுடைய நீர் நிறைந்த வையை நாடனுகிய பாண்டியன் உடலில் வெப்பு நோய் வந்த டைந்தது; அதனைத் தீர்த்திடல்வேண்டும் என்று - அப்பிணியை நீக்கியருள வேண் டுமென்று, அடியில் வீழ்ந்து இரந்தார் - திருவடியில் வீழ்ந்து குறையிரந்தனர்.

ஒலி நீர் வையைக்கு அடை. ஆல், அசை. (௫௫)

இரந்த வன்பருக் கன்னதா கென்றருள் சுரந்து
பரந்த நித்தில யானமேற் பனிக்கதிர் மருமான்
சுரந்த ணிப்பலென் றேகுவா னொத்துமெய்ச் சுருதி
புரந்த ளிப்பவர் பாண்டியன் கோயிலிற் புகுவார்.

(இ - ள்.) மெய்ச்சுருதி புரந்து அளிப்பவர் - உண்மையாகிய மறைகளைப் பாதுகாத்தளிப்பவராகிய பிள்ளையார், இரந்த அன்பருக்கு அன்னது ஆக என்று அருள் சுரந்து - அங்ஙனங் குறையிரந்த அன்பருக்கு அங்ஙனமே ஆகுக என்று அருள் கூர்ந்து, பரந்த நித்திலயானமேல் - ஒளி பரந்த முத்துச்சிவிகையிலேறி யருளி, பனிக்கதிர் - குளிர்ந்த ஒளியினையுடைய சந்திரன், மருமான் சுரம் தணிப் பல் என்று ஏகுவான் ஒத்து - தனது வழித்தோன்றலாகிய பாண்டியனது வெப்பு நோயைத் தணிப்பேனென்று கருதிப் போதல்போல, பாண்டியன் கோயிலில் புகு வார் - பாண்டியனது மாளிகையுட் போவாராயினர்.

ஆகென்று, அகரம் தொக்கது. ஏகுவான், தொழிற்பெயர். சுருதியைப் பாதுகாப்பவர் என்பதனை "நான்மறையின் தனித்துணையை" என்பதனுலு மறிக. (௫௬)

வாயி லெங்கணுந் தூபமு மங்கல விளக்குந்
தோய கும்பமுங் கொடிகளுஞ் சுண்ணமுந் துவன்றச்*
சேய காகள வொலிமன்னன் செவிப்புலன் சுவைப்பக்
கோயி லெய்தினு ரமணர்தங் கோளரி யனையார்.

(இ - ள்.) வாயில் எங்கணும் - வாயில்கள் எங்கும், தூபமும் மங்கல விளக்கும் - தூபங்களும் மங்கல விளக்குகளும், தோயகும்பமும் - நீர் நிறைந்த குடங்களும், கொடிகளும் சுண்ணமும் துவன்ற - கொடிகளும் சுண்ணப் பொடிகளும் நெருங்கவும், சேய காகள ஒலி - சேய்மையிலுள்ள திருச்சின்ன ஒலியாகிய அமுதினை, மன்னன் செவிப்புலன் சுவைப்ப - பாண்டியனது செவிப் புலனானது சுவையுடன் அருந்தவும், அமணர் தம் கோளரி அனையார் - சமணர்களாகிய யானைகட்குச் சிங்கம் போன்ற பிள்ளையார், கோயில் எய்தினர் - அரசனது மாளிகையை அடைந்தனர்.

தோயம் - நீர். சேயகாகளம் - பொன்னுற் செய்தமையின் செம்மையுடைய காகளம் என்றுமாம். (கஎ)

காவ லோன்மருங் கிட்டதோர் கதிர்மணித் தவிசின்
மேவி னூரவர் நோக்கினுன் மீனவன் றெளிந்து
வாவி தாழ்செழுந் தாமரை யெனமுக மலர்ந்து
பாவி யேன்பிணி தணித்தெனைப் பணிகொண்மி னென்றான்.

(இ - ள்.) காவலோன் மருங்கு இட்டது ஓர் கதிர்மணித் தவிசில் மேவினூர் - அரசன் பக்கத்தில் இட்டதாகிய ஒளி பொருந்திய மணிகளழுத்திய ஒருதவிசின்கண் இருந்தனர்; அவர் நோக்கினுல் மீனவன் தெளிந்து - அவரது பார்வையினுற் பாண்டியன் தேறி, வாவிதாழ் செழுந்தாமரை என - தடாகத்திற் றங்கிய செழுந்தாமரை மலரென, முகமலர்ந்து - முகமலர்ச்சியுடையவனாய், பாவியேன் பிணி தணித்து - பாவியாகிய எனது நோயைத் தணித்து, எனைப் பணிகொள்மின் என்றான் - என்னை அடிமையாக்கிக் கொள்வீர் என்று குறையிரந்தனன்.

அவர் மேவினூர் எனவும், மீனவன் நோக்கினுன் எனவும் கூட்டியுரைத்தலுமாம். பிள்ளையாரைத் தரிசித்தமையாலும் அவரது அருள் நோக்கத்தாலும் சிறிது பிணி தவிர்ந்து அறிவு தெளிந்தான் என்க. (கஅ)

புலைத்தொ ழிற்குவித் தாயினோர் கேட்டுளம் புழுங்கிக்
கலைத்த டங்கட னீந்திய காவலோ யுன்றன்
வலப்பு றத்துநோ யிவரையு மற்றைநோ பெமையுந்
தொலைத்தி டப்பணி யென்றனர் கைதவன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) புலைத்தொழிற்கு வித்தாயினோர் - கொல்லுதல் முதலிய இழிதொழிலுக்கு விதையாயுள்ள சமணர்கள், கேட்டு உளம் புழுங்கி - அதனைக்கேட்டு

(பா - ம்.) * துவன்றி.

உள்ளம் வெந்து, கலைத்தடம் கடல் நீந்திய காவலோய் - நூல்களாகிய பெரிய கடலை நீந்திக் கரைகண்ட மன்னனே, உன்றன் வலப்புறத்து நோய் இவரையும் - உனது வலப்பக்கத்திலுள்ள நோயினை இவரையும், மற்றை நோய் எமையும் - இடப்புறத்து நோயினை எம்மையும், தொலைத்திடப் பணி என்றனர் - நீக்குதற்குக் கட்டளை யிடுவாயாக வென்றனர்; கைதவன் சொல்வான் - பாண்டியன் கூறுவானாயினன்.

ஆடவ ருடம்பின் வலப்புறத்து நோய் வலிதும் இடப்புறத்து நோய் எளிதுமாம் என்னும் மருத்து நூற் கொள்கையுணர்ந்து இங்ஙனம் கூறினர் போலும். வலப்புறத்து நோய் தொலைத்திட இவரையும் மற்றைநோய் தொலைத்திட எம்மையும் பணி யென்றனர் எனக் கூட்டியுரைக்க. (௬௯)

அனைய செய்திரென் றிசையுமுன் சமணரு* மசோகன்
றனைநி னைந்துகைப் பீலியாற் றடவியுங் கரத்துக்
கனைகொ ளாலிநீர் சிதறியு நெய்சொரி கனல்போற்
சினவி மேலிடக் கண்டனர் தீர்ந்திடக் காணார்.

(இ - ள்.) அனைய செய்திர் என்று இசையுமுன் - அங்ஙனமே செய்யுமென்று உடன்படுமுன்னே, சமணரும் அசோகன் தனை நினைந்து - அமணர்களும் அருகனை நினைந்து, கைப்பீலியால் தடவியும் - கையிலுள்ள மயிற் பீலியினால் தடவியும், கரத்துக் கனைகொள் நீர் ஆலி சிதறியும் - கமண்டலத்திலுள்ள ஒலித்தலைக் கொண்ட நீர்த்துளியினைச் சிதறியும், நெய் சொரி கனல்போல் - (அவற்றால் அந்நோய்) நெய் சொரிந்த நெருப்புப்போல, சினவி மேலிடக் கண்டனர் - சினந்து மேலிடுதலைக் கண்டாரேயன்றி, தீர்ந்திடக் காணார் - நீங்கக் கண்டிலர்.

அசோகன் - அசோக மரத்தின் நிழலில் இருக்கும் அருக தேவன். கரகம் என்பது கரம் என விகாரமாயிற்று. ஆலி - நீர்த்துளி. (௭0)

தீயர் மானமிக் குடையராய்ச் செருக்கழிந் திருப்பப்
பாய கேள்வியோர் புண்ணியப் பையுணீ றள்ளிக்
காயு நோயது தணித்திடக் கருதினா ரதனை
மாய நீறென விலக்கினார் மாயை செய்தழிவார்.

(இ - ள்.) தீயர் - அக்கொடியவர், மானம் மிக்குடையராய் - மிகுதியும் மானமுடையவராய், செருக்கு அழிந்து இருப்ப - இறுமாப்பு அழிந்து வாளாவிருப்ப, பாயகேள்வியோர் - பரந்த நூற்புலமையுடைய பிள்ளையார், புண்ணியப் பையுள் நீறு அள்ளி - அறவடிவினதாகிய பையுளுள்ள திருநீற்றினை அள்ளி, காயும் நோயது தணித்திடக் கருதினார் - வெதுப்புகின்ற நோயினை நீக்கக் கருதினார்; அதனை மாயநீறு என - அதனை மாயநீறு என்று கூறி, மாயை செய்து அழிவார் விலக்கினார் - வஞ்சகம் புரிந்து அழியும் அவ்வமணர் தடுத்தனர்.

(பா - ம்.) * இசைத்தலுமமணரும்.

புண்ணியப்பை - நீற்றுப்பை. நோயது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி கருதி ஞராக அதனை என்க. மாயநீறு - பொய்யாகிய நீறு; நீறு அல்லது. (௬௧)

அண்ட நாயகன் றிருமடைப் பள்ளிநீ றள்ளிக்
கொண்டு வாருமென் றருமறைக் கவுணியர் கூறக்
கண்டு காவல ரேவலர் கைக்கொடு வந்தார்
வண்டு லாவுதார் வழுதிநோய் தணிப்பவர் வாங்கி.

(இ - ள்.) அண்டநாயகன் திருமடைப்பள்ளி நீறு - தேவநாயகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருமடைப்பள்ளியிலுள்ள சாம்பலை, அள்ளிக்கொண்டு வாரும் என்று - அள்ளிக்கொண்டு வாருங்களென்று, அருமறைக் கவுணியர் கூற - அரிய தமிழ்மறை பாடும் பிள்ளையார் கூறியருள, காவலர் ஏவலர் கண்டு - மன்னன் ஏவலாளர் அதனைக்கேட்டு, கைக்கொடு வந்தார் - கையிலள்ளிக் கொண்டு வந்தனர்; வண்டு உலாவுதார் வழுதி நோய் தணிப்பவர் வாங்கி - வண்டுகள் உலாவும் மலர் மாலையை யணிந்த பாண்டியனது பிணியினை நீக்கும் பிள்ளையார் அதனை வாங்கி.

அண்டா நாயகன என்பது அண்ட நாயகன் என்றாயிற்று; அண்டங்கட்கு நாயகன் என்றுமாம். (௬௨)

மருந்து மந்திரம் யாவையு மறையுரைப் பதுவும்
பொருந்து மின்பவீ டளிப்பதும் போகமும் பொருளுந்
திருந்து மாலவா யான்றிரு நீறெனச் சிறப்பித்
தருந்து மின்னமு தனையசொற் பதிகம தறைந்து.

(இ - ள்.) மருந்து மந்திரம் யாவையும் - மருந்தும் மந்திரமும் முதலிய அனைத்தும், மறை உரைப்பதுவும் - வேதத்தினால் உரைக்கப்படுவதும், பொருந்தும் இன்ப வீடு அளிப்பதும் - பொருந்திய இன்பினையுடைய வீடுபேற்றினை அளிப்பதும், போகமும் பொருளும் - போகமாயுள்ளதும் பொருளாயுள்ளதும், திருந்தும் ஆலவாயான் திருநீறு என சிறப்பித்து - திருந்திய ஆலவாயான் திருநீறே யென்று சிறப்பித்து, அருந்தும் இன் அமுது அனைய சொல்பதிகமது அறைந்து - உண்ணும் இனிய அமிழ்தினை யொத்த சொற்களை யுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளி.

பதிகமது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. பதிகம்,

"மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் றிருநீறே"

என்னும் திருப்பாட்டை முதலாகவுடைய திருநீற்றுப்பதிகம். இப்பதிகத்துள், "ஏல வுடம்பிடர் தீர்க்கு மின்பந்தருவது நீறு" என்பதனால் மருந்தும், "மந்திர மாவது நீறு" என்பதனால் மந்திரமும், "வேதத்திலுள்ளது நீறு" என்பதனால்

றையுரைப்பதும், "முத்தி தருவது நீறு" என்பதனால் வீடளிப்பதும், "இருமைக்குமுள்ளது நீறு" என்பதனால் போகமும், "அருத்தமதாவது நீறு" என்பதனால் பொருளும் ஆமென்று அருளிச் செய்தமை காண்க. (௬௩)

மெய்யி லிட்டனர் வருடலும் வெஞ்சுரந் துறந்த
மையில் சிந்தையோர் வெகுளியிற் றணிந்தது வாசஞ்
செய்த தண்பனி நீர்விரைச் சந்தனந் திமிர்ந்தால்
எய்து தண்மைய தாயின திறைவலப் பாகம்.

(இ - ள்.) மெய்யில் இட்டனர் வருடலும் - பாண்டியனது உடம்பில் இட்டுத்தடவியவளவில், வெஞ்சுரம் - அக்கொடிய வெப்பு நோய், துறந்தமை இல் சிந்தையோர் வெகுளியில் தணிந்தது - முற்றத்துறந்த குற்றமில்லாத சிந்தையினையுடையோர் சினம்போல விரையத் தணிந்தது; இறை வலப்பாகம் - (ஆதலால்) அரசனது வலப்பாகம், வாசம் செய்த தண் பனிநீர் விரைச் சந்தனம் திமிர்ந்தால் - மணம் வீசிய குளிர்ந்த பனி நீரிற் குழைத்த மணமுடைய சந்தனத்தைப் பூசினால், எய்து தண்மையது ஆயினது - உண்டாகும் குளிர்ச்சியை உடையதாயிற்று.

இட்டனர், முற்றெச்சம். வெஞ்சுரம் தணிந்தது எனக்கூட்டுக. நற்குணங்களின் முடிவில் நின்ற துறந்தோரிடத்து ஒரோ வழி வெகுளி யுண்டாயின் அது மெய்யுணர்வால் அப்பொழுதே அழியுமாதலின் 'துறந்த மையில் சிந்தையோர் வெகுளியில் தணிந்தது' என்றார்;

"குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது"

என்னும் குறளும், அதற்குப் பரிமேலழகர் வரைந்த உரையுங் காண்க. (௬௪)

பொழிந்த தண்மதுத் தார்புனை பூழியர் கோனுக்
கிழிந்த செய்கையர் கைதொட வெரியிடு சுரத்தாற்
கழிந்த துன்பமுங் கவுணியர் கைதொடச் சுரந்தீர்ந்
தொழிந்த வின்பமு மிருவினை யொத்தபோ லொத்த.

(இ - ள்.) தண் மதுப்பொழிந்த தார்புனை பூழியர்கோனுக்கு - தண்ணிய தேனைப் பொழியும் மாலை யணிந்த பாண்டியர் மன்னனுக்கு, இழிந்த செய்கையர் தொட - இழிந்த தொழிலை யுடைய சமணர்கள் கைதொட, எரிஇடு சுரத்தால் கழிந்த துன்பமும் - அனல் போலக் காந்தும் வெப்பு நோயால் மிகுந்த துன்பமும், கவுணியர் கைதொட - பிள்ளையார் திருக்கரந்தொடுதலால், சுரம் தீர்ந்து ஒழிந்த இன்பமும் - வெப்பு நோய் நீங்கி ஒழிதலாகிய இன்பமும், இருவினை ஒத்தபோல் ஒத்த - இரண்டு வினைகளுந் தம்முளொத்தன போல ஒத்தன.

தொட - தொடுதலால். கழிந்த - மிக்க; கழி என்னும் உரியடியாக வந்த பெயரெச்ச வினை. ஒழிந்த, பெயரெச்சம் காரணப் பொருட்டு. ஒத்த, அன்பெறாத

பலவறி சொல். துன்பமும் இன்பமும் ஒத்த என்றது அமணர் தொட்ட பாகத்து எத்துணைத் துன்பம் மிகுந்ததோ அத்துணை இன்பம் பிள்ளையார் தொட்ட பாகத்து மிகுந்தது என இரண்டும் அளவால் ஒத்தமை கூறியவாறாம். இருவினையொப்பு என்பதற்கு நல்வினையும் தீவினையும் ஓரளவினவாதல் என ஒரு சாரார் பொருள் கூறுவராகலின் அம்முறைபற்றி 'இருவினை யொத்தபோல்' என்றார்.

"மன்னவன் மொழிவா னென்னே மதித்தவிக் கால மொன்றில்
வெந்நர கொருபா லாகும் வீட்டின்ப மொருபா லாகும்
துன்னுநஞ் சொருபா லாகுஞ் சுவையமு தொருபா லாகும்
என்வடி வொன்றி லுற்றே னிருதிறத் தியல்பு மென்பான்"

என்னும் பெரிய புராணச் செய்யுளும் நோக்குக. (சரு)

ஐய விச்சுர மாற்றரி தாற்றரி தென்று
வையை நாடவன் வல்லமண் மாசுதீர்ந் தடியேன்
உய்ய வேண்டுமே லதனையு மடிகளே யொழித்தல்
செய்ய வேண்டுமென் றிரந்தனன் சிரபுரக் கோனை.

(இ - ள்.) வையை நாடவன் - வையை நாட்டினையுடைய பாண்டியன், ஐய - ஐயனே, இச்சுரம் ஆற்றரிது ஆற்றரிது என்று - இவ்வெப்பு நோய் பொறுத்தற் கரியது பொறுத்தற்கரியது என்று கூறி, வல் அமண் மாசு தீர்ந்து அடியேன் உய்யவேண்டுமேல் - வலிய அமணர்களின் சார்பாயுள்ள குற்றத்தினின்றும் நீங்கி அடியேன் பிழைக்க வேண்டுமானால், அதனையும் அடிகளே ஒழித்தல் செய்யவேண்டும் என்று - அவ்விடப்புறத்து வெம்மையையும் அடிகளே நீக்கியருள வேண்டுமென்று, சிரபுரக்கோனை இரந்தனன் - காழி வேந்தனைக் குறையிரந்து வேண்டினன்.

அடுக்கு அச்சப் பொருட்டு. ஒழித்தல் செய்ய — ஒழிக்க. (சுசு)

பிள்ளை யாரிடப் பாகமும் பண்டுபோற் பெருமான்
வெள்ளை நீறுதொட் டங்கையா னீவுமுன் மேனாள்
உள்ள கூனொடு வெப்புநோ யொழிந்துமீ னுயர்த்த
வள்ளன் மாசறக் கடைந்தவிண் மணியெனப் பொலிந்தான்.

(இ - ள்.) பிள்ளையார் - ஆளுடைய பிள்ளையார், இடப்பாகமும் பண்டு போல் பெருமான் வெள்ளை நீறு தொட்டு - இடப்புறத்தையும் முன்போலவே இறைவன் வெண்ணீற்றினைத் தொட்டு, அங்கையால் நீவுமுன் - அகங்கையாற் றடவிய வளவில், மேல்நாள் உள்ள கூனொடு வெப்பு நோய் ஒழிந்து - முன்னரே இருந்த உடற் கூனுடன் வெப்பு நோயும் நீங்கி, மீன் உயர்த்தவள்ளல் - மீனக் கொடி யுயர்த்திய வள்ளலாகிய பாண்டியன், மாசுஅறக் கடைந்த விண்மணி எனப் பொலிந்தான் - குற்றம் நீங்கக் கடையப்பட்ட சூரியனைப்போல விளங்கினான்.

பண்டு - காலத்தின் சேய்மையைக் குறியாது சிறிது முன் என்னும் பொருளில் வந்தது. விண்மணி - ஆதித்தன்; ஆதித்தனிலும் சிறந்து விளங்கினான் என்பார் 'மாசறக் கடைந்த விண்மணி' என்றார். (௬௭)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

அன்னதொரு காரணத்தாற் சவுந்தரிய
பாண்டியனென் றாகி யன்ன
தென்னவர்கோன் கவுணியர்கோன் றிருநோக்காற்
பரிசத்தாற் றெருட்டும் வாக்காற்
பொன்னடிதாழ்ந் தைந்தெழுத்து முபதேசப்
பேறடைந்த பொலிவால் வஞ்சந்
துன்னமணர் நெறியிகழ்ந்து தொல்வேத
நெறியடைந்து தூய னானான்.

(இ - ள்.) அன்னதென்னவர் கோன் - அந்தப் பாண்டியர் பெருமான், அன்னது ஒரு காரணத்தால் - அந்தக் கூன் நீங்கிய ஒரு காரணத்தினால், சவுந்தரிய பாண்டியன் என்று ஆகி - சவுந்தரிய வழுதி என்னும் பெயருடையனாய், கவுணியர் கோன் திருநோக்கால் பரிசத்தால் - கவுணியர் பெருமானது திருப் பார்வையினாலும் தொடுதலினாலும், தெருட்டும் வாக்கால் - மெய்ப்பொருளைத் தெளிவிக்குந் திருவார்த்தையினாலும், பொன் அடி தாழ்ந்து - அவர் பொன்போலுந் திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கி, ஐந்தெழுத்தும் உபதேசப் பேறு அடைந்த பொலிவால் - திருவைந்தெழுத்தையும் உபதேசிக்கப் பெறுதலை யடைந்த விளக்கத்தாலும், வஞ்சம் துன் அமணர் நெறி இகழ்ந்து - வஞ்சஞ் செறிந்த சமணர்கள் பொய் நெறியை இகழ்ந்து, தொல் வேதநெறி அடைந்து தூயன் ஆனான் - பழைய வேதநெறியினை அடைந்து புனிதனானான்.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமானின் திருநோக்கம் முதலாயின வெல்லாம் பாண்டி வேந்தன் பாசத்தைப் போக்கும் தீக்கைகளாயின என்பார் 'கவுணியர் கோன் திருநோக்கால் பரிசத்தால் தெருட்டும் வாக்கால்' என்றார்.

"பலவிதமா சான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும்
படிநயனத் தருள்பரிசம் வாசகமா னதமும்
அலகில்சாத் திரம்யோக மவுத்தி ராதி
அநேகமுள"

என்னும் சிவஞான சித்தியால் நயனதீக்கை, பரிச தீக்கை, வாசக தீக்கை என்பவற்றின் உண்மை காண்க. பொன்னடி தாழ்ந்து வாக்கினாலே உபதேசப் பேறடைந்த பொலிவால் என்று இயைத் துரைத்தலுமாம். 'தொல்' என்பது வேதத்திற்கும் வேத நெறியாகிய சைவத்திற்கும் அடையாதலே யன்றி, அவனும் அவன் குலத்தினரும் தொன்று தொட்டுக் கைக்கொண்டு ஒழுகிய வேதநெறி என்னும் பொருட்டுமாம். (௬௮)

ஆகச் செய்யுள் ௩௨௭௩.

திரு. ப. 63 சமணரைக் கழுவேற்றியது.

அறுபத்துமூன்றாவது

சமணரைக் கழுவேற்றிய படலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

பஞ்சவ னடைந்த நோயைப் பாலறு வாயர் தீர்த்து
நஞ்சணி கண்ட னீறு நல்கிய வண்ணஞ் சொன்னேம்
அஞ்சல ராகிப் பின்னும் வாதுசெய் தடங்கத் தோற்ற
வஞ்சரைக் கழுவே றிட்ட வண்ணமுஞ் சிறிது சொல்வாம்.

(இ - ள்.) பால் அறுவாயர் - பால்மணம் நீங்காத திருவாயினையுடைய ஆளுடைய பிள்ளையார், பஞ்சவன் அடைந்த நோயைத் தீர்த்து - பாண்டியன் அடைந்த வெப்பு நோயை நீக்கி, நஞ்சு அணிகண்டன் நீறு நல்கியவண்ணம் சொன்னேம் - நஞ்சினையணிந்த திருமிடற்றினையுடைய இறைவனது திருநீற்றினை (அவனுக்கு) அளித்தருளிய திருவிளையாடலைக் கூறினேம்; பின்னும் அஞ்சலராகி - மீண்டும் அஞ்சாதவராய், வாது செய்து அடங்கத் தோற்ற வஞ்சரை - வாது புரிந்து ஒரு சேரத் தோல்வியுற்ற வஞ்சகராகிய சமணரை, கழு ஏறிட்ட வண்ணமும் - கழுவில் ஏற்றிய திருவிளையாடலையும், சிறிது சொல்வாம் - சிறிது கூறுவாம்.

தாம் ஏவிய மந்திரத் தீயானது பிள்ளையார் திருமடத்திற் செல்லாமையும், தாம் திருமடத்தில் இட்ட சடத்தீயால் பாண்டியனுக்கு வெப்பு நோய் உண்டானமையும், தம்மால் தீர்க்கலாகாத அந்நோயைப் பிள்ளையார் தீர்த்தமையும் கண்டு வைத்தும் அஞ்சிற்றிலராய் வாதிட்டனர் என அவரது தறுகண்மை மிகுதி கூறுவார் 'அஞ்சலராகி' என்றார். ஏறிட்ட - ஏற்றிய. (க)

தென்னவன் றேவி யாரு மமைச்சருட் சிறந்த சிங்கம்
அன்னவன் றானுங் காழி யந்தண ரடியில் வீழ்ந்தெம்
மன்னவன் வெப்புங் கூனும் பாசமு மாற்றி னீரே
இன்னமு மடியேம் வேண்டுங் குறைசெயத் தக்க தென்றார்.

(இ - ள்.) தென்னவன் தேவியாரும் - பாண்டியன் தேவியாராகிய மங்கையர்க் கரசியாரும், அமைச்சருள் சிறந்த சிங்கம் அன்னவன் தானும் - மந்திரிகளுள் மேம்பட்ட சிங்கத்தினை ஒத்த குலச்சிறையாரும், காழி அந்தணர் அடியில் வீழ்ந்து - சீகாழிப் பதியில் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய அந்தணராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவடியில் விழுந்து வணங்கி, எம்மன்னவன் வெப்பும் கூனும் பாசமும் மாற்றினீர் - எம் அரசனுடைய வெப்பு நோயையும் உடல் வளைவையும் பாசத்தினையும் போக்கியருளினீர்; இன்னமும் அடியேம் வேண்டும் குறை செயத்தக்கது என்

ரூர் - இன்னும் அடியேங்கள் விரும்பும் குறையினை முடிக்கக் கடவீராக என்று இரந்து வேண்டினர்.

இனி என்னும் இடைச்சொல் அம் பெற்று இன்னம் என்றாயது. குறை - முடிக்கப்படும் பொருள் ;

"பயக்குறை யில்லைத்தம் வாழுநாளே"

என்னும் புறப்பாட்டடியில் இஃது இப் பொருட்டாதல் காண்க. செயத்தக்கது - முடிப்பது ; "மறப்பதறிவிலேன் கூற்றுக்களே" என்புழிப் போல் துவ்விகுதி வியங்கோளில் வந்தது. (உ)

கன்னிநா டெங்கு மிந்தக் காரமண் காடு மூடித்
துன்னின திதனை யின்னே துணித்திடல் வேண்டு மென்றார்
அன்னவ ரால வாயார் திருவுள்ள மறிவே னென்று
உன்னிய மனத்த ராகி யொய்யெனக் கோயில் புக்கார்.

(இ - ள்.) கன்னி நாடு எங்கும் இந்தக் கார் அமண் காடு மூடித் துன்னினது - இக் கன்னி நாடு முற்றும் இந்தக் கரிய சமண் காடு மூடிச் செறிந்தது ; இதனை இன்னே துணித்திடல் வேண்டும் என்றார் - இக்காட்டினை இப்பொழுதே வெட்டி யழிக்க வேண்டு மென்று கூறினர் ; அன்னவர் - அவ்வாறுடைய பிள்ளையார், ஆலவாயார் திருவுள்ளம் அறிவேன் என்று - திருவாலவாயுடையார் திருவுள்ளக் கிடையை அறிவேனென்று, உன்னிய மனத்தராகி - கருதிய உள்ளத்தை யுடையவராய், ஒய்யெனக் கோயில் புக்கார் - விரைந்து திருக் கோயிலுட் புகுந்தனர்.

காடு என்றதற் கேற்பத் 'துணித்திடல் வேண்டும்' என்றார். ஒய்யென, விரைவுக் குறிப்பு. (ங)

அவ்விரு வோரும்* கூட வடைந்துபொற் கமலம் பூத்த
திவ்விய தீர்த்தந் தோய்ந்து சேனெடுங் கண்ணி பாக
நவ்வியங் கமலச் செங்கை நாதனைத் தாழ்ந்து வேந்தன்
வெவ்விய வெப்பு நீத்தார் தொழுதிது வினவு கின்றார்.

(இ - ள்) அவ்விருவோரும் கூட அடைந்து - அவ்விருவரும் உடன் வரச் சென்றருளி, பொன் கமலம் பூத்த - பொற்றாமரை மலர்ந்த, திவ்விய தீர்த்தம் தோய்ந்து - திப்பிய தடாகத்தில் நீராடி, சேல் நெடுங் கண்ணி பாகம் - மீன் போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய உமையினை ஒரு கூற்றிலுடைய, நவ்வி அம் கமலச் செங்கை நாதனை - மானை அழகிய தாமரை போன்ற சிவந்த திருக்கரத்திலேந்திய இறைவனை, தாழ்ந்து - பணிந்து, வேந்தன் வெவ்விய வெப்பு நீத்தார் - மன்னனது கொடிய வெப்பு நோயை நீக்கியருளிய பிள்ளையார், தொழுது இது வினவுகின்றார் - வணங்கி இதனை வினவுகின்றார்.

கூட - உடன் வர. திவ்வியம் - தெய்வத்தன்மை. நீத்தார், வினைப்பெயர். (ச)

(பா - ம்.) * அவ்விரு பேரும்.

காயமே யொறுத்து நாளுங் கைதவம் பெருக நோற்கும்
பேயரை யிம்மை யோடு மறுமையும் பேறற் றாரை
நீயுரை செய்த வேத வேள்வியை நிந்தை செய்யுந்
தீயரை யொறுத்தல் செய்யத் திருவுளஞ் செய்தி யென்றார்.

(இ - ள்.) காயமே ஒறுத்து நாளும் கைதவம் பெருக நோற்கும் பேயரை - உடலை வருத்தி எஞ்ஞான்றும் வஞ்சகமே வளர நோற்கும் பேய்போல்வாரும், இம்மையோடு மறுமையும் பேறு அற்றாரை - இம்மைப் பயனையும் மறுமைப் பயனையும் இழந்தவரும், நீ உரை செய்த - நீ திருவாய் மலர்ந்தருளிய, வேத வேள்வியை நிந்தை செய்யும் தீயரை - மறையையும் (அதன்கட் கூறப்படும்) வேள்வியையும் நிந்தனை புரியும் தீயவருமாகிய சமணர்களை, ஒறுத்தல் செய்யத் திருவுளம் செய்தி என்றார் - ஒறுப்பதற்குத் திருவுளம் புரிய வேண்டு மென்று இரந்தனர்.

உடம்பினை ஒறுத்து வஞ்சம் பெருக அவர்கள் புரியும் தவத்தின் பயன் உடலை யொறுத்தலால் இம்மைப் பயனையும் வஞ்சம் பெருகலால் மறுமைப் பயனையும் இழத்தலன்றிப் பிறிதில்லை என்றார். வேத வேள்வியை நிந்தை செய்யுந் தீயர் என்ற கருத்தினை,

"வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துழல்
ஆத மில்லி யமணொடு தேரரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திரு வுள்ளமே
பாதி மாதுட னாய பரமனே
ஞால நின்புக ழேமிக வேண்டுந் தென்
ஆல வாயி லுறையு மெம் மாதியே"

எனப் பிள்ளையார் பாடியருளிய திருப்பதிகத்திற் காண்க. பதிகத்தில் தேரரையும் குறித்திருப்பது சிந்தித்தற் குரியது. (௫)

வெம்மத வேழங் காய்ந்த விடையவர் விசும்பிற் சொல்வார்
எம்மனோ ராவீர் நுங்கட் கிசைந்ததே யெமக்கும் வேண்டுஞ்
சம்மத மதனால் வெல்லத் தக்கவ ராக நீரே
அம்மத முடையார் தோற்கத் தக்கவ ராக வென்றே.

(இ - ள்.) வெம்மத வேழம் காய்ந்த விடையவர் - கொடிய மதமயக்க முடைய யானையைக் கொன்ற இடபவூர்தியினையுடைய இறைவர், விசும்பில் சொல்வார் - வானின்கண் அசரீரியாகக் கூறுவார், எம்மனோராவீர் - எமது அடியார்களே, நுங்கட்கு இசைந்ததே - நுங்கள் கருத்துக்குப் பொருந்திய தொன்றே, எமக்கும் வேண்டும் சம்மதம் - எமக்கும் வேண்டிய உடன் பாடு; அதனால் நீரே வெல்லத்தக்கவராக - அதனால் நீங்களே வெல்லத் தக்கவராக, அம்மத முடையார் - அந்தச் சமண் மதமுடையார், தோற்கத் தக்கவராக என்று - தோல்வி பெறத் தக்கவராக என்று கூறியருளி.

எம்மனோர் - எமர்; எம் அடியார். அம்மத முடையார் - அந்தத் தருக்கினை யுடையார் என்றுமாம். (௬)

எம்மொழி தேறி னீர்போ யிறைமக னவையத் தெய்திச்*
செம்மையி லாரை வாது செய்திர்நீ ரனையார் தோற்று
வெம்முனைக் கழுவி லேறி விளிகுவ ரென்னக் கேட்டு
மைம்மலி களத்தான் மைந்தர் தொழுதுதம் மடத்திற் போந்தார்.

(இ - ள்) எம்மொழி தேறினீர் - எமது மொழியாகிய வேதாகமங்களைத் தெளிந்தவர்களே, நீர் போய் - நீவிர் சென்று, இறைமகன் அவையத்து எய்தி - பாண்டி மன்னன் அவையினை அடைந்து, செம்மையிலாரை வாது செய்திர் - ஒழுக்கமில்லாத அச்சமணருடன் வாதம் புரியின்; அனையார் தோற்று - அவர் தோல்வியுற்று, வெம்முனைக் கழுவில் ஏறி விளிகுவர் - கூரிய முனையையுடைய கழுவில் ஏறி இறந்து படுவர்; என்ன - என்று கூறியருள, கேட்டு - அதனைக் கேட்டு, மைம்மலிகளத்தான் மைந்தர் - கருமை நிறைந்த திருமிடற்றினையுடைய இறைவனது புதல்வராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார், தொழுது - வணங்கி, தம்மடத்தில் புக்கார் - தமது மடத்திற் புகுந்தருளினார்.

விசும்பிற் சொல்வார் விளிகுவர் என்று சொல்ல என இயைக்க. (௭)

இருவரு மீண்டு தத்த மிருக்கையிற் போகி யற்றைப்
பருவமங் ககலப் பின்னாட் பாண்டிமா தேவி யாரும்
பெருமதி யமைச்ச ரேறும் பிள்ளையார் மடத்திற் போகி
அருகரை வெல்லுஞ் சூழ்ச்சி யாதென வளந்து தேர்வார்.

(இ - ள்.) இருவரும் மீண்டும் தத்தம் இருக்கையில் போகி - மற்றை இருவரும் திரும்பித் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடஞ் சென்று, அற்றைப் பருவம் அங்கு அகல - அற்றைப் பொழுது அங்கு நீங்க, பின்னாள் - மறு நாள், பாண்டி மாதேவியாரும் - மங்கையர்க்கரசியாரும், பெருமதி அமைச்சர் ஏறும் - கூர்த்த மதியினையுடைய அமைச்சருள் ஏறுபோல்வாராகிய குலச் சிறையாரும், பிள்ளையார் மடத்தில் போகி - ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமடத்திற்குப் போய், அருகரை வெல்லும் சூழ்ச்சி யாது என - சமணரை வெல்லுதற்குரிய வழியாது என்று, அளந்து தேர்வார் - ஆராய்ந்து தெளிவாராயினர்.

தேவியாரும் அமைச்சரேறும் ஆகிய இருவரும் எனக் கூட்டி, இருவரும் இருக்கையிற் போகிப் பின்னாள் மடத்திற் போகி அளந்துதேர்வார் என முடிக்க.

பேரரு ணிறைந்த காழிப் பெருந்தகை யுடன்போய்த் தங்கோன்
சீரவை குறுகி யீது செப்புவார் செய்ய கோலாய்
காரமண் காடே யெங்குங் கழியவு மிடைந்த வின்ன†
வேரொடுங் களைந்தாற் சைவ விளைபயி ரோங்கு மென்றார்.

(பா - ம்.) * அவையத் தேறி. † மிடைந்ததின்ன.

(இ - ள்.) பேர் அருள் நிறைந்த காழிப்பெருந்தகையுடன் போய் - பெரிய அருள் நிறைந்த சீகாழிப் பெருந்தகையாராகிய பிள்ளையாருடன் சென்று, தம் கோன் சீர் அவை குறுகி - தமது அரசனது சிறந்த அவையினை அடைந்து, ஈது செப்புவார் - இதனைக் கூறுவார்; செய்ய கோலாய் - செங்கோலை யுடையாய், கார் அமண்காடே எங்கும் கழியவும் மிடைந்த - கரிய அமண்காடுகளே எங்கும் மிகவும் செறிந்தன; இன்ன வேரொடும் களைந்தால் - இவற்றை வேரோடும் அகழ்ந்தெறிந்தால், சைவ விளைபயிர் ஓங்கும் என்றார் - சைவமாகிய விளையும் பயிரானது ஓங்கி வளருமென்று கூறினர்.

சமண்காட்டைக் களைந்தால் சைவப்பயிர் ஓங்கு மென்றமையால் இஃது இயைபுருவகவணி. (௯)

அவ்வண்ணஞ் செய்வ தேயென் றரசனு மனுச்சை செய்யச்
செவ்வண்ண வெண்ணீற் றண்ண லனுச்சையுந் தெரிந்து தேயம்
உய்வண்ண மிதுவென் றங்ங னுண்மகிழ்ந் திருந்தார் நீண்ட
பைவண்ண வாரம் பூண்டார் புகழெங்கும் பரப்ப வல்லார்.

(இ - ள்.) அவ்வண்ணம் செய்வது என்று அரசனும் அனுச்சை செய்ய - அங்ஙனமே செய்கவென்று வேந்தனும் அனுமதிக்க, செவ்வண்ணம் வெண்ணீற்று அண்ணல் அனுச்சையும் தெரிந்து - செம்மேனியில் வெண்ணீறணிந்த இறைவனது உடன்பாட்டையும் உணர்ந்து, தேயம் உய்வண்ணம் இது என்று உண் மகிழ்ந்து - நாடு உய்தி பெறுதற்குரிய காலம் இதுவே யென்று மனமகிழ்ந்து, நீண்ட பைவண்ண ஆரம்பூண்டார் - நீண்ட படத்தையுடைய அழகிய பாம்பாரமணிந்த இறைவரது, புகழ் எங்கும் பரப்ப வல்லார் அங்ஙன் இருந்தார் - புகழினை யாண்டும் பரவச் செய்ய வல்லுநராகிய பிள்ளையார் அங்கு இருந்தருளினர்.

அனுச்சை - அனுமதி. அங்ஙன் - அவ்விடம் என்னும் பொருட்டு. (௧௦)

[கலி விருத்தம்]

அந்த வேலை யருகந்தக் கையரைக்
குந்த வேற்கட் குலமட மாதரும்
மைந்த ராகிய மக்களுங் கண்ணழல்
சிந்த நோக்கி யிகழ்ந்திவை செப்புவார்.

(இ - ள்.) அந்த வேலை - அப்பொழுது, அருகந்தக் கையரை - அருகராகிய கீழ்மக்களை, குந்தவேல் கண் குல மடமாதரும் - கூரிய வேற்படைபோன்ற கண்களையுடைய அவர் மனைவியரும், மைந்தராகிய மக்களும் - புதல்வராகிய மக்களும், கண் அழல் சிந்த நோக்கி - கண்களில் நெருப்புப் பொறி சிதற நோக்கி, இகழ்ந்து இவை செப்புவார் - நிந்தித்து இவற்றைக் கூறுவாராயினர்.

அருகந்தர்-அருகர். திண்மையுடையராகிய புதல்வர்களும் என்றுமாம். (௧௧)

செழியர் கோமகன் மூழ்கிய தீப்பிணி
கழிய மாற்றும் வலியின்றிக் கற்றிலா
மழலை வாயொரு மைந்தற்குத் தோற்றுவெம்
பழிவி ளைத்தீர் பகவன் றமர்க்கெலாம்.

(இ - ள்.) செழியர் கோமகன் மூழ்கிய தீப்பிணி - பாண்டியர் மன்னன் மூழ்கிய வெப்பு நோயினின்றும், கழிய மாற்றும் வலி இன்றி - நீங்குமாறு அதனைப் போக்கும் வலியிலீராய், கற்றிலா மழலைவாய் ஒரு மைந்தற்குத் தோற்று - கல்லாத மழலைச் சொல்லையுடைய வாயினையுடைய ஒரு பிள்ளைக்குத் தோற்று, பகவன் தமர்க்கெலாம் வெம்பழி விளைத்தீர் - அருகக் கடவுளின் அடியார்கட்கெல்லாம் கொடிய பழியை விளைத்தீர்.

கற்றிலா - ஆசிரியனிடத்து ஓதாத, கல்வி பயிலாத கற்றிலா. மைந்தன் எனவும் மழலைவாய் மைந்தன் எனவும் கூட்டுக. பகவன் - ஈண்டு அருக தேவன். தமர் - அடியார். (௬௨)

சாம்ப ராடுஞ் சமயம் புகுந்துவெம்
பாம்ப ணிந்தவ னேபக வானென
வேம்ப னுங்கள் விரத நெறியெலாஞ்
சோம்ப லெய்தத் துறந்தா னிகழ்ந்தரோ.

(இ - ள்.) வேம்பன் - வேப்பமலர் மாலையையுடைய பாண்டியன், சாம்பர் ஆடும் சமயம் புகுந்து - சாம்பலைப் பூசுஞ் சமயத்திற் புகுந்து, வெம்பாம்பு அணிந்தவனே பகவான் என - கொடிய பாம்பினை யணிந்த சிவனே இறைவனென்று கொண்டு, உங்கள் விரத நெறிஎலாம் சோம்பல் எய்த - உங்கள் விரதநெறி முற்றும் சோர்வடைய, இகழ்ந்து துறந்தான் - இகழ்ந்து கைவிட்டான்.

திருநீற்றினை இகழ்ந்துரைக்குங் கருத்தால் 'சாம்பர்' என்றார். சாம்பர், ஈற்றுப் போலி. பகவான் - ஆறு குணங்களை யுடையவன்; பகம் - ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் அறுகுணங்கள். சோம்பல் - வாடுதல், சமண் சமயத்தைத் துறந்தான் என்க. அரோ, அசை. (௬௩)

ஏது மக்கு நிலையினி* யென்றவப்
போது மற்றவர் தம்மைப் புறகிட
வாது செய்தற் கெழுந்தனர் வஞ்சகர்
போது மென்னத் தடுத்தனர் பூவைமார்.

(இ - ள்.) இனி உமக்கு நிலை ஏது என்ற அப்போது - இனி உமக்குப் பற்றுக்கோடு ஏது என்று கூறிய அப்பொழுது, அவர் தம்மைப் புறகிட வாது செய்தற்கு - ஆளுடைய பிள்ளையாரை அவர் புறகிடுமாறு வாது செய்தற்கு வஞ்சகர்

(பா - ம்.) * நினைவினி.

எழுந்தனர் - அவ்வஞ்சகர்கள் எழுந்தார்கள்; பூவைமார் போதும் என்னத் தடுத்தனர் - அவர் மனைவியர் (நீவிர் பெற்ற வெற்றி) போதுமென்று தடைப்படுத்தினர்.

செல்லன் மின்க ணுமக்கிது செவ்வியன்
றல்லல் கூர வருந்துன்பத் தாழநாம்
எல்லி கண்ட கனவுண் டிதனையாஞ்
சொல்லு கேமின்று கேண்மெனச் சொல்லுவார்.

(இ - ள்.) செல்லன்மின்கள் - போதலொழியுங்கள்; நுமக்கு இது செவ்வி அன்று - நுமக்கு இது வெற்றி தருங் காலமன்று; நாம் அல்லல் கூர அருந் துன்பத்து ஆழ - நாங்கள் கவலை மிகக் கடத்தற்கரிய துன்பக் கடலுள் அழுந்த, எல்லி கண்ட கனவு உண்டு - இரவிற் கண்ட கனவு உண்டு; யாம் இதனை இன்று சொல்லுகேம் - யாம் இக்கனவினை இப்பொழுது சொல்லுவேம்; கேண்ம் எனச் சொல்லுவார் - கேளுங்களென்று கூறுவாராயினர்.

செல்லன்மின்கள், விகுதிமேல் விகுதி வந்தது. செவ்வி - தருணம். கேண்ம், கேளும் என்னும் வினைமுற்றின் ஈற்றயலுகரம் கெட்டது. (கடு)

[கலி நிலைத்துறை]

இடைய றாதுநம் பாழியும் பள்ளியு மெங்குஞ்
சடையர் முஞ்சியர் சாம்பலர் தாங்கிய சூலப்
படையர் தீவிழிப் புலவுவாய்ப் பாய்பெரும் புலித்தோல்
உடைய ராய்ச்சிலர் வந்துவந் துலாவுதல் கண்டேம்.

(இ - ள்.) இடையறாது - இடைவிடாது, நம் பாழியும் பள்ளியும் எங்கும் - நமது தவச்சாலையும் கோயிலுமாகிய எங்கும், சடையர் முஞ்சியர் சாம்பலர் - சடையினையுடையாராயும் முஞ்சிப் புல்லையுடையாராயும் சாம்பற் பூச்சினை யுடையாராயும், தாங்கிய சூலப்படையர் - சூலப் படையினைத் தாங்கியவராயும், தீவிழி புலவுவாய் பாய் பெரும் புலித்தோல் உடையராய் - நெருப்புப் போலும் விழிகளையும் புலால் நாறும் வாயினையுமுடைய பாய்கின்ற பெரிய புலியின் தோலை ஆடையாக வுடையவருமாகி, சிலர் வந்து வந்து உலாவுதல் கண்டேம்-சிலர் வந்து வந்து உலாவுதலைப் பார்த்தேம்.

பள்ளி - அருகன் கோயில். பாழி - சமண் முனிவர் இருப்பிடம். தவச்சாலை பள்ளியெனப் படுதலுமுண்டு. முஞ்சி - ஒருவகைப் புல்; அதனால் அரைஞாண் தரித்துக் கொள்வர். தோளிலே சூலப்படையின் குறியினையுடையரும் என்றுமாம். சடை முதலிய வெல்லாம் சைவதாபதக் கோலமாதல் காண்க. (கசு)

கன்னி யிற்றுற வன்னங்கள் கணவனிற் றுறவின்
மன்னு மாரியாங் கனைகணால் வாங்குமக் குசைகள்
என்ன மூவகைப் பெண்டவப் பள்ளிக ளெல்லாஞ்
சின்ன வெண்பிறைக் கோட்டுமா சிதைக்கவுங் கண்டேம்,

(இ - ள்.) கன்னியில் துறவு அன்னங்கள் - மணமில்லாத கன்னிப் பருவத்திலே துறவுபூண்ட அம்சங்களும், கணவனில் துறவின் மன்னும் ஆரியாங்கனைகள் - நாயகனோடு கூடியிருக்கும் பொழுதே துறவில் நிலைபெற்ற ஆரியாங்கனைகளும், நால்வாங்கும் அக்குசைகள் என்ன - மங்கல நாண் இழந்து துறவுபூண்ட அக்குசைகளும் என்று சொல்லப்பட்ட, மூன்று வகைப் பெண் தவப் பள்ளிகளெல்லாம் - மூன்று வகைப் பெண்களின் தவஞ் செய்யு மிடங்களனைத்தையும், சின்னவெண்பிறைக் கோட்டுமா சிதைக்கவும் கண்டேம் - சிறிய வெள்ளிய பிறைபோன்ற கொம்பினையுடைய யானை ஒன்று அழிக்கவும் கண்டேம்.

கன்னிப்பருவத்தில் ஆசிரியனிடத்து உபதேசம் பெற்றுத் துறந்து தவம் பூணும் பெண்கள் அம்சங்கள் எனவும், கணவனுடன் கூடி இல்லறத்திருக்குங் காலத்து உபதேசம் பெற்றுத் தவம்பூணும் பெண்கள் ஆரியாங்கனைகள் எனவும், மங்கலநாண் இழந்தபின் உபதேசம் பெற்றுத் துறந்து தவம்பூணும் பெண்கள் அக்குசைகள் எனவும் வழங்கப்படுவர் என்ப. சின்ன வெண்பிறைக் கோட்டுமா என்பது பிள்ளையாரைக் குறிப்பினுணர்த்தல் காண்க. (கஎ)

முண்டி தஞ்செய்த தலையராய் முறுக்குறி தூங்கு
குண்டி கைத்தடங் கையராய்க் கோவணம் பிணித்த
தண்டு தாங்கிய சுவலராய்ச் சடையன்பேர் நாவிற்
கொண்ட சைத்தன ராயெங்குங் குலாவுதல் கண்டேம்.

(இ - ள்.) முண்டிதம் செய்த தலையராய் - முண்டிதஞ் செய்த தலையினையுடையராய், முறுக்கு உறிதூங்கு குண்டிகைத்தடம் கையராய் - முறுக்கிய உறியிற் றூங்குங் கமண்டலத்தை யுடைய பெரிய கையினை யுடையராய், கோவணம் பிணித்த தண்டு தாங்கிய சுவலராய் - கோவணங்கட்டிய கோலினைத்தாங்கிய பிடரினை யுடையராய், சடையன் பேர் நாவில் கொண்டு அசைத்தனராய் - சிவன் பெயரை நாவிற்கொண்டு கூறுபவராய்ப் பலர், எங்கும் குலாவுதல் கண்டேம் - எங்கும் உலாவுதலைப் பார்த்தேம்.

உறியிற் றூங்கும் கமண்டலம் சைவத் துறவிகட்கும் உண்டெனா உணர்க:

"உறித் தாழ்ந்த கரகமும்"

என்பது கலித்தொகை. சடையன் - சிவன்; புறச்சமயத்தார் சிவபிரானை இங்ஙனங் கூறுதல் பெரு வழக்கு. (கஅ)

காந்து வெங்கத முடையதோர் கயந்தலை வந்து
சூழ்ந்து கொண்டுநம் மடிகண்மார் கணமெலாந் துரத்தி
ஏந்து பூஞ்சினை யலைந்திட* விரங்கிவண் டிரியப்
பாய்ந்து பிண்டியை வேரொடும் பறிக்கவுங் கண்டேம்.

(பா - ம்.) * சினையலறிட.

(இ - ள்.) காந்து வெங்கதம் உடைய தோர் கயந்தலை வந்து - சுடுகின்ற கொடுஞ் சினமுடைய ஒரு யானைக் கன்று வந்து, சூழ்ந்து கொண்டு நம் அடிகண் மார் கணமெலாம் துரத்தி - வளைத்துக் கொண்டு நமது அடிகள் மார் கூட்டங்களை யெல்லாம் துரத்தி, ஏந்து பூஞ்சினை அலைந்திட - ஏந்திய பூங்கொத்துக்களலையவும், இரங்கி வண்டு இரிய - வண்டுகள் ஒலித்து நீங்கவும், பாய்ந்து பிண்டியை வேரொடும் பறிக்கவும் கண்டேம் - பாய்ந்து அசோக மரத்தினை வேரொடும் பறித்தலையும் பார்த்தேம்.

கயந்தலை - யானைக்கன்று ; இது பிள்ளையாரைக் குறிப்பின் உணர்த்துதல் காண்க. பிண்டி அருகன் உறையுந் தருவாகலின் அதனை வேரொடும் பறித்தல் என்பது பிள்ளையார் சமண மதத்தை அடியுடன் அழிப்பதைக் குறிக்கின்றது. சினை அலைதற்கும் வண்டு இரிதற்கும் பறித்தல் காரணம்.

"மழவிடை யிளங்கன் றொன்று வந்துநங் கழகந் தன்னை
உழறிடச் சிதறி யோடி யொருவருந் தடுக்க வஞ்சி
விழவொரு புகலு மின்றி மேதினி தன்னை விட்டு
நிழலிலா மரங்க ளேறி நின்றிடக் கண்டோ மென்பார்" (௧௧)

என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுள் காணற்பாலது.

அந்த மூவிலை வேலினுமயின்முனைக் கழுவின்
பந்தி மீதுநீ ரேறவுங் கண்டுளம் பனிப்பச்
சந்த மார்பகஞ் சேப்பவந் தளிர்க்கரம் புடைத்துக்
கந்த வார்குழல் சோரவுங் கலுழவுங் கண்டேம்.

(இ - ள்.) அந்தம் மூவிலை வேலினும் - இறுதியைத் தரும் மூவிலைச் சூலங் களினும், அயில் முனைக் கழுவின் பந்தி மீதும் - கூரிய முனைகளையுடைய கழுமர வரிசைகளின் மேலும், நீர் ஏறவும் - நீவிர் ஏறவும், கண்டு உளம் பனிப்ப - அதனைக் கண்டு எங்கள் உள்ளம் நடுங்க, சந்த மார்பகம் சேப்ப - சாந்தணிந்த மார்பினிடம் சிவக்குமாறு, அம் தளிர்க்கரம் புடைத்து - அழகிய தளிர் போன்ற கையினல் அடித்துக் கொண்டு, கந்தவார் குழல் சோரவும் கலுழவும் கண்டேம் - மணம் பொருந்திய நீண்ட கூந்தல் சரியவும் அழுது புலம்பவுங் கண்டேம்.

சேப்ப - சிவப்ப. எங்கள் குழல் சோரவும் நாங்கள் மார்பகம் புடைத்துக் கலுழவும் என்க. (உ0)

தள்ள ருந்திற லிந்திர சாலமோ காதி
உள்ள விஞ்சையிவ் வெல்லைவந் துதவில வொன்றுங்
கள்ள ரார்பறி பட்டவோ கனலில்வெந் தனவோ
வெள்ளங் கொண்டவோ சேமத்திற் கிடப்பவோ விளம்பீர்.

(இ - ள்.) தள் அரும் திறல் இந்திர சாலம் மோக ஆதி உள்ள விஞ்சை - பிறரால் நீக்குதற் கரிய வலியினையுடைய இந்திரசாலமும் மோகன முதலாகவுள்ள

வித்தைகளும், இவ்வெல்லை வந்து ஒன்றும் உதவில - இது போது வந்து சிறிதும் உதவில; கள்ளரால் பறிபட்டவோ - அவை திருடராற் பறிக்கப்பட்டனவோ, கனலில் வெந்தனவோ - நெருப்பில் வெந்துபட்டனவோ, வெள்ளம் கொண்டவோ - வெள்ளத்தாற் கொள்ளப்பட்டனவோ, சேமத்தில் கிடப்பவோ விளம்பீர் - காவலில் வைக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றனவோ கூறுமின்.

மோகாதி விஞ்சை - மோகனம், ஆகருடணம், வசியம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம், தம்பனம், வாதம் என்பன. உதவில என்றதும் கனவுநிலையாகக்கொள்க. (உக)

தாவு தீவளர்த் தெழுகரி தன்னையா டரவை
ஆவை யேவிமுன் னம்மனோர் பட்டது மறிந்தீர்
காவ லன்பிணி தணித்திலீ ரினிச்செயுங் கருமம்
யாவ தாகுமோ வதனையு மெண்ணுமி னென்றார்.

(இ - ள்.) தாவு தீ வளர்த்து - தாவுகின்ற நெருப்பினை வளர்த்து, எழு கரிதன்னை ஆடு அரவை - அதில் எழுந்த யானையையும் கொல்லுந் தொழிலையுடைய அரவினையும், ஆவை - பசுவையும், முன் நம்மனோர் ஏவி பட்டதும் அறிந்தீர் - முன்னொரு காலத்தில் விடுத்து நம்மவர் பட்டதையும் அறிந்தீர்; காவலன் பிணிதணித்திலீர் - பாண்டியன் வெப்பு நோயையுந் தணித்திலீர்; இனிச் செயுங் கருமம் யாவது ஆகுமோ - இனிச் செய்யப் போகும் வினை யாதாய் முடியுமோ, அதனையும் எண்ணுமின் என்றார் - அதனையுஞ் சிறிது எண்ணிப்பாருங்கள் என்றனர்.

ஆடு என்னும் முதனிலை நீண்டு ஆடு என்றாயது. கரி, அரவு, ஆ இவற்றை ஏவினமையை இப்புராணத்து யானை யெய்த படலம், நாகமெய்த படலம், மாயப் பசுவை வதைத்த படலம் என்பவற்றில் முறையே காண்க. பட்டது - எய்தியது; அழிந்தது என்றுமாம். முற்காலத்தில் நம்மடிகண்மார் பல மாயங்கள் செய்து தோல்வியுற்றமையும் அறிவீர், நீவிரும் இப்பொழுது காவலன் பிணி தணித்திலீர் இனி நீங்கள் செய்யுங் காரியம் உங்கட்கு வெற்றி தருவது எங்ஙனம் இதனைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள் என்றார். (உஉ)

இற்றை வைகலுக் கேகன்மி னென்றன ரற
செற்ற வஞ்சகர் செல்லுவார் திரும்பவுங் கையைப்
பற்றி யீர்த்தனர் பெண்டிர்சொற் கேட்பது பழுதென்
றுற்ற தீவினை வழிச்செல்வா ரொளித்தனர் செல்வார்.

(இ - ள்.) இற்றைவைகலுக்கு ஏகல்மின் - இந்த நாளில் செல்லன்மின், என்றனர் - என்று கூறினர்; அறத்தைச் செற்ற வஞ்சகர் - அறத்தைக் கொன்ற வஞ்சகராகிய அச்சமணர், திரும்பவும் செல்லுவார் - மீளவுஞ் செல்லுவாராயினர், கையைப்பற்றி ஈர்த்தனர் - அவர் கையைப் பிடித்து அம்மகளிர் இழுக்கவும், பெண்டிர் சொல் கேட்பது பழுதென்று - மகளிர் சொல்லைக் கேட்பது பழுதாகுமென்று கருதி, உற்ற தீவினை வழிச் செல்வார் - வந்தடைந்த தீவினையின் வழியே செல்லும்வர், ஒளித்தனர் செல்வார் - மறைந்து செல்வாராயினர்.

வைகலுக்கு, வேற்றுமை மயக்கம். ஒரு காரியத்தின் பொருட்டுச் செல்வாரைச் செல்லன்மின் என்று கூறுதலும் கையைப்பற்றி ஈர்த்தலும் தீ நிமித்தமாதலுங் காண்க. ஈர்த்தனர் என்பதை ஈர்க்கவும் என எச்சப்படுத்துக. ஒளித்தனர், முற்றெச்சம். (உ௩)

கொங்க லர்க்குழல் சரிந்திடக் குரத்தியர் பின்னும்
எங்கள் சொற்கொளா தேகுவீர் பரிபவ மெய்தி
உங்க ளுக்கிடை யூறுவந் துறுகெனச் சபித்தார்
அங்க தற்குமஞ் சார்செல்வா ரழியுநா ளடுத்தார்.

(இ - ள்). குரத்தியர் கொங்கு அலர்க்குழல் சரிந்திடப் பின்னும் - மனைவிமார் மணம் பொருந்திய மலரையணிந்த கூந்தல் சரிய மீண்டும், எங்கள் சொல் கொளாது ஏகுவீர் - எங்கள் சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளாது செல்கின்றீர்; பரிபவம் எய்தி உங்களுக்கு இடையூறு வந்து உறுக எனச் சபித்தார் — பரிபவம் உண்டாக உங்களுக்குத் துன்பம் வந்துறக் கடவதென்று சபித்தனர்; அழியும் நாள் அடுத்தார் அழியுங் காலம் வந்து பொருந்தப்பெற்ற அச்சமணர்கள், அங்குஅதற்கும் அஞ்சார்— அங்கு அதற்கும் பயப்படாமல், செல்வார் - போவாராயினர்.

குரத்தியர் - குரவன்மார் மனைவியர். குரத்தியர் குரவன்மாரைச் சபித்தனரென்க. பின்னும் என்றது முன்பு ஏகன்மின் என்று கூறிக் கையைப்பற்றி ஈர்த்தமையைத் தழுவி நின்றது. பரிபவம் - இழிவு, துன்பம். உறுகென, அகரந் தொகுத்தல். அழியுநா ளடுத்தாராகலின் செல்வார் என்க. (உ௪)

புட்க ளும்பல விரிச்சியும் போகலென் றெதிரே
தட்க வுங்கடந் தேகுவார் தடங்கய லுகைப்பக்
கட்க விழ்ந்தலர் கிடங்கர்சூழ் கடிநகர்ப் புறம்போய்
உட்கு நெஞ்சரா யாவரு மோரிடத் தீண்டி.

(இ - ள்) புட்களும் பலவிரிச்சியும் போகல் என்று எதிரே தட்கவும் - பறவைகளும் பல தீச்சகுனங்களும் போகன்மின் என்று தடுக்கவும், கடந்து ஏகுவார்— கடந்து செல்லுகின்றவர், தடம் கயல் உகைப்ப கள் கவிழ்ந்து அலர் கிடங்கர் சூழ்- பெரிய கயல் மீன்கள் எழுந்து பாய்தலால் தேனைச் சிந்தித் தாமரைகள் மலரும் அகழி சூழ்ந்த, கடிநகர்ப்புறம் போய் - காவலையுடைய நகரின் புறத்தே போய், உட்கும் நெஞ்சராய் - அஞ்சிய நெஞ்சினை யுடைராய், யாவரும் ஓரிடத்து ஈண்டி - அவரனைவரும் ஓரிடத்திற் கூடி.

புட்களும் மற்றும் பலவும் விரிச்சியும் என்றுரைத்தலுமாம். செம்போத்து, காகம் முதலிய பறவைகளும், பூனை, பாம்பு முதலியனவும் இடமாதல், வலமாதல், குறுக்கிடுதல் முதலியன பின் வரும் நன்மை தீமைகளை அறிவிக்கும் நிமித்தங்களாகும். விரிச்சி - வாய்ப்புள் என்றுங் கொள்க; அஃது இயல்பாகப் பிறர் வாயிற் பிறக்குஞ் சொல் தமது காரியத்தின் நன்மையையோ தீமையையோ அறிவிப்பதாதல். தட்க என்றமையால் ஈண்டு இவையெல்லாம் தீயனவாதல் கொள்க.

போகன்மின் என்பது விகுதி கெட்டு வந்தது. கிடங்கு கிடங்கர் என்றாயது போலி. (உசு)

யாது சூழ்ச்சியென் றெண்ணுவா ரிறைவனைக் கண்டீ
தோதி நாமவ னனுமதி யுறுதிகொண் டனைய
ஏதி லாளனை வாதினால் வேறுமென் றிசைந்து
போது வார்நகர் புகுந்துவேத் தவைக்களம் புகுவார்.

(இ - ள்.) சூழ்ச்சி யாது என்று எண்ணுவார் - வெல்லுஞ் சூழ்ச்சி யாது என்று எண்ணுவாராகி, நாம் இறைவனைக் கண்டு ஈது ஓதி-நாம் அரசனைக் கண்டு அவனுக்கு இதனைச் சொல்லி, அவன் அனுமதி உறுதி கொண்டு - அவனது உடம்பாட்டின் உறுதியைப் பெற்று, அனைய ஏதிலாளனை வாதினால் வேறும் என்று - அந்த அயலானை வாதத்தினால் வெல்லுவோமென்று, இசைந்து போதுவார் - தம்முளொருப்பட்டுப் போகும் அச்சமணர், நகர் புகுந்து வேத்து அவைக்களம் புகுவார் - நகரிற் புகுந்து மன்னன் அவைக்களஞ் செல்வார்.

வேறும் - வெல்வோம். வேத்து, வலிக்கும் வழி வலித்தல். (உசு)

ஆய போதிளங் காலையிற் கவுணிய ரால
வாயர் சேவடி பணிந்துதம் மடத்தினிற் செல்லக்
காயு மாதவச் செல்வனைக் கங்குல்சூழ்ந் தாங்கு
மாய வஞ்சகர் வந்திடை வழித்தலை மறித்தார்.

(இ - ள்.) ஆயபோது - அப்பொழுது, இளங்காலையில் - மிக்க காலைப் பொழுதில், கவுணியர் ஆலவாயர் சேவடி பணிந்து தம் மடத்தினில் செல்ல - ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாலவாயுடையவரின் சிவந்த திருவடியினைப் பணிந்து தமது மடத்திற்குச் செல்லா நிற்க, காயும் ஆதவச் செல்வனை - சுடுகின்ற சூரிய தேவனை, கங்குல் சூழ்ந்தாங்கு - இருள் சூழ்ந்தாற்போல, மாயவஞ்சகர் வந்து இடை வழித்தலை மறித்தார் - மாய வஞ்சகராகிய அச்சமணர் வந்து வழி நடுவின் மறித்தனர்.

சூழ்ந்தாங்கு, விகாரம். மாய வஞ்சகம் - மிக்க வஞ்சகம்; ஒரு பொருளிரு சொல். வழித்தலை, தலை ஏழனுருபு. ஆதவச் செல்வனைக் கங்குல் சூழ்ந்தாங்கு என்றது இல்பொருளுவமை. (உஎ)

மறித்த கையர்பின் செல்லமுன் மன்னவை குறுகிக்
குறித்த வாளரித் தவிசின்மேற் கொச்சையர் பெருமான்
எறித்த சேயிளம் பரிதியி னேறிவீற் றிருந்தார்
பறித்த சித்தலைப் புலையர்கள் பொருதிவை பகர்வார்.

(இ - ள்.) மறித்த கையர் பின் செல்ல - அங்ஙனம் வழிமறித்த அக் கீழ் மக்கள் பின்னே செல்ல, கொச்சையர் பெருமான் - காழியர் பெருமானாகிய பிள்ளையார், முன் மன் அவை குறுகி - முன்னே மன்னன் அவையினை அடைந்து, குறித்த

ஆளரித் தவிசின்மேல் - அவனாற் காட்டப்பட்ட சிங்காதனத்தின்மேல், எறித்த சேய் இளம்பரிதியின் ஏறி வீற்றிருந்தார் - ஒளி வீசும் சிவந்த இளஞ் சூரியனைப் போல ஏறி வீற்றிருந்தருளினார்; பறித்த சீத்தலைப் புலையர்கள் - பிடுங்குதலாற் சீப்பட்ட தலையினை யுடைய புலையர்கள், பொறாது இவை பகர்வார் - பொறுக்காமல் இவற்றைக் கூறுவாராயினர்.

கொச்சை - சீகாழியின் பன்னிரு பெயர்களில் ஒன்று. சீழ்த்தலை எனற்பாலது சீத்தலை என்றாயது. புலையர் - புன்மை யுடையோர். (உஅ)

மழலை யின்னமுந் தெளிகிலா மைந்த*கண் மணியொன்
றுழல்க ருங்கொடி யிருந்திடக் கனியுதிர்ந் தாங்குன்
சுழல்கொள் விஞ்சையி னன்மையான் மன்னனைத் தொடுத்த
தழல வித்தன மென்றுநீ தருக்குறத் தகுமோ.

(இ - ள்.) மழலை இன்னமும் தெளிகிலா மைந்த - இன்னும் மழலை தேறாத சிறுவனே, கண்மணி ஒன்று உழல் கருங் கொடி இருந்திட - இரண்டு கண்களுக்கு ஒரு மணி இருந்து சுழலும் கரிய காக்கை ஏறி யிருக்க, கனி உதிர்ந்தாங்கு - பனம் பழம் விழுந்தாற்போல, உன் சுழல் கொள் விஞ்சையின் நன்மையால் - உனது நிலையில்லாத வித்தையின் நன்மையினால், மன்னனைத் தொடுத்த தழல் அவித்தனம் என்று - அரசனைத் தொடுத்த வெப்பு நோயை நீக்கினேம் என்று கருதி, நீ தருக்குறத்தகுமோ - நீ தருக்கினையடையத் தகுமோ.

கல்வியில்லாத சிறுவன் என இழித்துரைக்குங் கருத்தால் 'மழலை யின்னமுந் தெளிகிலா மைந்த' என்றனர். மணி - கருவிழி. கொடி - காக்கை. கருமை என்னும் அடை தன்னே டியையபின்மை மாத்திரை நீக்கியது. காகத்தின் இரண்டு கண்ணிற்கும் கருவிழி ஒன்றென்பது,

"காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே மணிகலந் தாங்கிருவர்
ஆகத்து ளோருயிர் கண்டம்"

எனத் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. உழல் என்னுஞ் சினை வினை முதல்மேல் நின்றது. தானே உதிருஞ் செவ்வியிலிருந்த பனம் பழம் காக்கை யேறிய பொழுது இயல்பாக உதிர்ந்த தேனும் 'காக்கை யேறப் பனம் பழம் உதிர்ந்தது' என்று கூறுவர்; இது வடமொழியில் காகதாலிய நியாயம் எனப்படும். காக்கையேறக் கனியுதிர்ந்தாற்போல நீ தீர்க்கத் தொடங்கிய பொழுது இயல்பாக நீங்கிய அரசனது வெப்பு நோயை நின் விஞ்சை வலியால் நீக்கியதாகக் கருதித் தருக்குதல் தகுமோ என்றாரென்க. சுழல் கொள்விஞ்சை - மயக்க வித்தையுமாம். (உகூ)

நந்து நாகுநீர் வண்டுசென் னடைவழி யெழுத்தாய்
வந்து வீழினும் வீழுமவ் வழக்கினின் கையிற்
சிந்து சாம்பருஞ் சிறுசொலு மருந்துமந் திரம்போற்
சந்து சூழ்மலை யான்சுரந் தணித்தன கண்டாய்.

(பா - ம்.) *தேர்கிலா மைந்த.

(இ - ள்.) நந்துநாகு நீர்வண்டு செல் நடைவழி - சங்கும் நத்தையும் நீர் வண்டும் செல்லும் வழி, எழுத்தாய் வந்து வீழினும் வீழும் - எழுத்தாக வந்து வீழினும் வீழும்; அவ்வழக்கின் - அவ்வழக்கைப் போல, நின்கையில் சிந்து சாம்பரும் சிறு சொலும் - நினது கையிலிருந்து சிந்திய சாம்பலும் பொருளில்லாத சிறு சொல்லும், மருந்து மந்திரம் போல் - முறையே மருந்தையும் மந்திரத்தையும் போல, சந்து சூழ் மலையான் சுரம் தணித்தன கண்டாய் - சந்தன மரங்கள் நெருங்கிய பொதியின் மலையினையுடைய பாண்டியன் வெப்புநோயைப் போக்கின.

நந்து நாகு நீர்வண்டு, மருந்து மந்திரம் என்பவற்றில் செவ்வெண்கள் தொகை பெறுவாயின. செல் நடை, ஒரு பொருட் பன்மொழி. வீழ்தல் - தற்செயலாய்ப் பொருந்துதல். இழித்துரைக்குங் கருத்தால் 'சிந்து சாம்பலும் சிறு சொலும்' என்றார். கண்டாய், முன்னிலையசை. நந்து முதலியவை கடற்கரை மணல் முதலியவற்றில் ஊர்ந்து செல்லுங்கால் உண்டாகும் கீற்றுக்கள் எழுத்தாய் அமையினும் அமையும், அங்ஙனம் அமையினும் அதனை அவை அறிந்து எழுதின வெனல் சாலாது என்க; இது குணாக்கர நியாயம் எனப்படும். மேல், இயல்பாக நீங்கிய சுரத்தை நீர் தீர்த்ததாகக் கருதல் தகாது என்று கூறியவர், நீ சிந்திய சாம்பலும் சொல்லிய சொல்லும் மருந்தும் மந்திரமும் போலாகி அரசன் வெப்பினைப் போக்கி யிருப்பினும் நீ மருந்து எனவும் மந்திரம் எனவும் அவற்றை அறிந்து வழங்கினையல்லை என இப்பொழுது கூறினார் என்க. (௩௦)

உங்கண் மந்திர மோரெடொன் றிற் றீட்டுக வோரேட்*
டெங்கண் மந்திரந் தன்னையுந் தீட்டுக விரண்டும்
அங்கி வாயிடின் வெந்தது தோற்றதவ் வங்கி
நுங்கி டாதது வென்றதென் றெட்டியே நுவலா.†

(இ - ள்.) உங்கள் மந்திரம் ஏடு ஒன்றில் தீட்டுக - நுங்கள் மந்திரத்தை ஒரு பனையேட்டில் தீட்டக் கடவீர்; எங்கள் மந்திரம் தன்னையும் ஓர் ஏட்டு தீட்டுக - எங்கள் மந்திரத்தையும் ஒரு ஏட்டில் வரையக் கடவேம்; இரண்டும் அங்கிவாய் இடின் - இவ்விரண்டேட்டினையும் நெருப்பின்கண் இட்டால், வெந்தது தோற்றது - வெந்த ஏடு தோல்வியடைந்தது; அவ்வங்கி நுங்கிடாதது வென்றது என்று - அத் தீயினால் உண்ணப்படாத ஏடு வெற்றி பெற்றது என்று, ஒட்டியே நுவலா - வஞ்சினங் கூறி.

சைவ சமயிகள் பிறரையும் உளப்படுத்தி 'உங்கள் மந்திரம்' என்றனர். தீட்டுக என்னும் வியங்கோள் முற்றுக்கள் முறையே முன்னிலையிலும் தன்மையிலும் வந்தன. அங்கிவாய், வாய் ஏழனுருபு. வெந்த ஏட்டில் வரையப்பெற்ற மந்திரத்தை யுடைய சமயம் தோற்றது எனவும், அதற்கு எதிரானது வென்றது எனவும் கருத்துக் கொள்க. ஒட்டல் - பணயம் (பந்தயம்) விதித்தல். (௩௧)

(பா - ம்.) *உங்கள் மந்திர மோரேட்டிற் றீட்டுகவோ ரேட்டில். † நுவல்வார்.

செக்க ரஞ்சடை யானுறை பதிகளிற் செய்யத்
தக்க தன்றவ னடுநிலே பிழைத்துநஞ் சார்வாய்
விக்க மெம்மனோர்க் கியற்றுவான் வேறொரு தலத்திற்
புக்க மர்ந்து வாதஞ்செயப் போதுக மென்று.

(இ - ள்.) செக்கர் சடையான் உறை பதிகளில் - சிவந்த சடையையுடைய சிவன் உறையும் பதிகளில், - செய்யத் தக்கது அன்று—(இவ்வாதம்) செய்யத்தக்கது அன்று; அவன் நடுநிலே பிழைத்து - அச் சிவன் நடுவு நிலைமை தவறி, நம் சார்வாய் எம் மனோர்க்கு விக்கம் இயற்றுவான் - நமது சார்பில் நின்று எம்மவர்க்குக் கெடுதி செய்வான் (ஆகலின்), வேறு ஒரு தலத்தில் புக்கு அமர்ந்து வாதம் செய - மற்றொரு தலத்திற் போயிருந்து வாது புரிதற்கு, போதுகம் என்று - போகக் கடவோம் என்றுகூறி.

விக்கினம் எனற்பாலது விக்கம் எனத் திரிந்தது. (௯௨)

வென்றி மாமுர சுறங்கிடா வியனகர்ப்புறம் போய்
மன்றல் வேம்பன்முன் கதழெரி மடுத்திடிற் பிழைப்ப
தொன்று வேவதொன் றீதுகொண் டுமர்களு மெமரும்
இன்று வெல்வதுந் தோற்பதுங் காண்டுமென் றெழுந்தார்.

(இ - ள்.) வென்றிமாமுரசு உறங்கிடாவியன் நகர்ப்புறம் போய் - பெரிய வெற்றிமுரசு இடையறாது ஒலிக்கும் இடமகன்ற இந்நகரின் வெளியே சென்று, மன்றல் வேம்பன் முன் கதழ் எரி மடுத்திடில் - மணம் பொருந்திய வேப்பமலர் மாலையை யணிந்த பாண்டியன் முன் மிக்கெரியும் தீயின்கண் நம்மேடுகளையிட்டால், பிழைப்பது ஒன்று வேவது ஒன்று ஈது கொண்டு - வேவாதது ஒன்று வேவது ஒன்றாகிய இவ்வேதுவினாலேயே, உமர்களும் எமரும் இன்று வெல்வதும் தோற்பதும் காண்டும் என்று எழுந்தார் - உம்மவரும் எம்மவரும் இன்று வெற்றி பெறுவதும் தோல்வி யுறுவதும் பார்ப்போமென்று எழுந்தனர்.

உறங்கிடாமை - எப்பொழுதும் ஒலித்தல். கதழ்எரி - வேகமுடைய நெருப்பு. (௯௩)

[ஒரு போகு கொச்சகம்]

ஈட்டுவஞ்ச நெஞ்சரே யெழீஇநகர்ப் புறம்புபோய்க்
கீட்டிசைக்க ணோரழற் கிடங்குதொட் டெழுந்துவான்
நீட்டுகோ டரங்குறைத்து நிறையவிட்டு நெட்டெரி
மூட்டினார்த மாதரார் வயிற்றுமிட்டு மூட்டினார்.

(இ - ள்.) வஞ்சம் ஈட்டு நெஞ்சரே எழீஇ - வஞ்சகத்தையே தேடித் தொகுக்கும் உள்ளத்தையுடைய அச்சமணர்களே முன்னர் எழுந்து, நகர்ப்புறம்பு போய் - நகருக்கு வெளியே சென்று, கீழ் திசைக் கண் ஓர் அழல் கிடங்கு தொட்டு - கீழைத் திசையின் கண் ஒரு தீக்குழி தோண்டி, எழுந்து வான் நீட்டு

கோடரம் குறைத்து - மேலெழுந்து வானை அளாவிய மரக்கிளைகளை வெட்டி, நிறைய இட்டு நெட்டெரி மூட்டினர் - அக்குழி நிறையப் போட்டுப் பெரிய நெருப்பை மூட்டினர்; தம் மாதரார் வயிற்றும் இட்டு மூட்டினர் - அவ்வனலைத் தமது மனைவியர் வயிற்றிலும் இட்டு மூட்டினர்.

கீட்டிசை, கீழ்த்திசை என்பதன் மரூஉ. கோடரம் - கிளை. இவர்கள் மூட்டும் இத்தீயானது இவர் தம் மனைவியர் வயிற்றில் சோகத்தீ மூளுவதற்குக் காரணமாயிற்று என்பார் 'தம் மாதரார் வயிற்றுமிட்டு மூட்டினர்' என்றார். (௩௪)

ஞானமுண்ட முனிவர் தம்மை யெள்ளியெள்ளி நாயினும்
ஈனரங்கி யைத்தடுத் திருப்பவெண் ணிராயிரர்
ஆனதொண்ட ருடனெழுந்து சண்பைவேந்து மரசனும்
மானனாரு மந்திரக் கிழானும் வந்து வைகினர்.

(இ - ள்.) ஞானம் உண்ட முனிவர் தம்மை எள்ளி எள்ளி - சிவஞானம் பருகிய முனிவராகிய ஆளுடைய பிள்ளையாரை இகழ்ந்திகழ்ந்து, நாயினும் ஈனர் - நாயினுங் கடையராகிய அச்சமணர், அங்கியைத் தடுத்து இருப்ப - அவ்வனலைத் தமது மந்திரத்தாற் கட்டிக் கொண்டிருக்க, எண்ணிராயிரர் ஆன தொண்டருடன் எழுந்து - பதினாறாயிரமாகிய தொண்டருடன் எழுந்து, சண்பை வேந்தும் அரசனும் மான் அனாரும் - காழி வேந்தரும் பாண்டியனும் மான் போன்ற மங்கையர்க்கரசியாரும், மந்திரக் கிழானும் வந்து வைகினர் - குலச் சிறையாரும் வந்து தங்கினர்.

அடுக்கு பன்மை குறித்தது. தடுத்தல் - மந்திரத்தால் தம்பனஞ் செய்தல். (௩௫)

உள்ளவிழ்ந்த முலைசுரந் தொழுக்குபா லருந்தியே
துள்ளியோடு கன்றுபின் றொடர்ந்துசெல்லு மானென
வெள்ளியம்ப லத்துளாடும் வேதகீதர் காதல்கூர்*
பிள்ளைபோன வாறுதம் பிராட்டியோடு மெய்தினர்.

(இ - ள்.) உள் அவிழ்ந்த முலை சுரந்து ஒழுக்குபால் அருந்தி - உள்ளம் நெகிழ்தலால் முலை சுரந்து சொரியும் பாலைப்பருகி, துள்ளியோடு கன்று பின் தொடர்ந்து செல்லும் ஆன் என - துள்ளியோடுகின்ற கன்றின்பின்னே தொடர்ந்து போகும் பசுவைப்போல, வெள்ளியம்பலத்துள் ஆடும் வேத கீதர் - வெள்ளி மன்றுள் ஆடியருளும் சாமவேத விருப்பினராகிய இறைவர், தம் பிராட்டியோடும் - தமது இறைவியாரோடும், காதல் கூர் பிள்ளை போனவாறு எய்தினர் - அன்பு மிக்க பிள்ளையார் சென்ற வழியிற் சென்றடைந்தனர்.

அவிழ்ந்த என்னும் பெயரெச்சம் காரணப் பொருட்டு. பிள்ளையார் உமையின் பாலருந்தித் துள்ளியோடு கன்றாதல் உணர்க. ஆன் தொடர்ந்து செல்லுதல் போல எய்தினர் என்றமையின் இது தொழிலுவமை. (௩௬)

(பா - ம்.) * வாய்மை கூர்.

ஆறினோ டிரண்டடுத்த வாயிரஞ் சமணரும்
வேறுவேறு தாமுயன்ற மந்திரங்கள் வேறுவே
ஊறுநீர் சுரந்தவோலை யிற்பொறித் தொருங்குபோய்ச்
சீறிவா னிமிர்ந்தெழுந்த தீயின்வாய் நிரப்பினார்.

(இ - ள்.) ஆறினோடு இரண்டு அடுத்த ஆயிரம் சமணரும் - ஆறு என்னும் எண்ணுடன் இரண்டு சேர்ந்த ஆயிரம் (எண்ணாயிரம்) சமணரும், வேறு வேறு தாம் முயன்ற மந்திரங்கள் - தாம் முயன்று கற்ற வேறு வேறு மந்திரங்களை, ஊறு நீர் சுரந்த வேறு வேறு ஓலையில் பொறித்து - ஊறுகின்ற நீர் சுரந்த வெவ்வேறாகிய ஓலையில் எழுதி, ஒருங்கு போய் ஒரு சேரச் சென்று, சீறிவான் நிமிர்ந்து எழுந்த தீயின் வாய் நிரப்பினார் - சினந்து வானின் கண் ஓங்கி யெழுந்த அனலின்கண் நிரப்பினார்கள்.

முயன்ற - முயன்று பயின்ற. நீர் சுரந்த வோலை - சிறிதும் நீர் வற்றாத பச்சோலை. வேறு வேறு ஓலையில் என்க. எண்ணிறந்த மந்திரங்களை எண்ணிறந்த ஓலையிற் பொறித்து எண்ணிறந்தோர் ஒருங்கு சென்று தீயிற் போகட்டனர் என்றார். (௬௭)

அக்கிவாய் மடுத்தவே டனைத்துமக் கணத்தினே
இக்குவா யுலர்ந்ததோ டெனக்கரிந்து சாம்பராய்
உக்கவாறு கண்டுநீச ருட்கிடந்து பொங்கவே
திக்குளார்கள் கண்டபேர் சிரித்துளார்க ளாயினார்.

(இ - ள்.) அக்கிவாய் மடுத்த ஏடு அனைத்தும் - அவ்வனல் வாய் மடுத்த ஏடு முற்றும், அக்கணத்தினே - அந்தக் கணப்பொழுதிலேயே, இக்குவாய் உலர்ந்த தோடெனக் கரிந்து சாம்பராய் - கரும்பிலுள்ள காய்ந்த தோட்டைப்போலக் கரிந்து சாம்பராகி, உக்கவாறு கண்டு - அழிந்த தன்மையைக் கண்டு, நீசர் உள் கிடந்து பொங்க - புலையர்களாகிய அச்சமணரது உள்ளம் புழுங்கிப் பொங்க, திக்குளார்கள் கண்டபேர் - அதனைக் கண்டவர்களாகிய அத்திசையிலுள்ளாரனைவரும், சிரித்துளார்கள் ஆயினார் - சிரிப்பார்களாயினர்.

அங்கி எனற்பாலது அக்கி என வலித்தது; அக்கினி என்பதன் கடைக் குறையுமாம். கரும்பின் உலர்ந்ததோடு நெருப்பிலிட்டாற் கரிதல் போன்று என்க. கண்டபேர் - கண்டவர்; வழக்குப் பற்றி வந்தது; சிரித்துளார்கள் - சிரித்தவர்கள், சிரிப்பவர்கள். (௬௮)

விரிந்தவேத நாவர்தாம் விரித்தவேத மெய்ப்பொருள்
வரைந்தபுத்த கத்தைவண் கயிற்றினால் வகிர்ந்துதாம்
அருந்தஞான வமுதளித்த வம்மைபே ரகப்படத்
தெரிந்தவே டெடுத்தடுத்த தீயின்வாயி லிட்டனர்.

(இ - ள்) வேதம் விரிந்த நாவர் - மறைகள் விரிந்த நாவினையுடைய பிள்ளையார், தாம் விரித்த வேதம் மெய்ப்பொருள் வரைந்த புத்தகத்தை - தாம் விரித்துக் கூறிய மறையின் உண்மைப் பொருள் எழுதிய திருமுறையை, வண்கயிற்றினால் வகிர்ந்து - வளவிய கயிற்றினால் வகிர்ந்து, தாம் அருந்த ஞான அமுது அளித்த அம்மை பேர் அகப்படத் தெரிந்த ஏடு - தாம் அருந்துதற்கு ஞானப்பால் கொடுத்த அம்மையாரின் திருப்பெயர் கிடைக்க விளங்கிய ஏட்டினை, எடுத்து அடுத்த தீயின் வாயில் இட்டனர் - எடுத்து அடுத்துள்ள அனல் வாயில் இட்டனர்.

பரந்துள்ள வேதம் பயின்ற நாவர் என்றுமாம். வேத மெய்ப்பொருள் - வேதத்தின் சாரமாகிய தமிழ் மறை; மெய்ப்பொருள் வேதம் என மாறி உண்மைப் பொருளையுடைய தமிழ் மறை என்றுரைத்தலுமாம். கயிற்றினால் வகிர்தல் - கயிறு சாத்தி எடுத்தல். அம்மை பேர் முற்படப் பொருந்திய ஏடு அகப்பட அதனை எடுத்து என்க. அம்மை பேர் அமைந்த ஏடாவது "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" என்னும் திருநள்ளாற்றுப் பதிகம் வரைந்த ஏடு:

"போகமார்த்த பூண்முலையா டன்னோடும் பொன்னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண்வெள்ளேற் றண்ணல் பரமேட்டி
ஆகமார்த்த தோலுடையன் கோவண வாடையின்மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே"

என்பது அப்பதிகத்தின் முதற் பாட்டு. அவ்வேட்டினைத் தீயின்கண் இடும்பொழுது பிள்ளையார் பாடிய நள்ளாற்றுப் பதிகமொன்று முளது; அது,

"தளிரிள வளரொளி தனதெழி றருதிகழ் மலைமகள்
குளிரிள வளரொளி வனமுலை யிணையவை குலவலின்
நளிரிள வளரொளி மருவுநள் ளாறர்தந் நாமமே
மிளிரிள வளரொளி யிடிலவை பழுதிலை மெய்ம்மையே"

என்னும் திருப்பாட்டை முதலாக வுடையது. (௩௯)

மறைபுலப் படுத்தநூல் வரைந்தவே டனந்தநாள்
அறைபுனற் கிடந்ததா மெனப்பசந்த தரசனும்
நிறையமைச்சு மரசியாரு நின்றபேரு மந்தணர்க்
கிறைவரைப் புகழ்ந்தளப்பி லின்பவெள்ள மூழ்கினார்.

(இ - ள்.) மறை புலப்படுத்த நூல் வரைந்த ஏடு - வேதத்தின் மெய்ப் பொருளை வெளிப்படுத்திய திருமுறையினின்றுங் கைக்கொண்ட அவ்வேடு, அனந்த நாள் அறை புனல் கிடந்ததாம் எனப் பசந்தது - மிகப் பலநாள் ஒலிக்கின்ற நீரின்கண் கிடந்ததுபோலப் பசந்தது; அரசனும் நிறை அமைச்சும் அரசியாரும் நின்ற பேரும் - பாண்டியனும் அமைச்சிலக்கணம் நிறைந்தகுலச்சிறையாரும் மங்கையர்க்கரசியாரும் அங்கு நின்ற மற்றவரும், அந்தணர்க்கு இறைவரைப் புகழ்ந்து - மறையவர்க்கு மன்னராகிய பிள்ளையாரைப் புகழ்ந்து, அளப்பில் இன்ப வெள்ளம் மூழ்கினர் - அளவில்லாத இன்பப் பெருக்கில் மூழ்கினர்.

நூல் வரைந்த - திருமுறையினின்றும் கொண்ட; பதிகம் எழுதிய என்றுமாம். (௪௰)

வெந்தசிந்தை யமண்ர்வாது வெல்வதற்கு வேறிடம்
புந்திசெய்து வந்தவப் பொதுத்தலம் பொதுக்கடிந்
தந்தணாளர் வாதுவென்ற வன்றுதொட்டு ஞானசம்
பந்தனென்ற நாமமே படைத்துயர்ந்த தின்றுமே.

(இ - ள்.) வெந்த சிந்தை அமணர் வாது வெல்வதற்கு - புழுங்கிய உள்ளத்தை யுடைய சமணர் வாதில் வெல்வதற்கு, வேறு இடம் புந்தி செய்து வந்த அப்பொதுத்தலம் - வேறு இடம் வேண்டுமெனக் கருதி வரப் பெற்ற அப்பொதுவிடமானது, அந்தணாளர் வாது வென்ற அன்று தொட்டு - ஆளுடைய பிள்ளையார் வாதில் வென்ற அன்று முதல், இன்றும் - இற்றைக்கும், பொதுக்கடிந்து - பொதுமை நீங்கி, ஞான சம்பந்தன் என்ற நாமமே படைத்து உயர்ந்தது - ஞான சம்பந்தன் என்ற பெயரையே படைத்துச் சிறந்தது.

கடிந்து - நீக்கி; நீங்கி என்னும் பொருட்டாயது. ஞானசம்பந்தர் வென்றதற்கு அடையாளமாக அவர் திருப்பெயரிட்டு அவ்விடத்தை வழங்கலாயின ரென்க. அது 'சம்பந்த நத்தம்' என வழங்கி இக்காலத்தில் 'சாம்ப நத்தம்' என வழங்குகின்றது. (௪௧)

அன்னவேடு முறையினோ டிறுக்கியந்த ணாளர்கோன்
மன்னைநோக்க வினையினோடு பாயுடுத்த மாசர்தாஞ்
சொன்னசூள் புலப்படத் துணிந்தும்வாய்மை நாணொரீஇக்
கன்னிநாட னவைசிரிக்க வாற்றலாது கத்துவார்.*

(இ - ள்.) அன்ன ஏடு முறையினோடு இறுக்கி - அந்த ஏட்டினைத் திருமுறையுடன் சேர்த்து இறுக்கிக் கட்டி, அந்தணாளர்கோன் மன்னை நோக்க-மறையவர் பெருமானாகிய பிள்ளையார் மன்னனைப் பார்க்க, வினையினோடு பாய் உடுத்த மாசர் - தீவினையுடன் பாயையும் உடுத்த அழுக்கினையுடைய அச்சமணர், தாம் சொன்ன சூள் புலப்படத் துணிந்தும் - தாங்கள் கூறிய வஞ்சினத்தை விளங்க அறிந்து வைத்தும், வாய்மை நாண் ஒரீஇ - வாய்மையையும் வெட்கத்தையும் விட்டு நீங்கி, கன்னி நாடன் அவை சிரிக்க - பாண்டி மன்னன் அவையிலுள்ளார் சிரிக்க, ஆற்றலாது கத்துவார் - பொறுக்கலாற்றாது கத்துவார்.

பாய் உடையாகச் சூழ்ந்தாற்போல வினையாலும் சூழப் பெற்றவர் என்பார் 'வினையினோடு பாயுடுத்த' என்றார். வெந்த ஏட்டில் வரைந்த மந்திரத்தையுடைய சமயம் தோற்றது எனவும், அங்ஙனமல்லாதது வென்றது எனவும் தாமே கூறிய வஞ்சினம் தமக்கு நன்கு தெரிந்திருந்தும், தமது ஏடு வெந்தவுடன் தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் மீட்டும் வாதிற்கு எழுதலின் வாய்மையும் நாணும் இல்லார்

(பா - ம்.) *கதறுவார்.

என்பார் 'தாம் சொன்னருள் புலப்படத் துணிந்தும் வாய்மை நாஞேரீஇ' என்றார். (சஉ)

ஏடநாங்க ளெழுதியிட்ட பச்சையேடெ ணாயிரம்
வீடவந்த நீவரைந்து விட்டவோலை யொன்றுமென்
வாடலின்றி நீரிலிட்ட வண்ணமான தாலிதுன்
பாடவஞ்செய் விஞ்சைகொண்டு பாவகற் பிணித்ததே.

(இ - ள்.) ஏட - ஏடா, நாங்கள் எழுதி இட்ட எணாயிரம் பச்சை ஏடு வீட - நாங்கள் எழுதியிட்ட எண்ணாயிரம் பச்சை யேடுகளும் வெந்து சாம்பராக, நீ வரைந்து விட்ட அந்த ஓலை ஒன்றும் - நீ எழுதிப் போட்ட அந்த ஓரோலை மட்டும், வாடல் இன்றி - சிறிது வாடுதலும் இல்லாமல், நீரில் இட்ட வண்ணமானது என் - நீரிலிட்டதுபோன்ற நிறத்தை யடைந்தது என்ன காரணம், இது உன் பாடவம் செய் விஞ்சை கொண்டு - இது உன்னுடைய (பிறருக்கு) மகிழ்ச்சியை விளைக்கும் வித்தையைக் கொண்டு, பாவகன் பிணித்ததே - அனலைக் கட்டியதேயாகும்.

அந்த ஓலை எனவும், வண்ணமானது என் எனவும் கூட்டுக. ஆல், அசை. விஞ்சை—அக்கினித் தம்பன வித்தை. (சங)

உங்களேடு மெங்களேடு மும்பர்வா னளாய்விரைஇப்
பொங்கியோடும் வையைநீரி லிடுகவிட்ட போதுதான்
அங்குநீ ரெதிர்க்குமோலை வெல்லுமோலை யன்றியே
துங்கவேலை செல்லுமோலை தோற்குமோலை யாவதே.

(இ - ள்.) உங்கள் ஏடும் எங்கள் ஏடும் - நுமது ஏட்டினையும் எமது ஏட்டினையும், உம்பர்வான் அளாய் விரைஇப் பொங்கி ஓடும் - வானின்மேல் அளாவி விரைந்து கரைவழிந்து ஓடா நின்ற, வையை நீரில் இடுக - வையையாற்றின் நீரினில் இடுவேமாக; இட்டபோது - அங்ஙனம் இட்டபொழுது, அங்கு நீர் எதிர்க்கும் ஓலை வெல்லும் ஓலை - அவண் நீரில் எதிர்த்துச் செல்லும் ஓலையே வென்ற ஓலை; அன்றி - அங்ஙனமின்றி, துங்க வேலை செல்லும் ஓலை - பெரிய கடலிற் செல்லும் ஓலை, தோற்கும் ஓலை ஆவது - தோல்வியுறும் ஓலையாகும்.

உம்பர் வான், ஒருபொருட் பன்மொழி; வானினது உச்சி என்றுரைத்தலுமாம். விரைஇ, விரைந்து; சொல்லிசை யளபெடை. தான், அசை. சமயத்தின் வென்றி தோல்வியை ஓலையின்மேல் ஏற்றி 'வெல்லுமோலை' 'தோற்குமோலை' என்றார். (சச)

வென்றுவீ றடைந்தவர்க்கு வீறழிந்து தோற்றபேர்
என்றுமேவ லடிமையாவ தென்றிசைந்து கைதவக்
குன்றுபோலு நின்றகுண்டர் கூறலோடு மீறிலா
மன்றுளாடு மடிகண்மைந்தர் வாய்மலர்ந்து பேசுவார்.

(இ - ள்.) வென்று வீறு அடைந்தவர்க்கு - வெற்றி பெற்றுப் பெருமை அடைந்தவருக்கு, வீறுஅழிந்து தோற்றபேர் - தோல்வியுற்றுப் பெருமை யிழந்தவர்கள், என்றும் ஏவல் அடிமையாவது என்று இசைந்து - எப்பொழுதும் ஏவல் புரியும் அடிமையாவதென்று உடன்பட்டு, கைதவக் குன்றுபோலும் நின்ற குண்டர் கூறலோடும் - வஞ்சமலை போலும் நின்ற கீழ்மக்களாகிய அச்சமணர் கூறியவளவில், ஈறு இலா மன்றுள் ஆடும் அடிகள் மைந்தர் - முடிவில்லாத பொதுவில் ஆடியருளும் இறைவனது புதல்வராகிய பிள்ளையார், வாய் மலர்ந்து பேசுவார் - திருவாய் மலர்ந்து கூறுவாராயினர்.

தோற்று வீறழிந்தபேர் என மாற்றுக. பேர் என்பது வழக்கு. ஈறிலா அடிகள் எனக் கூட்டுக. (௪௫)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

அடியார் பதினா றுயிரவ ருள்ளார் சிவனை யவமதித்த
கொடியார் நீவி ருமக்கேற்ற தண்ட மிதுவோ கொன்றைமதி
முடியாரருளா லுங்களைநாம் வென்றேமாயின் மூவிலைவேல்
வடிவா னிரைத்த* கழுமுனையி லிடுவே மதுவே வழக்கென்றார்.

(இ - ள்.) அடியார் பதினாறுயிரவர் உள்ளார் - நமக்கு ஏவல் புரியும் அடியார்கள் பதினாறுயிரவர் உள்ளார்கள் (அவரேயமையும்;) நீவிர் சிவனை அவமதித்த கொடியார் - நீங்கள் சிவபெருமானை இகழ்ந்த கொடியவர்கள்; உமக்கு ஏற்ற தண்டம் இதுவோ - (ஆகலின்) உமக்கியைந்த தண்டம் இதுவன்று; கொன்றை மதி முடியார் அருளால் - கொன்றை மாலையையும் பிறைமதியையும் அணிந்த முடியினையுடைய இறைவரது திருவருளால், நாம் உங்களை வென்றேமாயின் - யாம் உங்களை வென்றோமானால், மூவிலை வேல்வடிவால் நிரைத்த கழுமுனையில் – மூன்றுதகட்டு வடிவமைந்த சூலப்படையின் உருவத்தொடு வரிசைப் படுத்தி நட்ட கழுமுனையில், இடுவேம் - இடா நிற்பேம்; அதுவே வழக்கு என்றார் - அதுவே தக்க முறையாகும் என்றனர்.

தோற்றவர் வென்றவர்க்கு அடிமையாவதென்று சமணர் கூறினமையின் இங்கே அடியார் பதினாறுயிரவர் உள்ளாராகலின் நுங்கள் அடிமை வேண்டற்பாலதன்று, நுமக்கேற்ற தண்டமும் இதுவன்று எனப் பிள்ளையார் கூறினரென்க. இவ்வாதிலே தோற்றவர் செய்வது இன்னதென்பதனை ஒட்டி வாது செய்யவேண்டுமெனக் குலச்சிறையார் கூற, அமணர்கள் தாமே 'வாதிலழிந்தோமாகில் இவ்வரசன் கழுவேற்றுவானாக' என்றனர் எனப் பெரிய புராணம் கூறுகின்றது;

"என்றமண் கையர்கூற வேறுசீர்ப் புகலி வேந்தர்
நன்றது செய்வோ மென்றங் கருள்செய நணுக வந்து
வென்றிவே லமைச்ச னார்தாம் வேறினிச் செய்யு மிவ்வா
தொன்றினுந் தோற்றார் செய்வ தொட்டியே செய்வ தென்றார்"

(பா - ம்.) *வடிவாணிரைத்த.

அங்கது கேட்டு நின்ற வமணரு மவர்மேற் சென்ற
பொங்கிய வெகுளி கூரப் பொருமைகா ரணமே யாகத்
தங்கள்வாய் சோர்ந்து தாமே தனிவாதி லழிந்தோ மாகில்
வெங்கழு வேற்று வானிவ் வேந்தனே யென்று சொன்னார்''

என்பன காண்க. (சசு)

ஊழின் வலியா லமணர தற் குடன்பட் டார்க ளஃதறிந்து
சூழி யானைக் குலச்சிறையுந் தச்சர் பலரைத் தொகுவித்துக்
காழி னெடிய பழுமரத்திற் சூல வடிவாய்க் கழுநிறுவிப்
பாழி நெடிய தோள்வேந்தன் முன்னே கொடுபோய்ப் பரப்பினார்.

(இ - ள்.) ஊழின் வலியால் அமணர் அதற்கு உடன் பட்டார்கள் - தீவினையின் வலியினால் சமணர் அதற்கு இசைந்தார்கள்; சூழியானைக் குலச் சிறையும் - முக படாத்தையுடைய யானையையுடைய குலச் சிறையாரும், அஃது அறிந்து தச்சர் பலரைத் தொகுவித்து - அதனை யறிந்து பல தச்சர்களைக் கூட்டி, காழின் நெடிய பழுமரத்தில் - வயிர முடைய நீண்ட முதிர்ந்த மரங்களில், சூல வடிவாய்க் கழு நிறுவி - சூலவடிவாகக் கழுக்களை நிறுத்தி, பாழி நெடிய தோள் வேந்தன் முன்னே கொடு போய்ப் பரப்பினார் - வலிய நீண்டதோளையுடைய பாண்டி மன்னன் முன்னே அவற்றைக் கொண்டு போய்ப் பரப்பினார். (சஎ)

தேற லாதார் தமைக்காழிச் செம்ம னோக்கி யினிவம்மின்
நீறு பூசிக் கண்டிகையும் பூண்டு நிருத்த ரெழுத்தைந்தும்
ஊற வோதிப் பாசமொழித் துய்மி னென்ன வறநோக்கிக்
கூறி னார்மற் றதுகேட்டுக் குண்ட ரெரியிற் கொதித்துரைப்பார்.

(இ - ள்.) தேறலாதார்தமை - மெய்ப்பொருளை யறியாத அச்சமணர்களை, காழிச் செம்மல் நோக்கி - சீகாழித் தோன்றலாகிய பிள்ளையார் பார்த்து, இனி வம்மின் - இனியேனும் இங்கு வருவீராக; நீறு பூசிக்கண்டிகையும் பூண்டு-திரு நீறு தரித்து உருத்திராக்க மாலையையும் அணிந்து, நிருத்தர் எழுத்து ஐந்தும் ஊற ஓதி - திருக்கூத்தருடைய திருவைந்தெழுத்தையும் நாவிற் சுவையூற ஓதி, பாசம் ஒழித்து உய்மின் என்ன - பாசபந்தத்தைஒழித்துப்பிழையுங்கள் என்று, அறம் நோக்கிக்கூறினார் - அற நெறியை நோக்கிக் கூறியருளினார்; அது கேட்டு குண்டர் எரியில் கொதித்து உரைப்பார் - அதனைக் கேட்டு அக்கீழ்மக்கள் நெருப்பைப்போலச் சினந்துரைப்பாராயினர்.

தேறலாதார் - தெளிவில்லாதவர்; பகைமையுடையார் என்றலுமாம். ஊற ஓதி - பயில ஓதி என்றுமாம். (சஅ)

முன்பு தீயில் வென்றனமே நீரில் யாதாய் முடியுமென
அன்பு பேசி யெமையிணக்கி யகல நினைத்தா யல்லதைநீ
பின்பு வாது செயத்துணியும் பெற்றி யுரைத்தா யல்லைபுலால்
என்பு பூணி யடியடைந்த வேழாய் போதி யெனமறுத்தார்.

(இ - ள்.) முன்பு தீயில் வென்றனம் - முன்பு அனல் வழக்கில் வென்றுவிட்டோம், நீரில் யாதாய் முடியும் என - இனி நீர் வழக்கில் யாதாக முடியுமோ வெனக் கருதி, அன்பு பேசி எமை இணக்கி அகல நினைத்தாய் அல்லது - இன்மொழி கூறி எங்களை உடன்படுத்தி ஓடிப்போக நினைத்தாயே யல்லாமல், நீ பின்பு வாது செயத் துணியும் பெற்றி உரைத்தாய் அல்லை - நீ பின்பு வாது புரிதற்கு மனந்துணியுந் தன்மையைக் கூறினையல்லை; புலால் என்பு பூணி அடி அடைந்த ஏழாய் - புலாலையுடைய எலும்பினை யணிந்த சிவனடியினை யடைந்த அறிவில்லாதவனே, போதி என மறுத்தார் - (வாதஞ் செய்ய) வரக்கடவா யென்று மறுத்துக் கூறினர்.

அல்லதை, திரிசொல். பூணி-பூண்டவன்; இ வினை முதற் பொருள் விகுதி. பிள்ளையாரையும் அவரது கடவுளையும் இழித்துரைக்குங் கருத்தால் 'புலால் என்பு பூணி யடியடைந்த வேழாய்' என்றார். போதி - போவாய் என்றுமாம். (சுக)

ஊகந் தவழும் பழுமரத்தை யுதைத்துக் கரைமா றிடவொதுக்கிப்
பூகந் தடவி வேர்கீண்டு பொருப்பைப் பறித்துப் புடைபரப்பி
மாகந் துழாவிக் கடுகிவரும் வையைப் புனலை மந்திரத்தால்
வேகந் தணிவித் தேடெழுதி விடுத்தார் முன்போல் வெள்காதார்.

(இ - ள்.) ஊகம் தவழும் பழுமரத்தை உதைத்து - கருங்குரங்கு தாவுகின்ற ஆலமரங்களைக் கல்லி, கரைமாறிட ஒதுக்கி - கரைகள் உடைபட அங் கொதுக்கி, பூகம் தடவி வேர் கீண்டு - பாக்கு மரங்களின் முடியை யளாவி அவற்றின் வேர்களைக் கல்லி, பொருப்பைப் பறித்துப் புடைபரப்பி - மலைகளை அகழ்ந்து பக்கங்களிற் பரப்பி, மாகம் துழாவிக் கடுகிவரும் வையைப் புனலை - வானைத் தடவிக்கொண்டு விரைந்து வரும் வைகை நீரினை, வேகம் மந்திரத்தால் தணிவித்து - வேகத்தை மந்திரவலியினால் தணித்து, முன்போல் ஏடு எழுதி வெள்காதார் விடுத்தார் - முன்போலவே ஏடுகள் எழுதி வெட்கமில்லாதவராய் விட்டனர்.

வேகம் - கடுகிய செலவு. (ருய)

சிறையேய் புனல்சூழ் வேணுபுரச் செல்வர் யாருந் தெளிவெய்த
மறையே வாய்மை யுரையாகின் மறைகண் முழுதுந் துணிபொருடான்
பிறையேய் வேணிப் பிரானாகிற் பெருநீ ரெதிரே செல்கவென
முறையே பதிக மெடுத்தெழுதி விட்டார் முழங்கிவரு புனலில்.

(இ - ள்.) சிறை ஏய் புனல் சூழ் வேணுபுரச் செல்வர் - கரை பொருந்திய நீர் சூழ்ந்த காழிச் செல்வர், யாரும் தெளிவு எய்த - அனைவரும் தெளிவடைய, மறையே வாய்மை உரையாகில் - வேதமே உண்மையுரையானால், மறைகள் முழுதும் துணி பொருள் - அம்மறைகள் அனைத்தும் துணிந்து கூறும் மெய்ப்பொருள், பிறை ஏய் வேணிப் பிரான் ஆகில் - பிறைமதியை யணிந்த சடையையுடைய சிவபிரானேயானால், பெருநீர் எதிரே செல்க என - இந்த வெள்ள நீரின் எதிரேறிச் செல்லக் கடவது என்று, முறையே பதிகம் எடுத்து எழுதி - முறையாகப் பதிகம் எடுத்து எழுதி, முழங்கிவரு புனலில் விட்டார் - ஆரவாரித்து வரும் நீரில் விட்டனர்.

யாரும் தெளிவெய்தப் பதிகம் எடுத்தெழுதி விட்டார் என இயைக்க. எழுதி விட்ட பதிகமாவது,

"வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே"

என்னும் பாசுரத்தை முதலாகவுடையது. (௫௧)

தேசம் பரவுங் கவுணியர்கோன் விடுத்த வேடு செழுமதுரை
ஈச னருளாங் கயிறுபிணித் தீர்ப்ப நதியி லெதிரேற
நாசஞ் செய்யும் பொறிவழியே நடக்கு* முள்ள மெனச்சென்று
நீச ரேடெண் ணாயிரமு நீத்த வழியே யொழுகியவால்.

(இ - ள்.) தேசம் பரவும் கவுணியர் கோன் விடுத்த ஏடு - உலகத்தார் துதிக்கும் ஆளுடைய பிள்ளையார் விடுத்த ஏடானது, செழுமதுரை ஈசன் அருளாம் - செழிய மதுரைப் பிரானாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவருளாகிய, கயிறு பிணித்து ஈர்ப்ப - கயிறானது கட்டியிழுத்தலால், நதியில் எதிரேற - நதியில் எதிரேறிச் செல்லா நிற்க, நீசர் ஏடு எண்ணாயிரமும் - புலைஞராகிய சமணர்களின் எண்ணாயிர ஏடுகளும், நாசம் செய்யும் பொறிவழியே நடக்கும் உள்ளமென - அழிவைத் தரும் ஐம்புலன்களின் வழியே நடக்கும் உள்ளம்போல, நீத்த வழியே சென்று ஒழுகிய - வெள்ளஞ் செல்லும் வழியே சென்று நடந்தன.

பொறியானது உள்ளத்தை ஈர்த்துச் செல்லுதலின் நீத்தத்திற்குப் பொறியையும், அதன் வழிச் சென்ற சமணர் ஏட்டிற்கு உள்ளத்தையும் உவமை கூறினார். தீயோராகிய சமணரது ஏட்டிற்குப் பொறிவழிச் செல்லும் உள்ளத்தை உவமை கூறியது பெரிதும் பொருத்தமுடைத்தாதல் காண்க. (௫௨)

சிங்க மனையா ரெழுதுமுறை யெதிராற் றேறத் தெரிந்தமரர்
அங்க ணறும்பூ மழைபொழிந்தா ரறவோர் துகில்விண் ணெறிந் தார்த்தார்
கங்கை யணிந்தார் திருத்தொண்டர் கண்ணீர்க் கடலி லமிழ்ந்தினார்
வெங்க ணமணர் நடுங்கியுடல் வெயர்வைக் கடலி லமிழ்ந்தினார்.

(இ - ள்.) சிங்கம் அனையார் எழுதும் முறை ஆற்று எதிர் ஏற - பரசமயங்களாகிய யானைகட்குக் கோளரி போல்வாராகிய பிள்ளையார் எழுதி விட்ட திருமுறை ஆற்றின்கண் எதிரேறிச் செல்லாநிற்க, அமரர் தெரிந்து அங்கண் நறும்பூ மழை பொழிந்தார் - தேவர்க ளதனை யுணர்ந்து அவ்விடத்தில் நறிய மலர்மழை பொழிந்தனர்; அறவோர் துகில்விண் எறிந்து ஆர்த்தார் - முனிவர்கள் ஆடையை வானில் வீசி ஆரவாரித்தனர்; கங்கை அணிந்தார் திருத்தொண்டர் கண்ணீர்க் கடலில் அமிழ்ந்தினார் - கங்கையையணிந்த சிவபிரான் அடியார்கள் கண்களிலிருந்து வரும் இன்ப நீர்க்கடலில் அழுந்தினார்கள்; வெம்கண் அமணர் உடல் நடுங்கி வெயர்வைக்கடலில் அமிழ்ந்தினார் - வன்கண்மையுடைய அமணர்கள் உடல் நடுங்கி வெயர்வைக்கடலுள் அழுந்தினார்கள்.

கள் நறும்பூ எனப் பிரித்து மதுவையுடைய நறியபூ என்றுரைத்தலுமாம். திருத்தொண்டர்க்கு ஆனந்தத்தாற் கண்ணீரும், அமணர்க்கு அச்சத்தால் வெயர் நீரும் பெருகின என்க. (௫௩)

(பா - ம்.) *பொறிவழி போய்.

வேமே யென்ப தறியாதே வெல்வே மென்றே சூளோட்டி
நாமே யிட்ட வேடெரியில் வேவக் கண்டு நதிக்கெதிரே
போமே யின்னம் வெல்வேமென் றிட்ட வேடும் புணரிபுகத்
தாமே தம்மைச் சுடநாணி நின்று ரமணர் தலைதூக்கி.

(இ - ள்.) வேம் என்பது அறியாது வெல்வே மென்று சூள் ஓட்டி - வெந்து போகும் என்பதனை அறியாமல் வெல்லுவோம் என்று வஞ்சினங் கூறி, நாமே இட்ட ஏடு எரியில் வேவக்கண்டும் - நாமே கொண்டு போய்ப்போட்ட ஏடுகள் அனலில் வேதலைப் பார்த்துவைத்தும், நதிக்கு எதிரே போம் இன்னம் வெல்வே மென்று - நதியினெதிரே நம்மேடு போகும் (அதனால்) இன்னமும் வெல்லுவோ மென்று, இட்ட ஏடும் புணரிபுக - இட்ட ஏடும் கடலில் சென்று புக்கனவே என், தாமே தம்மைச் சுட - தம் உள்ளமே தம்மைச் சுட்டு வருத்துவதால், அமணர் தலை தூக்கி நாணி நின்றார் - அமணர்கள் தலையிறக்கி வெட்கி நின்றனர்.

வேகு மென்பது அறியாமல் ஏட்டினைத் தீயிலிட்ட அறியாமை மேலும், அதனைக் கண்ட பின்னரும் நம் ஏடு ஆற்றெதிரே செல்லுமெனக் கருதி யிட்ட அறியாமையும் உடையமாயினேம் எனக் கருதுதலால் அவர்கள் உள்ளமே அவர்களைச் சுடலா யின வென்க. புக என்பதற்குப் புக்கனவேயென என்று விரித்துரைக்க.

தூக்குதல் - தொங்கவிடுதல்; கவிழ்த்தல். (௫௪)

பொருப்பே சிலையாய்ப் புரங்கடந்த புனித னேயெத் தேவர்க்கும்
விருப்பேய் போகம் வீடுதரு மேலாங் கடவு ளெனநான்கு
மருப்பேய் களிற்றான் முடிதகர்த்தான் மருமா னறியக் குருமொழிபோல்
நெருப்பே யன்றி வேகவதி நீரும் பின்னர்த் தேற்றியதால்.

(இ - ள்.) பொருப்பே சிலையாய்ப் புரம் கடந்த புனிதனே - மேருமலையையே வில்லாகக் கொண்டு திரிபுர மெரித்த தூயோனாகிய சிவபெருமானே, எத்தேவர்க்கும் - எல்லாத் தேவர்களுக்கும், விருப்பு எய்போகம் வீடுதரும் மேலாம் கடவுள் என - விருப்பம் பொருந்திய இன்பத்தையும் வீடு பேற்றையும் அளித்தருளும் முதற் கடவுளென்று, நான்கு மருப்பு எய் களிற்றான் முடிதகர்த்தான் மருமான் அறிய - நான்கு கொம்புகளையுடைய வெள்ளையானையையுடைய இந்திரன் முடியினைத் தகர்த்தெறிந்த உக்கிரப் பெருவழுதியின் வழித்தோன்றலாகிய சவுந்தரிய பாண்டியன் அறியுமாறு, குருமொழிபோல் - குருவின் உபதேச மொழிபோல, நெருப்பே அன்றி - முன்னர் அனல் தெளிவித்ததே யல்லாமல், பின்னர் வேகவதி நீரும் தேற்றியது - பின்னர் வையையின் புனலுந் தெளிவித்தது.

போகம் - இம்மை, மறுமை யின்பங்கள். எத்தேவர்க்கும் மேலாங்கடவுள் என இயைத்தலுமாம். உறுதி பெறத்தெளிவித்த தென்பார் 'குருமொழிபோல்' என்றார். (௫௫)

பொய்யின் மறையின் புறத்தமணர் புத்தர்க்கன்றி வாய்மையுரை
செய்யு மறைநூல் பலதெரிந்தும் சிவனே பரமென் றறியாதே
கையில் விளக்கி னெடுங்கிடங்கில் வீழ்வார் போலக் கலங்கிமனம்
ஐயமடைந்த பேதையர்க்கு மறிவித் தனவே யவையன்றே.*

(பா - ம்.) *மனத்தைய மடைந்த அறிவித்தலைத்தேயது வன்றே.

(இ - ள்.) பொய் இல் மறையின் புறத்து அமணர்புத்தர்க்கு அன்றி-பொய்யில்லாத மறைக்குப் புறம்பினராகிய சமணர் புத்தர்களுக்கே யல்லாமல், வாய்மை உரை செய்யும் மறை நூல் பல தெரிந்தும்-வாய்மையை யுரைக்கும் பல மறைநூல்களை ஓதியும், சிவனே பரம் என்று அறியாது-சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுளென் றுணராமல், கையில் விளக்கினெடும் கிடங்கில் வீழ்வார்போல்-கையிலுள்ள விளக்கோடும் குழியில் வீழ்பவரைப் போல, மனம் கலங்கி ஐயம் அடைந்த பேதையர்க்கும்-அறிவு கலங்கி ஐயுற வுற்ற மூடர்களுக்கும், அவை அறிவித்தன அன்றே - அவை தெரிவித்தன அல்லவா.

மறையின் புறத்தமணர் புத்தர்-வேதபாகியராகிய சமணர் புத்தர்கள் ஐயமடைந்த பேதையர் என்றது வைதிகருள்ளே சைவரல்லாத எனையரை வேதத்தைப் பயின்று வைத்தும் சிவனே பரமெனத் தெளியாமையால் 'கையில் விளக்கினெடும்' என்றார். கிடங்கு-கிணறும் ஆம். (ருசு)

கண்டுகூடற் கோமகனுங்* கற்பு நிறைந்த பொற்புடைய
வண்டு கூடுந் தாரளக வளவன் மகளு மந்திரியுந்
தொண்டு கூடு மடியாருங் காழிக் கரசைத் தொழுது துதி†
விண்டு கூடற் கரிய‡மகிழ் வெள்ளத் தழுந்தி வியந்தனரால்.

(இ - ள்) கூடல் கோமகனும் - கூடல் மன்னனாகிய பாண்டியனும், கற்பு நிறைந்த பொற்பு உடைய - கற்புநிறைந்த அழகினையுடைய, வண்டுகூடும் தார் அளக வளவன் மகளும் - வண்டுகள்கூடும் மாலையை யணிந்த கூந்தலையுடைய வளவர்கோன் பாவையாகிய மங்கையர்க்கரசியாரும், மந்திரியும் தொண்டுகூடும் அடியாரும் கண்டு-குலச்சிறையாரும் தொண்டுபூண்ட அடியார்களும் இந்நிகழ்ச்சியைக் கண்டு, காழிக்கு அரசைத் தொழுது துதிவிண்டு-காழிமன்னராகிய பிள்ளையாரை வணங்கித் துதிமொழி கூறி, கூடற்கு அரிய மகிழ்ச்சிவெள்ளத்துள் அழுந்தி வியந்தனர்-பிறரடைதற்கு அரிய மகிழ்ச்சி வெள்ளத்துள் அழுந்தி வியப்புற்றனர்.

அளகத்தையுடைய மகள் என்க. விண்டு-விளம்பி. (ருஎ)

நன்றி தேறார் பின்புள்ள மான மிழந்து நாணழிந்து
குன்று போலுந் தோணிபுரக் கோமா னெதிரே யாங்களுமக்
கின்று தோற்றே மெமைமீண்டு நீரே வென்மீ ரெனநேர்ந்து
நின்று கூறக் கவுணியர்கோ னனையா ருய்யு நெறிநோக்கா.

(இ - ள்.) நன்றி தேறார் பின்பு உள்ள மானம் இழந்து நாண் அழிந்து - செய்ந் நன்றி தேறாத அச் சமணர் பின் எஞ்சியுள்ள மானத்தை இழந்து நாணமும் அழிந்து, குன்றுபோலும் தோணிபுரக்கோமான் எதிரே-மலைபோலும் தோணிபுரத்தோன்றலாகிய பிள்ளையார் திருமுன் வந்து, இன்று யாங்கள் உமக்குத் தோற்றேம்-இன்று யாம் உமக்குத் தோற்றேம்; ஈண்டு எமை நீரே வென்றீர் என-இவ்விடத்தில் எம்மை நீரே வென்றீரென்று, நேர்ந்து நின்று கூற-உடன்பட்டுச் சொல்ல, கவுணியர்கோன்-கவுணியர் தலைவராகிய பிள்ளையார், அனையார் உய்யும் நெறிநோக்கா-அச் சமணர் உய்தி பெறும் வழியைக் கருதி.

திருமடத்திலே தீயிட்ட தீச்செயலுக்கு ஒறுக்காது விடுத்த நன்றியை அவர்கள் அறியாமையால் 'நன்றிதேறார்' என்றார்; உறுதி இன்னதென் றறியாதவர் என்று

(பா - ம்.) *கோமானும். †காழிக்கரசைத் துதித்திறைஞ்சி. ‡விண்டுகூறற்கரிய.

மாம். உள்ள மானம்-மனமானம் எனலும் பொருந்தும். குன்றுபோலும் கோமான் எனக் கூட்டுக. சலியாமையும் பெருமையும் யாவராலும் அறியப்படுதலும் முதலிய வற்றால் பிள்ளையார்க்கு மலை உவமமாயிற்று. நேர்ந்து நின்று, ஒருசொல். (ருஅ)

இன்ன மறத்தா றிசைக்கின்றே நீரேன் வாளா விறக்கின்றீர்
அன்னை யனையா னெம்மிறைவ னவனுக் காளா யுய்மின்கள்
என்ன வேட சிறியாய்நீ யெவ்வா றெங்கட் கடாதமொழி
சொன்ன தென்று மானமுளார் கழுவிலேறத் தொடங்கினர்.

(இ - ள்.) இன்னம் அறத்தாறு இசைக்கின்றேம்-இன்னமும் அறநெறி கூறு கின்றேம்; நீர் ஏன் வாளா இறக்கின்றீர் - நீவிர் ஏன் வீணாக இறந்துபடுகின்றீர், எம் இறைவன் அன்னை அனையான் - எமது இறைவன் எல்லா வுயிர்கட்குந் தாய் போல்ப வன், அவனுக்கு ஆளாய் உய்மின்கள் என்ன - அவனுக்கு ஆட்பட்டுப் பிழையுங்க ளென்று கூறி யருள, ஏட - ஏடா, சிறியாய் நீ - சிறியவனாகிய நீ, எங்கட்கு அடாத மொழி சொன்னது எவ்வாறு என்று - எங்களுக்குப் பொருந்தாத மொழியைச் சொன்னது எங்ஙனமென்று, மானம் உளார் கழுவில் ஏறத் தொடங்கினார்கள்-மானம் மிக்காராகிய அச்சமணர்கள் தாமே கழுவில் ஏறத் தொடங்கினர்கள்.

அறநெறி நோக்கிக் கூறுகின்றேம் என்றுமாம். மானமுளார் - கொண்டது தவறாயினும் அதனை விடுதற் கொல்லாத தீமான முடையவர்; ஈண்டுச் சைவமே மெய்ச் சமயமென அறிந்து வைத்தும் தமது சமயத்தை விடமாட்டாராய் உயிர் துறக் கவுந் துணிந்தாராகலின் 'மானமுளார் கழுவிலேறத் தொடங்கினர்கள்' என்றார். (ருகூ)

மதத்தினின் மான மிக்கார் தாங்களே வலியவேறிப்
பதைத்திட விருந்தா ரேனைப் பறிதலை யவரைச் சைவ
விதத்தினி லொழுக்கம் பூண்ட வேடத்தார் பற்றிப் பற்றிச்
சிதைத்திடர் செய்தே றிட்டார் திரிதலைக் கழுக்கோ றன்னில்.

(இ - ள்.) மதத்தினில் மானம் மிக்கார் தாங்களே வலிய ஏறி-தங்கள் சமயத் தில் பற்று மிக்க சமணர் சிலர் தாங்களாகவே கழுவில் வலிய ஏறி, பதைத்திட இருந் தார்-உயிர் பதைக்க இருந்தனர்; பறிதலை ஏனையவரை - அங்ஙனம் ஏறாத பறிக்குந் தலையினையுடைய ஏனைச் சமணரை, சைவவிதத்தினில் ஒழுக்கம்பூண்ட வேடத்தார் - சைவப்பாகுபாட்டுள் ஒழுக்கமேற்கொண்ட திருவேடமுடையார், பற்றிப் பற்றி-பிடித் துப் பிடித்து, சிதைத்து-இடர் செய்து, அலைத்துத்-துன்புறுத்தி, திரிதலைக் கழுக்கோல் தன்னில் ஏறிட்டார் - மூன்று தலையையுடைய கழுமரத்தில் ஏற்றினார்கள். (சூo)

வழிவழி வருமாணாக்கர் சாதற்கு வருந்தி நெஞ்சம்
அழிபவர் திருநீறிட்டா ரதுகிட்டா தயர்வா ராவின்
இழிவில்கோ மயத்தை யள்ளிப் பூசினா ரிதுவுங் கிட்டா
தொழிபவ ராவின் கன்றைத் தோளிலிட் டுயிரைப் பெற்றார்.

(இ - ள்.) வழிவழிவரு மாணாக்கர் - வழி வழியாக வந்த மாணாக்கர்களுள், சாதற்கு வருந்தி நெஞ்சம் அழிபவர் - சாதலுக்கு வருந்தி உள்ளம் நைபவர், திருநீறு இட்டார் - திரு நீற்றினைத் தரித்தனர்; அது கிட்டாது அயர்வார்-அவர்களுள் அந் நீறு கிடைக்காது வருந்துபவர், ஆவின் இழிவு இல் கோமயத்தை அள்ளிப் பூசினர் -

பசுவினது குற்றமில்லாத கோமயத்தை வாரிப் பூசினர்; இதுவும் கிட்டாது ஒழிபவர் - இதுவுங் கிடைக்காம லொழிபவர், ஆவின் கன்றைத் தோளில் இட்டு உயிரைப் பெற்றார் - பசுவின் கன்றினைத் தோளிற் றூங்கி உயிரைப் பெற்றனர். (௬௧)

கூறிட்ட மூன்றுங் கிட்டா தயர்பவர் குற்றந்தீர
நீறிட்டார் நெற்றி யோடு நிருமல கோம யத்தின்
சேறிட்டார் நெற்றியோடு நெற்றியைச் செறியத் தாக்கி
மாறிட்ட பாசந் தன்னை மறித்திட்டுப் பிறப்பை வெல்வார்.

(இ - ள்.) கூறிட்ட மூன்றும் கிட்டாது அயர்பவர் - இங்குக் கூறிய மூன்றுங் கிடைக்காமல் வருந்துபவர், குற்றம்தீர நீறு இட்டார் நெற்றியோடும் - குற்றம் நீங்கத் திருநீறிட்டவரின் நெற்றியோடும், நிருமல கோமயத்தின் சேறு இட்டார் நெற்றியோடும் - தூயகோமயக் குழம்பினை யிட்டவரின் நெற்றியோடும், நெற்றியைச் செறியத் தாக்கி - தமது நெற்றியைப் பொருந்தத் தாக்கி, மாறு இட்ட பாசம் தன்னை மறித்திட்டு - தம்மோடு மாறுதலைக் கொண்ட பாசத்தளையைப் போக்கி, பிறப்பை வெல்வார் - பிறப்பினை யொழிப்பார்கள்.

கூறிட்ட - கூறிய, மாறிட்ட - மாறு கொண்ட, மறித்திட்டு - மடங்கச்செய்து, வலியை அழித்து என்றபடி, திருநீற்றுச் சார்புற்றமையால் பாசத்தை நீக்கிப் பிறப்பை யொழிப்பாராயினர் என்க. (௬௨)

மற்றிவர் தம்மை யூற்றஞ் செய்திலர் மடிந்தோர் யாருஞ்
சுற்றிய சேனங் காக நரிகளுய் தொடர்ந்து கௌவிப்
பற்றிநின் றீர்த்துத் தின்னக் கிடந்தனர் பரும யானை
வெற்றிகொள் வேந்தன் காழி வேந்தரைத் தொழுது நோக்கா.

(இ - ள்.) இவர் தம்மை ஊற்றம் செய்திலர் - இன்னோரைச் சிவவேடத்தினர் ஊறு செய்யாது விட்டனர்; மடிந்தோர் யாரும் - இறந்தவரனைவரும், சுற்றிய சேனம் காகம் நரிகள் நாய் தொடர்ந்து - சூழ்ந்த பருந்தும் காக்கையும் நரிகளும் நாய்களுந் தொடர்ந்து, கௌவிப்பற்றி நின்று ஈர்த்துத் தின்னக் கிடந்தனர் - வாயாற் கௌவிப் பிடித்து நின்று இழுத்துத் தின்னக் கிடந்தனர்; பருமம் யானை வெற்றிகொள் வேந்தன் - கவசம் அணிந்த யானையை யுடைய வெற்றி பொருந்திய பாண்டிய மன்னன், காழி வேந்தரைத் தொழுது நோக்கா - காழி மன்னராகிய பிள்ளையாரை வணங்கி நோக்கி.

மற்று, அசை. ஊற்றம் - ஊறு. (௬௩)

இன்றுநீ ரிட்ட வேடிங் கியாவருங் காண நேரே
சென்றதே யெங்கே யென்று னதனையாஞ் செம்பொற்கூடன்
மன்றவ ரருளா லின்னே வருவிப்ப மென்று வாது
வென்றவர் நதியின் மாடே மேற்றிசை நோக்கிச் செல்வார்.

(இ - ள்.) இன்று நீர் இட்ட ஏடு - இப்பொழுது நீர் போட்ட ஏடானது, யாவரும் காண நேரே சென்றதே எங்கே என்றான் - அனைவரு மறிய நேரே போயிற்றே அஃது எங்கே என்று வினவினான்; வாது வென்றவர் - வழக்கில் வெற்றிபெற்ற பிள்ளையார், செம்பொன்கூடல் மன்றவர் அருளால் - சிவந்த பொன்மயமாகிய கூடலில் வீற்றிருக்கும் வெள்ளியம்பலவர் திருவருளால், யாம் அதனை இன்னே வருவிப்பம் என்று - யாம் அவ்வேட்டினை இப்பொழுதே வருவிப்போமென்று கூறியருளி, நதியின் மாடே

மேற்றிசை நோக்கிச் செல்வார் - ஆற்றின் கரையிலேயே மேற்றிசையை நோக்கிச் செல்வாராயினர்.

நேரே சென்றது - எதிர்த்துச் சென்றது. (கச)

செல்லுநர் காண வோலை காவதஞ் செல்வ தப்பால்
ஒல்லையங் கொளித்த லோடும் வியந்தவ ணொருங்கு கூடிக்
கொல்லையான் மேய்த்து நின்றார் சிலர்தமைக் குறித்து நீரிவ்
வெல்லையுள் விசேட முண்டோ விவண்கண்ட திசைமி னென்றார்.

(இ - ள்.) செல்லுநர் காண - அங்ஙனம் போகின்றவர் காணுமாறு, காவதம் செல்வது ஓலை - ஒரு காவததூரஞ் சென்றதாகிய அவ்வேடு, அப்பால் அங்கு ஒல்லை ஒளித்தலோடும் - பின் அவ்விடத்தில் விரைந்து மறைந்த வளவில், வியந்து - வியப்புற்று, அவண் ஒருங்குகூடி - அங்கு ஒருசேரத் திரண்டு, கொல்லை ஆன் மேய்த்து நின்றார் சிலர்தமைக் குறித்து - முல்லைநிலப் பசுக்களை மேய்த்து நிற்குஞ் சிலரை நோக்கி, இவ்வெல்லையுள் விசேடம் உண்டோ - இந்த எல்லைக்குள் வியக்கத்தகும் நிகழ்ச்சி ஏதேனும் உண்டோ, இவண் கண்டது நீர் இசைமின் என்றார் - இங்குக் கண்டதை நீவிர் கூறுமின் என்று வினவினர்.

கூடி மேய்த்து நின்றார் எனவும், நீர் இவண் கண்டது இசைமின் எனவும் இயைக்க. விசேடம் - புதுமை. (கரு)

அவ்விடைச் சிறார்கள் யாங்க ளொன்றையு மறியே மென்ன
இவ்விடை விசேடங் காணல் வேண்டுமெத் திறத்து மென்னாத்
தெவ்விடை வாது செய்யத் திருவுளக் கருணை செய்த
வெவ்விடைக் கொடியி னானைப் பாடினார் வேதநாவார்.

(இ - ள்.) அவ்விடைச்சிறார்கள் - அந்த இடைச்சிறுவர்கள், யாங்கள் ஒன்றையும் அறியேம் என்ன - யாங்கள் ஒரு நிகழ்ச்சியையும் அறியேம் என்று கூற, இவ்விடை எத்திறத்தும் விசேடம் காணல் வேண்டும் என்னா - இவ்விடத்தில் எவ்வகையாலேனும் ஒரு விசேடங் காண வேண்டுமென்று, தெவ் இடைவாது செய்ய - பகைவராகிய சமணரிடத்து வழக்குப் புரிதற்கு, திருவுளக் கருணை செய்த - திருவுளம்பற்றி அருள்செய்த, வெவ்விடைக் கொடியினானை - விரைந்த செலவினையுடைய இடபக் கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமானை, வேதநாவார் பாடினார் - தமிழ் வேதம் பாடும் நாவினையுடைய பிள்ளையார் திருப்பதிகம் பாடினார்.

காணல் வேண்டும் என்னாப் பாடினார் என இயைக்க. பாடிய பதிகம் .

"வன்னியு மத்தமு மதிபொதி சடையினன்
பொன்னிய றிருவடி புதுமல ரவைகொடு
மன்னிய மறையவர் வழிபட வடியவர்
இன்னிசை பாடல ரேடகத் தொருவனே" (க)

"கோடுசந் தனமகில் கொண்டிழி வைகைநீர்
ஏடு சென் றணைதரு மேடகத் தொருவனை
நாடுதென் புகலியுண் ஞானசம் பந்தன
பாடல்பத் திவைவல்லார்க் கில்லைபாம் பாவமே" (கக)

என்பது. (கசு)

பாட்டின்மேற் கருணை வைத்தார் சயம்புவாய்ப் பாரரைவில்லக்
காட்டினு ளிருப்ப நேரே கண்டுதாழ்ந் தெழுந்து சண்பை
நாட்டினார் வலங்கொண் டேத்தி யெதிர்நின்றார் நகைத்தார் நிம்பத்
தோட்டினா னதுகேட் டங்கே தோன்றினான் றானையோடும்.

(இ - ள்.) பாட்டின்மேல் கருணை வைத்தார் - திருப்பதிகத்தின்மேல் அருள் வைத்த இறைவர், சயம்புவாய் பாரரைவில்லக் காட்டினுள் இருப்ப - சுயம்புமூர்த்தியாய்ப் பருத்த அரையையுடைய வில்வக்காட்டினுள்ளே இருக்க, நேரே கண்டு தாழ்ந்து எழுந்து-நேரிற் கண்டு வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து, சண்பை நாட்டினார் வலம் கொண்டு ஏத்தி எதிர்நின்றார் - காழிநாட்டினையுடைய பிள்ளையார் வலம் வந்து துதித்துத் திருமுன் நின்றனர்; நகைத்தார் நிம்பத் தோட்டினான் - விளங்கும் இதழையுடைய வேப்பமலர்மாலையை யணிந்த பாண்டியன், அது கேட்டு தானையோடும் அங்கே தோன்றினான் - அதனைக் கேட்டுத் தன் சேனையுடன் அங்கு வந்தனன்.

பரு அரை பாரரை என்றாயது மரூஉ முடிபு. நகைத்தோட்டு நிம்பத்தாரினான் என மாறுக. (சுஎ)

அந்தமா விலிங்கத் தீச னாயிர மதியங் கண்ட
முந்தைவே தியராய்த் தோன்றி முத்தமிழ்க் கரசை நீயென்
மைந்தனு மிளையோ னொப்பாய் வருகென நீறு சாத்திச்
சிந்தைநீ ளார்வங் கூரத் திருவருள் சுரந்து நின்றார்.

(இ - ள்.) அந்தமா இலிங்கத்து - அந்தச் சிறந்த இலிங்கத்தினின்றும், ஈசன் - இறைவன், ஆயிரம் மதியம்கண்ட முந்தை வேதியராய்த் தோன்றி - ஆயிரம் பிறைகளைக் கண்ட முதிய மறையவனாகத் தோன்றி, முத்தமிழ்க்கு அரசை - மூன்று தமிழுக்கும் அரசராகிய பிள்ளையாரை, நீ என் மைந்தனும் இளையோன் ஒப்பாய் - நீ எனது புதல்வனாகிய இளையவனைப் போல்வாய்; வருக என நீறு சாத்தி - வரக்கடவாயென்று திருநீறு சாத்தி, சிந்தைநீள் ஆர்வம் கூர - உள்ளத்தின்கண் பேரன்பு மிக, திருவருள் சுரந்து நின்றார் - திருவருள் பாலித்து நின்றருளினர்.

வருகென அருகணைத்து நீறுசாத்தி என்க. (சுஅ)

நின்றவந் தணரை யன்று நிருமல ஞான மீந்தார்
என்றுகண் டிறைஞ்சி யைய நீரில்யா னிட்ட வேடு
சென்றதிங் கெடுத்தீர் நீரோ யஃதுநுஞ் செல்வர்க் கேற்ற
தன்றதைத் தருதி ரென்றா ராறுமுகச் செம்மலன்னார்.

(இ - ள்.) அறுமுகச் செம்மல் அன்னார் - ஆறுமுகங்களையுடைய முருகக்கடவுளைப் போல்வாராகிய பிள்ளையார், நின்ற அந்தணரை - தமக்கு எதிரே தோன்றி நின்ற அந்தணரை, அன்று நிருமல ஞானம் ஈந்தார் என்று கண்டு - முன் தூய சிவஞானத்தினைத் தமக்கு அளித்தருளியவரென்று உணர்ந்து, இறைஞ்சி - வணங்கி, ஐய - ஐயனே, நீரில் யான் இட்ட ஏடு இங்கு சென்றது - நீரிலே யான் விட்ட ஏடு இங்கு வந்தது, எடுத்தீர் நீரே - அதனை யெடுத்தவர் நீரே யாவீர்; அஃது நும் செல்வர்க்கு ஏற்றது அன்று - அது நுமது புதல்வர் விளையாடுதற்கேற்ற தன்று; 'அதைத் தருதிர்' என்றார் - (ஆகலின்) அதனைத் தந்தருள்வீராக என்று கேட்டனர்.

'நீ என் மைந்தனும் இளையோ னெப்பாய்' என முன்பு வேதியர் கூறினாராக லின் அம்மைந்தன் பொருட்டு அதனை நீர் வைத்திருத்தல் வேண்டா என்பார் 'அஃது நும் செல்வர்க் கேற்ற தன்று' எனப் பிள்ளையார் கூறினரென்க. (சுக)

இன்னமும் பன்னா ளெம்மை யிடந்தொறும் பாடி யெஞ்சும்
புன்னெறி யொழுகு வாரை வென்றுநம் புனித வீடு
பின்னர்நீ பெறுதி யென்னு வேடுதந் தாசி பேசி
மின்னென மறைந்து நின்றார் வேதிய ராய வேடர்.

(இ - ள்.) வேதியர் ஆய வேடர் - மறையவராகிய திருவேட முடையார், இன்னமும் பன்னாள் எம்மை இடந்தொறும்பாடி - இன்னமும் பலநாள்வரை எம்மைத் திருப்பதிகடோறுஞ் சென்று பாடி, எஞ்சும் புல் நெறி ஒழுகுவாரை வென்று - எஞ்சி யுள்ள புல்லிய நெறியில் ஒழுகுவாரையும் வென்று, பின்னர் நம் புனித வீடு பெறுதி என்னு - பின் நமது தூய வீட்டுலகினையடைவா யென்று, ஏடு தந்து ஆசி பேசி மின் என மறைந்து நின்றார் - ஏட்டினைக் கொடுத்து ஆக்கமொழி கூறி மின்போல மறைந்து நின்றனர்.

ஏடு தந்து என்னு ஆசி பேசி மறைந்து நின்றார் என்க. வேதியராய ஏடர் எனப் பிரித்து ஏடகர் என்பது ஏடர் என்றாயிற்று எனலும் பொருந்தும். (எய)

தாதையார் கவர்ந்து மீளத் தந்தவே டதனை வாங்கிப்
போதையார் ஞான முண்டார் புரிசடைப் பிரானார் வௌவி
ஈதையா மிரந்து வேண்டத் தந்தன ரென்று கூறிக்
கோதையார் வேலி னாற்குக் காட்டவக் கொற்கை வேந்தன்.

(இ - ள்.) தாதையார் கவர்ந்து மீளத் தந்த ஏடு அதனை - தந்தையார் கைப்பற்றித் திரும்பக் கொடுத்த அவ்வேட்டினை, போதையார் ஞானம் உண்டார் வாங்கி - ஞானவடிவினராகிய அம்பிகை அளித்த ஞானவமுதினையுண்ட பிள்ளையார் வாங்கி, ஈதை - இவ்வேட்டினை, புரிசடைப் பிரானார் வௌவி - முறுக்கிய சடையினையுடைய இறைவர் கவர்ந்து, யாம் இரந்து வேண்டத் தந்தனர் என்று கூறி - (பின்) யாம் குறை யிரந்து வேண்டக் கொடுத்தருளினரென்று கூறி, கோதை ஆர் வேலினாற்குக் காட்ட - மாலையையணிந்த வேற்படையுடைய பாண்டியனுக்குக் காண்பிக்க, அக் கொற்கை வேந்தன் - அந்தக் கொற்கை மன்னனாகிய பாண்டியன்.

சிவபெருமான் பிள்ளையார்க்குத் தந்தை முறையால் அருள்செய்தலின் 'தாதையார்' என்றார். போதையார் - போதவுருவினராகிய உமாதேவியார்;

"போதையார்பொற்கிண்ணத் தடிசில் பொல்லாதெனத்
தாதையார் முனிவுறத் தானெனை யாண்டவன்"

எனப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த தேவாரமும் காண்க. கொற்கை, பாண்டியர் தலை நகரங்களுள் ஒன்றாகலின் 'கொற்கை வேந்தன்' என்றார். (எஅ)

கச்சான வரவ மார்த்த கருணையங் கடலிற் றோன்றும்
விச்சான ஞான முண்டா ராற்றலின் விளைவு தேறா
தச்சான வலியா னும்மை யளந்தன னடியே னிந்தத்
துச்சான பிழைதீர்த் தாள்கென் றிறைஞ்சினான் றுணர்த்தார் வேம்பன்.

(இ - ள்.) கச்சான அரவம் ஆர்த்த கருணை அம் கடலில் தோன்றும் - கச்சாகிய பாம்பினைக்கட்டிய அருட்கடலிற் றோன்றிய, விச்சு ஆன ஞானம் உண்டீர் - வீட்டிற்குக் காரணமான ஞானவாரமுதினை உண்டீரே, ஆற்றலின் விளைவுதேறாது - நுமது ஆற்றலின் பெருமையை அறியாது, அச்சு ஆன வலியால் நும்மை அடியேன் அளந்தனன் - தற்போத வலியினால் நும்மை அடியேன் அளந்தேன்; இந்தத் துச்சான பிழை தீர்த்து ஆள்க என்று - இந்த இழிவாகிய குற்றத்தை நீக்கி ஆளக் கடவீரென்று, துணர்த்தார் வேம்பன் இறைஞ்சினான் - கொத்துக்களாகிய வேப்பமாலையை யணிந்த பாண்டியன் வணங்கினான்.

விச்சு - வித்து; போலி. விஞ்ஞானம், அஞ்ஞானம் என்பன முறையே விச்சானம், அச்சானம் எனத் திரிந்தன என்னலுமாம். துச்சம் என்பதன் ஈறு கெட்டது. ஆள்கென்று, அகரம் தொகுத்தல். (எஉ)

அந்நெடு மேரு வாகு மாடகச் சிலையி னார்க்குப்
பொன்னெடுஞ் சிகரக் கோயின் மண்டபம் புயலைக் கீண்டு
மின்னெடு மதியஞ் சூடுங் கோபுர மேகந் தாவுங்
கன்னெடும் புரிசை வீதி யாவையுங் களிப்பக் கண்டான்.

(இ - ள்.) அந் நெடு மேருவாகும் ஆடகச் சிலையினார்க்கு - நீண்ட மேருவாகிய பொன் மலையை வில்லாகக் கொண்ட அக்கடவுளுக்கு, பொன் நெடுஞ் சிகரக் கோயில் - பொன்னாலாகிய நீண்ட முடியினையுடைய திருக்கோயிலும், மண்டபம் - திருமண்டபங்களும், புயலைக் கீண்டு மின் நெடும் மதியம் சூடும் கோபுரம் - முகில் மண்டிலத்தைக் கிழித்து ஒளிபொருந்திய பெரிய சந்திரனைத் தரிக்குங் கோபுரங்களும், மேகம் தாவும் கல் நெடும்புரிசை வீதி யாவையும் - முகில் தவழும் கல்லாலாகிய நீண்ட திருமதில்களும் வீதியு முதலிய அனைத்தையும், களிப்பக் கண்டான் - கண்டோர் கண் களிப்ப ஆக்கினான்.

சிலையையுடைய அவர்க்கு என்க. கீண்டு - கிழ்ந்து; மரூஉ. கண்டான் - இயற்றினான். (எந)

அற்றைநா ளாதி யாக வேடக மென்னு நாமம்
பெற்றதா லேட கத்தின் மேவிய பிரானைப் பாண்டிக்
கொற்றவன் சமண ரோடுங் கூடிய பாவ மெல்லாம்
பற்றறப் பூசை செய்து பாசமுங் கழியப் பெற்றான்.*

(இ - ள்.) அற்றை நாள் ஆதியாக - அந்நாள் முதலாக, ஏடகம் என்னும் நாமம் பெற்றது - (அப்பதி) திருவேடகம் என்னுந் திருப்பெயரைப் பெற்றது; ஏடகத்தில் மேவிய பிரானை - அத்திருவேடகத்தில் எழுந்தருளிய இறைவனை, பாண்டிக் கொற்றவன் - பாண்டி மன்னன், சமணரோடும் கூடிய பாவம் எல்லாம் பற்று அற - சமணரோடும் சேர்ந்ததனா லாகிய பாவங்களனைத்தும் பசையற (சிறிது மில்லையாக), பூசை செய்து - பூசித்து, பாசமும் கழியப் பெற்றான் - மும்மலமாகிய பாசமும் நீங்கப் பெற்றான்.

(பா - ம்.) *கழியப்பட்டான்.

அன்று என்பது ஐ பெற்று அற்றை என்றாயது. பாசமும் என்பதிலுள்ள உம்மை எச்சப் பொருளோடு சிறப்புப் பொருளும் குறித்தது. ஆளுடைய பிள்ளையார் திருப்பாசுர மெழுதி இட்ட ஏடு ஆற்று நீரிலே எதிர்ந்து செல்லும் பொழுது அதனைத் தொடர்ந்து எடுக்கவேண்டிக் குலச்சிறையார் பரிமீதேறிச் சென்றார் என்றும், பிள்ளையார் ஏடு தங்குதற் பொருட்டு " வன்னியு மத்தமும் " என்னும் பதிகம் பாடாநின்றமையின் காட்டமாக ஆடும் கண்ணுதல் கோயிலின் பக்கத்தே நீரிலே சென்றுநின்ற ஏட்டினைக் குலச்சிறையார் சேர்ந்து எடுத்துத் தலைமிசை வைத்துக் கொண்டு வந்து பிள்ளையாரை வணங்கி ஏட்டினை அனைவர்க்கும் காட்டினர் என்றும் திருத்தொண்டர் புராணம் கூறாநிற்கும். (எச)

நறைகெழு துழாயி னானுங் கலுழனு நாகர் வேந்தும்
முறையினா லுகங்கண் மூன்றும் பூசித்து முடியா வின்ப
நிறையருள் பெற்றா ரன்ன நிராமய விலிங்கந் தன்னை
இறுதியா முகத்திற் பாண்டி யிறைமகன் பூசை செய்தான்.

(இ - ள்.) நறைகெழு துழாயினானும் கலுழனும் நாகர் வேந்தும் - மணம் பொருந்திய துழாய் மாலையையணிந்த திருமாலும் கருடனும் பாம்புகளுக்கு வேந்தனாகிய அனந்தனும், முறையினால் உகங்கள் மூன்றும் பூசித்து - முறையே உகங்கள் மூன்றிலும் வழிபாடு செய்து, முடியா இன்பநிறை அருள்பெற்றார் - அழியாத இன்பநிறைந்த திருவருளைப் பெற்றனர்; அன்ன நிராமய இலிங்கம் தன்னை - அந்த நோயற்ற இலிங்க மூர்த்தியை, இறுதியாம் உகத்தில் - இறுதியாகிய இக்கலியுகத்தில், பாண்டி இறைமகன் பூசை செய்தான் - பாண்டி மன்னன் வழிபாடாற்றினான்.

உகம் - யுகம். (எரு)

அங்கண்மா நகர்கண் டாங்கோ ராண்டிறை கொண்டு காழிப்
புங்கவ ரோடும் பின்னாட் பூழியர் பெருமான் மீண்டு
மங்கல மதுரை சேர்ந்து வைகுநா ணீற்றுச் செல்வம்
எங்கணும் விளங்கச் சின்னா ளிருந்துபின் ஞானச் செல்வர்.

(இ - ள்.) அங்கண் மாநகர் கண்டு - அழகிய இடமகன்ற ஓர் நகரமமைத்து, ஆங்கு காழிப் புங்கவரோடும் ஓராண்டு இறைகொண்டு - அவ்விடத்தே சீகாழித் தோன்றலாருடன் ஒரு ஆண்டளவு தங்கி, பூழியர் பெருமான் - சௌந்தரிய பாண்டியன், பின் நாள் மீண்டு மங்கல மதுரை சேர்ந்து வைகுநாள் - பின்னர் மீள மங்கலம் நிறைந்த மதுரைப் பதியை யடைந்து தங்கும் நாள், ஞானச் செல்வர் - சிவஞானச் செல்வராகிய பிள்ளையார், நீற்றுச் செல்வம் எங்கணும் விளங்கச் சின்னாள் இருந்து - திருநீற்றுச் செல்வம் எங்கும் விளங்கச் சிலநா ளங்கிருந்து, பின் - பின்பு.

இறைகொண்டு - தங்கி. எங்கணும் - பாண்டிநாடு முழுதும். (எசு)

வடபுலத் துள்ள வீசன் பதிகளும் வணங்கிப் பாடக்
கடவமென் றெழுந்து கூடற் கண்ணுதற் பெருமான் றன்னை
இடனுறை கயற்க ணாளை யிறைஞ்சிப்பல் வரனும் பெற்று
விடைகொடு தமிழ்நா டெங்கும் பணிந்தனர் மீண்டு போவார்.

(இ - ள்.) வடபுலத்து உள்ள ஈசன் பதிகளும் வணங்கிப் பாடக் கடவம் என்று எழுந்து - வடநாட்டிலுள்ள இறைவன் திருப்பதிகளையும் வணங்கிப் பாடக் கடவேமென்று கருதி எழுந்து, கூடல் கண்ணுதல் பெருமான் தன்னை - கூடலில் எழுந்தருளிய நெற்றிக் கண்ணையுடைய பெருமானையும், இடன் உறை கயற்கணாளை இறைஞ்சி - அவனிடப்பாகத்தி லுறையும் அங்கயற்கண்ணம்மையையும் வணங்கி, பல் வரனும் பெற்று - பல வரங்களையும் பெற்று, விடைகொடு - விடை பெற்று, தமிழ் நாடு எங்கும் பணிந்தனர் மீண்டு போவார் - தமிழ் நாட்டிலுள்ள பதிகளனைத்தையும் பணிந்து மீண்டு செல்வாராயினர்.

பெருமான் றன்னையும் கயற்கணாளையும் என எண்ணும்மை விரிக்க. பணிந்தனர், முற்றெச்சம். (எஎ)

தன்பெருங் கற்பி னாளு மமைச்சனுந் தமிழ்நர் கோனும்
பின்புமு னந்தண் காழிப் பிரானடி பிரிவாற் றாராய்
அன்புதந் தவர்பா னட்ட வன்றுதொட் டாளுக் கேண்மை
இன்பமுந் துன்ப மாகி விளைந்துமுன் னீர்ப்பப் போனார்.

(இ - ள்.) தமிழ்நர்கோனும் தன்பெருங் கற்பினாளும் அமைச்சனும் - பாண்டியனும் அவனது பெருங் கற்பினராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும், முன் அந்தண் காழிப் பிரான் பின்பு அடிபிரிவு ஆற்றாராய் - முன்னே செல்லும் அழகிய குளிர்ந்த சீகாழித் தலைவராகிய பிள்ளையார் பின்னே அவர் திருவடியின் பிரிவினைப் பொறாதவராகி, அவர்பால் அன்பு தந்து நட்ட அன்றுதொட்டு - அவரிடத்தி லன்பு செய்து நட்ட அன்றுமுதல், ஆளுக் கேண்மை இன்பமும் - நீங்காத கேண்மையாலாகிய இன்பமும், துன்பமாகி விளைந்து முன் ஈர்ப்பப் போனார் - துன்பமாக விளைந்து முன்னின் றிழுக்கச் சென்றனர்.

தமிழ்நர்கோன் - தமிழ் நாட்டினர்க்குத் தலைவன். ஈர்ப்பப் பின்பு போனார் என்றியையும். பெரியார் கேண்மை பிரிவின்கட் பீழை தருவதாகலின் 'துன்பமாகி விளைந்து' என்றார். (எஅ)

சண்பையர் தலைவர் தாமு மனையராய்த் தம்பின் செல்லும்
நண்புடை யவரை நோக்கி நம்மிடத் தன்பு நீங்காப்
பண்பின ராகி நீறு பாதுகாத் தீசன் கீர்த்தி
மண்பட வாழ்மி னீது மறுக்கன்மி னின்மி னென்றார்

(இ - ள்.) சண்பையர் தலைவர் தாமும் அனையராய் - காழியர் பெருமான் தாமும் அத்தன்மை யுடையோராய், தம்பின் செல்லும் நண்புடை யவரை நோக்கி - தமது பின்னே வரும் கேண்மையுடைய அவர்களைப் பார்த்து, நம்மிடத்து அன்பு நீங்காப் பண்பினராகி - நம்மிடத்தில் அன்பு நீங்காத குணமுடையவராய், நீறு பாதுகாத்து - திருநீற்றினைப் பாதுகாத்து, ஈசன் கீர்த்தி மண்பட வாழ்மின் - இறைவன் புகழ் நிலவுலக முற்றும் வளர்ந்து பரவுமாறு வாழுங்கள், ஈது மறுக்கன்மின் நின்மின் என்றார் - இதனை மறுக்காமல் நில்லுங்கள் என்று கூறியருளினார்.

அனையராய் - அவர்போல் வருந்தினவராய்; அனையராய்த் தம்பின் செல்லும் நண்புடையவரை என்றியைத்துரைத்தலுமாம். பட - உண்டாக; பரக்க. (எகூ)

ஆளுடைப் புகலி வேந்த ரருண்மொழி மறுக்க வஞ்சித்
தாளுடைப் பதுமச் செந்தா டலையுறப் பணிந்து மீண்டு
வாளுடைத் தானைத் தென்னன் மதுரையில் வந்தான் கஞ்சத்
தோளுடைச் சிங்க மன்னார் சோழர்கோ னாடு புக்கார்.

(இ - ள்.) ஆளுடைப் புகலி வேந்தர் - தம்மை ஆளாகவுடைய காழி வேந்தரின், அருள் மொழி மறுக்க அஞ்சி - அருள் நிரம்பிய மொழியினை மறுப்பதற்கு அஞ்சி, தாள் உடைப் பதுமச் செந்தாள் தலையுறப் பணிந்து - தண்டையுடைய தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த திருவடிகள் தலையிற் பொருந்துமாறு வணங்கி, வாள் உடைத் தானைத் தென்னன் மீண்டு மதுரையில் வந்தான் - வாட்படை ஏந்திய தானையையுடைய பாண்டியன் திரும்பி மதுரைப் பதியை யடைந்தான்; கஞ்சத் தோள் உடைச் சிங்கம் அன்னார் - தாமரை மாலையை யணிந்த தோளையுடைய சிங்கம் போல்வாராகிய பிள்ளையார், சோழர்கோன் நாடு புக்கார் - சோழர் மன்னனது நாட்டினுட் புகுந்தனர்.

ஆளுடைப் புகலிவேந்தர் - ஆளுடைய பிள்ளையார் என்றுரைத்தலுமாம். அருள் மொழி - ஆணை. தோளையுடையதொரு சிங்கம்போல்வார் எனக்கொண்டு இல்பொருளுவமை யாக்கலுமாம். (அ0)

ஞானமா மதநீர் சோர ஞானசம் பந்த ரென்னும்
மானமா யானை வந்து கடம்பமா வனத்திற் றுன்னும்
ஊனமாஞ் சமண ரென்னுந் தருக்களை யொடித்து வெண்ணீ
றானமாப் பூழி யள்ளித் தூற்றிய தவனி யெங்கும்.

(இ - ள்.) ஞானமாம் மதநீர் சோர - ஞானமாகிய மதநீர் ஒழுக, ஞானசம்பந்தர் என்னும் மானம் மாயானை வந்து - ஞானசம்பந்தராகிய சிறந்த பெரிய யானை வந்து, கடம்பமா வனத்தில் துன்னும் - பெரிய கடம்ப வனத்திற் செறிந்த, ஊனமாம் சமணர் என்னும் தருக்களை ஒடித்து - குற்றமுடைய சமணராகிய மரங்களை ஒடித்து, வெண்ணீறு ஆன மாப் பூழி அள்ளி - திருநீறாகிய சிறந்த பூழியை வாரி, அவனி யெங்கும் தூற்றியது - உலகமுற்றும் தூற்றியது.

புவி முழுதும் திருநீறு விளங்கச் செய்தன ரென்பார் 'வெண்ணீறான பூழி யள்ளித் தூற்றிய தவனி யெங்கும்' என்றார். இது மிகை குறையின்றி வந்த ஒற்றுமை யுருவகவணி. (அக)

[கலிநிலைத்துறை]

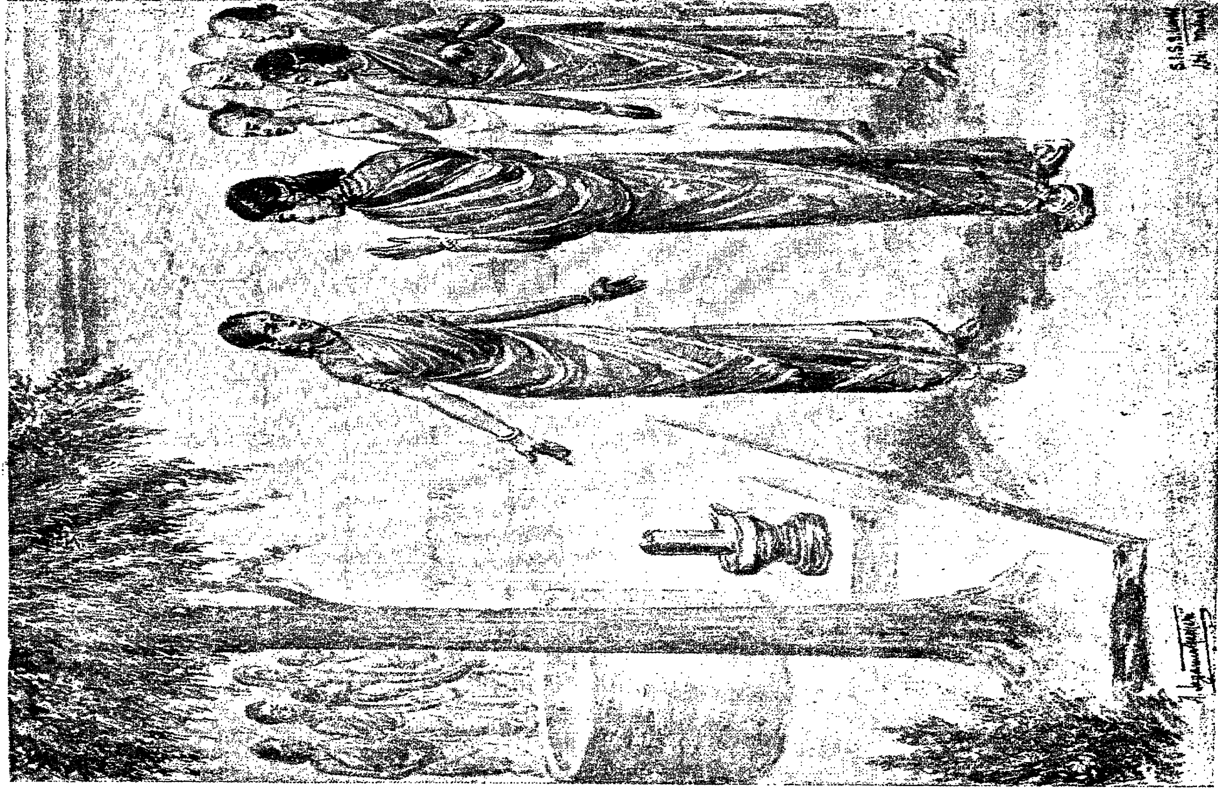
ஆதி யாலயத் தடலைகொண் டாழிசூழ் காழிச்
சோதி வேதியர் பாண்டியன் சுரந்தணித் துடலிற்
பேதி யாதகூ னிமிர்த்தலாற் பிறங்குகற் பாதிப்
பூதி யாவினுஞ் சிறந்ததவ் வட்டில்வாய்ப் பூதி.

(இ - ள்.) ஆதி ஆலயத்து அடலை கொண்டு - முதற்கடவுளாகிய சோமசுந்தரப் பெருமான் திருக்கோயிற் சாம்பலினால், ஆழிசூழ் காழிச்சோதி வேதியர் - கடல் சூழ்ந்த காழியில் அவதரித்த புகழொளியினையுடைய மறையவராகிய பிள்ளையார், பாண்டியன்சுரந்தணித்து - பாண்டியன் வெப்பு நோயை நீக்கி, உட லில் பேதியாத கூன்

நிமிர்த்தலால் - உடலில் மாறுபடாத கூனை நிமிர்த்தியதால், பிறங்கு கற்ப ஆதி பூதியாவினும் - விளங்காநின்ற கற்பமுதலிய திருநீறு அனைத்தினும், அவ்வட்டில் வாய்ப்பூதி சிறந்தது - அம்மடைப்பள்ளிப் பூதியே மேலானது.

கற்பம் ஆதி கற்பாதி என்றாயிற்று. திருநீறு கற்பம், அநுகற்பம், உபகற்பம், அகற்பம் என நால்வகைப்படும் ஆகலின், 'கற்பாதிப் பூதியாவினும்' என்றார். கற்பம் முதலியவற்றின் இயல்பைச் சைவ சமய நெறி முதலிய நூல்களானறிக. (அஉ)

ஆகச் செய்யுள்—௲,உ௫௫.

தி. ப. 64 வன்னியுங் கிணறும் இலிங்கமும் அழைத்தது.

அறுபத்து நான்காவது

வன்னியுங் கிணறும் இலிங்கமு மழைத்த படலம்.

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

சென்னிவெண் டிங்கண் மிலைச்சிய மதுரைச் சிவனரு ளடைந்தசம் பந்தர்
துன்னிருஞ் சமணைக் கழுமுனை யேற்றித் துணித்தவா றிசைத்தனம் வணிகக்
கன்னிதன் மன்றற் கரியினை மாற்றாள் காணவக் கண்ணுத லருளால்
வன்னியுங் கிணறு மிலிங்கமு மாங்கு வந்தவா றெடுத்தினி யுரைப்பாம்.*

(இ - ள்.) சென்னி வெண் திங்கள் மிலைச்சிய - முடியின்கண் வெள்ளிய பிறையை யணிந்த, மதுரைச் சிவன் அருள் அடைந்த சம்பந்தர் - மதுரைப் பதியில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவருளைப் பெற்ற திருஞானசம்பந்தர், துன் இரும் சமணை - செறிந்த கூட்டமாகிய சமணர்களை, கழுமுனை ஏற்றி - கழுநுனியில் ஏற்றி, துணித்தவாறு இசைத்தனம் - துண்டித்த திருவிளையாடலைக் கூறினேம்; வணிகக்கன்னி தன் மன்றல் கரியினை - ஓர் வணிகமகளின் மணச் சான்றினை, மாற்றாள் காண - அவள் மாற்றாள் காணுமாறு, அக்கண்ணுதல் அருளால் - அவ்விறைவன் திருவருளால், வன்னியும் கிணறும் இலிங்கமும் - வன்னிமரமும் கேணியும் சிவலிங்கமும், ஆங்குவந்தவாறு - அங்கு வ[illegible] இனி எடுத்து உரைப்பாம் - இனி எடுத்துக் கூறுவாம்.

சமண், குழூஉப் பெயர். ... பந்தர்...கழுமுனை
யேற்றித் துணித்தவாறு' என உ ... (க)

பொன்மலர்க் கைதை வேலிசூ ... னத் துள்ளான்
மின்மணிக் கொடும்பூ ணொரு ... ல செல்வத்
தன்மையிற் சிறந்தோன் மகவி ... ர் காட்சி
நன்மனைக் கொடியோ டறம்ப ... மையின்
[றெடுத்தான்.

(இ - ள்.) பொன்மலர்க் கைதை வேலிசூழ் - பொன்போலு மலரையுடைய தாழையாகிய வேலிசூழ்ந்த, வேலைப் புறத்து ஒரு பட்டினத்து உள்ளான்-கடற்கரையிலுள்ள ஒரு பட்டினத்திலுள்ளவனாகிய, மின்மணிக் கொடும்பூண் ஒரு குலவணிகன் - ஒளிபொருந்திய மணிகளழுத்திய வளைந்த அணிகளை யணிந்த சிறப்புடைய வணிகனொருவன், வேறு வேறு ஆம் பல செல்வத் தன்மையில் சிறந்தோன் - வெவ்வேறு வகையாகிய பல செல்வங்களின் மிக்கோனா யிருந்தான்; மகவு இலனாகி - அவன் மகப்பேறில்லாதவனாய், தன் மனக்கு இனியதோர் காட்சி - தன் மனத்துக்கு இனியதொரு தோற்றத்தையுடைய, நல்மனைக் கொடியோடு - நல்ல மனைக் கிழத்தியுடனே, பல அறம் புரிந்து - பலவகை அறங்களைப் புரிந்து, ஓர் நகை மதிக் கொம்பை ஈன்று

(பா - ம்.) *எடுத்தினி துரைப்பாம்.

எடுத்தான் - ஒளிபொருந்திய மதியை ஏந்திய பூங்கொம்புபோன்ற ஒரு புதல்வியைப் பெற்றெடுத்தான்.

பொன்மலர் என்றமையின் கைதை செந்தாழையாகும். பொன் - அழகுமாம். கொடுமை - வளைவு. மனக்கு, அத்துச்சாரியை தொக்கது. நகைமதிக் கொம்பு, இல் பொருளுவமை. (௨)

அத்தன வணிகற் குரியநன் மருக னவன்முதற் கடிமண முடித்தோன்
முத்தமிழ் மதுரைப் பதியுளா னவற்கே முறையினு னோற்றுநான் பயந்த
வித்தக மயிலைக் கொடுப்பலென் றனைய வியற்குல வணிகர்கோன் றன்னே
டொத்தபல் கிளைஞர் யாவரு மறிய வுணர்த்தினன் சிலபகல் கழிய.

(இ - ள்.) அத்தன வணிகற்கு உரிய நல் மருகன் - அந்தத் தனவணிகனுக்கு உரிமையுடைய நல்ல மருகனொருவன், முத்தமிழ் மதுரைப்பதி உளான் - மூன்று தமிழையுமுடைய மதுரை நகரி லிருந்தனன்; அவன் முதல் கடிமணம் முடித்தோன் - அவன் முன்பே மணம்புரிந்து கொண்டவன் (ஆயினும்), அவற்கே - அவனுக்கே, நான் நோற்று பயந்த - நான் தவங்கிடந்து பெற்றெடுத்த, வித்தக மயிலை முறையினுல் கொடுப்பல் என்று - சதுரப்பாடுடைய மயில்போன்ற புதல்வியை முறைப்படி மணஞ் செய்து கொடுப்பேனென்று, அனைய வியன்குல வணிகர்கோன் - அந்தச் சிறந்த குல வணிகர் தலைவன், தன்னோடு ஒத்த பல் கிளைஞர் யாவரும் அறிய உணர்த்தினன் - தன்னுடன் ஒத்த பல கிளைஞ ரனைவரும் அறியத் தெரிவித்தான். சில பகல் கழிய - சின்னாட்கள் நீங்க.

மருகன் - தங்கை மகன். வியன் குலம் என்பது வலித்தலாயிற்று. கிளைஞர் - ஞாதியரும் சுற்றத்தாரும். (௩)

ஊழ்வினை வலியா லாருயி ரிழந்தா னுயிர்க்குடம் பனையதன் கற்பின்
சூழ்கதிர் மணிப்பூண் மனைவியு மிறப்பத் துணிந்தன ளவரிரு வோர்க்கும்
ஆழ்கடற் கிளைஞர் செயத்தகு கடன்க ளாற்றியச் செய்தியை மதுரை
வாழ்தரு மருகற் குணர்த்துவா னேலை விடுத்தனர் மருமகன் வாங்கா.

(இ - ள்.) ஊழ்வினை வலியால் ஆருயிர் இழந்தான் - பழவினையின் வலியினாலே தனது அரிய உயிரைத் துறந்தனன்; உயிர்க்கு உடம்பு அனைய - உயிருக்கு உடல்போன்ற, தன் கற்பின் சூழ்கதிர் மணிப்பூண் மனைவியும்-அவனது கற்பினையுடைய ஒளிமிக்க மணிகளழுத்திய அணிகளையணிந்த மனைவியும், இறப்பத் துணிந்தனள் - இறக்கத் துணிந்து விட்டனள்; அவர் இருவோர்க்கும் - அவரிருவருக்கும், ஆழ் கடல் கிளைஞர் செயத்தகு கடன்கள் ஆற்றி - ஆழ்ந்த கடல்போன்ற சுற்றத்தார் செய்யத்தகுந்த கடன்களைச் செய்து முடித்து, அச்செய்தியை மதுரைவாழ்தரு மருகற்கு உணர்த்துவான் - அந்தச் செய்தியை மதுரையில் வாழும் அவன் மருகனுக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு, ஓலை விடுத்தனர் - ஓலை எழுதிப் போக்கினர்; மருமகன் வாங்கா - மருமகன் அந்த ஓலையை வாங்கி.

தன் கருத்து முற்றுப் பெறுமுன் உயிர்துறந்தா னாகலின் 'ஊழ்வினை வலியால்' என்றார். அனைய மனைவியும் கற்பின் மனைவியும் எனக் கூட்டுக. துணிந்து இறந்தனள் என்க. கடன்கள்-அபரக்கிரியைகள். உணர்த்துவான், வினையெச்சம். (௪)

தன்னருண் மாமன் றுஞ்சினுன் கூடத் தாரமுந் துஞ்சிய திப்பால்
அன்னவற் களவின் றுகிய தனமுண் டவனனி நாண்மக வின்றிப்
பின்னொரு பெண்ணைப் பெற்றன னவளைத் தனக்கெனப் பேசினு னனைய
கன்னியை மணந்து செல்கென முடங்கற் கழறிய பாசுரந் தெரியா.

(இ - ள்.) தன் அருள் மாமன் துஞ்சினன் - நினது கருணையையுடைய மாமன் இறந்தனன்; கூடத் தாரமும் துஞ்சியது-அவனுடன்அவன் மனைவியும் இறந்தனள்; இப்பால் - பின், அன்னவற்கு அளவு இன்றாகிய தனம் உண்டு - அவனுக்கு அளவில்லாத நிதியம் உண்டு; அவன் நனிநாள் மகவு இன்றி - அவன் நெடுநாள் காறும் மகப்பேறில்லாதவனாய், பின் ஒரு பெண்ணைப் பெற்றனன் - பின் ஒரு பெண் மகவினைப் பெற்றெடுத்தான்; அவளைத் தனக்கெனப் பேசினன் - அவளை உனக்கு மணஞ் செய்து கொடுப்பதாகச் சொன்னான் (ஆதலின்), அனைய கன்னியை மணந்து செல்க என - அந்தப் பெண்ணை மணஞ் செய்து கொண்டு செல்லக்கடவா யென்று, முடங்கல் கழறிய பாசுரம் தெரியா-ஓலையிற் கூறியுள்ள வாசகத்தைத் தெரிந்து.

தன், தனக்கு என்பன முன்னிலையில் வந்தமையால் இடவழுவமைதி. தாரம் என்பது சொல்லால் அஃறிணையெனக் கொண்டு 'துஞ்சியது' என அஃறிணைவினை கொடுத்தார். இப்பால் - இனிக் கூறத்தகுவன என்றபடி. பேசினன் - கிளைஞர் பல ரோடும் சொல்லினன். செல்கென, அகரம் தொக்கது. முடங்கல் கழறிய என்று பாட மிருப்பின் ஓலை கூறிய என்றுரைக்க. பாசுரம் - ஈண்டு வாசகம். (௫)

வீழ்ந்தனன் றரைமேற் புரண்டன னுயிர்ப்பு வீங்கினன் விழிப்புனல் வெள்ளத்
தாழ்ந்தனன் விம்முற் றம்மவோ வென்றென் றரற்றினன் கிளைஞர்நட்படைந்து
வாழ்ந்தவர் தழுவத் தழீஇத்தழீஇக் கரைந்தான் மற்றவர் தேற்றிடத் தெளிந்து
சூழ்ந்தவெந் துயர்நீத் தொருதலை மாமன் றொன்னகர்க் கேகுவான் றுணிந்தான்.

(இ - ள்.) தரைமேல் வீழ்ந்தனன் புரண்டனன் - தரையில் வீழ்ந்து புரண்டு, உயிர்ப்பு வீங்கினன் - பெருமூச்செறிந்து, விழிப்புனல் வெள்ளத்து ஆழ்ந்தனன் - கண்களிலிருந்து வரும் நீர்ப்பெருக்கி லழுந்தி, விம்முற்று அம்மவோ என்று அரற்றினன் - விம்மி அம்மவோ வென்று புலம்பினன்; கிளைஞர் நட்பு அடைந்து வாழ்ந்தவர் - சுற்றத்தாரும் நட்பினைப் பெற்று வாழ்கின்றவரும் வந்து, தழுவத் தழீஇத் தழீஇக் கரைந்தனன் - தழுவ எதிராகத் தானும் தழுவித்தழுவி அழுது, மற்றவர் தேற்றிடத் தெளிந்து - அவர்கள் தேற்றத் தெளிந்து, சூழ்ந்த வெந்துயர் நீத்து - சூழ்ந்த கொடிய துயரினைத் துறந்து, மாமன் தொல்நகர்க்கு ஏகுவான் ஒருதலை துணிந்தான் - மாமனுடைய பழம்பதிக்குச் செல்ல ஒருதலையாகத் துணிந்தனன்.

வீழ்ந்தனன் முதலிய வினைமுற்று நான்கனையும் எச்சமாக்குக. அம்ம, ஓ என்பன புலம்பலில் வந்த இடைச்சொற்கள். (௬)

அங்குள கிளைஞர் சிலரொடுங் கூடி யருங்கடி மதுரைநீத் தேகிப்
பொங்கிருங் கழிசூழ் பட்டினங் குறுகிப் புகுதுவான் வரவறிந் தங்குத்
தங்குதங் கிளைஞர் வினவநேர் வாரைத் தழீஇத் தழீஇச் செலவிடுத் தேகிக்
கொங்கிவர் தளவத் தாரினன் மாமன் கோயில்புக் கிருந்தன னாக.

(இ - ள்.) அங்கு உள கிளைஞர் சிலரொடும் கூடி - அங்குள்ள சில சுற்றத்தா ருடன் சேர்ந்து, அருங்கடி மதுரை நீத்து - அரிய காவலையுடைய மதுரையை விட்டு, ஏகி - சென்று, பொங்கு இருங்கழி சூழ் பட்டினம் குறுகி - பொங்குகின்ற பெரிய உப் பங்கழி சூழ்ந்தபட்டினத்தை நெருங்கி, புகுதுவான் வரவு அறிந்து - அதில் புகுகின்ற வனது வரவினை யறிந்து, அங்குத் தங்கு தம்கிளைஞர் வினவ நேர்வாரை - அங்கு வசிக் கும் சுற்றத்தவராய் அச்செய்தியைக் கேட்க வருகின்றவரை, கொங்கு இவர் தளவத்தா ரினன் - மகரந்தம் பரந்த முல்லை மாலையை யணிந்த அவ்வணிகன், தழீஇத் தழீஇத் செலவிடுத்து ஏகி - தழுவித்தழுவிச் செல்ல விடுத்துச் சென்று, மாமன் கோயில்புக்கு இருந்தனனாக - மாமன் மாளிகையிற் புகுந்து இருந்தானாக.

புகுவானாயினன் அங்ஙனம் புகுகின்றவனது வரவினையறிந்து வினவ நேரும் கிளைஞரை என உரைக்க. துயரம் வினவுவாரும் வினவப்படுவாரும் தழுவிக்கொள்ளு தல் ஒருசாராரிடைக்காணப்படும் வழக்கம். (எ)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

நாள்சில கழிந்த பின்னர் நாய்கரே றனையா னன்ன
வாள்புரை கண்ணி னாளை மதுரையிற் கொடுபோ யங்கென்
கேளிர்முன் வேட்ப லென்று கிளந்துதன் மாம னீட்டு
நீள்பெரும் பொருள்கண் மற்றுங் கைக்கொண்டு நெறியிற் செல்வான்.

(இ - ள்.) சிலநாள் கழிந்த பின்னர் - சிலநாட்கள் சென்றபின், நாய்கர் ஏறு அனையான் - வணிகருள் ஏறுபோல்வானாகிய அவன், அன்ன வாள்புரை கண்ணினாளை - அந்த வாள்போலுங் கண்களையுடைய மங்கையை, மதுரையில் கொடுபோய் - மது ரைக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய், அங்கு என் கேளிர் முன் வேட்பல் என்று கிளந்து - அங்கு எனது கிளைஞர் முன்னிலையில் மணஞ் செய்வேனென்று கூறி, தன் மாமன் ஈட்டும் நீள் பெரும் பொருள்கள் மற்றும் - தனது மாமன் தேடிய மிகப் பெரிய பொருள்களையும் பிறவற்றையும், கைக்கொண்டு நெறியில் செல்வான் - கைப்பற்றிக் கொண்டு வழியிற் செல்வானாயினன்.

முன் மணமுடித்தோனாகலின் மதுரையிலுள்ள கிளைஞர் ஐயுறுவண்ணம் அவர் முன் இவளை வேட்டல்கருதினன். மற்றும் என்றது ஆடை அணி முதலியவற்றை. (அ)

வழிவிட வருவார் தம்மை நிறுத்திப்பின் மதுரை மூதூர்க்
கெழுதரு சுற்றத் தாரை முன்சென்மி னென்று போக்கித்
தொழுபரி சனமுந் தானுந் தோகையும் வைக லொன்றிற்
கழிவழி யரைமேற் பெய்த காவத மாகப் போவான்.

(இ - ள்.) வழிவிட வருவார் தம்மை நிறுத்தி - வழிவிட வருகின்றவரை நிற் கச் செய்து, பின் மதுரை மூதூர்க்கு எழுதரு சுற்றத்தாரை - பின் பழைய மதுரைப் பதிக்குப் புறப்படும் கிளைஞர்களை, முன்சென்மின் என்று போக்கி - முன்னே செல் லுங்களென்று அனுப்பி, தொழு பரிசனமும் தானும் தோகையும் - தன்னை வணங்கும் ஏவலாளரும் தானும் மங்கையுமாக, வைகல் ஒன்றில் கழிவழி - நாள் ஒன்றில் நீங்கும் வழி, அரைமேல் பெய்த காவதமாகப் போவான் - ஒன்றரைக் காவதமாகப் போவா னாயினன்.

பரிசனமும் தானும் தோகையும் போவான் என்றது பால்விரவிச் சிறப்பால் ஆண்பால் முடிபு பெற்றமையின் வழுவமைதி ;

"தானும் தன்றையலுந் தாழ்சடையோ னுண்டிலனேல்" என்புழிப்போல. கழிவழி - கடந்து செல்லும் தூரம். (௯)

வெங்கதிர் வேலை செல்லும் வேலைவந் தணையு முன்னம்
இங்கிருந் தொழிக மென்றுப் புறம்பய மூதூ ரெய்தி
அங்கிறை கோயின் முன்னிக் கூவனீ ராடி யங்குத்
தங்கிய வன்னி மாடே போனகஞ் சமைத்துண் டெல்வாய்.

(இ - ள்.) வெங்கதிர் வேலை செல்லும் வேலைவந்து அணையு முன்னம் - சூரியன் மேலைக் கடலிற் செல்லும் காலம் வந்து பொருந்து முன்னரே, இங்கு இருந்து ஒழிகம் என்று - இங்கே தங்கிச் செல்வேமென்று கருதி, புறம்பய மூதூர் எய்தி - திருப்புறம்பயமென்னும் பழம்பதியினை யடைந்து, அங்கு இறை கோயில் முன்னி - அங்குள்ள இறைவன் திருக்கோயிலை அடைந்து, கூவல் நீராடி - கிணற்றில் நீராடி, அங்குத் தங்கிய வன்னிமாடே - அங்குள்ள வன்னிமரத் தடியில், போனகம் சமைத்து உண்டு - உணவு சமைத்து உண்டு, எல்வாய் - அவ்விரவின்கண்.

வேலை - கடல், பொழுது. புறம்பயம் - சோழநாட்டிலுள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருப்பதிகளிலொன்று. (௰)

மலைவைத்த சிலையான் கோயின் மருங்கொரு படியி னும்பர்த்
தலைவைத்துத் துயிலு மெல்லை விதிவழிச் சார வந்தோர்
கொலைவைத்த விடவாய் நாகங் கடித்தது கொதித்து நீண்ட
விலைவைத்த கொடும்பூ ணாய்கன் விடந்தலைக் கொண்டு மாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) மலைவைத்த சிலையான் கோயில் மருங்கு - மலையை வில்லாக வைத்த சிவபெருமான் திருக்கோயிலின் அருகே, ஒரு படியின் உம்பர் - ஒருபடியின்மேல், தலைவைத்துத் துயிலும் எல்லை - தலைவைத்துத் தூங்கும்போது, விதிவழி ஊழின் வழியே, சாரவந்து - பொருந்த வந்து, ஓர் கொலை வைத்த விடவாய் நாகம் கொதித்துக் கடித்தது - கொல்லுதற்கு வைத்த நஞ்சினையுடைய வாயையுடைய ஒரு பாம்பானது சினந்து கடித்தது ; நீண்ட விலை வைத்த கொடும்பூண் நாய்கன் - பெரிய விலைமதிப்புள்ள வளைந்த அணியினையணிந்த அவ்வணிகன், விடம் தலைக்கொண்டு மாய்ந்தான் - அந்நஞ்சு தலைக்கேறி இறந்தான்.

நாகம் வந்து கொதித்துக் கடித்தது என்க. (௧௧)

அங்குள பரிச னங்க ளாவலித் திரங்கிச் சூழக்
கொங்கைகள் புடைத்துச் சேடிக் குற்றிடை மகளி ரேங்கச்
சிங்கவே றனையா னாகந் தீண்டிடா தொதுங்கிப் போந்த
பங்கய மலர்க்கொம் பன்னாள் பாவைபோற் புறம்பு நின்றாள்.

(இ - ள்.) அங்குள பரிசனங்கள் ஆவலித்து இரங்கிச் சூழ - அங்கே யுள்ள ஏவலாளர் அவலமுற்று அழுது சூழாநிற்க, சேடிக் குற்றிடை மகளிர் - தோழிகளாகிய சிறிய இடையினையுடைய பெண்கள், கொங்கைகள் புடைத்து ஏங்க - தங்கள் கொங்

ஸ்தகளில் அடித்துக் கொண்டு அழாநிற்க, போந்த பங்கய மலர்க் கொம்பு அன்னாள் - உடன்வந்த தாமரைமலரையுடைய கொம்புபோல்வாள், சிங்க ஏறு அனையான் ஆகம் தீண்டிடாது - ஆண் சிங்கம்போல்வானாகிய அவ்வணிகன் உடலைத் தீண்டாது, புறம்பு ஒதுங்கிப் பாவைபோல் நின்றாள் - ஒருபுறமாக ஒதுங்கிப் பாவைபோல் நின்றனள்.

பங்கய மலர்க் கொம்பன்னாள், இல்பொருளுவமை. செயலற்று அசையாது நின்றாள் என்பார் 'பாவைபோற் புறம்பு நின்றாள்' என்றார். (கஉ)

[கலிநிலைத்துறை]

ஆளியே றன்னவ னரவின்வாய்ப் பட்டது மவிந்ததும்
மீளிவே லுண்கணார் கைகுலைத் தழுவதும் விழுவதுங்
கேளிர்சூழ்ந் தயர்வது மழுவதுங் கண்டிளங் கிளியனாள்
வாளியே றுண்டதோர் மயிலின்வீழ்ந் துயங்கினாண் மயங்கினாள்.

(இ - ள்.) ஆளி ஏறு அன்னவன் - ஆளியேற்றினை யொத்த வணிகன், அரவின் வாய்ப் பட்டதும் அவிந்ததும் - பாம்பின் வாய்ப் பட்டதையும் இறந்ததையும், மீளிவேல் உண்கணார் - பெருமை பொருந்திய வேல்போன்ற மையுண்ட கண்களை யுடைய மகளிர், கைகுலைத்து அழுவதும் விழுவதும் - கைநெரித்து அழுவதையும் விழுவதையும், கேளிர் சூழ்ந்து அயர்வதும் சோர்வதும் - சுற்றத்தார் சூழ்ந்து அயர்வதை யும் சோர்வதையும், இளம்கிளி அனாள்கண்டு - இளங்கிளிபோன்ற அவ்வணிக மகள் பார்த்து, வாளி ஏறுண்டது ஓர் மயிலின் வீழ்ந்து உயங்கினாள் மயங்கினாள் - அம்பு பாயப்பெற்றதாகிய ஒரு மயிலைப்போல வீழ்ந்து சோர்ந்து மயங்கினாள்.

அரவின் வாய்ப்பட்டது - பாம்பாற் கடிக்கப்பட்டது. உண்கணார் - சேடியர். (கங)

வடிக்கணுட் செருகின வருகின வுயிர்ப்பழல் வாய்ப்படுந்
தொடுத்தபூங் கோதைபோற் சோர்ந்ததா கங்கரஞ் சோர்ந்தன
அடித்தளிர் சோர்ந்தன கன்னியன் னப்பெடை யன்னவள்
இடிக்கெதிர்ப் பட்டுவீழ்ந் தாளெனக் கிடந்தன ளென்செய்வாள்.

(இ - ள்.) வடிக்கண் உள் செருகின - மாவடுப்போன்ற கண்கள் உள்ளே செருகின; உயிர்ப்பு அருகின - மூச்சுகள் குறைந்தன; அழல்வாய்ப்படும் தொடுத்த பூங்கோதைபோல் - நெருப்பின்வாய்ப்பட்ட கட்டிய பூமாலைபோல, ஆகம் சோர்ந்தது - உடல் வாடியது, கரம் சோர்ந்தன - கைகள் சோர்ந்தன, அடித்தளிர் சோர்ந்தன - அடியாகிய தளிர்கள் வாடின; கன்னி அன்னப்பெடை அன்னவள் - இளமைபொருந் திய அன்னப்பேட்டினை யொத்த அவ்வணிகமாது, இடிக்கு எதிர்ப்பட்டு வீழ்ந்தாள் எனக்கிடந்தனள் - இடிக்கு எதிர்ப்பட்டு வீழ்ந்தவளைப்போல வீழ்ந்து கிடந்தனள்; என் செய்வாள் - வேறு என் செய்வாள்.

அன்னப்பெடை யன்னவளாகிய கன்னி என்றுமாம்.

(பா - ம்.) அருகிய துயிர்ப்பு. (கச)

சாயும்பூங் கொம்பரிற் சூழ்ந்திறந் தான்புறஞ் சார்ந்தழூஉம்
ஆயமென் மகளிர்மீண் டன்பனோ டெங்கைதன் னாவியும்
போயதே கொல்லென மடியுறக் கொடுங்கையாற் புறந்தழீ இத்
தூயதூ செறிந்திளைப் பாற்றினர் சிறிதுயிர் தோற்றவே.

(இ - ள்.) சாயும்பூங் கொம்பரில் - வளைகின்ற பூங்கொம்புகளைப் போல, இறந்தான் புறம் சார்ந்து சூழ்ந்து அழூஉம் - இறந்தவனருகிற் சார்ந்து சுற்றி நின்று அழுகின்ற, ஆயமென் மகளிர் - மெல்லிய தோழிப் பெண்கள், மீண்டு - திரும்பிப் பார்த்து, அன்பனோடு எங்கைதன் ஆவியும் போயதே கொல் என - அன்பனோடு எமது தங்கையின் உயிரும் போயிற்றோவென்று கருதி, கொடுங்கையால் மடிஉறப் புறம் தழீஇ - வளைந்த கையால் மடியிற் பொருந்த அவளுடம்பைத் தழுவி, தூயதூசு எறிந்து இளைப்பு ஆற்றினர் - தூய்மையான ஆடையால் வீசி இளைப்பினைப் போக்கினர்; சிறிது உயிர் தோற்ற - அதனால் சிறிது உயிர்ப்பு வெளிப்பட.

உயிர்தோற்ற இளைப்பாற்றினர் என்றுமாம். (கரு)

மெய்கழிந் தின்னுயிர் மீண்டுதன் யாக்கையின் மெல்லவே
கைகலந் தாங்கிரு காலியங் குற்றன கண்களும்
பொய்கைநீ லஞ்சிறி தவிழ்ந்தென வலர்ந்தன பூவையை
மைகழி நாண்முத னான்குநால் வேலியாய் வளர்ந்தவே.

(இ - ள்.) மெய்கழிந்த இன் உயிர் - உடலினின்றும் நீங்கிய இனிய உயிரானது, மீண்டு தன் யாக்கையில் மெல்ல கைகலந்தாங்கு - திரும்பவும் தனது உடலின் கண் மெல்ல வந்து கலந்தாற்போல, இருகால் இயங்குற்றன - இரண்டு கால்களும் அசைந்தன; பொய்கை நீலம் சிறிது அவிழ்ந்தென - பொய்கையின்கண் நீல மலர் சிறிது மலர்ந்தாற்போல, கண்களும் அலர்ந்தன - கண்களும் சிறிது திறந்தன; பூவையை - அம்மாதினை, மைகழி நாண்முதல் நான்கும் - குற்றம் நீங்கிய நாணம் முதலிய நான்கும், நால் வேலியாய் வளர்ந்த - நான்கு வேலிகளாக வளர்ந்தன.

கழிந்த என்னும் பெயரெச்சத் தகரம் தொக்கது. கைகலத்தல், ஒரு சொல் நான்கு - நாண், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு. நாண் முதலிய நான்கும் கற்பு வழுவுறுமற் காப்பனவாகலின் "நால் வேலியாய் வளர்ந்த" என்றார். வளர்ந்த, அன்பெறாத பலவின்பால் முற்று. (கசு)

கையெறி யுங்குழற் கற்றைசோ ருந்திரி காலுளி
நெய்யெனக் கண்புனல் கொங்கைமுற் றத்துக நெஞ்சுகும்
பையவாய் விடும்புறம் பார்க்குநா ணெடுந்தளைப் படுஞ்சிறு
தெய்வந்தொட் டாளெனத் தேம்பிவிம் மாந்தொளி தேயுமால்.

(இ - ள்.) கை எறியும் - நிலத்திற் கையினை மோதுவாள்; குழல் கற்றை சோரும் - திரண்ட கூந்தல் சோருவாள்; திரிகால் நெய்துளி என - திரி சிந்தும் நெய்த் துளியைப்போல, கண்புனல் கொங்கை முற்றத்து உக நெஞ்சு உகும் - கண்ணீர் கொங்கையின் முன்றிலிற் சிந்த மனமுடைவாள்; பைய வாய் விடும் - மெல்ல வாய் திறந்து புலம்பக் கருதுவாள்; புறம் பார்க்கும் - புறத்திற் பார்ப்பாள்; நாண் நெடுந் தளைப் படும் - நாணுகிய நீண்ட விலங்கிற் படுவாள்; சிறு தெய்வம் தொட்டாள் என - சிறிய தெய்வத்தாற் பற்றப் பட்டவளைப்போல, தேம்பி விம்மாந்து ஒளிதேயும் - தேம்பி விம்மி ஒளி குறைவாள்.

கட்புனல் வெப்பமுற் றுதிர்தலின் விளக்கின் திரிசிந்தும் நெய்யை உவமை கூறினர். கன்னியாகிய தான் புலம்பின் பிறர் அலர் தூற்றுவரோ என்னும் நாணத்தால் வாய்விட்டுப் புலம்பா தொழிவாள் என்பார் 'நாணெடுந்தளைப்படும்' என்றார். தொடட்டாள் - தீண்டப்பட்டாள். சோரும், உகும், தேயும் என்னும் சினைவினைகள் முதன்மேல் நின்றன. (கஎ)

வணங்கில்செல் வந்தழீஇப் பிறந்தநா டொட்டொரு வைகலும்
அணங்கெனக் கனவிலுங் கண்டிலா ளன்பன்மே லன்பென
இணங்குதன் னுருவமாய் நிறைவரம் பிற்றென விருந்தொர்பெண்
அணங்குவாய் விட்டழு தாலெனப் புலம்பலுற் றனளரோ.

(இ - ள்.) வணங்கு இல் செல்வம் தழீஇ - குறைதலில்லாத செல்வத்தைப் பொருந்தி, பிறந்தநாள் தொட்டு-பிறந்தநாள் முதலாக, ஒருவைகலும் - ஒருநாளேனும், அணங்கு எனக் கனவிலுங் கண்டிலாள் - துன்பமென்று கனவிலுங் கண்டறியாத அம் மாது, அன்பன்மேல் இணங்கு அன்பு - அன்பன் மேற் பொருந்திய அன்பானது, தன் உருவமாய் நிறைவரம்பிற்று என-தன் வடிவமாய் நிறைந்த அளவினை யுடையதாயிற்று என்று கண்டோர் கூற, ஓர் பெண் அணங்கு இருந்து வாய்விட்டு அழுதால் அன - ஒரு பெண் தெய்வம் இருந்து வாய்விட்டு அழுதாற்போல, புலம்பல் உற்றனள் - புலம்பத் தொடங்கினள்.

வணங்கு, முதனிலைத் தொழிற் பெயர்; வணங்கல் குறைதல். அன்பென என்பதிலுள்ள என அசை. ஓர், விகாரம். அரோ, அசை. (கஅ)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.]

என்னா யகனேயோ வென்னிருகண் மணியேயோ வென்னை யீன்றான்
தன்னாவி யன்னதனி மருகாவோ முருகாவோ தாரார் முல்லை
மன்னாவோ வணிகர்குல மணியேயோ விடவரவின் வாய்ப்பட் டாயோ
உன்னாக நிழலான வென்னைவிடுத் தெவ்வண்ண மொளிப்ப தேயோ.

(இ - ள்.) என் நாயகனேயோ - எனது நாயகனே, என் இருகண் மணியேயோ - எனது இரண்டு கண்களின் மணியே, என்னை ஈன்றான் தன் ஆவி அன்னதனி மருகாவோ - என்னைப் பெற்ற தந்தையினது உயிர்போன்ற ஒப்பற்ற மருகனே, முருகாவோ - இளமைப் பருவமுடையவனே, முல்லைத்தார் ஆர்மன்னாவோ - முல்லை மாலையை யணிந்த மன்னனே, வணிகர்குல மணியேயோ - வணிகர் மரபிற்கு ஓர் மணி போல்வானே, விட அரவின் வாய்ப்பட்டாயோ - நீ நஞ்சினையுடைய பாம்பின்வாய்ப் பட்டனையோ, உன் ஆக நிழலான என்னை விடுத்து - உனது உடலின் நிழலாகிய என்னைவிட்டு, ஒளிப்பது எவ்வண்ணம் - நீ மறைவது எங்ஙனம் ?

தன் தந்தையால் கணவனாக நிச்சயிக்கப்பட்டவன் ஆதலால் 'என்னாயகனே' என்றாள். நிழல்போன்ற என்னை விடுத்து ஒளிப்பது பெரியதோர் வியப்பு என்பாள் 'உன்னாக நிழலான என்னைவிடுத் தெவ்வண்ண மொளிப்பது' என்றாள். ஓகாரங்கள் புலம்பலில் வந்தன. (கக)

பொன்னாட்டின் மடவாரைப் புணர்வதற்கோ நம்மளகா புரத்து வேந்தன்
நன்னாட்டின் மடவாரை மணப்பதற்கோ வுனைக்கடித்த நாகர் வேந்தன்
தன்னாட்டின் மடவாரைத் தழுவுதற்கோ வென்னாவித் தலைவா வென்னை
இந்நாட்டி லிருத்தியென வஞ்சித்துப் போயினவா றென்னே யென்னே.

(இ - ள்.) பொன்னாட்டின் மடவாரைப் புணர்வதற்கோ - பொன்னாட்டிலுள்ள மகளிரைக் கூடுவதற்கோ (அன்றி), நம் அளகாபுரத்துவேந்தன் - நமது அளகாபுரத்து அரசனாகிய குபேரனது, நல் நாட்டின் மடவாரை மணப்பதற்கோ-நல்ல நாட்டிலுள்ள பெண்களை மணம்புரிவதற்கோ (அன்றி), உனைக்கடித்த நாகர் வேந்தன் தன் நாட்டின் - உன்னைக் கடித்த பாம்புகளின் வேந்தனாகிய அனந்தனது நாட்டிலுள்ள, மடவாரைத் தழுவுதற்கோ - மாதர்களைக் கூடுவதற்கோ, என் ஆவித்தலைவா - எனது உயிர்த்தலைவனே, என்னை இந்நாட்டில் இருத்தி எனை வஞ்சித்துப் போயினவாறு என்னே என்னே - என்னை இந்த நாட்டிலேயே இருத்தி என்னை வஞ்சித்துப் போன காரணம் என்னே என்னே!

பொன்னாட்டு அரமகளிர் இன்பமும், அளகைவாழும் இயக்க மகளிர் இன்பமும், நாக நாட்டு நாக மகளிர் இன்பமும் புவிமகளிர் இன்பத்தினும் சிறந்ததென்னுங் கருத்தால் ஏகினையோ என்பாள் இங்ஙனம் கூறினாள். தனவணிகர் நிதிக்கிழவன் வழியினர் என்னுங் கருத்தால் 'நம்மளகாபுரத்து வேந்தன்' என்றாள் என்க. (உ0)

தென்னுலகிற் புகுந்தனையோ பணிந்தனையோ மாதுலனைத் தேவி யோடும்
தன்னிருதோ ளுறவாரத் தழுவினனோ நானுமுடன் சார்ந்தே னாகில்
என்னுரிய குரவரையுங் கண்ணாரக் காணேனோ வெனை †யீங் கிட்டாய்
பின்னுரிய பரிசனமுங் ‡கைவிட்டாய் §தனிப்போயென் பெற்றா யையா.

(இ - ள்.) தென்னுலகில் புகுந்தனையோ - பிதிரருலகத்துப் புகுந்தனையோ, மாதுலனைத் தேவியோடும் பணிந்தனையோ - உன் மாமனையும் மாமியையும் வணங்கினையோ, தன் இருதோள் உற ஆரத் தழுவினனோ - அவன் தன் இரண்டு தோள்களும் பொருந்த நின்னை நன்கு தழுவினானோ, நானும் உடன் சார்ந்தேனாகில் - யானும் உடன் வந்திருப்பேனாயின், என் உரியகுரவரையும் கண்ணாரக் காணேனோ - எனது உரிய குரவ ரிருவரையும் கண்களிக்கக் காணேனோ, எனை ஈங்கு இட்டாய் - என்னை இங்கு விட்டனை, பின் உரியபரிசனமும் கைவிட்டாய் - பின் நினக்குரிய ஏவலாளரையுங் கைவிட்டனை, தனிப்போய் என் பெற்றாய் ஐயா - தனியே சென்று என்ன பயனைப் பெற்றாய் ஐயனே?

குரவர் - தந்தை தாயர். (உக)

வரிசைமரு மகனரவால் விளிந்ததுநா னறைபோய மனத்தோ டிங்குப்
பரிவுறலு மெனைப்பயந்தார் நோற்றதவ நன்றாகப் பலித்த தேயோ
பெரிதவரிக் *கட்கலக்கங் காணாமு னிறந்தன்றே பிழைத்தா ரந்தோ
அரியதிலு மரியபய னிதுவன்றே யெவர்பெற்றா ரவர்போ லம்மா.

(இ - ள்.) வரிசை மருமகன் அரவால் விளிந்ததும் - சிறந்த மருமகன் பாம்பினால் இறந்து பட்டதையும், நான் அறைபோய மனத்தோடு இங்குப் பரிவுறலும் - நான் உள்ளீடற்ற உள்ளத்துடன் இங்கிருந்து துன்புறுவதையும் (நோக்கின்), எனைப் பயந்தார் நோற்ற பயன் நன்றாகப் பலித்தது - என்னைப் பெற்றவர் தவஞ்செய்த பயன் நன்றாகப் பலித்தது ; அவர் - அத்தாய் தந்தையர், பெரிது இக் கண்கலக்கம் காணாமுன் இறந்து அன்றே பிழைத்தார் - பெரிதாகிய இந்தக் கண் கலக்கத்தைக் காணுதற்கு

(பா - ம்.) †ஈங்கிட்டு. ‡கைவிட்டு. §தனிபோய்.

(பா - ம்.) *கண்கலக்கம்.

முன்னரேயே இறந்தன்றே தப்பினர்; அந்தோ - ஐயோ, இது அன்றே அரியதிலும் அரியபயன் - இதுவல்லவா அரிதினும் அரிதான பயன்; அவர் போல் எவர் பெற்றார் - அவர் பெற்றது போல வேறுயார் பெற்றனர்.

வரிசை மருமகன் - பாராட்டிற்குரிய மருமகன். அறைபோய மனம் - அறிவின்றிப் புரைபட்ட மனம்; தானும் உயிர் துறவாது இருத்தற்கு நொந்து 'நான் அறை போய மனத்தோடிங்குப் பரிவுறலும்' என்றாள். நோக்கின் என ஒரு சொல் விரித்துரைக்க. பிழைத்தார் - துன்பத்தினின்றும் தப்பினார். 'நோற்ற பயன் நன்றாகப் பலித்தது, என்பதும், 'அரியதிலுமரியபயன் இது' என்பதும், 'எவர் பெற்றார் அவர்போல்' என்பதும் குறிப்பினால் எதிர்மறைப்பொருள் பயப்பன. அந்தோ, அம்மா என்பன இரக்கப் பொருளில் வந்த இடைச் சொற்கள். (௨௨)

உன்காதன் மாமனெனைப் பயந்தவன்றே யுறவறிய வுனக்கே பேசிப்
பின்காதன் மனைவியொடு முயிரிழந்தான் யானுமந்தப் பெற்றி யாலே
என்காத லுயிர்போக வெற்றுடம்போ விருக்குமுடனிறப்பே னென்றேத்
தன்காதற் றுணையிழந்த வன்றிலென விருந்தழுதா டமிய ளானாள்.

(இ - ள்.) உன் காதல் மாமன் எனைப் பயந்த அன்றே - உனது அன்புள்ள மாமன் என்னைப் பெற்ற காலத்திலேயே, உறவு அறிய உனக்கே பேசி - சுற்றத்தாரறிய உனக்கே மணஞ் செய்து கொடுப்பதாகப் பேசி, பின் காதல் மனைவியொடும் உயிர் இழந்தான் - பின்பு தன் அன்புள்ள மனைவியொடும் உயிர் நீத்தனன்; யானும் அந்தப் பெற்றியாலே - யானும் அந்தத் தன்மையினாலே, உடன் இறப்பேன் - நின்னுடன் இறப்பேனாவேன்; என் காதல் உயிர்போக-என் காதலுள்ள உயிராகிய நீ சென்றுவிட, வெறு உடம்போ இருக்கும் என்னா - உயிரற்ற உடம்பாகிய யானோ இங்கிருப்பேன் என்று கூறி, தமியள் ஆனாள் - துணையற்றவளாகிய அவ்வணிக மங்கை, தன் காதல் துணை இழந்த அன்றில் என இருந்து அழுதாள்-தனது காதலுள்ள ஆணன்றிலை இழந்த அன்றிற்பேடுபோல இருந்து அழுதனள்.

உறவு - உறவினர்க்காயிற்று. (௨௩)

[வேறு]

நன்னக ருறக்க நீங்கி நடுக்கமுற் றழுங்கக் காழித்
தென்னகர் ஞானச் செல்வர் சிவனகர் தொறும்போய்ப் பாடி
அந்நக ரடைந்தா ரங்கோ ரணிமடத் திருந்தார் கேட்டீ
தென்னென வாள்விட் டாய்ந்து கோயிலி னிடைவந் தெய்தி.

(இ - ள்.) நல் நகர் உறக்கம் நீங்கி நடுக்கமுற்று அழுங்க - அந்த நல்ல நகரிலுள்ளவர்கள் துயில் நீங்கி நடுங்கி வருந்தா நிற்க, காழித்தென் நகர்ஞானச் செல்வர் - சீகாழியாகிய அழகிய நகரின்கண் அவதரித்த சிவஞானச் செல்வராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார், சிவன் நகர் தொறும் போய்ப்பாடி - சிவபிரான் எழுந்தருளிய திருப்பதிகடோறுஞ் சென்று பதிகம் பாடி, அந்நகர் அடைந்தார் - அத்திருப்பதியை யடைந்து, அங்கு ஓர் அணிமடத்து இருந்தார் - அங்கு ஒரு அழகிய மடத்தின்கண் இருந்தவர், கேட்டு - இவ்வழுகை யொலியைக் கேட்டு, ஈது என்னென ஆள்விட்டு ஆய்ந்து-இஃது என்னவென்று ஆள்விட்டு ஆராய்ந்து தெரிந்து கொண்டு, கோயிலினிடை வந்தெய்தி-கோயிலின் பக்கல் வந்து சேர்ந்து.

வணிகன் உயிர்நீத்ததும், வணிகக்கன்னி அழுது வருந்துவதும் அறிந்து நகரி லுள்ளாரும் துயிலுதலின்றி வருந்தின ரென்க. பிறர் துயரையும் தம் துயர்போற் கருதினாராகலின் 'நன்னகர்' என்றார். நகர் என்றது நகரிலுள்ளாரைக் குறித்தது. அடைந்தார், முற்றெச்சம். இருந்தார், வினைப்பெயர். ஆள் - ஏவலாள். (உச)

கன்னிநீ யாரை யுற்ற தென்னெனக் கன்னி தாழ்ந்து
தன்னரு மரபு மீன்றார் தம்மையு மருகற் கென்றே
உன்னினர் மன்றல் பேசி யிறந்தது முயிரன் னானோ
டிங்கெறி யடைந்தீங் குற்ற நிகழ்ச்சியு மெடுத்துச் சொன்னாள்.

(இ - ள்.) கன்னி நீ யார் என் உற்றது என - கன்னியே, நீ யார், உனக்கு என்ன நேர்ந்தது என்று வினவ, கன்னி தாழ்ந்து - அம்மாது வணங்கி, தன் அரு மரபும் ஈன்றார் தம்மையும் - தனது அரிய மரபினையும் தன்னைப் பெற்றோர்களையும், மருகற்கு என்றே உன்னினர் மன்றல் பேசி இறந்ததும் - இந்த மருமகனுக்கே தன்னைக் கொடுப்ப தென்று கருதி மணம்பேசி இறந்தொழிந்ததனையும், உயிர் அன்னானோடு இங்கெறி அடைந்து - உயிர்போல்வானுடன் இவ்வழியினை அடைய, ஈங்கு உற்ற நிகழ்ச்சியும் எடுத்துச் சொன்னாள் - இங்கு நேர்ந்த நிகழ்ச்சியினையும் எடுத்துக் கூறினாள்.

யாரை, ஐகாரம் முன்னிலைக்கண் வந்தது. அக்கன்னி தாழ்ந்து எனச் சுட்டு வருவிக்க. மரபு முதலிய வற்றிலும் இரண்டனுருபு விரிக்க. (உரு)

தந்தையுந் தாயு மன்னார் தமியளா யிரங்கும் பேதைப்
பைந்தொடி யாவி காப்பான் பாம்புகோட் பட்டான் மாடே
வந்தவ னாக மெல்லா மருந்துரு வாகும் வண்ணஞ்
சிந்தைசெய் தருட்கண் வைத்தார் குதித்தது தீவாய் நஞ்சம்.

(இ - ள்) தந்தையும் தாயும் அன்னார் - உயிர்களுக்கு அப்பனும் அம்மையும் போல்வாராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார், தமியளாய் இரங்கும் பேதைப் பைந்தொடி - தனியாய் வருந்தும் பேதையாகிய பசிய வளையலை யணிந்த அவ்வணிகமாதின், ஆவி காப்பான் - உயிரைக் காக்கும்பொருட்டு, பாம்பு கோட்பட்டான் மாடே வந்து - பாம்பிறற் கொள்ளப்பட்டவன் அருகே வந்து, அவன் ஆகம் எல்லாம் மருந்து உருவாகும் வண்ணம் சிந்தை செய்து - அவன் உடல் முற்றும் அமிர்தமயமாகுமாறு திருவுள்ளங் கொண்டு, அருள் கண் வைத்தார் - அருட்பார்வையை வைத்தருளினார்; தீவாய்நஞ்சம் குதித்தது - நெருப்பின் றன்மை வாய்ந்த நஞ்சு தான் ஏறிய விடத்தினின்றுங் குதித் தோடியது.

தந்தையும் தாயும் அற்ற வணிக மாதுக்கு உதவிபுரிய வந்த பேரருளாளர் ஆக லின் 'தந்தையும் தாயு மன்னார்' என்றார். காப்பான், வினை யெச்சம். பாம்பு கோட் பட்டான், தம்மினாகிய தொழிற் சொல் முன்வர வலி இயல்பாயிற்று. விரைந்து இரங் கிற்று என்பார் 'குதித்தது' என்றார். (உசு)

எழுந்தன னுறங்கி னான்போ லிறந்தவன் யாருங் கண்டு
தொழுந்தகை ஞான வேந்தைத் தொழுதனர் துதிசெய் தார்வத்
தழுந்தினர் கன்னி யன்ன மனையவ ளின்பத் தீந்தேன்
பொழிந்தொரு புறத்தே கஞ்சம் பூத்ததோர் கொம்பி னின்றாள்.

(இ - ள்.) இறந்தவன் உறங்கினன்போல் எழுந்தனன் - இறந்த அவ் வணிகன் உறங்கியவன் எழுந்தாற்போல எழுந்தான்; யாரும் கண்டு - அதனை அனைவரும் பார்த்து, தொழும் தகை ஞானவேந்தைத் தொழுதனர் - அனைவரும் வணங்குந் தகுதியை யுடைய ஞானவேந்தரை வணங்கி, துதி செய்து ஆர்வத்து அழுந்தினர் - துதி மொழி கூறி மகிழ்ச்சிக் கடலுள் மூழ்கினர்; கன்னி அன்னம் அனையவள் - கன்னியன்னப் பேட்டினை ஒத்த அம்மாது, இன்பத் தீந்தேன் பொழிந்து கஞ்சம் பூத்தது ஓர் கொம்பின் - இன்பமாகிய இனிய தேனைப் பொழிந்து தாமரை மலரப் பெற்றதாகிய ஒரு கொம்புபோல, ஒருபுறத்தே நின்றாள் - ஒருபுறமாக ஒதுங்கி நின்றனள்.

தொழுதனர், முற்றெச்சம். கஞ்சம் பூத்ததோர் கொம்பின் என்றது இல் பொருளுவமை. (உஎ)

தலைவனை யிறந்த போதுந் தனியுயிர் பெற்ற போதுஞ்
சிலைநுதல் காதன் மாமன் செல்வியா யிருந்துந் தீண்டா
நிலைமையு மன்புங் கற்பி னீர்மையும் வியந்து நோக்கி
மலைமகண் ஞான முண்டார் வணிகனை நோக்கிச் சொல்வார்.

(இ - ள்.) சிலை நுதல் - விற்போலும் நெற்றியையுடைய அவ் வணிக மாது, காதல் மாமன் செல்வியாய் இருந்தும் - காதல்மிக்க மாமன் மகளா யிருந்தும், இறந்த போதும் தனி உயிர் பெற்றபோதும் - தன் தலைவன் இறந்த காலத்திலும் அவன் தனித்த உயிரினைப் பெற்ற காலத்திலும், தலைவனைத் தீண்டா நிலைமையும் - அவனைத் தொடாதிருந்த தன்மையையும், அன்பும் - அவளது அன்பினையும், கற்பின் நீர்மையும்- கற்பின் தன்மையையும், மலைமகள் ஞானம் உண்டார் நோக்கி வியந்து - உமையம்மையின் ஞானப்பாலைப் பருகியருளிய பிள்ளையார் கண்டு வியந்து, வணிகனை நோக்கிச் சொல்வார் - அவ்வணிகனைப் பார்த்துக் கூறுவாராயினர்.

சிலைநுதல், அன்மொழித் தொகை. தீண்டுதற்குரிய முறைமையும் தீண்டத் தகும் தருணமும் உடையளாயிருந்தும், தன் காதற்கிழமையுடையானது துஞ்சிய உடலைத் துயரத்தாற் றொடுதலும், அவன் உயிர்த்தெழுந்தகாலை உவகையாற் றொடுதலும் எவ்வாற்றானும் பழியன்றாகவும் தீண்டா திருந்தமையின் அவளது தற்காக்கும் பண்பினையும், அங்ஙனம் அவனுடலைப் பரிசியாது நிற்பினும் அவன்மாட்டுக் குன்றுதலின்றி வளரும் அன்புடையளா யிருக்குந் தன்மையையும், அவ்வாற்றால் அவளது கற்பின் பெற்றியையும் பிள்ளையார் நோக்கி வியந்தனர் என்க. (உஅ)

வருதிநின் மரபுக் கெல்லா மணியனா யுன்றன் மாமன்
தருதிரு வனையா ளின்பஞ் சாருநா டுன்பம் வந்து
பெருகுநா ளன்றி யென்றுன் மெய்தொடப் பெறுவ ளீண்டே
திருமண முடித்துக் கொண்டு போகெனச் செப்ப லோடும்.

(இ - ள்.) நின் மரபுக்கு எல்லாம் மணி அனாய் வருதி - நினது மரபு முழுதுக்கும் மணிபோல்வாய் வருக; உன்றன் மாமன் தரு திரு அனையாள் - உனது மாமன் பெற்ற திருமகள்போன்ற இம்மாது, இன்பம் சாரும் நாள் - நினக்கு இன்பம் வந்து பொருந்தும் நாளிலும், துன்பம் வந்து பெருகு நாள் அன்றி-துன்பம் வந்து மிகு நாளிலு மல்லாமல், என்று-வேறெந்நாளில், உன் மெய் தொடப் பெறுவள் - உனது உடலினைத் தீண்டப் பெறுவாள்; ஈண்டே - (ஆதலால்) இவ்விடத்திலேயே, திருமணம் முடித்

துக் கொண்டு போக எனச் செப்பலோடும்-திருமணத்தை முடித்துக்கொண்டு போவா யாக வென்று சொல்லியவளவில்.

அவன் அரவுகடித் திறத்தலாகிய துன்பமும், உயிர்த் தெழுதலாகிய இன்பமும் எய்திய பொழுதுகளில் அவனைத் தீண்டாது நின்றாளாகலின் 'இன்பஞ் சாரு நாள் துன்பம் வந்து பெருகு நாள் அன்றி என்று உன் மெய்தொடப் பெறுவள்' என்றும், அவள் கன்னியா யிருப்பதே நின்னைத் தொடுதற்குத் தடையா யிருத்தலின் அத் தடை நீங்க ஈண்டே திருமணம் முடித்துக்கொண்டு போக என்றும் பிள்ளையார் அருளினார் என்றார். போகென என்பதில் அகரம் தொக்கது. (உக)

செங்கணே றனையா னையன் றிருமொழி தலைமேற் கொண்டு
பங்கயன் படைத்த சாதி நான்கையும் பாது காப்பீர்
எங்குல வணிக ரின்றிக் கரிகளு மின்றி யீங்கே
மங்கல முடிக்கும் வண்ணம் யாதென வணங்கிச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) செங்கண் ஏறு அனையான் - சிவந்த கண்களையுடைய ஏறு போல் வானாகிய அவ்வணிகன், ஐயன் திருமொழி தலைமேல்கொண்டு - பிள்ளையாரின் திரு மொழியினை முடிமேற்கொண்டு, பங்கயன் படைத்த சாதி நான்கையும் பாதுகாப்பீர் - பிரமன் படைத்த நான்கு வருணத்தையும் பாதுகாப்பவரே, ஈங்கே - இங்கு, எம் குல வணிகர் இன்றி - எமது குல வணிக ரில்லாமல், கரிகளும் இன்றி - பிற சான்றுகளு மில்லாமல், மங்கலம் முடிக்கும் வண்ணம் யாது என - மண முடிக்கும் வண்ணம் எங் ஙன மென்று, வணங்கிச் சொன்னான் - வணங்கிக் கூறினான்.

நாற்பாற் குலத்தினரும் ஒழுக்கத்தின் வழுவாமற் காக்கும் இயல்புடையீர் என் பான் 'சாதி நான்கையும் பாதுகாப்பீர்' என்றும், அப் பெற்றியராய தேவரீரே யாங்கள் முறைமை வழுவாமல் மண முடித்துக்கொள்ளும் உபாயமும் உரைத்தருள வேண்டு மென்பான் 'மங்கல முடிக்கும் வண்ணம் யாது' என்றும் அவ் வணிகன் கூறினான் என்றார். (௩௰)

கன்னியை யீன்ற ஞான்றே யுனக்கென்றுன் காதன் மாமன்
உன்னிய துறவி னுள்ளா ரறிவரே யுனக்கீ தன்றி
வன்னியுங் கிணறு மிந்த விலிங்கமுங் கரிகண் மைந்தா
இந்நிலை வதுவை செய்தி யெம்முரை கடவா தென்றார்.

(இ - ள்.) உன் காதல் மாமன் - உனது அன்புள்ள மாமன், கன்னியை ஈன்ற ஞான்றே - இக் கன்னியைப் பெற்றபொழுதே, உனக்கு என்று உன்னியது உறவின் உள்ளார் அறிவரே - உனக்கே யென்று கருதிப் பேசியதை உறவினர் பலர் அறிவாரே, உனக்கு ஈது அன்றி - உனக்கு இதுவே யல்லாமல், இந்த வன்னியும் கிணறும் இலிங்க மும் கரிகள் - இந்த வன்னி மரமுங் கிணறும் இலிங்கமும் சான்றுகளாகும்; மைந்தா- புதல்வனே, எம் உரை கடவாது இந்நிலை வதுவை செய்தி என்றார் - எமது சொல்லைக் கடவாமல் இவ்விடத்திலேயே மணமுடிப்பாயாக என்றருளினர்.

எங்குல வணிகரின்றி என அவன் கூறியதற்கு மாற்றமாக 'கன்னியை ஈன்ற ஞான்றே யுனக்கென்றுன் காதன் மாமன் உன்னிய துறவினுள்ளா ரறிவரே' என்றும், கரிகளுமின்றி என்றதற்கு மாற்றமாக 'வன்னியும் கிணறும் இந்த விலிங்கமும் கரிகள்'

என்றும் அருளிச் செய்தா ரென்க. இந்நிலை என்பதற்கு இரட்டுற மொழிதலால் இப் பொழுதே என்றும் பொருள் கொள்க. (௩௧)

மாசறு மனத்தான் காழி வள்ளலைப் பணிந்து நீரே
தேசிகர் குரவர் நட்டோர் தெய்வமுங் கிளையு மென்னப்
பேசிய வாறே வேள்வி பெற்றியா னிறீஇத்தான் வேட்ட
பாசிழை யோடு தாழ்ந்து விடைகொடு பரவிப் போனான்.

(இ - ள்.) மாசு அறு மனத்தான்-குற்றமற்ற மனத்தினையுடைய அவ்வணிகன், காழி வள்ளலைப் பணிந்து - சீகாழி வள்ளலாகிய பிள்ளையாரை வணங்கி, நீரே தேசிகர் குரவர் நட்டோர் தெய்வமும் கிளையும் என்னப் பேசி - நீரே எமக்கு ஆசிரியருங் குரவரும் நட்பினரும் கடவுளும் சுற்றத்தாருமாவீ ரென்று கூறி, அவாறே வேள்வி பெற்றியால் நிறீஇ - அங்ஙனமே திருமணத்தை முறைப்படி முடித்து, தான் வேட்ட பாசிழை யோடு தாழ்ந்து - தான் மணந்த பசிய அணிகளை யணிந்த அம்மாதுடன் அவரை வணங்கி, விடைகொடு பரவிப் போனான் - விடை பெற்றுக்கொண்டு துதித்துச் சென்றான்.

குரவர் - ஐங்குரவர். தேசிகர், குரவர் என்பவற்றுக்கு ஞானாசிரியரும், வித்தை யாசிரியரும் என்றுரைத்தலுமாம். என்ன - என்று கூறி, பேசியவாறே - அவர் உரைத்தவாறே, எனப் பிரித்துப் பொருளுரைத்தலுமாம். வேட்ட - வேட்கப்பட்ட. பாசிழை; அன்மொழித்தொகை.

வைப்பூரின்கண் எழு புதல்விகளையுடைய தாமன் என்னும் வணிகன் தனது மருகனுக்கு மூத்த புதல்வியை மணஞ் செய்விப்பதாகக் கூறிப் பின்பு பிறனொருவனுக்குப் பொருளாசையால் அளித்து, இங்ஙனமே மருகனை வஞ்சித்துப் பின் ஐந்து பெண்களையும் பிறர்க்கு அளித்துவிட, அஃதுணர்ந்த அவனது எழாவது புதல்வி மனம் வருந்திப் பெற்றோரறியாமல் அவனுடன் புறப்பட்டு வழிச்செல்லுங்கால் ஓரிரவில் திருமருகல் என்னும் திருப்பதியில், திருக்கோயிலின் பக்கத்துள்ளதொரு மடத்தின்கண் துயிலும்பொழுது, அவ்வணிகன் அரவு தீண்டி யிறக்க, அது கண்ட அக்கன்னி நெஞ்சம் பதைபதைத்து வருந்தி ஆற்றாது மருகற்பெருமானை விளித்துப் புலம்பாநிற்க, அப்பொழுது இறைவனை வழிபடுதற்கு அவண் எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் அருகு வந்து, நிகழ்ந்ததை அவள் சொல்ல அறிந்து, அவளது துயரினை யொழிக்கக் கருதித் திருமருகலில் வீற்றிருக்கும் இறைவன்மீது "சடையாயெனுமால்" என்னும் திருப்பதிகம் பாடி அவ்வணிகனை உயிர்ப்பித்து அவர்களை ஆண்டே மணம் பொருந்தச் செய்து விடுத்தருளினர் என்று திருத்தொண்டர் புராணம் கூறாநிற்கும்.

பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பியானவர் தாமியற்றிய திருவிளையாடற் புராணத்தில்

"மருத்தயில் பாப்புக் காப்பு வள்ளலை மனத்து வைத்துத்
தருக்கமார் காழி வேந்தர் சடையெனும் யாப் பெடுத்து
விரைத்திரு மருக றன்னில் வெவ்விடந் தீர்த்த தன்றித்
திருப்புறம் பயத்த லத்திற் றீர்த்தனர் திருக்கண் சாத்தி"

என்னுஞ் செய்யுளால் திருமருகலில் நிகழ்ந்த வரலாற்றையும் உடன்பட்டு, திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருப்புறம்பயத்தில் விடந்தீர்த்து. வணிகனை உயிர்ப்பித்தது அதனின் வேறாய வரலாறு என்று குறிப்பிடுவாராயினர்.

ஆளுடையபிள்ளையார்க்குச் சில நூற்றுண்டுகளின் முன்னும் இத்தகைய தொரு சரிதம் நிகழ்ந்துளதென்பது கடைச்சங்க காலத்ததாகிய சிலப்பதிகாரத்து வஞ்சினமாலையில், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தி லிருந்த கற்புடை மகளிரைக் கண்ணகி யெடுத்துரைக்குமிடத்து

> " வன்னி மரமு மடைப்பளியுஞ் சான்றாக
> முன்னிறுத்திக் காட்டிய மொய்குழலாள் "

என்று கூறியிருத்தலால் அறியப்படும். சிலப்பதிகாரம் கூறும் நிகழ்ச்சியும் திருவிளை யாடற்புராணங் கூறும் நிகழ்ச்சியும், சிறிது வேறுபாட்டுடன் காணப்படினும் வன்னி மரம் முதலியவற்றைச் சான்றாகக் காட்டினள் என்பதனை உன்னின் இரண்டும் ஒன்றே போலுமெனக் கருதுதல் இழுக்காகாது. ஆனால், இரு திருவிளையாடற்புராண ஆசிரியரும் இதற்கு மாறுபட்ட கருத்தினர் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர்கள் கருது மாறு திருப்புறம்பயத்தில் விடந்தீர்த்தது ஆளுடைய பிள்ளையாரேயாயின் சிலப்பதி காரம் குறிப்பிடும் வரலாறு அதனின் வேறாய தொன்றாகும். (௯௨)

> ஏவல்செ யாயத் தாரு மடியரு மீண்ட வீண்டிக்
> காவல்செய் மதுரை மூதூர் குறுகித்தன் காதன் மாமன்
> பூவையை மணந்த வண்ணங் கேட்டங்குப் புடைசூழ் சுற்றம்
> யாவரும் முவப்ப வின்புற் றிருந்தன னிளங்கோ மன்னன்.

(இ - ள்.) இளங்கோ மன்னன் - வணிகர் தலைவன், ஏவல் செய் ஆயத்தா ரும் அடியரும் - பணிபுரியும் மகளிர் கூட்டமும் ஏவலாளரும் நெருங்கிவர, ஈண்டிக் காவல் செய் மதுரைமூதூர் குறுகி - (காவலாளர்) நெருங்கிக் காவல்புரியும் மதுரை யாகிய பழம்பதியினை யடைந்து, தன் காதல் மாமன் பூவையை மணந்த வண்ணம் கேட்டு - தனது அன்புள்ள மாமன் புதல்வியை மணந்த தன்மையைக் கேட்டு, அங்குப் புடைசூழ் சுற்றம் யாவரும் உவப்ப - அங்கு வந்து அருகிற் சூழ்ந்த சுற்றத்தா ரனைவரும் மகிழ, இன்புற்று இருந்தனன் - இன்பமெய்தி இருந்தனன்.

மன்னர் பின்னோராகிய வணிகர் இளங்கோக்கள் எனப்படுதற் குரியராகலின் ' இளங்கோ மன்னன் ' என்றார். (௯௩)

> தன்பெருந் தனமு மாம னீட்டிய தனமு மீட்டி
> மன்பெரு நிதிக்கோ னென்ன வாணிகம் பெருக்கி நாய்கன்
> இன்புறு காத லார்க ளிருவரு மீன்ற காதல்
> நன்பொருண் மகிழ்ச்சி செய்ய நலம்பெற வாழு நாளில்.

(இ - ள்.) தன்பெருந் தனமும் மாமன் ஈட்டிய தனமும் ஈட்டி - தனது பெரும் பொருளையும் மாமன் தேடிவைத்த பொருளையும் ஓரிடத்திற் றொகுத்து, மன் பெரு நிதிக்கோன் என்ன - நிலைபெற்ற பெரிய குபேரனைப்போல, வாணிகம் பெருக்கி - வாணிகத்தாற் பொருள் பெருக்கி, நாய்கன் - அவ்வணிகன், இன்புறு காதலார்கள் இருவரும் ஈன்ற - இன்ப மிக்க காதலையுடைய இரண்டு மனைவியரும் பெற்ற, காதல் நன்பொருள் மகிழ்ச்சி செய்ய - அன்புள்ள மக்கள் மகிழ்ச்சியை விளைக்க, நலம் பெற வாழும் நாளில் - நலமாக வாழுங்காலத்தில்.

நிதிக்கோனென்ன ஈட்டி என்றியைத்தலுமாம். பொருள் - பிள்ளை.

> " தம்பொரு ளென்ப தம்மக்கள் "

என்னும் குறளும்,

"ஒப்புடைய மாதரு மொண் பொருளு நீ"
என்னும் தேவாரமுங் காண்க. மகிழ்ச்சி செய்தலை,

"மக்கண் மெய்தீண்ட லுடற்கின்பம் மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு"

என்பது முதலியவற்றா லறிக. (௩௪)

மூத்தவள் சிறுவர் சால மூர்க்கரா யுள்ளா ரேனை
மாத்தளி ரியலி னாட்கோர் மைந்தனுண் டிவனு மன்ன
தீத்தொழி னாக மன்ன சிறார்களு மல்லற் செல்வம்
பூத்தநீ ணியமத் தூடு போய்விளை யாடல் செய்வார்.

(இ - ள்.) மூத்தவள் சிறுவர் சால மூர்க்கராய் உள்ளார் - மூத்தாள் புதல்வர் மிகவுங் கொடியராயுள்ளவர், ஏனை மாத்தளிர் இயலினாட்கு ஓர் மைந்தன் உண்டு - மாந் தளிர் போன்ற மென்மையுடைய இளையாளுக்கு ஒரு புதல்வன் உளன்; இவனும் - இம் மைந்தனும், அன்ன தீத்தொழில் நாகம் அன்ன சிறார்களும்-அந்தக் கொடுந் தொழிலை யுடைய பாம்புபோன்ற சிறுவர்களும், மல்லல் செல்வம் பூத்த நீள் நியமத்தூடு போய் - பெருஞ் செல்வம் நிறைந்த நீண்ட கடைவீதி யூடு சென்று, விளையாடல் செய்வார் - விளையாடுவாராயினர்.

எதுகை நோக்கி மாத்தளிர் என வலித்தது. நியமம் - கடைத்தெரு. (௩௫)

முந்திய மணாட்டி மைந்தர் முகிழ்முலை யிளைய பாவை
மைந்தனை யொருநாட் சீறி யடித்தனர் வருந்தி யீன்ற
சந்தணி முலையாண் மாற்றா டனையரை வைதா ளீன்ற
பைந்தொடி தானுஞ் சீறி யிளையளைப் பழித்து வைவாள்.

(இ - ள்.) முந்திய மணாட்டி மைந்தர் - முந்திய மனைவியின் புதல்வர்கள், முகிழ் முலை இளையபாவை மைந்தனை - தாமரை மொட்டினை யொத்த கொங்கைகளையுடைய இளைய மனைவியின் புதல்வனை, ஒரு நாள் சீறி அடித்தனர் - ஒருநாள் சினந்து அடித்த னர்; வருந்தி ஈன்ற சந்து அணி முலையாள் மாற்றாள் தனையரை வைதாள் - அவனை வருந்திப்பெற்ற சாந்து அணிந்த கொங்கையையுடைய அவ்விளையாள் மூத்தாள் புதல் வர்களை வைதனள்; ஈன்ற பைந்தொடி - அப்பிள்ளைகளைப் பெற்ற பசிய வளையலை யணிந்த மூத்தாள், தானும் சீறி இளையளைப் பழித்து வைவாள் - தானுஞ் சினந்து இளையவளை இகழ்ந்து நிந்திப்பாளாயினள்.

மணவாட்டி எனற்பாலது மணாட்டி என்றாயது. அவனை வருந்தி யீன்ற என் றும், அவர்களை யீன்ற என்றும் விரித்துரைக்க. மாற்றாள் - சக்களத்தி. (௩௬)

எந்த வூரெந்தச் சாதி யார்மகள் யாவர் காணச்
செந்தழல் சான்றா வெங்கோன் கடிமணஞ் செய்து வந்த
கொந்தவிழ் கோதை நீயென் கொழுநனுக் காசைப் பட்டு
வந்தவ ளான காமக் கிழத்திக்கேன் வாயும் வீறும்.

(இ - ள்.) நீ எந்த ஊர் எந்தச் சாதி - நீ எந்த வூரினள், என்ன மரபினள், யார் மகள் - யாவர் புதல்வி, யாவர்காணச் செந்தழல் சான்றா - யாவர் முன்னிலையில் சிவந்த அனல் சான்றாக, எம்கோன் கடிமணம் செய்து வந்த கொந்து அவிழ் கோதை-

எமது நாயகன் திருமணஞ் செய்து வந்த பூங்கொத்துக்கள் மலர்ந்த மாலையையணிந்த பெண்ணுவாய், என் கொழுநனுக்கு ஆசைப்பட்டு வந்தவளான காமக் கிழத்திக்கு - என் கொழுநனை விரும்பி வந்தடைந்த காமக்கிழத்தியாகிய உனக்கு, வாயும் வீறும் ஏன் - பேச்சும் இறுமாப்பும் எதற்கு.

ஊர், சாதி என்பன ஊரினள், சாதியினள் என்னும் பொருளில் வந்தன. ஊர், குலம், பெற்றோர் அறியப் பெறுதவளும், உறவினர் முதலானோர் காண அங்கி சான்றாக என் கணவனால் மணக்கப்படாதவளும், என் கணவனின்பத்தை விரும்பி வலிதிலடைந்த காமக்கிழத்தியுமான நினக்கு இவ்வளவு வாயும் பெருமிதமும் ஏன் என நிந்தித்தனள் என்க. வாய் பேச்சுக்காயிற்று. (௬௭)

உரியவன் நீமுன் னாக வுன்னைவேட் டதற்கு வேறு
கரியுள தாகிற் கூறிக் காட்டெனக் கழற லோடும்
எரிசுட வாடிச் சாய்ந்த விணர்மலர்க் கொம்பிற் சாம்பித்
தெரியிழை நாணஞ் சாய்ப்ப நின்றிது செப்பு கின்றாள்.

(இ - ள்.) உரியவன் - எனக்கு உரிய நாயகன், நீ முன்னாக உன்னை வேட்டதற்கு வேறு கரி உளதாகில் - அனல் முன்னாக நின்னை மணந்ததற்கு வேறு சான்று உளதேல், கூறிக் காட்டு எனக் கழறலோடும் - அதனைக் கூறிக் காட்டுவா யெனச் சொல்லிய வளவில், எரி சுட - நெருப்புச் சுடுதலால், வாடிச் சாய்ந்த இணர்மலர்க் கொம்பின் - வாடிச் சாய்ந்த கொத்துக்களையுடைய பூங்கொம்பு போல, சாம்பி - வாடி, தெரி இழை நாணம் சாய்ப்ப நின்று - ஆராய்ந்த அணிகளையுடைய அம்மாது நாணம் தன்னைச் சாய்க்க நின்று, இது செப்புகின்றாள் - இதனைக் கூறுகின்றாள்.

காட்டுதல் - மெய்ப்பித்தல். தெரியிழை, அன்மொழித் தொகை. (௬௮)

அரவின்வாய்ப் பட்ட வைக லாருயி ரளித்த ஞானப்
புரவல ரருளா லெங்கோன் புறம்பய நாதன் வன்னித்
தருவொடு கிணறுகாணச் செய்தனன் சாறம் மூன்று
கரிகளு முள்ள வென்றாள் கற்பினு லொப்பி லாதாள்.

(இ - ள்.) அரவின் வாய்ப்பட்ட வைகல் - (என் கொழுநன்) பாம்பின் வாய்ப் பட்ட போது, ஆருயிர் அளித்த ஞானப் புரவலர் அருளால் - அரிய உயிரினைக் கொடுத்தருளிய ஞானவேந்தராகிய ஆளுடைய பிள்ளையாரின் ஆணையால், எம் கோன் - எமது தலைவன், புறம்பய நாதன் வன்னித் தருவொடு கிணறு காண - திருப்புறம்பயத்திலுள்ள சிவலிங்கப் பெருமானும், வன்னி மரமுங் கிணறுங் காண, சாறு செய்தனன் - மணம் புரிந்தான்; அம்மூன்று கரிகளும் உள்ள என்றாள் - அந்த மூன்று சான்றுகளும் உள்ளன வென்று கூறினள், கற்பினால் ஒப்பிலாதாள் - கற்பினால் ஒப்பற்றவள்.

சாறு - விழா, மன்றல். ஒப்பிலாதாள் உள்ள வென்றாள் என முடிக்க. (௬௯)

மாற்றவ ணகைத்து நன்று நன்றுநின் மன்றல் வேள்விக்
கேற்றன கரியே சொன்னு யிங்குமக் கரிகள் மூன்றுந்
தோற்றுமே லதுவு மெய்யே யென்றன டோகை யோடும்
வேற்றுமை யிலாத சாய லினையவள் விழுமங் கூரா.

(இ - ள்.) மாற்றவள் நகைத்து - அதனைக் கேட்டு மாற்றாள் சிரித்து, நன்று நன்று நின் மன்றல் வேள்விக்கு ஏற்றன கரியே சொன்னாய் - நன்று நன்று, நினது மண

வேள்விக்கு ஏற்றனவாய சான்றுகளையே கூறினை; அக் கரிகள் மூன்றும் இங்கும் தோற்றுமேல் - அச் சான்று மூன்றும் இங்கும் தோற்றுமாயின், அதுவும் மெய்யே என்றனள் - அந்த மணமும் உண்மையே யாகும் என்று கூறினள்; தோகையோடும் வேற்றுமை இலாத சாயல் இளையவள் - மயிலுடன் வேற்றுமை யில்லாத சாயலையுடைய இளையாள், விழுமம் கூரா - துன்ப மிகுந்து.

நன்று நன்று, இகழ்ச்சி குறித்தது. நினது மன்றல் பொய்ம்மை யாதல்போல் கரியும் பொய்யென்பாள் 'நின் மன்றல் வேள்விக் கேற்றன கரியே சொன்னாய்' என்றாள். தோற்றா வென்னுங் கருத்தால் 'தோற்றுமேல்' என்றா ளென்க. (சஎ)

வெவ்வுயிர்ப் பெறிய வில்போய் மெல்விர னெறிக்குங் கையால்
அவ்வயி றதுக்கும் வீழுங் கண்புனல் வெள்ளத் தாழுங்
கொவ்வைவாய் துடிக்கு நாணந் தலைக்கொளுங் கூசு மன்னோ
தெய்வமே யாவா வென்னு மென்செய்கேன் சிறியே னென்னும்.

(இ - ள்.) வெவ்வுயிர்ப்பு எறிய - வெம்மையாகிய பெருமூச் செறிய, இல் போய் - வீட்டினுட் சென்று, மெல் விரல் நெரிக்கும்-மெல்லிய விரல்களை நெரிப்பாள்; கையால் அவ்வயிறு அதுக்கும் - கையினால் அம் மெல்லிய வயிற்றைப் பிசைவாள்; வீழும்-கீழே விழுவாள்; கண் புனல் வெள்ளத்து ஆழும் - கண்ணீர்ப் பெருக்கில் அழுந்துவாள்; கொவ்வை வாய் துடிக்கும் - கொவ்வைக் கனி போன்ற உதடு துடிப்பாள்; நாணம் தலைக்கொளும் கூசும் - வெட்கந் தலைக்கொள்ளுவாள், கூசுவாள்; ஆ ஆ தெய்வமே என்னும் - ஐயோ தெய்வமே என்பாள்; என் செய்கேன் சிறியேன் என்னும் - என்ன செய்வேன் சிறியே னென்பாள்.

அவ் வயிறு - அழகிய வயிறு. வாய் துடிக்கும், சினை வினை முதன்மேல் நின்றது. அன்னோ, ஆ ஆ என்பன இரக்கப் பொருளில் வந்த இடைச் சொற்கள். (சஅ)

தாதைதா யிறந்த வன்றே தமியளா யிங்குப் போந்த
பேதையேற் காருண் டைய பேதுறும் வணிகற் கன்று
மாதுல னாகி ஞாதி வழக்கறுத் துரிமை யீந்த
நாதனே யேதி லாள்வாய் நகையினிற் காத்தி யென்னா.

(இ - ள்.) தாதை தாய் இறந்த அன்றே - அப்பனும் அம்மையும் இறந்த பொழுதே, தமியளாய் இங்குப் போந்த பேதையேற்கு - தனியளாகி இங்கு வந்த அறிவில்லாத எனக்கு, ஐய - ஐயனே, யார் உண்டு - (நின்னை யன்றி வேறு துணை) யார் உளர்; பேதுறும் வணிகற்கு - மனமயங்கி வருந்திய வணிகனுக்கு, அன்று - முன்னொரு காலத்தில், மாதுலனாகி - மாமனாக வந்து, ஞாதி வழக்கு அறுத்து - பங்காளிகளின் வழக்கினை ஒழித்து, உரிமை ஈந்த நாதனே - அவன் உரிமையைக் கொடுத்தருளிய இறைவனே, ஏதிலாள் வாய் நகையினில் காத்தி என்னா - மாற்றாள் வாயிலிருந்து வரும் இகழ்ச்சி மொழியினின்றும் என்னை நீக்கிக் காத்தருள்வாயாக வென்று குறையிரந்து வேண்டி.

அன்று ஞாதியரால் வருந்துதலுற்ற வணிகனொருவனுக்கு மாதுலனாகி வந்து வழக்கறுத்து உரிமை யீந்தீர் ஆகலின், இன்று மாற்றவளால் வருந்தலுறும் வணிக மாதாகிய எனக்கும் எளிவந்து உரிமை யீவீர் என்றாள் என்க. வணிகற்கு மாதுலனாகி

ஞாதி வழக்கறுத் தரிமை யீந்த வரலாற்றை இப் புராணத்து, மாமனாக வந்து வழக் குரைத்த படலத்திற் காண்க. (சஉ)

அன்றிர வுண்டி யின்றித் துயிலின்றி யழுங்கிப் பின்னாட்
பொன்றிணி கமல வாவிப் புண்ணியப் புனறோய்ந் தண்ட
நின்றிழி விமானக் கோயி னிரம்பிய வழகர் முன்னாச்
சென்றிரு தாளில் வீழ்ந்து தன்குறை செப்பி வேண்டும்.

(இ - ள்.) அன்று இரவு உண்டியின்றித் துயில் இன்றி அழுங்கி - அன்று இரவு உணவுமின்றி உறக்கமுமின்றி வருந்தி, பின்னாள் - மறுநாள், பொன்திணி கமல வாவி - செறிந்த பொற்றாமரைகளையுடைய வாவியில், புண்ணியப் புனல் தோய்ந்து - அறவடிவாகிய நீரில் முழுகி, அண்டம் நின்று இழி விமானக் கோயில் - வானினின்றும் இறங்கிய விமானமாகிய திருக்கோயிலில் எழுந்தருளிய, நிரம்பிய அழகர் முன்னாச் சென்று - பேரழகராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருமுன் சென்று, இருதாளில் வீழ்ந்து - அவருடைய இரண்டு திருவடிகளிலும் வீழ்ந்து வணங்கி, தன் குறை செப்பி வேண்டும் - தனது குறையைக் கூறி இதனை வேண்டுவாள்.

கோயிலில் எழுந்தருளிய என விரித் துரைக்க. (சங)

அன்றெனைக் கணவன் வேட்ட விடத்தினி லதற்குச் சான்றாய்
நின்றபைந் தருவு நீயுங் கிணறுமந் நிலையே யிங்கும்
இன்றுவந் தேதி லாள்வாய் நகைதுடைத் தெனைக்கா வாயேற்
பொன்றுவ லென்றாள் கற்பின் புகழினை நிறுத்த வந்தாள்.

(இ - ள்.) அன்று எனைக் கணவன் வேட்ட இடத்தினில் - அன்று என்னை நாயகன் மணம்புரிந்த இடத்தில், அதற்குச் சான்றாய் நின்ற பைந்தருவும் நீயும் கிணறும் - அதற்குச் சான்றாகி நின்ற பசிய வன்னி மரமும் சிவலிங்கமாகிய நீயும் கிணறும், அந்நிலையே இன்று இங்கும் வந்து - அங்ஙனமே இன்று இங்கும் வந்து, ஏதிலாள் வாய் நகை துடைத்து எனைக் காவாயேல் - மாற்றாளின் இகழ்மொழியை விரையப் போக்கி அடியேனைக் காத்தருளாவிடின், பொன்றுவல் என்றாள் - இறந்துபடுவேனென்று கூறினாள், கற்பின் புகழினை நிறுத்த வந்தாள் - கற்பினது புகழை உலகில் நிலைநிறுத்த வந்த அவ்வணிக மாது.

தருவும் கிணறும் என்னும் அஃறிணைப் படர்க்கை யொருமைப் பெயர்களும், நீயும் என்னும் முன்னிலை யொருமைப் பெயரும் விரவி வந்து காவாயேல் என்னும் முன்னிலை யொருமைவினை கொண்டது இடவழுவமைதியும் பால் வழுவமைதியும் ஆகும்.

கற்பின் புகழ் - கற்பாலுளதாகும் புகழ். (சச)

அல்லலுற் றழுங்கி நின்றாள் பரிவுகண் டந்தண் கூடல்
எல்லையில் கருணை மூர்த்தி யருளினா லெவருங் காணத்
தொல்லையின் படியே யன்னாள் சொல்லிய சரிகண் மூன்றும்
ஒல்லைவந் திறுத்த கோயி லுத்தர குணபா லெல்லை.

(இ - ள்.) அல்லல் உற்று அழுங்கி நின்றாள் பரிவு கண்டு - துன்பமுற்று வாடி நிற்கும் அவ் வணிகமாதின் வருத்தத்தை நோக்கி, அம் தண் கூடல் எல்லை இல் கருணை மூர்த்தி அருளினால்-அழகிய குளிர்ந்த கூடற்பதியில் எழுந்தருளிய அளவிறந்த கருணை வடிவினனாகிய இறைவன் அருளினால், எவரும் காண - அனைவருங் காணுமாறு, தொல்லையின் படியே - முன்பிருந்தவாறே, அன்னாள் சொல்லிய கரிகள் மூன்றும்-அம் மாது சொன்ன சான்றுகள் மூன்றும், கோயில் உத்தர குணபால் எல்லை ஒல்லை வந்து இறுத்த - திருக்கோயிலின் வட கீழ்த்திசையில் விரைய வந்து தங்கின.

கண்டு என்னும் வினையெச்சம் வந்திறுத்த என்னும் வினைகொண்டது; கண்ட என்னும் பெயரெச்சத்து அகரம் தொக்கது என்றுமாம். தொல்லையின் படியே-முன்பு திருப்புறம்பயத்தில் இருந்தவாறே. அன்னாள் சொல்லிய - அவள் மாற்றாளுக்குக் கூறிய. இறுத்த, அன் பெறாத பலவின்பால் முற்று. (சரு)

அன்னபோ திளையாள் மூத்தாட் கொண்டுபோ யால வாயெம்
முன்னவன் றிருமுன் றாழ்ந்து காட்டுவாண் முகிறோய் சென்னி
வன்னியீ திலிங்க மீது கிணறிதென் மன்றற் சான்றாய்த்
துன்னிய வென்றாள் கண்டாண் முடித்தலை தூக்கி நின்றாள்.

(இ - ள்.) அன்னபோது - அப்போது, இளையாள் மூத்தாள் கொண்டுபோய்- இளையவள் மூத்தவளை அழைத்துக்கொண்டு போய், ஆலவாய் எம் முன்னவன் திரு முன் தாழ்ந்து - ஆலவாயி லெழுந்தருளிய எமது முன்னவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருமுன் வீழ்ந்து வணங்கி, காட்டுவாள் - காட்டுவாளாய், என் மன்றல் சான்றாய்த் துன்னிய முகில் தோய் சென்னி வன்னி ஈது - எனது மணத்திற்குச் சான்றாகிப் பொருந்திய முகிலை யளாவிய முடியினையுடைய வன்னி மரம் இது; இலிங்கம் ஈது - இலிங்கம் இது; கிணறு இது என்றாள் - கிணறு இதுவாகு மென்று சுட்டிக் காட்டிக் கூறினள்; கண்டாள் முடித்தலை தூக்கி நின்றாள் - பார்த்த மூத்தாள் தனது தலையைக் கீழே யிறக்கி நின்றனள்.

நான் கூறிய வன்னி இது, இலிங்கம் இது, கிணறு இது; இவை என் மன்றற் சான்றாய்த் துன்னியன; என்றுரைத்தலுமாம். தூக்கி - கீழிறக்கிட்டு. (சசு)

அவ்விடைத் தருவு நீரு மன்றுபோ லின்றுஞ் சான்றாய்
இவ்விடைப் பட்ட வென்ன வதிசய மெவர்க்குந் தேறாத்
தெய்வமு மெளிவந் தங்கைக் கனியினித் திருவி னன்னாள்
கைவசப் பட்ட தென்றாற் கற்பினுக் கரிதே தம்மா.

(இ - ள்.) அவ்விடை - அவ்விடத்திலுள்ள, தருவும் நீரும் - வன்னி மரமுங் கிணறும், அன்றுபோல் இன்றும் சான்றாய் - அக்காலத்தைப் போல இக்காலத்திலும் சான்றாகி, இவ்விடைப் பட்ட - இவ்விடத்து வந்திருந்தன; என்ன அதிசயம் - இஃ தென்ன வியப்பு; எவர்க்கும் தேறாத் தெய்வமும் - எவராலும் அறியமுடியாத இறைவனும், எளிவந்து அங்கைக் கனியின் - எளிதாக வந்து உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி போல, இத்திருவின் அன்னாள் கைவசப்பட்டது என்றால்-இத் திருமகள் போன்றாளின் கையி லகப்பட்ட தென்றால், கற்பினுக்கு அரிது எது - கற்பினுக்கு அரிய பொருள் எது? (ஒன்றுமில்லை).

நீர் என்னும் தானியின் பெயர் கிணற்றுக்கு ஆயிற்று. ஒரு காலத்து ஓரிடத் திருந்த நிலையியற் பொருள்களாகிய வன்னி மரமும் கிணறும் பிறிதொரு காலத்துப் பிறிதோரிடத்தில் அவ்வாறே வந்து தோன்றுதல் பெரியதோர் புதுமையாகலின் 'என்ன வதிசயம்' என வியந்தார். சான்று மூன்றனுள் சிறப்பு நோக்கித் தெய்வத்தை வேறுபிரித் தோதினர்.

"காண்டகைய தங்கணவ ரைக்கடவு ளார்போல்
வேண்டலுறு கற்பினர்த மெய்யுரையி னிற்கும்
ஈண்டையுள தெய்வதமு மாமுகிலு மென்றால்
ஆண்டகையி னோர்களு மவர்க்குநிக ரன்றே"

என்னும் கந்தபுராணச் செய்யுள் இங்கு நோக்கற் பாலது. அம்ம, வியப்பிடைச் சொல். இது கவிக் கூற்று. (௪௭)

மங்கைதன் கற்பு மீச னிடத்தவள் வைத்த வன்பும்
அங்கண னவட்குச் செய்த வருளையும் வியந்து நோக்கி
மங்கல நகரா ரெல்லா மகிழ்ச்சியு ளாழ்ந்தார் முல்லைத்
தொங்கலான் முதுமனைட்டி யொருத்தியுந் துன்பத் தாழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) மங்கல நகரார் எல்லாம் - மங்கலம் நிறைந்த மதுரை நகரிலுள்ளாரனைவரும், மங்கை தன் கற்பும் - அவ் வணிக மாதின் கற்பினையும், ஈசன் இடத்து அவள் வைத்த அன்பும் - இறைவன் மாட்டு அவள் வைத்துள்ள அன்பினையும், அங்கணன் அவட்குச் செய்த அருளையும் - அவ்விறைவன் அவளுக்குச் செய்த அருளையும், நோக்கி வியந்து மகிழ்ச்சியுள் ஆழ்ந்தார் - கண்டு வியந்து மகிழ்ச்சிக் கடலுள் அழுந்தினார்; முல்லைத் தொங்கலான் முதுமனைட்டி ஒருத்தியும் - முல்லை மாலையை யணிந்த வணிகன் மூத்த மனைவி யொருத்தியும், துன்பத்து ஆழ்ந்தாள் - துன்பக் கடலுள் அழுந்தினாள்.

கற்பும், அன்பும் என்புழியும் இரண்டனுருபு விரிக்க. மங்கல நகர் - சிவநகர் என்றுமாம்; மதுரைக்குச் சிவநகரம் என்னும் பெயருண்மை தலவிசேடப் படலத்திற் காண்க. (௪௮)

மேதகு வணிகர் மூத்த வினைக்கொடி யாளைப் பொல்லாப்
பாதகி யிவளா மென்று பழித்தனர் படிறு பேசிக்
கோதறு குணத்தி னாளைக் குடிப்பழு துரைத்தாய் நீயென்
காதலி யாகா யென்று கணவனுந் தள்ளி விட்டான்.

(இ - ள்.) மேதகு வணிகர் - அங்குள்ள சிறந்த வணிகர்கள், மூத்த வினைக் கொடியாளை - மூத்தாளாகிய தீவினையையுடைய கொடியவளை, இவள் பொல்லாப் பாதகியாம் என்று - இவள் பொல்லாத பாவியாவாள் என்று, பழித்தனர் - இகழ்ந்தார்கள்; கோது அறு குணத்தினாளை - குற்றமற்ற குணத்தினையுடைய இளையாளை, படிறு பேசிக் குடிப்பழுது உரைத்தாய் - பொய் பேசிக் குடிக்குற்றங் கூறினை; நீ என் காதலியாகாய் என்று - (ஆசையால்) நீ எனது மனைவியாகமாட்டா யென்று, கணவனும் தள்ளிவிட்டான் - நாயகனும் அவளைத் தள்ளிவிட்டனன்.

கொடிய மூத்தாளை என விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக. எனை வணிகர் பழித்த தன்றி என்னும் பொருள் தருதலின் கணவனும் என்பதிலுள்ள உம்மை எச்சவும்மை. (௪௯)

அந்நிலை யிளையாள் கேள்வ னடியில்வீழ்ந் திரப்பா ளைய
என்னது கற்பை யின்று நிறுத்தின ளிவண்மாற் றளன்
றன்னையி லாதேற் கன்னை யாயின ளிவளும் யானும்
இன்னுயி ருடல்போல் வாழ்வோ மெனத்தழீஇத் தம்மி னட்டார்.

(இ - ள்.) அந்நிலை - அப்பொழுது, இளையாள் கேள்வன் அடியில் வீழ்ந்து இரப்பாள் - இளையவள் நாயகன் திருவடியில் வீழ்ந்து இரந்து வேண்டுவாள்; ஐய - ஐயனே, இவள் என்னது கற்பை இன்று நிறுத்தினள் - இவள் என்னுடைய கற்பை இன்று நிலைநிறுத்தினள்; மாற்றாள் அன்று - (ஆகையால் இவள் எனக்கு) மாற்றா ளல்லள்; அன்னை இலாதேற்கு அன்னை ஆயினள் - அன்னை இல்லாத எனக்கு அன்னையாயினள்; இவளும் யானும் இன் உயிர் உடல்போல் வாழ்வோம் என - இனி இவளும் யானும் இனிய உயிரும் உடலும் போலப் பிரிவின்றி வாழ்வோமென்று கூறி, தம்மில் தழீஇ நட்டார் - தங்களுள் ஒருவரை யொருவர் தழுவி நட்புப் பூண்டனர்.

நிறுத்தின ளாகலின் மாற்றாளல்லள் அன்னையாயினள் என்க. என்னது, னகரம் விரித்தல். (ருய)

உடம்பின விரண்டே யன்றி யுயிர்ப்பொரு ளிரண்டற் றுள்ளம்
மடம்படு மழுக்கா றற்று மைந்தரு மனைய ராக
விடம்படு மைவாய் நாகம் விழுங்கிரை யொத்துத் தம்மில்
இடம்படு மன்புற் றின்புற் றிருவரு மிருந்தார் மன்னோ.

(இ - ள்.) இருவரும் - அவ்விருவரும், உடம்பினால் இரண்டே அன்றி - உடலினா லிரண்டே யல்லாமல், உயிர்ப் பொருள் இரண்டு அற்று - உயிர்ப் பொருளால் இரண்டாகாமல், உள்ளம் மடம்படும் அழுக்காறு அற்று - உள்ளத்தின்கண் அறியாமையால் உண்டாகும் பொறாமை யின்றி, மைந்தரும் அனையராக - புதல்வர்களும் அத்தன்மையரேயாக, விடம்படும் ஐவாய் நாகம் விழுங்கு இரை ஒத்து - நஞ்சினையுடைய ஐந்தலைப் பாம்பு விழுங்கும் இரையைப்போன்று, தம்மில் இடம்படும் அன்புற்று இன்புற்று இருந்தார் - தங்களுள் மிகுந்த அன்பினைப் பொருந்தி இன்பமெய்தி இருந்தனர்.

உயிர்ப் பொருள் - உயிராகிய பொருள். ஐவாய் நாகம் ஐந்து வாயாலும் இரை விழுங்கினும் அஃது ஐ வேறு பாம்பாகாமை போல இவர்களும் இருவேறு உடலினராயினும் அன்பால் இருவராகாதிருந்தனர் என்றார். இடம்படும் - அகன்ற. மன், ஓ அசைகள். (ருக)

அருந்ததி யனையாள் கேள்வற் காயுளு மாளுச் செல்வப்
பெருந்தன நிறைவுஞ் சீரு மொழுக்கமும் பீடும் பேறு
தருந்தவ நெறியுங் குன்றாத் தருமமும் புகழும் பல்க
இருந்தனள் கமலச் செல்வி யென்னவீற் றிருந்து மன்னோ.

(இ - ள்.) அருந்ததி அனையாள் - அருந்ததி போன்றவளாகிய அவ்விளைய நங்கை, கேள்வற்கு ஆயுளும் ஆளுச் செல்வப் பெருந்தன நிறைவும் - தனது நாயகனுக்கு வாணாளும் நீங்காத பொருட் செல்வ நிறைவும், சீரும் ஒழுக்கமும் பீடும் - சிறப்பும் ஒழுக்கமும் பெருமையும், பேறு தரும் தவநெறியும் - பயன் தரும் தவ வொழுக்க

மும், குன்றாத் தருமமும் புகழும் பல்க - குன்றாத அறமும் புகழும் மேலோங்க, கமலச் செல்வி வீற்றிருந்தென்ன இருந்தனள் - பூமகள் வீற்றிருந்தாற் போல வாழ்ந் திருந்தனள்.

வீற்றிருந்தென்ன என மாறுக. திருமகள் உறையுங்கால் இவையெல்லாம் பல்குமாதலின் 'கமலச் செல்வி வீற்றிருந்தென்ன இருந்தனள்' என்றார். (நிஉ)

பொன்னவிர் கமலம் பூத்த பொய்கைசூ ழால வாயெம்
முன்னவன் விளையாட் டெல்லை கண்டியார் மொழிய வல்லார்
இன்னமு மளவின் றென்ப வெங்குரு நாத சாமி
சொன்னவா றுங்கட் கெண்ணெண் காதையுஞ் சொன்னே னம்ம.

(இ - ள்.) பொன்அவிர் கமலம் பூத்த பொய்கைசூழ் ஆலவாய் - பொன்போல விளங்குந் தாமரைகள் மலர்ந்த பொய்கைகள் சூழ்ந்த திருவாலவாயில் எழுந்தருளியுள்ள எம் முன்னவன் விளையாட்டு எல்லை கண்டு மொழியவல்லார் யார் - எமது முதல்வனது திருவிளையாட்டின் முடிவைக் கண்டு மொழிய வல்லவர் யாவருளர்; இன்னமும் அளவு இன்று என்ப - இன்னும் அளவில்லை என்று கூறுவர்; எம் குருநாதசாமி சொன்ன வாறு - எமது குருநாதனாகிய முருகப்பெருமான் கூறியருளியவாறே, எண்ணெண் காதையும் உங்கட்குச் சொன்னேன் - அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்களையும் உங்க ளுக்குச் சொன்னேன்.

பொற்றாமரைப் பொய்கை பொருந்திய என்றுமாம். கண்டியார், இகரம் குறு காது நின்றது. குருநாதனாகிய சாமி என்க. அம்ம, வியப்பின்கண் வந்தது. மேல் புராண வரலாற்றில்,

"அத்தலத் தனைய மூவகைச்சிறப்பு மளவிலா வுயிர்க்கெலாங் கருணை
வைத்தவன் செய்த திருவிளையாட்டும் வரைவுரங் கிழியவே லெடுத்த
வித்தக னெனக்கு விளம்பியவாறே விளம்புவ னுமக்கென வந்த
உத்தம முனிவர் யாவருங்கேட்க வுணர்த்துவான் கடலெலா முண்டான்"

என்று கூறியிருத்தலுங் காண்க. (நிரு)

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

என்றுதென் மலைமே லிருந்தமா தவத்தோ னின்னருட் குருபரன் றனையும்
அன்றவன் றிருவாய் மலர்ந்தவா சகமு மருள்கனிந் தொழுகவுள் ளடக்கித்
தென்றமி ழால வாய்த்தனிப் பதியைச் சென்னிமேற் பன்னிரண் டும்பர்
ஒன்றவைத் திமையா வங்கயற் கண்ணி யுடனுறை யொருவனை நினைந்தான்.

(இ - ள்.) என்று - என்று கூறி, தென் மலைமேல் இருந்த மாதவத்தோன் - பொதியின் மலைமேல் இருந்த பெருந் தவத்தினனாகிய குறுமுனிவன், இன் அருள் குருபரன்தனையும் - இனிய அருளையுடைய குருநாதனையும், அன்று அவன் திருவாய் மலர்ந்த வாசகமும் - அன்று அக் குருநாதன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய உபதேச மொழி யையும், அருள்கனிந்து ஒழுக உள் அடக்கி - அருள் பழுத்து ஒழுகுமாறு உள்ளத்தின் கண் அடக்கி, தென் தமிழ் ஆலவாய்த் தனிப்பதியை - அழகிய தமிழையுடைய திரு

வாலவாயில் எழுந்தருளிய ஒப்பற்ற இறைவனும், இமையா அங் கயல் கண்ணியுடன் உறை ஒருவனை - இமையாத அங்கயற்கண்ணியுடன் உறைகின்ற ஒருவனுமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை, சென்னிமேல் பன்னிரண்டு உம்பர் ஒன்ற வைத்து - முடியின் மீது பன்னிரண்டு அங்குலத்திற்கு அப்பால் பொருந்த வைத்து, நினைந்தான் - தியானித்தான்.

அருள்கனிந் தொழுகத் திருவாய்மலர்ந்த வாசகமும் என்று மாறுதலுமாம். சென்னி - பிரமரந்திரம். பன்னிரண்டு உம்பர் - துவாதசாந்தம். இறைவனும் இறைவியும் துவாதசாந்தத்தில் இருத்தலை,

"உயிர்த்துணையாந் தோன்றாத் துணைக்கோர் துணையாகித்
துவாதசாந்தப் பெருவெளியிற் றுரியங்கடந்த பரநாத
மூலத்தலத்து முளைத்த முழுமுதலே"

எனக் குமரகுருபர வடிகள் மீனாக்ஷியம்மை பிள்ளைத்தமிழில் அருளிச் செய்த லானு மறிக. ஆலவாயாகிய திருப்பதி எனக் கொண்டு, அஃது அண்டத்தில் துவாத சாந்தத்தலம் எனப்படுமாகலின் அதனைப் பிண்டத்தினுள்ளே துவாதசாந்தத்துடன் ஒன்றவைத்து ஆண்டு அங்கயற்கண்ணியுடன் உறை ஒருவனை நினைந்தான் என்றுரைத் தலுமாம். (ருச)

பரவச மடைந்து வழிகவர்ந் துண்ணும் பழிப்புல வேடர்போ யொளிப்ப
இருள்வெளி கடந்து திருவருள் வழிச்சென் றெண்ணிலாச் சராசர மனைத்தும்
புரையற நிறைந்து காட்சிகண் காண்பான் புதைபடத் தனித்தபூ ரணமாய்
உரையுணர் விறந்த வுண்மையா னந்த வுணர்வினை யுணர்வற நினைந்தான்.

(இ - ள்.) பரவசம் அடைந்து - சிவகரணம்பெற்று, வழிகவர்ந்து உண்ணும் பழிப்புல வேடர்போய் ஒளிப்ப - ஆறலைத் துண்ணுகின்ற பழிமிக்க ஐம்புல வேடர்கள் போய் மறைய, இருள் வெளி கடந்து-கேவல சகல அவத்தைகளைக் கடந்து, திருவருள் வழிச்சென்று - திருவருளின் வழியே சென்று, எண் இலாச் சர அசரம் அனைத்தும் நிறைந்து - அளவிறந்த இயங்கியற் பொருளும் நிலையியற் பொருளுமாகிய அனைத்தி லுங் குற்றமற நிறைந்து, காண்பான் காட்சி கண்புதைபட - காண்பானுங் காட்சியுங் காட்சிப் பொருளு மறைய, தனித்த பூரணமாய் - ஒப்பற்ற பூரணவடிவாய், உரை உணர்வு இறந்த உண்மை ஆனந்த உணர்வினை - மாற்றமு மனமுங் கழிய நின்ற சச் சிதானந்த வடிவினை, உணர்வு அற நினைந்தான் - இடையறாது தியானித்தான்.

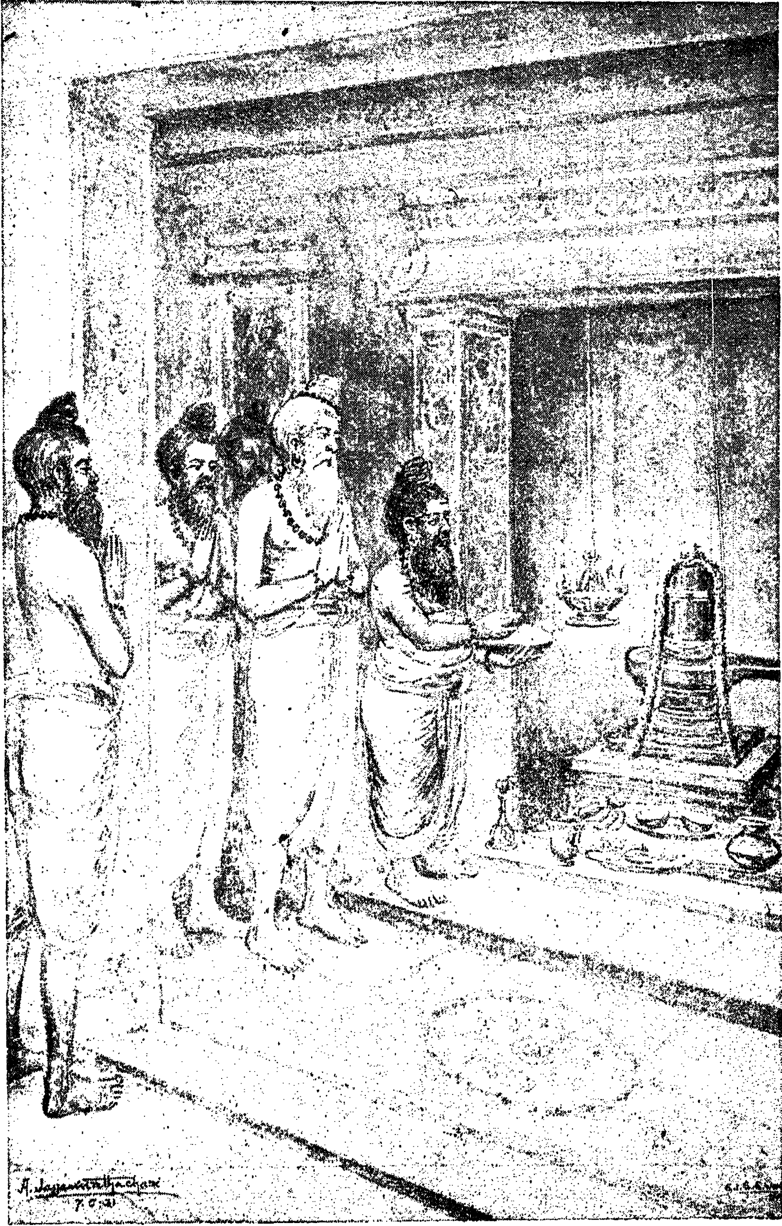
புலம் - பொறி. வழிகவர்ந்துண்ணும் வேடர்போலும் ஐயம்பொறிகள் என்க;

"ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை"

எனச் சிவஞான போதம் கூறுவதுங் காண்க. ஆன்மா இச்சை ஞானக்கிரியைகளின் நிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றி ஆணவ மலத்தால் மறைப்புண்டு நிற்பது கேவலம் ஆகலின் அதனை 'இருள்' என்றும், மாயேயமாகிய தநுகரண புவன போகங்களைப் பொருந்தி இச்சை ஞானக் கிரியைகள் சிறிது விளங்கப் பெற்று நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலங் களிற் போக்குவரவு புரிவது சகலம் ஆகலின் அதனை 'வெளி' என்றும் கூறினர்; எனவே நின்மலாவத்தையை யெய்தி என்றவாறு. அவனருளே கண்ணாகக் காண்பார்க் கன்றி இறைவன் அறியவாரானாகலின் 'திருவருள் வழிச்சென்று' என்றார். சென்று

உணர்ந்தான் புதைபட உணர்ந்தான் என இயையும். புரையற என்பதற்கு வெற்றிடம் சிறிது மில்லையாக என்றலுமாம். காட்சி - காணப்படு பொருள். கண் - காணுங்கருவி காண்பான் முதலியவற்றை அறிபவன், அறிவு, அறியப்படுபொருள் என்று கொள்க; இவை ஞாதிரு, ஞானம், ஞேயம் என்று கூறப்படும். புதைபட - ஞாதிரு என்றும் ஞானம் என்றும் ஞேயம் என்றும் அறியும் சங்கற்ப ஞானம் மறைய. இவை மூன்றும் நழுவாமல் நழுவி நிற்க வேண்டுமென்பர் பெரியோர். உரை உணர்வு இறந்த என்ப தற்கு வேதாகமங்களாகிய பாசஞானத்தையும், சுட்டறிவாகிய பசுஞானத்தையும் கடந்த என்றும், உணர்வு அற என்பதற்குத் தற்போதமற என்றும் உரைத்தலுமாம். காண்பான் கண் காட்சி எனவும், உண்மை உணர்வு ஆனந்தம் எனவும் நிற்கற்பாலன செய்யுளாதலின் மாறிநின்றன வென்க. (௫௫)

ஆகச் செய்யுள் - ௩,௩௧௰

தி. ப. 65 அர்ச்சனை செய்தது.

[கொச்சகக்கலிப்பா]

கோட்டஞ் சிலைவளைத்த கூடற் பிரானாடல்
கேட்டஞ் செவிபடைத்த பேறடைந்தேங் கேட்டபடி
நாட்டங் களிப்ப நறுமலர்தூய்க் கண்டிறைஞ்ச
வேட்டங்கள் யாங்களென வோதினார் மெய்த்தவரே.

(இ - ள்.) கோடு அம் சிலை வளைத்த கூடல்பிரான் ஆடல் - மேருமலையை அழகிய வில்லாக வளைத்த நான்மாடக் கூடலின் நாயகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடல்களை, கேட்டு அம்செவி படைத்த பேறு அடைந்தேம் - கேட்டதனால் அழகிய செவிகளைப் படைத்த பயனைப் பெற்றேம்; கேட்டபடி - கேட்டவண்ணமே, நாட்டம் களிப்பக் கண்டு - கண்கள் களிப்பக் கண்டு, நறுமலர்தூய் இறைஞ்ச - நறிய மலர்களை யிட்டு வணங்குதற்கு, யாங்கள் வேட்டங்கள் என - யாங்கள் விரும்பினோ மென்று, மெய்த்தவர் ஓதினார் - அவ்வுண்மைத் தவமுடைய முனிவர்கள் கூறினார்கள்.

கோடு - சிமயம்; மலைக்கு ஆகுபெயர். கோட்டஞ்சிலை என்புழி டகரம் விரித்தல்; மலையாகிய சிலையை என்றுமாம். அஞ்செவி - அகஞ் செவி என்றுமாம். வேட்டங்கள், யாங்கள் என்பவற்றில் கள் அசை. (௩)

என்ற வறவோ ரெதிரே முகமலர்ந்து
குன்ற மடக்குங் குறுமுனிவன் கூறுவான்
நன்றுமுனி காளிதனை நானுள்ளத் தெண்ணியாங்
கொன்றமொழிந் தீரென்றான் பின்னும்வியந் தோதுவான்.

(இ - ள்.) என்ற அறவோர் எதிரே - என்று கூறிய முனிவர்கள் முன்னே, குன்றம் அடக்கும் குறுமுனிவன் முகமலர்ந்து கூறுவான் - விந்தமலையை அடக்கிய அகத்திய முனிவன் முகமலர்ந்து கூறுவானாயினன்; நன்று முனிகாள் - முனிவர்களே நன்று, நான் உள்ளத்து எண்ணியாங்கு - யான் எனது மனத்தில் நினைத்தவண்ணமே, இதனை ஒன்ற மொழிந்தீர் என்றான் - இதனைப் பொருந்த வுரைத்தீரென்று கூறி, பின்னும் வியந்து ஓதுவான் - பின்னும் வியந்து கூறுவானாயினன்.

அகத்தியர் விந்தமலையை அடக்கிய வரலாற்றைக் கந்தபுராணத்து விந்தம் பிலம்புகு படலத்திற் காண்க. என்றான், முற்றெச்சம். வியக்க என்பது வியந்து எனத் திரிந்தது எனலுமாம். (௪)

பண்ணான் மறைமுடியுந் தேறாப் பரசிவனை
எண்ணா லளவிறந்த வெக்கலையாற் கண்டுமுளக்
கண்ணா லறியாதார் வீட்டின்பங் காண்பரோ
மண்ணாதி யாறாறு நீத்ததனி மாதவரே.

(இ - ள்.) மண் ஆதி ஆறாறும் நீத்ததனி மாதவரே - மண்முதலிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் களைந்த பெருந்தவத்தினையுடைய முனிவர்களே, பண் நால் மறைமுடியும் தேறாப் பரசிவனை - இசையமைந்த நான்கு மறைகளின் அந்தமுங் கண்டறியாத பரசிவத்தை, எண்ணால் அளவு இறந்த எக்கலையால் கண்டும் - எண்ணினால் அளவில்லாத எந்தக் கலைகளின் உணர்வினாற்கண்டு வைத்தும், உளக்கண்ணால் அறியாதார் - உள்ளக் கண்ணினால் அறியாதவர், வீட்டு இன்பம் காண்பரோ - முத்தியின்பத்தைக் காண்பார்களோ (காணார் என்றபடி).

எண்ணல் என்பதற்குத் தருக்கத்தால் என்றும், கருதலளவையால் என்றும் உரைத்தலும் பொருந்தும். உளக்கண் என்றது பரஞானத்தை. இறைவனை அபர ஞானத்தால் அறிந்து வைத்தும் பரஞானத்தாற் காணுதவர் வீட்டின்பம் காணுர் என்ருர். ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நான்கும், வித்தியாதத்துவம் எழும், சுத்த தத்துவம் ஐந்தும் என்பார் 'ஆறுறும்' என்ருர். எல்லாத் தத்துவங்கட்கும் கீழாகவுள்ளது மண் ஆகலின் 'மண்ணுதி' என்ருர். நீத்தலாவது தத்துவங்களை ஒரோவொன்ருகக் கண்டு அவற்றி னியல்பை யறிந்து களைந்து அவற்றின் வேருக ஆன்மாவாகிய தன்னை அறிதல். மாதவரே என்பதில் ஏகாரம் விளி. (கு)

அஞ்செவியி லூறுபடக் கேட்டபடி யாலவாய்ப்
பஞ்சமுகச் சோதிப் பரனைப்போ யர்ச்சித்து
நெஞ்சநெகக் கண்டு நினையா வழிநினைந்து
வஞ்சவினை வேர்களைவான் வம்மின்க ளென்றுனே.

(இ - ள்.) அஞ்செவியில் ஊறுபடக் கேட்டபடி - அகஞ் செவியில் அழுந்தக் கேட்ட வண்ணமே, ஆலவாய்ப் பஞ்சமுகச் சோதிப் பரனை - திருவாலவாயி லெழுந் தருளிய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய ஒளி வடிவினனுகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை, போய் அர்ச்சித்து - அங்குச் சென்று அருச்சித்து, நெஞ்சம் நெகக் கண்டு - நெஞ்சு நெக்குவிட் டுருகத் தரிசித்து, நினையா வழி நினைந்து - (முன்னெரு காலத்தும்) நினை யாத திருவருள் வழியே நினைந்து, வஞ்சவினை வேர்களைவான் வம்மின்கள் என்றுன் - வஞ்சித்துப் பிறவியிற் செலுத்தும் வினைகளுக்கு மூலமாகிய ஆணவத்தைப் போக்கு தற்கு வருவீராக வென்று கூறினுன்.

ஊறுபட - நன்கு பொருந்த. ஊறு, முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர். பஞ்ச முகம் - ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்பன. வினையை வேரொடுங் களைய என்றுமாம். களைவான், வினை யெச்சம். வம்மின்கள், கள் அசை. (சு)

மங்கல வோரை வருதினத்தில் வானிழிந்த
கங்கை படிந்துலக நாயகனைக் கைதொழுது
புங்கவர்முன் சங்கற்பஞ் செய்தனுச்சை பூண்டொழுகி
அங்கவர்வா யாசி மொழிகேட் டகமகிழ்ந்தே.

(இ - ள்.) புங்கவர் - வசிட்டர் முதலிய முனிவர்கள், அங்கு அவர் முன் சங் கற்பம் செய்து-அவ்விடத்தில் அவ்வகத்திய முனிவர்முன் சங்கற்பஞ் செய்துகொண்டு வாய் ஆசி மொழி கேட்டு - அவர் வாயிலிருந்து வரும் வாழ்த்துரையைக் கேட்டு, அக மகிழ்ந்து அனுச்சை பூண்டு ஒழுகி - மன மகிழ்ந்து விடை பெற்றுச் சென்று, மங்கல ஓரை வருதினத்தில் - மங்கலமான நல்லோரை வரும் நாளில், வான் இழிந்த கங்கை படிந்து - வானி னின்றும் இழிந்த கங்கையில் நீராடி, உலக நாயகனைக் கைதொழுது- விசுவநாதனைக் கையாற் ருெழுது.

ஓரை - முழுத்தம். உலக நாயகன் - விச்சுவநாதன்; வாரணசியில் எழுந் தருளி யிருக்கும் பெருமான். புங்கவர் அங்கு அவர் முன் என மாறுக. சங்கற்பம் நீராடற் பொருட்டும் தலயாத்திரையின் பொருட்டும் செய்தா ரென்க. அனுச்சை - உடன்பாடு; அநுக்ஞை என்பதன் சிதைவு. (எ)

ஐம்புலனுங் கூடற் பெருமா னடியொதுக்கி
நம்பனுரு வெழுத்தைந்து நாவாடக் கைகூப்பித்
தம்புனித சைவத் தவத்தெய்வத் தேர்மேற்கொண்
டும்பர் வழிநடக்க லுற்றார்க ணற்றவரே.

(இ - ள்.) நல் தவர் - நல்ல தவத்தினையுடைய அம் முனிவர்கள், ஐம்புலனும் கூடல் பெருமான் அடி ஒதுக்கி - ஐந்து பொறிகளையும் கூடல் நாயகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவடியிற் பதியுமாறு ஒதுக்கி, நம்பன் உரு எழுத்து ஐந்தும் நா ஆட - அவ் விறைவன் திருவுருவமாகிய திருவைந் தெழுத்தையும் நா உருவேற்ற, கைகூப்பி - கைகளை முடியிற் கூப்பி, தம்புனித சைவ தவத் தெய்வத் தேர்மேற்கொண்டு - தமது தூய சைவ நெறியிற் றப்பாத தவமாகிய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தேரில் ஏறி, உம்பர் வழி நடக்க லுற்றார்கள் - வான் வழியாக நடக்கத் தொடங்கினர்.

நா ஆட - நா உச்சரிக்க. தவ வலியால் விசும்பு நெறிச் செல்லுதலை 'தவத் தெய்வத் தேர் மேற்கொண்டு உம்பர் வழி நடக்கலுற்றார்' என்றார்; மேல் கீரனுக் கிலக்கண முபதேசித்த படலத்தில்

"உடைய நாயகன் றிருவுள முணர்ந்தனன் முடிமேல்
அடைய வஞ்சலி முகிழ்த்தன னருந்தவ விமானத்
திடைபு குந்தனன் பன்னியோ டெழுந்தன னகல்வான்
நடைய னாகிவந் தடைந்தன னற்றமிழ் முனிவன்"

எனவும்,

"இயங்கு மாதவத் தேரினும் பன்னியோ டிழிந்து"

எனவும் கூறியிருத்தல் காண்க. மேல் 'வம்மின்க ளென்றானே' என்றமையின் அகத் தியனாரும் ஒருங்கு சென்றமை பெறப்படும். (அ)

செய்ய சடையர் திருநீறு சண்ணித்த
மெய்யர்தவ நோற்றிளைத்த மேனியின ருட்புறம்புந்
தூய்யரணி கண்டிகையர் தோலு மருங்குடையர்
ஐயர் தவத்துக் கணிகலம்போற் போதுவார்.

(இ - ள்.) தவத்துக்கு அணிகலம்போல் ஐயர் - தவத்திற்கு அணிகலம்போலும் முனிவர்கள், செய்ய சடையர் - சிவந்த சடையினை யுடையராய், திருநீறு சண்ணித்த மெய்யர் - திருநீறு தரித்த உடலினை யுடையராய், தவம் நோற்று இளைத்த மேனியினர் - தவம் புரிதலால் இளைத்த உருவினை யுடையராய், உள் புறம்பும் துய்யர் - அகமும் புறமும் தூய்மை யுடையராய், அணி கண்டிகையர் - அணிந்த உருத்திராக்க மாலையை யுடையராய், தோலும் மருங்கு உடையர் போதுவார் - தோலையும் இடையில் உடையராய்ப் போவாராயினர்.

தவ எனப் பிரித்து உரிச் சொல்லாக்கி மிக நோற்று என்றுரைப்பாரும், ஐய தவத்துக்கு எனப் பாடங்கொண்டு அழகிய தவத்துக்கு என்றுரைப்பாரும் உளர். தோலும் என்பதன் உம்மை எச்சப் பொருட்டு. தவமும் இவராற் சிறப்படைந்த தென் பார் 'தவத்துக் கணிகலம்போல்' என்றார். ஐயர் அணிகலம்போற் போதுவார் எனக் கிடந்தாங்கு உரைத்தலுமாம்.

"மானின், உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்
என்பெழுந் தியங்கும் யாக்கையர்"

என்று திருமுருகாற்றுப்படையும்,

"மாசி லாத மணிதிகழ் மேனிமேற்
பூசு நீறுபோ லுள்ளும் புனிதர்கள்"

என்று பெரிய புராணமும் கூறுவன இங்கு நோக்கற் பாலன. (க)

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

புண்ணியந் தழைக்குந் தெய்வத் தலங்களும் புலன்கள் வென்றோர்
நண்ணிய வனமுந் தீர்த்த நதிகளுந் தவத்தோர் நோற்கும்
வண்ணமு நோக்கி நோக்கி மலயமா முனிவன் காட்டக்
கண்ணிணை களிப்ப நோக்கிக் கைதொழு திறைஞ்சிச் செல்வார்.

(இ - ள்.) புண்ணியம் தழைக்கும் தெய்வத் தலங்களும் - அறத்தைப் பெருக்குந் தெய்வத் திருப்பதிகளையும், புலன்கள் வென்றோர் நண்ணிய வனமும் - ஐம்புலன்களையும் வென்றடக்கிய முனிவர்கள் வசிக்கும் காடுகளையும், தீர்த்த நதிகளும் - தூய நதிகளையும், தவத்தோர் நோற்கும் வண்ணமும் நோக்கி நோக்கி - முனிவர்கள் தவம் புரியுந் தன்மையையும் ஆராய்ந்து கண்டு, மலயமா முனிவன் காட்ட - பொதியின் மலையை யுடைய குறுமுனிவன் காட்ட, கண் இணை களிப்ப நோக்கி - கண்களிரண்டும் களிப்பக் கண்டு, கைதொழுது இறைஞ்சிச் செல்வார் - கைகூப்பி வணங்கிச் செல்வாராயினர்.

அங்கே புரியும் புண்ணியம் ஒன்று பலவாகப் பல்கும் என்பார் 'புண்ணியந் தழைக்குந் தெய்வத் தலங்கள்' என்றார். தீர்த்தங்களும் நதிகளும் என்றுமாம். (கய)

சீறுகொ ளிலங்கை வேந்தைச் செகுத்திட விராமன் பூசித்
தாறணி விரூபக் கண்ண னருள்பெறு தலமீ தும்பர்
ஏறிவீழ்ந் திறந்தோர் முன்ன மெண்ணிய வெண்ணி யாங்கே
மாறிய பிறப்பி னல்கு மலையிது காண்மின் காண்மின்.

(இ - ள்.) சீறுகொள் இலங்கை வேந்தைச் செகுத்திட - சினத்தலைக்கொண்ட இலங்கை மன்னனாகிய இராவணனைக் கொல்லுதற்கு, இராமன் பூசித்து - இராமன் வழிபட்டு, ஆறு அணி விரூபக்கண்ணன் அருள்பெறு தலம் ஈது - கங்கையை யணிந்த விரூபாக்கனாகிய சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்ற ஏமகூடம் இத் திருப்பதியாம்; உம்பர் ஏறி வீழ்ந்து இறந்தோர் - உச்சியில் ஏறிக் கீழே வீழ்ந்து இறந்தவர்கள், முன்னம் எண்ணிய எண்ணியாங்கு - முன் எண்ணியவற்றை எண்ணியவாறே அடைய, மாறிய பிறப்பில் நல்கும் மலை இது - மறு பிறவியில் அவர்கட்கு அளிக்குந் திருப்பருப்பதம் இது; காண்மின் காண்மின் - இவற்றைப் பாருங்கள் பாருங்கள்.

சீறு, முதனிலைத் தொழிற் பெயர். விரூபக் கண்ணன் - விரூபாக்கன்; ஏனைக் கண்களின் வேறுபட மேனோக்கிய அனற் கண்ணனாதலின் இறைவன் விரூபாக்கன் எனப் பெறுவன். இப்பதி விரூபாக்கம் எனவும் ஏமகூடம் எனவும் வழங்கப் பெறும்; இதனை,

"கொங்தொளி மணியுந் தபனியத் திரளுங் கோழரைச் சந்தனக் குறடும்
கந்தமிக் குயிர்க்குங் காழகிற் றுணியுங் கையரிக் கொண்டுவீ ழருவி
மைந்துடைத் திசையெண் கரிகளு நடுக்கு மண்டுபே ரோதையி னெழுகும்
அந்தர நிவந்த வேமகூ டத்தி னமர்விரு பாக்கனே யெனவும்"

என்னும் காஞ்சிப் புராணச் செய்யுளா னறிக. எண்ணி யாங்கே அடைய என ஒரு சொல் விரித் துரைக்க. மலை - ஸ்ரீசைலம்; திருப்பருப்பதம். இது மல்லிகார்ச்சுனம் என்னும் பெயரு முடைத்து. இது மூவர் தேவாரமும் பெற்ற வடநாட்டுத் திருப்பதி. அடுக்கு உவகை பற்றியது; விரைவு பற்றியதுமாம். (கக)

சுரபிநீள் செவியி லிங்கச் சுடருரு வாயி னன்றன்
இரவினிற் றிருத்தேர் மன்றல் நடக்குமூ ரிவ்வூர் மேலை
உரவுநீர்க் கரைத்தேண் மாதத் துயர்ந்தகார்த் திகையிற் றேரூர்ந்
தரவுநீர்ச் சடையான்வேள்வி நடக்குமூ ரவ்வூர் காண்மின்.

(இ - ள்.) சுரபி நீள் செவி சுடர் இலிங்க உருவாயினன்றன் இரவினில்-பசுவினது நீண்ட காதைப்போல ஒளியினையுடைய இலிங்க வடிவாகிய இறைவனது சிவநிசியில், திருத்தேர் மன்றல் நடக்கும் ஊர் இவ்வூர் - திருத்தேர் விழா நடக்கும் திருக்கோகரணம் இத் திருப்பதியாம்; மேலை உரவு நீர்க்கரை - மேலைக் கடற்கரையில், தேள் மாதத்து உயர்ந்த கார்த்திகையில் - கார்த்திகைத் திங்களில் சிறந்த கார்த்திகை நாளில், அரவுநீர்ச் சடையான் தேர் ஊர்ந்து - பாம்பையுங் கங்கையையு மணிந்த சிவபெருமான் தேரில் ஏறியருள, வேள்வி நடக்கும் ஊர் அவ்வூர்-திருவிழா நடக்கும் திருவஞ்சைக்களம் அத் திருப்பதியாம்; காண்மின் - பாருங்கள்.

சுரபி நீள் செவி - ஆனின் நெடிய காது; கோகர்ணம். இராவணன் இலங்கையில் நிறுவுமாறு சிவபிரான்பாற் பெற்றுக் கொணர்ந்த சிவலிங்கத்தை வானோர் வேண்டுகோளின்படி விநாயகர் வாங்கிக் கீழ்வைத்துப் பிரதிட்டை செய்துவிடலும், இராவணன் அதனைப் பெயர்த் தெடுக்கத் தன் ஆற்றல்கொண்டு இழுத்தகாலை அவ் விலிங்கம் பசுவின் காதுபோற் குழைந்தமையின் 'கோகர்ணம்' எனப் பெறுவதாயிற்று. சுடருருவாயினன்றன் இரவு - மகா சிவராத்திரி. தேர் மன்றல் - இரதோற்சவம். இது திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் ஆகிய இருவர் பாடல்பெற்ற துளுவ நாட்டுத் திருப்பதி. உரவு நீர் - வலிய நீர்; கடல். தேள் மாதம் - விருச்சிக ராசியில் ஆதித்தன் இருக்கும் கார்த்திகைத் திங்கள். உயர்ந்த கார்த்திகை - கார்த்திகைத் திங்களில் வரும் திருக்கார்த்திகை. ஊர்ந்து என்பதை ஊர எனத் திரிக்க. அஞ்சைக் களம் என்பது சுந்தரர் பாடல் பெற்ற மலைநாட்டுத் திருப்பதி. வேள்வி நடக்கும் ஊர் சோமநாதம் என்பாரு முளர். (கஉ)

விற்பயி றடக்கை வேடன் மென்றவூன் பாகம் பார்த்தோன்
பொற்புறு கிரியீ தண்டம் புழைபட விடந்தா ணீட்டி
அற்புதன் காளி தோற்க வாடிய நதுமா நீழற்
கற்புடை யொருத்தி நோற்கும் பிலமிது காண்மின் காண்மின்.

(இ - ள்.) வில்பயில் தடக்கைவேடன் மென்ற ஊன் - வில்லையேந்திய பெரிய கையையுடைய வேடர் குலத்தினராகிய கண்ணப்பர் மென்ற ஊனினை, பாகம் பார்த்தோன் பொற்பு உறு கிரி ஈது-சுவை பார்த்த இறைவன் எழுந்தருளிய அழகிய திருக்

காளத்திமலை இது ; அண்டம் புழைபட இடத்தாள் நீட்டி - அண்டந் தொளைபடுமாறு இடதுகாலை நீட்டி, அற்புதன் ஞானவடிவினனும் இறைவன், காளி தோற்க ஆடியது இது - காளி தோல்வியடைய ஆடியருளிய திருவாலங்காடு இது ; மாநீழல் - மாமரத் தின் நிழலில், கற்புடை ஒருத்தி நோற்கும் பிலம் இது காண்மின் காண்மின்-கற்புடைய காமாக்ஷியம்மை தவஞ் செய்யும் பிலத்துவாரமாகிய காஞ்சிபுரம் இது பாரும் பாரும்.

பாகம் பார்த்தல் - சுவை பார்த்தல் ; ஈண்டுத் திருவமுது செய்தல் என்னும் பொருட்டு. கண்ணப்பர் ஊனினை மென்று அளித்தமையை

"வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ வெனுமன்பால்
நையுமனத் தினிமையினி னையமிக மென்றிடலாற்
செய்யுமறை வேள்வியோர் முன்புதருந் திருந்தவியில்
எய்யும்வரிச் சிலையவன்று னிட்டவூ னெனக்கினிய"

என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளா னறிக. இத்தலம் பாம்பும் யானையும் வழிபட்ட மையால் காளத்தி யென்னும் பெயர் பெற்றது ; விராட் புருடனுக்கு விசுத்தித்தான மாகவும், ஐம்பூதத் தலங்களுள் வாயுத்தலமாகவும், தென் கயிலாயம் என்று சிறப்பிக் கப் பெறுவதாகவும் உள்ளது ; அன்பு பிழம்பாகிய கண்ணப்பர் ஆறுநாளிலே முத்தி பெற்று இறைவற்கு வலப்பாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமையுடையது ; மூவர் தேவாரமும் பெற்ற தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. அற்புதன் காளி தோற்க ஆடியது - சிவபெருமான் தம்மோடு வாது செய்த காளியை ஊர்த்துவ தாண் டவம் புரிந்து தோல்வியுறுவித்த தலம் ; திருவாலங்காடு ; ஐந்து மன்றங்களுள் வடக்கி லுள்ளதாகிய இரத்தின மன்றம்; காரைக்காலம்மையார் தலையாலே நடந்துவந்து இறைவனுடைய திருவடிக்கீழ் என்று மிருக்கும் பெருமை சான்றது ; மூவர் தேவா ரங்களுடன் அம்மையார் பாடிய பதிகங்களும் பெற்றுள்ள தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதி ; இஃது அடுத்துள்ள பழையனூருடன் சேர்த்துப் பழையனூ ராலங்காடு என்று பதிகங்களிற் கூறப்பெற்றுள்ளது. காரைக்காலம்மையார் தலையால் நடந்து வந்து பதிகங்கள் பாடித் திருவடிக்கீழ் இருத்தலை,

"அப்பரி சருளப் பெற்ற வம்மையுஞ் செம்மை வேத
மெய்ப்பொரு ளானார் தம்மை விடைகொண்டு வணங்கிப் போந்து
செப்பரும் பெருமை யன்பாற் றிகழ்திரு வாலங் காடாம்
நற்பதி தலையி னாலே நடந்துபுக் கடைந்தா ரன்றே"

"ஆலங்கா டதனி லண்ட முறநிமிர்ந் தாடு கின்ற
கோலங்காண் பொழுது கொங்கை திரங்கியென் றெடுத்துத் தங்கு
மூலங்கா ணுதார் தம்மை மூத்தநற் பதிகம் பாடி
ஞாலங்கா தலித்துப் போற்று நடம்போற்றி நண்ணு நாளில்"

"மட்டவிழ்கொன் றையினாதந் திருக்கூத்து முன்வணங்கும்
இட்டமிகு பெருங்காத லெழுந்தோங்க வியப்பெய்தி
எட்டியில வம்மீகை யெனவெடுத்துத் திருப்பதிகம்
கொட்டமுழ வங்குழக னுடுமெனப் பாடினார்"

"மடுத்தபுனல் வேணியினா ரம்மையென மதுரமொழி
கொடுத்தருளப் பெற்றாரைக் குலவியதாண் டவத்திலவர்

எடுத்தருளுஞ் சேவடிக்கீ ழென்றுமிருக் கின்றாரை
அடுத்தபெருஞ் சீர்பரவ லாரளவா யினதம்மா ''

என்னும் திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுட்களா னறிக. கற்புடை யொருத்தி நோற்கும் பிலம் - உமாதேவியார் திருக்கைலேயினின்றும் எழுந்தருளி வந்து இறைவனைப் பூசித்து எண்ணான்கு அறங்களும் செய்து கொண்டு தவம்புரியும் பிலம்; காஞ்சீபுரம். இது சத்தபுரிகளுள் ஒன்று; கச்சியேகம்பம், கச்சிமேற்றளி, கச்சியனேகதங்காவதம், கச்சிமயானம், ஓணகாந்தன்றளி, கச்சிநெறிக் காரைக்காடு என்னும் திருப்பதிகளைத் தன்னகத்துடையது. மூவர் தேவாரமும் பெற்ற தொண்டை நாட்டுப் பெரும்பதி. இதன் பெருமைகள் அளவிறந்தன; அவற்றைக் காஞ்சிப்புராணம் முதலியவற்றா னறிக. பிலம், ஆகுபெயர். (கரு)

திருமறு மார்பன் காவற் செயல்பெற வரனைப் பூசித்
திருகர முகிழ்த்து நேர்நின் றேத்திட மிதுவா மோத்தின்
உரைவரம் பகன்ற முக்க ணுத்தமன் சந்தை கூட்டி
அருமறை யறவோர்க் கோது வித்திட மதனைக் காண்மின்.

(இ - ள்.) திருமறு மார்பன் - திருமகளையும் மறுவினையுமுடைய மார்பினையுடைய திருமால், காவல் செயல்பெற - காவற்றொழிலைப் பெறுதற்கு, அரனைப் பூசித்து - சிவபெருமானை வழிபட்டு, இருகரம் முகிழ்த்து நேர்நின்று ஏத்து இடம் இது - இரண்டு கைகளையுங் கூப்பி எதிர்நின்று துதித்த திருமாற் பேறென்னும் பதி இது; ஓத்தின் உரைவரம்பு அகன்ற முக்கண் உத்தமன் - மறையின் பொருளெல்லையைக் கடந்த முக்கண்ணிறைவன், அறவோர்க்கு சந்தை கூட்டி அருமறை ஓதுவித்த இடம் அதனைக் காண்மின் - முனிவருக்குச் சந்தை கூட்டி அரிய மறையினை ஓதுவித்த இடமாகிய அத்திருவோத்தூரைக் காணுங்கள்.

மறு - ஸ்ரீவத்ஸம். திருவாகிய மறு என்றுமாம். ஏத்திடம் - திருமாற்பேறு; திருமால் கண்ணினை இடந்து பூசித்து இறைவன்பாற் சக்கரம் பெற்றது; இது திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரையர் என்னும் இருவர் தேவாரம் பெற்ற தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதி. சந்தை அநுட்டுப் முதலிய சந்தசுகள்; சந்தை கூட்டி என்பதற்கு வேதவாக்கியங்களை ஒருசேரச் சொல்வித்து என் றுரைப்பாருமுளர். ஓதுவித்த என்பதன் அகரம் விகாரத்தால் தொக்கது. ஓதுவித்த இடம் - சிவபெருமான் தேவர்கட்கும் முனிவர்கட்கும் வேதத்தை ஓதுவித்த தலம்; திருவோத்தூர்; இது திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் பதிகம்பாடி ஆண்பனையைப் பெண்பனையாக்கிய அற்புதம் நிகழப்பெற்றது; திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம் பெற்ற தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதி.

" குரும்பை யாண்பனை யீன்குலை யோத்தூர்
அரும்பு கொன்றை யடிகளைப்
பெரும்பு கலியுண் ஞானசம் பந்தன்சொல்ல
விரும்பு வார்வினை வீடே ''

என்னும் சம்பந்தர் திருக்கடைக் காப்பு நோக்கற்பாலது. (கச)

அடிமுடி விலங்கும் புள்ளு மளந்திடா தண்டந் கீண்டு
நெடுகிய நெருப்பு நின்ற நிலையிது முள்வாய்க் கங்க
வடிவெடுத் திருவர் நோற்கு மலையிது பல்வே றாழி
இடையுற முன்னும் பின்னு மிருக்குமக் குன்றைக் காண்மின்.

(இ - ள்.) அடிமுடி விலங்கும் புள்ளும் அளந்திடாது - அடியையும் முடியையும் பன்றியாகிய திருமாலும் அன்னமாகிய பிரமனும் அளந்து காணாமல், அண்டம் கீண்டு நெடுகிய நெருப்புநின்ற நிலை இது - அண்டத்தைக் கிழித்து நீண்ட அனல் வடிவாய் நிலைபெற்ற அண்ணாமலை இது; இருவர் முள்வாய்க் கங்கவடிவு எடுத்து நோற்கும் மலை இது - இருவர் முள்போலும் வாயினையுடைய கழுகுவடிவ மெடுத்துத் தவம்புரியும் திருக்கழுக்குன்றம் இது; பல்வேறு ஊழி இடை உற - பலவேறாகிய ஊழிகள் இடையில் வர, முன்னும் பின்னும் இருக்கும் அக்குன்றைக் காண்மின் - அவற்றுக்கு முன்னும் பின்னும் இருக்கும் அப்பழ மலையைப் பாருங்கள்.

நெடுகிய நெருப்பு நின்ற நிலை - தாம் தாமே பரமெனத் தருக்குற்ற திருமாலும் பிரமனும் முறையே பன்றியுருவும் அன்னவுருவுங் கொண்டு தேடி அடியும் முடியுங் காணாது அயர்க்குமாறு நீண்ட அக்கினியுருவாகிய சிவபெருமான் நின்ற இடம்; திருவண்ணாமலை; இது தேயுவிலிங்கத்தலம்; திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரையர் என்னும் இருவர் தேவாரம்பெற்ற நடுநாட்டுத் திருப்பதி. கங்கம் - கழுகு. கங்கவடிவெடுத்து இருவர் நோற்கும் மலை - நான்கு யுகங்களிலும் முறையே சண்டன் பிரசண்டன், சம்பாதி சடாயு, சம்புகுத்தன் மாகுத்தன், பூடா விருத்தா என்னும் இவ்விருவர் கழுகுருக் கொண்டு சிவபெருமானைப் பூசிக்கப்பெற்ற மலை; திருக்கழுக் குன்றம்; இற்றைக்கும் இரு கழுகுகள் பூசித்தலைப் பல்லோ ரறிவர். இது மூவர் தேவாரம் பெற்ற தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதி. பல்வே றூழி இடையுற முன்னும் பின்னும் இருக்கும் குன்று—எண்ணிறந்த பிரளயங்கள் இடையே வந்து கழிய அவற்றின் முன்னும் பின்னும் அழிவின்றி நிலைபெற்றிருக்கும் பழமையுடைய மலை; திருமுது குன்றம், விருத்தாசலம்; இப்பதியில் நம்பியாரூரர் இறைவனைப் பாடிப் பொன்பெற்று மணிமுத்தாநதியி லிட்டுத் திருவாரூர்க் கமலாலயத்தில் எடுத்த அற்புதச் செய்தி பெரியபுராணத்தால் அறியப்படும். இது மூவர் தேவாரமும் பெற்ற நடுநாட்டுத் திருப்பதி. (கரு)

அவுணரிற் கள்வ னான வந்தகற் காய்ந்து மூன்று
புவனமுங் கவலைதீர்த்த புண்ணியன் புரமீ தாகும்
தவலரும் புரங்கண் மூன்றுந் தழனுதற் றிருக்கண் சாத்திப்
பவமறு மூவ ரன்பிற் பட்டவன் பதியைக் காண்மின்.

(இ - ள்.) அவுணரில் கள்வனான அந்தகன் காய்ந்து - அவுணருள் வஞ்சகக் குடையவனாகிய அந்தகாசுரனைக் கொன்று, மூன்று புவனமும் கவலைதீர்த்த புண்ணியன் புரம் ஈது ஆகும் - மூன்று உலகங்களிலுள்ளவர்களின் துன்பத்தையும் நீக்கிய அறவடிவினனாகிய சிவபெருமானது திருக்கோவலூர் வீரட்டானம் இதுவாகும்; தவல் அரும்புரங்கள் மூன்றும் - அழிதல் இல்லாத மூன்று புரங்களிலும், தழல் நுதல் திருக்கண்சாத்தி - நெற்றியிலுள்ள அழகிய நெருப்பு விழியைச் சாத்தி (அவற்றை அழித்து, ஆங்குள்ள), பவம் அறு மூவர் அன்பில் பட்டவன் பதியைக் காண்மின் - பிறப்பற்ற மூவர்களின் அன்புவலையில் அகப்பட்ட அவ்விறைவன் பதியாகிய திருவதிகை வீரட்டானத்தைப் பாருங்கள்.

அந்தகற் காய்ந்த வரலாறாவது, இரணியாக்கன் புதல்வனாகிய அந்தகாசுரன் என்பான் பிரமனை நோக்கித் தவம்புரிந்து வரம்பெற்று இந்திரன் முதலிய தேவர்களை வருத்தும் பொழுது அவர்கள் சிவபெருமானைச் சரண்புக இறைவன் போர்

லெதிர்த்த அவுணர்களை யெல்லாங் கொன்று அவ்வந்தகனைச் சூலத்தாற் குத்தியேந்தி அமரரைக் காத்தனர் என்பது. சத்தியும் சிவமுமாயிருந்து உயிர்கட்குப் போக முத்திகளை நல்குதலின் 'புண்ணியன்' என்றார். பிறசமயத்தாசிரியரும்

"போக மீன்ற புண்ணியன்"

எனச் சிவபிரானைக் கூறுதல் காண்க.

புண்ணியன்புரம் - திருக்கோவலூர் வீரட்டம்; இஃது அட்ட வீரட்டத்தொன்று; திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரையர் என்னும் இருவர் பாடல்பெற்ற நடுநாட்டுத் திருப்பதி. மூவர் - சுதன்மன், சுசீலன், சுபுத்தி என்பார். இறைவன் முப்புரம் எரித்த ஞான்று மூவர்க்கு அருள் செய்தமையை

"பூவார் மலர்கொண் டடியார் தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்கள்
மூவார் புரங்க ளெரித்த வன்று மூவர்க் கருள் செய்தார்
தூமா மழைநின் றதிர வெருவித் தொறுவின் னிரையோடும்
ஆமாம் பிணைவந் தணையுஞ் சார லண்ணா மலையாரே"

என்னும் ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாக்கா லறிக.

மூவரன்பிற் பட்டவன்பதி - திருவதிகை வீரட்டம்; அட்டவீரட்டத்தொன்று; மருணீக்கியார் தமக்கையாராகிய திலகவதியம்மையாரைப் பணிந்து திருநீறு பெற்றுக் 'கூற்றாயினவாறு' என்னும் பதிகம்பாடிச் சூலைநோய் நீங்கி, இறைவனளித்த திருநாவுக்கரசர் என்னும் பெயரினை யெய்திப் பாடற்றொண்டுடன் உழவாரத் தொண்டு புரிந்த பதி. மூவர் தேவாரமும் பெற்ற நடுநாட்டுத் திருப்பதி. (கசு)

சத்திய ஞான னந்த தத்துவ மசைவற் றாடும்
நித்திய பரமா னந்த நிறையருண் மன்ற மீது
முத்தியங் குதித்தோ ரெய்தும் பதியது முதனூ னான்கும்
பத்தியிற் பூசித் தேத்தும் பதியிது வாகும் பார்மின்.

(இ - ள்.) சத்திய ஞான ஆனந்த தத்துவம் - சச்சிதானந்த மெய்ப்பொருளாகிய திருக்கூத்தப்பெருமான், அசைவு அற்று ஆடும் - அசைவின்றி ஆடி யருளப் பெற்ற, பரம ஆனந்த நிறை நித்திய அருள்மன்றம் ஈது - சிவானந்தம் நிறைந்த அழியாத அருண்மன்றமாகிய சிதம்பரம் இது; அங்கு உதித்தோர் முத்தி எய்தும் பதி அது - தன்கட் பிறந்தவர் வீடுபேற்றினை அடையப்பெறும் திருப்பதியாகிய திருவாரூர் அது; முதல் நூல் நான்கும் - முதல் நூலாகியமறைகள் நான்கும், பத்தியில் பூசித்து ஏத்தும் - அன்போடு வழிபட்டுத் துதிக்கும், பதி இது ஆகும் - திருமறைக்காடு இதுவாகும்; பார்மின் - பாருங்கள்.

சத்தியம் ஞானம் ஆனந்தம் - சச்சிதானந்தம். தத்துவம் - மெய்ப்பொருள். தாம் அசைதலின்றியே எவ்வுயிரையும் அசைவிப்பாராகலின் 'அசைவற்றாடும்' என்றார்; வியாபகப் பொருட்கு அசைவு கூடாமை அறிக.

மன்றம் - பொற்சபை; திருச்சிற்றம்பலம்; அதனையுடைய தில்லைப்பதி. இஃது ஆகாய விலிங்கத்தலம்; விராட் புருடனுக்கு அநாகதமாகிய இதய கமலமாகவுள்ளது. சகல வேதாகமாதி மெய்ந்நூல்களாற் போற்றப்படும் இதன் பெருமை அளவிட முடியாதது. இது மூவர் தேவாரமும் பெற்ற சோணாட்டு முதற்றிருப்பதி.

முத்தி அங்கு உதித்தோர் எய்தும் பதி - திருவாரூர்; இது பிறக்க முத்திதரும் தலமென்பது மெய்ந்நூற் கொள்கை. இப்பதி விராட் புருடனுக்கு மூலாதாரத் தான மாகவும், பிருதிவிலிங்கத் தலமாகவும் உள்ளது; இலக்குமி பூசித்தமையாற் கமலை யென்னும் பெயரு முடையது; மனுநீதிச் சோழர் உயிர்துறந்த ஆன்கன்றின் பொருட்டுத் தன் மகனைத் தேர்க்காலி லூர்ந்து முறைசெய்து திருவருள் பெற்றது; முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்தி திருமால் முதலானோரால் பூசிக்கப்பெற்ற ஆன்மார்த்த மூர்த்தி யாகிய தியாகேசரை இந்திரன்பாற் பெற்றுக் கொணர்ந்து பிரதிட்டிப்பித்தது; நம்பி யாரூரர் சிவபெருமானால் அழைக்கப்பெற்றுச் சென்று பரவையாரை மணந்து தம்பி ரான்றோழர் என்னும் பெயரும் பெற்று இன்புற் றிருந்தது; அவரால் திருத் தொண்டர்கள் வரலாற்றுக் கெல்லாம் மூலமாகிய திருத்தொண்டத் தொகை அருளப் பெற்றது; மற்றும் எண்ணிறந்த சிறப்புக்களுடையது. இது மூவர் தேவாரமும் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி.

முதல் நூல் நான்கும் - நான்கு வேதங்களும், ஏத்தும் பதி - திருமறைக்காடு; வேதாரணியம். இது வேதங்கள் பூசித்துத் திருக்காப்பிட்ட திருக்கதவினைத் திருநாவுக் கரசர் பதிகம் பாடித் திறந்தும், திருஞான சம்பந்தர் பதிகம் பாடி அடைத்தும் தமிழ் வேதமெய்ம்மை தெரித்தருளப் பெற்றது; மூவர் தேவாரமும் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. (கஎ)

பிரமன்மான் முதலாந் தேவர் பிரளயத் திறவா வண்ணம்
பரமனார் தோணி யேற்றும் பன்னிரு நாமம் பெற்ற
புரமிது சடாயு சம்பா திகள்பெரும் பூசை செய்ய
வரமளித் திருணோய் தீர்க்கு மருந்துறை பதியீ தாகும்.

(இ - ள்.) பிரமன் மால் முதலாம் தேவர்-பிரமனுந் திருமாலு முதலிய தேவர் கள், பிரளயத்து இறவாவண்ணம் பரமனார் தோணி ஏற்றும் - பிரளய காலத்தில் இறந்து போகாவாறு இறைவனார் தோணியின்கண் ஏற்றப்பெறும், பன்னிருநாமம் பெற்ற புரம் இது - பன்னிரண்டு திருப்பெயர்களைப் பெற்ற நகரமாகிய சீகாழிப்பதி இது; சடாயு சம்பாதிகள் பெரும்பூசை செய்ய - சடாயுவும் சம்பாதியும் பெரிய வழி பாடியற்ற, வரம் அளித்து இருள் நோய் தீர்க்கும் மருந்துஉறை பதி ஈது ஆகும்-அவர் கட்கு வேண்டிய வரங்கொடுத்து ஆணவ இருளொடு கூடிய பிறவிநோயைத் தீர்க்கும் மருந்து உறையும் புள்ளிருக்கு வேளூராகிய பதி இதுவேயாகும்.

தோணி யேற்றும் புரம், பன்னிரு நாமம் பெற்ற புரம் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. பன்னிரு நாமம் இவை யென்பதனை,

"பிரமபுரம் வேணுபுரம் பெரும்புகலி வெங்குருநீர்ப்
பொருவிறிருத் தோணிபுரம் பூந்தராய் சிரபுரமுன்
வருபுறவஞ் சண்பைநகர் வளர்காழி கொச்சைவயம்
பரவுதிருக் கழுமலமாம் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால்."

என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளா லறிக. இப் பன்னிரு பெயரினையும் திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் பல பதிகத்தும் பாராட்டுதலுங் காண்க; பிரமன் பூசித் தமையாற் பிரமபுரம்; சூரபன்மன் போருக்குடைந்த இந்திரன் பூசித்த காலை இறைவன் வேணுவாய் முளைத்து அருள் செய்தமையின் வேணுபுரம்; சூரபன்மனால் துன்புற்ற வானோர்கள் பிரமேசரைப் புகலடைந்து வழிபட்டமையாற் புகலி;

அசுர குருவாகிய சுக்கிரன் பூசித்தமையால் வெங்குரு; கற்பாந்தத்தில் அழியாது தோணியாக மிதந்தமையின் தோணிபுரம்; வெள்ளைப் பன்றி யுருக்கொண்டு இரணியாக்கனைக் கொன்று, பூமியைக் கொம்பிலேற்று நிறுவிய திருமால் பூசித்தமையின் பூந்தராய்; வெட்டுண்ட தலைக் கூருகிய இராகு பூசித்தமையின் சிரபுரம்; சிபியின்பாற் புருவுருக் கொண்டு வந்து சோதித்த அக்கினி பூசித்தமையிற் புறவம்; சண்பைப் புல்லை ஆயுதமாகக் கொண்டு பொருது மடிந்த யாதவர் கொலைப்பழி தன்னை அணுகா வண்ணம் கண்ணன் பூசித்தமையிற் சண்பை; காளி பூசித்தமையாற் காழி; பராசரர் மச்சகந்தியைச் சேர்ந்து பெற்ற முடை நாற்றமும் பழியும் போகப் பூசித்தமையின் கொச்சைவயம்; உரோமச முனிவர் ஞானோபதேசம் பெற்று மலங்கழுவப் பெற்றமையின் கழுமலம் எனப் பெயர்க் காரணங் காண்க; இன்னும் வெவ்வேறு காரணங் கூறப்படுவனவும் உள. இப்பதி சைவசமய முதற்குரவராகிய திருஞானசம்பந்தர் திருவவதாரஞ் செய்து மூன்றும் ஆண்டிலே சிவபெருமான் உமாதேவியாருடன் எழுந்தருளிச் சிவஞானம் கலந்த திருமுலைப்பால் ஊட்டியருளப் பெற்றுத் 'தோடுடைய செவியன்' என்னும் பதிகம் பாடி இறைவனைச் சுட்டிக் காட்டிய பெருமை வாய்ந்தது; மூவர் தேவாரமும் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி.

இருள் நோய் தீர்க்கும் - உயிர்ப் பிணியாகிய ஆணவ இருளையும் உடற் பிணியையும் தீர்க்கும் என்றுமாம். மருந்து என்றது வைத்தியநாதனாகிய இறைவனை. மருந்துறைபதி - திருப்புள்ளிருக்கு வேளூர்; வைத்தீசுவரன் கோயில்; திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் என்னும் இருவர் பாடல் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. நோய் தீர்க்கும் மருந்து என்ற கருத்தினை,

"பேராயி ரம்பரவி வானோ ரேத்தும் பெம்மானைப் பிரிவிலா வடியார்க் கென்றும்
வாராத செல்வம் வருவிப் பானை மந்திரமுந் தந்திரமு மருந்து மாகித்
தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான் றன்னைத் திரிபுரங்கள் தீயெழத்திண்
சிலைகைக் கொண்ட
போரானைப் புள்ளிருக்கு வேளு ரானைப் போற்றாதே யாற்றநாள்
போக்கினேனே"

என்னும் திருத்தாண்டகத்திற் காண்க. (௧அ)

மதிநுத லிமயச் செல்வி மஞ்ஞையாய் வழிபட் டேத்தும்
இதுதுலாப் பொன்னித் தான மெம்மனோர் மூன்று கோடி
மதிபெறு முனிவர் வந்து வழிபடு மூதூ ரீதிப்
பதியறக் கடவுள் பூசை பண்ணிய தானங் காண்மின்.

(இ - ள்.) மதி நுதல் இமயச் செல்வி - பிறைச் சந்திரனை யொத்த நெற்றியையுடைய பனிமலையின் புதல்வியாகிய உமையம்மையார், மஞ்ஞையாய் வழிபட்டு ஏத்தும் இது - மயிலுருக் கொண்டு வழிபட்டுப் பரவும் இப்பதி, துலாப் பொன்னித் தானம் - ஐப்பசித் திங்களில் தன்னில் மூழ்குவோருக்கு வீடுபேற்றினை யருளுங் காவிரியை யுடைய மாயூர மென்பதாகும்; எம்மனோர் மூன்றுகோடி மதிபெறும் முனிவர் வந்து வணங்கும் மூதூர் இது - எம்மைப் போன்றோராகிய மூன்று கோடி அறிவுள்ள முனிவர்கள் வந்து வணங்குகின்ற பழம்பதியாகிய திருக்கோடிகா இதுவாகும்; இப்பதி அறக்கடவுள் பூசைபண்ணிய தானம் - இப்பதி அறக்கடவுளாகிய கூற்றுவன் வழிபட்ட தருமபுர மாகும்; காண்மின் - பாருங்கள்.

உமாதேவியார் மயிலுருக் கொண்டு பூசித்தமையால் மயிலாடுதுறை என்றும் மாயூரம் என்றும் பெயர் பெற்ற இப்பதி என்க. துலா - துலா விராசியில் ஆதித்தன் இருக்கும் ஐப்பசித் திங்கள். பொன்னித்தானம் - காவிரியில் யாவரும் நீராடும் தீர்த்த விசேடத்தை யுடைய இடம். ஐப்பசி அமாவாசையில் எல்லாத் தீர்த்தங்களும் இதன் கண் வந்து நீராடும் என இதன் சிறப்புக் கூறப்பெற் றுளது. மயிலாடுதுறை திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் என்னும் இருவர் தேவாரம் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி.

மூன்று கோடி முனிவர் வழிபடும் மூதூர் - திருக்கோடிகா; இதுவும் அவ்விருவர் தேவாரம் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. அறக்கடவுள் - இயமதருமன். தருமன் பூசித்தமையால் தருமபுரம் எனப்பட்டது. இது திருஞானசம்பந்தர் (யாழ்முரி) பதிகம் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. (கக)

கோடுநான் குடைய வேழந் தானவன் குறைத்த கோட்டைப்
பாடற நோற்றுப் பெற்ற பதியிது மாலை சாத்துந்
தாடகை மானங் காப்பான் றாழ்ந்துபூங் கச்சிட் டீர்க்கும்
பீடுறு கலய னன்பி னிமிர்ந்தவெம் பிரானூ ரீதால்.

(இ - ள்.) கோடு நான்கு உடைய வேழம் - நான்கு கொம்பினையுடைய ஐராவத மென்னும் யானை, தானவன் குறைத்த கோட்டை - அவுணனாகிய பானுகோபன் வெட்டிய தனது கொம்புகளை, பாடு அற நோற்றுப் பெற்ற பதி இது - துன்பம் நீங்கத் தவஞ் செய்து பெற்ற திருவெண்காடு இது; மாலை சாத்தும் தாடகை மானம் காப்பான் - மாலை சூட்டும் தாடகை என்னும் மாதின் மானத்தைக் காக்கும் பொருட்டு, தாழ்ந்து - வளைந்து, பூங்கச்சு இட்டு ஈர்க்கும் - அழகிய கச்சினைப் பூட்டி இழுத்த, பீடு உறு கலயன் அன்பின் நிமிர்ந்த - பெருமை பொருந்திய குங்கிலியக்கலய நாயனார் அன்பினால் நிமிர்ந்த, எம்பிரான் ஊர் ஈது - எமது பிரான் ஊராகிய திருப்பனந்தாள் இதுவாகும்.

வெள்ளை யானை பூசித்தமையால் வெண்காடு எனப் பெற்றது. யானை வழிபட்டதனை,

"சக்கரமாற் கீந்தானுஞ் சலந்தரனைப் பிளந்தானும்
அக்கரைமே லசைத்தானு மடைந்தயிரா வதம்பணிய
மிக்கதனுக் கருள்சுரக்கும் வெண்காடு வினைதுரக்கும்
முக்குளநன் குடையானு முக்கணுடை யிறையவனே"

என்னும் சம்பந்தர் திருவாக்கா னறிக. திருவெண்காடு மூவர் தேவாரமும் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. தாழ்ந்து பின் நிமிர்ந்த என்க. தாடகை மானங் காப்பான் தாழ்ந்த வரலாறாவது அன்பிற் சிறந்த தாடகை யென்னும் மாதரார் இறைவனை வழிபட்டு வருங்காலை ஒருநாள் திருப்பள்ளித்தாமத்தைக் கையிற் கொண்டு சாத்த லுற்ற பொழுது உடுத்திருந்த உடை நெகிழலுற்றமையின் அதனை இரு முழங்கையாலும் இடுக்கிக் கொண்டு மாலையைச் சாத்தலாற்றாது வருந்தி நிற்க, இறைவன் அம் மாதின் அன்புக் கிரங்கித் திருமுடி சாய்த்து மாலையை ஏற்றருளினர் என்பது. தாடகை பூசித்தமையால் அது தாடகையீச்சரம் எனப் பெற்றது. கலயன் - மெய்யடியார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவராகிய குங்கிலியக்கலயனார். தாடகை பொருட்டுச் சாய்ந்து நின்ற சிவ

பா - ம். தாபதன்

லிங்கப் பெருமானைச் செவ்வே நிறுத்தி வழிபட விரும்பிய அரசன் தன் சேனை யெல்லாம் பூட்டி இழுப்பிக்கவும் நிமிராத திருவுருவம் கலயனார் கழுத்திற் கயிறு பூண்டு இழுக்க நிமிர்ந்த வரலாற்றைப் பெரிய புராணத்திற் காண்க. திருப்பனந்தாள் திருஞான சம்பந்தர் பதிகம் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. காப்பான், வினையெச்சம். தாபதன் என்று பாட மோதுவாரு முளர். இப் பாடத்திற்குத் துருவாச முனிவன் குறைத்த இரு கொம்புகளையும் நோற்றுப் பெற்ற என்க. அம் முனிவன் சாபத்தால் இரு கொம்புடைய காட்டானையான வரலாற்றை வெள்ளையானைச் சாபந் தீர்த்த படலத்தா லறிக. சிவப்பிரியன் என்னும் முனிவன் என்றுமாம். (உ௰)

கரிமுகத் தவுணற் காய்ந்து கரிமுகத் தண்ணல் பூசை
புரிசிவ நகர மீது தாரகற் பொருது செவ்வேள்
அரனையர்ச் சித்த தார்க்கீழ் மணற்குறி யான்பா லாட்டிப்
பரன்முடி மாலை சூடுஞ் சேய்வளம் பதியீ தாகும்.

(இ - ள்.) கரிமுகத்து அண்ணல் - யானை முகத்தையுடைய மூத்த பிள்ளையார், கரிமுகத்து அவுணன் காய்ந்து - கயமுகாசுரனைக் கொன்று, பூசைபுரி சிவநகரம் ஈது - வழிபாடாற்றிய திருச்செங்காட்டங்குடி இது; செவ்வேள் தாரகன் பொருது - முருகக்கடவுள் தாரகனைக் கொன்று, அரனை அர்ச்சித்தது - சிவபெருமானை வழிபட்டதும், ஆர்க் கீழ் மணல் குறி ஆன்பால் ஆட்டி - ஆத்தி மரத்தி னடியி லமைத்த மணலாலாகிய சிவலிங்கத்திற்குப் பசுவின் பாலா லாட்டி, பரன் முடிமாலை சூடும் சேய் வளம் பதி ஈது ஆகும் - அவ்விறைவன் திருமுடியிலுள்ள மாலையை அணியும் சண்டீசர் திருவவதாரஞ் செய்ததுமாகிய திருச்சேய்ஞலூர் இதுவாகும்.

கரிமுகத் தவுணனது குருதி பரந்தமையால் அப்பதி செங்காடு எனவும், கணபதி தாபித்துப் பூசித்தமையால் அங்குள்ள திருக்கோயில் கணபதீச்சரம் எனவும் பெயர் பெற்றன. சிவநகரம் - திருச்செங்காட்டங்குடி; சிறுத்தொண்டர் தமது புதல்வராகிய சீராளதேவரைக் கறிசெய் தூட்டிப் பேறு பெற்ற தலம்; திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் என்னும் இருவர் பாடல் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி.

சேய்வளம் பதி - சேய்நல் ஊர்; திருச்சேய்ஞலூர்; இது முருகக்கடவுள் பூசித்தமையால் போந்த பெயர். இது திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. ஆர் - ஆத்தி. கணபதி யானைமுகத் தசுரனைக் கொன்று சிவபெருமானைப் பூசித்த வரலாற்றையும், முருகவேள் தாரகனைக் கொன்று இறைவனைப் பூசித்த வரலாற்றையும் கந்தபுராணத்திலும், சண்டீசர் அரனை வழிபட்டு மாலை சூடுந் தலைமைபெற்ற வரலாற்றைப் பெரிய புராணத்திலும் காண்க. (உக)

கறுவிவீழ் காலன் மார்பிற் சேவடிக் கமலஞ் சாத்திச்
சிறுவனுக் காயு ளீந்த சேவகப் பெருமான் மேய
அறைபுனற் பழன மூதூ ரதுவிது வானை தந்த
குறையுடற் போர்வை போர்த்த கொற்றவன் கோயில் காண்மின்.

(இ - ள்.) கறுவி வீழ் காலன் மார்பில் - சினந்து மார்க்கண்டன் மேல் வீழ்ந்த காலனுடைய மார்பில்; சேவடிக் கமலம் சாத்தி - சிவந்த திருவடித் தாமரையைச் சாத்தி, சிறுவனுக்கு ஆயுள் ஈந்த - அம் மாணிக்கு வாணாளைக் கொடுத்தருளிய,

சேவகப் பெருமான் மேய - வீரனாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய, அறை புனல் பழனம் மூதூர் அது - ஒலிக்கும் நீரினையுடைய வயல்கள் சூழ்ந்த பழம் பதியாகிய திருக்கடவூர் அது; இது - இப்பதி, ஆனை தந்த குறை உடல் போர்வை போர்த்த கொற்றவன் கோயில் காண்மின் - யானை கொடுத்த அதனுடலி னின்றும் நீங்கிய தோலாகிய போர்வையைப் போர்த்தருளிய வீரன் திருக்கோயிலையுடைய வழுவூ ரென்பது பாருங்கள்.

மூதூர் - கடவூர்; திருமால் முதலிய தேவர்கள் கொணர்ந்து வைத்த அமுதகடம் இலிங்கமானமையின் இப் பெயர் பெற்றது. இத்தலத்திலே மார்க்கண்டன் பொருட்டுச் சிவபிரான் இயமனை உதைத் தருளினர் என்பதனை,

"சேலினே ரனைய கண்ணார் திறம்விட்டுச் சிவனுக் கன்பாய்ப்
பாலுநற் றயிர்நெய் யோடு பலபல வாட்டி யென்றும்
மாலினைத் தவிர நின்ற மார்க்கண்டற் காக வன்று
காலனை யுதைப்பர் போலுங் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே"

என்னும் திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் முதலியவற்றா லறிக. இஃது அட்ட வீரட்டத்து ளொன்று. மூவர் தேவாரமும் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. கொற்றவன் கோயில் - திருவழுவூர்; தாருக வனத்து முனிவர்கள் பழிவேள்வியி னின்றும் தோற்றுவித்து விடுத்த யானையைச் சிவபெருமான் கொன்று அதன் தோலைப் போர்த்தருளிய தலம்; அட்ட வீரட்டத்து ளொன்று. கோயிலையுடைய பதியைக் கோயில் என்றார். (௨௨)

பங்கயக் கடவு ளீந்த பரிகலம் வாங்கிக் கொண்ட
அங்கண னிடமீ தாட லனங்கனை யமுது செய்த
செங்கண னிருக்கை யீது மேழகச் சென்னி தன்னை
மங்கல மாமற் கீந்த மருகனா ரிருக்கை காண்மின்.

(இ - ள்.) பங்கயக் கடவுள் ஈந்த பரிகலம் வாங்கிக்கொண்ட - தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமன் கொடுத்த பலிக்கலனை வாங்கித் திருக்கரத்தில் வைத்துக்கொண்ட, அங்கணன் இடம் ஈது - இறைவனிடமாகிய திருக்கண்டியூர் இது; ஆடல் அனங்கனை அமுது செய்த செங்கணன் இருக்கை ஈது - வெற்றி பொருந்திய மன்மதனை நீறாக்கிய தழற் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் இருப்பிடமாகிய திருக்குறுக்கை இது; மேழகச் சென்னி தன்னை - ஆட்டுத் தலையை, மங்கல மாமற்கு ஈந்த மருகனார் இருக்கை - மங்கலமுள்ள மாமனாகிய தக்கனுக்குக் கொடுத்த மருகனாராகிய சிவபெருமான் இருக்கும் திருப்பறியலூர் (இது); காண்மின் - பாருங்கள்.

பரிகலம் - பிரமன் தலையாகிய பலிக்கலம். கொய்து கொண்டதனை 'ஈந்த பரிகலம் வாங்கிக்கொண்ட' என்றது உபசாரம். அங்கணன் இடம் - திருக்கண்டியூர்; அட்டவீரட்டத்து ளொன்று; திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் என்னும் இருவர் பாடல் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. அமுது செய்த செங்கண் என்க. செங்கணன் இருக்கை - திருக்குறுக்கை; அட்டவீரட்டத்து ளொன்று; திருநாவுக்கரசர் பாடல் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. மங்கலம் என்றது குறிப்பு. மருகனார் இருக்கை - திருப்பறியலூர்; அட்டவீரட்டத்து ளொன்று; திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி; இருக்கை இது எனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க. (௨௩)

திண்டிற லவுணன் றன்னைப் பெருவிரற் றீட்டு நேமி
உண்டிட விருந்தாக் கொண்டோ னுறைபதா மொருத்தி மன்றல்
கண்டிடு கரியாய்க் கூவல் கண்ணுத லிலிங்கம் வன்னி
எண்டிசை யறியக் காட்ட நின்றிட மிதனைக் காண்மின்.

(இ - ள்.) திண் திறல் அவுணன் தன்னை - மிக்க வலியினை யுடைய சலந்தராசுரனை, பெருவிரல் தீட்டு நேமி விருந்தா உண்டிட - காற் பெருவிரலால் வரைந்த திகிரிப் படை விருந்தாக உண்ண, கொண்டோன் - அதனைக் கொண்ட சிவபெருமான், உறை அது ஆம்-இருப்பிடமாகிய திருவிற்குடி அதுவாகும்; ஒருத்தி மன்றல் கண்டிடு கரியாய் - ஒரு வணிக மகள் தன் மணத்தைக் கண்ட சான்றுகளாய், கூவல் கண்ணுத லிங்கம் வன்னி - கிணறும் சிவலிங்கமும் வன்னியுமாகிய மூன்றையும், எண் திசை அறியக் காட்ட-எட்டுத் திக்கிலுள்ளவரும் அறியுமாறு காண்பிக்க, நின்ற இடம் இதனைக் காண்மின் - அவை நின்ற இடமாகிய திருப்புறம்பயமாகு மிதனைப் பாருங்கள்.

சிவபிரான் காற் பெருவிரலால் வரைந்த புவியின் பகுதியைப் பெயர்த்தெடுக்க அது திகிரியாய்ச் சலந்தரனைத் தடிந்த தென்பதும், அதனையே திருமால் சிவபிரான்பாற் பெற்றன ரென்பதும் வரலாறு. உறை, ஆகு பெயர். விருந்தாக் கொண்டோன் உறை - திருவிற்குடி; அட்டவீரட்டத்து ளொன்று; திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. கண்ணுத லிலிங்கம் - சிவலிங்கம். ஒருத்தி காட்ட என இயைக்க. வணிகமாது வன்னி, கிணறு, இலிங்கம் என்னும் மூன்றையும் கரியாய்க் காட்டினமையை மேலைப் படலத்தா லறிக. நின்றிடம் - திருப்புறம்பயம்; மூவர் தேவாரமும் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. நின்ற இடம் என்பது நின்றிடம் என விகாரமாயிற்று. (௨௫)

சாமகண் டத்தன் றன்னைத் தானருச் சித்த தென்னர்
கோமகன் பிரம சாயை குறைத்தநிப் பதியாங் கங்கை
மாமகந் தோறும் வந்து வந்துதற் படிந்தோர் விட்டுப்
போமகம் போக மூழ்கும் புனிதநீர்ப் பதியைக் காண்மின்.

(இ - ள்.) சாமகண்டத்தன் தன்னைத் தான் அருச்சித்த - சாமவேத முழங்கும் திருமிடற்றினை யுடைய இறைவன் தன்னைத் தானே அருச்சித்ததும், தென்னர் கோமகன் பிரமசாயை குறைத்தது - பாண்டியர் மன்னனாகிய வரகுண பாண்டியனது பிரமக் கொலைப் பாவத்தைப் போக்கியதுமாகிய திருவிடைமருதூர், இப் பதியாம் - இந்தப் பதியாகும்; கங்கைதன் படிந்தோர் விட்டுப் போம் அகம் போக - கங்கையானது தன்னிடம் வந்து நீராடியவர் விட்டுப்போன பாவங்கள் போமாறு, மாமகம் தோறும் வந்து வந்து மூழ்கும் புனிதநீர்ப் பதியைக் காண்மின்-மாமகந்தோறும் வந்து வந்து நீராடும் தூய தடாகத்தையுடைய திருக்குடந்தையைப் பாருங்கள்.

இடை மருதில் இறைவன் தன்னைத் தான் அருச்சித்ததனை,

" எமையா மருச்சித் திருக்குந்தலத் தெய்து வாயால் "

என வரகுணபாண்டியற்குச் சிவபிரான் அருளிச் செய்ததாக இப் புராணத்து வந்திருத்தலா னறிக. தான் என்பதனை அசையாக்கி, இறைவனை அருச்சித்த தென்னர்

கோமகன் என்றுரைத்தலுமாம். வரகுணனது பிரமசாயை நீங்கிய வரலாற்றை வரகுணனுக்குச் சிவலோகங் காட்டிய படலத்தா னறிக. இப்பதி தமிழில் திருவிடைமருதூர் எனவும், வடமொழியில் மத்தியார்ச்சுனம் எனவும் கூறப்படும். வடக்கே மல்லிகார்ச்சுனமும் தெற்கே புடார்ச்சுனமும் இருக்க இஃது இடையே அமைந்தமையின் இப்பெயரினதாயிற்று என்ப; தைப்பூசத் தீர்த்த விசேட முடையது; இது,

" பாச மொன்றில ராய்ப்பல பத்தர்கள்
வாச நாண்மலர் கொண்டடி வைகலும்
ஈச னெம்பெரு மானிடை மருதினில்
பூச நாம்புகு தும்புன லாடவே "

எனத் தேவாரத்திலும் குறிக்கப்பெற் றுளது. இது மூவர் தேவாரமும் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. மாமகம் - பன்னிரண்டாண்டிற் கொருமுறை வியாழன் சிங்கவிராசியில் இருக்குங் காலத்து வரும் மாசி மகம். அகம் - பாவம். யாவர் பாவத்தையும் போக்கும் கங்கை தன்னை யடைந்த பாவத்தைப் போக்குதற்கு வந்து முழுகும் மாமக தீர்த்தத்தையுடைய பதி யெனத் தீர்த்தவிசேடம் கூறியவாறாயிற்று. உபலக்கணத்தால் ஏனைய புண்ணிய நதிகளும் கொள்க;

" கங்கை யாளவள் கன்னி யெனப்படும்
கொங்கை யாளுறை யுங்குட மூக்கிலே "

என்றும்,

" கோதா விரியுறை யுங்குட மூக்கிலே "

என்றும் திருக்குறுந்தொகையுள் வருதல் காண்க.

புனிதநீர்ப் பதி - திருக்குடமூக்கு; இது கும்பகோணம் எனவும், திருக்குடந்தை எனவும் கூறப்படும்; ஒரு பிரளய வெள்ளத்தில் எல்லா வுயிர்களையும் சேமித்து இட்ட குடத்தின் மூக்கு இருந்த இடமாதலின் இப்பெயரெய்திற்று என்ப; இது திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் என்னும் இருவர் பாடல் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. (௨௫)

குருமொழி தந்தைக் கீந்தெங் குருவுறை மலையீ தெங்கோன்
கருமுகில் வண்ணத் தண்ணல் கண்ணிடந் தடியிற் சாத்தப்
பொருவிற லாழி யீந்த புரமிது நந்தி யெந்தை
திருவுரு வடைய நோற்ற தலமிது தெரிந்து காண்மின்.

(இ - ள்.) குருமொழி தந்தைக்கு ஈந்து எம்குரு உறைமலை ஈது - உபதேசமொழியினைத் தன் தந்தையாருக்கு அருளி எமது குருவாகிய சாமிநாதன் உறையும் சுவாமிமலை இதுவாகும்; கருமுகில் வண்ணத்து அண்ணல் - கரியமுகில் போன்ற நிறத்தினையுடைய திருமால், கண் இடந்து அடியில் சாத்த - கண்ணைத் தோண்டித் திருவடியிற் சாத்த, பொருவிறல் ஆழி ஈந்த எங்கோன் புரம் இது - பொருதற் குரிய வலியினையுடைய திகிரிப் படையை அளித்தருளிய எமது சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருவீழிமிழலை இதுவாகும்; நந்தி - திருநந்தி தேவர், எந்தை திருஉரு அடைய நோற்றதலம் இது தெரிந்து காண்மின் - எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவுருவத்தைப் பெறுதற்குத் தவம்புரிந்த திருவையாறென்னும் இப்பதியினை ஆராய்ந்து காணுங்கள்.

அகத்தியனார் தமக்குத் தமிழறிவுறுத்த செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியராகலின் முருகப் பெருமானை 'எங்குரு' என்றார். குருவுறைமலை - சுவாமிமலை; திருவேரகம். ஆழியீந்தபுரம் - திருவீழிமிழலை; திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் இறைவன்பாற் படிக்காசுபெற்று அடியார்கட்கு அமுதூட்டிய தலம்; மூவர் தேவாரமும் பெற்ற சோணாட்டுத்திருப்பதி. நந்தி நோற்றதலம் - திருவையாறு; திருநாவுக்கரசர் திருக்கைலாய தரிசனம் பெற்ற தலம்; மூவர் தேவாரமும் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. (உசு)

முடங்குகாற் சிலந்தி யானை மலைமகண் முளரி நாட்டத்
தடங்கடல் வண்ண னோற்ற தவநக ரிதுமுச் சென்னி
மடங்கலே றனையா னாம வரையிது குடைந்தோர் பாவம்
அடங்கலும் பருகும் பொன்னி யாறிது காண்மின் காண்மின்.

(இ - ள்.) முடங்குகால் சிலந்தி யானை மலைமகள்-வளைந்தகாலையுடைய சிலந்தியும் யானையும் உமையம்மையும், முளரிநாட்டம் தடம் கடல் வண்ணன் - தாமரைமலர் போன்ற கண்களையும் பெரிய கடல்போலுங் கரிய நிறத்தினையு முடைய திருமாலும், தவம் நோற்ற நகர் இது - தவஞ்செய்த திருவானைக்கா என்னும் பதி இது வாகும்; முச்சென்னி மடங்கல் ஏறு அனையான் நாம வரை இது - மூன்று தலைகளையுடைய சிங்கவேறுபோல்வானாகிய திரிசிரன் பெயரைப்பெற்ற திரிசிராமலை இதுவாகும்; குடைந்தோர் பாவம் அடங்கலும் பருகும் பொன்னியாறு இது - மூழ்கியோரின் பாவ மனைத்தையும் உண்ணுங் காவிரியாறு இதுவாகும்; காண்மின் காண்மின் - இவற்றைப் பாருங்கள் பாருங்கள்.

நோற்றல் - தவஞ்செய்தல்; இறைவனை வழிபடுதல். தவ நகர் - ஞான நகர் என்றுமாம். சிலந்தியும் யானையும் பூசித்த வரலாற்றைப் பெரியபுராணத்துக் கோச்செங்கட் சோழர் வரலாற்று னறிக. கடல் வண்ணன் நோற்றமை,

"ஆழி யாற்கரு ளானைக் காவுடை யாதி"

எனச் சுந்தரர் தேவாரத்தும் குறிக்கப்பெற்றுளது.

இஃது ஆனை பூசித்தமையால் திருவானைக்கா எனப்பெற்றது; நாவல் தலவிருக்கமாகலின் சம்புகேசுவரம் எனவும் வழங்கப் பெறுவது; ஐம்பூதங்களில் அப்புலிங்கத்தலமாக வுள்ளது; மூவர்தேவாரமும் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. முச்சென்னியான் - திரிசிரன்; அவன் பூசித்தமையின் இது திரிசிராமலை எனவும் திருச்சிராப்பள்ளி எனவும் பெயரெய்திற்று. இது திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் என்னும் இருவர் பதிகம் பெற்ற சோணாட்டுத் திருப்பதி. (உஎ)

இந்நதி வெண்முத் தார மெனக்கிடந் திலங்குஞ் சென்னி
மன்னவ னாடீ தென்ப தமிழறி வையைப் பேர்யா
றந்நதி நறக்க மண்மேல் வழுக்கிவீழ்ந் தாங்குத் தோற்றித்
தென்னவ னாடு சேய்த்தாத் தெரிவதே காண்மி னென்றான்.

(இ - ள்.) இந்நதி வெண்முத்து ஆரம் எனக்கிடந்து இலங்கும் - இந்நதியானது வெள்ளிய முத்துமாலையைப் போலக் கிடந்து விளங்கும், சென்னி மன்னவன் நாடு ஈது என்ப - சோழ மன்னன் நாடு இது என்று சொல்லுவர்; அந்நதி - அந்தநதியா

னது, தமிழ் அறி வையைப் பேர்யாறு - தமிழ் மறையின் சுவையினை அறிந்த வையை யென்னும் பெயரினையுடைய நதி ; துறக்கம் மண்மேல் வழுக்கி வீழ்ந்தாங்கு தோற்றி- பொன்னுலகமானது இம்மண்ணின்மேல் வழுக்கி வீழ்ந்ததுபோல விளங்கி, சேய்த்தாத் தெரிவதே தென்னவன் நாடு - தூரத்தே காணப்படுவதே பாண்டியன் நாடு ; காண்மின் என்றான் - அதனைப் பாருங்களென்று கூறினான்.

இந்நதி - பொன்னிநதி. அந்நதி, அகரம் சேய்மைச்சுட்டு. தோற்றி-தோன்றி ; தன்வினை. (உஅ)

பொங்கர்மென் புதல்க ளென்னப் பொருநதி சிறுகா லென்னக்
கொங்கலர் தடஞ்சிற் றாறற் குழியெனப் பழனஞ் சில்லி
தங்குமென் பாத்தி யென்னத் தாழைதாழ் சிறுபுல் லென்னப்
பைங்குலைக் கதலி மஞ்சட் பாத்திபோற் றோற்றக் கண்டார்.

(இ - ள்.) பொங்கர் மென் புதல்கள் என்ன - மரச்செறிவுகள் மெல்லிய சிறு செடிகளைப்போலவும், பொருநதி சிறு கால் என்ன - கரையோடு மோதும் அலைகளையுடைய நதி சிறியகால்வாயைப் போலவும், கொங்கு அலர் தடம் - மணம் பரந்த தடாகங்கள், சிறு ஊறல் குழி என - சிறிய ஊற்றுக் குழிகளைப்போலவும், பழனம்-வயல்கள், மென்சில்லி தங்கும் பாத்தி என்ன-மெல்லிய சிறு கீரைகள் தங்கும் பாத்திகளைப் போலவும், தாழை தாழ் சிறுபுல் என்ன - தென்னைகள் தாழ்ந்த சிறிய புற்களைப் போலவும், பைங்குலைக் கதலி மஞ்சள் பாத்திபோல்-பசிய குலையையுடைய வாழைகள் மஞ்சட் பாத்திகளைப் போலவும், தோற்றக் கண்டார் - (தங்கள் கண்களுக்குப்) புலப்படக் கண்டார்கள்.

பாத்தி-வரம்பு கோலிப் பகுக்கப்பட்டது என்னும் பொருட்டு. தாழை-தென்னை கதலி - வாழைத் தோட்டம் என்க. சேய்மையினின்று பார்க்கப்படும் பொருள்கள் சிற்றுருவுடன் தோற்றுமாகலின் இங்ஙனம் தோற்றக் கண்டா ரென்க. (உகூ)

பன்னிற மாட மாலை யுபரிகைப் பந்தி செய்குன்
றன்னம்வெண் குருகு செம்போத் தழகுபைங் கிள்ளை மஞ்ஞை
இன்னபுள் வேறு வேறா யொழுங்குபட் டிருப்ப தொப்ப
மின்னுபூங் கொடியப் புட்கள் சிறகென விதிர்ப்பக் கண்டார்.

(இ - ள்.) பல்நிற மாடமாலை - பலநிறங்களையுடைய மாடவரிசைகளும், உபரிகைப்பந்தி - உப்பரிகைகளும், செய்குன்று - கட்டுமலைகளும், அன்னம் வெண்குருகு செம்போத்து அழகு பைங்கிள்ளை மஞ்ஞை - அன்னங்களும் வெள்ளிய நாரைகளும் செம்போத்துகளும் அழகிய பசிய கிளிகளும் மயில்களும், இன்ன புள்-இவை போன்ற பிறபுட்களும், வேறுவேறாய் ஒழுங்குபட் டிருப்பது ஒப்ப - வேறுவேறாக வரிசைப்பட் டிருப்பதை ஒக்க, மின்னுபூங் கொடி - அம்மாளிகைகளிற் கட்டிய விளக்கமாகிய அழகிய கொடிகள், அப்புட்கள் சிறகென விதிர்ப்பக் கண்டார் - அப்பறவைகளின் சிறகு அசைதலைப்போல அசையக் கண்டனர்.

மாலை - வரிசை. உபரிகை - மேன்மாடம். மாடமாலை முதலியன அன்னம் முதலியவற்றின் வரிசைகளைப் போலா நிற்க, அவற்றிற் கட்டப்பெற்ற கொடிகள் அப்புட்களின் சிறகுகளைப்போல் அசையக் கண்டனர். சேய்மையவர்தலின் இவையும் இங்ஙனம் தோன்றின வென்க. (௩0)

கண்டு நாட்டு நகர்வளங்க ணடந்து நடந்து கண்கள்விருந்
துண்டு மீள வகல்விசும்பா றொழுகி வலமா வருமுனிவர்
விண்டு ழாவுங் கொடுங்குன்றுந் தளிப்புத் தூரும் விரிபொழில்வாய்
வண்டு பாட மயிலாடல் பயிலா டானை வளநகரும்.

(இ - ள்.) நாடு நகர் வளங்கள் - நாட்டு வளம் நகர வளங்களை, கண்கள் நடந்து நடந்து கண்டு விருந்து உண்டு மீள - கண்கள் சென்று சென்று கண்டு விருந்தருந்தி மீளாநிற்க, அகல்விசும்பு ஆறு ஒழுகி வலமாவரு முனிவர் - அகன்ற வானின் வழியாகச் சென்று வலமாக வரும் முனிவர்கள், விண்டுழாவும் கொடுங்குன்றும் - வானையளாவிய திருக்கொடுங்குன்றமும், தளிப்புத்தூரும் - திருத்தளிப்புத்தூரும், விரிபொழில் வாய் வண்டு பாட - விரிந்த சோலையின்கண் வண்டுகள் பாடாநிற்க, மயில் ஆடல் பயில் ஆடானை வளநகரும் - மயில்கள் ஆடலைச் செய்யும் திருவாடானை யென்னும் வளமிக்க பதியும்.

கொடுங்குன்று - திருக்கொடுங்குன்றம்; பிரான்மலை; திருஞானசம்பந்தர் பதிகம்பெற்ற பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதி. தளி - கோயில்; திருப்புத்தூரிலுள்ள கோயில் திருத்தளி என்றே வழங்கப் பெறுதலை,

"திருப்புத்தூரிற் றிருத்தளியான் காணவனென் சிந்தையானே"

என்னும் அப்பர் தேவாரத்தா லறிக. இது திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் என்னும் இருவர் தேவாரம்பெற்ற பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதி. ஆடானை - திருவாடானை; பிருகு முனிவர் துருவாசர் சாபத்தால் ஆட்டுத் தலையும் யானை யுடலும் பெற்றுப் பூசித்துச் சாபம் நீங்கினமையால் இப்பெய ரெய்திற் றென்ப. இது திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் பெற்ற பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதி. (௬௧)

சாத வேதம் பரவுபுன வாயி னகருந் தவசித்தர்
இரத வாதஞ் செய்துசிவ னுருவங் கண்ட வெழினகரும்
வரத ஞாகி யரனுறையுங் கானப் பேரு மலைமகளை
விரத யோக நெறிநின்று மணந்தார் சுழியல் வியனகரும்.

(இ - ள்.) சாத வேதம் பரவு புனவாயில் நகரும் - உண்மையாகிய மறை துதிக்கும் திருப்புனவாயி லென்னுந் திருப்பதியும், தவ சித்தர் - தவ வடிவுடைய சித்த மூர்த்திகள், இரத வாதம் செய்து - பொன்னனையாள் பொருட்டு இரசவாதஞ் செய்து, சிவன் உருவம் கண்ட எழில் நகரும் - சிவபிரான் திருவுருவங் கண்ட அழகிய திருப்பூவணமும், அரன் வரதனாகி உறையும் கானப்பேரும் - இறைவன் அருட்கொடை யுடையனாய் எழுந்தருளிய திருக்கானப்பேரும், மலைமகளை விரத யோக நெறி நின்று மணந்தார் - பார்வதி தேவியாரை விரதத்தையுடைய யோக நெறியில் நின்று மணஞ் செய்தருளிய சிவபெருமானது, சுழியல் வியன் நகரும் - திருச்சுழிய லென்னும் சிறந்த பதியும்.

புனவாயில் - திருப்புனவாயில்; திருஞானசம்பந்தர், நம்பியாரூரர் என்னும் இருவர் தேவாரம்பெற்ற பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதி. சிவனுருவங் கண்ட எழினகர்—திருப்பூவணம். தவ சித்தர் இரசவாதஞ் செய்த வரலாற்றை இப் புராணத்து இரசவாதஞ் செய்த படலத்தா லறிக. இப்பதியில் தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரும் இறைவனை வழிபட்டன ரென

" முறையார் முடிசேர் தென்னர் சேரர் சோழர்க டாம்வணங்கும்
திறையா ரொளிசேர் செம்மை யோங்குந் தென்றிருப் பூவணமே "

என்னும் ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாக்கா லறியலாகும்; சுந்தரமூர்த்திகள் இத் தலத்தை மூவேந்தரோடும் தரிசித்தனரெனத் திருத்தொண்டர் புராணம் கூறும்; இது மூவர் தேவாரமும் பெற்ற பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதி. கானப்பேர் - திருக்கானப் பேர். நம்பியாரூரர் சேரமான் பெருமானுடன் திருச்சுழியலில் இறைவனைத் தரிசித் துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் பொழுது கானப்பேருடையார் காளை வடிவங் கொண்டு கையிற் பொற்செண்டும் முடியிற் சுழியமும் உடையராய் ஆரூரர் கனவிற் றோன்றி 'நாம் இருப்பது கானப்பேர்' என்று அருளிச் செய்ய, அவர் "தொண்டரடித் தொழலும்" என்று பதிகந் தொடங்கி, "கண்டு தொழப் பெறுவ தென்றுகொலோ வடியேன் கார்வயல்சூழ் கானப்பேருறை காளையையே" என்று பாடிக்கொண்டு வந்து தரிசித்தமையின் இது காளையார்கோயில் என வழங்கும். இத்தலம் திருஞான சம்பந்தர், நம்பியாரூரர் என்னும் இருவர் பாடல் பெற்ற பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதி. சுழியல் - திருச்சுழியல்; நம்பியாரூரர் பதிகம் பெற்ற பாண்டி நாட்டுத் திருப் பதி. (கூஉ)

மறவா ளிலங்கை யிறைமகனை வதைத்த பழியான் மருண்டரியன்
றறவா ணேமி யளித்தவனை யர்ச்சித் தகன்ற வணிநகரும்
நிறவாண் முத்தும் வயிடூய நிரையும் பொன்னும் விளைபொருநைத்
துறைவாய்ப் பிறவாக் கடவுள்வேய் வயிற்றிற் பிறந்த தொன்னகரும்.

(இ - ள்.) மறவாள் இலங்கை இறைமகனை - கொலைத் தொழிலையுடைய வாட்படையுடைய வேந்தனாகிய இராவணனை, வதைத்த பழியால் - கொன்ற பாவத் தினால், அரி மருண்டு - திருமால் மன மயங்கி, அன்று அறவாள் நேமி அளித்தவனை - முன்னொரு காலத்து அறம் பொருந்திய ஒளியினையுடைய திகிரிப்படையினைக் கொடுத் தருளிய இறைவனை, அர்ச்சித்து அகன்ற அணி நகரும் - வழிபட்டு அப்பழியின் நீங்கிய அழகிய திருவிராமேச்சுரமும், நிறம் வாள் முத்தும் வயிடூய நிரையும் - மிக்க ஒளியினை யுடைய முத்துக்களும் வயிடூரிய வரிசைகளும், பொன்னும் விளை பொருநைத் துறை வாய் - பொன்னும் விளைகின்ற பொருநைத்துறையின்கண், வேய் வயிற்றில் - மூங்கி லின் வயிற்றில், பிறவாக் கடவுள் பிறந்த தொல் நகரும்-யாண்டும் பிறவாத இறைவன் வந்து பிறக்கப் பெற்ற பழமையை யுடைய திருநெல்வேலியும்.

அரி - திருமாலின் அவதாரமாகிய இராமன். சிவபத்தியுடைய இராவணனைக் கொன்ற பழி தீருமாறு இராமன் சிவலிங்கம் தாபித்துப் பூசித்தமையால் இது இரா மேச்சுரம் எனப் பெற்றது; இவ் வரலாற்றைச் சேதுபுராண முதலியவற்று லறிக;

" மானன நோக்கியை தேவிதன் னையொரு மாயையால்
கானதில் வவ்விய காரரக் கன்னுயிர் செற்றவன்
ஈனமி லாப்புக ழண்ணல் செய்தவிரா மேச்சுரம்
ஞானமு நன்பொரு ளாகிநின்ற தொரு நன்மையே"

என ஆளுடைய பிள்ளையாரும்,

" பாசமுங் கழிக்க கில்லா வரக்கரைப் படுத்துத் தக்க
வாசமிக் கலர்கள் கொண்டு மதியினுன் மால்செய் கோயில்
நேசமிக் கன்பி னுலே நினைமினீர் நின்று நாளும்
தேசமிக் கானி ருந்த திருவிரா மேச்சுரமே "

என அப்பரும் அருளிச் செய்தலுங் காண்க. இத்தலம் பரதகண்டத்தா ரனைவரும் அறிந்து போற்றும் பெருமை யுடையது; திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் என்னும் இருவர் தேவாரம் பெற்ற பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதி. வைடூரியம் எனற்பாலது வயிடூயம் என்றாயிற்று. பொருநை - தாம்பிரபன்னி.

" பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் "

எனப் பிற சான்றோரும் சிவபிரானைக் கூறுதல் காண்க. துறைவாய் வேய் வயிற்றிற் பிறந்த என இயையும். என்றும் பிறவாத கடவுளும் பிறந்த நகர் என அத்தலத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு. பிறந்த தொன்னகர் - திருநெல்வேலி; வேதசன்மர் என்னும் அன்பர் தமது நிவேதனத்திற்கு வைத்திருந்த நெல்லை வெள்ளங் கவராதவாறு சிவ பெருமான் காத்தமையின் இப்பெய ரெய்திற் றென்ப. இறைவன் மூங்கிலடியில் முளைத்தமையின் இது வேணுவனம் எனவும் கூறப்படும். இஃது ஐந்து மன்றங்களில் தாம்ரமன்றம் உள்ளது; திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் பெற்ற பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதி. (௩௩)

துளபக் குன்றைக் கொன்றைமுடிக் குன்ற மாக்குந் தொன்னகரும்
அளகைப் பொறித்த கொடியிளையோன் மானேர் நோக்கி ஞானமகள்
புளகக் குன்றை மணந்துமுத லிருந்த பொருப்பும் போர்விசயன்
வளைவிற் றாக்க வடுக்கிடந்த முடியோன் மேய வளநகரும்.

(இ - ள்.) துளபக் குன்றைக் கொன்றை முடிக் குன்றம் ஆக்கும் தொல் நகரும் - துளப மாலையை யணிந்த நீலமலை போலுந் திருமாலைக் கொன்றை மாலை யணிந்த முடியினையுடைய மாணிக்க மலைபோலுஞ் சிவபிரான் ஆக்கிய பழைய திருக் குற்றாலமும், அளகைப் பொறித்த கொடி இளையோன் - கோழியை எழுதிய கொடி யினை யுயர்த்திய முருகக் கடவுள், மான் நேர் நோக்கின் ஆனைமகள் புளகக் குன்றை மணந்து - மான் போன்ற பார்வையினை யுடைய தெய்வயானையாரின் புளகரும்பிய கொங்கையாகிய மலையை அணைந்து, முதல் இருந்த பொருப்பும் - முதலில் வீற்றிருந் தருளிய திருப்பரங்குன்றமும், போர் விசயன் வளைவில் தாக்க - போர் வென்றியை யுடைய அருச்சுனன் வளைந்த வில்லா லடித்ததா லாகிய, வடுக் கிடந்த முடியோன் - தழும்பு கிடந்த முடியினையுடைய இறைவன், மேய வளநகரும் - வீற்றிருக்கும் வளம் பொருந்திய திருவேடகமும்.

குன்று என்பன குறிப்பு மொழிகள். அளகு என்பது ஈண்டு கோழியின் சேவலை யுணர்த்திற்று. தென்றிசைக்கட் போந்த அகத்தியர் திருக்குற்றாலம் என்னும் பதியை அடைந்த காலையில் அங்குள்ள வைணவர்கள் அவரது சிவவேடப் பொலிவை நோக்கி இகழாநின்றமையின் அவர் வைணவ ருருக்கொண்டு திருமால் கோயிலை யடைந்து திருமா லுருவின் திருமுடியிற் கைவைத்துக் குழைத்துச் சிவவுரு வாக்கினர் என்பது கந்தபுராண முதலியவற்றால் அறியப்படுவது;

" அறுகுமதி நதிபுனையுஞ் செஞ்சடையெம் பெருமானை யகத்துட் கொண்டு
சிறுகுமுரு வுடையமுனி நாரணனூர் திருமுடிமேற் செங்கை யோச்சிக்
குறுகுகுறு கெனவிருத்தி யொள்ளாக்கிற் புனைபாவைக் கோல மீது
மறுகுதழ லுற்றென்னக் குழைவித்தோர் சிவலிங்க வடிவஞ் செய்தான் "

என்னும் கந்தபுராணச் செய்யுள் காண்க. தல விருக்கம் குறும்பலா ஆதலின் இப்பதி திருக்குறும்பலா எனவும் படும். இஃது ஐந்து மன்றங்களுள் சித்திரமன்றம் உள்ளது; திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் பெற்ற பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதி. முதல் இருந்த பொருப்பு-திருப்பரங்குன்றம்; முருகக்கடவுள் மகேந்திரபுரியி லிருந்து மீண்ட பொழுது முதலில் வீற்றிருந்து தெய்வயானையை மணந்த இடமாகலின், இங்ஙனம் கூறினர். முருகவேள் பரனை (சிவனை) அருச்சித்த இடமாகலின் பரங்குன்று எனப்பட்டது; முருகக்கடவுளின் படைவீடாகிய தலங்களுள் முதன்மையானது. இப்பதியில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனூர் தமிழ் மூவேந்தருடன் சென்று தரிசித்துப் பதிகம் பாடின ரென்பது, அவர் பதிகத்துத் திருக்கடைக்காப்பின்கண் " முடியா லுலகாண்ட மூவேந்தர் முன்னே மொழிந்தாறு மோர்நான்கு மோரொன்றினையும், படியா விவை கற்று வல்லார் " என அருளிச் செய்தலா னறியலாகும். இது திருஞானசம்பந்தர், நம்பியாரூரர் என்னும் இருவர் தேவாரம் பெற்ற பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதி. வடுக்கிடந்த முடியோன் மேய வளநகர்-திருவேடகம் என்ப; இது திருஞானசம்பந்தர் புனல் வாதத்தில் பாசுரம் எழுதி யிட்ட திருவேடு வையையில் எதிர்த்துச் சென்று தங்கிய இடமாதலைச் சமணரைக் கழுவேற்றிய படலத்தா லறிக. இது திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் பெற்ற பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதி. (௬௯)

கொண்டல் படியுந் திருவாப்ப னூருந் தொழுது குளிர்நிரைக்கை
வண்டு படியுங் கமலமுக வையைப் பிராட்டி யெதிர்வணங்கிக்
கண்டு பணிந்து திசையெட்டும் விழுங்கி யண்டங் கடந்துலகம்
உண்ட நெடியோ னெனவுயர்கோ புரமுன் னிறைஞ்சி யுள்புகுதா.*

(இ - ள்.) கொண்டல் படியும் திருவாப்பனூரும் தொழுது - முகில்கள் படியுஞ் (சோலைசூழ்ந்த) திருவாப்பனூருமாகிய இப்பதிகளை வணங்கி, குளிர்நிரைக் கை வண்டுபடியும் கமலமுக வையைப் பிராட்டி - குளிர்ந்த அலைகளாகிய கையையும் வண்டுகள் படியுந் தாமரையாகிய முகத்தையுங் கொண்ட வையையாகிய பெருமாட்டியை, எதிர்கண்டு பணிந்து வணங்கி - எதிரிற் கண்டு வீழ்ந்து வணங்கி, திசை எட்டும் விழுங்கி - எட்டுத் திசைகளையும் விழுங்கி, அண்டம் கடந்து - அண்டத்தைக் கடந்து, உலகம் உண்ட நெடியோன் என - உலகத்தை உண்ட திருமாலைப்போல, உயர்கோபுரம் முன் இறைஞ்சி - உயர்ந்த கோபுரத்தை முன் வணங்கி, உள் புகுதா - உள்ளேசென்று.

கொண்டல் படியும் சோலை சூழ்ந்த என விரித்துரைக்க; கொண்டல் படியும் கோயில் என்றுமாம். ஒரு பாண்டி வேந்தன் பொருட்டு இறைவன் ஆப்பினிடத்தில் தோன்றி யருளின்மையால் இது திருவாப்பனூர் எனப்பட்டது. கொடுங்குன்று முதலாக எண்ணிவந்தவற்றை இரண்டனுருபு விரித்துத் தொழுது என்பது கொண்டு முடிக்க. திருவாலவாய்க் கோபுரத்தை இறைஞ்சி மதுரைத் திருப்பதியின் உள்புகுந்து என்க. இப்பதியிலே சோமசுந்தரக் கடவுள் புரிந்த அற்புதத் திருவிளையாடல்களை உணர்த்த வெழுந்தது இப்புராணமாகலின் இதன் சிறப்பை இப்புராணத்து ஆண்

(பா - ம்.) * உள்புகுந்தார்.

டாண்டுக் காண்க. இது விராட் புருடனுக்குத் துவாதசாந்தத் தலமாக வுள்ளது; ஐந்து மன்றங்களில் வெள்ளிமன்றம் உடையது; திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் என்னும் இருவர் தேவாரம் பெற்ற பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதி. (௬௫)

மறுகு தோறும் பணிந்தெழுந்து வளைந்து வளைந்து பொற்கோயில்
குறுகி விதியாற் பொற்கமலங் குடைந்து செய்யுங் குறைநிறுவி
உறுதி பெறவைந் தெழுத்தெண்ணி யூற்று மதத்து நாற்றடந்தோட்
சிறுகு கண்ண வைங்கரத்துச் சித்தி யானை யடிவணங்கா.

(இ - ள்.) மறுகுதோறும் பணிந்து எழுந்து வளைந்து வளைந்து - வீதிகடோறும் விழுந்து வணங்கி எழுந்து பலமுறை வலம் வந்து, பொன் கோயில் குறுகி - பொன்மயமாகிய திருக்கோயிலை அடைந்து, பொற்கமலம் விதியால் குடைந்து - பொற்றாமரையில் விதிப்படி நீராடி, செய்யும் குறை நிறுவி - செய்ய வேண்டிய இன்றியமையா வினைகளைச் செய்து, உறுதிபெற ஐந்தெழுத்து எண்ணி - உறுதிப் பயனை யடையத் திருவைந் தெழுத்தைச் செபித்து, ஊற்று மதத்து நால் தடந்தோள் - கொட்டும் மதநீரையும் பெரிய நான்கு திருத்தோள்களையும், சிறுகு கண்ண ஐங்கரத்துச் சித்தியானை அடி வணங்கா - சிறிய கண்களையும் ஐந்து திருக்கரங்களையு முடைய சித்திவிநாயகரின் திருவடிகளை வணங்கி.

குறை - இன்றியமையாக் கடன். உறுதிபெற எண்ணி என்பதற்கு "ஊனி லுயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்சுடர் ஞான விளக்கினை யேற்றி நன்புலத் தேனை வழி திறந்து" திட்பமுடன் எண்ணி என்றுரைத்தலுமாம். கண்ண என்பது குறிப்புப் பெயரெச்சம்; அதனை ஐங்கரத்தையு முடைய என இறுதிக்கண் மாறியுரைக்க. (௬௬)

மும்மை யுலகு நான்மறையு முறையா லீன்ற வங்கயற்கண்
அம்மை யடிகண் முடியுறத்தாழ்ந் தன்பு கொடுத்தின் னருள்வாங்கி
வெம்மை யொளிகான் மணிக்கனக விமானத் தமர்ந்த தனிச்சுடரின்
செம்மை யடித்தா மரைவேணிச் சிரமேன் மலரப் பணிந்தேத்தா.

(இ - ள்.) மும்மை உலகும் நான்மறையும் முறையால் ஈன்ற - மூன்று உலகங்களையும் நான்கு மறைகளையும் முறையாற் பெற்ற, அங்கயற்கண் அம்மை அடிகள் முடி உறத் தாழ்ந்து - அங்கயற்கண்ணம்மையாரின் திருவடிகள் முடியிற் பொருந்த வீழ்ந்து வணங்கி, அன்பு கொடுத்து இன் அருள் வாங்கி - அன்பினைக் கொடுத்து இனிய அருளைப் பெற்று, வெம்மை ஒளிகால் மணிக்கனக விமானத்து அமர்ந்த - விரும்பத்தக்க ஒளியினை வீசும் மணிகள் அழுத்திய பொன்னாலாகிய விமானத்தின்கண் எழுந்தருளிய, தனிச்சுடரின் செம்மை அடித்தாமரை - ஒப்பற்ற ஒளிவடிவினனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் சிவந்த திருவடித் தாமரைகள், வேணிச்சிரமேல் மலரப் பணிந்து ஏத்தா - சடையினையுடைய முடியின்மேல் மலராகிற்க் வணங்கித் துதித்து.

அம்மையடிகள் முடியில் உற அவற்றைத் தாழ்ந்து என்றும், அடித்தாமரை சிரமேல் மலர அவற்றைப் பணிந்து என்றும் விரித்துரைக்க. நிறை அன்புடன் வணங்கி அருள்பெற்று என்பார் 'அன்பு கொடுத்து இன்னருள் வாங்கி' என்றார். அம்மையி னருள் பெற்று அப்பனை வணங்கச் சென்றார் என்க. அன்பு கொடுத்து அருள்பெற்று என்றது பரிவருத்தனையணி. (௬௭)

ஷை வேறு

அன்றிரு போது முண்டி துறந்திரா வறுக்குந் தீவாள்
என்றெழு முன்னீ ராடி நியதிக ளியற்றி யைந்தும்
வென்றுளத் தன்பு பாய விளைமுழு முதலைப் பார்மேல்
மின்றிரண் டென்ன நின்ற விமானமீ திருப்பக் கண்டார்.

(இ - ள்.) அன்று இருபோதும் உண்டி துறந்து - அன்று இரண்டு வேளையும் உணவை நீத்து, இரா அறுக்கும் தீவாள் என்று - இரவைப் போழும் வெவ்விய வாளையுடைய சூரியன், எழுமுன் நீராடி - எழுவதற்கு முன்னே நீராடி, நியதிகள் இயற்றி - நாள் வினைகளை முடித்து, ஐந்தும் வென்ற உளத்து - ஐம்புலன்களையும் வென்ற உள்ளமாகிய வயலில், அன்புபாய - அன்பாகிய நீர் பாய்தலால், விளை முழுமுதலை - இன்னருள் விளையாநின்ற முழுமுதலை, பார்மேல் மின் திரண்டென்ன நின்ற - நிலவுலகின் மேல் மின் திரண்டு நின்றாற்போல நின்ற, விமானமீது இருப்பக்கண்டார் - விமானத்தின்மேல் இருக்கப் பார்த்தனர்.

அறுக்கும் என்பதற்கேற்ப 'வாள்' என்றார். வாள் - வாட்படை, கிரணம். என்று - சூரியன். வென்ற என்பதன் அகரம் தொக்கது. ஐந்தும் வென்ற என்பதற்கு ஐம்புல வாசைகளாகிய களைகளைக் களைந்து என விரித்துரைத்தலுமாம். முதல்-பயிர், முதற்கடவுள்;

"அன்புறு பத்தி வித்தி யார்வநீர் பாய்ச்சுந் தொண்டர்க்
கின்புரு வான வீச னின்னருள் விளையுமா போல்"

என இவ்வாசிரியர் நாட்டுப்படலத்தில் உரைத்தமையுங் காண்க.

உள்ளத்தே விளையும் சிவபோகமானது புறத்தே விமானத்தி லிருக்கத் தரிசித்தன ரென்க. (௩அ)

வாசமஞ் சனந்தேன் கன்னல் பைங்கனி மறுவி லானைந்
தாசறு மமுத மைந்து தென்மலை யாரம் வாசம்
வீசுதண்* பனிநீர் வெள்ள மான்மதம் விரைமென் போது
தூசணி மணிப்பூ ணல்ல சுவையமு தின்ன தாங்கா.

(இ - ள்.) வாச மஞ்சனம் தேன் கன்னல் - மணம் ஊட்டிய திருமஞ்சனமும் தேனும் கருப்பஞ்சாறும், பைங்கனி மறு இல் ஆன் ஐந்து - பசிய பழங்களின் சாறும் குற்றமற்ற பஞ்ச கவ்வியமும், ஆசு அறும் அமுதம் ஐந்து - குற்றமற்ற பஞ்சாமிர்தமும், தென்மலை ஆரம் - பொதியின் மலைச்சாந்தும், வாசம் வீசு தண்பனிநீர் வெள்ளம் - மணம் வீசுங் குளிர்ந்த பனிநீர்ப் பெருக்கும், மான்மதம் விரைமென்போது - கஸ்தூரியும் நறிய மெல்லிய மலர்களும், தூசு அணிமணிப்பூண் - ஆடையும் அழகிய மணிப் பூண்களும், நல்ல சுவை அமுது - நல்ல சுவையினையுடைய அமுதும், இன்ன தாங்கா - இவற்றைக் கையிலேந்தி.

மஞ்சனம் - திருமுழுக்கு; அதன் நீருக்காயிற்று. அமுதம் ஐந்து - பால், தயிர், நெய், தேன், சருக்கரை என்பன. சுவை அமுது - இனிய நைவேத்தியங்கள்;

(பா - ம்.) * வீசு தெண்.

சருக்கரைப் பொங்கல் முதலிய அன்ன வகையும், பிட்டுமுதலிய பலகார வகையும் பால் முதலியனவுமாம். (ஙக)

சதவுருத் திரத்தா லாட்டி மட்டித்துச் சாத்திப் பூட்டிப்
பதமுற மனுவா லட்ட பாலமு தருத்திப் பஞ்ச
விதமுறு வாசம் பாகு வெள்ளிலை யளித்துப் போகம்
உதவுறு தூப தீபா திகள்பல வுவப்ப நல்கா.

(இ - ள்.) சத உருத்திரத்தால் ஆட்டி - சதருத்திர மனுவினால் அபிடேகஞ் செய்து, மட்டித்து - மான்மதத்தைப் பூசி, சாத்தி-மலர் ஆடைகளைச் சாத்தி, பூட்டி- அணிகளைப் பூட்டி, பதம் உற மனுவால் அட்ட பால் அமுதுஅருத்தி - பதமமைய மனுவினால் சமைத்த பாலுணவினை ஊட்டி, பஞ்சவிதமுறு வாசம் பாகு வெள்ளிலை அளித்து-ஐவகையான மணப்பொருள்களையும் பாக்கையும் வெற்றிலையையுங் கொடுத்து, போகம் உதவுறு தூப தீப ஆதிகள்பல - விரும்பிய போகங்களை அளிக்கும் தூபமுந் தீபமு முதலிய பலவற்றை, உவப்ப நல்கா - மகிழ்கூரத் தந்து.

சதவுருத்திரம் - எசுர்வேதத்துட் கூறப்பட்ட மந்திர விசேடம். மேலைச் செய்யுளிற் கூறியவற்றுள் மஞ்சனம் முதல் பனிநீர்காறு முள்ளவற்றால் ஆட்டி, மான் மதம் மட்டித்து, போதும் தூசும் சாத்தி, மணிப்பூண் பூட்டி, சுவையமுது அருத்தி என முறையே கொள்க. பதமுற அட்ட என்றும், மனுவால் அருத்தி என்றும் கூட்டலுமாம். பால் அமுது - பகுதிப்பட்ட அமுது ; பாலுடன் கூடிய அமுது என்றும், அட்ட அன்னவகையும் பாலுமாகிய அமுது என்றும் கொள்ளலுமாம். பஞ்சவித முறுவாசம் - ஏலம், இலவங்கம், பச்சைக் கருப்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம் என்பன. போகம் - இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்கள் ;

"விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞான மாகும்"

என்பது முதலிய அருண்மொழிகளா னுணர்க. தீபாதி, தீர்க்கசந்தி. (சய)

ஐம்முகச் சைவச் செந்தீ யகத்தினுந் துடுவை யார
நெய்ம்முகந் தருத்திப் பூசை நிரப்பிநால் வேதஞ் சொன்ன
மெய்ம்மனு நூற்றுப் பத்தான் மூவிலை வில்ல நீலங்
கைம்மல ரேந்திச் சாத்திக் கடவுளை யுவப்பச் செய்து.

(இ - ள்.) ஐம்முகச் சைவச் செந்தீ அகத்தினும் - ஐந்து முகங்களையுடைய சிவபெருமான் திருவுருவமாகிய சிவந்த வேள்வித் தீயின் கண்ணும், துடுவை ஆர நெய் முகந்து அருத்தி - துடுப்பு நிறைய நெய்யை முகந்து வார்த்து ஆகுதி செய்து, பூசை நிரப்பி - சிவபூசையை முடித்து, நால் வேதம் சொன்ன - நான்கு மறைகளுங் கூறிய, மெய்மனு நூற்றுப்பத்தால் - சிவபெருமானது ஆயிரந் திருப்பெயரினால், மூவிலை வில்லம் நீலம் கைம்மலர் ஏந்தி - மூன்று இலைகளையுடைய வில்வத்தையும் நீலோற்பல மலரையும் கையாகிய மலரில் ஏந்தி, சாத்தி - அருச்சித்து, கடவுளை உவப்பச் செய்து - இறைவனை மகிழச் செய்து.

ஐம்முகம் சிவத்திற்கு அடை. சைவச் செந்தீ - சிவாக்கினி. ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்னும் பஞ்சமந்திரங்களால் அருத்தி என்றுமாம். மனு நூற்றுப் பத்தால் - சகத்திரநாம மந்திரத்தால். அகத்தினும் என்னும் உம்மை எச்சப் பொருட்டு. (சுக)

வாசமஞ் சனநீ ரோடு மந்திர மலர்கைக் கொண்டு
பூசையின் பயனை முக்கட் புண்ணியன் கையி னல்கி
நேசநெஞ் சூறக் கண்க ணிறையநீ ரூறிச் சோர
ஈசனை யிறைஞ்சி யாரு மஞ்சலித் தேத்தல் செய்வார்.

(இ - ள்.) வாச மஞ்சன நீரோடு மலர் கைக்கொண்டு - மணம் ஊட்டிய திருமஞ்சன நீருடன் மலரையுங் கைக்கொண்டு, மந்திரம் - அவற்றுடன் சிவமூல மந்திரத்தால், பூசையின் பயனை - வழிபாட்டின் பயனை, முக்கண் புண்ணியன் கையில்-மூன்று கண்களையுடைய அறவடிவினனாகிய இறைவன் திருக்கரத்தில், நல்கி - கொடுத்து, நெஞ்சு நேசம் ஊற - உள்ளத்தின்கண் அன்பு சுரக்க, கண்கள் நிறைய நீர் ஊறிச் சோர - கண்கள் நிறைய நீர் சுரந்து ஒழுக, யாரும் - யாவரும், ஈசனை இறைஞ்சி - சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கி, அஞ்சலித்து ஏத்தல் செய்வார் - கைகூப்பித் துதிப்பாராயினர்.

நல்குதல் - அர்ப்பணஞ் செய்தல். (சுஉ)

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்

பழியொடு பாச மாறு கெடவாச வன்செய் பணிகொண்ட வண்ட சரணம்
வழிபடு தொண்டர் கொண்ட நிலைகண்டு வெள்ளி மணிமன்று ளாடி சரணம்
செழியன்வி ளிந்தி டாத படிமாறி யாட றெளிவித்த சோதி சரணம்
எழுகடல் கூவி மாமி யுடன்மாம னாட விசைவித்த வாதி சரணம்.

(இ - ள்.) பழியொடு பாசம் மாறு கெட - பழியும் பாசமுமாகிய பகை கெட, வாசவன் செய் பணி கொண்ட அண்ட சரணம் - இந்திரன் செய்த பணியினை ஏற்றுக் கொண்டருளிய தேவனே அடைக்கலம்; வழிபடு தொண்டர் கொண்ட நிலை கண்டு - வழிபடும் அடியாராகிய புலிக்கான் முனியும் பதஞ்சலியும் உள்ளத்திற் கொண்ட உறுதியைக் கண்டருளி, மணிவெள்ளி மன்றுள் ஆடி சரணம் - அழகிய வெள்ளியம்பலத்தின்கண் திருக்கூத்தாடி யருளியவனே அடைக்கலம்; செழியன் விளிந்திடாதபடி மாறி யாடல் தெளிவித்த - இராசசேகர பாண்டியன் இறவாவாறு கான்மாறி யாடிக் காட்டியருளிய, சோதி சரணம் - ஒளி வடிவினனே அடைக்கலம்; எழு கடல் கூவி - எழு கடல்களையும் அழைத்து, மாமியுடன் மாமன் ஆட இசைவித்த ஆதி சரணம் - மாமியாகிய காஞ்சனமாலையுடன் மாமனாகிய மலயத்துவசனும் ஆடுதற்கு அவனை அழைத்தருளிய கடவுளே அடைக்கலம்.

இந்திரன் உற்ற பழியையே யன்றி அவனது அனாதி பாசத்தையும் போக்கினனென்பார் 'பழியொடு பாச மாறு கெட' என்றார். ஆடி, பெயர். இச் செய்யுளிலும், வருஞ் செய்யுள்களிலும் கூறப்படுகின்ற வரலாறுகளை இப்புராணத்து ஆண்டாண்டுக் காண்க. (சுங)

வெங்கரி யாவி சோர நரசிங்க வாளி விடுவேட ரேறு சரணம்
புங்கவர் தேற வாதி மறையுட் கிடந்த பொருளோது போத சரணம்
வங்கம தேறி வேலை மகரம் பிடித்த வலையாண் மணாள சரணம்
கங்கண நாகம் வீசி நகரெல்லை கண்ட கறைகொண்ட கண்ட சரணம்.

(இ - ள்.) வெம் கரி ஆவி சோர - (சமணரேவிய) கொடிய யானையின் உயிர் நீங்க, நரசிங்கவாளி விடு வேடர் ஏறு சரணம்-நரசிங்க பாணத்தை விட்ட வேடரேறு போலுந் திருக்கோல முடையவனே அடைக்கலம்; புங்கவர் தேற - கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்கள் தெளிய, ஆதி மறையுள் கிடந்த பொருள் ஓது போத சரணம் - முதனூலாகிய வேதத்தினுள் மறைந்து கிடந்த பொருளை அருளிச் செய்த ஞான வடிவினனே அடைக்கலம்; வங்கமது ஏறி - தோணியில் ஏறி, வேலை மகரம் பிடித்த-கடலிலுள்ள சுறாமீனைப் பிடித்த, வலையாள் மணாள சரணம் - நெய்த னிலத் தலைவன் புதல்வியாகிய இறைவியை மணந்த மணவாளனே அடைக்கலம்; கங்கண நாகம் வீசி நகர் எல்லை கண்ட - கையிற் கங்கணமாகிய பாம்பை விடுத்து நகரின் எல்லையைக் காட்டி யருளிய, கறைகொண்ட கண்ட சரணம் - நஞ்சக் கறையினைக் கொண்டருளிய திருமிடற்றினை யுடையவனே அடைக்கலம்.

வங்கமது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. மகரம் பிடித்த வலையாள் மணாள - மகரத்தைப் பிடித்து அதனால் வலையாளை மணந்த மணாள என்க. (சச)

மைந்தனி லாழி மேரு மகவா னகந்தை மடிவித்த நித்த சரணம்
சுந்தர நாம வாளி பணிகொண்டு கிள்ளி தொகைவென்ற வீர சரணம்
வெந்திறன் மாறன் முன்க லுருவானை கன்னன் மிசைவித்த சித்த சரணம்
முந்திய கல்லின் மாதர் பெறவட்ட சித்தி முயல்வித்த யோகி சரணம்.

(இ - ள்.) மைந்தனில் - புதல்வனாகிய உக்கிரகுமார வழுதியினால், ஆழி மேரு மகவான் அகந்தை மடிவித்த நித்த சரணம் - கடலின் செருக்கையும் மேரு மலையின் செருக்கையும் இந்திரன் செருக்கையும் அழித்தருளிய அழிவில்லாதவனே அடைக்கலம்; சுந்தர நாமவாளி பணிகொண்டு - சுந்தரப் பேரம்பினை ஏவல்கொண்டு, கிள்ளி தொகை வென்ற வீர சரணம் - விக்கிரம சோழனுடைய படைத் தொகுதியை வென்றருளிய வீரனே அடைக்கலம்; வெந்திறல் மாறன் முன் - மிக்க வலியினை யுடைய அபிடேக பாண்டியன் முன்னர், கல் உரு ஆனை கன்னல் மிசைவித்த சித்த சரணம் - கல்லானைக்குக் கரும்பினை அருத்திய சித்தனே அடைக்கலம்; முந்திய கல்லின் மாதர் அட்டசித்தி பெற - முற்பட்ட கல் வடிவாகக் கிடந்த இயக்கிய ரறுவரும் அட்டமாசித்திகளையும் அடைய, முயல்வித்த யோகி சரணம் - செய்வித்த யோகியே அடைக்கலம். (சரு)

திருமணி மைந்தன் மைந்தன் முடிசூட விற்ற திருமல்கு செல்வ சரணம்
மருமக னென்று மாம னுருவாய் வழக்கு வலிபேசு மைந்த சரணம்
குருமொழி தந்து நாரை குருவிக்கு வீடு குடிதந்த வெந்தை சரணம்
வருபழி யஞ்சி வேட மகனுக் கிரங்கு மதுரா புரேச சரணம்.

(இ - ள்.) மைந்தன் மைந்தன் முடிசூட - வீரபாண்டியன் புதல்வனாகிய அபிடேக பாண்டியன் முடி சூடும் பொருட்டு, திருமணி விற்ற திருமல்கு செல்வ

சரணம் - சிறந்த மாணிக்கங்களை விற்ற சிறப்பு மல்கிய செல்வனே அடைக்கலம்; மருமகன் என்று மாமன் உருவாய் - மாமன் வடிவெடுத்து வந்து (ஒரு வணிகச் சிறுவனை) மருமக னென்று கூறி, வழக்கு வலி பேசும் மைந்த சரணம் - வன்மையாக வழக்குப் பேசிய வீரனே அடைக்கலம்; குருமொழி தந்து - உபதேச மொழியை அருளி, நாரை குருவிக்கு - நாரைக்குங் கரிக்குருவிக்கும், வீடு குடி தந்த எந்தை சரணம் - வீட்டுலகினைக் காணியாகக் கொடுத்தருளிய எமது தந்தையே அடைக்கலம்; வரு பழி அஞ்சி - தென்னனுக்கு வரும் பழியினை அஞ்சி, வேட மகனுக்கு இரங்கும் மதுராபுர ஈச சரணம் - வேட மகனுக்கு இரங்கியருளிய மதுரைப் பதியின் தலைவனே அடைக்கலம்.

முன்னுள்ள மைந்தன் என்பதற்கு வீரன் என்று பொருள் கொள்க; மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய மைந்தனுக்கு மைந்தன் மைந்தனாகியவன் என்றுரைத்தலுமாம் புரேச, குணசந்தி. (சசு)

விருத்தகு மார பால வருண்மேனி கொண்டு விளையாடு மண்ணல் சரணம்
குருத்தியை நச்சு பாவி யுயிருண்டு சோரி குடைவாகை வேல சரணம்
கருத்திசை பாண னாளி னிசைபாடி மாறு களைவேத கீத சரணம்
நரித்திரண் மாவை மீள நகரங் கலங்க நரிசெய்த நம்ப சரணம்.

(இ - ள்.) விருத்த குமார பால அருள் மேனி கொண்டு விளையாடும் அண்ணல் சரணம் - விருத்தகுமார பாலராகிய அருட் டிருமேனிகொண்டு திருவிளையாட்டுப் புரியும் அண்ணலே அடைக்கலம்; குரத்தியை நச்சு பாவி உயிர் உண்டு - ஆசிரியன் மனைவியாகிய மாணிக்கமாலையை விரும்பிய பாவியாகிய சித்தன் உயிரை உண்டு, சோரி குடைவாகை வேல சரணம் - அவன் குருதியில் மூழ்கிய வெற்றிமாலையை யணிந்த வேற்படையோனே அடைக்கலம்; கருத்து இசை பாணன் ஆளின் - நின் திருவடியில் கருத்தை இசைத்த பாணபத்திரன் அடிமைபோலச் சென்று, இசை பாடி மாறு களை வேதகீத சரணம் - இசை பாடி அவன் பகைவனாகிய ஏமநாதனை ஓட்டிய வேதகீதனே அடைக்கலம்; நரித் திரள் மாவை - நரிக் கூட்டங்களாகிய குதிரைகளை, நகரம் கலங்க மீள நரி செய்த நம்ப சரணம் - நகரிலுள்ளவர்கள் கலங்குமாறு மீளவும் நரிகளாக்கிய நம்பனே அடைக்கலம்.

நரித் திரளைக் குதிரைக ளாக்கி அவற்றை மீள நரிகளாக்கிய என்க. (சஎ)

முற்பக லாறி ரண்டு சிறுபன்றி யுண்ண முலைதந்த வன்னை சரணம்
பொற்புறு மாய வாவை யடலேறு கொண்டு பொருதட்ட சிட்ட சரணம்
பற்பல ஞால மெங்கு மடையப் பிரம்பு படுமட்ட மூர்த்தி சரணம்
கற்பினொ ருத்தி மன்ற லறிவிக்க மூன்று கரிதந்த வள்ளல் சரணம்.

(இ - ள்.) முற்பகல் - முன்னொரு காலத்தில், ஆறிரண்டு சிறுபன்றி உண்ண முலை தந்த அன்னை சரணம் - பன்னிரண்டு பன்றிக் குட்டிகள் பால் பருகுமாறு முலை கொடுத்தருளிய தாயே அடைக்கலம்; பொற்பு உறு மாய ஆவை - அழகுமிக்க மாயப் பசுவினை, அடல் ஏறு கொண்டு-வலிய திருநந்தி தேவராகிய ஆனேற்றினால், பொருது அட்ட சிட்ட சரணம் - போர்புரிந்து கொன்ற மேலானவனே அடைக்கலம்; பற்பல ஞாலம் எங்கும் அடைய - பலப்பல ஞாலங்களனைத்தும் வடுவினைப்பெற, பிரம்புபடும்

அட்டமூர்த்தி சரணம் - பிரம்படிபட்ட அட்டமூர்த்தியே அடைக்கலம்; கற்பின் ஒருத்தி மன்றல் அறிவிக்க - கற்பினையுடைய ஒரு வணிகமாதின் மணத்தை அவள் மாற்றாளுக்கு அறிவிக்க, மூன்று கரி தந்த வள்ளல் சரணம் - மூன்று சான்றுகள் கொடுத்தருளிய வள்ளலே அடைக்கலம்.

ஞாலமெங்கும் வடுப்படுதற்குக் காரணங் கூறுவாராய் 'அட்டமூர்த்தி' என்றார். (சஅ)

அளவைக ளாலும் வேத முதனூல்க ளாலு மயன்மாய னாலு† மளவாக்
களவையு னக்கு நாம குணசின்ன சாதி கதிசெய்தி யில்லை யவையும்
உளவென யாம றிந்து துதிசெய்ய வேகொ லுலகஞ்செ யன்பி னெளிதாய்
விளையருண் மேனி கொண்டிவ் வறுபத்து நாலு விளையாடல் செய்த படியே.

(இ - ள்.) அளவைகளாலும் வேத முதல் நூல்களாலும் - காட்சிமுதலிய அளவைகளாலும் வேதங்களாகிய முதனூல்களாலும், அயன்மாயனாலும் அளவாக் களவை - அயனாலுந் திருமாலாலும் அளந்து காணமுடியாத மறைவையுடையை; உனக்கு நாமம் குணம் சின்னம் சாதி கதி செய்தி இல்லை - உனக்குப் பெயரும் குணமும் குறியும் சாதியும் பிறப்பும் தொழிலும் இல்லையே; யாம் அறிந்து துதி செய்யவே கொல் - யாம் அறிந்து துதிப்பதற்குப் போலும், உலகம் செய் அன்பின் எளிதாய் - உயர்ந்தோர் செய்யும் அன்பிற்கு எளிதாக, அவையும் உள என - அவையும் நினக்கு உள்ளன வென்று கூறுமாறு, விளை அருள்மேனி கொண்டு - விளையும் அருட்டிருமேனி கொண்டு, இவ்வறுபத்து நாலு விளையாடல் செய்தபடி - இந்த அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களுஞ் செய்தருளிய தன்மை.

வேதத்தை வேறு பிரித்தமையின் அளவைகள் என்றது காட்சி அநுமானங்களை. வேதம் முதலாகிய நூல்களாலும் என்றுமாம்.

"மறையினா லயனால் மாலால் மனத்தினால் வாக்கால் மற்றும்
குறைவிலா அளவி னாலும் கூறொணா தாகிநின்ற இறைவர்"

என்று சிவஞான சித்தியார் கூறுவதுங் காண்க. களவை-களவினையுடையை; ஐ முன்னிலை விகுதி. "ஒளிக்குஞ் சோரனை" என மாணிக்கவாசகரும், "வேதங் கிடந்து தடுமாறும் வஞ்சவெளி" என இந்நூலாசிரியரும் கூறுதல் காண்க. நீ பற்பல நாம குண சின்ன சாதி கதி செய்தி உடையையாய் விளையாடல் செய்தபடி என விரிக்க. (சகூ)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

மனத்துதித்த வசிட்டாதி யிருடிகளைக் குறுமுனியை யெறிதே னீப
வனத்துறையுஞ் சிவபெருமா னிலிங்கத்தின் மூர்த்தியாய் வந்து நோக்கிச்
சினத்தினைவென் றகந்தெளிந்தீர் நீர்செய்த பூசைதுதி தெய்வத் தானம்
அனைத்தினுக்கு பெனைத்துயிர்க்கு நிறைந்துநமக் கானந்த மாயிற் றென்று.

(பா - ம்.) †அறியாக்களவை.

(இ - ள்.) எனத் துதித்த வசிட்ட ஆதி இருடிகளை - என்று துதித்த வசிட்டர் முதலிய முனிவர்களையும், குறுமுனியை - அகத்திய முனிவனையும், எறிதேன் நீபவனத்து உறையும் சிவபெருமான் - தேன்பொழியுங் கடம்பவனத்தின்கண் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக் கடவுள், இலிங்கத்தில் மூர்த்தியாய் வந்து நோக்கி - சிவலிங்கத்தினின்றும் உருவத் திருமேனியுடன் வெளிவந்து பார்த்து, சினத்தினை வென்று அகம் தெளிந்தீர் - சினத்தை வென்று உள்ளந் தெளிந்தவர்களே, நீர் செய்த பூசை துதி - நீவிர் செய்த வழிபாடும் துதிமொழியும், தெய்வத்தானம் அனைத்தினுக்கும் எனைத்து உயிர்க்கும் நிறைந்து - தெய்வம் இருக்கும் திருப்பதிகள் அனைத்திற்கும் உயிர்கள் அனைத்திற்கும் நிறைந்து, நமக்கு ஆனந்தம் ஆயிற்று என்று - நமக்கு இன்பத்தைத் தந்தன என்று.

வசிட்டாதி, தீர்க்க சந்தி. மூர்த்தியாய் - சகளமூர்த்தியாய். சினம் என்றது காமம் முதலியவற்றுக்கும் உபலக்கணம். பூசையும் துதியும் என எண்ணும்மை விரிக்க. தெய்வத்தானம் அனைத்தினும் நிறையுங் காரணத்தை மூர்த்தி விசேடத்திற் காண்க. எல்லாவுயிருள்ளும் விரவி யுடனிற்றலால் அனைத்துயிர்க்கும் நிறைந்த தென்க. ஆயிற்று - ஆயின. (௩௰)

சிறந்தவருள் சுரந்துகுறு முனியைவரு கென்றுகரஞ் சிரமேல் வைத்துப்
புறந்தடவி யெமையொப்பாய் நீயேநின் கற்புடைய பொலங்கொம் பன்னாள்
அறந்தழையு முமையொப்பா ளாதலினு லுமையொப்பா ரகிலத் தியாரே
நிறைந்ததவம் புரிந்தோனுந் தவத்துறுதி பெற்றோனு நீயே யன்றோ.

(இ - ள்.) சிறந்த அருள் சுரந்து - மேம்பட்ட திருவருள் சுரந்து, குறுமுனியை வருக என்று கரம் சிரமேல் வைத்து - அகத்திய முனிவனை வரக்கடவாயென்று (அருகில் அழைத்து) திருக்கரத்தை அவன் முடியின்மேல் வைத்து, புறம் தடவி - முதுகினைத் தடவி, நீயே எமை ஒப்பாய் - நீயே எம்மை ஒப்பாய்; நின் கற்புடைய பொலம் கொம்பு அன்னாள் - நினது கற்புடைய பொற்கொம்பு போன்ற உலோபாமுத்திரையே, அறம் தழையும் உமை ஒப்பாள் - முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் வளர்க்கும் உமையைப் போல்வாள்; ஆதலினால் உமை ஒப்பார் அகிலத்து யார் - ஆகையால் உம்மை ஒப்பவர் உலகத்தின்கண் வேறு யாவர் (ஒருவருமில்லை); நிறைந்த தவம்புரிந்தோனும் - நிறைந்த தவஞ் செய்தவனும், தவத்து உறுதி பெற்றோனும் நீயே அன்றோ - அத்தவத்தினாற் பயனடைந்தோனும் நீயே யல்லவா ?

வருகென்று, அகரந் தொக்கது. அகத்தியன் இறைவ னொப்பா னென்றும், உலோபாமுத்திரை உமையொப்பா ளென்றும் மேல் கிரணுக் கிலக்கண முபதேசித்த படலத்திலும் கூறியிருத்தல் காண்க. (௩௧)

உனக்கரிய வரமினியாந் தருவதெவ னுனக்கரிதா வொன்றுங் காணேம்
எனக்கருணை செய்திலிங்கத் திடையிச்சை வடிவாய்ச்சென் றிருந்தா னாகத்
தனக்கரிய வரனல்குஞ் சிவலிங்கந் தன்பெயராற் றாபித் தான்றன்
இனக்கருணை வசிட்டாதி முனிவர்களுந் தம்பெயரா லிலிங்கங் கண்டார்.

(இ - ள்.) உனக்கு அரிதா ஒன்றும் காணேம் - உனக்கு அரிதாக ஒன்றையுங் கண்டிலேம் ஆகலின், உனக்கு அரிய வரம் இனி யாம் தருவது எவன் - உனக்கு அரிய வரத்தினை இனி யாம் தருவது எங்ஙனம், எனக் கருணை செய்து - என்று அருள் புரிந்து, இச்சை வடிவாய் இலிங்கத்திடை சென்றிருந்தானாக - இச்சை வடிவாய்ச் சிவ லிங்கத்தினுள் சென்றிருந்தனனாக; தனக்கு அரிய வரம் நல்கும் சிவலிங்கம் - (அக் குறுமுனிவன்) தனக்கு அரிய வரத்தினை நல்கியருளுஞ் சிவலிங்க மொன்றினை, தன் பெயரால் தாபித்தான் - தனது பெயரினால் நிறுவினான்; தன் இனக் கருணை வசிட் டாதி முனிவர்களும் - அவன் இனமாகிய அருளையுடைய வசிட்டன் முதலிய முனி வர்களும், தம் பெயரால் இலிங்கம் கண்டார் - தந்தம் பெயரினால் ஒவ்வோ ரிலிங்கத் தினை நிறுவினார்கள்.

இச்சைவடிவு - சுதந்திர வடிவு. (ருஉ)

ஏத்தியருச் சனைசெய்து நினைவிலரி தாயன்பி லெளிய வட்ட
மூர்த்தியையங் கயற்கண்ணி யன்பனைமுப் போதும்போய் முடிதாழ்ந் தின்பம்
பூத்தமனத் தினராகிக் கருவித்தேன் பொதிந்தசிறு புட்போ லந்த
மாத்தலனில் வசிட்டாதி முனிவர்தபோ வனஞ்செய்து வதிந்தார் மன்னோ.

(இ - ள்.) எத்தி அருச்சனை செய்து - (தாம் நிறுவிய சிவலிங்கங்களைத்) துதித்து அருச்சித்து, நினைவில் அரிதாய் அன்பில் எளிய அட்ட மூர்த்தியை - நினைத் தற்கு அரிதாகி அன்பிற்கு எளிய அட்ட மூர்த்தியும், அங்கயற்கண்ணி அன்பனை - அங் கயற்கண்ணம்மையின் தலைவருமாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை, முப்போதும் போய் முடி தாழ்ந்து - மூன்று காலங்களிலுஞ் சென்று தலை வணங்கி, இன்பம் பூத்த மனத் தினராகி - இன்பம் நிறைந்த மனத்தினை யுடையராய், கருவித் தேன் பொதிந்த சிறு புள்போல் - மிக்க தேனடையில் மொய்த்த வண்டுகள் போல, அந்த மாத் தலனில் - அந்தச் சிறந்த பதியின்கண், வசிட்ட ஆதி முனிவர் - வசிட்டர் முதலிய முனிவர்கள், தபோவனம் செய்து வதிந்தார் - தவ வனமொன் றாக்கி அதிற் றங்கி யிருந்தனர்.

கருவி - தொகுதி. சிறுபுள் - ஈ; வண்டு. தேனிலே மொய்த்த வண்டு அதனை நுகர்ந்து சலனமற் றிருந்தாற் போன்று சிவானந்தம் நுகர்ந்து சலிப்பற் றிருந் தனர் என்க. (ருங)

திருவாலவாய்க் காண்டம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௩௩௬௩.

திருவிளையாடற் புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

பரஞ்சோதி முனிவர் இயற்றிய திருவிளையாடற் புராணத்திற்கு

நடுக்காவேரி மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் எழுதிய உரை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்க் காண்டம் பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.